

MERCÈ
ALBIOL
NÚÑEZ

Motiu: Aprobat definitivament per la
Comissió de Territori de Catalunya en
data 31 de juliol de 2023
Data: 2023.08.02 12:25:07 +02'00'
Versió d'Adobe Acrobat Reader:
2023.001.20064

VILA TORRENTS ALICIA

30/03/2023 19:10:19

Càrrec: Secretària. DILIGÈNCIA: Per fer
constar que aquest document forma part del
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal,
aprovat provisionalment per majoria absoluta,
pel Ple de l'Ajuntament de data 29 de març de
2023. En dono fe.

Pla d'Ordenació Urbanística Municipal

POUM FIGUERES

març de 2023

UTE Ferran Navarro **TESEU**

f. CATÀLEG DE BÈNS A PROTEGIR

37648424T
FERNANDO
NAVARRO (R:
U66074188)

Firmado digitalmente por
37648424T FERNANDO
NAVARRO (R: U66074188)
Fecha: 2023.03.13 17:46:42
+01'00'

CATÀLEG DE BÉNS A PROTEGIR

1. INTRODUCCIÓ I MARC LEGAL.....	3
2. CONTEXT HISTÒRIC. EL CREIXEMENT URBÀ DE FIGUERES	4
3. DETERMINACIÓ DELS BÉNS A CONSIDERAR EN EL CATÀLEG.....	8
4. SELECCIÓ DELS ELEMENTS QUE CONFORMEN EL CATÀLEG DE BÉNS A PROTEGIR	8
5. CRITERIS DE SELECCIÓ, CLASSIFICACIÓ I CATEGORIES.....	8
6. NIVELLS DE PROTECCIÓ DELS BÉNS CATALOGATS.....	9
7. REGULACIÓ DEL TIPUS D'INTERVENCIÓ SOBRE ELS BÉNS CATALOGATS	10
8. LLISTAT DELS BÉNS CATALOGATS	13

1. INTRODUCCIÓ I MARC LEGAL

El present catàleg inclou tots els béns que el Pla recull i destaca com a representatius del patrimoni arquitectònic, històric, urbanístic i ambiental del municipi, així com les àrees arqueològiques.

El Catàleg forma part de la documentació que compon el POUM i la determinació dels béns protegits que inclou es fonamenta en el marc legal urbanístic i sectorial:

A nivell urbanístic, en el Text refós modificat per la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, dels que destaquem els articles 71, i els articles 75 i 95 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (RLU), que reproduïm:

Article 71 (TRLU). Catàlegs de béns protegits i ordenances municipals

1. *Per aconseguir l'efectivitat de les mesures urbanístiques de protecció de **monuments, edificis, jardins, paisatges o béns culturals**, les administracions competents han d'incloure **en un catàleg els béns que calgui protegir**. Els catàlegs, juntament amb les normes específiques, i d'acord amb les categories establertes per la legislació sectorial aplicable, són part integrant de la documentació imperativa del pla urbanístic corresponent.*
2. *Els ajuntaments, d'acord amb la legislació de règim local, poden aprovar ordenances d'urbanització i d'edificació per regular aspectes que no són objecte de les normes dels plans d'ordenació urbanística municipal, sense contradir-ne ni alterar-ne les determinacions.*

Article 75 (RLU). Catàleg de béns protegits

- 75.1 *El catàleg de béns protegits del pla d'ordenació urbanística municipal determina els **béns immobles, singulars o de conjunt, que són objecte de protecció per raó de llurs valors arquitectònics, arqueològics, geològics o, en general, culturals**, d'acord amb el què estableix l'article 95 d'aquest Reglament.*
- 75.2 *Si el pla d'ordenació urbanística municipal preveu expressament la formulació d'un pla especial urbanístic de protecció del patrimoni arquitectònic o cultural, el catàleg es pot limitar a enumerar i identificar els béns immobles que són objecte de protecció, sens perjudici de l'ampliació del catàleg que es pugui produir amb motiu de la formulació i aprovació de l'indicat pla especial.*

Article 95 (RLU). Catàlegs de béns protegits

- 95.1 *Els catàlegs de béns protegits formen part de la documentació dels plans urbanístics **que estableixen mesures de protecció de béns immobles, singulars o de conjunt, per raó de llurs valors culturals, paisatgístics o ambientals**.*
- 95.2 *Els catàlegs de béns protegits identifiquen els béns objecte de protecció, contenen la informació física i jurídica necessària en relació amb aquests béns i estableixen el grau de protecció al qual estan subjectes i els tipus d'intervencions o actuacions possibles, d'acord amb les determinacions establertes pel pla urbanístic del que formen part. Els béns culturals protegits d'acord amb la legislació sectorial s'han d'incloure en aquests catàlegs i el grau de protecció previst i la regulació de les actuacions permeses sobre aquests béns ha de ser conforme amb la protecció derivada d'aquesta legislació.*

A nivell de **patrimoni cultural**, la seva protecció es fonamenta en la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català (LPCC), que classifica aquells béns mobles o immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya que per llur valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic o tècnic mereixen una protecció i una defensa especials per al gaudiment dels ciutadans. Estableix tres categories de protecció: els béns culturals d'interès nacional (BCIN), els béns catalogats (BCIL) i la resta de béns integrants del patrimoni cultural. També s'han de tenir en consideració el Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic que

té com a objecte establir el desplegament reglamentari de la Llei 9/1993 i el Decret 60/2008, de 18 de març, pel qual es modifica el Decret 276/2005, de 27 de desembre, de les comissions territorials del patrimoni cultural

A nivell de **patrimoni natural**, la legislació de referència és la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat. (àmbit estatal), el Pla d'espais d'interès natural (PEIN), D 328/1992, de 14 de desembre, les determinacions de la Xarxa Natura 2000, l'acord GOV/112/2006, de 5 de setembre, pel qual es designen zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i s'aprova la proposta de llocs d'importància comunitària (LIC), les determinacions del Departament de Medi ambient i sostenibilitat sobre patrimoni geològic i hàbitats i el inventaris de boscos singulars de la CREA i el d'arbres monumentals elaborat per l'antic Departament de Medi Ambient i Habitatge

Els béns s'han seleccionat a partir de les següents fonts:

- Pla Especial de Protecció del Catàleg d'Edificis, aprovat el 10 de maig de 1989.
- Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.
- Inventari del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de la Generalitat.
- *Figueres, architectures i història*; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.
- *Inventari d'Arbres Singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*, IAEDEN, 2015.

2. CONTEXT HISTÒRIC. EL CREIXEMENT URBÀ DE FIGUERES

La forma de les ciutats és el producte d'un sediment històric que reflecteix la seva evolució i el seu context cultural. És per això que l'anàlisi de la seva estructura ens ensenya a entendre el substrat de la seva formació. En el cas de Figueres podem sintetitzar la seva història a través d'una seqüència de fets que determinen el paisatge urbà que ha perdurat fins a l'actualitat:

VESTIGIS DE LA CIUTAT MEDIEVAL

Figueres el 1783 (previ al Pla Llobet). Font: *Atlas de les ciutats de Girona, s. XVI – XX*; R. Castell, B. Catllar i J. Riera; Col·legi d'Arquitectes de Girona.

La història urbana de Figueres s'inicia en un petit nucli medieval delimitat pels actuals carrers de Pujada del Castell, Canigó, La Jonquera, Girona i Rambla. També sabem que al segle XIV la vila experimenta la primera expansió urbana, ampliant el recinte emmurallat i formant una trama de carrers rectilinis, que es reconeixen perfectament en l'actualitat, en la bossa situada entre la plaça de l'Ajuntament i els carrers Monturiol, Ample i Muralla.

Aquest doncs és el primer d'aquests fets i que té l'origen en la Carta Reial de 1267, que proposa l'eixample del poble cap a llevant –duplicant l'extensió del nucli– i desenvolupant-se com un centre comercial.

Durant els segles XVI i XVII es formen els primers barris extramurs o ravals en els portals del recinte emmurallat i la vila comença a tenir una certa importància a Catalunya mentre que els antics nuclis feudals de l'entorn (Besalú, Castelló d'Empúries i Peralada) perden rellevància.

EL CASTELL DE SANT FERRAN

Fragment del plànol de Figueres i el seu castell; autor: López-Sopena; 1795. Font: *Atlas de les ciutats de Girona*, s. XVI – XX; R. Castell, B. Catllar i J. Riera; Col·legi d'Arquitectes de Girona.

Al segle XVIII es va construir el castell (1753-66) que es convertirà en un motor econòmic més que en un baluard defensiu.

En aquesta època Figueres desenvolupa un fort creixement demogràfic i entre el 1718 i el 1787 la població passa de 1.869 habitants a prop de 5.400 habitants. Aquest creixement situa Figueres com la tretzena població catalana.

Sota l'ombra del castell i de les tres zones de “polèmica” de restriccions constructives, la ciutat creix durant el segle XVIII i la primera part del segle XIX sobre els tres camins de sortida: el carrer Nou cap a Girona, el camí de la Jonquera i el de Peralada; el de Besalú va quedar sota les restriccions militars. A la primera meitat del XIX es produeix un petit eixample sobre el camí de Vilafant, entre els carrers de Sant Pau i d'Olot, i diversos creixements cap a llevant, entre la carretera de Peralada i la de Girona.

CREIXEMENTS CONSTANTS FINS A FINALS DEL s. XIX

Plaça del Teatre (avui Plaça de Gala Dalí) formalitzada l'any 1850 per Roca i Bros entre el Teatre municipal (avui Museu Dalí) i l'església de Sant Pere. Font: foto pròpia

La ciutat manté un creixement sostingut i arriba a una població de dimensions considerables en el context català. L'any 1857, abans de l'arribada del ferrocarril la població de Figueres assolía els 10.647 habitants, creixement que no es pot atribuir en exclusiva a l'existència de la fortalesa militar.

Importants fites urbanístiques i arquitectòniques d'aquella època es desenvolupen amb l'arquitecte municipal Josep Roca i Bros com a actor principal. Destaquem per la seva

importància en la configuració del paisatge urbà de Figueres el cobriment de la riera i formació de La Rambla (a partir de 1831), la plaça del Teatre al bell mig del nucli antic i la Triangular en l'eixample sud, així com l'alineació del carrer Caamaño i el Passeig Nou.

També és l'època de la construcció d'importants edificis neoclàssics dels quals, al marge d'habitatges unifamiliars i plurifamiliars, destaquen l'antic Escorxador municipal, el Teatre Municipal (avui Museu Dalí) i la gran fàbrica de pells adobades Bassols (avui CEIP Josep Pallach). Es pot considerar doncs el s. XIX com el segle que marca amb més força el caràcter del paisatge urbà figuerenc.

L'ARRIBADA DEL FERROCARRIL EL 1877

“Plano de la ciudad de Figueras y su reforma dedicado al M.I. Ayuntamiento, por D. Juan Papell y Llenas; 1891”. Font: *Atlas de les ciutats de Girona, s.XVI – XX*; R. Castell, B. Catllar i J. Riera; Col·legi d'Arquitectes de Girona.

Entre el 1856 i el 1865, dates de la construcció de la nova carretera de Roses i l'arribada del tren, es fixa la planta de la ciutat fins a mitjans del segle XX.

En aquest interval, el creixement s'estén cap al sud, prenent el ferrocarril com el límit pel cantó de llevant; es reomplen els intersticis que queden entre els creixements de les carreteres de sortida i, sobretot, s'equipa la ciutat i s'urbanitzen els espais urbans més significatius: el saló de la Rambla i el Parc Bosc.

La posició de l'estació de tren a l'est, allunyada del centre urbà segons la perspectiva d'aquell moment, va desplaçar els creixements vers llevant i fou l'inici del petit teixit industrial de magatzems i manufactures a l'altra banda de les vies que complementava el petit sector a l'entorn de l'escorxador. Aquest desplaçament de la centralitat que es va veure reforçat per la creació de l'estructura coberta de la nova Plaça del Gra (1886).

Però més enllà d'aquest debat la ciutat creix fins als 12.116 habitants l'any 1887 de tal manera que s'impulsa com en moltes altres ciutats catalanes la formalització d'un pla d'eixample i reforma de la mà del mestre d'obres Joan Papell i Llenas, moment en el que es produeix paradoxalment un declivi de la població fins als 10.922 habitants de l'any 1900.

LA CIUTAT MODERNISTA DE PRIMERS DELS s. XX

Plaça de la Palmera creada a principis del s.XX. Al fons l'inici dels carrers de Caamaño, a l'esquerra, i Monturiol, a la dreta. Font: foto pròpia.

Els darrers anys del s. XIX i primers del s. XX fins l'inici de la primera Gran Guerra venen marcats per un redreçament lent però de qualitat en la construcció de la ciutat. Són els anys de l'arquitecte municipal Josep Azemar que deixà una important empremta més arquitectònica que urbanística. Des del punt de vista arquitectònic destaquen la construcció del nou escorxador l'any 1903 (avui Arxiu Històric Comarcal de Figueres), la presó el 1906 i la seu de la Cambra Agrícola el 1901. La ciutat es transforma poc però es continua el cobriment de la riera i es crea la Plaça de la Palmera i l'alineació del carrer de Monturiol.

L'any 1910 la ciutat té una població de 12.238 habitants i per tant torna a recuperar la població assolida l'any 1887, després de la davallada del 1900, i inicia una progressió constant fins els 16.614 habitants de l'any 1940 ja en plena postguerra civil.

Són anys de progressió econòmica marcada pels efectes "positius" de la primera Guerra Mundial, per la modernitat i el cosmopolitisme i per l'empenta del nou teixit industrial. Són anys en els que es desenvolupa un nou concepte d'urbanisme basat en grans obres d'infraestructures que deixen establertes les bases de l'expansió futura de la ciutat i en la que emergeix la figura de l'arquitecte municipal Ricard Giralt i Casadesús.

Des d'un punt de vista del patrimoni arquitectònic és el pas del modernisme dels antics deixebles de Roca i Bros i del propi Azemar a les primeres obres noucentistes que deixaran pas posteriorment al racionalisme dels anys 30. Es consuma així el principal llegat arquitectònic de Figueres que forma part indiscutible de la construcció de la seva imatge urbana singular.

POSTGUERRA

Fragment d'una fotografia aèria en l'àmbit de la riera de Galligans a l'oest de la Vila. Es pot observar la primera implantació d'habitatges socials del barri de Sant Joan a l'extrem de la carretera de Llers.

Font: ICC; vol de l'any 1950.

Després de la Guerra Civil i en un període que s'allarga 20 anys, el creixement deixa de ser continu (la població només creix fins als 17.797 habitants l'any 1960) i, tret de petites ampliacions a l'eixample sud, passa a desenvolupar-se a salts, per petites promocions unitàries.

En aquest període es construeixen els polígons socials com la Marca de l'Ham i la primera implantació del barri de Sant Joan, continua l'extensió cap al sud i creix el Poble Nou.

L'estructura de la ciutat no es modifica. L'estancament des de totes les vessants és evident. No es té cap capacitat de previsió del desenvolupament futur i les petites transformacions esdevenen desarticulades i comencen a malmetre la imatge històrica de la ciutat

3. DETERMINACIÓ DELS BÉNS A CONSIDERAR EN EL CATÀLEG

S' inclouen béns en qualsevol classe de sòl amb valor singular o de conjunt qualificable com a cultural que inclou el valor històric, arquitectònic o arqueològic, així com amb valors qualificables com a paisatgístics, geològics o ambientals.

La inclusió es basa en l'inventari d'elements protegits segons la Llei de Patrimoni, dels que consten cinc Béns culturals d'Interès Nacional (BCIN), que queden recollits pel present Catàleg. La resta de béns que presenten els valors abans esmentats s'inclouen al present Catàleg com a Béns Culturals d'Interès Local (BCIL) i com a Béns de Protecció Urbanística (BPU).

4. SELECCIÓ DELS ELEMENTS QUE CONFORMEN EL CATÀLEG DE BÉNS A PROTEGIR

A partir de la informació de referència esmentada abans, han passat a integrar el Catàleg:

- Els **edificis i conjunts susceptibles de protecció BCIN, BCIL o BPU** al sòl urbà i al sòl no urbanitzable en base a les fonts esmentades anteriorment.
- Els **elements d'interès natural** que cal protegir en forma específica pel seu valor ambiental, cultural i paisatgístic, que no consten protegits per cap altre instrument o figura.
- Els **jaciments arqueològics i paleontològics** que cal protegir per existència o expectativa, i la concentració de **restes** d'activitat antròpica d'edificació o no, en base a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya (IPAC) del Departament de Cultura de la Generalitat.

5. CRITERIS DE SELECCIÓ, CLASSIFICACIÓ I CATEGORIES

En la redacció del Catàleg s'han adoptat els conceptes bàsics proposats en la guia *"Directrius de contingut per als catàlegs de béns i plans especials de protecció"* (2013, Departament de Territori i Sostenibilitat i Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya), llevat del tractament dels béns arqueològics:

- Classificació dels tipus de béns:
 - Béns arquitectònics (a): en aquesta categoria s'inclouen elements arquitectònics singulars com ara l'aqüeducte o el castell de Sant Ferran, edificacions representatives de l'estil arquitectònic propi de Figueres i altres elements del paisatge urbà com la Rambla o la plaça del Gra.
 - Conjunts urbans (c): estenem com a conjunt urbà un grup d'edificacions més o menys pròximes entre elles que es poden entendre com una unitat paisatgística dins del nucli urbà.
 - Elements naturals i del paisatge (p): en aquesta categoria queden incloses unitats de paisatge que agrupen diversos elements que el caracteritzen i que poden ocupar una superfície de diverses hectàrees, així com agrupacions d'arbres que creen façanes tant en sòl rural com en sòl urbà o elements vegetals aïllats i que formen part del paisatge de la ciutat de Figueres.
 - Jaciments arqueològics, paleontològics i restes (j)

- Categories de béns:

- **Bé cultural d'Interès Nacional (BCIN)**

Són els béns rellevants del patrimoni cultural català, declarats així expressament d'acord amb el procediment establert a la legislació sobre patrimoni cultural, inclosos al Registre de Béns Culturals d'Interès Nacional.

La Comissió Territorial de Patrimoni Cultural regula les intervencions admeses sobre el bé, seguint els criteris establerts a l'art. 35 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català.

- **Bé cultural d'Interès Local (BCIL)**

Són els béns que tot i la seva significació i importància, no compleixen les condicions pròpies dels béns culturals d'Interès nacional, però que cal preservar com a identificadors del municipi, pel que es proposa la inclusió dins del Catàleg del Patrimoni Cultural Català.

La descatalogació dels elements BCIL, tal i com estableix la Llei 9/93 de 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català, requerirà la mateixa tramitació que la seva catalogació amb un informe favorable de la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural.

- **Bé de protecció Urbanística (BPU)**

Són altres béns catalogats per aquest Pla que no estan inclosos a cap de les categories anteriors, i que es considera que reuneixen valors que responen a un nivell suficient d'interès cultural i d'identitat pel municipi.

En el cas del BCIL i BPU és el propi Pla el que estableix el nivell de protecció i regula les intervencions admeses sobre el bé i especificitats pels procediments d'intervenció municipal en les obres i activitats dels particulars.

- **Àrees d'expectativa arqueològica (AEA).**

Són llocs on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques i espais amb concentració de restes d'activitat antròpica, d'edificació o no.

Per a qualsevol intervenció, cal un informe previ del Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

6. NIVELLS DE PROTECCIÓ DELS BÉNS CATALOGATS

Els nivells de protecció que es determinen a cadascuna de les fitxes dels elements són els següents, (*aquests nivells de protecció queden recollits a les Normes Urbanístiques del POUM*):

- **Nivell 1: Integral**

S'aplica a aquells béns de valor emblemàtic que s'han de conservar íntegrament.

Segons els criteris de la Llei 9/1993, s'aplica a tots els BCIN, jaciments arqueològics i EPA.

Es protegeix íntegrament la volumetria, l'estructura portant, l'estructura funcional i la tipologia (espais interiors, estances amb les seves decoracions, etc.) i les façanes.

Només són admissibles intervencions de manteniment (o conservació) i restauració. En cas d'inestabilitat, es podran realitzar obres de consolidació. Només es podran dur a terme reconstruccions en cas de que s'utilitzin parts originals.

▪ **Nivell 2: Conservació**

S'aplica a aquells béns lliures de modificacions substancials que els desfigurin i que cal preservar globalment.

Es protegeix la volumetria, estructura general, la composició i elements constitutius de les façanes, i aquells espais interiors que tinguin un interès especial (cancells, vestíbuls, sales nobles o altres).

Les actuacions permeses aniran encaminades al manteniment (o conservació) i restauració i a la recuperació dels aspectes que s'hagin vist alterats per tal de recuperar els seus valors.

En cas necessari, s'admeten obres de consolidació i rehabilitacions que posin en valor i preservin els elements protegits.

▪ **Nivell 3: Parcial**

S'aplica als béns amb valor per l'estructura tipològica (reflectida a la composició de façana i l'estructura general) i d'altres on interessa preservar i posar en valor elements concrets.

La concreció dels elements que es protegeixen i les condicions d'intervenció s'especifiquen a la fitxa de cada be.

• **Nivell 4: Protecció ambiental**

S'aplica a béns i/o conjunts, el valor dels quals resideix principalment en la configuració d'un paisatge urbà, rural, natural o paisatgístic de notable valor ambiental.

Aquest nivell protegeix àrees, entorns i elements puntuals, que tinguin valor ecològic i mediambiental (ex.: conjunts urbans, boscos, miradors, cingleres, abrics, jardins històrics, fonts naturals, arbres monumentals).

• **Nivell 5: Documental**

S'aplica als elements dels quals es vol garantir la permanència de la seva memòria històrica.

Es permeten totes les intervencions, fins i tot l'enderroc, condicionades a deixar constància documental (planimètrica i fotogràfica) de l'estat actual.

7. REGULACIÓ DEL TIPUS D'INTERVENCIÓ SOBRE ELS BÉNS CATALOGATS

En el present catàleg es consideren les següents formes d'intervenció per a cadascun dels béns:

1. Béns i elements arquitectònics al sòl urbà (a, c)

▪ **Manteniment o conservació:** Té per objecte mantenir un bé en correctes condicions de salubritat, ornat i neteja, sense alterar-ne l'estructura i distribució, ni ocultar o modificar els seus valors constructius o morfològics.

▪ **Consolidació:** Té per objecte garantir la pervivència d'un bé tot millorant-ne les seves condicions estructurals, constructives o decoratives (quant a elements d'arts aplicades).

▪ **Restauració:** Té per objecte prolongar l'existència d'un bé, restituint-lo íntegrament o en alguna de les seves parts a les seves condicions o estat originals.

Si la lectura històrica del bé així ho justifica, pot incloure actuacions de consolidació i/o demolició parcial.

▪ **Rehabilitació o millora:** Té per objecte l'adequació, la millora o l'actualització de les condicions d'habitabilitat, accessibilitat, seguretat estructural i energètiques d'un bé, amb les mínimes modificacions morfològiques.

Inclou conceptes com: millora, modernització, adaptació, remodelació, reforma, condicionament, reutilització o reestructuració morfològica, i també:

- **Ampliació:** Té per objecte incrementar el volum construït existent d'un bé (en cas de que no assoleixi el màxim admès pel planejament vigent) garantint que la nova volumetria sigui compatible amb l'edificació protegida, no l'oculti visualment ni en desvirtui les seves característiques morfològiques.
 - **Inclusió:** Té per objecte disposar nous elements que permetin l'adequació a les normatives vigents (habitabilitat, accessibilitat, seguretat...).
 - **Substitució:** Té per objecte l'enderroc d'un bé existent o part del mateix per a construir en el sòl que aquest ocupava una nova construcció segons els criteris d'ordenació vigents. Ha d'anar precedida d'un expedient documental que reculli de manera exhaustiva la informació escrita, gràfica i fotogràfica del bé en qüestió, la finalitat del qual és garantir la pervivència de la memòria històrica d'aquest.
 - **Eliminació:** Té per objecte la supressió d'elements afegits a un bé, com ara cossos annexos, volums addicionats, instal·lacions (antenes, dipòsits de fibrociment...).
- **Remodelació:** Té per objecte les modificacions o reparacions a introduir en un edifici, relacionades o derivades de l'activitat que s'hi desenvolupa i compatibles amb la protecció de l'esmentat edifici.
 - **Reconstrucció:** Té per objecte la reposició total o parcial d'un bé desaparegut total o parcialment, reproduint-lo en el mateix lloc i amb les mateixes característiques morfològiques originals en base a la documentació gràfica, fotogràfica o escrita.
 - **Desplaçament:** Té per objecte reubicar un bé que justificadament (per motius d'interès general) no pot ser mantingut en la seva ubicació original però que, pel seu interès, cal conservar (preferentment, a prop de la situació actual).
 - **Enderroc:** Comporta la desaparició total o parcial del bé. Només és aplicable a BPU per raons d'interès general. No s'admet la declaració de ruïna d'un bé com a motiu d'enderroc. Ha d'anar precedit d'un expedient documental que reculli de manera exhaustiva la informació escrita, gràfica i fotogràfica del bé en qüestió, la finalitat del qual és garantir la pervivència de la memòria històrica d'aquest.

2. Elements naturals i del paisatge (p)

Les intervencions sobre els béns naturals i ambientals - paisatgístics, poden ser de:

- **Conservació:** intervenció que té com a objectiu la protecció, a través de la gestió de l'ús dels recursos naturals, com són el sòl, el paisatge, etc., així com el manteniment, la rehabilitació, el restabliment i l'increment, si s'escau, de poblacions. En casos excepcionals, quan els elements presentin un mal estat de conservació, es podran substituir.
- **Millora:** conjunt d'intervencions físiques que tenen com a objectiu l'adequació o millora de l'exemplar o de les condicions de l'hàbitat amb el manteniment de les característiques morfològiques. Es podran moure o traslladar per raons de millora en les seves condicions.

3. Jaciments (j)

Les intervencions arqueològiques i paleontològiques, segons el decret 78/2002, de 5 de març, es classifiquen en:

- **Excavacions:** són les remocions en la superfície, en el subsòl o en medis subaquàtics que es fan amb la finalitat de descobrir i investigar sistemàticament tota classe de restes arqueològiques o paleontològiques. També són excavacions els sondeigs que tenen com a finalitat la comprovació de l'existència o la delimitació de vestigis arqueològics o paleontològics en un punt determinat.

- Prospeccions: són les exploracions en superfície, en el subsòl o en medis subaquàtics, sense remoció de terrenys, amb o sense recollida de materials arqueològics o paleontològics, tant si s'hi apliquen mitjans tècnics especialitzats com si no.
- Controls: són les tasques de vigilància i, en determinats casos, de coordinació d'obres o treballs que puguin afectar restes arqueològiques o paleontològiques, incloses les neteges de jaciments.
- Mostreigs: són les extraccions de mostres que poden incloure remoció de terreny o recollida de materials.
- Documentació gràfica i plàstica: són intervencions adreçades a l'obtenció d'informació gràfica de jaciments arqueològics o paleontològics.
- Consolidació, restauració i adequació: són les intervencions que tenen per objecte la conservació, el manteniment o l'adequació per a la visita pública dels jaciments arqueològics o paleontològics.

8. LLISTAT DELS BÉNS CATALOGATS

1. Béns arquitectònics (a)

Num.	Nom	Altres noms	Adreça	Categoria	Nivell de protecció
a.01	Aqüeducte		Pujada del Castell, s/n	BCIN - MH	1
a.02	Castell de Sant Ferran		Pujada del Castell, s/n	BCIN - MH	1
a.03	Motel Empordà		ctra. De França - av. Perpinyà	BPU	3
a.04	Habitatges Militars Americans		c. President Kennedy, s/n	BCIL	3
a.05	Pedró recordatori d'Alvarez Castro		c. de la Jonquera - av. De Perpinyà	BPU	4
a.06	Mas Torrent		Futur Parc de les Aigües	BPU	3
a.07	Hospital		Ronda rector Aroles	BCIL	3
a.08	Centre de Preventius - Presó de Figueres		c. Sant Pau, 154-158	BCIL	2
a.09	Mas Ferrer		ctra. De Barcelona a França, s/n	BCIL	3
a.10	Torre de Sant Pau de la Calçada i conjunt		ctra. De Barcelona a França	BCIL	2
a.11	Mas Nou		Mas Nou	BCIL	3
a.12	Mas de Dalt	Mas Gayolà		BCIL	3
a.13	Església de Sant Joan	Església fortificada de Vilatenim	c. de l'Església s/n. Vilatenim	BCIN - MH	1
a.14	Ca l'Avinyó i capella de St Antoni		c. Nou de Vilatenim, 10	BCIL	2
a.15	Can Pagès		c. de la Duana, 21 (Vilatenim)	BCIL	3
a.16	Mas Subirós	Can Brugat	Palol de Vilatenim	BCIL	3
a.17	Patronat de la Catequística		c. Rector Arolas, s/n	BCIN - MH - EN	1
a.18	Parc-Bosc municipal		av. Salvador Dalí	BCIL	4
a.19	Casa Jaume Gustà		pl. del Sol, 10	BCIL	2
a.20	Pisos Sindicals	Grup d'habitatges Poeta Marquina	c. Anicet de Pagès, 1	BPU	3
a.21	Jardins de l'antiga casa-fàbrica Koëpke		Carrer de l'Empordà	BCIL	4
a.22	Edifici "la Caixa"		c. Pirineus, 17	BPU	3
a.23	Casa Sutrà		c. Ramon Llull, 6 - av. Pirineus, 20	BPU	3
a.24.1	Can Branques 8		Via Emporitana, 8	BPU	3
a.24.2	Can Branques 10		Via Emporitana, 10	BPU	3
a.25	Habitatge a la Via Emporitana, 23		Via Emporitana, 23	BPU	3
a.26	Edifici Júbar		c. Mossèn Cinto Verdaguer, 30	BPU	3
a.27	Casa a la Pujada del Castell, 41		Pujada del Castell, 41	BCIL	3
a.28	Casa Rodeja		Pujada del Castell, 27	BCIL	2
a.29	Edifici c. Pep Ventura, 29		c. Pep Ventura, 29	BPU	2
a.30	Casa Bosch		c. Pep Ventura, 19	BCIL	2
a.31	Casa Callís		c. Pep Ventura, 8	BCIL	3
a.32	Casa Viñas	Casa Cases	Pujada del Castell, 9	BCIL	2
a.33	Casa Cruaños	Casa estanc Eduardo Vázquez	Pujada del Castell, 7	BCIL	2
a.34	Casa Tomàs	Casa Nebot	c. Àlvarez de Castro, 9	BCIL	2
a.35	Casa Abdó Polí i Deseia	Casa Polí-Deseia	Rambla, 15	BCIL	2
a.36	Casa Salleras	Casa Subirós - Cafè Restaurant Continental	Rambla, 16	BCIL	2
a.37	Casa Joan Font i Paulí		c. Lasauca, 2 - La Rambla	BPU	3
a.38	Casa Falgueres		c. Lasauca, 12	BCIL	3
a.39	Casa Joaquina Moncanut		c. Àlvarez de Castro, 22	BPU	3
a.40	Edifici a l'av. Salvador Dalí, 116		av. Salvador Dalí, 116	BPU	3
a.41	Edifici al c. Lasauca, 30		c. Lasauca, 30	BPU	3
a.42	Casa al c. Olot, 4		c. Olot, 4	BPU	3
a.43	Casa al c. Príncep, 4		c. Príncep, 4	BPU	3
a.44	Casa Trullol	Casa Rafel Molins	c. Vilafant, 18	BCIL	2
a.45	Casa Vidal Figueras		c. Vilafant, 2 - c. Lasauca, 1	BCIL	3
a.46	Casa Cusí		Rambla, 19-20	BCIL	2
a.47	Casa Pagès Bassols		Rambla, 21	BCIL	2

Num.	Nom	Altres noms	Adreça	Categoria	Nivell de protecció
a.48	Casa Casellas		Rambla, 22	BCIL	3
a.49	Edifici a la Rambla, 23		Rambla, 23	BPU	3
a.51	Casa Puig Soler	Casa Armeria Romero	c. Sant Pau, 2 - Rambla, 27	BCIL	2
a.52	Rambla			BCIL	4
a.53	Edifici a la Rambla, 11	Façana Farmàcia Dr. Martin	Rambla, 11	BCIL	3
a.54	Casa Albert Terradas	Museu del Joguet, Gran Hotel París	c. Sant Pere, 1 - Rambla, 10	BCIL	2
a.55	Casa Joieria Carbonell		c. Sant Pere, 2	BPU	3
a.56	Casa Falgarona		c. Sant Pere, 4 - c. Portella, 6	BPU	3
a.57	Edifici al c. Portella, 5		c. Portella, 5	BPU	3
a.58	Cases Carbona	Casa Ribot	c. Portella, 7-9	BCIL	2
a.59	Casa Cordoní	Casa Canet	Rambla, 7	BCIL	2
a.60	Casa Casals	Casa Junyent	Rambla, 6	BCIL	2
a.61	Edifici Caixa Penedés		Rambla, 5	BPU	3
a.62	Edifici al c. Girona, 30		c. Girona, 30	BPU	3
a.63	Casa Puig i Paris		c. Girona, 13	BPU	3
a.64	Casa Llobet		c. Girona, 15	BPU	3
a.65	Edifici al c. Girona, 21		c. Girona, 21	BPU	3
a.66	Casa Bosch	Casa Bonaterra	Rambla, 4	BCIL	2
a.68	Museu de l'Empordà		Rambla, 2	BCIN - MH	1
a.69	Casa Fages		c. Enginyers, 11 - Monturiol, 1	BCIL	2
a.70	Casino Sport Figuerenc		c. Moreria, 4 - 6	BCIL	2
a.71	Casa Monturiol Porret	Can Minobis	c. Monturiol, 5	BCIL	2
a.72	Casa Albert Gruart		c. Monturiol, 7 - c. Moreria, 8	BCIL	2
a.73	Casa Roger	Casa Moner	c. Monturiol 9 - c. Moreria, 10	BCIL	2
a.74	Casa Bosch Masferrer		c. Ample, 1	BCIL	3
a.75	Edifici al c. Moreria, 14		c. Moreria, 14	BPU	3
a.76	Casa al c. Moreria, 12		c. Moreria, 12	BPU	3
a.77	Casa Meric-Sormani		c. Joan Maragall, 14 - Enginyers - Moreria	BCIL	3
a.78	Casa Sans-Roca		c. Joan Maragall, 9 - c. Forn Baix, 7	BCIL	3
a.79	Edifici al c. Germanes Massanet, 10		c. Germanes Massanet, 10	BPU	3
a.80	Edifici al c. Joan Maragall, 3		c. Joan Maragall, 3	BPU	3
a.81	Casa al c. Joan Maragall, 4		c. Joan Maragall, 4	BPU	3
a.82	Casa Garre	Casa Pagès	c. Girona, 9	BPU	3
a.83	Edificis a la Plaça de l'Ajuntament, 1-4		pl. de l'Ajuntament, 1-4	BCIL	3
a.84	Edifici a la Plaça de l'Ajuntament, 8-10		pl. de l'Ajuntament, 8-10	BCIL	3
a.85	Casa Gardella		c. Besalú, 5	BCIL	3
a.86	Casa Amèlia Pi		c. Sant Pere, 7 - c. Besalú, 7	BCIL	2
a.87	Edifici al c. Besalú, 9		c. Besalú, 9	BPU	3
a.88	Edifici al c. Besalú, 13		c. Besalú, 13 - c. Les Lloses	BCIL	3
a.89	Casa Trulls		Pujada del Castell, 8	BPU	3
a.90	Casa de Camps	Casa Matas	Pujada del Castell, 10	BCIL	2
a.91	"La Caixa"	Antiga Caixa d'Estalvis de l'Empordà	c. Sant Pere, 16	BCIL	3
a.92	Ajuntament	Casa Consistorial	pl. Ajuntament, 12	BPU	3
a.93	Plaça de l'Ajuntament	Antiga pl. de la Constitució o de la República		BPU	4
a.94	Edifici al c. Peralada, 4		c. Peralada, 4	BPU	3
a.95	Edifici al c. Peralada, 3		c. Peralada, 3	BPU	3
a.96	Corriol de les Bruixes			BPU	4
a.97	Casa Masdevall		c. de la Jonquera, 2 - c. Peralada	BCIL	2
a.98	Edifici al c. La Jonquera, 6		c. La Jonquera, 6 - Corriol de les Bruixes	BCIL	3
a.99	Casa Pujadas		c. La Jonquera, 3	BCIL	3
a.100	Rectoria i seu del COAC		Pujada de l'Església, 6-8	BCIL	3
a.101	Capella de Sant Sebastià		c. La Jonquera, 5	BCIL	1

Num.	Nom	Altres noms	Adreça	Categoria	Nivell de protecció
a.102	Església de Sant Pere		c. Sant Pere, s/n	BCIL	1
a.103	Casa Giralt Ventolà		c. Sant Pere, 25	BCIL	3
a.104	Torre Gorgot	Torre Galatea	Pujada del Castell, 26-28	BCIN - MH	1
a.105	Antic Teatre Municipal		pl. Gala - Dalí, 5	Incoat BCIN - MH	1
a.106	Plaça Gala-Dalí	Antiga plaça del Teatre		BPU	4
a.107	Casa Pont de Vinyals	Casa Romaguera	c. La Jonquera, 11 - pl. Salvador Dalí	BCIL	2
a.108	Casa Monfort II		c. Jonquera, 19	BPU	3
a.109	Col·legi cor de Maria		c. Jonquera, 50	BPU	3
a.110	Edifici al c. La Jonquera, 40		c. La Jonquera, 40	BCIL	3
a.111	Casa Monfort I		c. Jonquera, 24	BCIL	3
a.112	Edifici a la Plaça de les Patates, 9-10		pl. de les Patates, 9-10	BCIL	3
a.113	Plaça de les Patates	Antiga Plaça del Gra		BPU	4
a.114	Casa Dolors Guardiola	Casa Pere Forja	Corriol de les Bruixes, 8	BPU	3
a.115	Casa Camps-Ros		c. Tints, 3-5	BCIL	2
a.116	Casa Vives		c. Tints, 16	BPU	3
a.117	Casa Berta	Antiga casa dels Teixidors	c. Tints, 20	BCIL	3
a.118	Casa Vergés - Molins		c. Muralla, 1	BCIL	3
a.119	Casa Pou		c. Barceloneta, 8	BCIL	2
a.120	Edifici al c. de la Muralla, 3		c. de la Muralla, 3 - Barceloneta, 2	BPU	3
a.121	Habitatges Militars		Pujada del Castell	BPU	3
a.122	Edifici de la Caixa de Pensions per ala vellesa i estalvis		pl. de la Palmera, 4	BCIL	3
a.123	Edifici al c. Sant Domènec, 3		c. Sant Domènec, 3	BPU	3
a.124	Edifici al c. Forn Baix, 3		c. Forn Baix, 3	BPU	3
a.125	Casa Soler		c. Perelada, 20	BCIL	3
a.126	Casa Comet		c. Peralada, 27	BCIL	2
a.127	Casa Gusó	Casa Gou	c. Peralada, 28	BCIL	2
a.128	Edifici al c. Pilar, 3		c. Pilar, 3	BPU	3
a.129	Casa Serra		c. Muralla, 13	BCIL	2
a.130	Casa al c. Muralla, 17		c. Muralla, 17	BPU	3
a.131	Casa Jordà		c. Muralla, 21-23 - Peralada, 43	BCIL	3
a.132	Escoles Pies	Col·legi de les Mares Escolapies	c. Peralada, 55	BCIL	2
a.133	Edifici al c. Peralada, 65		c. Peralada, 65	BPU	3
a.134	Antic Convent dels Caputxins		c. del Rec Arnau, 6	BCIL	2
a.135	Edifici al c. Tapis, 58		c. Tapis, 58	BPU	3
a.136	Edifici al c. Peralada, 66		c. Peralada, 66	BPU	3
a.137	Casa de Romà i jardins	Casa Puig	c. Perelada, 48	BCIL	2
a.138	Casa Cristau		c. Peralada, 38	BCIL	3
a.139	Casino Menestral Figuerenc		c. Ample, 17	BCIL	2
a.140	Edifici al c. Primfilat, 5		c. Primfilat, 5	BPU	3
a.141	Casa Guillemet		c. Ample, 14	BCIL	2
a.142	Convent de les religioses de Sant Josep	Convent de Sant Llorenç	c. Solmd'Isern, 11-15	BCIL	2
a.143	Antiga Fundició Fèlix Jaume		c. Sant Simó, 4	BCIL	2
a.144	Edifici al c. Sant Josep Sol Isern, 20		c. Sant Josep Sol Isern, 20	BPU	3
a.145	Antiga Fàbrica de Gel		c. Eres de Vila, 25	BCIL	3
a.146	Antiga fàbrica de Gas		c. Eres de la Vila, 27	BCIL	2
a.147	Antic Escorxador Municipal		pl. de l'Escorxador	BCIL	2
a.148	Antiga Adoberia Bassols	Convent de les Franceses - Col·legi Josep Pallach	pl. de l'Escorxador	BCIL	2
a.149	Antiga seu de Transports Padrosa		c. Fossos, 12	BCIL	3
a.150	Casa Geli	Can Roig	c. Pi i Margall, 17	BCIL	2
a.151	Casa Reig		pl. del Gra, 3 - c. Concepció, 2 - c. St. Francesc de Paula, 1	BCIL	2

Num.	Nom	Altres noms	Adreça	Categoria	Nivell de protecció
a.152	Plaça del Gra			BCIL	4
a.153	Casa Jou		pl. del Gra 2 - c. Concepció	BPU	3
a.154	Casa Fita		c. Rutlla, 37	BCIL	2
a.155	Casa Batlle		c. Rutlla, 29 - c. Sant Cristòfol, 2	BCIL	3
a.156	Casa Moner		c. Sant Cristòfol, 12-14	BCIL	3
a.157	Casa Jiménez	Casa Gallego	pl. de la Palmera, 1 - c. Santa Margarida, 8	BCIL	2
a.158	Casa Coma		pl. de la Palmera, 9	BCIL	2
a.159	Casa Fèlix Jaume	Casa Sala	c. Caamaño, 12	BPU	3
a.160	Casa Mas Roger		c. Monturiol, 10	BCIL	2
a.161	Casa de Puig		c. Monturiol, 6 - Caamaño, 7	BCIL	3
a.162	Casa Puig Descals		c. Caamaño, 8	BCIL	3
a.163	Casa Felip		c. Rutlla, 5	BCIL	3
a.164	Casa Carreras	Casa de El Siglo	pl. Ernest Vila	BPU	3
a.165	Casa Jucglà		c. Nou, 5	BCIL	2
a.166	Casa Monturiol	Casa Parés	c. Caamaño, 2 - c. Nou, 1	BCIL	2
a.167	Casa Alegret	Casa Pujol, Can Gorgot	c. Nou, 4	BCIL	2
a.168	Casa Joanama	Casa Cafè Progrés	Rambla, 33	BCIL	2
a.169	Monument a Narcís Monturiol		Rambla	BPU	4
a.170	Edifici a la pl. Josep Pla		pl. Josep Pla	BPU	3
a.171	Casa Heras	Café Royal	Rambla, 28 - c. Sant Pau, 1	BCIL	2
a.172	Cinema Edison	Sala Edison	c. Sant Pau, 10	BCIL	2
a.173	Casa Carolà		c. Sant Josep, 3	BCIL	2
a.174	Casa Camps		c. Sant Pau, 12	BCIL	3
a.175	Casa Martori		c. Sant Pau, 17	BCIL	2
a.176	Teatre el Jardí	Teatre El Jardí	pl. Josep Pla, s/n	BCIL	2
a.177	Edifici al c. Sant Pau, 23		c. Sant Pau, 23	BCIL	2
a.178	Casa Bofill		c. Sant Pau, 25	BCIL	2
a.179	Edifici al c. Sant Vicenç, 3		c. Sant Vicenç, 3	BPU	3
a.180	Casa Galter		c. Sant Pau, 31	BCIL	3
a.181	Casa Galter II	Casa Galter Bassols	c. Sant Pau, 33 - pl. Triangular	BCIL	2
a.182	Edifici al c. Sant Pau, 38		c. Sant Pau, 38	BPU	3
a.183	Edifici al c. Sant Pau, 34		Sant Pau, 34	BCIL	2
a.184	Casa Melis		c. Vilafant, 49	BCIL	2
a.185	Casa Codina		c. Vilafant, 51	BCIL	2
a.186	Edifici al c. Col·legi, 27		c. Col·legi, 27	BCIL	2
a.187	Jardí Enric Morera	Parc de les Granotes, Parc dels Enamorats	av. Salvador Dalí, 70	BPU	4
a.188	Edifici al c. González de Soto, 41		c. González de Soto, 41	BPU	3
a.189	Torre Blava i jardins		c. Concòrdia, 27 - c. Pere III	BCIL	2
a.190	Casa al c. Pere III, 47		Pere III, 47	BPU	3
a.191	Habitatge al c. Santa Llogaia, 40		c. Santa Llogaia, 40	BPU	3
a.192	Clínica Santa Creu	Xalet dels protestants	c. Pere III, 41B	BPU	3
a.193	Casa Solanes		c. Santa Llogaia, 43-45	BPU	3
a.194	Edifici al c. Sant Pau, 77		Sant Pau, 77	BPU	3
a.195	Edifici al c. Nou, 154		c. Nou, 154	BPU	3
a.196	Creu de Terme	Creu de la Mà	pl. Creu de la Mà	BPU	4
a.197	Sitja antiga fàbrica de talc		c. Roca i Bros, s/n	BPU	3
a.198	Xemeneia antiga refineria Solpe		c. Migdia, s/n	BCIL	4
a.199	Casa Moradell		c. Nou, 145	BPU	3
a.200	Casa Pujol		c. Sant Pau, 60	BPU	3
a.201	Casa Pou		c. Sant Pau, 48 - c. González de Soto	BPU	3

Num.	Nom	Altres noms	Adreça	Categoria	Nivell de protecció
a.202	Antiga Central de la Hidroelèctrica de l'Empordà		c. González de Soto, 4	BCIL	2
a.203	Casa Pujarniscle i jardins		c. Sant Pau, 42	BCIL	3
a.204	Església Parroquial de la Immaculada Concepció i Sant Pau		c. Muntaner, 2	BPU	3
a.205	Antic Convent dels Franciscans	Institut Ramon Muntaner	c. Sant Pau, 49-51	BCIL	2
a.206	Col·legi Nacional Sant Pau	CEIP Sant Pau, Escola Nacional Graduada	c. Muntaner, 4 - Pere III	BPU	3
a.207	Casa Caserna de la Guàrdia Civil		c. Nou, 80	BPU	3
a.208	Casa Nouviles		c. Nou, 78	BCIL	2
a.209	Edifici Antiga Agència de Transports		c. Clerch i Nicolau, 11	BPU	5
a.210	Casa Balló		c. Nou, 74 - c. Muntaner	BPU	3
a.211	Edifici al c. Nou, 58		c. Nou, 58	BPU	3
a.212	Edifici al c. Sant Llätzer, 12		c. Sant Llätzer, 12	BPU	3
a.213	Antiga Església Evangèlica	Fundació Clerch i Nicolau	c. Nou, 53 - c. Sant Antoni, 32	BCIL	2
a.214	Casa Pagès Bofill i jardins	Casa Garrida/Consell Comarcal de l'Empordà	c. Nou, 48	BCIL	2
a.215	Casa Maria Pagès		c. Nou, 46	BCIL	2
a.216	Pensió del General		c. Nou, 35	BPU	3
a.217	Edifici al c. Nou, 33		c. Nou, 33	BCIL	3
a.218	Casa Vidua Salleres	Paquita Batlle Pomès	c. Castelló, 4 - c. Nou, 23	BPU	3
a.219	Casa Vila-Monner antiga Gayolà	Casa Deulofeu	c. Nou, 18	BCIL	2
a.220	Casa Forn		c. Castelló, 28	BCIL	3
a.221	Casa Roda	Casa Hesme	c. Sant Llätzer, 58	BCIL	2
a.222	Casa Isern		c. Sant Llätzer, 62	BPU	3
a.223	Plaça de l'Estació			BPU	4
a.224	Casa Subias		c. Rubaudonadeu, 6	BCIL	3
a.225	Casa Macau		c. Vilallonga, 36	BCIL	2
a.226	Cisterna antic Convent dels Benedictins		pl. del Gra, 9-10	BPU	2
a.227	Asil Vilallonga o antic Convent de Sant Benet		av. Vilallonga, 1-3 - pl. del Gra, 8	BCIL	2
a.228	Congregació de la Missió - Pares Paüls		c. Vilallonga, 3	BPU	3
a.229	Casa Eusebi Vidal		c. de Mar, 7	BPU	3
a.230	Can Dalfó		c. Vilallonga, 5 - c. del Mar, 6	BCIL	2
a.231	Casa Maria Puig	Casa Lluís Coll Amat	c. de Colóm, 8	BPU	3
a.232	Edifici Industrial al c. Colóm		c. de Colóm, 15	BPU	3
a.233	Casa Geli - Vergés	Casa Oliva Llagostera	c. Pi i Margall, 26-28	BCIL	2
a.234	Casa Juez	Casa Guich	c. Pi i Margall, 38	BCIL	2
a.235	Casa Solé	Antiga Casa Carmen Rodríguez	c. Nord, 21	BPU	3
a.236	Edifici Industrial al c. Sant Joan Baptista		c. Sant Joan Baptista, 59	BPU	3
a.237	Habitatge al c. del Nord, 28		c. del Nord, 28	BPU	3
a.238	Villa Ramona		c. del Nord, 30	BPU	3
a.239	Casa Grabuleda		c. Nord, 40	BPU	5
a.240	Col·legi dels Germans de la Salle	Els Fossos	c. dels Fossos, 17	BCIL	2
a.242	Fàbrica d'aiguardent Gironella		av. Vilallonga, 46 - c. Progrés, 1	BPU	3
a.243	Clínica Catalunya	Antiga Torre Bach	c. Vilallonga, 49	BCIL	2
a.244	Antiga Farinera Avellana		c. Vilallonga, 61	BPU	3
a.245	Antic magatzem industrial Sala		c. el Far, 24	BCIL	2
a.246	Antiga fàbrica d'aiguardent Pey		c. Progrés, 25 - c. el Far	BCIL	2
a.248	Plaça de Braus		c. del Far, s/n	BCIL	2
a.249	Xemeneia Bòbila Carreras		psg. Del Cementiri, 4	BCIL	4
a.250	Cementiri de Figueres		psg. Del Cementiri, s/n	BCIL	2
a.251	Habitatge unifamiliar c. Marià Pujulà, 18		c. Marià Pujulà, 18	BPU	5
a.252	Habitatge unifamiliar c. Marià Pujulà, 31		c. Marià Pujulà, 31	BPU	5
a.253	Habitatge plurifamiliar c. Marià Pujulà, 42		c. Marià Pujulà, 42	BPU	5
a.254	Habitatge plurifamiliar c. Nou, 20	Antic Banco Zaragozano	c. Nou, 22	BPU	5
a.255	Habitatge plurifamiliar c. González de Soto, 19		c. González de Soto, 19	BPU	5

Num.	Nom	Altres noms	Adreça	Categoria	Nivell de protecció
a.256	Habitatge unifamiliar c. Oliva, 16		c. Oliva, 16	BPU	5
a.257	Habitatge unifamiliar c. Victor Català, 14		c. Victor Català, 14	BPU	5
a.258	Habitatge plurifamiliar c. Montgó, 1		c. Montgó, 1	BPU	5
a.259	Can Tubert		c. Duana, 25. Vilatenim	BPU	5
a.260	Mas Sala		Plaça de Vilatenim, 37	BPU	5
a.261	Can Duch		c. Nou de Vilatenim, s/n	BPU	5
a.262	Can Carbó		c. del Tro de Vilatenim, s/n	BPU	5
a.263	Mas Arderiu		c. del Tro de Vilatenim, s/n	BPU	5

2. Conjunts urbans (c)

Num.	Nom	PEPCE	Inventari GenCat	Categoria	Nivell de protecció
c.01	Conjunt del c. de la Jonquera	x	x	BCIL	3
c.02	Conjunt del c. Pep Ventura	x	x	BCIL	3
c.03	Conjunt del c. Vilafant	x	x	BCIL	3
c.04	Conjunt del c. Col·legi		x	BPU	3
c.05	Conjunt del c. González de Soto		x	BPU	3
c.06	Conjunt del c. Sant Pau	x	x	BCIL	3
c.07	Conjunt del c. Nou	x	x	BCIL	3
c.08	Conjunt del c. Clerch i Nicolau		x	BPU	3
c.09	Conjunt del c. Sant Llàtzer	x	x	BCIL	3
c.10	Conjunt del c. Progrés	x	x	BCIL	3
c.11	Conjunt del c. Rubaudonadeu	x	x	BCIL	3
c.12	Conjunt del c. Pi Margall	x	x	BCIL	3
c.13	Conjunt del c. Concepció - c. Rutlla - pl. del Gra	x	x	BCIL	3
c.14	Conjunt de la pl. de la Palmera - c. Caamaño - c. Monturiol	x	x	BCIL	3
c.15	Conjunt del c. Vilabertran		x	BPU	3
c.16	Conjunt del c. Hortes		x	BPU	3
c.17	Conjunt del c. Tapis	x	x	BCIL	3
c.18	Conjunt del c. de Peralada			BCIL	3
c.19	Conjunt del c. Barceloneta	x	x	BCIL	3

3. Elements naturals i del paisatge (p)

Num.	Nom	Categoria	Nivell de protecció
p.01	Paratge de la Garriga	BPU	4
p.02	Basses del Terrisser	BPU	4
p.03	Pi pinyer de les Basses del Terrisser	BPU	4
p.04	Entorn de Castell de Sant Ferran	BPU	1
p.05	Perelloner del Castell de Sant Ferran	BPU	4
p.06	Paratge del Camí de la Princesa	BPU	4
p.07	Plàtans del Parc de l'Avinguda de Perpinyà	BPU	4
p.08	Plàtan del Parc de les Aigües i plàtans trasplantats de la Rambla	BPU	4
p.09	Filera de xiprers del Parc de les Aigües	BPU	4
p.10	Hortes i camí a Vilabertran	BPU	4
p.11	Plataners camí de Mas Ferrer	BPU	4
p.12	Plàtan de les sis branques	BPU	4
p.13	Eucaliptus de la plaça de Vilatenim	BPU	4
p.14	Xiprer pujant al Castell de Figueres	BPU	4
p.15	Lledoners de la plaça d'Isabel II	BPU	4
p.16	Xiprer de la plaça de Sant Pere	BPU	4
p.17	Plàtans de la Rambla	BPU	4
p.18	Palmera de dàtils de la plaça de la Palmera	BPU	4
p.19	Fals pebrer del passatge de Ponent	BPU	4
p.20	Fals pebrer de la Clínica Santa Creu	BPU	4
p.21	Cedre del claustre de l'Institut Ramon Muntaner	BPU	4
p.22	Figuera de la plaça de la Creu de la Mà	BPU	4
p.23	Til·ler de la Plaça de Braus	BPU	4
p.24	Cedre del cementiri	BPU	4
p.25	Arbre ampolla del cementiri	BPU	4
p.26	Magnòlia del cementiri	BPU	4
p.27	Teix del cementiri	BPU	4
p.28	Alzina del cementiri	BPU	4
p.29	Pi blanc de les tres branques del cementiri	BPU	4
p.30	Suro del cementiri	BPU	4
p.31	Pi blanc de la plaça Ernest Vila	BPU	4
p.32	Arbre de l'amor del c. Sant Pau	BPU	4
p.33	Castanyer d'indies de la pl. Triangular	BPU	4
p.34	Olivera i conjunt d'Alzines plaça Tarradellas	BPU	4
p.35	Lledoner dels jardins de Puig Pujades	BPU	4
p.36	Pollancre ctra. Les Forques	BPU	4
p.37	Olivera ctra. de Llers	BPU	4
p.38	Margalló pl. La Palmera	BPU	4
p.39	Palmeres pl. Sant Vicenç de Paül	BPU	4
p.40	Conjunt alzines pl. del Gra	BPU	4
p.41	Conjunt alzines pl. Ramón Muntaner	BPU	4
p.42	Conjunt bordures boix cementiri	BPU	4
p.43	Conjunt bordures boix jardins Enric Morera	BPU	4
p.44	Conjunt plataners antic firal dels burros	BPU	4
p.45	Conjunt arbres panteó baronessa de Rodes Mercedes Puig	BPU	4
p.46	Conjunt plataners antiga carretera del Far	BPU	4
p.47	Plataner barri Marca de l'Ham	BPU	4
p.48	Tanca perimetral boix pl. Estació	BPU	4
p.49	Elements vegetals Escoles Pies	BPU	4

4. Jaciments (j)

Num.	Nom	Altes noms	Categoria	Nivell de protecció
j.01	Puig de les Basses		EPA	1
j.02	Castell de Sant Ferran		EPA / BCIN-MH	1
j.03	L'Aigüeta		EPA	1
j.04	Via Augusta	Rec de la Calçada	EPA	1
j.05	Necròpolis del Camp de Sant Roc	Carrer Tapis - Els cendrassos	EPA	1
j.06	Convent dels Caputxins		EPA / BCIL	1
j.07	Mas Torrent		EPA / BPU	1
j.08	Cementiri Jueu		EPA / BCIL	1
j.09	Mina de Gatillepis	c. Pep Ventura, 9	EPA	1
j.10	Centre històric de Figueres	Rambla - Call jueu - Castell	EPA	1
j.11	Muralles de Figueres		EPA / BCIN -MH	1
j.12	Refugi de la Plaça del Gra		EPA	1
j.13	Antic Convent dels Monjos de Sant Pere de Rodes a Figueres	Plaça del Gra - Avinguda Vilallonga, 2	EPA	1
j.14	Sant Pau de la Calçada		EPA	1
j.15	Sant Joan de Vilatenim		EPA / BCIN - MH	1
j.16	Palol de Vilatenim		EPA	1

a. Béns arquitectònics

Aqüeducte

a.01

Situació: creuant l'A7; al nord oest del terme municipal

Coordenades UTM: X: 495045 Y: 4680488

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: N3c

Categoria de protecció proposada: BCIL

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

A ponent de la fortalesa hi ha un llarg aqüeducte conegut popularment per "els Arcs" format per arcades de mig punt que servia per proveir d'aigua el castell. Fa ben poc, ens construïm l'autopista de França, anomenada A-17, el traçat de la qual passa per aquest lloc ha estat destruït un tram de llargada considerable de l'aqüeducte. La destrucció ha afectat, precisament, el punt on els arcs tenien més alçada.

Descripció:

s. XVIII / Neoclassicisme. Autor: *Martín de Cermeño (enginyer)*.

Aqüeducte format per quaranta-tres arcs que transportaven l'aigua des d'una riera del poble veí de Llers fins al Castell de Sant Ferran. Actualment el nombre d'arcs és menor perquè se'n van destruir per deixar pas a l'autopista. Els arcs són de mig punt, amb pilars fets amb grans carreus. Els arcs són fets amb maó vist disposats a sardinell i la resta de l'aqüeducte està bastit amb la tècnica de la maçoneria utilitzant pedres treballades lligades amb argamassa de petites pedres, probablement amb calç per evitar filtracions.

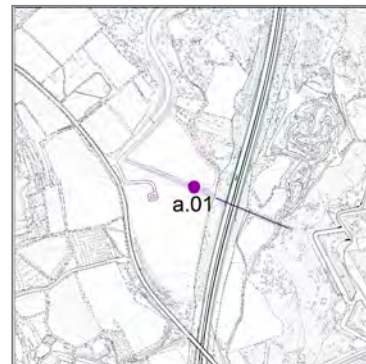
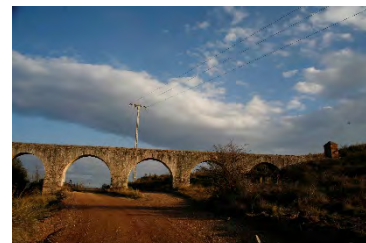
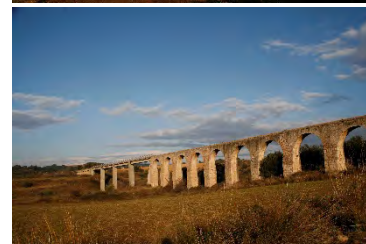
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Estat de conservació: *Mitjà*

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Castell de Sant Ferran

a.02

Situació: Pujada del Castell, s/n**Referència cadastral:** 17072A00200083**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl no urbanitzable**Qualificació urbanística:** SE**Categoria de protecció proposada:** BCIN – MH. Núm. 846-MH per Decret 22/04/1949**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

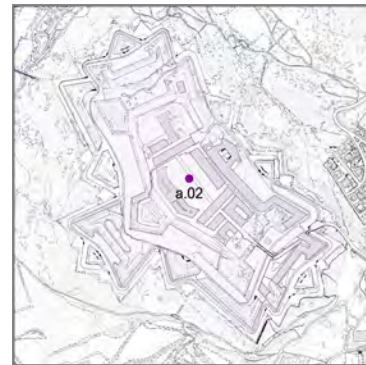
Construït a partir de l'any 1753 i fins a finals de segle XVIII sense arribar a completar el projecte, el castell de Sant Ferran s'erigeix en una de les més grans fortaleses militars d'Europa i en símbol alhora de la potència i el deliri del despotisme il·lustrat de les monarquies absolutes del segle XVIII. Projectada com a gran fortalesa que defensés una de les fronteres més importants de la monarquia espanyola i concebuda per allotjar 10.000 soldats i resistir setges d'un any, la seva utilitat i glòria militar quedà en entredit des d'un inici per la seva desencertada ubicació estratègica però especialment per les seves capitulacions davant els exèrcits francesos a la Guerra Gran (1793-95) i durant la Guerra del Francès (1808-14). Durant aquesta última guerra, i com d'altres fortaleses espanyoles, Sant Ferran va ser ocupat per les tropes napoleòniques. En aquest període es va produir dins els seus murs la mort del general Álvarez Castro, defensor de la ciutat de Girona durant el terrible setge de 1809. Fet aquest que, emmarcat per la llegenda, ha passat a formar part de la memòria popular de la comarca. Poc després de la mort del general, l'abril de 1811, el Castell de Sant Ferran va ser recuperat per les tropes de la Junta Superior del Principat i va romandre en poder de les mateixes per espai de cinc mesos. Aquesta circumstància donà lloc al primer i únic setge formal patit per la fortalesa. Guarnició militar durant tot el segle XIX i penal militar a partir de la darrera dècada del mateix segle; en aquest període s'hi va instal·lar una torre telegràfica del ramal de la línia civil, de la qual no resta cap vestigi. Alguns autors la situen concretament a la porta principal del castell. Aquesta torre de telegrafia comunicava amb l'anterior de l'Àngel (Pontós), a 9,5 km de distància, i amb la posterior de Mont-roig (Darnius), també situada a 9,5 km. El ramal de telegrafia òptica de Barcelona a la Jonquera derivava de la línia civil principal de Madrid a València i Barcelona. La part de la línia civil de Catalunya resseguia tota la costa catalana de sud a nord, entrant cap a l'interior en els trams del Vendrell a Barcelona i de Santa Susanna a la Jonquera. Aquest ramal va entrar en funcionament a partir de 1850.

Als darrers moments de la Guerra Civil a Catalunya, Sant Ferran va ser seu del Govern de la República espanyola. El dia 1 de febrer de 1939 va tenir-hi lloc la darrera reunió de corts de la II República pocs dies abans de creuar la frontera cap a l'exili. Finalitzada la Guerra es convertí en un gran aquarterament i posteriorment en presó militar.

Com a aspecte anecdòtic, cal esmentar l'estada com a recluta de Salvador Dalí el 1925 i l'empresonament d'alguns responsables de l'intent de cop d'estat del 23 de febrer de 1981.

Fins als anys 90 va funcionar com a presó militar i complement del centre d'instrucció militar de Sant Climent. L'any 1997 es va obrir al públic amb servei de visites.

La construcció i la presència del castell de Sant Ferran és fonamental per entendre el desenvolupament urbanístic de la Figueres dels segles XVII i XIX, a causa de les directrius urbanístiques i arquitectòniques que imposà al creixement de la ciutat i per la implicació dels enginyers militars en obres públiques tan transcendents com el cobriment de la Rambla (1832) o en la

formació de nous eixamples.

Època de construcció i tipologia:

1753 – 1792 / Barroc. Autor: Pedro Martín Cermeño.

Situat en una elevació a tocar de Figueres, domina la ciutat i el pas cap a França, el Castell de Sant Ferran és una fortificació militar que, per les seves grans dimensions i per les sofisticades tècniques constructives utilitzades dins l'enginyeria militar de l'època, s'erigeix una peça patrimonial de primer ordre. Es tracta de la fortalesa més gran del segle XVIII amb baluards d'Europa. Construïda sota la direcció de diversos enginyers militars entre els quals destaquen els germans Pedro i Juan Martín Cermeño, ocupa una superfície de 32 ha: té un perímetre exterior, mesurat sobre el parapet del camí cobert, de 3.125 m, i un altre d'interior, mesurat sobre el cordó de la muralla, de 2.100 m. Entre el camí cobert, dotat de travessos i espaioses places d'armes, i la pròpia muralla de la fortalesa, s'estén el fossat que, amb una superfície propera a les 10 ha., dóna espai a les obres defensives exteriors. Aquestes obres defensives, conservades intactes i en la seva totalitat, són: un gran horna bec principal i altres dos de menors, dues contraguàrdies, set revellins de mides diferents i cinc galeries de contramina. Les seves dependències cobertes sumen un total de vuitanta-nou casamates, a més de vuit cisternes, amb una capacitat conjunta de 1.200 m³. El recinte interior és format per sis baluards de diferents mides, units per sengles panys de muralla. En el gruix dels mateixos, es troben ubicades fins a un total de noranta-tres casamates d'allotjament i de serveis per a la tropa. Al nivell del fossat del front est, hi ha les cavallerisses, impressionant nau de doble crugia i factura perfecta, capaç d'allotjar al seu dia 3 esquadrans de cavalleria -450 places. L'espai intern del recinte és ocupat per nou grans edificis, destinats a l'allotjament dels comandaments i oficials amb les seves famílies i a diversos serveis.

Finalment, sota el pati d'armes de 12.000 m² de superfície, es troba situada la reserva principal d'aigua potable de la fortalesa. Aquesta meravella de l'enginyeria hidràulica és a una profunditat de 8 m sota el pis del pati. Consta d'un circuit per omplir-se, quatre grans dipòsits amb una capacitat conjunta de 9.000 m³ i un sistema de buidat a prova de sabotatges.

La superfície total de la fortalesa de Sant Ferran és de 320.000 m², o de 550.000 m² si hi afegim l'espai dels seus glacis. A les troneres s'hi podia instal·lar fins a 230 canons, i comptava amb emplaçaments per a morters i obusos.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Club d'oficials i turístic-patrimonial.

Estat de conservació: Dolent.

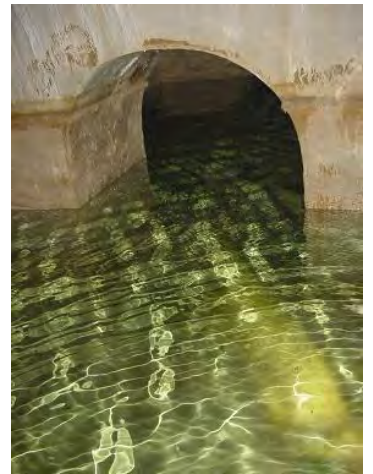

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment, consolidació i conservació. Caldrà conservar la implantació geogràfica i el perfil paisatgístic que original. S'haurà de preservar l'espai buit, sense edificar, de les garrigues del conjunt del turó del Castell de Sant Ferran. S'hauria de mantenir com espai lliure i amb la vegetació autòctona que li és pròpia.

Recuperació de l'escarpa original no malmesa en la reconstrucció dels magatzems i de la porta principal i la part enrunada de l'arsenal i la fleca. Eliminació d'obres impròpies. Del recinte interior caldrà conservar la plaça i les edificacions i ruïnes neoclàssiques del seu voltant, l'arsenal, el forn de pa, els estables, els abeuradors, la cisterna i les restes de l'església. Del recinte exterior caldrà conservar els Hornabecs amb el revellí, els revellins i les contraguàrdies.

En tot cas, per a realitzar qualsevol intervenció caldrà complir els requisits exposats al **Plan Director de la Fortaleza – Castillo de San Fernando en Figueras (Girona)**, realitzat per Rafael Vila Rodriguez per al Ministerio de Educación y Cultura realitzat l'any 2001.

Motel Empordà

a.03

Situació: ctra. de França – av. Perpinyà**Referència cadastral:** 6206601DG9860N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** A2d**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

El Motel va ser construït en el moment de l'arrencada turística de finals dels cinquanta i concebut com un hotel i restaurant de qualitat.

L'escriptor Josep Pla hi va passar llargues temporades i va esdevenir un dels seus principals valedors.

Època de construcció i tipologia:

1960 / Moviment modern. Autor: Alexandre Bonaterra, arquitecte.

Hotel construït el 1960 en l'extrem nord del sòl urbanitzat de la ciutat, a la cruïlla de l'antiga carretera de França (prolongació del carrer de La Jonquera) i la nova carretera que feia les funcions de variant dins la mateixa ciutat, construïda en aquells mateixos anys. Primer edifici que es troba entrant a Figueres des de França, es tracta d'un voluminós conjunt amb quatre façanes en les que es combinen harmònicament els panys amb obertures i balcons de les habitacions amb panys cecs i, en alguns casos, revestits amb pedra. Una llarga pèrgola cobreix la totalitat de les terrasses a la cara nord i oest, separant de forma nítida la planta baixa de les plantes pis i cobrint, alhora, l'accés al vestíbul a través d'una escalinata.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Motel i restaurant.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Es permet l'ampliació d'acord a les condicions de zona mantenint la tipologia arquitectònica de l'edificació principal. Caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...). Cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, la zona porxada, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). Caldrà conservar el caràcter sobri de les façanes degut a la manca d'ornamentació així com l'acabat en pedra d'algunes de les façanes.

Habitatges Militars Americans

a.04

Situació: c. Creu del Terme**Referència cadastral:** 6402201DG9860S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4d.2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Conjunt residencial construït per allotjar oficials de l'exèrcit de l'aire dels USA destinats a l'estació de radar del Pení construïda a finals de la dècada de 1950 com a part del pacte d'ajut militar entre els USA i l'Espanya de Franco. Un cop retirats els militars americans, aquests habitatges varen ser ocupats per oficials del l'Exèrcit de l'Aire espanyol.

Època de construcció i tipologia:

1959 / Moviment modern. Autor: Serveis Tècnics US Army.

Edificis d'habitatges de planta pis i dos pisos formats per volums bessons units per les escales exteriors d'accés a les passeres d'entrada als habitatges. El conjunt –malgrat algunes reparacions i modificacions parcials– manté una gran unitat de llenguatge, materials i solucions constructives, la importació dels quals representava en el seu dia un relatiu xoc tecnològic i cultural.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatges.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació del conjunt d'edificacions. És objecte de protecció la volumetria de les diferents edificacions així com la relació entre elles i la seva relació amb el seu entorn. També caldrà mantenir les façanes actuals amb la configuració d'obertures i els diversos elements que la caracteritzen.

Pedró recordatori d'Alvarez Castro

a.05

Situació: Pujada del Castell; al nord oest del nucli urbà

Coordenades UTM: X: 496016 Y: 468000

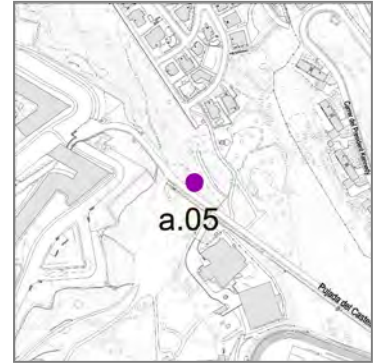
Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: SV

Categoria de protecció proposada: BPU

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Descripció:

Inici s. XIX / Obra popular.

Monument situat al final del passeig que mena al castell de Sant Ferran, recinte d'indole militar i, actualment, en funció de presó militar. Consta d'un obelisc erigit sobre una base rectangular, semblant a una tomba. Presenta al monòlit la inscripció: "AL GENERAL ALVAREZ DE CASTRO, DEFENSOR DE GERONA, muerto en este castillo. Pasajero, decúbrete y piensa en la Patria". Es troba envoltat per un perímetre delimitat per cadenes. A l'interior del "castell" -i, per tant, no pas visitable sense autorització- hi ha, la petita cambra que serví de calabós o cel·la de càstig per al general Alvarez de Castro.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Mitjà

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Mas Torrent

a.06

Situació: av. Costa Brava, 5**Referència cadastral:** 6702801DG9860B**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SE**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

Documentat des d'època moderna i ubicat en un entorn d'hortes molt ric en aigua, el Mas Torrent es troba actualment desfigurat per successives reformes i ampliacions que desvirtuen a primer cop d'ull el seu valor patrimonial real. Format per la pròpia edificació del mas i un conjunt de basses i xarxes de reg, parets de tancament d'hortes, murs de feixa, la traça d'antics camins –com el camí antic de Vilabertran– i un important conjunt d'elements vegetals, el Mas Torrent i el seu entorn ha quedat recentment integrat dins el projecte del nou Parc de les Aigües del Pla Parcial del SectorAVINGUDA Costa Brava.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i explotació agrícola.**Estat de conservació:** Dolent.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Consolidació, conservació i manteniment. No es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Previ a qualsevol intervenció l'Ajuntament podrà sol·licitar una inspecció per determinar quins elements interiors cal conservar. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual i els elements ornamentals que la caracteritzin; en tot cas s'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí, que caldrà justificar. La coberta s'haurà de conservar.

En tot cas caldrà respectar el plàtan que es troba al peu de la font de les dues Pilars que forma part del *Catàleg de béns* a la fitxa **p.08 Plàtan del Parc de les Aigües** amb categoria de protecció BPU i nivell de protecció 4.

Hospital

a.07

Situació: Ronda rector Aroles, s/n**Referència cadastral:** 6397301DG9769N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEs**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9253-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*s. XX – Darreres tendències.*

Edifici localitzat fora del barri antic en el moment de la seva construcció, en una zona envoltada de parcs, urbanitzacions residuals i instal·lacions esportives. Cal destacar la implantació de l'edifici en el terreny i la seva disposició en el solar, així com l'ordre compositiu horitzontal accentuat per les cornises de planta quadrada i per l'escalonament dels volums.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Hospital.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

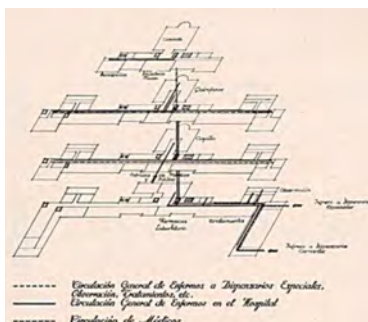
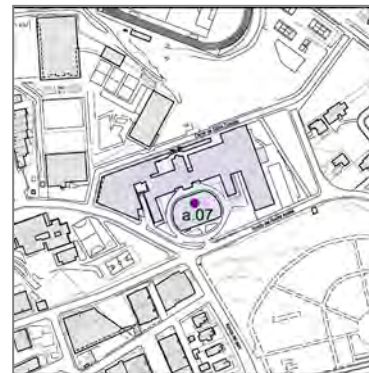
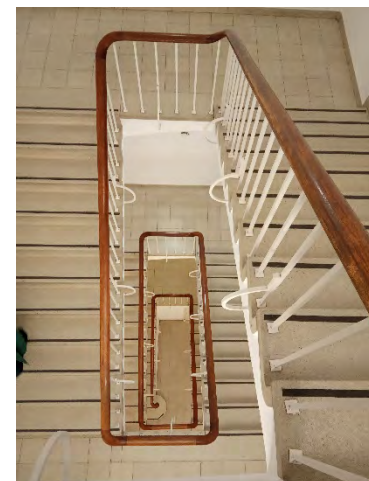
Condicions d'intervenció:

Són objecte de protecció la implantació de l'estructura inicial dels anys quaranta en el terreny en pendent, el tractament de l'espai lliure amb els recorreguts d'accés i zones enjardinades, i la matriu dels volums en planta en forma bàsica de "C" (braços oberts d'habitacions) abraçant un jardí a migdia, complementada a l'esquena per un eix central perpendicular d'accés, nuclis de comunicacions i espais comuns.

També cal protegir les característiques arquitectòniques i materials originals dels espais singulars de les escales, amb ull, brèndoles i passamà de fusta, i del porticat d'entrada i els seus remats superiors, i les característiques tipològiques i dimensionals de les façanes originals.

Els cossos ja ampliat a finals del segle XX sobre l'edifici original (a plom, sobre la barra llarga a migdia, i sobre pilars exempts, en els braços perpendiculars) poden ser completament remodelats en la seva arquitectura ja que (més enllà de la coordinació amb la matriu de la planta original) no presenten altres característiques que hagin de ser objecte de protecció.

La resta d'actuacions que resultin necessàries en el futur per tal d'ampliar i reformar l'equipament d'acord amb els paràmetres urbanístics o per a les millores de seguretat, salubritat i accessibilitat justificaran, en qualsevol cas, el respecte de la implantació en el terreny, el tractament de l'espai lliure, la matriu dels volums, les característiques tipològiques i les característiques arquitectòniques originals dels espais singulars.

Centre de Preventius - Presó de Figueres

a.08

Situació: c. Sant Pau, 154-148 – c. Alberto Cotó – pl. Vila d'Ordís**Referència cadastral:** 7187901DG9778N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SE**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9259-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

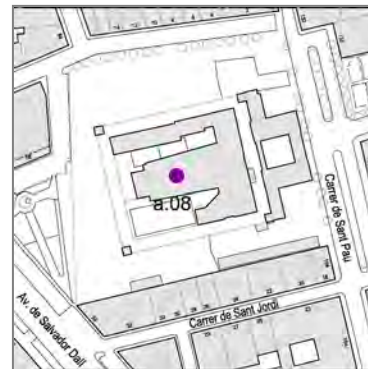
Edificat a l'antiga propietat del Sr. Torres anomenada "pati dels aspres". El 1904, decret pel que s'ordena la construcció d'aquest centre penitenciari, que tot i ser inaugurat l'any 1914, no serà definitivament habilitat fins al 1917. El notari Salvador Dalí, pare del pintor va fer el contracte. Del control de l'edificació va tenir cura una junta formada per l' alcalde, el jutge, dos diputats provincials, cinc consellers, cinc veïns majors d'edat i contribuents. Aquesta nova construcció venia a substituir l'existent a l'actual carrer Joan Maragall. Amb la construcció d'aquesta nova presó es resolvia una qüestió que era sobre la taula des de mitjans del segle XIX a causa de les mancances i inconvenients que presentava l'edifici antic. Finalment, doncs, i amb un cost de 250.000 pessetes, s'inaugurà la presó situada al llavors afores de l'extrem sud de la ciutat i que, després de diferents remodelacions, actualment continua en servei conservant la seva fesomia externa pràcticament inalterada.

Època de construcció i tipologia:

1906 - 1914 / *Modernisme neoromànic*. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

Sota principis panòptics, es tracta d'un edifici fortificat per a ús penitenciari de planta quadrada amb un cos rectangular a davant per oficines i vigilància. L'edifici pròpiament dels presos té un primer pis cobert per terrasses i llocs de vigilància, i un cos de dos pisos central. A la planta baixa les obertures són en arc de mig punt i als pisos superiors amb llindes emmotllurades. Hi ha un fris, al que correspon un altell, i una cornisa amb merlets. Les teulades són a doble vessant. La volguda simplicitat o rudesia dels detalls constructius, amb algun ressò neoromànic, pretén atorgar-li un caràcter auster que el seu ús reclama.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Presó.**Estat de conservació:** Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Consolidació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin, en especial el pati d'accés, els dobles espais, galeries, etc. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) i l'estructura compositiva de les cobertes. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures, els remats de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Mas Ferrer

a.09

Situació: ctra. De Barcelona a França, s/n.**Referència cadastral:** 17072A01300006**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbanitzable**Qualificació urbanística:** SUND 5**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Mas i explotació agrícola que va ser propietat de l'home de negocis i ministre d'Hisenda de la I República (1873) Joan Tutau i Vergés (Figueres, 1829-1893) resident a Barcelona des de l'any 1858. Fill del boter figuerenc Joan Antoni Tutau, Joan Tutau i Vergés, amb gran incidència sobre el republicanisme català i espanyol durant la segona meitat del segle XIX, va ser un molt jove tinent d'alcalde de l'Ajuntament presidit per Abdó Terradas l'any 1854-55 i, durant el Sexenni Revolucionari, vicepresident de la Junta Revolucionària de Barcelona, diputat a Corts i, finalment, ministre d'Hisenda. Director de la Societat Catalana de Crèdit durant la Restauració, Tutau va adquirir aquesta finca com a explotació agrícola i com a residència en els seus desplaçaments a Figueres. Així, aquest mas va ser escenari de la seva mort, ocorreguda l'estiu de 1893.

Època de construcció i tipologia:

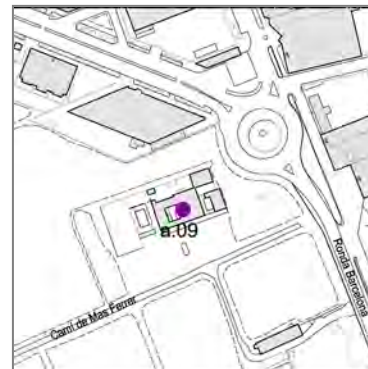
s. XVI - XIX. Autor: desconegut.

Mas d'origen tardo-medieval amb portal adovellat i finestral a la sala noble reformat per convertir-lo en balcó, coberta a dues aigües, petites finestres laterals i carener sobre l'eix d'entrada. Les ampliacions successives varen configurar el perfil actual amb torre i cossos allargats. Cal destacar el passeig de plataners que dona accés al mas que correspon a l'antic camí de Castelló d'Empúries a Vilafant, interromput amb la construcció de la via fèrria a la dècada de 1870.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació, conservació i manteniment. No es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Previ a qualsevol intervenció l'Ajuntament podrà sol·licitar una inspecció per determinar quins elements interiors cal conservar. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual; en tot cas s'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí, que caldrà justificar. La coberta s'haurà de conservar.

Torre de Sant Pau de la Calçada i conjunt

a.10

Situació: Camí del Pla de Sant Pau.

Referència cadastral: 17072A01200014

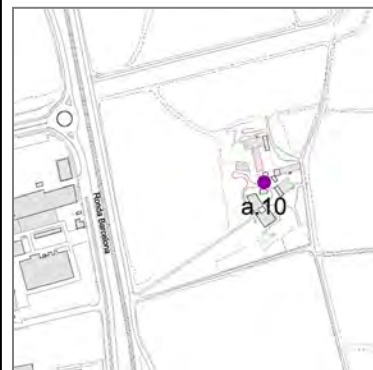
Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: N2a

Categoria de protecció proposada: BCIL. Núm registre: 9269-I (DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Ermita del 1099 aixecada on la tradició diu que hi va predicar l'apòstol Sant Pau. L'explotació agrícola estava formada per un antic mas i les terres pertanyents a la família Gayolà-Senillosa que l'any 1876 remodelà i amplià considerablement convertint-lo en una imponent casa pairal-palau amb jardí.

Època de construcció i tipologia:

s. XI – XIX / *Historicisme*. Autor: *desconegut*.

Conjunt format per una ermita originalment romànica d'una sola nau, volta de canó i capçalera semicircular, porta d'arc de mig punt, finestra de doble biaix i remat a la façana amb un petit campanar de cadireta d'un sol arc. El casal que, sobre una masia medieval preexistent, es bastí al darrer terç del segle XIX sota les premisses d'un llenguatge eclèctic neogòtic. Amb pati interior descobert que dona accés al cos de l'edifici, balconades a la façana principal i una torre d'evidents ressons medievalitzants, el conjunt d'aquest casal queda magnificat per la presència d'un gran jardí davant la façana principal, el mur que encercla el conjunt del perímetre de la finca i la porta i camí d'accés que es desplega sota dues imponents fileres de pins.

Ermita del 1099 aixecada on la tradició diu que hi va predicar l'apòstol Sant Pau. L'explotació agrícola estava formada per un antic mas i les terres pertanyents a la família Gayolà-Senillosa que l'any 1876 remodelà i amplià considerablement convertint-lo en una imponent casa pairal-palau amb jardí.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Ermita, mas i explotació agrícola i ramadera.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. No es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin, especialment la torre i l'ermita original. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Previ a qualsevol intervenció l'Ajuntament podrà sol·licitar una inspecció per determinar quins elements interiors cal conservar. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual; en tot cas s'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implanti, que caldrà justificar. La coberta s'haurà de conservar.

Mas Nou

a.11

Situació: Ronda del Sud – ctra. Del Far**Referència cadastral:** 17072A00109504**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl no urbanitzable**Qualificació urbanística:** N2c**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Aixecat de nova planta, per dimensions, data i estil de construcció, i pel seu propi nom, podria tractar-se d'una construcció que, com en el cas del Mas de Dalt, vingués a substituir a un mas anterior per la construcció del Castell de Sant Ferran.

Època de construcció i tipologia:

1760. Autor: desconegut.

El Mas Nou és una masia en forma de "U" formada per un volum principal central i dos volums complementaris adossats un a cada costat formant un pati central d'accés que es troba pavimentat.

El volum principal és de planta rectangular format per tres cossos, un més gran de central i dos de més estrets a cada costat conformant un conjunt simètric. Els tres tenen una alçada de dues plantes però els laterals són més alts que el volum central. Els tres tenen la coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a façana i de teula ceràmica. Les obertures de façana són més aviat petites i de proporcions rectangulars i segueixen un ritme constant. L'acabat de façana és arrebossat i pintat de color clar.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge agrícola.

Estat de conservació: En desús.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Rehabilitació, consolidació, conservació i manteniment. No es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Previ a qualsevol intervenció l'Ajuntament podrà sol·licitar una inspecció per determinar quins elements interiors cal conservar. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual; en tot cas s'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí, que caldrà justificar. La coberta s'haurà de conservar.

Mas de Dalt – Mas Gayolà

a.12

Situació: El Pou d'en Borràs, al nord del municipi**Referència cadastral:** 17072A00400010**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl no urbanitzable**Qualificació urbanística:** N2c**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Gran mas format pel casal central, les dependències annexes (corrals) i la mina i canal d'aigua construït de nova planta arrel del desallotjament del mas original situat a la Muntanyeta en el moment de la construcció del Castell de Sant Ferran. Aquesta circumstància i el seu estil arquitectònic pausat, solidesa constructiva i el llarg canal d'abastament d'aigua per a rec provinent de la Muntanyeta del Castell, fa pensar que va ser projectat pels mateixos enginyers militars com a compensació al seu desallotjament. Es troba ubicat en un entorn paisatgístic, agrícola i patrimonial de gran interès en qual destaca la traça del Camí de la Princesa que conduïa del Castell fins al Monestir de Vilabertran, així com tot un seguit de masos i elements de l'activitat econòmica agrària.

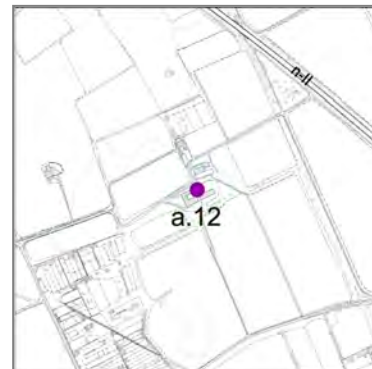
Època de construcció i tipologia:*1780 / Autor: desconegut.*

El Mas de Dalt o Mas Gayolà es tracta d'una edificació bastida de nova planta arran de la construcció del Castell de Sant Ferran. L'antic Mas Gayolà es trobava situat a la Muntanyeta – on encara es poden apreciar algunes restes dels fonament i parets – i va haver de ser enderrocat per necessitats de la construcció i la seguretat del castell. La família Gayolà varen ser els més grans propietaris rurals i urbans de Figueres fins a finals del segle XIX, amb la casa principal situada al carrer Nou.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge agrícola.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació, conservació i manteniment. No es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Previ a qualsevol intervenció l'Ajuntament podrà sol·licitar una inspecció per determinar quins elements interiors cal conservar. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual; en tot cas s'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí, que caldrà justificar. La coberta s'haurà de conservar.

Església de Sant Joan. Església fortificada de Vilatenim

a.13

Situació: c. de l'Església, s/n. Vilatenim**Referència cadastral:** 9601708DG9890S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció proposada:** BCIN - MH núm. 847 per Decret de 22/04/1949**Nivell de protecció:** 1

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

L'església de Sant Joan de Vilatenim apareix ja documentada al segle XI formant part del lloc de Vilatenim, municipi agrícola d'origen romà que al segle X era en part possessió del monestir de Sant Pere de Roda. Donada al segle XII pel bisbe de Girona al monestir de Santa Maria de Vilabertran i reformada en període gòtic, l'església de Sant Joan de Vilatenim va ser alterada de forma important amb la fortificació que se li practicà amb molta probabilitat durant els episodis bèl·lics del segle XVII.

Època de construcció i tipologia:

s. XI-XVII / Romànic. Autor desconegut.

És una petita església amb una sola nau de volta de canó rematada amb un absis semicircular amb la coberta de quart d'esfera del període romànic. Posseeix dues capelles laterals, a mena de creuer, del gòtic inicial. La seva única obertura al frontis és una finestra romànica de doble esqueixada i arcs de mig punt. La construcció és feta amb còdols i lloses de diferents dimensions i la portalada actual és gòtica, d'un sol arc de mig punt adovellat. L'aspecte actual del conjunt de l'església, però, és resultat de la fortificació que se li practicà al segle XVII. Al costat d'aquesta portalada, es conserva una estela amb caràcters gòtics que data de l'any 1294.

La façana és la que podem veure a moltes esglésies del mateix estil a la comarca: una porta amb arc de mig punt, una petita finestra a la part superior i un petit campanar construït, probablement, en èpoques posteriors.

El seu interior és fosc, ja que les seves úniques obertures són la porta i la petita finestra de la façana.

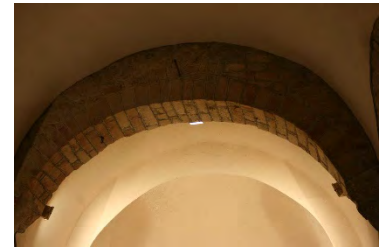
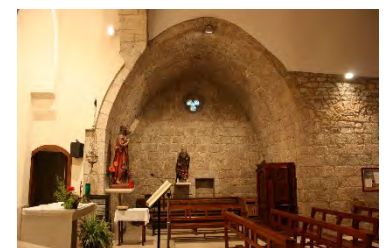
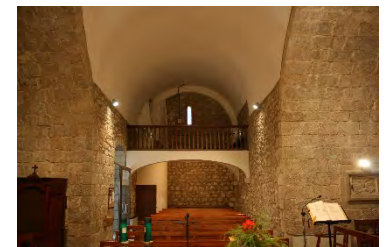
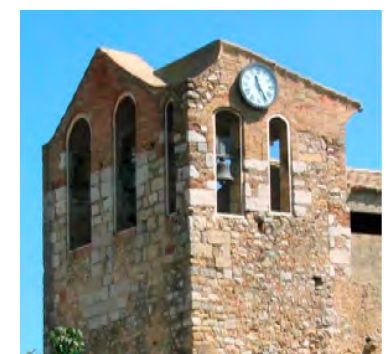
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Església.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Consolidació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Previ a qualsevol intervenció l'Ajuntament podrà sol·licitar una inspecció per determinar quins elements interiors cal conservar. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual; en tot cas s'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implanti, que caldrà justificar. La coberta s'haurà de conservar.

Ca l'Avinyó i capella de Sant Antoni

a.14

Situació: c. Nou de Vilatenim, 10. Vilatenim**Referència cadastral:** 9699103DG9799N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** PAU V5**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9270-I; DOGC 10/09/2007);
(Num. 9271-I; DOGC 10/09/2007).**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

El mas Avinyó va ser aixecat l'any 1609 per Pere Avinyó, membre d'una de les famílies més importants de propietaris rurals de l'Empordà originària de Peralada, posteriorment emparentada amb la família de Camps, futurs marquesos de Camps. El conjunt d'aquesta edificació que inclou també la capella de Sant Antoni Abat -patró de la festa petita de Vilatenim- va ser reformat conjuntament amb la casa de Pagès a la dècada de 1990 i adequat a restaurant i saló de banquets.

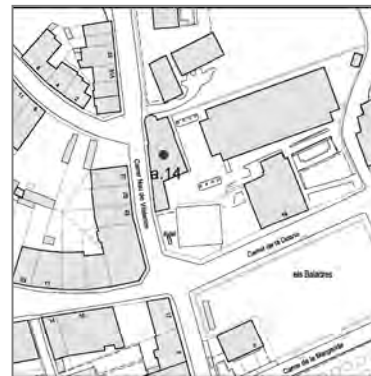
Època de construcció i tipologia:

s. XVI-XVII. Autor desconegut.

Masia senyorial de dues plantes amb els mateixos elements. Gran portal d'accés d'arc escarser amb dovelles i brancals de pedra. Sobre la dovella central escut amb relleu. Al pis inferior tres finestres d'obertura rectangular amb llindes sense decoració que es repeteixen al segon pis, però que no es segueix una ordenació vertical. A sobre el portal d'accés tres arcs de mig punt de maó vist disposat a sardinell, donen lloc a una terrassa. Presenta hídries decoratives a la façana. Cobriment a dues vessants.

La capella particular adossada, s'estructura en una nau amb absis poligonal orientada al nord. El seu mur lateral de ponent presenta una porta adovellada i al seu damunt, un campanar de cadireta d'un arc. El conjunt de la construcció és de pedruscall i argamassa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Restaurant.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Consolidació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Previ a qualsevol intervenció l'Ajuntament podrà sol·licitar una inspecció per determinar quins elements interiors cal conservar. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual; en tot cas s'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí, que caldrà justificar. La coberta s'haurà de conservar.

Can Pagés

a.15

Situació: c. de la Duana, 21. Vilatenim.

Referència cadastral: 9699103DG9799N

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà no consolidat

Qualificació urbanística: PAU V5

Categoria de protecció proposada: BCIL

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Casal de la família de grans hisendats empordanesos de Pagès, principals propietaris del pla de Vilatenim durant el segle XIX un membre de la qual, Josep de Pagès i Nouvilas -que fou president de la primera comissió directiva de la Societat d'Agricultura de l'Empordà el 1846 i diputat provincial pel districte de Figueres els anys 1858-60- s'emparentà per via matrimonial amb la família dels també grans hisendats Puig Descals. Fill d'aquest matrimoni ho va ser el poeta apassionat i bohemí Anicet de Pagès de Puig (Figueres, 1843-Madrid, 1902), personatge destacat de la Renaixença, el poeta més premiat en la història dels Jocs Florals i mestre en Gai Saber (1896), crític literari i autor de l'ambiciós Diccionario Crítico de la Lengua Castellana (1900), obra acabada posteriorment pel filòleg Pérez Hervás. De grans dimensions i restaurada a la dècada de 1990 conjuntament amb el mas Avinyó per a convertir-la en restaurant i saló de banquets.

Època de construcció i tipologia:

s. XVI. Autor desconegut.

Masia que sobre una base tardo-medieval de la qual es conserva part de la volumetria. Les successives ampliacions dels segles XVIII i XIX introdueixen les reformes en obertures, l'aparició dels balcons i una decoració interior de falses voltes, pilastres i motllures de guixos que ens remetien al progressiu enriquiment i significació social dels seus propietaris, expressat també en la tanca del pati amb portal exterior i elements com la capelleta que pretenen ennoblir i diferenciar aquesta construcció del conjunt de masies del seu entorn.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

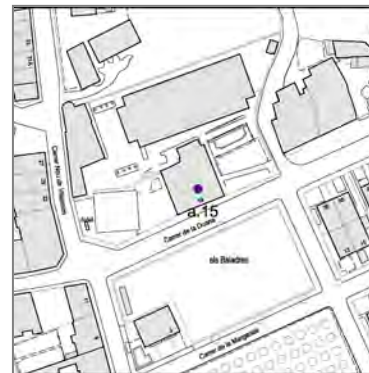
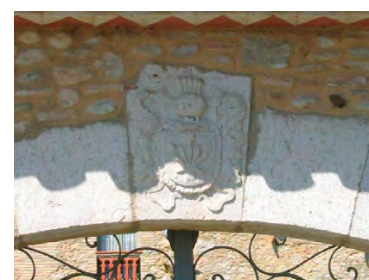
Ús actual: Restaurant.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual; en tot cas s'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí, que caldrà justificar. La coberta s'haurà de conservar.

Mas Subirós – Can Brugat

a.16

Situació: Palol de Vilatenim.**Referència cadastral:** 17072A00900082**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1r**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Situat en un veïnat de masies majoritàriament dels segles XVII i XVIII molt ric en aigua, l'any 1891 el mas Subirós era propietat de Mario Galter, Domingo Bassols i Ignàsia Poli. Segons l'aixecament que el pèrit agrònom i mestre d'obres Josep Pumarola Brugat va fer el mateix any per encàrrec dels propietaris, el mas i les seves terres comptaven en aquells moments amb una extensió de 295 vessanes.

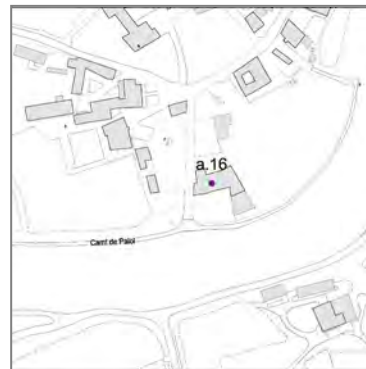
Època de construcció i tipologia:*s. XVII. Autor desconegut.*

Exemple de mas del segle XVII molt ben conservat en la seva estructura. Es tracta d'un edifici aïllat situat al veïnat de Palol de Vilatenim. És una masia de planta baixa i golfes de planta rectangular i amb coberta a dues vessants, amb alçades diferents. A la construcció original se li han anat afegint altres construccions, com la pallissa o els estables. El paredat de la casa ha estat arrebossat, fet que no ens permet veure el parament original, tot i així les obertures sí mantenen els carreus que les formen. Dos elements destaquen per sobre dels altres: el rellotge de sol que es troba a la part més alta de la façana, i la porta d'accés, en arc de mig punt, amb important dovellatge i un escut a la dovella clau. A la façana lateral i posterior de l'edifici podem veure uns contraforts que suporten l'edifici, així com algunes finestres més treballades amb senzills motius en relleu, entre les que destaca una finestra allindada amb carreus ben escairats. La disposició de les dependències annexes amb grans arcades que sostenen la coberta a dues aigües, ens remet a la configuració original del mas i a la seva importància econòmica.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i explotació agrícola.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Consolidació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació principal. Cal mantenir els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació com són murs de càrrega, voltes, escales, etc. i tots aquells elements d'interès que s'hi conservin. Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual i els elements ornamentals que la caracteritzen; només s'admetran modificacions puntuals destinades a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantin, que caldrà justificar.

Patronat de la Catequística

a.17

Situació: Ronda del Rector Arolas, 4**Referència cadastral:** 6598904DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció proposada:** BCIN – MH - EN 4292**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Seu del Patronat de la Catequística, organització catòlica de Figueres que va experimentar una empenta important durant la dècada dels anys 1930. La sala d'espectacles va funcionar com a cinema fins a finals de la dècada de 1990.

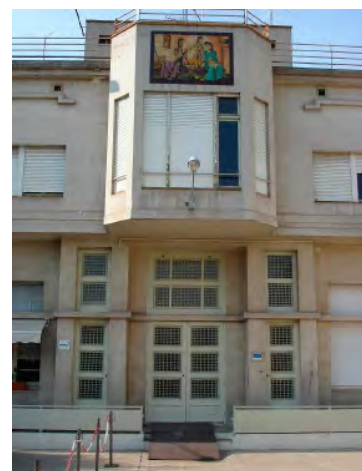
Època de construcció i tipologia:

1931 – 1935 / *Moviment modern. Emili Blanch Roig, arquitecte.*

Localitzada fora del casc urbà antic, en una zona envoltada de parcs, urbanitzacions residencials i instal·lacions esportives, la seu del Patronat de la Catequística destaca per l'ordre compositiu horitzontal de la façana, les grans obertures en planta baixa i l'absència d'ornamentació, constituint un dels primers exemples d'arquitectura de pauta moderna a la ciutat de Figueres.

Es tracta d'un edifici de planta baixa i primer pis, de planta rectangular. A la planta baixa, presenta una portalada central que dona pas a la sala i al bar, dues portes laterals que condueixen als pisos i tres finestres laterals. Del primer pis destaca la tribuna central, amb un mosaic ornamental que representa a la família, flanquejada per finestres a les dues bandes. En un costat, un cos més endarrerit, té una sortida en balcó. Tot i tenir referències noucentistes, com la mesura i la simetria de la seva façana principal, l'immoble es pot emmarcar dintre el corrent racionalista dels primers anys 30. La lectura compositiva global és netament horitzontal, utilitzant recursos com la coberta plana acompanyada de la barana d'escala, les obertures apaïssades reforçades amb la fusteria adequada, i els ràfecs i motllures entre altres.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: seu d'entitat i sala d'espectacles.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:**1. El monument. Definició i delimitació**

Es considera bé cultural d'interès nacional, en la categoria de monument històric, d'acord amb el disposa la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, (DOGC núm. 1807, d'11.10.1993), el conjunt de l'edifici Patronat de la Catequística; propietat del Patronat de la catequística i situat a la ronda del Rector Aroles nº 4 del municipi de Figueres (Alt Empordà).

Es considera monument l'edificació integrada pel volum de planta rectangular de dues plantes, el cos del teatre, i l'edificació d'enllaç de planta baixa, tots originaris dels anys 30 del segle XX, i el seu subsòl.

Criteris d'intervenció:

- La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques.
- S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé.
- S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé.
- És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzen parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica.
- És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades.
- És prohibit col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació.

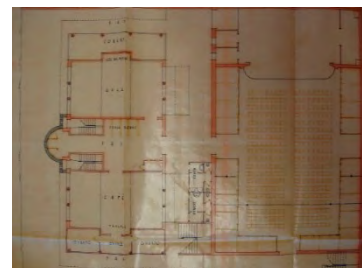
2. L'entorn de protecció. Delimitació

La Llei 9/1993, en el seu article 11.1.b, ofereix l'opció de delimitar l'entorn necessari per una adequada protecció del bé; aquest entorn ha d'estar constituït per l'espai que dona suport ambiental al monument i que l'alteració del qual pot afectar els valors, la visió – contemplació, l'estudi, etc. del mateix.

Criteris d'intervenció:

D'acord amb el que estableix l'article 35.3 de la Llei 9 / 1993 del patrimoni cultural català, el volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

En tot cas caldrà donar compliment als requisits de l'**Expedient de Declaració BCIN – Monument Històric Edifici del Patronat de la Catequística** del *Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya* redactat entre 2010 i 2013.

Parc – Bosc municipal

a.18

Situació: av. Salvador Dalí – Rector Aroles – ronda del Parc – pg. Nou

Referència cadastral: -

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SV

Categoria de protecció: BCIL (Num. 9266-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 4

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Projectat l'any 1917 i executat a partir de 1920 com a peça fonamental de la transformació urbana viscuda a la Figueres del primer terç del segle XX juntament amb la reforma de la Rambla dels mateixos anys, el Parc-Bosc venia a completar i arrodonir l'oferta d'espais d'esbarjo i sociabilitat de la Figueres republicana i de la cultura cívica. La intervenció de Pelayo Martínez l'any 1926 amb la construcció de l'escalinata d'accés i els urinaris, completava un projecte que romandria pràcticament inalterat fins que, a partir de la dècada dels anys 1980, un gradual procés de degradació i pèrdua d'ús va ser contestat l'any 2002 amb un projecte municipal de reforma que va configurar l'espai actual. Pulmó verd de la ciutat i element articulador del centre històric amb els barris de l'oest de la ciutat formats a partir de la dècada de 1960 i la zona de serveis i residencial al nord-oest, el Parc-Bosc se'ns mostra, vuitanta anys després de la seva construcció, com una peça fonamental de l'estructura urbana de la ciutat.

Època de construcció i tipologia:

1917 / Noucentisme. Autor: Ricard Giralt Casadesús, arquitecte.

Jardí urbà plantat a partir de l'any 1917 segons projecte de Ricard Giralt Casadesús sobre uns terrenys erms afectats per la servitud del castell de Sant Ferran i estructurat en la part baixa a partir del Passeig Nou traçat a mitjans del segle XIX, i la part de tramuntana sobre les estriacions de la Muntanyeta. L'entrada principal està monumentalitzada mitjançant una escalinata amb brollador a la paret a mode de font i pèrgoles. Aquestes escales donen lloc a una gran plaça central que ordena tot el parc.

La distribució del parc es realitza sobre una planta geomètrica basada en figures elementals com el quadrat, el rectangle allargat, el cercle i el semi-cercle, dibuixades mitjançant la vegetació arbustiva retallada i composades en seqüències de buits i plens enllaçats per passejos o avingudes de traçat rectilini i reminiscències urbanes expressades. Té zones dedicades a jocs infantils, d'altres per esport, per passejar, etc. Ornamentat per escultures i detalls referents a la vila. El bosc presenta una gran varietat d'espècies però és format majoritàriament per pineda mediterrània i xiprers protectors de la tramuntana sobre sotabosc de pinassa i roca viva. Amb els seus 44.200 m², el Parc Bosc continua essent l'espai verd més gran de la ciutat.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Parc.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. Caldrà conservar l'estructura de camins i places, així com els elements singulars originals com és l'escalinata de l'entrada principal amb el brollador d'aigua. També caldrà mantenir el mobiliari urbà i les espècies vegetals.

Casa Jaume Gustà

a.19

Situació: pl. del Sol, 10**Referència cadastral:** 6595605DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9261-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

El pintor Bartolomé va realitzar el esgrafiats-relleus de la façana.

Època de construcció i tipologia:

1926 / Tardomodernisme. Autor: *Jaume Gustà Bondia, arquitecte.*

Casa entre mitgeres de planta baixa, pis, golfes i jardí posterior construïda l'any 1926 en una zona gairebé als afores de la ciutat entre els camins de Vilafant i Avinyonet, ocupada majoritàriament per magatzems i davant per davant de la riera Galligans que en aquells moments passava descoberta.

La planta baixa presenta encoixinat rústic al llarg del portal lateral, la finestra central i la finestra lateral; obertures amb reixes treballades. L'ordenació del conjunt de la façana és horitzontal per motllures. El primer pis, principal, presenta un esgrafiats de fons rosa i motius florals verds. En aquest pis destaca la tribuna sobre mènsules, amb arcs trilobulats que donen aparença medievalitzant. La tribuna té decoració en ceràmica verda i columnes de fust molt prim amb capitells florals. Flanquejant la tribuna hi ha dues finestres (una per banda) de llinda escalonada. A nivell de l'altell trobem fris, molt ample, amb esgrafiats de motius florals. A l'altell hi ha dues obertures circulars, que permeten la ventilació, flanquejant un balconet que queda en l'eix de la tribuna. Cornisa sobre mènsules amb decoració floral. La terrassa és amb barana i alterna la forja i els cossos d'obra.

Manté els interiors ben conservats.

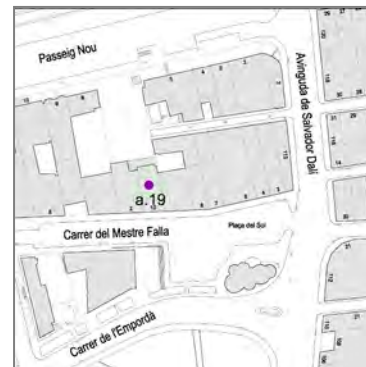
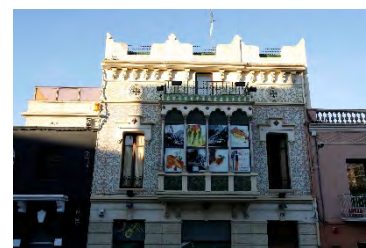
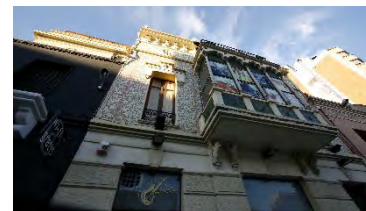
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació. Caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració d'obertures, la tribuna central, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'encoixinat rústic de la planta baixa i l'esgrafiats de les plantes superiors.

Pisos Sindicals – Grup d'habitatges Poeta Marquina

a.20

Situació: c. Anicet de Pagès, 1 – c. Empordà, 6**Referència cadastral:** 6494607DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Ocupa el terreny situat entre la carretera de Vilafant, o d'Olot; el carrer Poeta Marquina i el carrer d'Anicet Pagès, que en 1946 va entrar dins l'ordenació del sector de la plaça del Sol, cobrint la riera Galligans i tota l'avinguda del Parc Bosc fins la Carretera d'Olot. Grup de setze habitatges la l'"Obra Sindical del Hogar".

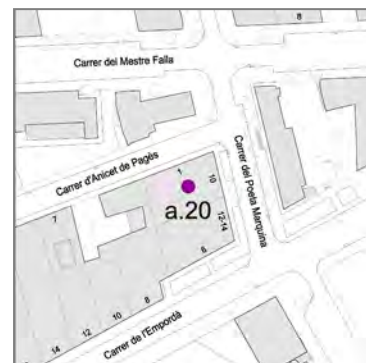
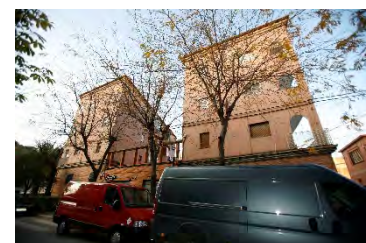
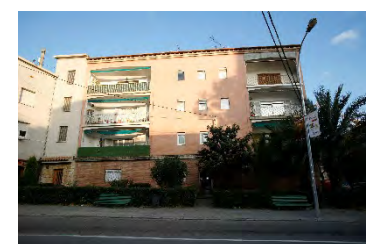
Època de construcció i tipologia:*Autor: Ignasi Bosch, arquitecte.*

Edifici situat entre la plaça del Sol i la carretera a Olot. Es tracta d'un bloc de pisos en planta baixa amb obra vista. Portal i quatre finestres de diferents mides i separació. Trobem tres pisos iguals amb una galeria coberta-balconada a cada costat i tres finestres al mig. A la part alta hi ha la cornisa i terrat recte. A davant i paral·lel a ell, es situa un altre bloc de pisos. Queda un espai lliure entre ambdós; units per la planta baixa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. Cal conservar la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Jardins de l'antiga casa-fàbrica Koëpke

a.21

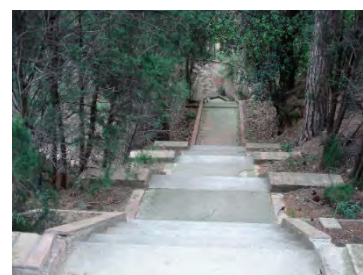
Situació: Pujada dels Pirineus, s/n**Referència cadastral:** 6493101DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***c. 1925 / Noucentisme. Autor: desconegut.*

Gran parc-jardí urbanitzat a inicis de la dècada de 1930 formant part de la finca que acollia la fàbrica de conserves Koëpke –projectada per l'arquitecte Emili Blanch- i la pròpia casa del propietari. Ubicada en una gran parcel·la entre la nova urbanització del Poble Nou i l'antiga carretera d'Olot, aquest parc-jardí salva el gran desnivell existent entre aquests dos punts amb feixes suportades sobre murs de contenció i unes llargues escalinates. Les dimensions del conjunt, la gran varietat d'espècies arbòries i arbustives i elements constructius com les mateixes escalinates i una gran bassa de reg, li confereixen una valor patrimonial especialment rellevant per la seva situació dins la trama urbana de la ciutat.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Jardins privats.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació de l'estructura, el mobiliari urbà i les espècies vegetals.

Edifici "la Caixa"

a.22

Situació: c. Pirineus, 17**Referència cadastral:** 6493103DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

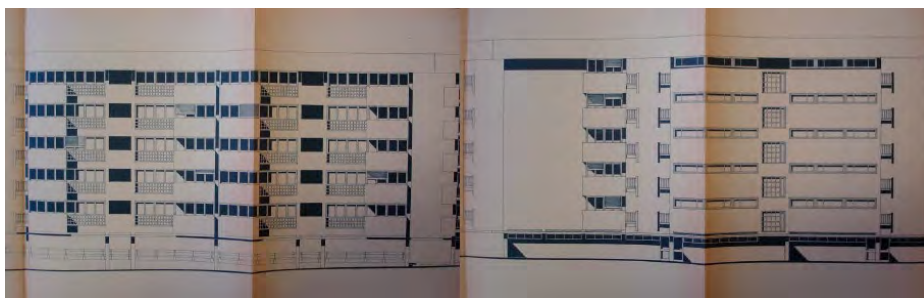
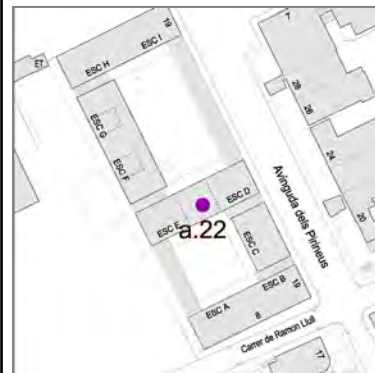
1967 / Moviment modern. Autor: Guillermo Giráldez, Pedro López, Juli Rosa, Xavier Subías.

Projecte de 90 habitatges de renda limitada acollit a la Ley de Viviendas de Renta Limitada i aixecat en un sector de la ciutat ocupat totalment per cases de planta i pis amb jardí. De gran volum i plantejat en planta amb forma de dues "U" invertides amb espais verds d'ús comunitari i pèrgoles ocupant els buits, aquest gran bloc d'habitatges desplega horitzontalment les façanes i obertures delimitant les diferents plantes amb el recurs de deixar vista la mateixa estructura de formigó de l'edifici. Material que es torna a utilitzar com a baranes dels balcons.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

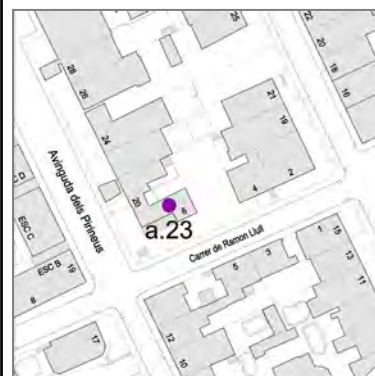
Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'espai lliure de la planta baixa i la seva relació amb l'edificació així com la pèrgola perimetral.

Casa Sutrà

a.23

Situació: c. Ramón Llull, 6 – av. Pirineus**Referència cadastral:** 6593911DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R5d**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1934 / Moviment modern. Autor: Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.*

Casa de planta baixa i pis situada en el creixement suburbà del Poble Nou, traçat de nova planta pocs anys abans per l'arquitecte municipal Ricard Giralt Casadesús sota les premisses urbanitzadores de ciutat jardí. Ubicada en una parcel·la en cantonada i envoltada de jardí, va ser projectada per Pelayo Martínez seguint una pauta oberta a la modernitat, de formes nítides i senzilles, que la converteixen en una peça singular en l'escena urbana figuerenca.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir el jardí de la planta baixa.

Can Branques 8

a.24.1

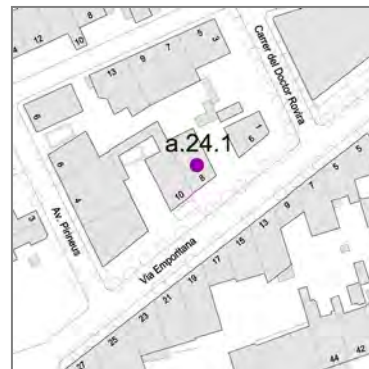
Situació: Via Emporitana, 8**Referència cadastral:** 659271DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R5d**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Noucentisme. Autor: desconegut.*

Edifici urbà, residencial, unifamiliar, de planta baixa. La façana presenta un portal central i dues finestres laterals amb llindes en esgrafiats vermell i ocre. Sòcol i façana en ocre imitant els carreus. Orla floral a modus de fris i tres forats de ventilació. Cornisa i barana molt simple, bipartida amb un cos central decorat en esgrafiats floral, vermell i ocre. Separació de la carretera per reixa de ferro i paret.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els esgrafiats decoratius de la façana.

Can Branques 10

a.24.2

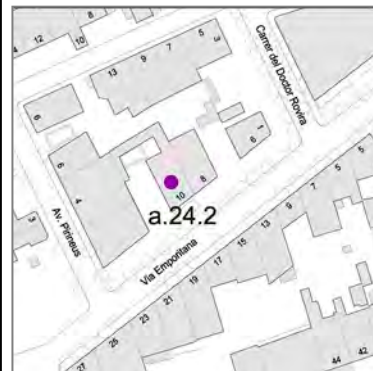
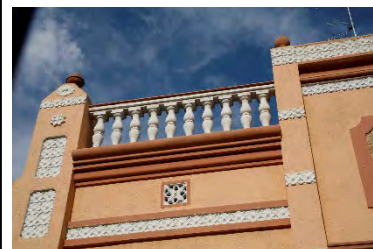
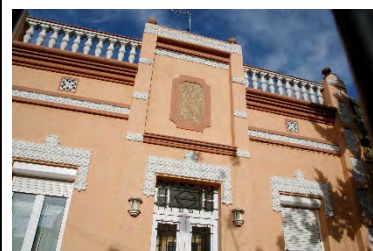
Situació: Via Emporitana, 10**Referència cadastral:** 6592704DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R5d**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Noucentisme. Autor: desconegut.*

Edifici situat a la zona del poble Nou, a la part alta de la ciutat. Casa aïllada, de planta baixa i coberta per terrassa amb hort lateral i pati a davant tancat per mur de tanca i reixat. La façana s'articula al voltant d'un cos central que inclou el portal d'accés amb guardapols ceràmic -igual al dels finestrals laterals- i un pany de paret superior que interromp la balustrada. Trobem dos finestrals laterals i dos elements verticals als extrems que delimiten el contorn de la façana, decorats amb el mateix motiu ceràmic del guardapols i culminats per pinacles que acoten la balustrada.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Habitatge a la Via Emporitana, 23

a.25

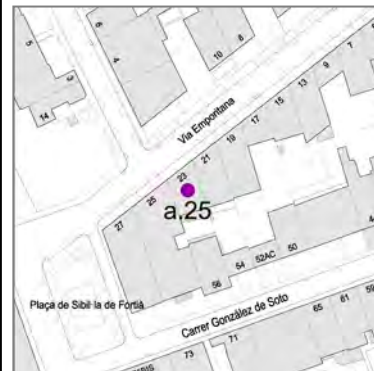
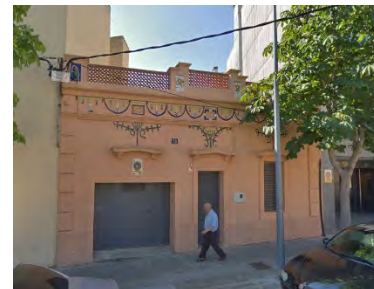
Situació: Via Emporitana, 23**Referència cadastral:** 6691415DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***XX Inici / Modernisme. Autor: desconegut.*

Edifici situat a la zona del Poble Nou, a la part alta de la ciutat. Es tracta d'una casa entre mitgeres de planta baixa i cobert per terrassa. Té un portal central i dues finestres laterals (una d'elles ampliada per a usar-la com a garatge actualment). Cadascuna d'aquestes obertures té una llinda. A sobre de cada obertura trobem una ornamentació floral en relleu i ceràmica. Sota la cornisa hi ha un fris de motius geomètrics ornamentals en ceràmica. Balustrada tripartida amb el segment central més elevat, corresponent a la terrassa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...), en especial els detalls geomètrics en ceràmica de la façana.

Edifici Júbar

a.26

Situació: c. Mossèn Cinto Verdaguer, 30 – av. Salvador Dalí – c. Llers, 16

Referència cadastral: 6797201DG9769N

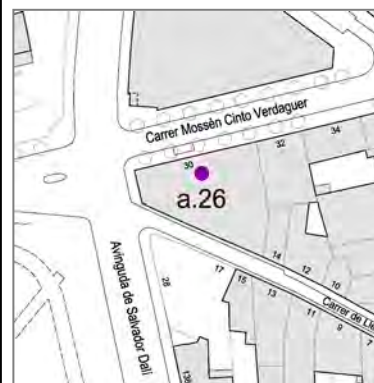
Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: R3a

Categoria de protecció proposada: BPU

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

1965 / *Moviment modern. Autor: Juli Rosa Cirilo.*

Presentat pels seus promotors des d'un principi com a "edifici singular" per tal de poder ser aprovat malgrat sobrepassar l'alçada permesa pel Pla General d'Ordenació Urbana (el projecte és de baixos, entresol + dotze plantes quan el PGOU permetia baixos+7 a Rda. Verdaguer i baixos+5 al carrer Llers). Únic "gratacel" de Figueres construït en un extrem del nucli històric de la ciutat, l'edifici Júbar va ser en el seu moment un símbol de la modernitat recentment arribada amb el desenvolupament i el turisme de masses. Construït amb una gran homogeneïtat de llenguatge i amb un tractament molt lleuger de les façanes principals sense balcons i eixos d'obertures horitzontals, aquest constitueix una de les peces del patrimoni arquitectònic figuerenc modern més destacables.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPC i PEPC de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

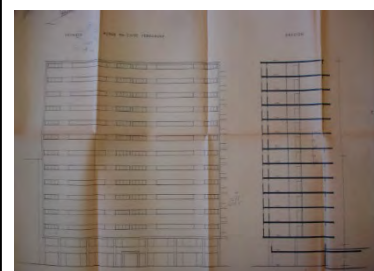
Ús actual: Habitatge i locals comercials.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures i els paraments ornamentals que la caracteritzen.

Casa a la Pujada del Castell, 41

a.27

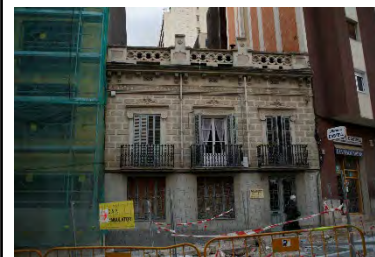
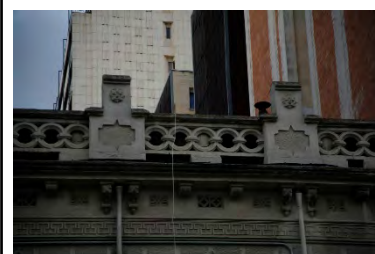
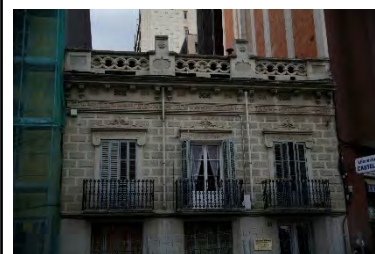
Situació: c. Pujada del Castell, 41**Referència cadastral:** 6797205DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s.XIX – Inici s. XX / Eclecticisme. Autor: Joan Roca i Pinet, arquitecte.*

Edifici entre mitgeres situat a davant de la Torre Galatea. És un edifici de planta baixa i un pis amb coberta terrassada. La planta baixa és la part de la casa que passa més desapercebuda per estar totalment arrebossada i sense cap element decoratiu. El primer pis i la coberta sí presenten elements decoratius. L'arrebossat de la planta pis es troba decorada per un esgrafiats que imita carreus ben tallats i ben disposats. Cadascuna de les obertures, té un balcó individual de ferro forjat amb decoració geomètrica. Les finestres tenen un guardapols força marcat amb decoració geomètrica i floral així com un fris de decoració vegetal a la llinda. Entre les finestres del primer pis i el voladís trobem un fris de decoració geomètrica que ocupa tota l'amplada de la façana, i a la testera podem veure la barana de la terrassa amb formes circulars entrelaçades en tres trams separada per dos merlets laterals, un a cada costat, i dos de centrals, decorats aquests per dues flors a la seva part més alta.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Regular.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiats de la façana imitant carreus.

Casa Rodeja

a.28

Situació: c. Pujada del Castell, 27**Referència cadastral:** 6796311DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

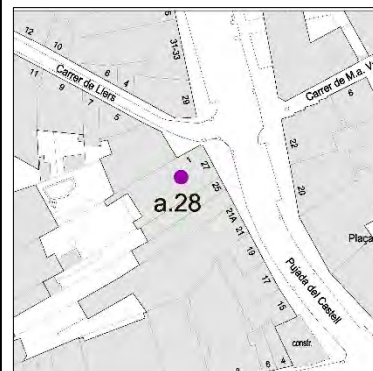
Casa promoguda per Eduard Rodeja Nadal (Vilanant, 1828-Figueres?, 1898), propietari agrícola de Vilanant i destacat personatge de la política progressista i republicana en la Figueres de la segona meitat del segle XIX. Alcalde entre els anys 1865 i 1872. Casat amb Anna Gay Beya -germana de l'advocat i frenòleg Narcís Gay Beya (Figueres, 1819-Barcelona, 1872)- Eduard Rodeja Nadal va desplegar una important activitat cultural i científica d'esperit avançat que el va portar a la pràctica de la frenologia i a ser el president de la Societat per l'Abolició de l'Esclavitud de la ciutat de Figueres l'any 1869. Membre de la Comissió de Defensa contra la Fil·loxera l'any 1878 i president del figuerenc Círculo Artístico y Industrial l'any 1880, durant aquests anys de la Restauració tornà a ocupar el càrrec de regidor en les files del republicanisme federal els anys 1879-81, 1882-83 i 1887-91. Aquesta va ser també la casa natal de Josep Rodeja Galter (Figueres, 1896-1963), que durant molts anys va ser professor de l'Institut, vicepresident de l'Institut d'Estudis Empordanesos, Cronista Oficial de la Ciutat i autor de les voluminoses Figueras.

Època de construcció i tipologia:

1861 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

Corresponent, per data d'execució, a la segona època de l'arquitecte Josep Roca i Bros, la casa Rodeja ens remet als models tipològics creats per aquest arquitecte en la seva primera etapa. L'austeritat constructiva i l'absència d'ornamentació isabelina pròpia de l'obra d'aquest arquitecte a les dècades de 1850 i 1860 així ens ho indica. Construïda sobre una cantonada amb pendent, la casa Rodeja és una edificació que repeteix els patrons del model neoclàssic rocabrosià caracteritzat per la màxima simplificació formal, l'absència total d'ornamentació, la dotació de sòcol de pedra a la planta baixa, la formació d'una cornisa a la coronació de l'edifici i la utilització de l'adintel·lament exclusivament en les llindes de les obertures de planta baixa. A la planta baixa trobem diversos locals comercials que corresponen amb les tres obertures en forma d'arcs escarsers. Els dos pisos tenen tres obertures cada un. En el primer hi ha una balconada correguda, a diferència de la segona planta on trobem tres balcons. La barana de ferro del primer pis està decorada amb motius geomètrics diferents a la part inferior i a la superior. A la zona inferior dels balcons del segon pis es repeteixen els mateixos motius que trobem a la part superior dels balcons del primer pis. A la part superior de l'edifici trobem la cornisa que està decorada amb dentell. La cantonera de l'edifici és circular i està feta amb carreus de pedra. La coberta de l'edifici és una terrassa amb una barana amb balustrada en tres cossos. Té un jardí a la part posterior que originalment s'encastava als erms de la base de la Muntanyeta.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

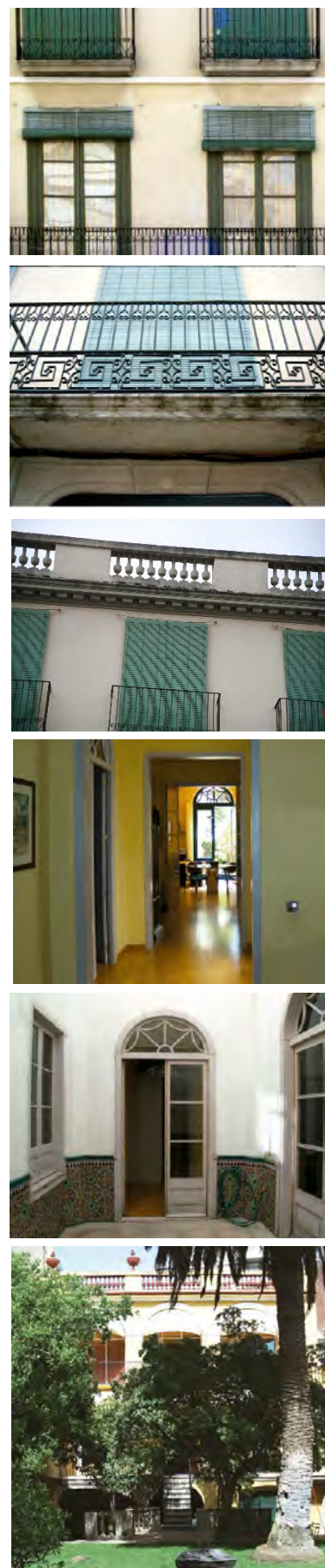
Ús actual: Habitatge i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici així com la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra de la planta baixa i la tipologia de les persianes enrotllables així com la seva cromàtica en tons verds en contrast amb l'acabat de façana arrebossat i pintat en un color clar mantenir el caràcter sobri del conjunt per absència total d'ornamentació. S'haurà de conservar el jardí posterior amb els elements i les espècies vegetals que el conformen.

Edifici al c. Pep Ventura, 29

a.29

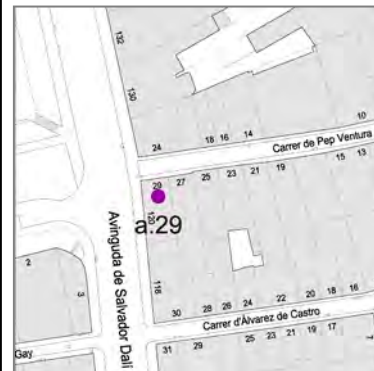
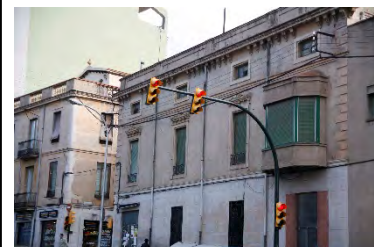
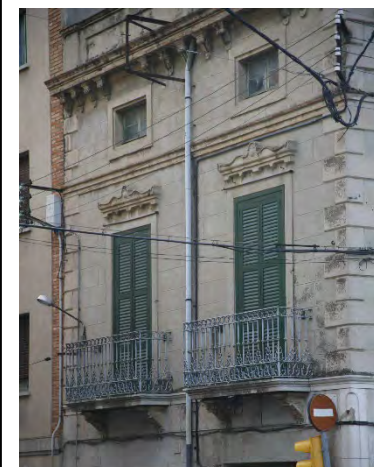
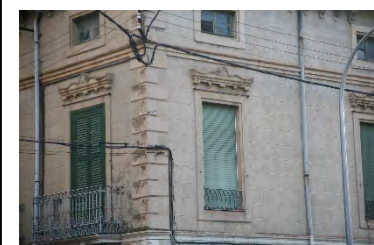
Situació: c. Pep Ventura, 29 – av. Salvador Dalí, 120**Referència cadastral:** 6796801DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XIX / Eclecticisme. Autor: Esteban Muixac, arquitecte.*

Casa situada en una cantonada, a davant del Parc-Bosc. És un edifici de planta baixa, pis i golfes amb una terrassa com a coberta. Aquest edifici té la cantonada decorada amb una motllura que imita carreus, i la planta baixa està tota paredada amb pedra. Els pisos superiors estan arremolinats i trobem dues obertures amb balcó de ferro forjat a la façana que dona al carrer Pep Ventura, i tres obertures i una marquesina a la façana de l'Avinguda Salvador Dalí. Tant les unes com les altres són rectangulars i estan decorades amb un guardapols. Les obertures de la planta golfes són també rectangulars, i a sobre d'aquestes hi ha el voladís suportat per mènsules decorades amb ornamentació vegetal. També s'aprecien mènsules als balcons del primer pis, decorades també amb ornamentació floral.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici així com la façana actual amb la configuració d'obertures, la petita tribuna lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la tipologia de fusteries exteriors així com la seva cromàtica en tons verdosos.

Casa Bosch

a.30

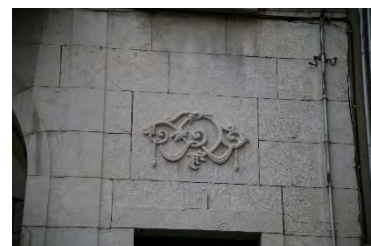
Situació: c. Pep Ventura, 19**Referència cadastral:** 6796806DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XIX / Eclecticisme. Autor: desconegut.*

Edifici situat al centre històric de la ciutat. És un edifici urbà, comercial i d'habitatge. La planta baixa es troba ben diferenciada per la façana de carreus amb local comercial central, i l'entresolat superior amb un balcó en arc de mig punt, amb la data de construcció, i dos portals laterals d'accés (ara un d'ells dedicat a comerç) amb finestra de respiració superior i ornamentació floral en relleu a sobre. Als pisos superiors la façana és d'obra vista, i tenen tant el primer com el segon pis un balcó central i dos laterals més petits, tots amb llindes ornamentals florals, per sota de les quals es fa palesa una posterior reforma de rebaixament de sostres. La façana està coronada per cornisa, barana amb balustrada i terrassa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de carreus de la planta baixa diferenciant-se de les plantes superiors que són de maó vist.

Casa Callís

a.31

Situació: c. Pep Ventura, 8**Referència cadastral:** 6796321DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:1935 / Moviment modern. Autor: *Emili Blanch Roig, arquitecte.*

Edifici plurifamiliar construït l'any 1935 en un dels ravals històrics de la ciutat dominat per una arquitectura vuitcentista de cases de renda sobre parcel·les estretes i allargades (a excepció de l'antiga seu de la Societat Coral ubicada en la mateixa vorera de tramuntana). Aixecat previ enderroc de les construccions preexistents i l'agregació de tres finques, les seves dimensions, la disposició de la façana amb eixos i obertures horitzontals, i elements com la utilització de la pedra aplacada i el maó vist en la pell de l'edifici, les grans obertures en planta baixa i els balcons amb una gran volada sobre el carrer, fan que l'edifici contrasti vivament amb el seu entorn arquitectònic. L'any de la seva construcció i la seva tipologia el converteixen en un referent important de l'arquitectura del moviment modern a la ciutat.

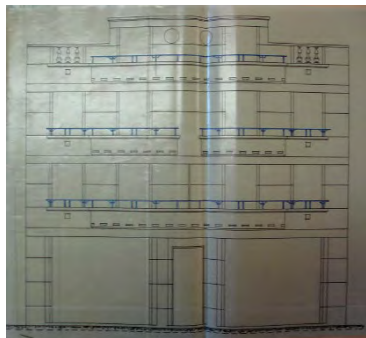
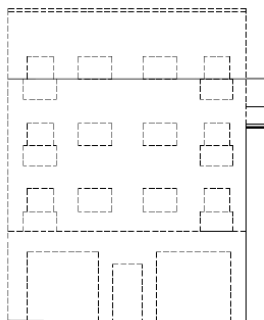
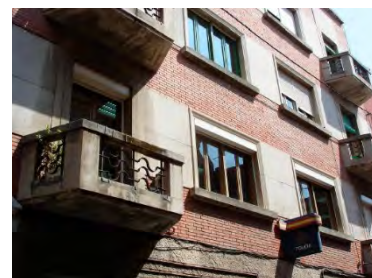
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Seu Policia Nacional – habitatge.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la composició dels diferents acabats de façana disposats en tires verticals.

Casa Viñas – Casa Cases

a.32

Situació: Pujada del Castell, 9**Referència cadastral:** 6796815DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Promoguda per Pere Viñas Calabrús, comerciant i fabricant de xocolata.

Època de construcció i tipologia:

1919 / Noucentisme. Autor: *Joan Roca i Pinet, arquitecte.*

Obra nova sobre enderroc previ consistent en habitatges en les plantes superiors i fàbrica-magatzem en planta baixa. Es tracta d'un edifici de proporcions reduïdes de planta baixa de planta baixa i dos pisos acabat en cornisa semicircular amb decoració floral. La planta baixa, reformada, acull un local comercial. El primer pis, principal, presenta una tribuna en pedra de dos finestrals semicirculars separats per columnes de fust cilíndric prim i sostingut per mènsules. En el segon pis hi ha balcó, sobre la tribuna del primer trobem un guardapols de decoració floral. La coberta és per terrassa amb barana amb balustrada i un arc superior amb pedra i decorat amb motius florals, sostingut per una mena de pinacles laterals amb medallons i decoració floral.

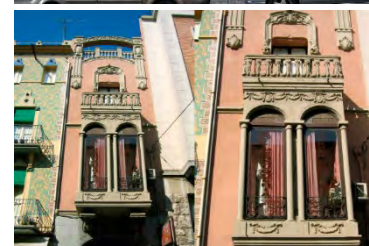
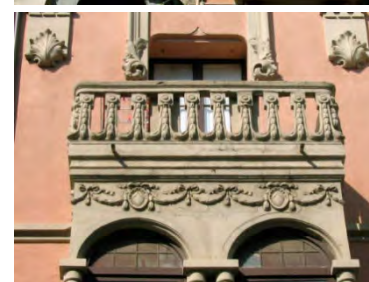
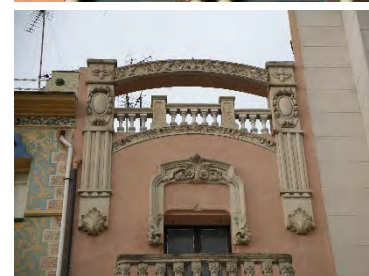
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, la tribuna central, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Cruañas – Casa estanc Eduardo Vázquez

a.33

Situació: Pujada del Castell, 7**Referència cadastral:** 6796816DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Habitatge de nova planta sobre enderroc previ promogut per Esteve Cruañas Aleñà, comerciant esparter originari de La Bisbal nascut el 1864 i resident a Figueres des de 1889, el negoci del qual evolucionà a partir de 1910 cap a la confecció mecànica i venda d'estores.

Època de construcció i tipologia:

1915 / Tardomodernisme. Autor: Llorenç Ros i Costa.

Petita casa entre mitgeres de planta baixa i tres pisos de la que destaca la façana modernista expressada a través dels elements decoratius així com per la seva composició.

El primer pis té un balcó, més gran que el balcó que trobem al segon pis, tots dos amb llindes ornamentals escalonades, amb motius ceràmics. El tercer pis, separat per motllura horitzontal presenta dues petites finestres amb motiu decoratiu ceràmic a la llinda. Per sobre, un fris ceràmic policrom, amb els forats de ventilació, per sobre la cornisa, que dóna lloc a la terrassa superior. La façana presenta una trama esgrafiada amb motius florals verds est amb fons groc i amb motius verds estucats. Als dos laterals, motllura imitant carreus per emmarcar la façana.

Exemple d'un modernisme que basa la seva força expressiva en el color, en les tècniques constructives del maó i en l'ús de materials i tècniques com l'esgrafiàt, la ceràmica i el ferro forjat combinats perfectament.

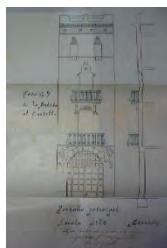
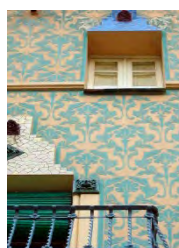
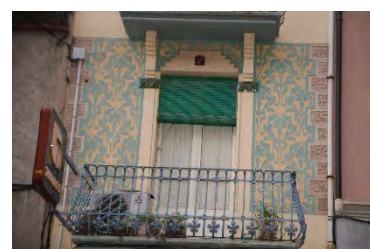
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els elements amb motius ceràmics. També caldrà conservar l'acabat esgrafiàt amb motius florals de la façana i la seva cromàtica en contrast verd i groc.

Casa Tomàs – Casa Nebot

a.34

Situació: c. Álvarez de Castro, 9**Referència cadastral:** 6795503DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

1897 / Modernisme. Autor: Josep Cordoní, m.o.

Projectada pel mestre d'obres Josep Cordoní –que tindria un paper molt destacat en la difusió d'aquesta arquitectura a la ciutat en una vessant més popular que l'executada per l'arquitecte Josep Azemar- la casa Tomàs se'n mostra com un dels més antics i destacables exemples de l'arquitectura modernista a Figueres. Aixecat a partir de la reedificació de dos solars en un dels ravals més antics de la ciutat, és un edifici entre mitgeres de planta baixa i dos plantes pis. La planta baixa presenta dos portals d'accés que inicien l'ordenació vertical que caracteritzarà els pisos superiors i que es realitzarà a partir de dos arcs de mig punt delimitats per dues motllures paral·leles amb ornaments de botó. El primer pis presenta una balconada correguda sostinguda per quatre mènsules; consta de dos balcons emmarcats per carreus. Al segon pis repeteix aquesta ornamentació, però sense balconada correguda. Les baranes dels balcons són de ferro. Destaca especialment per la seva façana coronada per un remat curvilini i polilobular amb dos obertures de ventilació en forma de creu grega, del tot contrastant amb l'arquitectura eclèctica de pauta neoclàssica que s'estava executant de forma majoritària en la Figueres d'aquells anys.

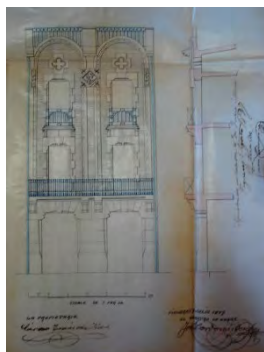
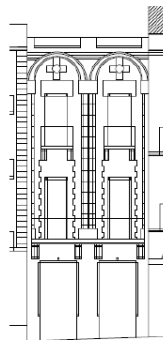
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Abdó Polí i Deseia

a.35

Situació: la Rambla, 15**Referència cadastral:** 6795509DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Antiga Fonda Bigorre convertida posteriorment en Hotel Comerç, un dels més antics i importants de la Figueres de finals del segle XIX i primer terç del XX. El seu promotor -probablement Abdó Polí Deseia- era membre d'una família de propietaris i comerciants figuerencs documentats com a hostalers almenys des de finals del segle XVIII i participa també de la vida política municipal. Així Abdó Pulí fou alcalde de la ciutat els anys 1855- 56 i Ignasi Pulí segon tinent d'alcalde els anys 1869-70, ambdós dins les files del Partit Progressista. L'Hotel Comerç, que acollia als baixos el Cafè Novetats, era també el punt d'aturada de les diligències de Perpinyà a Barcelona. A la dècada de 1960 el cafè va ser reformat i convertit en la Cafeteria Astoria, d'estètica moderna en el seu moment que jugà un paper important com aparador social de la Figueres de les darreres dècades del franquisme.

Època de construcció i tipologia:

1864 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

Inscrita dins el que podríem anomenar estil tardo-isabelí, la casa Polí-Deseia mostra, dins el neoclassicisme, una major llibertat formal amb tendència a la valoració d'elements ornamentals. Es tracta d'un edifici de planta baixa i tres pisos amb terrassa. La planta baixa s'organitza a partir de tres portals d'arcs de mig punt (un per l'accés i dos de comercials). En els dos primers pisos (plantes nobles) la composició és d'ordre jònic amb pilastres adossades amb els fusts decorats amb motius florals estil imperi. En el tercer pis trobem ordre dòric doble i balconada seguida. Corona la façana una terrassa amb baranes amb balustrada, flanquejada per dues hídries, amb frontó corbat al centre amb un medalló ovalat amb la data 1864 (any de construcció de l'edifici).

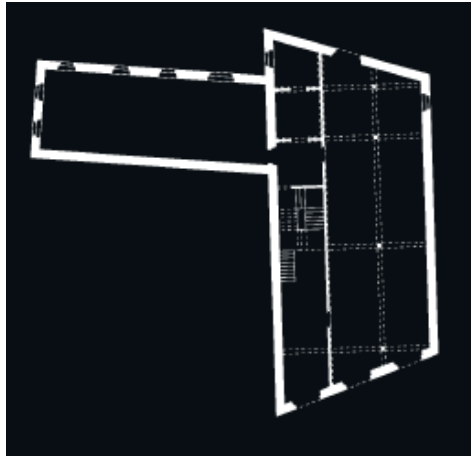
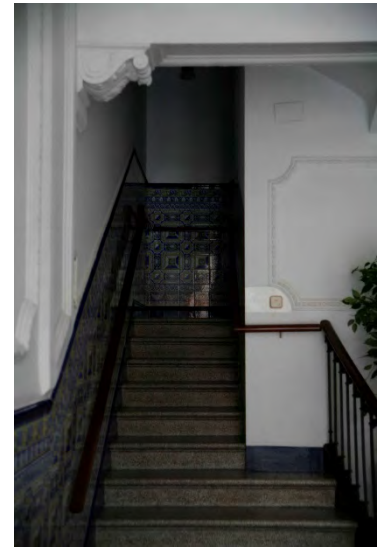
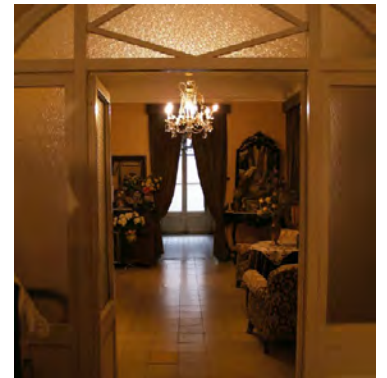
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006, Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial el frontó amb el medalló ovalat inscrit amb la data de construcció. També caldrà conservar la tipologia de les fusteries exteriors de porticons plegables i la seva cromàtica en tons verds en contrast amb els tons clars de l'arrebossat de façana.

Casa Salleras – Casa Subirós – Café Restaurant Continental

a.36

Situació: la Rambla, 16**Referència cadastral:** 6795510DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Residència de Vicenç Salleras Camps, comerciant al major de grans, adobs i farratges i un dels principals contribuents de la Figueres del tombant de segle. Als seus baixos hi havia el magatzem i el popular cafè d'en Xicu Ros o Continental (1876), d'estil neoclàssic i el més antic que es conserva a la ciutat.

Època de construcció i tipologia:

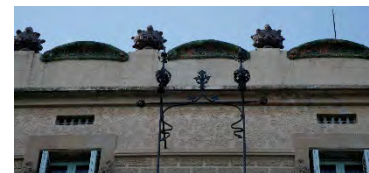
1904 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

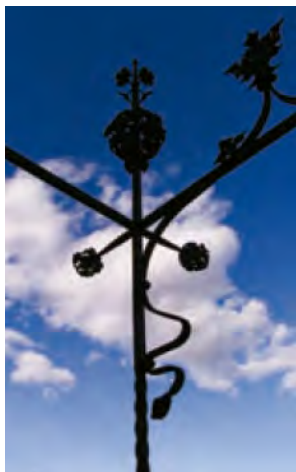
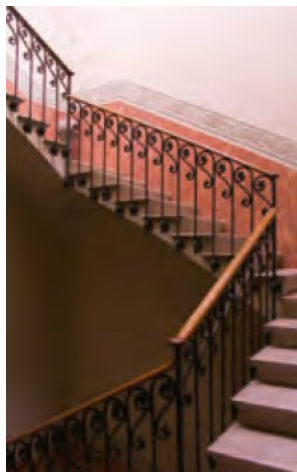
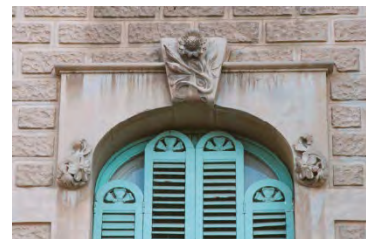
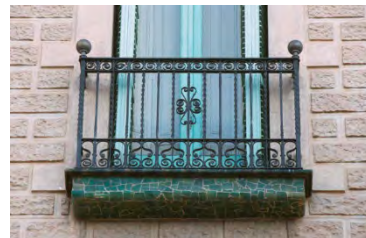
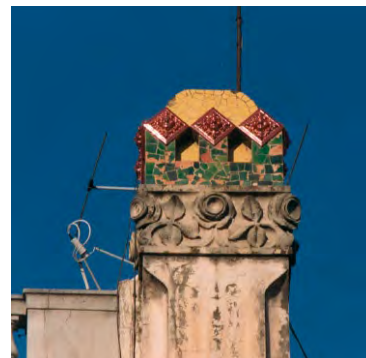
Casa entre mitgeres de planta baixa i dos pisos situada al principal passeig de la ciutat, és una de les grans obres de l'arquitecte Azemar, i on utilitza amb més profusió la decoració vegetal i floral. Destaca la tribuna central, que es complementa amb el balcó situat a sobre i els balcons correguts a banda i banda. Dividida amb una perfil·leria de ferro que reinterpreta els finestrals trilobulats gòtics amb motius florals i vegetals en ferro. La seva decoració es completa amb ceràmica llisa, en trencadís o rajoles amb decoració floral, així com amb vidrieres, baranes de ferro forjat en els balcons. Cal destacar-ne també els remats amb pilastres decorades amb ceràmica que recorden vagament les xemeneies gaudinianes i els remats laterals amb esgrafiats florals.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especials els detalls de ceràmica de la tribuna, dels balcons i dels elements de remat de l'edifici. També caldrà conservar els acabats de façana així com els esgrafiats decoratius. Caldrà mantenir les fusteries exteriors de porticons plegables i la seva cromàtica en tons verds en contrast amb els tons clars de l'arrebossat de façana.

Casa Joan Font i Paulí

a.37

Situació: c. Lasauca, 2 – La Rambla**Referència cadastral:** 6795511DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

La família de Joan Font Paulí s'havia relacionat amb el ram dels transports des de feia generacions i disposava de la concessió de les línies de Figueres a Olot i de Figueres a Banyoles. Va incorporar-se a TEISA el 1926, com a soci. La bona marxa dels negocis el devia moure a construir un nou edifici al centre de Figueres, que va edificar-se sobre un altre, també propietat de la família Font. Amb tot, no ha estat possible precisar-ne la data exacta de construcció ni de quin arquitecte el va projectar.

Època de construcció i tipologia:

Mitjan s. XX / Noucentisme. Autor: desconegut.

Edifici situat a la part alta de la Rambla Sara Jordà. És un edifici ubicat en cantonada amb planta baixa i tres pisos. La planta baixa es caracteritza per tenir un encoixinat rústec i presenta un portal i un local comercial. La part corresponent a la Rambla ha quedat englobada pel local comercial. Al primer pis les obertures són en arc de mig punt agrupades, a excepció d'una, al llarg una balconada correguda en cantonada i en forma de dos finestrals dobles amb ordre dòric central i fust estriat; la barana és de ferro forjat. Els altres dos pisos tenen dos balcons i una finestra cadascun, seguint els mateixos eixos longitudinals que les obertures dels nivells inferiors. El conjunt de la façana s'emmarca per motllures verticals als extrems que neixen a partir de l'encoixinat inferior culminant en unes falses mènsules. Corona la façana un fris, cornisa esglaonada amb molt voladís i barana amb balustrada que correspon al nivell de la terrassa superior.

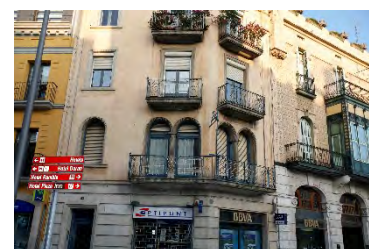
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna central, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir l'encoixinat de la planta baixa en contrast amb l'arrebossat en tons clars de les plantes superiors.

Casa Falgueres

a.38

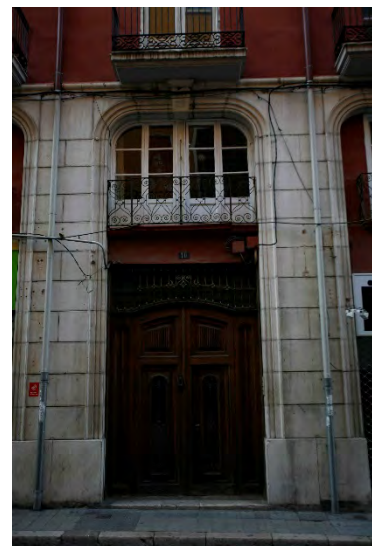
Situació: c. Lasauca, 10**Referència cadastral:** 6795515DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XIX / Eclecticisme. Autor: desconegut.*

Edifici situat la centre de la ciutat, al costat de la Rambla. És un edifici entre mitgeres de planta baixa, dos pisos i altell. La façana està solucionada en dos registres. La inferior, amb encoixinat, ordenat per tres grans portals d'arc rebaixat amb dovelles centrals sobresortides i ornamentades (una d'elles amb l'any 1875 corresponent a la inauguració de l'edifici) que comprenen els dos locals comercials i la porta d'accés als habitatges. Aquest primer registre comprèn l'altell amb tres balcons. El registre superior el conformen els dos pisos, amb tres balcons per pis, i es culmina amb cornisa de fris de tríglifs i mètopes. La coberta és a doble vessant.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat encoixinat de la planta baixa així com la portalada d'accés.

Casa Joaquina Moncanut

a.39

Situació: c. Álvarez de Castro, 22**Referència cadastral:** 6796827DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

L'any 1983 l'interior es trobava tot enderrocat i només se'n conservava la façana.

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX – Inici s. XX / Modernisme.

Edifici al centre històric de la ciutat, entre mitgeres de planta baixa i dos pisos. Aquesta presenta a la planta baixa el portal d'accés a l'interior i dos locals. Al primer pis, trobem la balconada central amb dues sortides i dos balcons laterals i guardapols amb decoració vegetal. Al segon pis trobem petits balcons seguint l'ordenació d'obertures inferior, amb guardapols ornamentals més senzilles, i dos motius ornamentals circulars al mur; la mida de les obertures en aquest nivell és més petit que a l'inferior. Per sobre cornisa i barana tripartida amb balustrada (interrompudes per dos panys de paret).

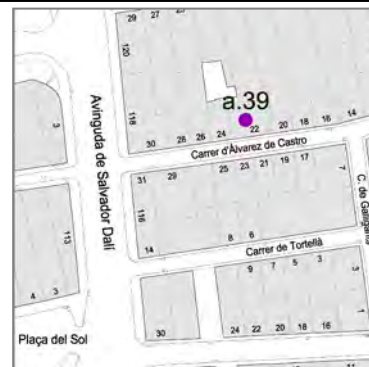
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...).

Edifici a l'av. Salvador Dalí, 116

a.40

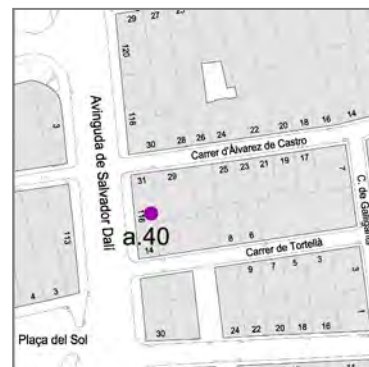
Situació: av. Salvador Dalí, 116**Referència cadastral:** 6795301DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Eclecticisme. Autor: Jose Condomí i Bosch, arquitecte.*

Edifici situat a davant de la carretera N-IIA de planta baixa i un pis, amb coberta terrassada. Aquest edifici té un encoixinat de pedra. Les obertures de la planta baixa, són en realitat dues plantes interiorment, però exteriorment veiem unes obertures en arc de mig punt amb una motllura al seu voltant. Aquesta motllura es repeteix a les obertures de la planta superior, algunes de les quals tenen balcons de ferro forjat, i també a les cantonades, a on la motllura imita una cantonada de carreus. Destaca d'aquest edifici la marquesina situada al centre de la façana, feta de fusta. Tots els balcons estan suportats per mènsules.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol encoixinat de pedra de la planta baixa.

Edifici al c. Lasauca, 30

a.41

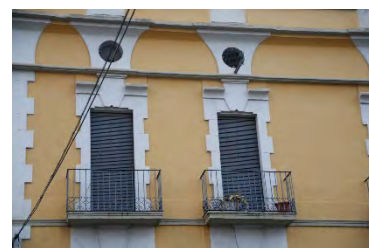
Situació: c. Lasauca, 30 – av. Salvador Dalí, 114**Referència cadastral:** 6795201DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Obra popular. Autor: Ramón Cau, arquitecte.*

Edifici situat en una cantonada al centre de la ciutat. És un edifici de grans dimensions que dona a tres carrers, amb planta baixa, dos pisos i golfes i coberta terrassada. La planta baixa està ocupada per un local comercial, però la resta de la façana ocupa la seva estructura original tot i haver estat rehabilitada recentment. Les obertures del primer i segon pis, tenen balcó, algunes de les quals corregudes i altres individuals, amb una motllura que emmarca tota la finestra, imitant carreus als costats i un guardapols a la part superior. Les obertures de la planta golfes, són òculs decorats per una motllura trapezoïdal. També trobem les cantonades decorades amb una motllura que imita carreus cantoners.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de pedra de la planta baixa.

Casa al c. Olot, 4

a.42

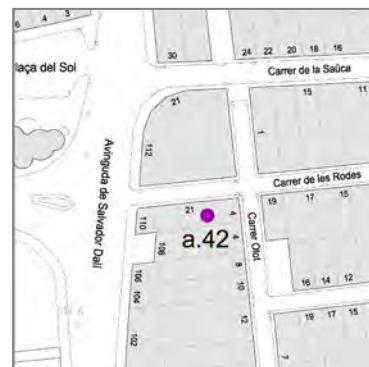
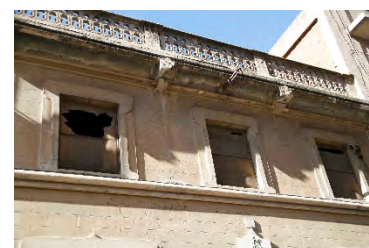
Situació: c. Olot, 4**Referència cadastral:** 6694601DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Historicisme.*

Edifici entre mitgeres situat al carrer paral·lel a la N-IIA. És un edifici de planta baixa i un pis amb coberta terrassada, i un encoixinat llis a la planta baixa. La façana està decorada amb un esgrafi que imita carreus. La porta d'accés a l'edifici és en arc apuntat, amb dovelles molt marcades. A sobre de la dovella clau hi ha un relleu de filigrana que el formen dues inicials S-R. A cada costat de la porta hi ha una finestra emmarcada per una motllura que imita un guardapols, que s'estén per tot el marc de la finestra. A la part baixa té una decoració geomètrica en relleu, inscrita en dos cercles. Entre la planta baixa i el primer pis hi ha una motllura que separa els dos pisos. Les tres finestres d'aquest pis superior estan emmarcades i són de dimensions més reduïdes que les de la planta baixa. A sobre d'aquestes hi ha un voladís suportat per unes mènsules decorades amb una flor en relleu, i sobre d'aquest la barana amb balustrada de la coberta.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Regular.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafi imitant encoixinat de la façana.

Casa al c. Príncep, 4

a.43

Situació: c. Príncep, 4**Referència cadastral:** 6794313DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici entre mitgeres situat al nucli antic de la ciutat. És una casa de planta baixa i pis, amb coberta terrassada. La planta baixa té dues obertures, la porta d'accés a l'habitatge, en arc rebaixat i amb una finestra a sobre, i una finestra inscrita en un arc rebaixat. Els elements més destacats de la casa els trobem a les obertures del primer pis. La finestra està emmarcada i té una decoració floral amb una estrella a sobre, a sobre la llinda. El balcó és de ferro forjat i la finestra està decorada per dues pilastres amb fust estriat i capitell amb volutes. Sobre el capitell hi ha un tríglic, i la llinda té una decoració floral en relleu.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: en desús.**Estat de conservació:** Regular.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiats imitant encoixinat de la façana

Casa Trullol – Casa Rafel Molins

a.44

Situació: c. Vilafant, 18**Referència cadastral:** 6794311DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Casal promogut per Sebastià Trullol, propietari rural de Cabanelles nascut el 1819 i membre impulsor de la Societat d'Agricultura de l'Empordà constituïda l'any 1846. En aquest casal hi nasqué l'any 1852 i hi visqué el seu fill Sebastià Trullol i Plana periodista i escriptor que, al darrer terç del segle XIX, va ser redactor i crític literari del *Diario de Barcelona* fins que es retirà a la casa pairal de Cabanellas, on morí l'any 1946.

Època de construcció i tipologia:

1856 / 1869 // Neoclassicisme. Autor: *Josep Roca i Bros, arquitecte (atribuït)*. D'estil tardoisabelí, neoclassicisme amb major llibertat formal i tendència cap a una major valoració dels elements ornamentals malgrat que organització planimètrica i estructura bàsica de les façanes reproduceix els models habituals. Es tracta d'un edifici entre mitgeres de planta baixa i dues plantes pis. La planta baixa presenta tres portals, actualment dos són locals comercials. Al primer pis balconada correguda, aguantat per mènsules i dentells, de tres obertures amb guardapols d'estil gòtic. De la balconada arrenquen quatre pilastres, que ordenen la façana verticalment, amb fust estriat i ordre compost que separen cada obertura i que acaben al pis superior abans de la cornisa. En el segon pis trobem tres balcons independents amb guardapols apuntat i capitell decorat de pedra. L'entaulament està cobert per una terrassa.

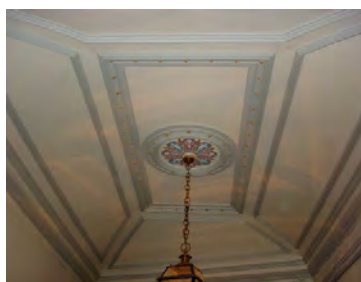
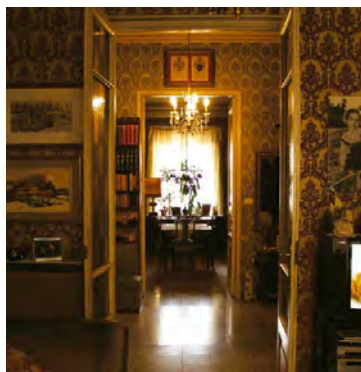
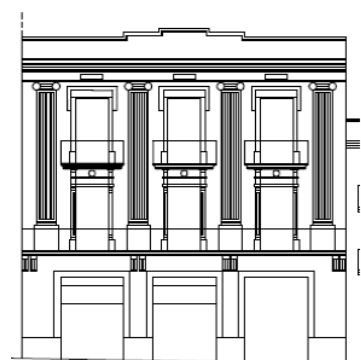
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial les pilastres d'ordre gegant que ordenen la façana i els seus capitells.

Casa Vidal Figueras

a.45

Situació: c. Vilafant, 2 – c. Lasauca, 1**Referència cadastral:** 6795810DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Es tenen notícies d'aquesta casa l'any 1927, propietat de Narcís Vidal Sastreger.

Sembla que la tribuna de la cantonera seria d'aquesta època, si bé la resta de la casa sembla reformada per modes posteriors, igual que l'altell.

Època de construcció i tipologia:

Ini s. XX / Racionalisme. Autor: Ricard Giralt Casadeús, arquitecte.

Edifici situat molt a prop de La Rambla Sara Jordà. Edifici cantoner de planta baixa, dos pisos i altell. La planta baixa està destinada a locals comercials amb l'entrada als habitatges pel carrer Vilafant. La façana del carrer Lasauca presenta dos registres verticals als dos pisos, amb finestra amb llinda al primer pis i sense llinda el segon, que queden separats de l'altell per una cornisa. Al primer pis, a l'angle de la cantonada, sobresurt una tribuna circular. L'altell únicament es perllonga en una tercera part de la façana del carrer Vilafant. Façana coronada per cornisa i terrassa. La façana del carrer Vilafant està dividida en dos cossos que s'alternen: un imitant l'encoixinat i l'altre l'arrebossat llis. Les finestres del primer pis tenen llinda i emmarcament lateral i són més grans que les del segon pis, que no tenen llinda. Façana culminada per la cornisa que prové de l'altre façana i que separava el segon pis de l'altell.

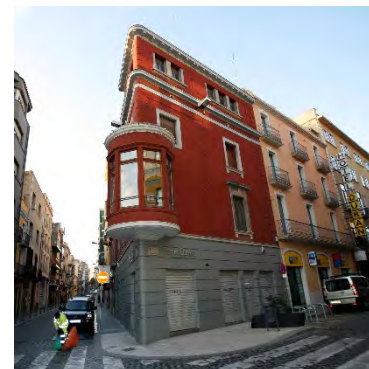
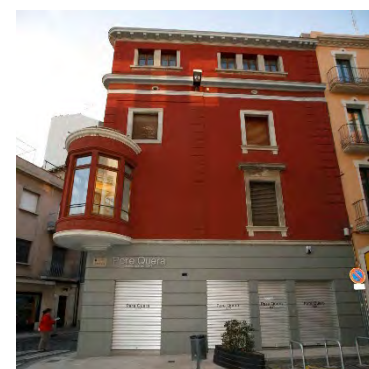
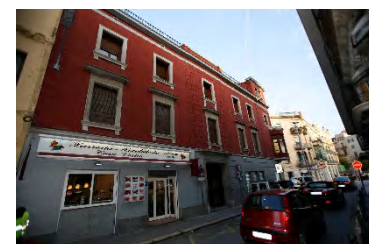
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, la tribuna en cantonada, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat encoixinat de la planta baixa.

Casa Cusí

a.46

Situació: Rambla, 19-20 – c. Sant Josep, 10**Referència cadastral:** 6895703DG9769N; 6895704DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Construïda en dues fases els anys 1894 i 1902-03 per l'empresari de l'electricitat i el sabonet, banquer i polític monàrquic Carles Cusí de Miquelet com a residència particular i també com a seu de la Banca Cusí, aquest gran casal guanyà la façana a la Rambla un cop l'illa de cases que formava el carrer del Palau va desaparèixer amb la reforma de la Rambla de 1917.

Època de construcció i tipologia:

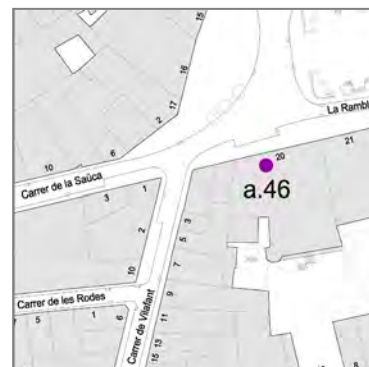
1894 / 1902-1903 / *Modernisme neogòtic*. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

Edifici que reproduïx els trets d'una casa palau neogòtica. Construïda en diverses fases amb ús de materials nobles com la pedra o el ferro forjat, combinats amb d'altres de populars com les teules vidriades.

És un edifici entre mitgeres bastit en desnivell. Consta de planta baixa, una planta pis i galeria amb una torre a mode de campanar en un costat. La planta baixa té un encoixinat de carreus a la base. A la planta baixa presenta portal d'accés d'arc apuntat on destaca la dovella central amb motiu geometritzant. A un lateral presenta finestra trigeminada amb arcs trevolats i l'altra banda dos portals laterals amb permòdols. A la primera planta, sobre els portals mènsules decorades que sostenen els balcons amb obertures d'arc a nivell i guardapols i motiu floral. Sobre la finestra trigeminada lateral presenta tribuna oberta sobre mènsules. Tant la tribuna com els balcons presenten barana amb ornamentació floral esculpida en pedra. De la barana arrenquen les columnes que sostenen la coberta amb arcs lobulats. El pis superior presenta una galeria a mode de trifori forma el nivell superior de la casa. A sobre d'aquest unes mènsules sostenen el ràfec de la coberta a dues aigües. Pel que fa a la torre lateral el nivell inferior està decorat amb una finestra trigeminada amb arcs lobulats i tres obertures rectangulars a sobre, totes elles emmarcades per una motllura coronada en forma d'arc conopial. Al primer pis presenta una finestra també trigeminada amb arcs trevolats separats per columnes amb capitells. Per sobre una altra finestra d'arc trevolat. Sobre d'aquest rellotge circular i a per damunt una última finestra trigeminada d'arc conopial separades per columnes amb capitell decorat. Presenta coberta de teules a dos vessants. Amb finestra sobresortint amb voladís propi.

Amb vestíbul i escala monumental, gran jardí posterior i uns interiors conservats de forma excel·lent, la Casa Cusí és una de les principals peces del patrimoni arquitectònic figuerenc.

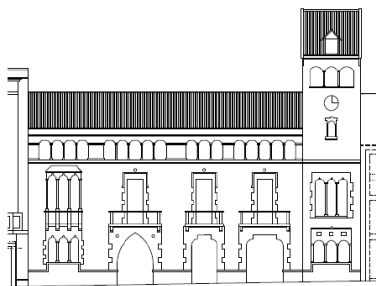
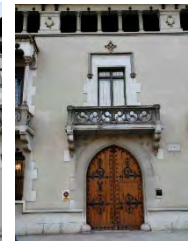
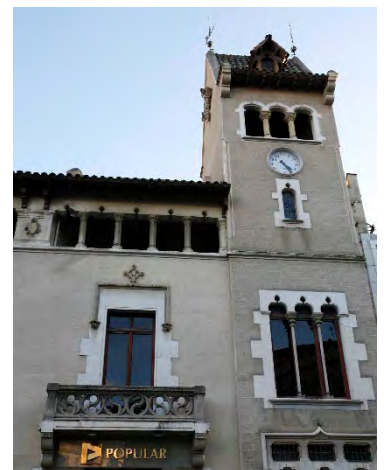
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). Caldrà conservar el sòcol de pedra de la planta baixa i l'acabat de la façana imitant un encoixinat. Caldrà mantenir el jardí posterior com a pulmó verd dins del nucli antic i les espècies botàniques del seu interior.

Casa Pagès Bassols

a.47

Situació: Rambla, 21**Referència cadastral:** 6895705DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Casa promoguda pel comerciant de drogues Josep M. Pagès Bassols (Figueres, 1885). Construïda sobre el solar de l'antic casal de la família d'industrial del ferro figuerenc Vilallonga que també havia allotjat l'escola dels Maristes a les dècades de 1910 i 1920, la Casa Pagès Bassols va ser edifici premiat per la Cambra de la Propietat de la província de Girona l'any 1929.

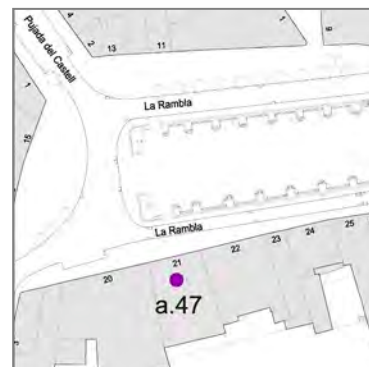
Època de construcció i tipologia:

1928 / Autor: *Raimon Duran Reynals – Pelayo Martínez Paricio, arquitectes.*

Bloc urbà noucentista de filiació tipològica barcelonina projectat a quatre mans pels arquitectes Raimon Duran i Reynals i Pelayo Martínez. Influït per les obres de Florensa -en paraules del mateix Pelayo Martínez- la pedra artificial finalment utilitzada en la construcció substitueix contra la voluntat inicial de l'arquitecte la terra cuita que havia donat forma al vocabulari arquitectònic dels projectes de l'Exposició de 1929.

Residència d'estil noucentista situada al Nord-est de la Rambla. L'ordenació de la façana destaca per l'acurada simetria dels elements de què es compon, tant a la planta baixa com en els altres tres nivells. Així, la planta baixa presenta tres grans portalades d'accés, que reproduïen les mateixes motlures decoratives en l'emmarcament. La central, d'accés a l'edifici, és de dimensions lleugerament inferiors a les altres dues, que es destinen a locals comercials. Al primer pis s'hi disposa una gran tribuna central de planta mixtilínia que exhibeix pilastres estriades, capitells corintis i entaulament. A banda i banda, hi ha balcons amb balustres als quals s'hi accedeix des de finestrals de generoses dimensions, resolts amb arc de mig punt. Al segon i tercer pis s'obren quatre finestrals en cadascun, amb terrassa amb barana de ferro forjat als dels extrems, excepció feta dels dos centrals del segon pis, que s'obren al sostre de la tribuna. El recobriment de la façana presenta diferents solucions decoratives. La planta baixa es cobreix amb aplacat de pedra ben escairada, mentre que en la superfície dels altres nivells s'hi pinta la imitació d'un carreuat. La cornisa està força desenvolupada. En primer lloc, n'hi ha una de discreta, motllurada, sobre la qual s'hi obren quatre respiralls circulars. Al damunt, n'hi ha una altra de més potent, esglaonada, que incorpora diferents motius ornamentals.

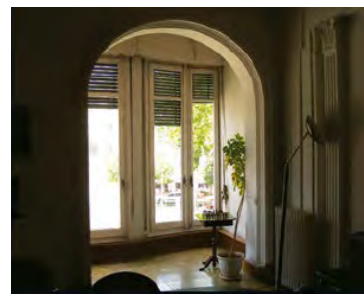
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'aplatat de la planta baixa i l'estuc imitant un carreuat de les plantes superiors. Cal mantenir les fusteries exteriors de porticons plegables així com el seu cromatisme en tons verds en contrast als tons càlids de la façana.

Casa Casellas

a.48

Situació: Rambla, 22**Referència cadastral:** 6895706DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Habitatge plurifamiliar construït de nova planta sobre enderroc previ del casal de la família Casades de Còdol en el carrer del Palau que formava l'illa de cases desapareguda amb la reforma de la Rambla de l'any 1918. Reforma en la qual el darrer descendent d'aquesta família -Carles Casades de Còdol- va tenir una protagonisme especial en fer una important donació econòmica per tal de poder-se executar l'obra i que se li recompensà el mateix any 1918 batejant amb el seu nom la vorera esquerra de la nova Rambla corresponent a l'antic carrer del Palau. Adquirida per Pere Casellas Isach -propietari de Peralada amb residència a Figueres des de l'any 1920- aquest promogué l'enderroc i la construcció de nova planta de l'edifici actual projectat per l'arquitecte Joan Gumà Cuevas. Arquitecte al qual Pere Casellas també encarregà l'any 1931 una petita reforma a la casa Martori del carrer Sant Pau, de la seva propietat en aquells moments.

Època de construcció i tipologia:

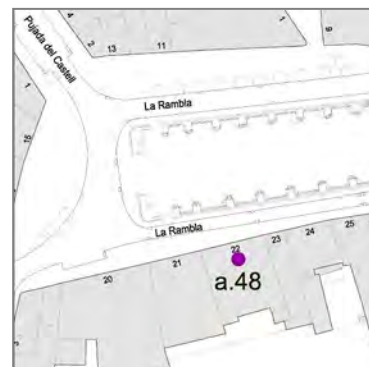
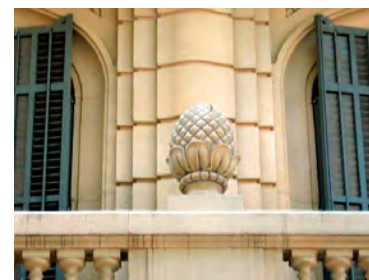
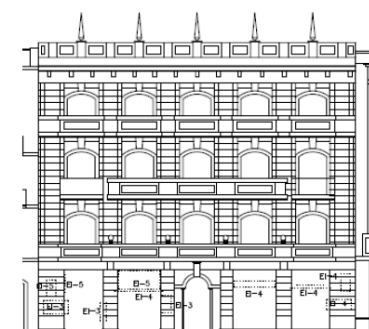
1930 / Beaux Arts. Autor: Joan Gumà Cuevas, arquitecte.

Gran casa de renda al Saló de la ciutat que, amb un eclecticisme de "Beaux Arts", ens recorda el llenguatge arquitectònic imperant a la Barcelona burgesa en l'època de l'Exposició Universal de 1929 i les grans reformes urbanes. Explota àmpliament els recursos dels arrebossats, la pedra artificial i el formigó, per a transmetre una imatge aparent d'arquitectura pètria molt homògena.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir l'acabat encoixinat de la façana. Caldrà conservar la tipologia de les fusteries exteriors de porticons plegables així com el seu cromatisme en tons verds en contrast als tons neutres de la façana.

Edifici a la Rambla, 23

a.49

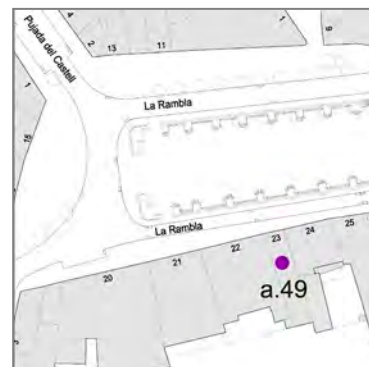
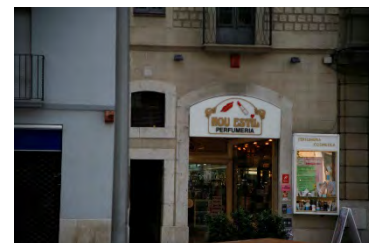
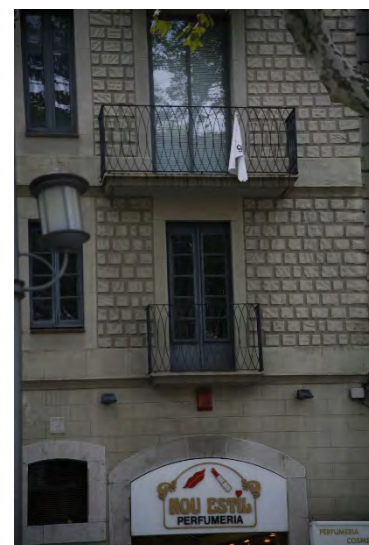
Situació: la Rambla, 23**Referència cadastral:** 6895707DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XIX / Obra popular.*

Edifici entre mitgeres, situat al centre de la Rambla que sobta per la seva estretor, en comparació amb la resta de construccions properes. És una casa de planta baixa, dos pisos i golfes amb coberta terrassada. D'aquest edifici destaca l'esgrafiats de la façana imitant carreus ben disposats. La planta baixa conserva les obertures originals, amb una porta d'accés estreta amb una finestra en arc de mig punt a sobre. Al costat d'aquesta, una gran porta d'accés en arc rebaixat, que actualment és l'entrada a un local comercial. Els pisos superiors tenen la mateixa ordenació, amb una obertura amb balcó i una finestra de dimensions més reduïdes. De la coberta podem veure la barana, amb balustrada.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir l'acabat esgrafiats imitant carreus de la façana.

Casa Puig Soler – Casa Armeria Romero

a.51

Situació: c. Sant Pau, 2 - Rambla, 27**Referència cadastral:** 6895711DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Edifici promogut l'any 1901 pel metge i propietari Enric Puig Soler (Figueres, 1862-1943), alcalde monàrquic per Reial Ordre els anys 1898-1899 i el primer alcalde de la dictadura primoriverista l'any 1923. Tanmateix, tot sembla indicar que el promotor no va arribar a residir en aquesta casa ja que l'any 1913 va ser adquirida per l'armer dels carrabiners Pedro Romero del Río, qui hi instal·là la seva residència i una armeria als seus baixos, en funcionament encara en l'actualitat.

Època de construcció i tipologia:

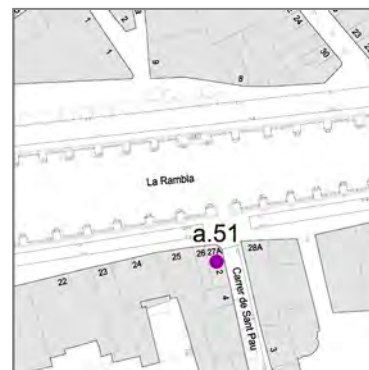
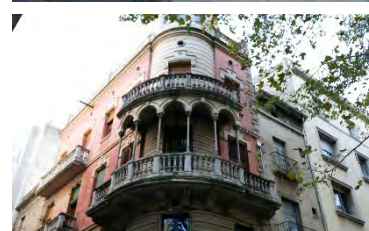
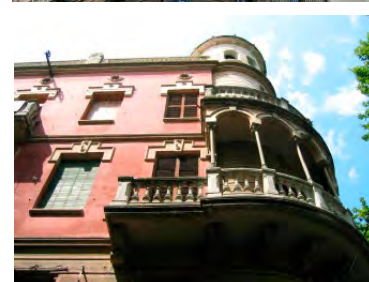
1901 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

Edifici plurifamiliar cantoner sobre una parcel·la llarga i estreta rematat per una torre al seu eix, en el qual l'arquitecte supera plenament la tipologia tradicional que només valorava la façana curta com a principal, aconseguint aquí un desenvolupament equilibrat de les dos façanes unides per la cantonada arrodonida amb obertures en l'eix de la cantonada que acaba en una torre circular i que es completa amb una tribuna oberta també circular.

En el primer pis trobem sis finestres sobre un encoixinat que es perllonga en vertical en el cos central de la cantonada. En el segon pis destaca la tribuna-balcó semicircular amb arcs de mig punt i balustrada, que suporta un balcó al pis superior. Aquest cos-torreta culmina amb una cúpula ceràmica. A banda i banda d'aquest cos central, la façana presenta finestres i balconades amb guardapols ornamentals (en forma de U), i presenta l'arrebossat pintat. L'edifici està cobert per terrassa rematada per barana amb balustrada.

En aquesta construcció, l'arquitecte Azemar resol d'una manera personal i molt estilitzada els elements d'arrel historicista que caracteritzen l'edifici.

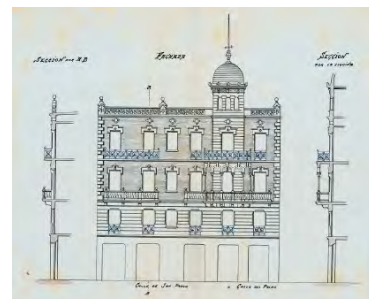
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: la configuració de les obertures, la galeria i la torre de la cantonada, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat encoixinat de la planta baixa i primera.

Rambla

a.52

Situació: Rambla Sara Jordà**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Formada inicialment l'any 1831 amb el projecte higienista i urbanístic de l'enginyer militar Antoni Lasauca de cobriment de la riera Galligans que discorria a peu de la muralla medieval de la ciutat, aquest cobriment i posterior urbanització de la Rambla de Figueres venia a refermar el progressiu desplaçament de la centralitat de la ciutat vers el sud connectant el nucli històric amb els ravals que des del segle XVI s'hi havien anat formant i, alhora, a oferir un nou espai de residència, intercanvi econòmic i sociabilitat molt més adient amb el desenvolupament de la ciutat burgesa. La Rambla de Figueres concentra una bona part del patrimoni arquitectònic de la ciutat més destacable. Urbanitzada progressivament com a passeig al llarg del segle XIX, serà però amb la reforma i ampliació projectada l'any 1917 per l'arquitecte municipal Ricard Giralt quan la Rambla aconseguirà la màxima esplendor i quedarà configurada tal com la coneixem actualment. Glossada per una important nòmina d'escriptors, principal espai de sociabilitat i aparador de la ciutat des de mitjans del segle XIX fins a la dècada de 1960, la Rambla continua essent, amb permís de Salvador Dalí, el principal símbol de la ciutat.

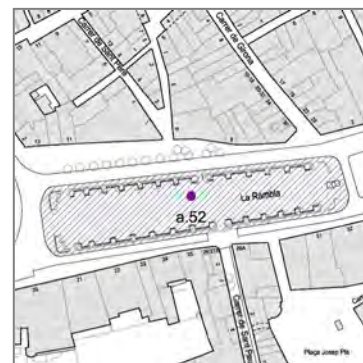
Època de construcció i tipologia:

1818 / Noucentisme. Autor: Ricard Giralt Casadesús, arquitecte.

Es tracta d'un passeig tipus saló de planta rectangular resultat de la coberta de la riera al primer terç de segle XIX. Es va suprimir el desnivell natural en el passeig central que acaba a la part baixa amb una escenogràfica balustrada i una escalinata noucentista que emmarca el conjunt escultòric dedicat a Narcís Monturiol, obra d'Enric Casanovas, que esdevé l'eix central de tota la intervenció. A la part alta hi ha una font. El passeig central està delimitat per dos fileres de platans plantats l'any 1861, parterres i banc. Aquesta reforma noucentista seria completada l'any 1929 i representa l'etapa d'esplendor de la burgesia figuerenca.

L'espai va ser objecte l'any 2002 d'una actuació de reforma a càrrec de Carles Teixidor que incloïa la restauració dels elements més significatius i la restitució dels bancs de fusta i, alhora, introduïa algunes interpretacions contemporànies en l'emmarcament de les escales o les columnes de l'enllumenat.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Espai urbà.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació de l'estructura, dels elements ornamentals i del mobiliari urbà que la caracteritzen.

També caldrà conservar els plàtans de banda i banda del passeig que formen part del *Catàleg de béns* a la fitxa **p.17 Plàtans de la Rambla** amb categoria de protecció BPU i nivell de protecció 4.

Edifici a la Rambla, 11 – Farmàcia Dr. Martín

a.53

Situació: la Rambla, 11**Referència cadastral:** 6896805DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme.*

Edifici situat a la part alta de la Rambla Sara Jordà, en ple centre de la ciutat. És una casa entre mitgeres de planta baixa tres pisos i altell, amb façana noucentista decorada amb esgrafiats amb motius geomètrics i gerros amb temes florals. Trobem tres registres ordenats amb balcó i finestral cadascun d'ells, i separats per franja esgrafiada geometritzant. Està coronat per una franja també esgrafiada més ample, cornisa i terrassa. A la planta baixa, la porta d'accés i la farmàcia va ser dissenyada posteriorment per Pelayo Martínez (1935).

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Fa referència a dos elements de l'IPAC:

- Núm. 1959 Façana Farmàcia Dr. Martín: correspon a la façana de la farmàcia
- Núm. 19631 Habitatge a la Rambla Sara Jordà, 11: correspon a tota l'edificació plurifamiliar

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiat de la façana i la porta d'accés dissenyada per Pelayo Martínez.

Casa Albert Terradas – Museu del Joguet – Gran Hotel París

a.54

Situació: c. Sant Pere, 1 – Rambla, 10**Referència cadastral:** 6896804DG9769N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Aixecada el 1767, la casa Albert-Terradas és, juntament amb la casa de Camps -família amb qui es varen emparentar- el més important casal setcentista que conserva la ciutat. Promogut per Josep Albert Terrades en part sobre las muralles de la vila, aquest va ser la residència de la família Albert Terradas, grans propietaris ennoblits a inicis del segle XIX amb el títol de Barons de Terradas, un membre de la qual, Maurici Albert i Terradas, fou alcalde de Figueres durant l'administració napoleònica, senador entre 1844 i 1845, impulsor de la Societat d'Agricultura de l'Empordà (1846) i el segon més gran propietari de la regió de Girona a mitjans de segle XIX.

Residència d'aquesta família fins a inicis del segle XX, des de 1906 fins a la dècada de 1960 va ser el Gran Hotel París, el més important i luxós hotel de la ciutat durant dècades i a una reforma i ampliació del qual es deu la imatge actual de l'edifici. Convertit l'any 1982 i de forma provisional en el Museu del Joguet del col·leccionista Josep M. Joan Rosa, el 1998 va ser inaugurada la seva completa rehabilitació com a Museu del Joguet de Catalunya.

Època de construcció i tipologia:

1767/1931. Autor: *Pedro Martín Cermeño, enginyer (atribuït)*

Malgrat que el seu aspecte actual és conseqüència de les múltiples reformes executades entre els anys 1900 i 1931, i especialment d'aquesta darrera obra de Pelayo Martínez, la casa Albert Terradas és un antic casal barroc atribuït a Pedro Martín Cermeño, el mateix enginyer que projectà el Castell de Sant Ferran.

Es tracta d'un edifici en cantonera. La planta baixa està ocupada per diferents cafeteries que han establert les terrasses al carrer. Els dos pisos superiors presenten una ordenació d'obertures emmarcades amb un arc de mig punt i columnes eclèctiques que recordes a les llotges. El cos central està separat per dues pilastres que imiten carreus, s'acaba en frontó i té un escut en el timpà. La motllura i la cornisa estan abans d'arribar al teulat.

Malgrat aquesta forta transformació, la porta d'entrada amb la data, les obertures amb l'emmarcament de carreus, la cantonera arrodonida, l'escalinata, són elements que ens permeten imaginar la configuració material del casal setcentista que havia de resultar molt similar a l'ala de la residència del Governador en el pati d'armes de la fortalesa de Sant Ferran, amb alguns detalls arquitectònics de la qual coincideix amb precisió.

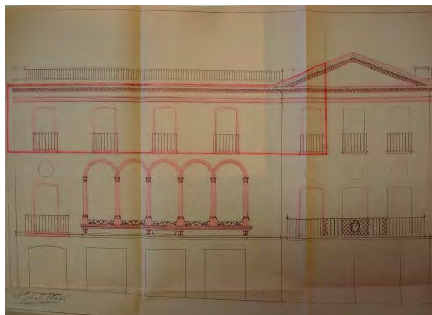
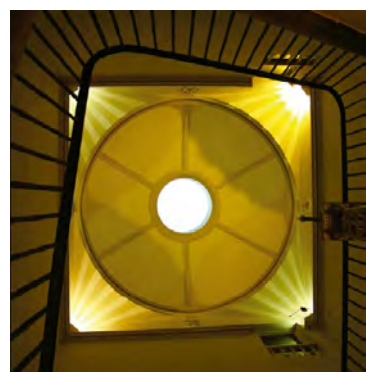
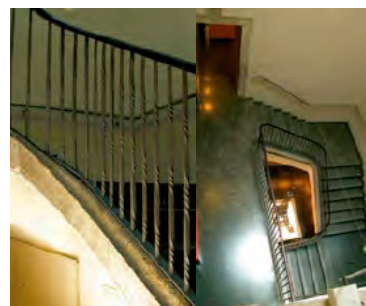
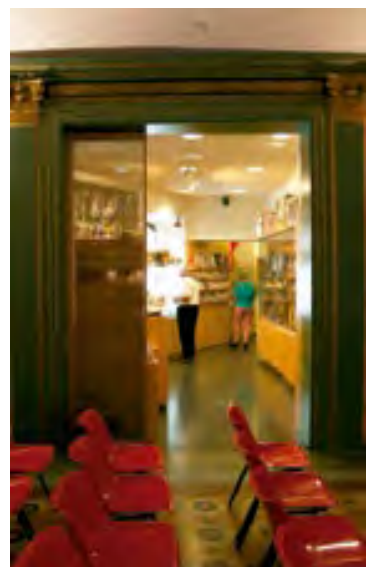
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Museu del Joguet de Catalunya i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Joieria Carbonell

a.55

Situació: c. Sant Pere, 2 – c. Portella, 8**Referència cadastral:** 6996603DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Obre popular.*

Edifici cantoner situat a davant de la Rambla, amb planta baixa i tres pisos i coberta terrassada. La planta d'aquest edifici té forma trapezoïdal. És un edifici amb tres façanes que donen a carrers diferents. Una dona al carrer Sant Pere i té una finestra a cada pis, les dues principals amb balcó en forma circular. La façana que està encarada a la Rambla, és de dimensions molt estretes, però tot i això té una obertura a cada façana, amb balconades de ferro forjat decorades. Aquesta façana té les cantonades carreuades, amb carreus ben tallats. La façana que dona al carrer Portella també té una obertura a cada planta, amb balcons de ferro forjat decorats amb motius vegetals.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar les baranes de ferro forjat decorades amb motius vegetals.

Casa Falgarona

a.56

Situació: c. Sant Pere, 4 – c. Portella, 6**Referència cadastral:** 6996604DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Aquesta casa va ser comprada l'any 1930 per la família Falgarona.

Època de construcció i tipologia:

1927 / Obra popular. Autor: *Emili Blanch, arquitecte.*

Edifici situat al centre històric molt a prop de la Rambla i l'Ajuntament. Edifici entre mitgeres amb façanes als carrers St. Pere i Portella compostes de forma molt semblant. A la planta baixa es troba el local comercial que comprèn també un altell tot realitzat en època recent i sobreposat a l'estructura original. El primer pis amb una finestra a cada façana, on anteriorment hi havia balcons, com els que trobem al segon pis. Destaca una tribuna que en origen podia haver estat un balcó i que presenta rajols en la seva part inferior. Les obertures dels dos pisos superiors presenten emmarcaments i frisos ornamentals amb motius florals. A nivell del primer pis es troba una inscripció amb l'any 1927, any de la reforma de la casa. Als laterals, franges verticals d'imitació de carreus en arrebossat, que moren a la cornisa superior. Cobert per terrassa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, la tribuna, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Portella, 5

a.57

Situació: c. Portella, 5**Referència cadastral:** 6996219DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1901 / Eclecticisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.*

Edifici entre mitgeres situat a pocs metres de l'Ajuntament, de planta baixa i tres pisos i coberta terrassada. La planta baixa de l'edifici no conserva les obertures originals, ja que s'ha destinat a ús comercial. Al primer pis trobem les obertures dins una balconada correguda, mentre que als pisos superiors els balcons són individuals. Cada pis té dues obertures en arc rebaixat i entre un pis i l'altre hi ha un esgrafiament amb decoració vegetal. Tota la façana està decorada amb un esgrafiament que imita carreus disposats a trencajunts.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiament de la façana imitant carreus.

Cases Carbona – Casa Ribot

a.58

Situació: c. Portella, 7-9 – Rambla, 17**Referència cadastral:** 6996218DG9769N; 6996217DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Casal adquirit i reformat per Joan Carbona Molins (Barcelona, 1859-Figueres, 1958), advocat i alcalde republicà federal de Figueres els anys 1909-1911 i regidor en el període 1917-22. Adquirint als hereus de l'hisendat Tito Roger l'antic casal d'aquesta família amb façana sobre la Rambla, Carbona Molins reformà i amplià la casa familiar que tenien al carrer de la Portella, adjacent a la dels Roger, amb projecte de Josep Azemar. Sogre de l'intel·lectual i polític republicà figuerenc Josep Puig Pujades i president del burgès Casino Sport Figuerenc els anys 1919-24, Joan Carbona va ser un personatge molt popular a la Figueres del seu temps, per la seva projecció pública però sobretot pel seu extens i irònic anecdotari que, posteriorment, el poeta Carles Fages de Climent s'encarregà d'aplegar i difondre.

Època de construcció i tipologia:

1894/1901 / *Modernisme – eclecticisme*. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

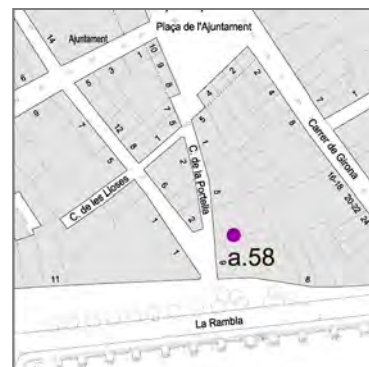
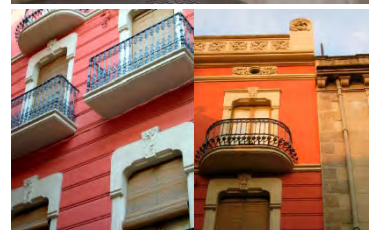
Construcció formada per dos cossos inicialment separats, formada per una casa de renda amb façana al carrer de la Portella amb abundant ornamentació geomètrica i floral estilitzada que exemplifica un elegant modernisme local molt moderat pel manteniment de la pauta clàssica en l'ordenació dels forats de la façana, i un segon cos amb façana a la Rambla, construïda sobre l'antiga muralla i resultat en part involuntari de la desaparició d'una antiga torre de fortificació.

El primer pis presenta balconada correguda amb tres finestrals amb guardapols i dovella central decorada. En el segon pis els tres balcons són rectangulars i independents. En el tercer pis trobem tres balcons arrodonits. La façana està organitzada a partir de motllures horitzontals i coronada per un fris amb obertures de ventilació, cornisa i terrassa amb barana amb balustrada amb decoració floral.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus). També caldrà mantenir les motllures horitzontals de l'acabat de façana.

Casa Cordoní – Casa Canet

a.59

Situació: Rambla, 7**Referència cadastral:** 6996215DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Habitatge promogut per Dolors Cordoní Gimbernà, vídua Canet que, per estil i dimensions, és una peça molt singular dins l'arquitectura de la Rambla. Aquesta casa, però, és especialment coneguda a la ciutat per haver allotjat en els seus baixos ja des de la dècada de 1930 la llibreria Ramon Canet (Figueres, 1906-1982), reputat llibreter i amfitrió d'un espai de trobada i tertúlia que acollia de forma regular i fins a inicis de la dècada de 1980 a escriptors i artistes com Josep Pla, Carles Fages de Climent, Alexandre Deulofeu, Manuel Brunet o el mateix Salvador Dalí quan es trobava a la ciutat.

Època de construcció i tipologia:

1933 / Moviment modern Autor: *Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.*

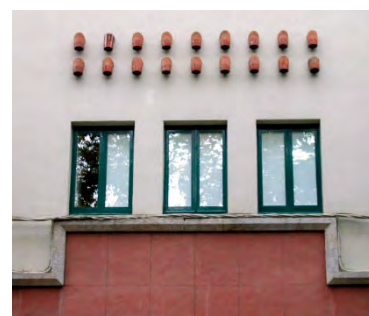
Estreta casa unifamiliar de planta baixa i dos pisos entre mitgeres. Situada en un entorn dominat per edificis de major escala amb sèries regulars de balconades, adopta un ordre compositiu unitari que la singularitza. Les obertures de les tres plantes, quadrada la baixa, horitzontal la primera i verticals les de la segona, s'emmarquen en un gran rectangle virtual, en part contradit per la motllura escalonada, i sorprenentment rematat per un aplec lleugerament surrealista de colzes ceràmics de ventilació.

L'acabat de façana arrebossat i pintat, amb sòcol de pedra protegint la planta baixa i el primer pis.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra de la planta baixa i el primer pis.

Casa Casals – Casa Junyent

a.60

Situació: la Rambla, 6**Referència cadastral:** 6996214DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Edificació promoguda per Àngel Casals Matabosch (Olot, 1841-Figueres?) comerciant de begudes gasoses i regidor republicà-federal a l'Ajuntament de Figueres els anys 1891-95 i 1897-1901. Posteriorment aquesta casa va ser fins mitjans anys trenta la seu Banca Casals-Llorens, constituïda l'any 1925 per Àngel Casals Nogué -fill del promotor de la casa- i Alfons Llorens Rahola, membre d'una important família de comerciants i consignataris de vaixells de Roses.

L'any 1922 es va col·locar el rellotge de la façana que encara es conserva.

Època de construcció i tipologia:

1898 / Modernisme. Autor: Josep Cordoní Bosch, m.o.

Casa entre mitgeres bastida segons projecte de 1898 del mestre d'obres Josep Cordoní. És un edifici entre mitgeres a la Rambla, de planta baixa i tres pisos. L'ordenació horitzontal de la façana es fa a partir de dues balconades corregudes (al primer i tercer pis) amb balustrada de tema floral i suportada per mènsules. En el primer pis la balconada s'estén al llarg de tota la façana, sobrepasant els elements d'ordenació vertical del conjunt. En el segon pis, dos finestrals amb motllures verticals es prolonguen fins a les mènsules que sostenen la balconada correguda del tercer pis, amb el mateix tema decoratiu que la del primer. Les llindes de les finestres del segon pis marquen l'inici del tercer pis ja que les seves finestres comencen just a sobre d'elles. Al centre de l'edifici, entre les dues finestres col·locades dos a dos s'hi ha posat un rellotge. Rematen la façana els ulls de bou de sota la cornisa i la barana de la terrassa, separats tots dos elements per les motllures verticals que tenen l'origen en l'emmarcament de les obertures i que acaben en pinacles.

Els elements constructius i decoratius geometritzats ja anuncien l'explosió ornamental i figurativa del canvi de segle.

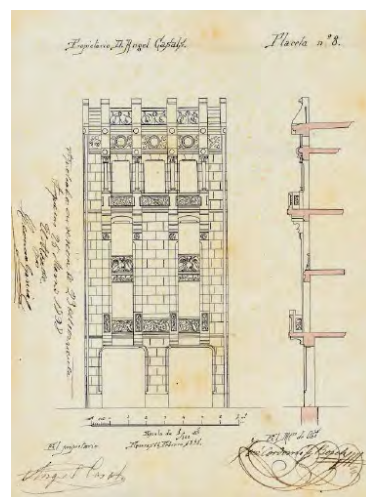
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir l'esgrafiats de façana imitant carreus i el rellotge.

Edifici Caixa Penedès

a.61

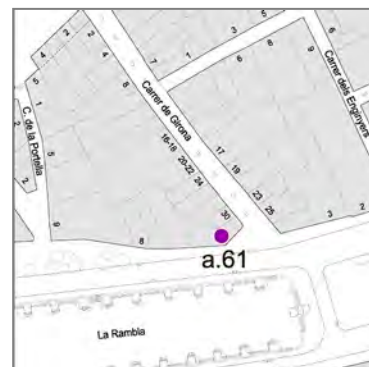
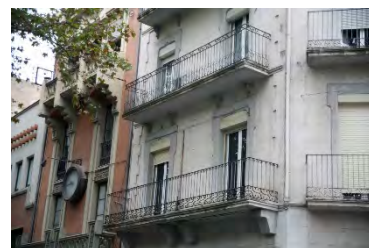
Situació: la Rambla, 5**Referència cadastral:** 6996213DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1921 / Obra popular. Autor: Joan Roca i Pinet, arquitecte.*

Edifici situat en una cantonada al centre de la ciutat, amb la Rambla a davant. És un edifici de planta baixa i tres pisos, amb tres façanes que repeteixen la seva estructura i la seva ordenació. A la planta baixa trobem les obertures en arc rebaixat, i amb la façana arrebossada imitant un paredat de carreus. Els pisos superiors tenen dues obertures a cada façana amb una balconada correguda i emmarcades per una motllura que imita un guardapols. Una d'aquestes balconades continua a la façana del carrer Girona. La coberta de l'edifici és una terrassa, i al centre del mur que fa de barana sobresurt un cos amb més alçada amb una coberta.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar les baranes metàl·liques i l'acabat de pedra de la planta baixa.

Edifici al c. Girona, 30

a.62

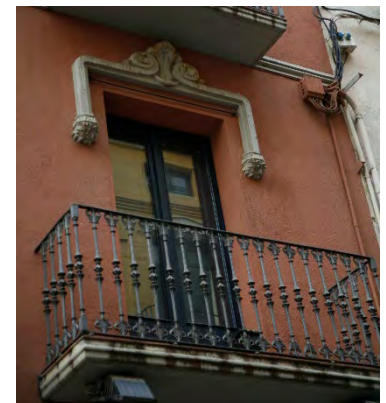
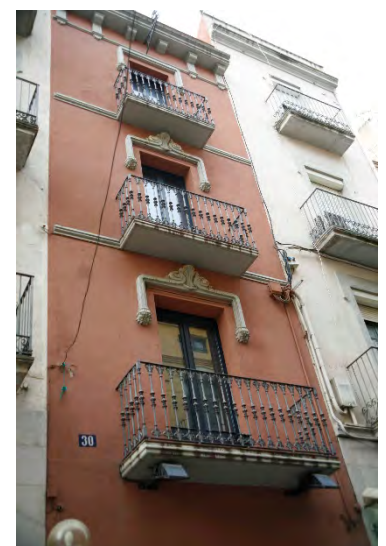
Situació: c. Girona, 30**Referència cadastral:** 6996212DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX – Inici s. XX / Obra popular - eclecticisme.*

Edifici entre mitgeres situat a pocs metres de La Rambla. És un edifici estret, de planta baixa i tres pisos amb la coberta terrassada. La planta baixa, té una obertura que ocupa pràcticament tota l'amplada de la façana, en arc rebaixat carreuat. Els pisos superiors tenen una obertura a cada pis, amb balcó i guardapols amb decoració floral. Cada pis està separat per una motllura.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Puig i Paris

a.63

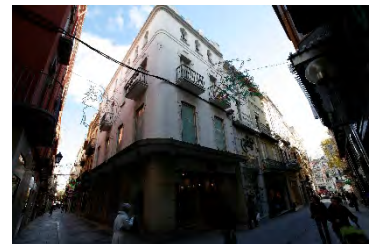
Situació: c, Girona, 11**Referència cadastral:** 6996913DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.*

Edifici situat molt a prop de la plaça de l'Ajuntament, en ple centre històric de la ciutat. Edifici urbà comercial i d'habitatge de planta baixa, dos pisos i golfes, cobert per terrassa. Està situat en cantonada que se soluciona en forma arrodonida. La planta baixa està per complet dedicada a ús comercial i reformada totalment. El primer pis presenta finestrals fins a terra (possiblement integrats en una antiga balconada en el que ara és el sortint de la botiga inferior). Al segon pis, la façana curta presenta dos balcons i la llarga una alternança de dos balcons i dues finestres. Per sobre, dues motlures horitzontals, golfes amb finestres cegues trilobulades, cornisa i terrassa. Les obertures dels dos primers pisos tenen una motllura lateral en forma de carreus i guardapols amb dovella central ornamental.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...).

Casa Llobet

a.64

Situació: c. Girona, 15**Referència cadastral:** 6996911DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*Inici s. XX / Modernisme, obra popular.*

Edifici entre mitgeres situat al centre del poble, entre la Rambla i la Plaça de l'Ajuntament. És un edifici de planta baixa, dos pisos i golfes, amb la planta baixa rehabilitada per a utilitzar-la com a local comercial. El primer i segon pis tenen les obertures emmarcades i amb una balconada correguda de ferro forjat, decorada al primer pis amb motius florals. Des del carrer podem veure els motius ceràmics que decoren la part inferior de la terrassa del segon pis, amb un color blau molt vistós. L'element més destacat de la façana són els esgrafiats amb decoració floral que hi ha entre el primer pis i la planta golfes, així com als costats de la façana, imitant carreus.

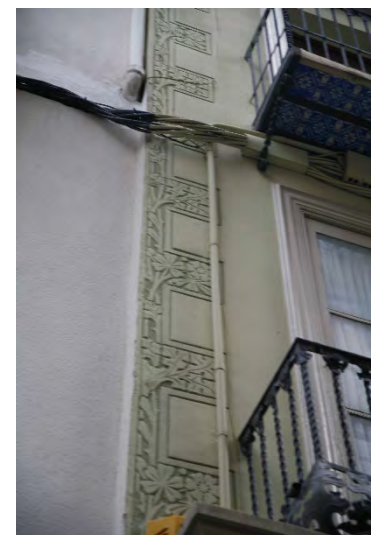
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar les baranes metàl·liques, el revestiment ceràmic que decora la part inferior de la terrassa del segon pis i l'acabat esgrafiat floral de la façana.

Edifici al c. Girona, 21

a.65

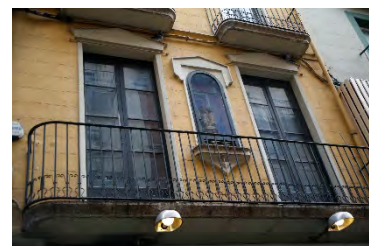
Situació: c. Girona, 21**Referència cadastral:** 6996908DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX – Inici s. XX / Obra popular.*

Edifici entre mitgeres situat entre La Rambla i la Pça. de l'Ajuntament. És un edifici de planta baixa, dos pisos i golfes amb coberta terrassada. La façana ha estat pintada en color groc fa poc temps i està totalment arrebossada. Aquest arrebossat imita un paredat de carreus ben tallats i disposats. La planta baixa ha estat totalment rehabilitada per fer-hi un local comercial, però els pisos superiors mantenen la seva fesomia original. El primer pis té dues obertures amb balconada correguda. Aquestes obertures són rectangulars i tenen un frontó a la part superior. Entre les dues finestres hi ha una fornícula a on encara es conserva la imatge de "la verge del portal". És una imatge tardo-gòtica, amb la data 1555 a la base. El segon pis és igual que el primer exceptuant la balconada, que en aquest cas és individual. La planta golfes només té dues obertures de dimensions inferiors a les dues inferiors i a sobre té el voladís que porta a la terrassa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la fornícula amb la imatge de la verge.

Casa Bosch – Casa Bonaterra

a.66

Situació: la Rambla, 4 – c. Girona**Referència cadastral:** 6996905DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Citada com a casa Bonaterra en diverses publicacions, aquest habitatge plurifamiliar promogut pel sastre i comerciant Josep Bosch i Sastre (Figueres, 1828) reflexa perfectament -juntament amb les cases Alegret, Joanama o Polideseia- la promoció econòmica i social de l'element comercial de la Figueres de mitjans segle XIX, i de la ciutat en el seu conjunt. Residència de Josep Bosch fins a les darreries de segle, a inicis del segle XX la finca va ser adquirida pel també comerciant figuerenc Rafael Bonaterra Aigüesvives, nascut a França l'any 1852 i pare del músic Lluís Bonaterra Gras.

Època de construcció i tipologia:

1864 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte (atribuït).

Edifici neoclàssic bastit en una petita i difícil cantonada del carrer de Girona amb la placeta que queda alineada amb aquella i enfilada en escorç amb la del carrer Nou.

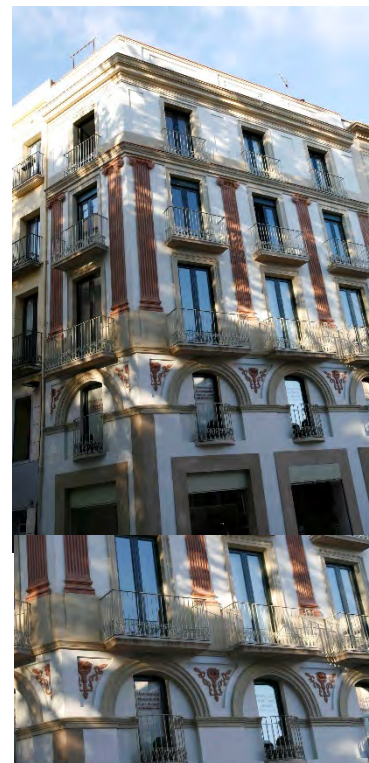
Es tracta d'un edifici de planta baixa i quatre pisos. La planta baixa té quatre grans obertures emmarcades dedicades totes a local comercial, excepte una, que serveix per accedir a l'interior de l'edifici. L'entresol està format per grans arcs de mig punt entre els quals hi ha relleus amb decoració floral. En els dos pisos superiors la façana està organitzada a partir de pilastres d'estil jònic. El tercer pis no té decoració i el quart pis està situat per sobre de la cornisa que remata la façana. Hi ha regularitat en les obertures de tota la façana.

En aquesta construcció hi són presents els plafons refosos en els plafons cecs entre els eixos de les obertures i una plàstica ornamental de garlandes i medallons encastats propi de la obra d'aquest arquitecte a partir de la dècada de 1850.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiats amb motius florals de la façana.

Museu de l'Empordà

a.68

Situació: Rambla, 2**Referència cadastral:** 6996903DG9769N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció proposada:** BCIN – MH. Núm. 4166-MH per Decret de 01/03/62**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

L'any 1968 s'enderroca l'edifici de la Cambra Agrícola de l'Empordà. En el seu solar s'aixeca l'actual edifici del Museu de l'Empordà, inaugurat el mes de maig de 1971.

Es considera BCIN-MH tant l'edifici en si, com la col·lecció del seu interior. Les seves col·leccions comprenen un ampli ventall cronològic de l'art i l'arqueologia de la comarca, des de la prehistòria fins a l'actualitat, amb una especial dedicació a la pintura catalana i empordanesa dels segles XIX i XX. De les troballes arqueològiques destaquen les ceràmiques gregues i de l'època medieval els capitells del monestir de Sant Pere de Rodes.

A través de les obres de Ignacio Pinazo, Joaquín Sorolla, Isidre Nonell, Ramon Casas, Joaquim Mir, Frederic Marès, entre altres, es pot seguir la trajectòria de l'art català des de mitjans del segle XIX fins al modernisme i les primeres avantguardes amb obres d'Antoni Tàpies, Joan Ponç i Modest Cuixart.

Finalment amb Ramon Reig, Marià Llavenera, Salvador Dalí, Àngels Santos Torroella, Àngels Planells, Joan Massanet..., entre molts d'altres, es mostra l'evolució de la pintura empordanesa des del paisatge realista, el surrealisme, l'abstracció i la nova figuració.

Època de construcció i tipologia:

1945 / *Darreres tendències. Autor: Bonaterra, arquitecte.*

Edifici situat a la part baixa de la Rambla Sara Jordà. És un edifici de planta baixa i tres pisos. A la planta baixa la porta queda endinsada flanquejada per dos alts relleus: el de l'esquerra representa una al·legoria de l'Empordà i el de la dreta una de la Història. Relleus de Frederic Marès. La planta baixa es separa dels pisos superiors per un fris. La part dels tres pisos conforma un tot, organitzat verticalment amb finestrals seguits. Les sales del Museu de l'Empordà presenten un ampli ventall cronològic de l'art i l'arqueologia de la comarca des de la prehistòria fins als nostres dies, amb una especial dedicació a la pintura catalana i empordanesa dels segles XIX i XX.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Museu i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els relleus de Frederic Marès de la planta baixa.

Casa Fages

a.69

Situació: c. Enginyers, 1 – Monturiol, 1**Referència cadastral:** 7096909DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Promogut per l'advocat i gran propietari rural Narcís Fages de Romà (Figueres, 1813-1884) sobre un solar pertanyent fins aquell moment al municipi, aquest gran casal té la virtut de concentrar la trajectòria i reproducció política, econòmica i social d'una família d'hisendats empordanesos amb gran incidència sobre la seva època en el terreny del conservadorisme polític i catòlic, i en la innovació agrícola a l'Alt Empordà i a Catalunya: el promotor Narcís Fages de Romà, figura clau de l'associacionisme agrari del segle XIX, fundador de la Societat d'Agricultura de l'Empordà (1845) i impulsor de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre (1851) i de la Granja- Escola de Fortianell (1853-77). El seu germanastre; Marià Fages de Sabater (Figueres, 1821-?) advocat i diputat conservador pel districte de Figueres (1857-63) i pel de Girona (1863-66). El fill del primer; Carles Fages de Parramon (Figueres, 1843-1933), hereu del patrimoni Fages i també del molt important patrimoni Parramon, advocat i catòlic militant, impulsor de múltiples institucions de beneficència catòlica a la ciutat de Figueres durant la Restauració i un dels fundadors i presidents de la Caja de Ahorros y Montepío del Ampurdán (1881); i, finalment, el besnét, el poeta Carles Fages de Climent (Figueres, 1904-1968).

Època de construcció i tipologia:

1852 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

Una de les primeres cases importats de la recentment coberta Rambla especialment pel que fa a la regulació de les alçades tant totals com entre replans. Aixecada sobre una gran planta rectangular que abasta tres carrers amb tres façanes totes ordenades en base a arcs de mig punt que comprenen planta baixa i entresol. La casa Fages es desplega amb una complexa modulació de cossos angulars lleugerament sortints, on la planta principal només es remuntada per un altre pis de balcons amb els que constitueix un sol fust gegant rematat superiorment amb un fris de finestrals sobre la cornisa. Tot plegat sobre un basament també gegant d'arcades de mig punt de doble alçada que inclouen les mitges llunes de l'altell. En aquest edifici la plàstica ornamental de garlandes i medallons encastats ja té una presència notòria. La façana principal que dona al carrer Enginyers presenta decoracions florals entorn a la balconada central i de tipus geomètric (ovalats) entre els arcs de mig punt de la planta baixa i a més a més en l'important vestíbul que s'obre al carrer dels Enginyers es desplega un sistema arquitectònic més complex al voltant del pòrtic filtre i de l'escala amb ull i lluernari.

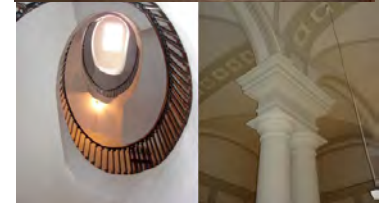
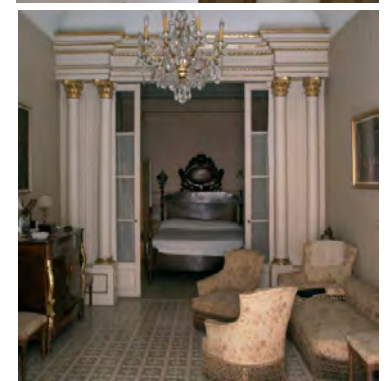
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin com el lluernari i l'escalinata de cargol. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casino Sport Figuerenc

a.70

Situació: c. Moreria, 4-6**Referència cadastral:** 7096908DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Constituit el 1891 en principi com a entitat principalment esportiva, el Casino Sport Figuerenc ha estat, en certa manera, política i socialment l'altra cara de la moneda del Casino Menestral Figuerenc. Impulsat per la burgesia figuerenca del canvi de segle -la mateixa que es feia construir les grans cases modernistes de la mà de l'arquitecte Josep Azemar- el Casino Sport venia a omplir a la ciutat l'espai de sociabilitat burgesa en contraposició al caràcter popular i republicà del Casino Menestral, tot i que a partir de la dècada de 1920 l'ala més burgesa del republicanisme federal de la ciutat arribà a fer-se amb la direcció d'aquesta entitat. Amb un esplèndid i majestuós local social bastit entre 1891 i 1894 pel mestre d'obres Pere Creixell i, en una segona fase per l'arquitecte Josep Azemar, L'Sport oferia al seus socis una combinació de local social per a la tertúlia, joc, balls d'etiqueta i biblioteca, i el foment de pràctiques esportives. Durant la guerra civil, l'Sport va ser suspès i el seu local incautat pel sindicat UGT. En la postguerra, el Casino Sport va ressorgir amb força i va jugar un destacat paper en la vida social i política dels quaranta anys.

Entrat en decadència el darrer quart del segle XX, els darrers anys ha rebut un renovat impuls que, entre altres coses, ha permès recuperar part de l'esplendor de la seva seu.

Aquesta edificació va ser construïda sobre la casa natal de Narcís Monturiol.

Època de construcció i tipologia:

1892 - 1895 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

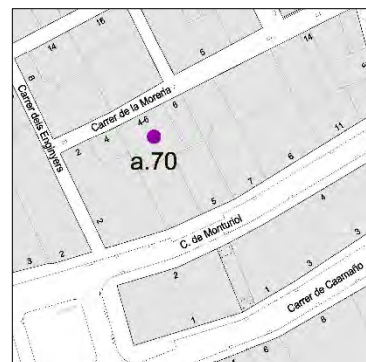
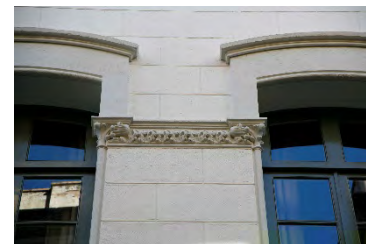
Edifici recreatiu i d'ús social resolt amb un llenguatge molt coherent, simetritzant i de ressons historicistes.

Es tracta d'un edifici entre mitgeres que, sobre una planta amb arcs de mig punt, estructura la façana a partir d'una reiteració d'eixos regulars i balconades emmarcades decreixents, rematada per una potent cornisa i un gran frontó en la coberta. L'interior conserva la planta baixa i la planta primera de doble alçada, amb restes de cels rasos que organitzaven els salons de l'entitat.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Seu entitat recreativa, habitatge i locals comercials.

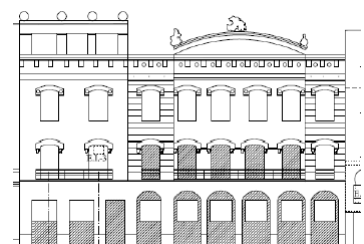
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Monturiol Porret – Can Minobis

a.71

Situació: c. Monturiol, 5 – c. Moreria**Referència cadastral:** 7096907DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Bastida per Joaquim Monturiol Porret (Figueres, 1844-?) sobre una part del que era la casa familiar de la família Monturiol d'ençà el 1792 i també la natal del precursor de la navegació submarina Narcís Monturiol Estarriol, oncle del promotor. Monturiol Porret -que va ser regidor republicà federal entre 1899 i 1903 i primer tinent d'alcalde els anys 1902-03- va construir aquesta casa en dues fases i estretament lligada a la construcció de l'edificació veïna, seu del Casino Sport Figuerenc els anys 1892-95. L'aspecte actual, amb projecte de Ricard Giralt Casadesús de l'any 1915, és una reforma i ampliació de la que es bastí l'any 1891 amb projecte del mestre d'obres Joan Bruguera sobre la resta de solar que conservà Monturiol Porret un cop va cedir la seva major part per a la construcció de la seu del Casino Sport Figuerenc, existent encara en l'actualitat.

Època de construcció i tipologia:

1915 / Noucentisme. Autor: Ricard Giralt Casadesús, arquitecte.

Casa noucentista de llenguatge neobarroc popular català. Es tracta d'un edifici entre mitgeres de planta baixa i dos pisos. Està ordenat en dos registres visuals: la planta baixa, recoberta en imitació d'encoixinat comprèn els locals comercials i la porta d'accés a l'edifici amb un oval a sobre de la porta amb decoració floral. El segon registre comprèn els dos pisos superiors que a la vegada s'ordenen verticalment en dos cossos: el de la dreta amb una tribuna coberta més avançada que la resta d'elements de la façana, suportada per mènsules, al primer pis, i que dona lloc a un balcó a nivell del segon pis; aquest cos està emmarcat per pilastres laterals amb medallons florals en comptes de capitells donant lloc entre ambdós a un frontó corbat amb ornamentació floral. El cos de l'esquerra presenta a cadascun dels pisos un balcó i una finestra laterals amb llindes decoratives. Culminat per motllura, fris, i cornisa. Cobert per terrassa.

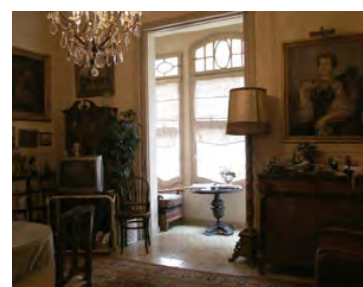
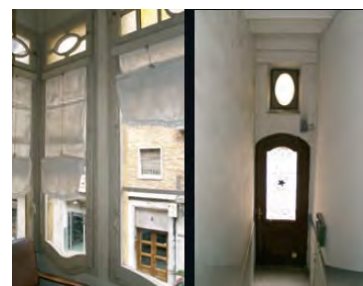
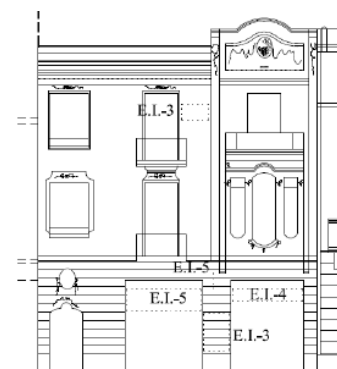
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, la tribuna central, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat encoixinat de la planta baixa així com la tipologia de les fusteries exteriors de porticons plegables.

Casa Albert Gruart

a.72

Situació: c. Monturiol, 7 – c. Moreria, 8**Referència cadastral:** 7096906DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Habitatge promogut pel banquer Vicens Albert Gruart, nascut a Figueres l'any 1869. Pocs anys després, la finca va ser adquirida pel també banquer Lluís Perxas Soler (Figueres, 1875), qui hi va establir la seva residència i la seu de la Banca Perxas, Dorca i Cia a partir de 1931.

Època de construcció i tipologia:

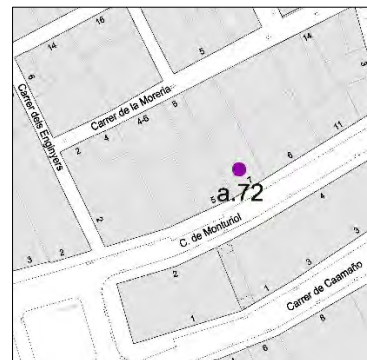
1900 / *Modernisme neogòtic*. Autor: *Ildefons Casamor, arquitecte*.

Es tracta d'un edifici entre mitgeres que consta de dos pisos i coberts per una terrassa. La planta baixa recoberta en imitació d'encoixinat, amb un sòcol, presenta un gran portal en arc de mig punt d'accés als pisos, i dues grans obertures amb llinda corresponents al local comercial. El primer pis, principal, amb balconada correguda sobre grans mènsules, amb dues sortides laterals allindades amb decoració floral i una tribuna coberta inserida, amb la coberta suportada per columnes. La cornisa de la tribuna està decorada amb fulles d'acant. El segon pis presenta petites finestres trilobulades aparellades les laterals i tres finestres la central. Per sobre balustrada amb pinacles que recorden edificis fortificats.

Amb una gran fondària edificada propera als trenta metres, la planta noble s'organitza al voltant d'un pati central de gairebé nou metres de llarg al qual aboquen les peces interiors i que es troba protegit per una coberta de ferro i vidre practicable amb un enginyós mecanisme que ha estat reutilitzat en la rehabilitació actual.

Aquest edifici és un clar exemple de exemplifica l'ús del neogòtic com a recurs per a la construcció de casals patricis durant la Renaixença.

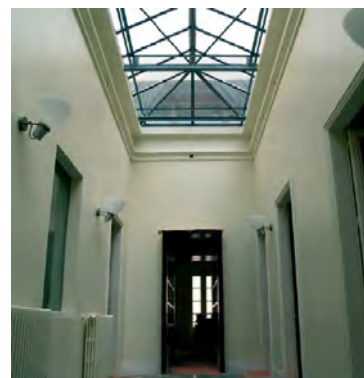
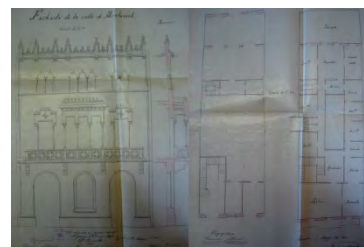
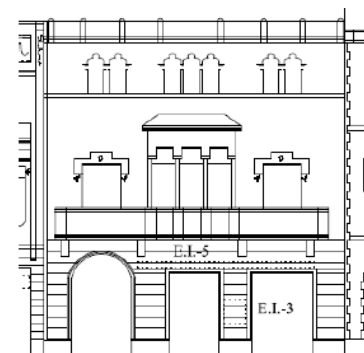
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin com la claraboia del pati cobert. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna central, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat encoixinat de la planta baixa.

Casa Roger – Casa Moner

a.73

Situació: c. Monturiol, 9 – c. Moreria, 10**Referència cadastral:** 7096905DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Casal promogut pel comerciant i banquer figuerenc Tomàs Roger i Larrosa (Figueres, 1848-1912) en part sobre la casa i taller d'adoberia familiar existent des de finals del segle XVIII. Tomàs Roger Larrosa, que va ser diputat del partit liberal pel districte de Figueres entre 1886 i 1890 i senador per Girona els anys 1899-1901, havia heretat una gran fortuna del seu pare Tomàs Roger i Vidal (Figueres, 1815-1883), gran comerciant i banquer des de mitjans del segle XIX amb lligams comercials amb Amèrica i una de les principals fortunes de la regió de Girona a mitjans segle XIX. Home fort - juntament amb Enric Climent i Vidal- primer del Partit Progressista del districte de Figueres entre 1850 i 1876, i després del Partit Liberal, va ser regidor i alcalde de Figueres en diverses ocasions en les dècades de 1850, 1860 i 1870 i senador per la província de Girona els anys 1872, i des de 1876 fins a la seva mort el 1883. El seu germà, Antoni Roger i Vidal va ser també diputat a Corts per Barcelona entre 1881 i 1884.

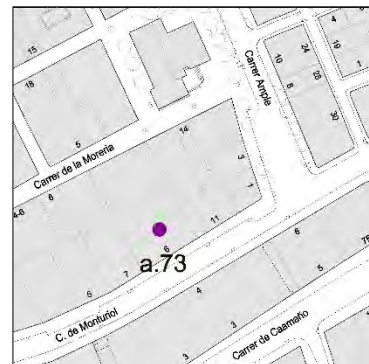
Època de construcció i tipologia:

1895 / *Modernisme neogòtic*. Autor: *Josep Azemar Pont, arquitecte*.

Gran casal de planta baixa i tres pisos, entre mitgeres, situada en un dels carrers principals del centre de la ciutat. L'interès de l'edifici es troba especialment en la façana principal i en l'organització de la planta al voltant d'un pati. Situada en un modernisme de forta influència neogòtica, la façana s'organitza a partir de l'esquema clàssic de base, cos central que comprèn el primer i el segon pisos, i àtic, en aquest cas amb ràfec. Les diferents parts, fins i tot el primer i segon pisos, es diferencien amb impostes o elements a mode de fris.

La planta baixa té un portal emmarcat en un arc escarser amb llinda apuntada, en un costat es conserven dos arcs escarsers apuntats, mentre que a l'altra banda s'ha refet tot per fer-hi una botiga. Al primer pis hi ha una tribuna central integrada en balconada correguda de fusteria metàl·lica i vidres policromats, i dos balcons més laterals, tots amb obertures amb arc conopial amb una creu lanceolada a la llinda, i sobre forjat en pedra aguantat per mènsules. Al segon pis destaca un balcó principal sobre la tribuna i dos finestrals a cada costat, tots ells allindats. El tercer pis és una llotja d'estil renaixentista de nou obertures centrals i tres a cada lateral que els separa entre si dues pilastres a la base de les quals hi ha una gàrgola a cadascuna d'elles. Aquestes obertures són amb arc rectilini apuntat i aguantades per pilars d'ordre dòric que tenen com a base un fris amb decoració vegetal. La façana és d'obra vista i encoixinat als extrems, amb una cornisa aguantada per mènsules i teulada a dos vessants.

Malgrat els molts detalls neogòtics -especialment els elements ornamentals esculpits en pedra com mènsules, baranes calades, etc.- la casa es troba propera al modernisme en l'ús del color i en els elements ornamentals de pedra en general, així com en la tribuna con fusteria metàl·lica, rajola i vidrieres i les baranes de pedra i ferro de les balconades, que són els elements de més interès de l'edifici.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

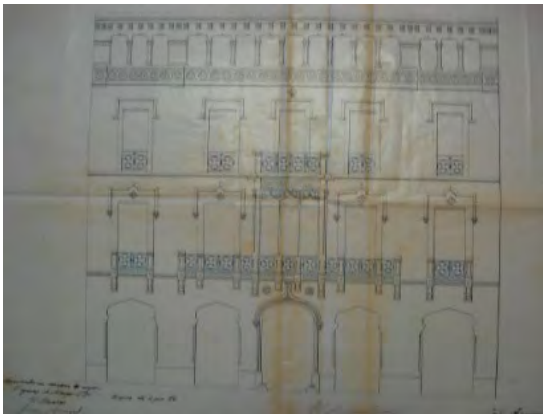
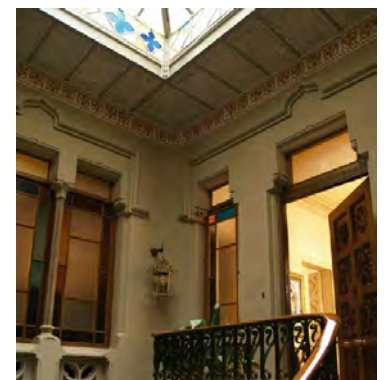
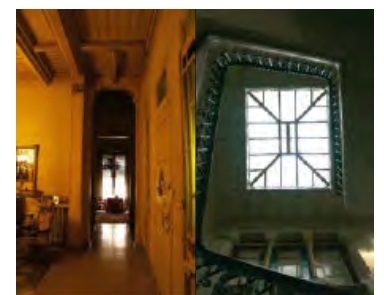
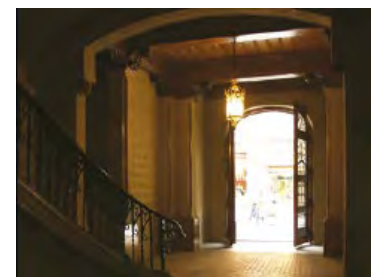
Ús actual: Habitatge i locals comercials.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la portalada de l'accés principal.

Casa Bosch Masferrer

a.74

Situació: c. Ample, 1**Referència cadastral:** 7096903DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Bloc d'habitatges aixecat de nova planta amb un projecte de reconstrucció de la casa preexistent afectada pels bombardejos de la Guerra Civil. Promoguda per Àngel Bosch -comerciant i industrial nascut a Girona el 1891 i resident a Figueres des de 1933- representa un tipus d'arquitectura de llenguatge modern poc habitual a la Figueres de l'època. Va ser rehabilitat l'any 1998.

Època de construcció i tipologia:

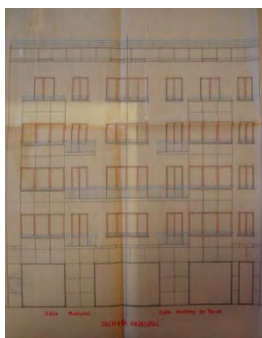
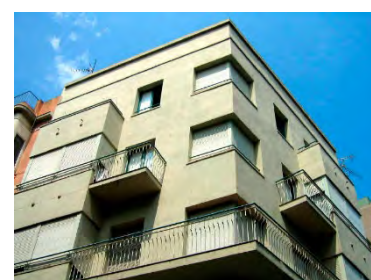
1942 / Moviment modern. Autor: *Claudi Díaz Pérez, arquitecte.*

Es tracta d'un bloc d'habitatges en cantonada de planta baixa i quatre pisos. La planta baixa té tres obertures, una d'elles coincideix amb la cantonada i es col·loca en forma de xamfrà i dona accés a un local comercial que ocupa la totalitat de la planta. La façana té una aparença sòbria sense elements decoratius. Destaquen dues tribunes, una cada façana, que van des de la primera planta a la tercera. A la primera i tercera planta, la tribuna segueix amb un petit balcó i una obertura de proporcions quadrades a la cantonada; a la segona planta trobem un balcó corregut que uneix les dues tribunes. Les baranes són metàl·liques amb elements verticals molt fins. L'acabat és arrebossat i pintat de color clar.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, les tribunes, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir l'aparença sòbria del conjunt que li aporta la manca d'elements decoratius.

Edifici al c. Moreria, 14

a.75

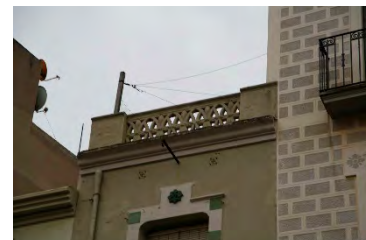
Situació: c. Moreria, 14**Referència cadastral:** 7096913DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme.*

Edifici entre mitgeres, situat a prop de la Rambla, de planta baixa i dos pisos, amb coberta terrassada. És un edifici que destaca per la seva estretor i per la seva senzillesa. La planta baixa ha estat reformada per donar-hi un ús comercial, i les dues superiors són exactament iguals. Una obertura amb balcó de ferro, amb un guardapols esglaonat, amb decoració ceràmica de color verd, i una gran flor ceràmica al centre. La barana de la terrassa està formada per elements vegetals entrellaçats entre si.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic

Ús actual: Habitatges i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Moreria, 12

a.76

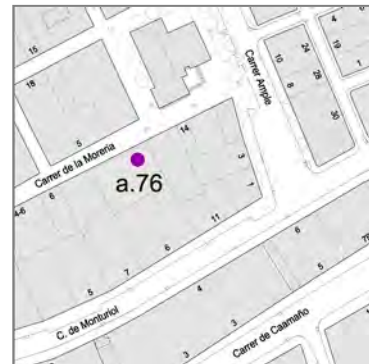
Situació: c. Moreria, 12**Referència cadastral:** 7096912DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX – Inici s. XX / Obra popular, noucentisme.*

Edifici entre mitgeres situat a pocs metres de La Rambla. És un edifici de planta baixa, tres pisos i golfes amb una terrassa com a coberta. És una casa amb la planta baixa amb dos arcs rebaixats, una de les quals destinada a local comercial, i l'altra, serveix d'accés a l'edifici. Totes les obertures de la façana estan ben ordenades amb un balcó a cada costat i una finestra més petita al centre. Tota la façana està arrebossada i decorada amb un esgrafiats que imita carreus ben disposats. La testera de l'edifici està decorada amb la barana de l'edifici i amb un cos central en arc de mig punt amb un esgrafiats floral al centre.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatges i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de façana amb l'esgrafiats imitant carreus.

Casa Meric - Sormani

a.77

Situació: c. Joan Maragall, 14 – c. Enginyers, 6**Referència cadastral:** 6996503DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Casal que a mitjans del segle XIX era propietat i residència de Joan Sormani Dalfó (Girona, 1824-Figueres, 1884), comerciant d'origen italià i inversor industrial que va ser regidor monàrquic de l'Ajuntament de Figueres entre 1874 i 1877, i 1883-84.

Època de construcció i tipologia:

s. XVII-XVIII. Barroc / Autor: desconegut.

Casal barroc ubicat dins el segon nucli emmurallat de la Vila, amb una interessant planta noble decorada amb pintures murals i de sostre amb motius figuratius en bon estat de conservació. L'escala principal d'accés presenta llanterna superior.

Es tracta d'un element singular per l'escassetat de patrimoni medieval i modern existent a la ciutat de Figueres, a causa de la intensa transformació arquitectònica i urbanística –realitzada amb criteris densificadors i patró neoclàssic– practicada al segle XIX, i que va configurar la imatge urbana de la ciutat vella actual.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

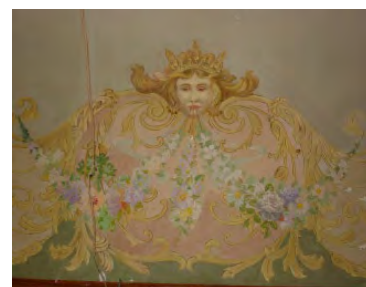
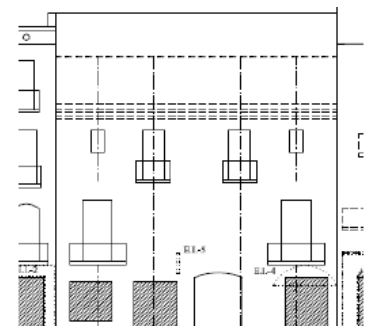
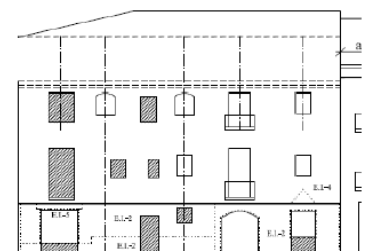
Ús actual: Habitatges i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin com la llanterna de l'escalinata d'accés i les pintures murals. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Sans - Roca

a.78

Situació: c. Joan Maragall, 9 – c. Forn Baix, 7**Referència cadastral:** 6997708DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Propietat de la família d'hisendats vinculada a l'exercici de l'advocacia Sans i Roca, uns dels principals propietaris de la regió de Girona a mitjans del segle XIX. Aquesta va ser la residència i el despatx de l'advocat i destacat membre del partit moderat de la ciutat Ignasi Sans i Roca (Figueres, 1803), correligionari polític de Narcís Fages de Romà que ocupà la primera tinença d'alcaldia de l'ajuntament figuerenc els anys 1850 a 1852 i 1861a 1863, i en va ser regidor els anys 1852-54 i 1859-61. Ignasi Sans i Roca va ser també un dels impulsors de la introducció de l'enllumenat de gas a la ciutat de Figueres, com a representant de la companyia inicialment i com a soci accionista a partir de 1881.

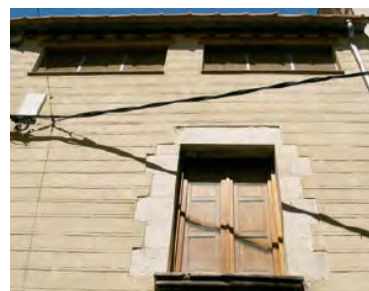
Època de construcció i tipologia:

s. XVII. *Renaixentista* / *Autor: desconegut.*

Casal renaixentista ubicat en el segon nucli emmurallat de la Vila, molt singular entre les poques restes de patrimoni tardo-medieval de la ciutat, que es desenvolupa al voltant d'un pati central amb arcades apuntades, pou i escala noble de pedra. Edifici cantoner situat al centre de la ciutat. És una casa de planta baixa, un pis i golfes, amb coberta a dues vessants. La cantonada de la casa és carreuada, com també ho són algunes de les obertures de la planta baixa, d'entre les que destaca la porta d'accés en arc rebaixat. Al primer pis les obertures encara conserven els carreus originals, tot i que la façana està arrebossada. Aquest arrebossat té un esgrafiats decoratiu que imita carreus ben disposats. Interiorment, aquest casal es desenvolupa al voltant d'un pati central i que conserva, a la planta noble, enteixinats de fusta i voltes de maó pla, i a la superior, golfes amb una estructura de badius i jàsseres.

Es tracta d'un element singular per l'escassetat de patrimoni medieval i modern existent a la ciutat de Figueres, a causa de la intensa transformació arquitectònica i urbanística –realitzada amb criteris densificadors i patró neoclàssic- practicada al segle XIX, i que va configurar la imatge urbana de la ciutat vella actual.

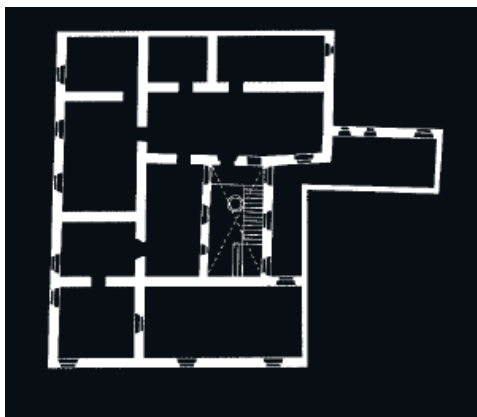
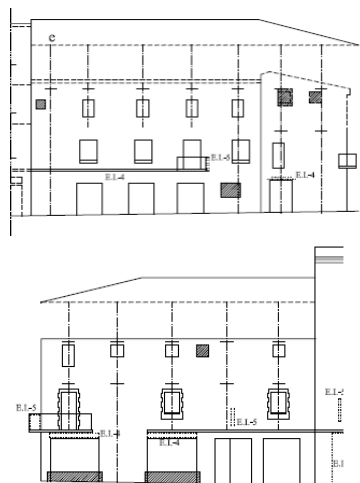
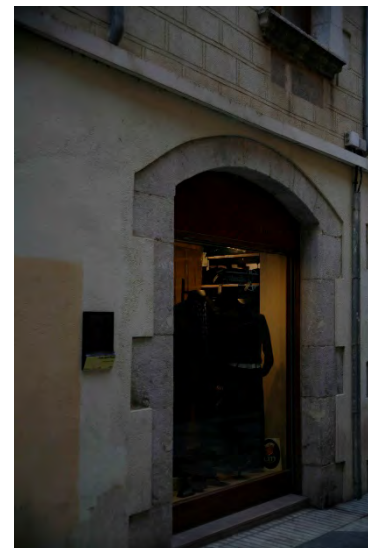
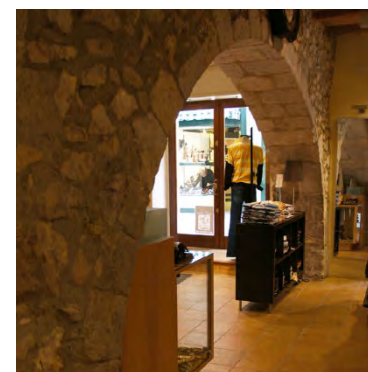
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatges i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de façana esgrafiata imitant carreus. Caldrà mantenir el jardí posterior i els elements estructurals que el conformen.

Edifici al c. Germanes Massanet, 10

a.79

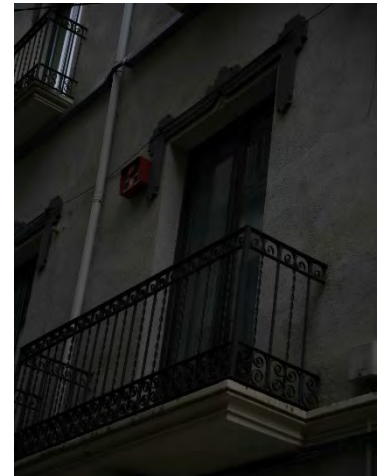
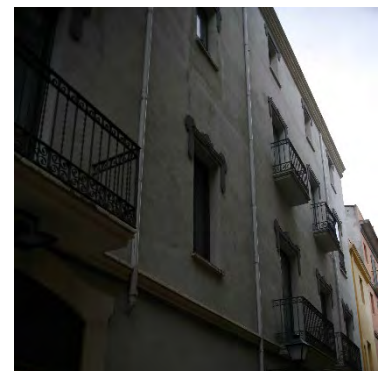
Situació: c. Germanes Massanet, 10 – c. Joan Maragall, 11**Referència cadastral:** 6997707DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Obra popular.*

Edifici cantoner situat a prop de l'Ajuntament, de planta baixa, dos pisos i golfes i coberta terrassada. Aquesta casa té unes dimensions considerables, amb quatre obertures a la façana del carrer Joan Maragall i cinc per planta a la façana del carrer Germanes Massanet. Les obertures de la planta baixa són en arc rebaixat i encara es conserven els carreus originals de la porta d'accés. Les finestres dels pisos superiors decreixen la seva mida a mesura que pugem pisos, però segueixen la mateixa ornamentació, en totes tres plantes. Aquesta consisteix en una motllura sobre la finestra que imita un guardapols.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...), especialment els carreus originals de la porta d'accés.

Edifici al c. Joan Maragall, 3

a.80

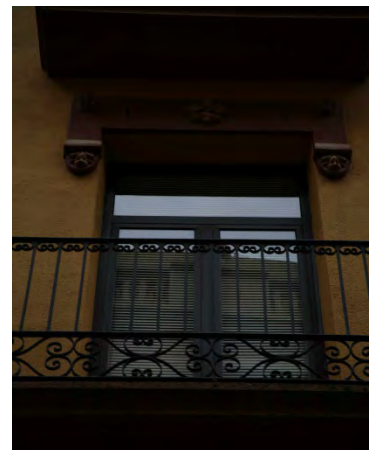
Situació: c. Joan Maragall, 3**Referència cadastral:** 6996413DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici entre mitgeres situat a prop de l'Ajuntament. És un edifici de planta baixa i tres pisos amb coberta terrassada. La planta baixa ha estat rehabilitada per a tenir un ús comercial, però la resta de l'edifici manté el parament original. Cadascun dels pisos té quatre finestres. Les del primer pis estan agrupades per una balconada correguda. Al segon pis la balconada correguda només afecta a les dues centrals, i les dues laterals tenen balcons individuals; al tercer pis totes les obertures tenen balcons individuals. Els balcons del primer i segon pis, són de ferro forjat i es troben decorats amb elements geomètrics a la base. Les finestres del dos pisos superiors estan decorades per un guardapols decorat amb ornaments florals al centre i als costats.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus, baranes metàl·liques...).

Edifici al c. Joan Maragall, 4

a.81

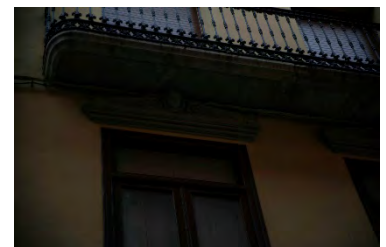
Situació: c. Joan Maragall, 4**Referència cadastral:** 6996916DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici entre mitgeres molt proper a l'Ajuntament. És un edifici de planta baixa i dos pisos amb coberta terrassada. La planta baixa ha estat rehabilitada per a donar-li un ús comercial motiu pel qual no conserva les obertures originals. Els dos pisos superiors tenen la mateixa ordenació: dues obertures amb una balconada correguda de ferro forjat i decorada amb elements vegetals. Alhora, aquestes obertures tenen un guardapols de pedra, ben treballat, amb un cap al centre i ornamentació vegetal als costats. El voladís de l'edifici està suportat per unes mènsules decorades amb volutes i decoració vegetal.

Font d'informació: Inventari Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Garre – Casa Pagès

a.82

Situació: c. Girona, 9 – c. Joan Maragall, 1**Referència cadastral:** 6996414DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Possiblement formés part de la mateixa finca -actualment nº 7- de la casa del costat. Hi havia portes de comunicació en la paret mitgera. Sé suposa que devia ser tot del mateix amo i que ho dividiria entre dos germans. Fa 70 anys va ésser comprada per la família Garre.

Època de construcció i tipologia:*Final s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici situat al centre històric de la ciutat, al costat de la plaça de l'Ajuntament. Es tracta d'un edifici cantoner amb planta baixa i dos plantes pis. La planta baixa i el primer pis estan dedicats a local comercial. La façana del carrer Joan Maragall presenta, en vertical, tres balcons de més gros a més petit, i en horitzontal quatre balcons iguals a cada planta. Al primer i segon pis les finestres i finestres tenen guardapols neogòtic amb ornamentació floral, a diferència del tercer pis a on apareix el guardapols però no la decoració floral. La façana del carrer Girona, presenta una mateixa distribució de tres balcons amb guardapols de més gros a més petit. Tots els balcons són independents excepte el del primer pis de la cantonada que té balconada correguda entre les finestres que donen al Carrer Girona i la primera finestra que dona al Carrer Joan Maragall. Té cornisa, barana amb balustrada i terrassa que cobreix l'edifici. La façana en vermell, està plena de canals i fils elèctrics.

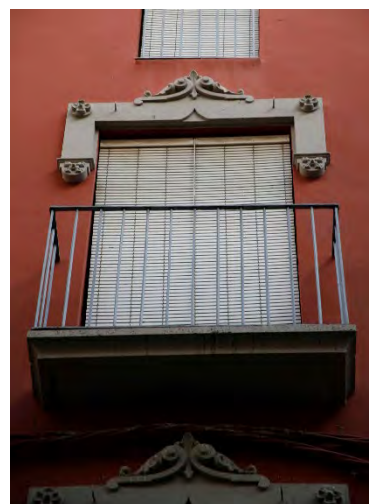
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...).

Edificis a la pl. de l'Ajuntament, 1-4

a.83

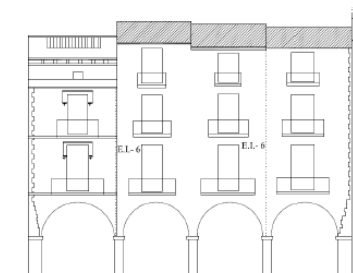
Situació: pl. de l'Ajuntament, 1-4**Referència cadastral:** 6996201DG9769N; 6996225DG9769N;
6996224DG9769N; 6996223DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1825 / Neoclassicisme / Autor: Rafel Canta, arquitecte (atribuït).*

Construït aproximadament al mateix temps que la casa Vergés-Molins del carrer de la Muralla i de la finca veïna en la mateixa plaça aquest edifici que agrupa quatre petites finques independents, és probablement obra de l'arquitecte i mestre de fortificacions figuerenc Rafel Canta realitzada prop de l'any 1825-30 a partir de la reedificació de la plaça medieval realitzada en aquests mateixos anys. L'edifici, porxat amb arcs de mig punt sobre imposta i pilars quadrats amb base de pedra escairada, sense cap tipus d'ornamentació, pot considerar-se com una de les primeres realitzacions d'aquest tipus d'edifici que tan utilitzat serà posteriorment pels arquitectes isabelins. La independència de les quatre finques que formen el conjunt i una reforma de finals del segle XIX realitzada a la finca cantonera amb el carrer de Girona, fa que el conjunt hagi perdut parcialment l'homogeneïtat que manté la finca veïna.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). Caldrà conservar especialment l'estructura porxada de la planta baixa i es valorarà recuperar l'homogeneïtat del projecte original mantenint el caràcter sobri del conjunt.

Edifici a la pl. de l'Ajuntament, 8-10

a.84

Situació: pl. de l'Ajuntament, 8-10**Referència cadastral:** 6896604DG9769N; 6896603DG9769N.**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1830 / Neoclassicisme / Autor: Rafel Canta, arquitecte (atribuït).*

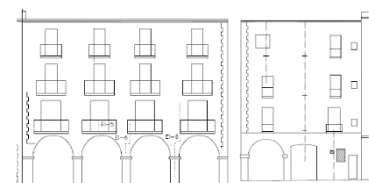
Construït aproximadament al mateix temps que la casa Vergés-Molins del carrer de la Muralla i de la finca veïna en la mateixa plaça aquest edifici de renda és probablement obra de l'arquitecte i mestre de fortificacions figuerenc Rafel Canta realitzada prop de l'any 1830 a partir de la reedificació de la plaça medieval realitzada en aquests mateixos anys. L'edifici, porxat amb arcs de mig punt sobre imposta i pilars quadrats amb base de pedra escairada, de pauta seriada i balcons decreixents, sense cap tipus d'ornamentació, pot considerar-se com una de les primeres realitzacions d'aquest tipus d'edifici que tan utilitzat serà posteriorment pels arquitectes isabelins.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment/ Consolidació/ Rehabilitació/ Remodelació.

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). Caldrà conservar especialment l'estructura porxada de la planta baixa amb l'acabat de pedra escairada i el caràcter sobri del conjunt.

Casa Gardella

a.85

Situació: c. Besalú, 5 – c. Sant Pere**Referència cadastral:** 6896601DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*Final s. XIX / Modernisme.*

Edifici situat al centre històric de la ciutat molt a prop de l'Ajuntament. És un edifici cantoner de planta baixa i tres pisos. A la planta baixa presenta local comercial i un portal d'accés i dues finestres al carrer Sant Pere. La cantonada està solucionada amb encoixinat: arrodonit i en pedra a la planta baixa i en angle i arrebossat als pisos. A la façana del carrer Besalú presenta balcons amb llosana motllurada en degradació de mida respecte a l'alçada. A la del carrer Sant Pere tres finestres també en degradació de mida. Totes les obertures estan emmarcades per motllures. La façana presenta esgrafiats florals de tipus modernista a la base del primer pis i a la zona superior de la façana abans de la cornisa que corona l'edifici seguida per la balustrada i la terrassa.

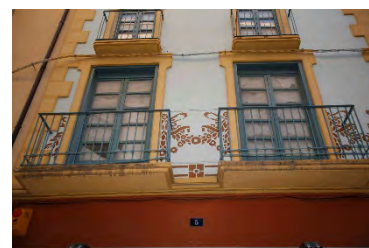
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiats floral de la façana.

Casa Amèlia Pi

a.86

Situació: c. Sant Pere, 7 – c. Besalú, 7**Referència cadastral:** 6896801DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*1850 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte (atribuït).*

Aixecada en cantonada i molt propera en el temps i en la tipologia constructiva a les cases Monturiol i Soler.

És un edifici de planta baixa (destinada a ús comercial) i tres pisos, ubicat en cantonada que es soluciona en forma arrodonida. La planta baixa, amb el local comercial i l'entrada als habitatges, ha estat estucada i presenta motllures en pedra a les obertures que són allindades. El primer pis, a mode d'altell, està separat dels pisos superiors per motllura horitzontal. L'ordenació vertical de les obertures de la façana es fa mitjançant motllures. A cada pis es repeteix l'estructura: balcó lateral, finestra, tres balcons, finestra i dos balcons a la façana petita. Als trams cecs entre les obertures hi ha plafons amb relleu decoratiu. El conjunt queda coronat per una cornisa sobre imitació de cap de biga. La coberta és per terrassa.

El conjunt és un clar exemple de la tipologia d'edifici de renda de pauta neoclàssica que dominaria en la renovació urbana de la Figueres de mitjans del segle XIX.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiats de la façana.

Edifici al c. Besalú, 9

a.87

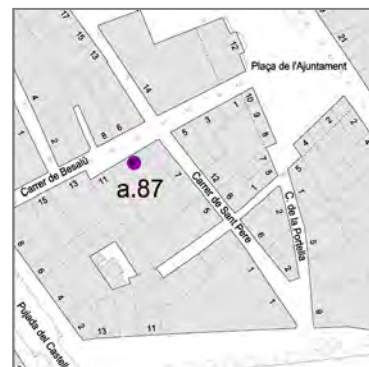
Situació: c. Besalú, 9**Referència cadastral:** 6896815DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX – Inici s. XX / Obra popular, eclecticisme.*

Edifici entre mitgeres, de planta baixa, dos pisos i golfes i coberta terrassada. És un edifici amb la planta baixa amb dos arcs en arc rebaixat fet amb carreus ben tallats, entre els quals hi ha un accés en una porta en arc rebaixat, a sobre de la qual hi ha una obertura també en arc rebaixat. Tota la façana està arrebossada i aquest arrebossat imita uns carreus. El primer pis té una balconada correguda amb tres obertures emmarcades per una motllura i una finestra de dimensions més reduïdes amb la mateixa motllura. Al segon pis, tres de les obertures tenen un balcó independent. Totes les obertures estan emmarcades per una motllura i també trobem en aquest pis, com al primer dues finestres de dimensions menors i cegades. A la planta golfes, trobem cinc finestres emmotllurades i amb una barana de ferro forjat.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatges i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat arrebossat de façana imitant carreus.

Edifici al c. Besalú, 13

a.88

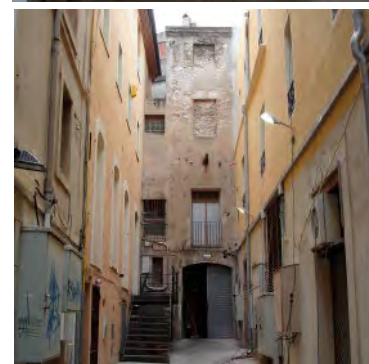
Situació: c. Besalú, 13**Referència cadastral:** 6896813DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***s. XVII Autor: desconegut.*

Casal d'època moderna que ocupa un gran solar al nucli emmurallat primitiu de la Vila fins al carreró de les Lloses –on hi té també un accés- fent cantonada en el fragment on el carrer de Besalú s'estreny per arribar a l'antic portal de Besalú. La disposició seriada de les obertures i els balcons decreixents ens remeten a una reforma practicada amb tota probabilitat al segle XIX. La situació en cantonada, les dimensions del solar fins al carreró de les Lloses i la data probable de la seva construcció (1662, segons inscripció a la llinda de la finestra encarada a la Plaça de l'Ajuntament) fa pensar que va aquest casal va ser construït de nova planta o reformat en profunditat en el moment en què l'antic carrer dels Tints –que donava continuïtat al carreró de les Lloses fins al carrer de Besalú, limitant amb el solar que ocupa aquest casal- va desaparèixer en ser completament edificat. Es tracta d'un element singular per l'escassetat de patrimoni medieval i modern existent a la ciutat de Figueres, a causa de la intensa transformació arquitectònica i urbanística –realitzada amb criteris densificadors i patró neoclàssic- practicada al segle XIX, i que va configurar la imatge urbana de la ciutat vella actual.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatges i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Trulls

a.89

Situació: Pujada del Castell, 8 – c. Besalú**Referència cadastral:** 6896811DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

1836. Autor: desconegut.

Edifici de renda aixecada de nova planta en una finca en cantonada situada sobre l'antic portal de Besalú del perímetre emmurallat de la vila medieval. Establint un diàleg explícit amb la de la cantonada oposada i malgrat ser construït ja ben entrat el segle XIX, la cantonada arrodonida de carreus, les balconeres i el remat amb cornisa en voladís i tortugada, li donen un aspecte més propi dels casals senyorials setcentistes que no dels edificis de renda de pauta neoclàssica que a partir d'aquells mateixos anys s'imposarien en la transformació urbana de la Figueres del segle XIX. La casa Trulls, juntament amb la casa de Camps i l'Albert Terradas se'ns mostren com uns exemples especialment reeixits en la reedificació destinada a habitatges practicada sobre el perímetre de l'antiga muralla medieval a partir del segle XVIII.

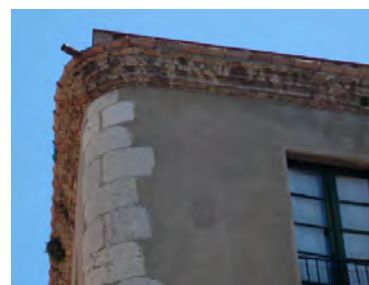
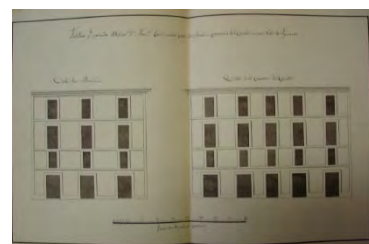
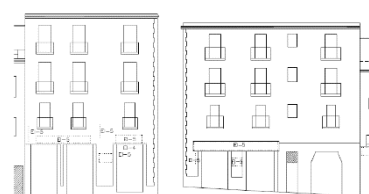
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa de Camps – Casa Matas

a.90

Situació: Pujada del Castell, 10 – c. Magre, 1 – c. Besalú, 14**Referència cadastral:** 6796509DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Originàriament casal i fonda de la família de Matas i d'Alòs on l'any 1802 s'hi hostatjà el rei Carles IV, per enllaços matrimonials i patrimonials passà a ser propietat de la família de Camps, els propietaris rurals més importants de la regió de Girona durant tot el segle XIX i una de les que, dins l'esfera del conservadorisme, varen tenir més projecció política fins ben entrat el segle XX. Així, a la dècada de 1820 aquest casal passà a ser la residència de Josep Ramon de Camps i Avinyó (Peralada, c.1780-c.1850), alcalde de Figueres els anys 1833 i 1835, diputat a Corts i senador a les dècades de 1830-40, i la casa natal del seu fill Pelagi de Camps i de Matas –marquès de Camps des de 1878- (Figueres, 1828-Barcelona, 1889), un dels principals impulsors de la innovació agrícola a les comarques gironines, president de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre i diputat i senador a les dècades de 1870-80. La casa de Camps va ser durant tota la segona meitat del segle XIX la residència del gran comerciant i banquer figuerenc, i polític liberal, Tomàs Roger. A partir de la dècada de 1950 i fins a la de 1990 s'hi va allotjar la Clínica Figueres.

Època de construcció i tipologia:

s. XVIII-XIX / Tardo-barroc. Autor: desconegut.

Casal tardo-barroc originalment unifamiliar configurat mitjançant la reiteració d'eixos verticals de les obertures de volada decreixent. És un edifici de grans dimensions de planta baixa, un pis i golfes amb coberta a dues vessants. Tot i que les obertures dels pisos superiors no són originals, sí que ho són algunes de la planta baixa en forma d'arc rebaixat. L'element més destacable és la porta d'accés a l'edifici que també és un arc rebaixat amb un gran escut a sobre i amb una decoració vegetal amb un bust al centre. A l'interior, una escala noble condueix a la planta principal. Amb el portal d'entrada i la façana principals originalment d'esquena a la muralla, l'enderroc de les muralles i les successives reformes varen obrir aquest casal cap al carrer de la Pujada del Castell seguint una disposició mimètica de la façana principal original.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge, hotel i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial les obertures originals de la planta baixa i la porta d'accés principal.

“La Caixa” – Antiga Caixa d'Estalvis de l'Empordà**a.91****Situació:** c. Sant Pere, 16 – pl. de Pius XII**Referència cadastral:** 6996801DG9769N**Titularitat:** Públic i privat (és l'ajuntament amb la Caixa en PB)**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEa**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Seu de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad del Ampurdán, entitat financera creada l'any 1884 per impuls de les principals fortunes figuerenques del moment i en funcionament com a tal fins que l'any 1916 es va fusionar amb La Caixa de Pensions per a la Vellesa i l'Estalvi. D'un to social i polític marcadament conservador, la Caja de Ahorro y Montepío del Ampurdán combinava el negoci i la beneficència sota la presidència inicial de Narcís de Fonsdeviela i Sentmenat -Marquès de la Torre, diputat i president de la Diputació de Girona l'any 1875 i senador el 1891- i una nòmina de consellers que recollia els principals noms de les famílies d'hisendats de la comarca com Carles Fages de Parramon, Rafael Jordà, Lluís de Pagès o Frederic Fina i fortunes provinents del comerç i la banca com Tomàs Roger Larrosa. L'expansió de l'entitat portà l'any 1913 a la construcció d'una nova seu -la que veiem actualment lleugerament modificada l'any 1933- que, alhora, esdevindria una de les darreres obres de l'arquitecte Josep Azemar.

Època de construcció i tipologia:*1913 / Noucentisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.*

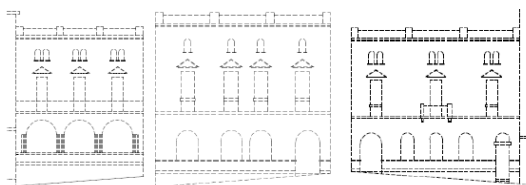
Edifici comercial de llenguatge del primer noucentisme executat sobre un volum cúbic molt simplificat.

Sobre un basament molt diferenciat, s'aixeca la planta noble amb balcó corregut i obertures rematades amb frontó. Els arcs sobre pilastres i les columnes exemptes presents en la façana est ens remeten a un neorenaixentisme manierista.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Oficines entitat d'estalvi i oficines Ajuntament.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de la planta baixa diferenciat de la resta de les plantes.

Ajuntament – Casa Consistorial

a.92

Situació: pl. de l'Ajuntament, 12**Referència cadastral:** 6996802DG9769N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEa**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

L'onze de gener del 1926 es declara ruïnós l'estat de la casa consistorial. Es trasllada el 1928 al nº 22 del carrer General Mola; l'any 1933 la Caixa de Pensions fa un préstec de 350.000 pessetes, a l'interès del 5%, a pagar en 12 anys per construir el nou ajuntament i comprar les cases del carrer Besalú, nº 4, 6 i 8 i el nº2 del carrer Sant Pere, per poder ampliar-lo. L'any 1939 es remodela la planta baixa, degut a les desfetes de la guerra. El 1940, es reconstrueix l'ajuntament, el 1946 l'arquitecte Bonaterra reforma el vestíbul, substituint l'entrada del carrer Besalú per finestres. El 1948 s'annexiona a l'ajuntament l'antiga seu de la Caixa de Pensions de la Vellesa i Estalvis, situada a la part nord de l'ajuntament.

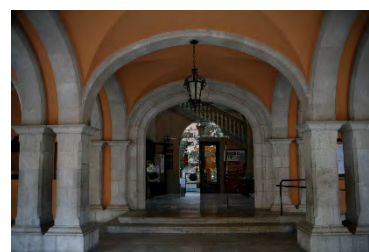
Època de construcció i tipologia:*s. XX / Monumentalisme, academicista.*

Edifici civil. Planta baixa o vestíbul, coberta per arestes. La façana principal presenta tres arcs de mig punt; el central està emmarcat per un doble ordre dòric i un entaulament que suporta el balcó central del primer pis, el qual li correspon el finestral central per un frontó suportat per mènsules. Aquests elements constitueixen l'única ornamentació i pretenen introduir una ordenació jeràrquica de la façana, composta només per les tres obertures del primer i segon pis i una llotja d'arcs de mig punt al tercer pis.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Ajuntament.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la llotja del tercer pis, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la zona porticada de la planta baixa així com el caràcter sobri que li dona la manca d'ornamentació del conjunt.

Pl. de l'Ajuntament – Antiga pl. de la Constitució o de la República

a.93

Situació: pl. de l'Ajuntament**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Plaça pública parcialment porxada projectada globalment amb finalitat comercial l'any 1819.

Època de construcció i tipologia:

s. XIX / Neoclassicisme – romàntic. Autor: Rafael Cantró.

Plaça pública situada al centre històric de la ciutat. Des d'aquesta plaça sortien els carrers cap als diferents pobles, i aquests encara han conservat els seus noms: Peralada, Jonquera, Besalú, Girona. Aquesta plaça està parcialment porxada i va ser projectada globalment amb finalitat comercial l'any 1819, a partir d'un costat porxat preexistent, seguint la inspiració dels constructors del castell de St. Ferran de crear una gran plaça porxada d'estil castellà i funcional per a mercat. Els porxos són d'estil neoclàssic sense ornamentació amb arcs de mig punt. Durant anys s'hi instal·lava el mercat amb parades de venda de productes agrícoles i d'altres de la menestralia local. Al centre de la plaça es troba l'edifici de l'Ajuntament. Els edificis que envolten la plaça són edificis alts, de tres pisos i de línies molt rectes. El terra de la plaça ha estat canviat recentment, canviant l'original per rajoles grises.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

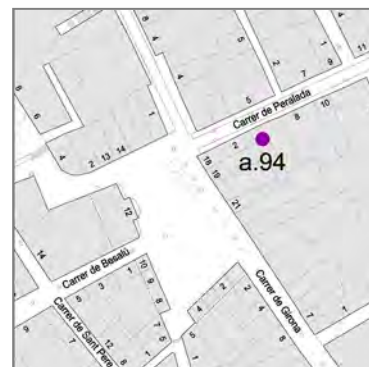
Ús actual: Plaça.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació de l'estructura, dels elements ornamentals, de l'arbrat i del mobiliari urbà que la caracteritzen.

Edifici al c. Peralada, 4

a.94

Situació: c. Peralada, 4**Referència cadastral:** 6996402DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Obra popular.*

Edifici entre mitgeres situat a pocs metres de la plaça de l'Ajuntament. És un edifici de planta baixa, dos pisos i golfes, tot i que posteriorment a sobre de les golfes es va construir un altre pis. La planta baixa s'ha habilitat com a local comercial, però les dues primeres plantes encara conserven el parament original. Tant el primer pis com el segon, tenen l'obertura amb un balcó, i amb un esgrafiament amb decoració vegetal a sobre de la finestra. Aquest esgrafiament també apareix a sobre la finestra de la planta golfes, tot i que ocupa l'amplada de la façana. Un altre element decoratiu es troba a cada costat de la façana, amb una motllura que imita els carreus.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiament decoratiu de la façana.

Edifici al c. Peralada, 3

a.95

Situació: c. Peralada, 3**Referència cadastral:** 6897611DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme.*

Edifici entre mitgeres situat a pocs metres de l'Ajuntament. És un edifici de planta baixa, tres pisos i golfes, amb la coberta terrassada. La planta baixa ha estat rehabilitada per donar-li un ús comercial. El primer pis té una marquesina, amb les obertures en arc de mig punt, alguns dels quals peraltat. La coberta d'aquesta marquesina és una terrassa a la que s'accedeix a través de l'obertura del segon pis, amb una barana amb balustrada. La finestra d'aquest pis, igual que la del tercer pis, està decorada amb un esgrafiats vegetal, i els costats de la façana també estan decorats amb unes motllures que imiten carreus. La planta golfes la conformen tres finestres en arcs de mig punt decorades amb un esgrafiats vegetal al seu voltant.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, la tribuna central, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiats decoratiu de la façana.

Corriol de les Bruixes

a.96

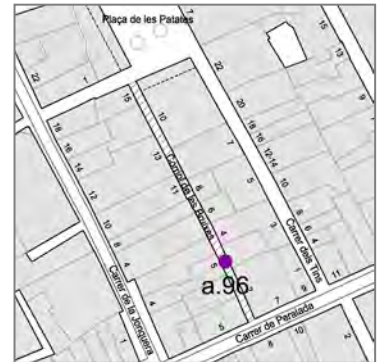
Situació: corriol de les Bruixes**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SX**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Medieval – modern.*

Documentat des del segle XVI amb el nom de carreró d'en Masó –sense sortida- i corriol d'en Masó – quan ja es connectava amb les escales de la Baixada de Mercer i el carrer dels Tints- i anomenat carreró d'en Pons al segle XVII, aquests carreró al qual hi abocaven les façanes posteriors dels casals del carrer de La Jonquera i que moria contra les edificacions de la muralla en el sector de tramuntana, va quedar definitivament connectat amb la resta de la trama de carrers de la ciutat vella a la dècada de 1830 amb la formació de l'actual plaça de les Patates. Malgrat tot, la seva estretor, la lleugera corba i les poques transformacions arquitectòniques experimentades des d'aquell moment fins a l'actualitat li confereixen un aspecte medieval/modern del tot excepcional en una ciutat que durant el segle XIX va experimentar una gran transformació arquitectònica i urbanística del seu nucli antic.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Viari.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Consolidació, manteniment i conservació.

Casa Masdevall

a.97

Situació: c. la Jonquera, 2 – c. Perelada**Referència cadastral:** 6897609DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Durant la postguerra, Pelayo Martínez participà activament en la reconstrucció d'habitatges. Com explica la historiadora de l'art Rosa M. Gil, ho fa «amb els materials a l'abast i amb minvants pressupostos». La Casa Masdevall és un exemple d'aquest tipus d'intervenció en què l'arquitecte figuerenc reconstrueix una casa cantonera, que havia estat cremada el 1939, amb col·laboració de Ramon Reig. Sense dubtes, el més característic de l'habitatge és el reaprofitament d'un finestral gòtic. La procedència d'aquest element arquitectònic és desconeguda però ja estava ubicat en aquesta mateixa casa abans d'ésser cremada. Situada en la cantonada dels carrers de La Jonquera i Peralada, en l'època moderna era el casal de la família de mercaders de teles Prats, principals impulsors del barri del Garrigal i una de les principals famílies patrícies de la vila moderna. Afegint-se al seu valor intrínsec, la seva excepcionalitat en el context de la ciutat de Figueres li confereix una importància superior.

Època de construcció i tipologia:*1941 / Autor: Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.*

Es tracta d'un edifici cantoner amb planta baixa i tres pisos. La planta baixa, molt reformada, està dedicada a local comercial a totes dues façanes. Als altres nivells hi ha diferents obertures regulars emmarcades amb motllures. Les de la façana del carrer de la Jonquera estan agrupades en tres, amb els ampits correguts, mainells i guardapols discretament esgrafiats amb motius vegetals. Exclusivament, al primer pis hi ha una balconada cantonera, amb la barana de forja; les obertures, en aquest cas, són d'arc escarser. En aquest primer pis, a la façana del carrer de la Jonquera, hi ha un balcó amb finestral gòtic d'arc conopial, amb guardapols amb ornamentació floral sobre mènsules antropomòrfica. A la façana del carrer Peralada hi ha una majòlica amb una representació religiosa. La cantonada és reforçada amb carreus, que es disposen alternadament, del dret i del través, i que són de mida decreixent així que s'enfilen pels nivells superiors.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...), en especial el conjunt de l'arc gòtic amb el guardapols i les mènsules del primer pis i la majòlica amb la representació religiosa de la façana del carrer de la Jonquera.

Edifici al c. la Jonquera, 6

a.98

Situació: c. la Jonquera, 6**Referència cadastral:** 6897607DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Durant les dècades centrals del segle XX aquest casal va acollir l'estudi del pintor Ramon Reig (1903-1963).

Època de construcció i tipologia:

s. XVII. Autor: desconegut.

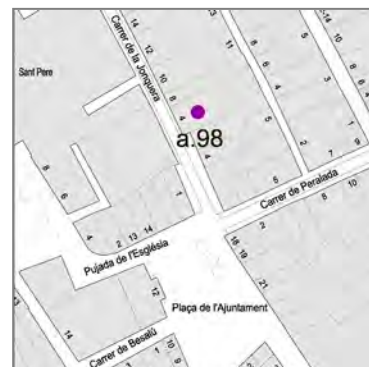
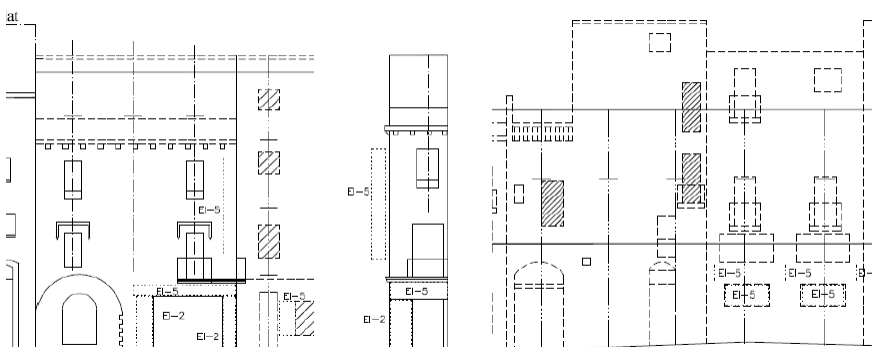
Casal de grans dimensions, davant per davant de la Casa Pujadas, ocupant una àmplia finca amb façana posterior al Corriol de les Bruixes. Ubicada en el segon recinte emmurallat de la Vila, sobre l'antic camí ral de França, presenta un portal adovellat de grans proporcions que ens remet al seu origen de casal senyorial d'època moderna.

Es tracta d'un element singular per l'escassetat de patrimoni medieval i modern existent a la ciutat de Figueres, a causa de la intensa transformació arquitectònica i urbanística –realitzada amb criteris densificadors i patró neoclàssic– practicada al segle XIX, i que va configurar la imatge urbana de la ciutat vella actual.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Local comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial el portal adovellat de l'accés principal.

Casa Pujadas

a.99

Situació: c. la Jonquera, 3**Referència cadastral:** 6897904DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Alguns detalls constructius del casal -com els finestrals gòtics-renaixentistes- revelen la importància dels seus propietaris, la família Pujadas, nissaga de comerciants i homes de lleis documentats com a propietaris de la casa d'ençà el segle XIV i avantpassats del jurista i cronista Jeroni Pujadas.

Època de construcció i tipologia:

s. XVII. Autor: desconegut.

Casal barroc situat al límit est del primitiu recinte emmurallat de la Vila, ocupant un solar de grans dimensions. Adossat inicialment a l'antic hospital de pobres fins el seu trasllat al carrer Nou a inicis del segle XVII, moment en què la casa Pujadas deuria prendre les dimensions i tipologia actual. La planta pis destaca pels seus finestrals gòtics-renaixentistes.

Es tracta d'un element singular per l'escassetat de patrimoni medieval i modern existent a la ciutat de Figueres, a causa de la intensa transformació arquitectònica i urbanística –realitzada amb criteris densificadors i patró neoclàssic- practicada al segle XIX, i que va configurar la imatge urbana de la ciutat vella actual.

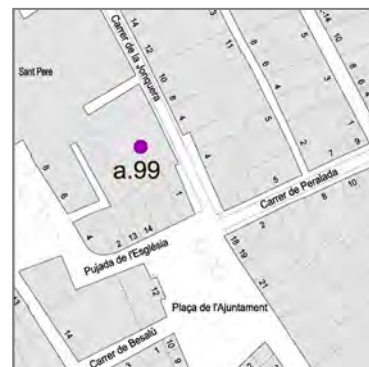
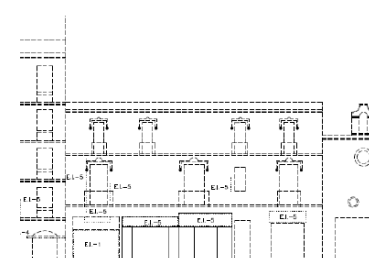
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els finestrals gòtico-renaixentistes de la planta pis.

Rectoria i seu del COAC – Delegació Alt Empordà

a.100

Situació: Pujada de l'Església, 6-8**Referència cadastral:** 6897912DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

La connexió entre el carrer de Rahola i el carreró dels Albats i Pujada de l'Estudi va ser eliminada a finals del segle XVIII amb la reforma i ampliació de l'Església de Sant Pere, a la qual si la va afegir un creuer. La traça dels antics carreró dels Albats i Pujada de l'Estudi correspon a les actuals escales que, formant part del conjunt edificatori de l'Església de Sant Pere, desemboquen al carrer de la Jonquera.

Època de construcció i tipologia:

s. XVIII. Autor: desconegut.

Tot i que ja apareixen documentades construccions en aquest indret durant el segle XVI i que es troba situat dins el perímetre més antic de la l'antiga Vila medieval, la configuració actual d'aquest edifici correspondria a successives reformes dels segles XVIII i XIX, prèvies a la pauta neoclàssica que s'imposaria a la ciutat a partir de la dècada de 1840. Adossat per tramuntana al mateix edifici parroquial, l'antiga rectoria presenta façanes laterals i posterior a l'antic carreró ara tallat –documentat al segle XVII amb el nom de carrer d'en Rahola- que passava per darrera de l'edifici i l'Església parroquial per anar a desembocar al carrer de La Jonquera, a través dels anomenats carreró dels Albats i Pujada de l'Estudi. L'any 2005 es varen practicar unes intenses obres de rehabilitació per adaptar un dels cossos de l'edifici com a seu del COAC-Delegació Alt Empordà.

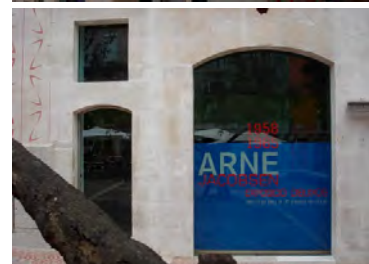
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Rectoria i seu del COAC.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial dels elements originals que es conserven.

Capella de Sant Sebastià

a.101

Situació: c. la Jonquera, 5**Referència cadastral:** 6897903DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 1

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Amb el seu origen en una petita capella afegida al primer hospital de Figueres construït el 1313, l'aspecte actual de la capella de Sant Sebastià correspon a la remodelació que se li practicà l'any 1604, moment en que fou donada a la Confraria de la Puríssima Sang. Utilitzada a principis del segle XVII com a espai de reunió del recentment creat col·legi de notaris de la ciutat, aquesta capella era també el punt de partida de la "processó de la tramuntana", una acció de gràcies celebrada, probablement, amb motiu de la fi de les epidèmies de pesta del segle XIV. La processó, que durava dos dies i es va celebrar fins inicis del segle XX, menava la comitiva fins el castell de Requesens, on s'implorava la presència de la tramuntana per a que sanegés els l'atmosfera de la comarca.

Època de construcció i tipologia:

s. XVI-XVII / Barroc. Autor: desconegut.

D'una sola nau orientada a ponent, amb porta d'accés rectangular i teulat a dues aigües, en la seva façana amb òcul i campanar de cadireta d'un sol arc, destaca un gran escut en relleu, molt abarrocat.

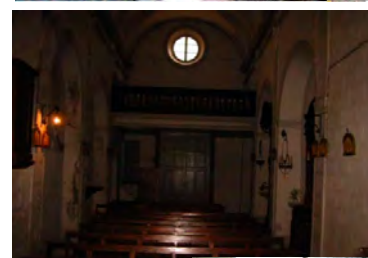
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Religiós.**Estat de conservació:** Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). No s'admeten noves obertures ni modificacions en les existents.

Església de Sant Pere

a.102

Situació: c. Sant Pere, s/n.**Referència cadastral:** 6897903DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 1

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

La primera menció data de 1020 i al seu voltant s'hi bastí el nucli medieval de Figueres. Probablement es va construir sobre una primitiva església paleocristiana a partir de l'any 1346 i completada l'any 1578 amb la construcció de la façana. Del temple romànic inicial (s. X-XI) en queden restes dels murs de la cara nord amb una espitllera a l'esquerra de la nau, al peu del campanar. En s. XIV s'aixeca, sobre l'edifici romànic, el temple gòtic. Aquest nou edifici arribava fins a l'actual creuer i era d'una sola nau amb voltes de creueria i contraforts (sense creuer ni girola). El 1578 es va reconstruir la façana, d'estil neoclàssic, on hi destaca un gran ull de bou que dóna llum a tota la nau. En posterioritat ha sofert nombroses ampliacions (el 1678 es començà la Capella dels Dolors, al costat nord) i modificacions. Reformada durant el segle XVIII amb la incorporació d'un creuer i la substitució de la capçalera gòtica per un absis poligonal i reconstruït el seu campanar l'any 1895 amb projecte de l'arquitecte Josep Azemar.

Durant la Guerra Civil l'església pateix importants destruccions (incendis i enderrocs): fou incendiada i enderrocada quasi bé en la seva totalitat i els seus carreus utilitzats en part per a la realització de diverses obres públiques. El 8 de setembre de 1936 es va aprovar el decret per destruir l'església de San Pere; els treballs començaren el 8 de Novembre i varen costar mig milió de pessetes; per manca de diners no s'acabà d'enderrocar; però sí l'església dels Dolors que compartia els murs en la part Nord, part del campanar, el presbiteri i el creuer de St. Pere. Part de les pedres de l'enderroc s'empraren per la volta i parets de carrega de la riera Galligans, en el carrer Pella i Forgas, d'altres en el Parc i a l'era Deseya. A l'any 1941 Amadeo Llopart, Enric Mora i Josep Mª Sagarra, de Barcelona, varen fer el projecte per la restauració del temple.

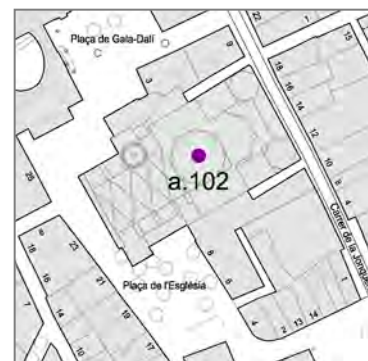
Entre 1941 i 1948 es va reconstruir amb carreus de pedra i seguint l'estil gòtic de l'antiga nau, la seva decoració interior comptà amb la participació de l'escultor Frederic Marés i el pintor Ramon Reig. El creuer es va coronar amb un cimbori octogonal en estil gòtic aconseguint un conjunt unificat, sobri i monumental.

Del temple gòtic original es conserva la nau amb les voltes de creueria i els contraforts. Era el centre de la vida parroquial figuerenca, i d'aquest centre depenien els deganats de Figueres, Perelada i Castelló d'Empúries. Ja abolit el delme, es mantenia pels drets de peu d'altar, els d'estola i pels productes no venuts.

Època de construcció i tipologia:

s. XI-XIV / 1940-1950. Gòtic i neogòtic. Autor: desconegut / Pelayo Martínez, arquitecte.

Església d'una sola nau d'estil gòtic coberta amb volta de creueria dividida en tres crugies, capelles laterals, capçalera poligonal, creuer amb cúpula i campanar amb basament de planta quadrada amb cos superior octogonal de dos cossos amb vuit arcades neogòtiques cadascun. La porta és d'arc de mig punt, resseguit per un guardapols i sobre d'ella s'hi troba una creu en relleu d'estil tardo-gòtic i un rosetó encerclat per unes simples motlures. Construïda amb pedra calcària, els murs laterals de la nau són apuntalats

per fers contraforts que a la seva part alta tenen gàrgoles esculpides, i el mur meridional presenta quatre finestrals d'arc apuntat amb mainell i decoració d'arabesc calat a l'intradós.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

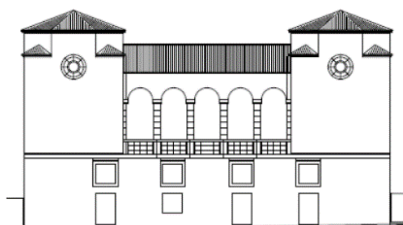
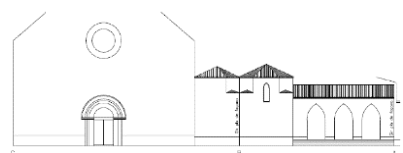
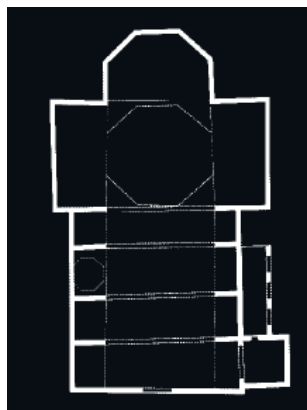
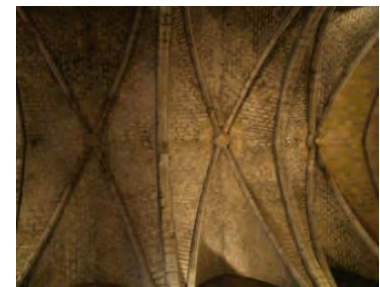
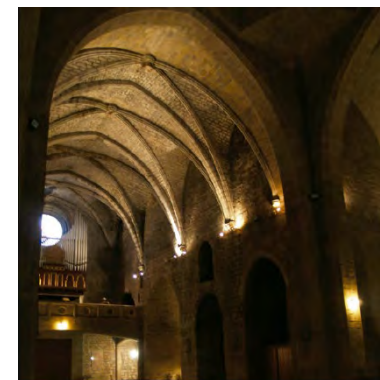
Ús actual: Església.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). No s'admetran noves obertures ni modificacions en les existents.

Casa Giralt Ventolà

a.103

Situació: c. Sant Pere, 25**Referència cadastral:** 6797602DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:1891 / *Eclecticisme. Autor: Josep Cordoní / Francesc Puig Sagner, m.o.*

Casal aixecat a la del Teatre seguint un llenguatge que partint de la pauta neoclàssica de l'entorn (antic Teatre Municipal i el conjunt de la pròpia plaça) evoluciona cap a una utilització més aleatòria dels estils en la ornamentació i el situen dins l'eclecticisme propi dels anys de la seva construcció.

La planta baixa té un fals encoixinat fet amb esgrafiats de color rosa i una sèrie d'obertures on es situen els locals comercials en forma d'arc rebaixat. Aquests arcs tenen la part de l'arc cega i amb una obertura en forma d'òcul al centre.

Els dos pisos superiors es componen a partir de quatre eixos d'obertures verticals amb motllures decoratives a la part superior; al primer pis trobem una balconada correguda mentre que al pis superior cada obertura té el seu balcó individual. El pis corresponent a les golfes segueix amb els eixos compositius igual que les plantes inferiors, però les obertures són de proporcions horitzontals i de dimensions més petites. L'acabat de façana és arrebossat amb esgrafiats seguint un motiu semblant al de la planta baixa però amb un to marronós.

L'edifici es troba coronat amb un gran frontó triangular.

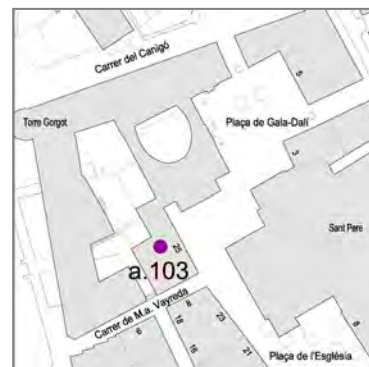
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els acabats esgrafiats de la façana.

Torre Gorgot. Torre Galatea.

a.104

Situació: Pujada del Castell, 26-28**Referència cadastral:** 6797604D69769N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció proposada:** BCIN – MH. Resolució 22/04/1949 i publicació al BOE de 05/05/1949.**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Fragment del recinte murallat de la Figueres medieval des de mitjans del segle XVII, va ser el casal de la família Gorgot, propietaris de la finca fins a l'any 1983, moment en què va ser adquirida per l'Ajuntament de Figueres i la Generalitat de Catalunya per facilitar l'ampliació del Teatre-Museu Dalí. Límit nord-oest de la ciutat fins a mitjans del segle XVIII, caserna militar l'any 1812 i dipòsit d'aigua municipal des del 1854, la Torre Gorgot va patir un procés d'abandonament i parcial ruïna des de finals de segle XIX fins els anys 1931 i 1935, moment en què els propietaris varen promoure un projecte de reforma realitzat per Pelayo Martínez. Incorporat al Museu Dalí l'any 1983, rebatejada com a Torre Galatea i decorada seguint un projecte del pintor com a homenatge a Gala i en honor a tots els enigmes, actualment allotja una part de les sales d'exposicions del Teatre-Museu i és la seu de la Fundació Gala-Salvador Dalí.

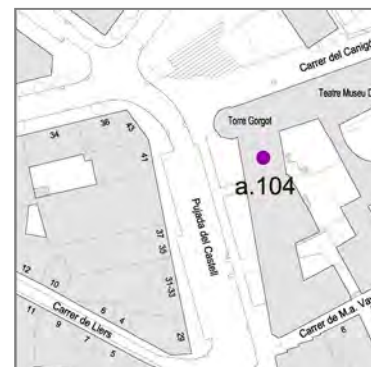
Època de construcció i tipologia:

s. XIII / 1930 // *Fortificació medieval. Autor: desconegut / Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.*

Edifici situat al centre històric de la ciutat, entre la Rambla i el castell de Sant Ferran. És un casal del segle XVII que conserva les úniques restes que queden visibles de l'antiga muralla medieval que defensava la vila de Figueres. Edifici en cantonada que soluciona la seva ubicació amb una ampla torre. A la planta baixa trobem un gran portal d'accés central i dos de laterals més petits, tots emmarcats per dovelles. Al primer pis alternança de balcons i finestres amb grans llindes de pedra i frontons trencats. La cornisa està sobre mènsules. Amagat a la vista, destaca el pati interior amb galeria amb arcs.

Reformada a la dècada de 1930 per obrir el casal interior cap el carrer de la Pujada del Castell, sobre el nou portal d'accés es desplega la planta noble mitjançant uns eixos de finestrals verticals.

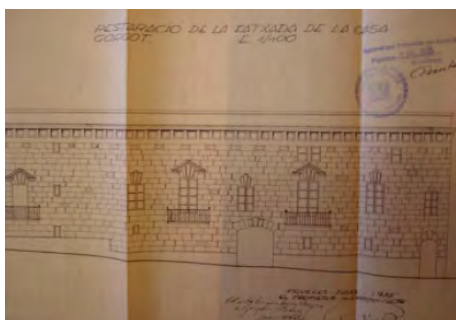
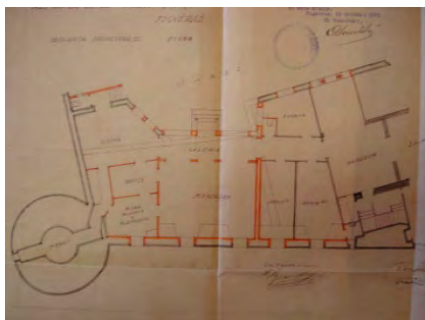
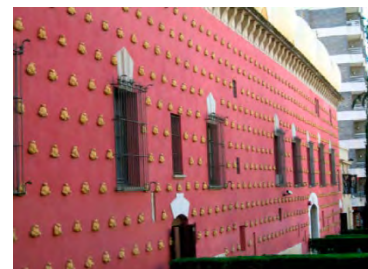
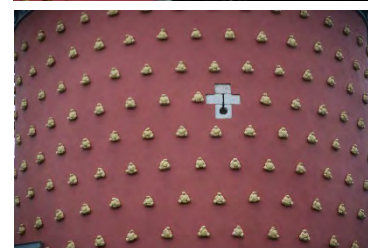
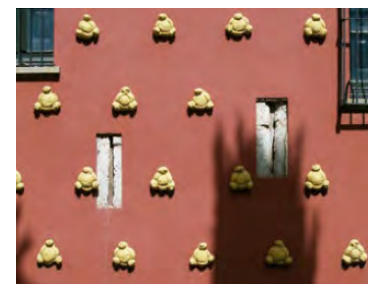
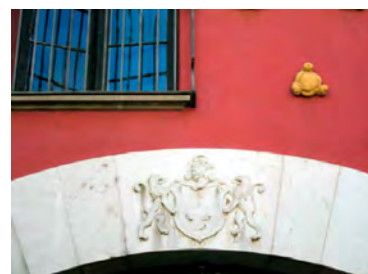
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Museu Dalí.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). No s'admetran noves obertures ni la modificació de les actuals. També caldrà conservar l'acabat de les façanes i la seva cromàtica.

Antic Teatre Municipal – Museu Dalí

a.105

Situació: pl. Gala – Dalí, 5**Referència cadastral:** 6797601DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció proposada:** Incoat – BCIN – MH. Resolució 13/12/1979 i publicació al BOE de 17/01/1980**Nivell de protecció:** 1

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Reflex de la potència del desplegament de la Figueres burgesa del vuit-cents i considerat pels seus contemporanis com un dels teatres més bonics de la Catalunya de mitjans del segle XIX, aquest edifici va ser Teatre Municipal des de l'any 1850 i fins el 1939, quan va ser incendiat durant l'ocupació de les tropes franquistes. Únic teatre de la ciutat fins la primera dècada del segle XX, va concentrar l'activitat teatral figuerenca fins que entrà en progressiva decadència arrel de la construcció de la Sala Edison (1905-1914) i el Teatre El Jardí (1914), d'iniciativa privada. Va restar abandonat i ruïnós a partir de l'incendi de 1939 fins que, sota impuls de Salvador Dalí i l'Ajuntament de Figueres i el finançament del Ministerio de la Vivienda, l'any 1974 es restaurà, se li afegí la cúpula geodèsica obra d'Emilio Pérez Piñero i es transformà en Teatre-Museu Dalí.

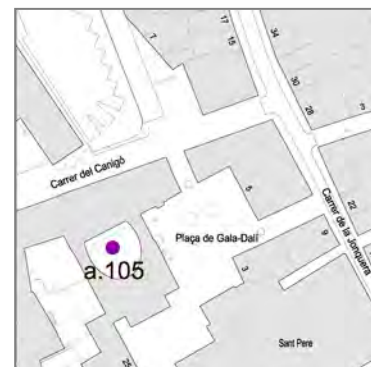
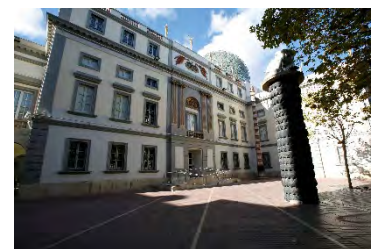
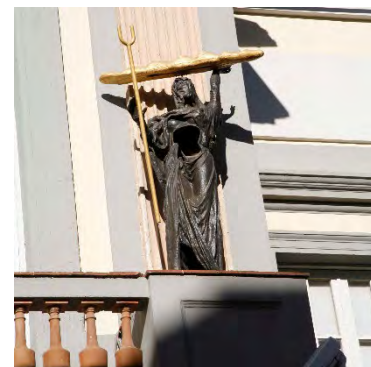
Època de construcció i tipologia:

1848-1850 / 1974 // Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

Projectat prop de 1850 per l'arquitecte Josep Roca i Bros com a teatre, es tracta de la seva millor obra.

Es tracta d'un edifici situat en ple centre històric de la ciutat. Teatre a la italiana amb sala, prosceni i escenari, platea amb planta de ferradura i llotges laterals. El sostre del pati de butaques estava ornamentat amb pintures de Fèlix Cagó contemporànies a la construcció de l'edifici. És decorat amb terracotes, escultures exemptes al·legòriques i llandes arquitravades damunt les obertures. Tot l'edifici ha estat restaurat i han estat afegides estàtues d'acord amb la idea del Museu Dalí. Per a aquesta finalitat s'ha construït una cúpula geodèsica de vidre sobre l'antic escenari. Edifici traçat en cantonada planteja la solució de dues façanes: la principal a partir d'un cos avançat sobre la plaça, amb tres grans portalades de mig punt amb encoixinat rústec a la planta baixa i ordre jònic amb pilastres estriades i balconada seguida al primer pis. La façana lateral amb un cos central lleument avançat que reprèn el tema de l'encoixinat i les pilastres dòriques que aquí són dobles, és coronada per un àtic entre doble cornisa i terrassa amb barana amb balustrada.

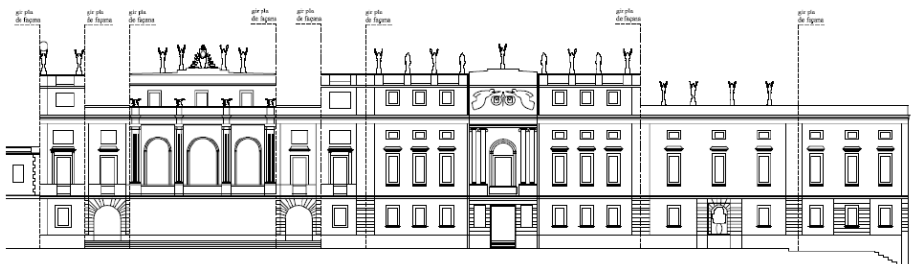
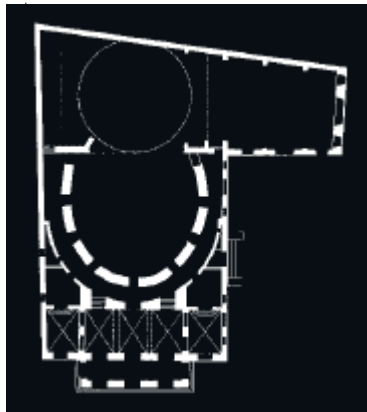
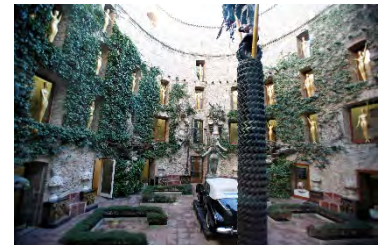
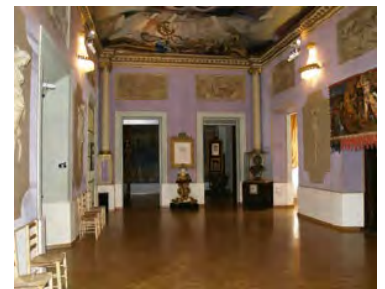
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Museu Dalí.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Plaça Gala – Dalí – Antiga plaça del Teatre

a.106

Situació: pl. Gala – Dalí**Referència cadastral:****Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Actualment la plaça funciona com a prolongació del Museu Dalí a partir de la temàtica de les obres d'art, elements ornamentals, que trobem tant a la plaça com a les façanes del Teatre. Cal considerar que anteriorment la plaça era denominada plaça del peix, ja que alguns dels baixos de la casa Romaguera eren emprats com a Peixateries.

Època de construcció i tipologia:

1850 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

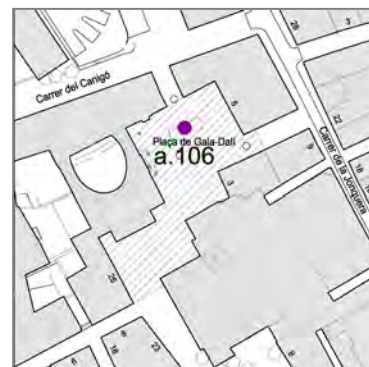
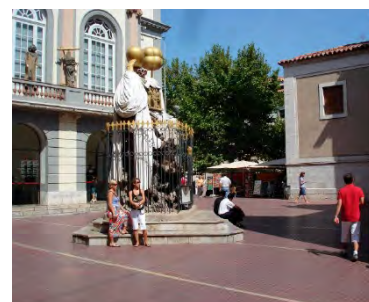
Formada entorn de l'any 1850 sobre la part més antiga i més elevada de la vila medieval, en un angle de l'antic recinte emmurallat ocupat per diverses edificacions i travessat per un carreró que fent zigzagues conduïa del carrer St. Pere fins al de La Jonquera per mitjà d'unes escales, la formació d'aquesta plaça neoclàssica va anar lligada a la construcció del Teatre Municipal (actual teatre-Museu Dalí) i a la de la casa Pont de Vinyals.

La plaça es troba formada per dos espais: plaça de planta quadrada entre dos edificis d'en Roca i Bros amb façana lateral del teatre i posterior de la Casa Romaguera.

El tercer costat presenta una gran escalinata d'accés per salvar el desnivell amb el carrer de la Jonquera. Hi ha una altra entrada entre el lateral de la Casa Romaguera i l'edifici adjunt a l'església de Sant Pere. El quart costat format pel lateral de l'església de Sant Pere, dona accés al segon espai davant del Museu, de planta rectangular.

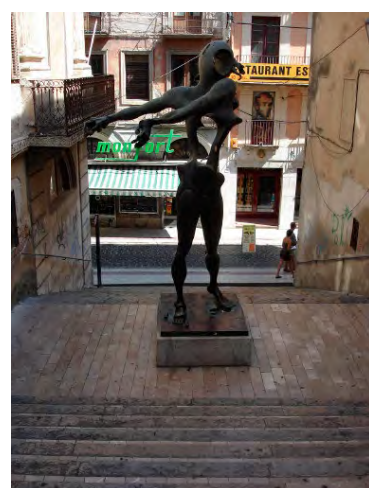
Amb una gran escalinata d'accés per salvar el desnivell amb el carrer de La Jonquera i una altra de lateral que conduïa a l'actual carrer Canigó, la Plaça Gala-Dalí pot considerar-se com una de les transformacions urbanes més importants de la Figueres de mitjans del segle XIX, pel gran espai públic que va obrir i per la qualitat del seu disseny i de les edificacions que defineixen el seu perímetre. D'ençà la dècada de 1970 i gràcies a les diverses intervencions escultòriques realitzades per Salvador Dalí, aquesta plaça és també un museu a l'aire lliure del surrealisme dalinià.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Espai urbà.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació de l'estructura, dels elements ornamentals, de l'arbrat i del mobiliari urbà que la caracteritzen; en especial les escultures a l'aire lliure obra de Salvador Dalí.

Casa Pont de Vinyals - Casa Romaguera

a.107

Situació: c. la Jonquera, 11 – c. Canigó – pl. Gala-Dalí**Referència cadastral:** 6898101DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Aquest gran casal promogut per Teresa Pont de Vinyals, va ser la residència de Josep Pont de Vinyals (Cabanès, 1825), gran hisendat amb propietats a Cabanès, Peralada i Flaçà i un dels principals del conjunt de la regió de Girona. La construcció d'aquest casal il·lustra a la perfecció la potència econòmica d'una part dels hisendats de la comarca i la seva exteriorització en el medi urbà. Bastit pel mateix arquitecte i en els mateixos anys que el casal de Narcís Fages de Romà, la casa Pont de Vinyals és sens dubte la més destacable del seu estil a la ciutat i ha estat considerada una de les cases urbanes més belles de Catalunya.

Durant la guerra civil, i juntament amb l'església de Sant Sebastià, va ser dipòsit d'obres d'art.

Època de construcció i tipologia:

1852 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

Considerada, juntament al Teatre Municipal, la millor obra de l'arquitecte Josep Roca i Bros, aquest edifici forma part d'un conjunt de reforma urbana d'estil neoclàssic de la part més antiga de la ciutat i sobre uns terrenys de propietat fins aquell moment municipal.

Situat en un solar de gran desnivell, és un edifici de quatre façanes formant una illa. L'arquitecte estructurà la seva distribució situant la façana principal al carrer de la Jonquera, fent que les altres fossin conseqüència d'aquesta primera. La façana posterior dona a la Plaça Gala i Dalí, és d'una composició formal més simple pateix també cert deteriorament tot i haver estat restaurada per la inauguració del Museu.

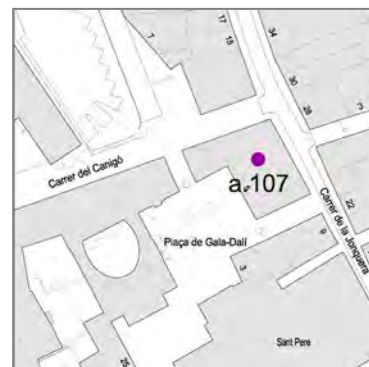
A la façana principal trobem portalades a la planta baixa amb arcs de mig punt motllurats, destinats a locals comercials i amb un altell. Al primer pis trobem balconada correguda que es perllonga parcialment a les façanes laterals. A partir d'aquest nivell, ordenació vertical de l'edifici amb un ordre jònic que arriba fins l'entaulament. El segon pis té balcons exempts sobre mènsules amb llindes arquivades. Per sobre hi ha altell i cornisa coronant l'ordre. Per sobre hi ha un segon altell de construcció posterior. Aquest abundant repertori estilístic neoclàssic accentua la noblesa i nitidesa conceptual del seu disseny.

L'interior ha patit diverses modificacions.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.

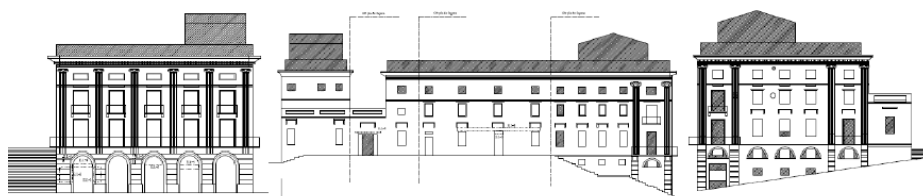
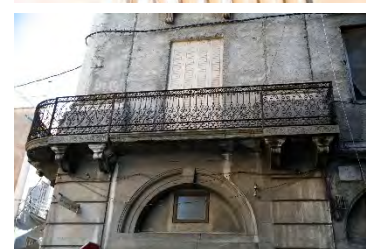
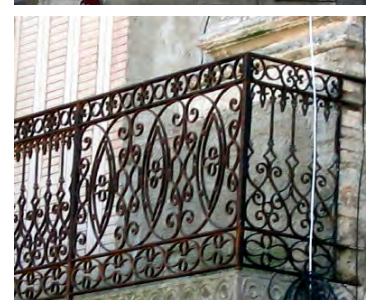
Estat de conservació: Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Consolidació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Monfort II

a.108

Situació: c. la Jonquera, 19**Referència cadastral:** 6898211DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

1930 – 1931 / Noucentisme – obra popular. Autor: Emili Blanch Roig, arquitecte.

Situada dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a pocs metres del museu Dalí.

Edifici entre mitgeres de planta baixa i dos pisos, amb la coberta terrassada. Les obertures de la planta baixa han estat modificades per habilitar-les a l'ús comercial. Els dos pisos superiors tenen tres obertures rectangulars cada un, amb l'emmarcament motllurat, que tenen sortida a balcons exempts. Marcant la divisòria entre els diferents nivells hi ha uns frisos esgrafiats que ocupen tota l'amplada de la façana, decorats amb ornamentació vegetal. Entre les obertures del primer pis hi ha esgrafiats dos rectangles a mode d'obertures cegades. Al pis superior són dues les finestres amb l'emmarcament motllurat que estan actualment tapiades. La testera de l'edifici està formada per una àmplia cornisa motllurada, damunt la que s'assenta la balustrada que delimita el terrat.

La construcció presenta el parament exterior arrebossat i pintat.

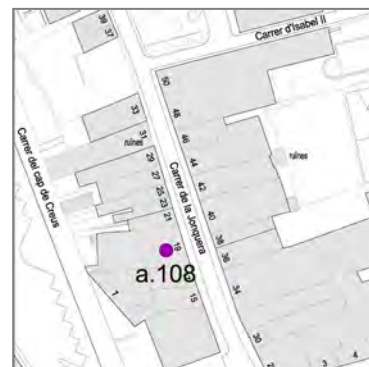
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els esgrafiats decoratius de la façana.

Col·legi Cor de Maria

a.109

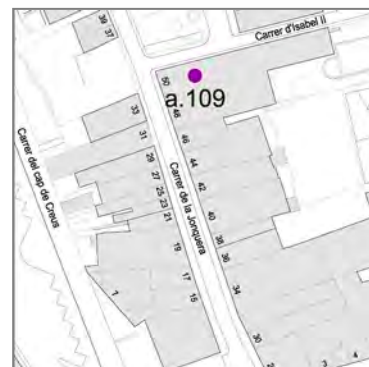
Situació: c. la Jonquera, 50**Referència cadastral:** 6898601DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SED**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici de grans dimensions, situat en una cantonada a uns cent metres del Museu Dalí. Aquesta escola està formada per dos edificis, una de les quals una església en cantonada. Aquesta església ha estat reformada per a convertir-la en escola, però l'exterior té la cantonada carreuada. La porta d'accés és allindada, amb columnetes als costats. Sobre aquesta porta hi ha una obertura cega de mig punt amb un guardapols a sobre. El pis superior té dues finestres en arc de mig punt amb un òcul a sobre i el mateix guardapols que el de la porta d'accés. La coberta d'aquest edifici és a dues vessants, a diferència de l'edifici del costat que té la coberta terrassada. Aquets edifici és de planta baixa i dos pisos amb tres obertures a cada planta i decorades amb un guardapols, decorats amb un a flor de llis, exceptuant el guardapols de la planta superior de la finestra central que té una creu amb decoració vegetal. Sis pilastres sostenen el voladís de la façana.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Escola.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. la Jonquera, 40

a.110

Situació: c. la Jonquera, 40**Referència cadastral:** 6898616DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Durant la postguerra va acollir una destacament de la Guàrdia Civil. Des de la dècada de 1950 i fins avui dia, els seus baixos acullen l'històric club de boxa de Figueres.

Època de construcció i tipologia:

s. XVIII. Autor: desconegut.

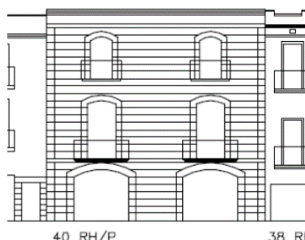
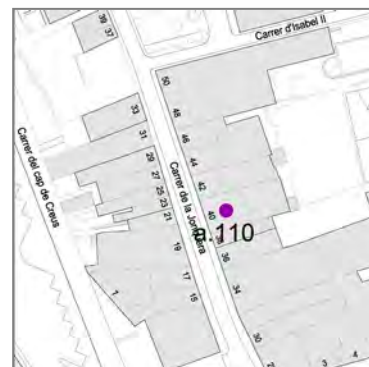
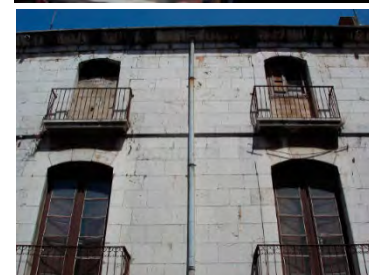
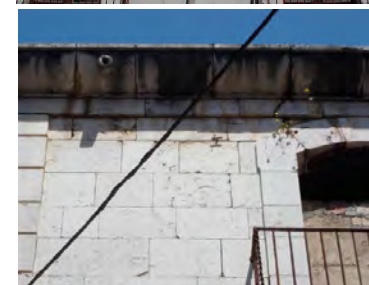
Casal senyorial aixecat al segle XVIII al raval del carrer de La Jonquera en una zona en la que durant les segles XVIII i XIX alguns grans propietaris s'hi varen fer aixecar casals utilitzats majoritàriament com a residències d'hivern (cas de la Casa Ros al número 34 del mateix carrer). Amb un gran pati posterior, destaca especialment per la sobrietat i solidesa de la seva façana monumental, construïda enterament amb blocs de pedra, exemple únic a la ciutat de Figueres.

Es tracta d'un element singular per l'escassetat de patrimoni medieval i modern existent a la ciutat de Figueres, a causa de la intensa transformació arquitectònica i urbanística –realitzada amb criteris densificadors i patró neoclàssic– practicada al segle XIX, i que va configurar la imatge urbana de la ciutat vella actual.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat exterior de la façana deixant entre veure els blocs de pedra amb els que està construït així com el caràcter sobri del conjunt degut a la manca d'ornamentació.

Casa Monfort I

a.111

Situació: c. de la Jonquera, 24**Referència cadastral:** 6997005DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*Inici s. XX / Noucentisme.*

Edifici entre mitgeres situat a darrera del Museu Dalí. És un edifici de planta baixa, dos pisos i golfes amb una terrassa com a coberta. La planta baixa té dues obertures en arc de mig punt difícils de veure a causa del local comercial que l'ocupa. Els pisos superiors tenen tres obertures cadascun, amb dues d'elles amb balcó. Aquestes obertures estan emmarcades, i aquest marc està decorat per formes geomètriques. Un gran voladís corona la façana.

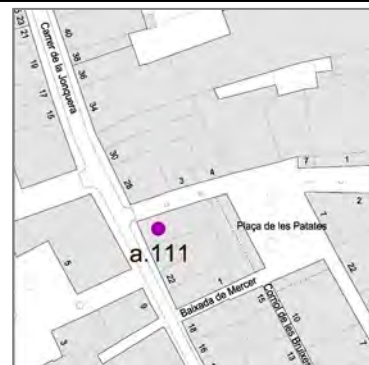
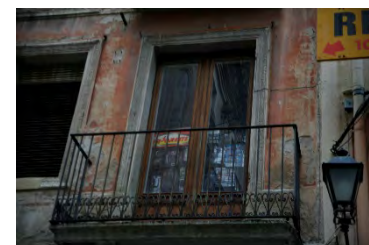
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, de salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implanti, que caldrà justificar. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). Els materials i cromatismes a utilitzar respectaran els originals de l'edifici.

Edifici a la pl. de les Patates, 9-10

a.112

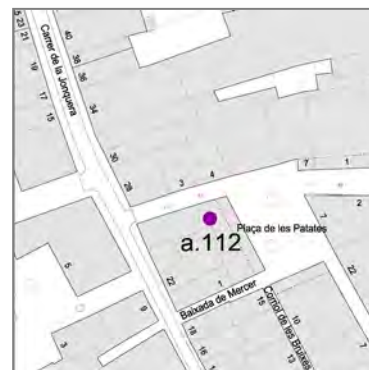
Situació: pl. de les Patates, 9-10**Referència cadastral:** 6997001DG9769N; 6997001DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1830. Autor: Rafel Canta, arquitecte.*

Construït aproximadament al mateix temps que la casa Vergés-Molins del carrer de la Muralla, i de les dues finques de la Plaça de l'Ajuntament, aquest edifici de renda és probablement obra de l'arquitecte i mestre de fortificacions figuerenc Rafel Canta realitzada prop de l'any 1830 a partir de la amb motiu de la formació de la nova Plaça de les Patates realitzada entre 1825 i 1840. L'edifici, porxat amb arcs de mig punt sobre imposta i pilars quadrats amb base de pedra escairada –idèntics als de la Plaça de l'Ajuntament–, de pauta seriada i balcons decreixents, sense cap tipus d'ornamentació, pot considerar-se com una de les primeres realitzacions d'aquest tipus d'edifici que tan utilitzat serà posteriorment pels arquitectes isabelins.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la zona porxada així com l'acabat de pedra escairada i el caràcter sobri del conjunt sense cap tipus d'ornamentació.

Plaça de les Patates – Antiga pl. del Gra

a.113

Situació: pl. de les Patates**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

A finals de 1825, l'arquitecte Rafel Cantró fa el projecte d'urbanització del Barri del Pouet; és de creació contemporània a la plaça de l'ajuntament. Durant molt de temps va ésser la plaça del Gra i, posteriorment la plaça de les Patates; el fet de la seva creació a part de l'estructura de la població i de les tendències de creixement de la vila, li han donat un caire de marginalitat.

Època de construcció i tipologia:

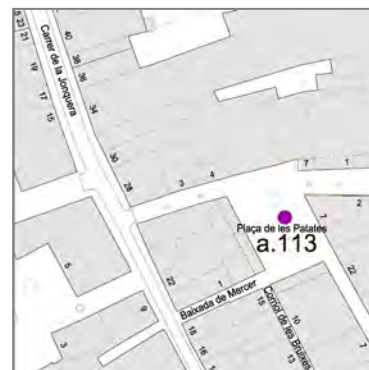
Inici s. XIX / Obra popular. Autor: Rafael Cantró, arquitecte.

Plaça situada en ple centre històric de la ciutat. És una plaça urbana en funció de mercat; projectada a partir de la insuficiència per aquesta funció de la plaça de l'ajuntament. Realitzada en una traça molt sòbria, en base al tema d'arcs de mig punt a dos dels seus costats, creant porxos. Planta paral·lelepípedica irregular.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Plaça.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació de l'estructura, dels elements ornamentals, de l'arbrat i el mobiliari urbà que la caracteritza.

Casa Dolors Guardiola – Casa Pere Forja

a.114

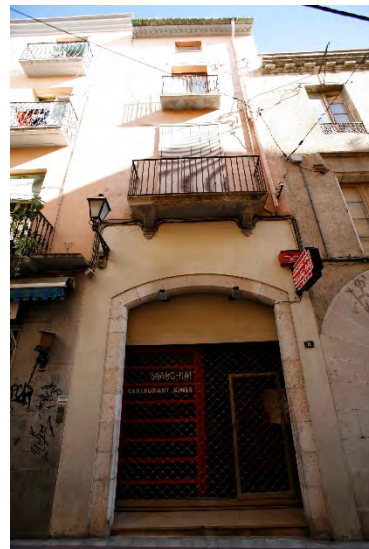
Situació: Corriol de les Bruixes, 8**Referència cadastral:** 6897606DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Mitjan s. XIX / Obra popular. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.*

Edifici situat al costat de la plaça de l'Ajuntament, en ple centre històric de la ciutat. És un edifici de planta baixa, dos pisos i altell, amb planta rectangular estreta i allargada. La planta baixa, està destinada a ús comercial, i ha estat molt modificada. La façana és estreta amb obertura d'arc escarser a la planta baixa, balcó sostingut per mènsules al primer pis, balcó més petit en el segon i finestra a l'altell.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Camps - Ros

a.115

Situació: c. dels Tints, 3-5 – corriol de les Bruixes**Referència cadastral:** 6997204DG9769N; 6997203DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Habitatge promogut per l'hisendat i polític Pere Camps i Ros (Sant Llorenç de la Muga, 1771), veí de Figueres des de l'any 1791 i amb residència al mateix carrer almenys des de la dècada de 1820. Construït entre els anys 1844 i 1847 en un renovat carrer Tints que acabava de ser connectat al carrer de la Muralla a través de la recentment formada plaça del Gra (1825-40) (actual plaça de les Patates), aquest gran habitatge projectat per l'arquitecte Josep Roca i Bros té el valor afegit de ser un dels primers exemples d'edifici plurifamiliar en bloc d'estil neoclàssic existent a la ciutat de Figueres.

Època de construcció i tipologia:

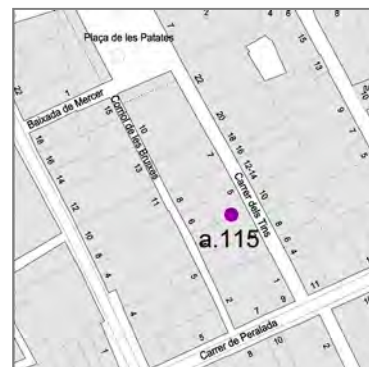
1844-1847 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

Un dels primers edificis de renda d'estil neoclàssic bastits a la ciutat de Figueres, la casa Camps forma part del conjunt de les obres de la primera època de l'arquitecte Josep Roca i Bros.

Es tracta d'un edifici de planta i tres pisos; dividits en quatre parts verticals per plafons plans. A la planta baixa hi ha quatre obertures, una de les quals és l'entrada a l'edifici i els altres dedicats a locals comercials. El primer pis presenta balconada correguda central, amb dos balcons als costats. Possiblement abans era tota ella correguda. El segon i el tercer pis presenten quatre balcons per pis i cal destacar que guarden jerarquia en alçada. L'entaulament està decorat amb dentells i el es troba en un estat de deteriorament important.

Els elements constructius i ornamentals aquí emprats són la base dels que l'arquitecte inclourà en un tipus d'obres que com a punt de partida respecten els esquemes i les imatges provinents de l'arquitectura popular.

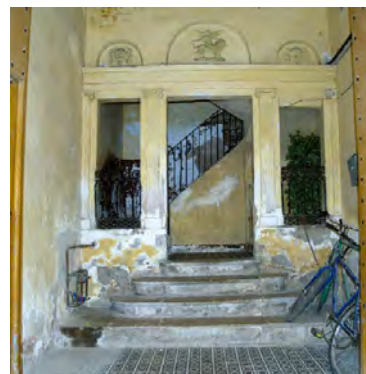
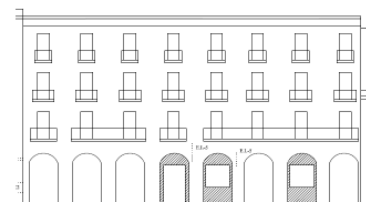
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Vives

a.116

Situació: c. dels Tints, 16**Referència cadastral:** 6997421DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Pertany a la família Vives; edificada tres generacions endarrere; ha sofert modificacions a l'interior pels propis propietaris que són constructors.

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XX / Modernisme.

Edifici entre mitgeres molt estret, de planta baixa amb portal i aparador, arrebossada i amb estries imitant les dovelles. Els dos pisos, separats per franges de ceràmica amb motius florals o vegetals, presenten un balcó cadascun. Sobre els balcons trobem un llindar ceràmic i a la part superior dels balcons hi ha orla d'estuc de motius florals. La coberta és una terrassa amb balustrada.

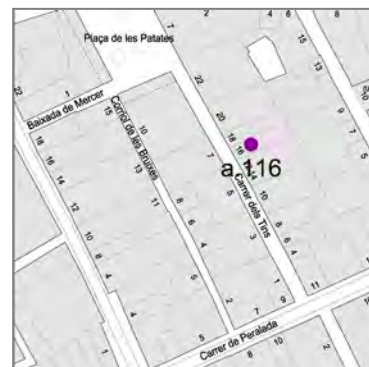
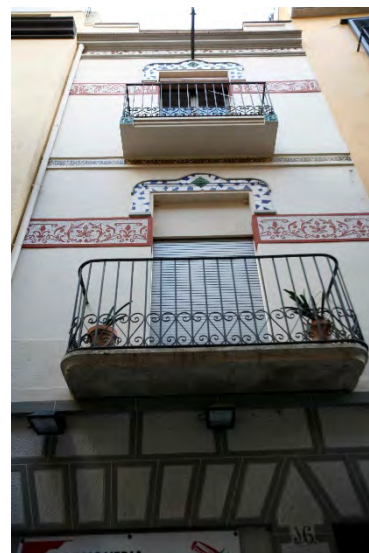
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); especialment els detalls ornamentals de ceràmica. També caldrà conservar l'acabat esgrafiats amb motius florals de la façana.

Casa Berta – Antiga casa dels Teixidors

a.117

Situació: c. dels Tints, 20**Referència cadastral:** 6997423DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

La casa pertanyia anteriorment a uns teixidors, que se suposa que devien ser els primers amos.

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX – Inici s. XX / Eclecticisme.

Edifici situat al centre històric de la ciutat. Es tracta d'un edifici entre mitgeres. La planta baixa presenta tres portals: l'accés a l'edifici i els altres dos com a magatzems, amb altells vidriats. La primera planta presenta balconada correguda sostinguda per mènsules, amb tres finestres. Trobem una guardapols ornamental damunt les obertures de la planta baixa i el primer pis. Al segon pis hi ha tres balcons sobre mènsules, obertures més petites. Culminant en terrassa i cornisa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els detalls de ceràmica vidriada.

Casa Vergés - Molins

a.118

Situació: c. de la Muralla, 1 – c. Barceloneta**Referència cadastral:** 6898605DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

1835. Autor: Narcís Papell, m.o.

Edifici de renda construït l'any 1835 formant part del projecte de formació de la Plaça del Gra Vella (actual de les Patates) que s'estava executant en aquells mateixos moments (1825-1840) sobre les restes de l'antic recinte emmurallat de la vila medieval. Fent cantonada amb l'antic camí dels Horts – urbanitzat a partir d'aquells mateixos anys com a carrer de la Barceloneta- la casa Vergés-Molins s'aixeca sobre una porxada gairebé idèntica a les existents a les places de les Patates i de l'Ajuntament i presenta una façana principal de pauta seriada amb balcons decreixents centrats en els eixos dels arcs de mig punt del porxo. La cantonera és de carreus arrodonida i l'absència total d'ornamentació li confereix una gran sobrietat.

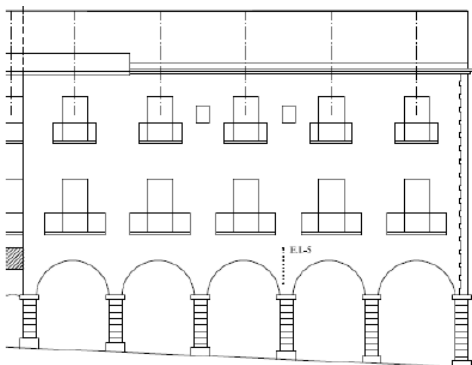
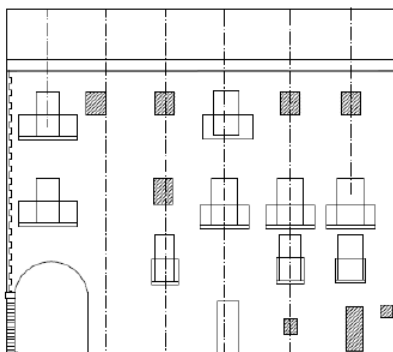
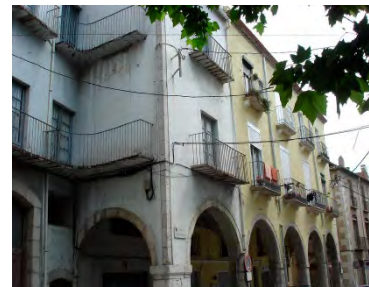
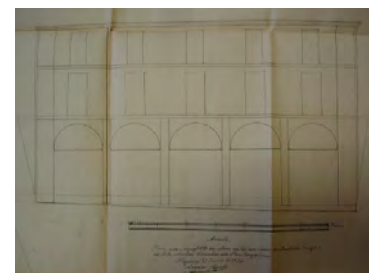
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la zona porxada així com el caràcter sobri del conjunt degut a la manca d'ornamentació.

Casa Pou – Antiga Lleonsí

a.119

Situació: c. Barceloneta, 8**Referència cadastral:** 7098339DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1862. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.*

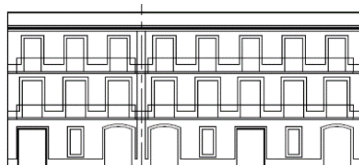
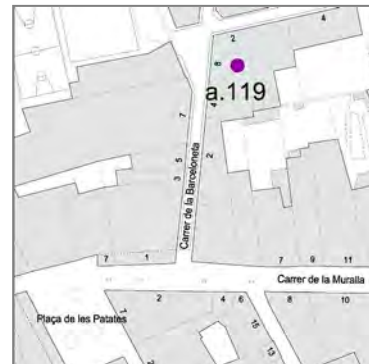
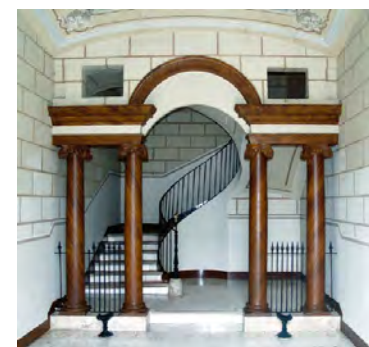
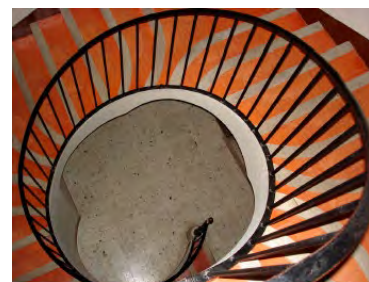
Gran casal neoclàssic aixecat en cantonada prop de l'any 1860 al nou carrer de la Barceloneta, resultat de la urbanització de l'antic camí dels Horts com a conseqüència del desenvolupament experimentat en aquest sector de la ciutat a partir de la formació, els anys 1825-40 de la Plaça del Gra Vella (actual Plaça de les Patates). Situat, doncs, en el moment de la seva construcció en el límit urbanitzat de la ciutat a tocar la gran zona d'hortes, la Casa Pou, amb jardí posterior i vestíbul i escala monumental, expressa el seu valor patrimonial en la solidesa constructiva exterior -basament, cantonera i emmarcament de les obertures en planta baixa fet amb carreus- però especialment en la conservació gairebé íntegra dels seus interiors originals -elements del treball d'ofici i distribució en planta.

Es tracta d'un de planta baixa i dos plantes pis. S'aixeca sobre un sòcol de pedra sobre el qual descansen una combinació poc habitual d'arcs escarsers i a nivell que emmarquen les obertures de planta baixa situades en dos plans de façana dividits per una cantonada de pedra arrodonida. Els dos pisos superiors estan ordenats verticalment a través de les obertures que van en degradació, les del primer pis són més grans que les del segon. Aquests balcons són individuals al segon pis, mentre que les tres obertures centrals del primer pis formen part d'una balconada correguda, no així les dues laterals que també són individuals. A sobre del segon pis hi ha trobem ràfec que ens porta a la coberta, que és una terrassa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. de la Muralla, 3

a.120

Situació: c. de la Muralla, 3 – c. Barceloneta, 2**Referència cadastral:** 7098338DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

El darrer terç del segle XIX els baixos d'aquest edifici varen acollir el cafè-teatre popular L'Entrebanch.

Època de construcció i tipologia:

1835. Autor: desconegut.

Casal ubicat al nou carrer de la Muralla, format en el primer terç del segle XIX sobre l'antic límit fortificat de la vila medieval i moderna, que va ser dinamitzat urbanísticament per la formació de la Plaça de les Patates o del Gra Vella (1825-40). Aixecat en cantonada amb l'antic camí que portava a les hortes d'Arnau i Cendrassos –i que s'urbanitzaria pocs anys després formant el carrer de la Barceloneta–, aquest casal amb arcs carpanells en planta baixa i obertures i petit voladís i tortugada a la teulada, exemplifica una tipologia constructiva a mig camí entre la tradició moderna i la rigorosa pauta neoclàssica que s'imposaria en la construcció d'edificis de nova planta a la Figueres de mitjans segle XIX.

Es tracta d'un edifici tipològicament singular dins el segle XIX figuerenc, per haver estat construït immediatament abans de la revolució arquitectònica que significaria per Figueres la pauta neoclàssica regulada i practicada per l'arquitecte municipal Josep Roca i Bros a partir de l'any 1842 i que s'allargaria fins a finals de segle de la mà dels mestres d'obres locals, configurant la imatge històrico-arquitectònica dominant de la ciutat vella.

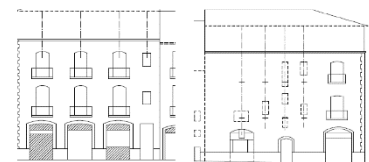
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Habitatges militars

a.121

Situació: Pujada del Castell – c. Sants Celi i Rústic**Referència cadastral:** 6698601DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Està documentat de l'any 1954 la neteja i reurbanització de la zona del Garrigal, on a finals d'aquest mateix any l'"Obra Sindical del Hogar" va començar la construcció d'un edifici d'habitatges al futur carrer Tramuntana.

Època de construcció i tipologia:

Mitjans s. XX / Monumentalisme – academicista.

Conjunt residencial situat entre el castell de Sant Ferran i el Museu Dalí. Consta de tres blocs de pisos situats en cantonada i en terreny pendent. La façana s'ordena horitzontal en dos registres (inferior o planta baixa amb sòcol rústec de pedra i motlures horitzontals a mode d'encoixinat rústec; les obertures són en arc de mig punt, i quatre portals d'accés. El registre superior comprèn les tres plantes i s'ordena en vertical a partir d'unes suposades pilastres adossades, i a partir d'una alternança de cossos sobresortints del pla de la façana. Hi ha un escut de l'arma d'infanteria al mig de la façana. Conjunt culminat per motllura de fris i cornisa coberta de teules. La coberta de l'edifici és per terrassa. La façana és d'obra vista a excepció dels cossos sortints.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria específica. Cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els diversos acabats de façana així com la seva composició.

Edifici de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i estalvis

a.122

Situació: pl. de la Palmera, 4**Referència cadastral:** 7197701DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

El 1951 es va inaugurar en aquest edifici la nova Biblioteca pública amb un Saló per conferències; edifici que substituïa a l'antiga Caixa del carrer de Sant Pere.

Època de construcció i tipologia:

Mitjans s. XX / Monumentalisme – academicista. Autor: Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.

Edifici situat a davant de la plaça de la Palmera. És un edifici exempt per tres dels costats. La planta baixa està destinada a oficines bancàries i biblioteca. Presenta un encoixinat amb tres portals d'arcs de mig punt i dues finestres per banda. Les altres dues façanes presenten finestres, i la de la dreta un portal d'accés a la biblioteca i als habitatges. Les tres plantes s'ordenen en base a un cos central d'ordre corinti. A la primera planta, el cos central presenta balconada seguida i dos balcons a cada lateral. La segona planta, balconada correguda i finestres laterals. A la tercera planta tot són finestres. El cos central queda rematat per un timpà i entaulament. La coberta és per terrassa. Forma part del conjunt urbanístic de la plaça de la Palmera, una façana lateral dona a la plaça Escorxador.

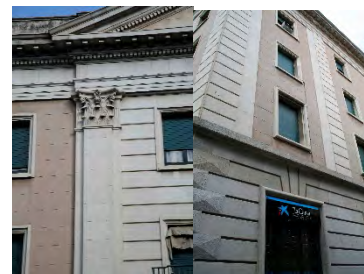
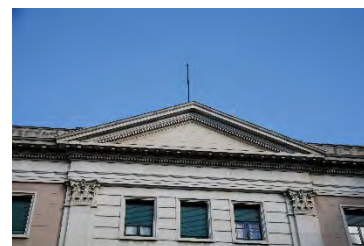
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Entitat bancària.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Sant Domènec, 3

a.123

Situació: c. Sant Domènec, 3

Referència cadastral: 6997409DG9769N

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: R1a

Categoria de protecció proposada: BPU

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XX / Obra popular - Noucentisme.

Casa entre mitgeres, situada a cent metres de l'Ajuntament, de planta baixa i un pis, amb coberta terrassada. La planta baixa té un encoixinat d'un cinquanta centímetres, i tres obertures, una central de grans dimensions amb dues més petites, una a cada costat. Aquestes obertures, com les del pis superior són en arc deprimít. Les dues portes més petites tenen a sobre un petit requadre amb un esgrafiats amb una rosa, i a sobre d'aquest un altre esgrafiats que ocupa la llargada de la segona planta també amb motius florals. La porta central té un esgrafiats a sobre que representen unes fulles envoltant una orla. El primer pis té un balcó corregut amb dues obertures amb un fris esgrafiats a sobre les finestres, amb motius florals i decoració geomètrica a cada costat de les finestres.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'encoixinat de la planta baixa així com l'acabat esgrafiats amb motius florals de la façana.

Edifici al c. Forn Baix, 3

a.124

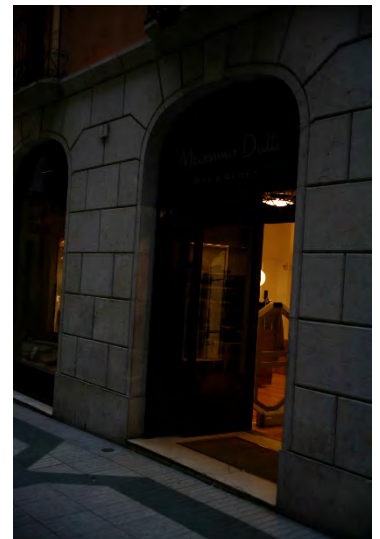
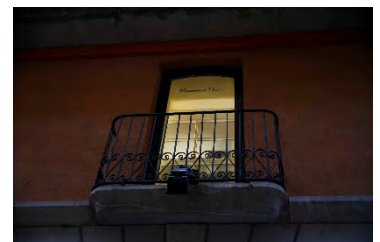
Situació: c. Forn Baix, 3**Referència cadastral:** 6997711DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Obra popular.*

Edifici entre mitgeres de planta baixa i tres pisos, amb coberta terrassada, situat a prop de l'Ajuntament. És un edifici que ha estat rehabilitat recentment, però que encara conserva alguns elements originals. La planta baixa té un paredat de grans carreus amb tres obertures en arc rebaixat, la central de les quals conserva una dovella amb la data 1867 inscrita. Els pisos superiors estan decorats amb obertures en arc rebaixat amb balcons individuals al primer i al tercer pis, i amb una balconada correguda al segon. Tots els balcons són de ferro forjat i tenen decoració geomètrica.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial l'arc central amb la dovella inscrita. També caldrà conservar l'encoixinat de la planta baixa.

Casa Soler

a.125

Situació: c. Peralada, 20 – Germanes Massanet, 2**Referència cadastral:** 6997704DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*1847 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.*

Aixecada en cantonada i molt propera en el temps i en la tipologia constructiva a la Casa Monturiol, la Casa Soler es desplega en les façanes principal i lateral amb eixos verticals d'obertures i balcons decreixents, planta entresol, planta baixa adintellada i plafons refosos en els panys cecs entre les obertures. Sense elements ornamentals, la coberta, però, és rematada amb una barana balustrada de terracota que Roca i Bros utilitzarà profusament en les seves obres.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat encoixinat de la planta baixa.

Casa Comet

a.126

Situació: c. Peralada, 27**Referència cadastral:** 6997507DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

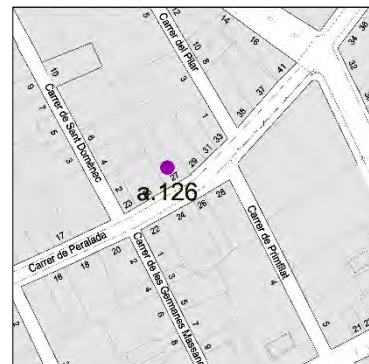
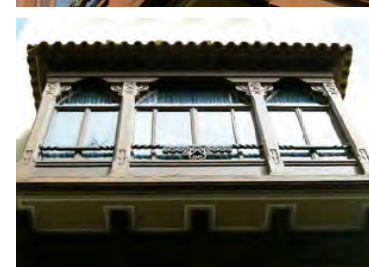
Edifici de nova planta promogut per la família de fabricants de xocolata Comet sobre una construcció preexistent -casa i fàbrica- propietat de la mateixa família i reformada l'any 1885 pel mestre d'obres Josep Cordomí Bosch. La fàbrica, amb accés pel carrer de Sant Domènec almenys des de 1888 i reformada el 1907 per Sebastià Pi i el 1928 per l'arquitecte Raimon Duran i Reynals, va ser durant moltes dècades una de les principals de la ciutat.

Època de construcció i tipologia:

1922 / Noucentisme. Autor: *Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.*

És un edifici entre mitgeres de planta baixa i dos plantes pis. A la façana destaca el sòcol per la solidesa del seu basament de pedra i les motlures dentelades i de cassetons. Presenta portal d'arc a nivell amb motlures i una finestra rectangular tripartida amb ampit sense decoració. Al primer pis hi ha dues obertures, simètriques, que donen a balcons amb llosana motllurada, barana de ferro forjada amb ornamentació floral i persiana de llibret en fusta. Al segon pis hi ha una gran tribuna tota ella de fusta, bastida sobre mènsules de fusta esculpides i llosana pintada en groc. Aquesta presenta un finestral tripartit amb barana de ferro i culminat amb voladís amb coberta de teules. La dita tribuna exhibeix un treball acurat, tant en la fusta com en el ferro, que manifesta el bon ofici dels professionals triats per l'arquitecte. Finalment, sobre la tribuna hi ha quatre obertures, molt estilitzades. Tot i que la cornisa és gairebé inexistent, hi arrenquen tres mènsules en pedra que sustentaven unes llates de fusta que, actualment, han desaparegut.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol ornamental de la planta baixa.

Casa Gusó – Casa Gou

a.127

Situació: c. Peralada, 28 – c. Primfilat, 2**Referència cadastral:** 7097104DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**1927 / Noucentisme. Autor: *Emili Blanch Roig, arquitecte.*

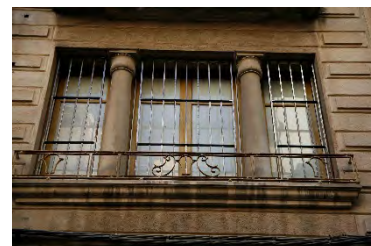
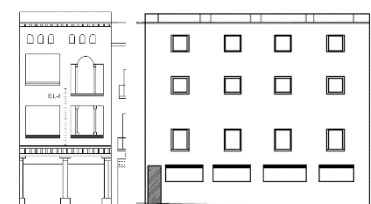
Edifici aixecat sobre enderroc previ i situada en cantonada amb el carrer Primfilat.

Edifici cantoner de llenguatge noucentista situat en ple centre històric de la ciutat. Consta de planta baixa i tres pisos. La planta baixa està dedicada a locals comercials i, en façana, està organitzada a partir de tres columnes dòriques i un fris de tríglifs i mètopes. Obertures allindades en el primer i segon pis, tret d'un balcó amb obertura en arc de mig punt sostingut per columnes dòriques al segon pis. Al tercer pis hi ha dos grups de tres petites finestres d'arc de mig punt. La façana és encoixinada i està coronada per un ràfec sostingut per permòdols i per sobre hi ha una barana que tanca el terrat.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat encoixinat de la façana.

Edifici al c. Pilar, 3

a.128

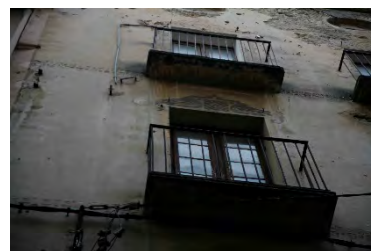
Situació: c. Pilar, 3**Referència cadastral:** 6997503DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**ESCRIPCIO****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Obra popular.*

Edifici entre mitgeres situat a prop del col·legi Escolàpies. És un edifici de grans dimensions de planta baixa, tres pisos i golfes amb coberta dues vessants. Té cinc obertures a cadascuna de les plantes superiors, totes elles amb balcó individual, i un esgrafiament amb un motiu geomètric a sobre. Entre els balcons de cada planta apareix un esgrafiament decoratiu de petis rectangles i cercles. Les obertures de la planta baixa no són les originals, degut al seu ús com a magatzem. La planta golfes té com a obertures uns òculs emmaonats.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

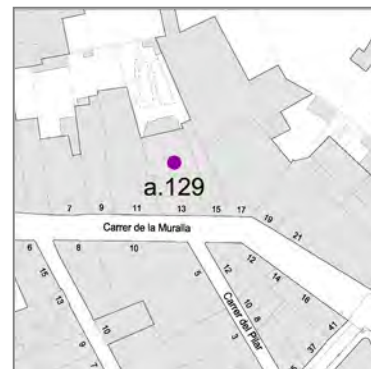
Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Consolidació, conservació i manteniment. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiament de la façana.

Casa Serra

a.129

Situació: c. de la Muralla, 13**Referència cadastral:** 7098333DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:1954 / Moviment modern. Autor: *Claudi Díaz Pérez, arquitecte.*

Edifici plurifamiliar aixecat durant els primers anys de la postguerra en un dels sectors de la ciutat més castigats pels bombardejos. Sobre una planta baixa tractada com un sòcol, s'aixequen dues plantes de pis idèntiques amb balcons extrems i finestres centrals agrupades, que es rematen en la darrera planta amb una llarga obertura horitzontal sota una cornisa modulada per cinc pilastres. Destaquen també l'especejament i els detalls de la pedra artificial.

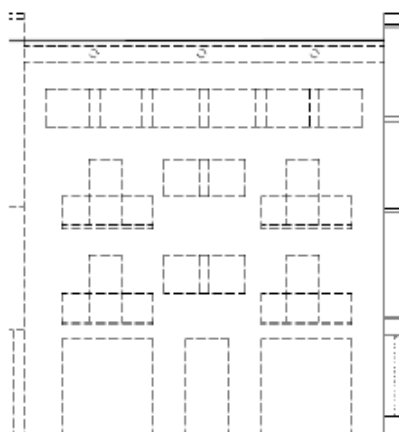
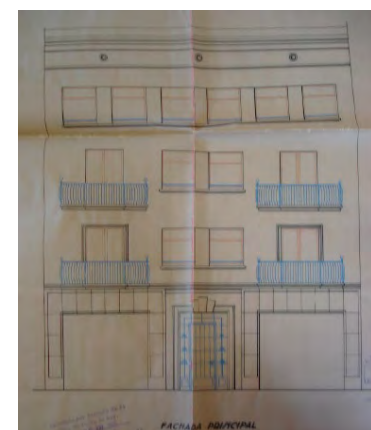
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

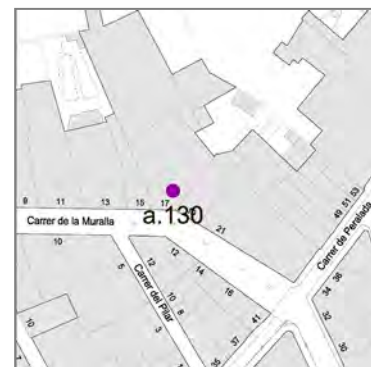
Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els detalls en pedra artificial així com l'acabat del sòcol de planta baixa.

Edifici al c. de la Muralla, 17

a.130

Situació: c. de la Muralla, 17**Referència cadastral:** 7098331DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** PAU R5**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Obra popular.*

Edifici entre mitgeres situat a prop de la Plaça de les Patates. És un edifici format per dos cossos, encara diferenciats exteriorment però que formen un de sol interiorment. Aquest edifici de planta baixa i tres pisos té coberta terrassada i la planta baixa amb les obertures carreuades. Dues de les obertures de la planta baixa són rectangulars, però dues són en arc de mig punt. Al carreu d'una de les obertures hi trobem inscrita la data 1875. Ambdues façanes tenen dues obertures amb balcó, lleugerament arrodonit en una d'elles. Una de les façanes imita un paredat de carreus, mentre que l'altra té les obertures emmarcades amb una motllura.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

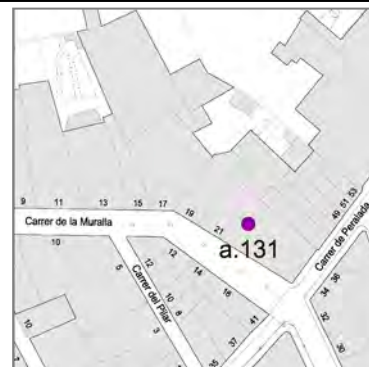
Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial el carreu inscrit de la planta baixa. També caldrà conservar el sòcol de pedra de planta baixa així com l'acabat de les façanes imitant carreus.

Casa Jordà

a.131

Situació: c. de la Muralla, 21-23 – c. Peralada, 43**Referència cadastral:** 7098354DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Gran casal edificat de nova planta pel gran propietari i banquer Rafel Jordà i Pont (Pont de Molins, 1845-?, 1921) on hi instal·là la seva residència i la seu de la Banca Jordà (1885). Rafel Jordà Pont era membre d'una de les famílies de propietaris rurals i inversors industrials més importants de l'Alt Empordà per l'entroncament entre els Jordà -amb terres i negocis especialment al municipi de Pont de Molins, on tenien un important complex de molins fariners- i els Pont, grans propietaris de Cabanes, promotors de la casa Pont de Vinyals al carrer de la Jonquera i uns dels principals contribuents de la província de Girona al llarg del segle XIX. Gran contribuent de la ciutat a finals de segle, la seva activitat bancària també es projectava sobre la Caixa d'Estalvis de l'Empordà, fundada el 1881 i de la que en va ser un dels fundadors i conseller. L'any 1888, la Guia de Figueras y pueblos del Ampurdán considerava aquest edifici com la millor casa de la ciutat.

Època de construcció i tipologia:

1885. Autor: Macari Planella, m.o.

Casal que originalment comprenia un extens jardí, avui en dia en bona part edificat i un vestíbul i escala monumental desapareguda a mitjans segle XX. Es tracta d'un edifici amb dues façanes de tres plantes. Conserva un magnífic sòcol de pedra de Figueres a la planta baixa amb obertures en forma d'arc rebaixat. Les obertures són de proporcions allargades i coronades amb una motllura d'estuc i es troben disposades seguint un ritme constant que es repeteix a les dues plantes superiors que es troben separades per una motllura. La cantonada està decorada amb una cantonera d'estuc seguint el sòcol de la planta baixa. Les obertures del primer pis tenen una balconada correguda amb barana metàl·lica. L'acabat de façana és d'estuc pintat de color clar.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra de la planta baixa.

Escoles Pies

a.132

Situació: c. Peralada, 55**Referència cadastral:** 7098323DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SED**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

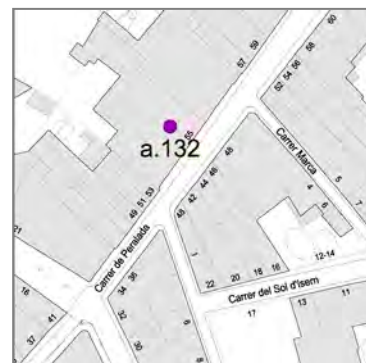
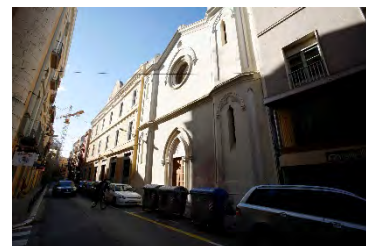
Escola de nenes i convent de les monges de la Congregació de les Reverendes Mares Escolàpies, establertes a Figueres des de l'any 1829 al carrer de la Muralla. Traslladat el seu convent en l'emplaçament actual l'any 1859, l'any 1884 i en el context de la forta embranzida de les congregacions i l'ensenyament religiós durant els primers anys de la Restauració, s'aixecà l'església actual amb projecte de Josep Almeda, arquitecte diocesà de Girona i autor també de l'església del Cor de Maria al carrer de La Jonquera l'any anterior. El conjunt de l'edifici actual, però, és resultat del projecte que Pelayo Martínez redactà els anys 1928-30, reconstruint la façana i reformant part dels interiors. Les Escolàpies -juntament amb les Germanes de la Presentació o les "franceses" (1878), les Missioneres Esclaves del Cor de Maria (1879) i la Comunitat de les Filles de la Caritat de les Escoles de Sant Vicens de Paül (1879)- va formar part del conjunt de l'entramat de l'ensenyament religiós per a nenes en forta expansió durant els primers decennis de la Restauració i ha jugat, fins el nostres dies, un paper destacat en l'educació catòlica d'una bona part de la societat figuerenca.

Època de construcció i tipologia:

1884 – 1928-1930 / Neogòtic i eclecticisme. Autor: Manuel Almeda Esteve, arquitecte / Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.

Es tracta d'un edifici entre mitgeres situat al centre històric. Conjunt format per una església d'estil neogòtic, tipològicament similar a la capella del Cor de Maria de Figueres i l'església del Sagrat Cor de Girona, projectades per l'arquitecte diocesà Manel Almeda, i el cos de l'edifici que acollia la residència de les monges i l'escola per a nenes. Aixecat la façana de nova planta amb un estil eclèctic l'any 1928 per l'arquitecte Pelayo Martínez, destaca especialment la reforma de l'entrada projectada l'any 1930 amb uns criteris que avancen les pautes de la modernitat. La façana està dividida en dos cossos: l'edifici del convent i el del col·legi. El primer, de dos plantes però de la mateixa alçada que l'escolar, separa els dos nivells amb una cornisa. A l'interior trobem la porta d'entrada de doble arc ogival i en el superior una rosassa. Emmarquen aquesta façana pels extrems, dos cossos verticals amb motius decoratius d'inspiració gòtica. L'edifici del col·legi té tres plantes amb finestres rectangulars i nivells fortament diferenciats per cornises. Per sobre del darrer pis, hi ha una doble cornisa separada per un fris. Per sobre d'aquest element definint l'eix central de la façana, trobem un motiu ornamental a manera de timpà.

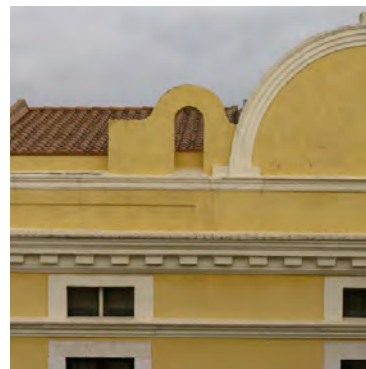
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Col·legi Paula Montal-Escolàpies.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

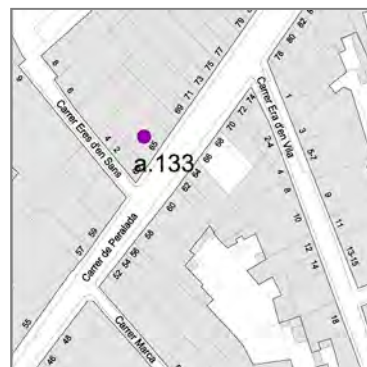
Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Peralada, 65

a.133

Situació: c. Peralada, 65**Referència cadastral:** 7098316DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1894 / Eclecticisme. Autor: M. Sureda, arquitecte.*

Edifici entre mitgeres situat a prop del col·legi Escolàpies. És una casa de planta baixa i tres pisos amb coberta terrassada. Dues de les tres obertures de la planta baixa són en arc rebaixat i han estat rehabilitades per a donar-hi un ús comercial. Els pisos superiors mantenen el paredat original, com l'arrebossat que cobreix tota la façana amb unes franges horitzontals molt marcades. Aquests tres pisos superiors tenen la mateixa ordenació i estructura; una finestra a cada costat de la façana amb balcó, i una altra finestra més petita situada entre les dues finestres, decorades totes elles per una motllura a mode de guardapols, amb els capitells decorats per una flor, i formes geomètriques. El voladís que ens porta a la coberta està suportat per mènsules decorades amb motius florals, i a sobre d'aquest, trobem la barana de la terrassa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També cal conservar el revestiment original d'arrebossat amb franges horitzontals.

Antic Convent dels Caputxins

a.134

Situació: c. del Rec Arnau, 6**Referència cadastral:** 7001747DG9870S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9256-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

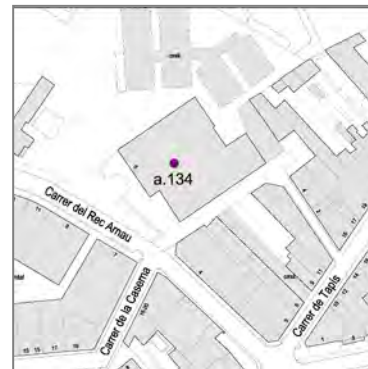
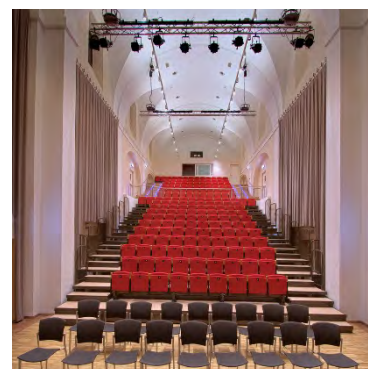
Notícies històriques:

Convent que els monjos caputxins varen haver de construir en ser enderrocat el seu convent original -emplaçat a la muntanyeta des del segle XIV a causa de l'inici de la construcció del castell de Sant Ferran (1756). Bastit entre 1757 i 1760 en un raval de Figueres molt ric en aigua i hortes, el convent dels caputxins funcionà com a tal fins a la desamortització de 1836. De propietat estatal a partir d'aquell moment, l'any 1877 passà a ser municipal i durant el darrer terç del XIX va ser objecte de diversos intents frustrats per convertir-lo en seu del quarter guàrdia civil, l'audiència i la presó. A partir d'aquell moment va ser utilitzat com a magatzem municipal, parc de bombers, dipòsit municipal i, fins i tot, com habitatge precari d'immigrants arribats a la dècada de 1960 i 1970. Actualment es la seu de l'Escola-Taller municipal i es troba en una fase de lenta restauració per part de la mateixa escola. Cal destacar també que, donat que durant la tercera guerra carlina el convent dels caputxins formava part de l'estructura defensiva de la ciutat en el seu sector nord-est, l'actual tanca de l'antiga horta del convent és el darrer vestigi d'aquella fortificació que conserva la ciutat. Restaurat l'any 2020.

Època de construcció i tipologia:*1760 / Barroc popular. Autor: Josep Martí, m.o.*

En molt mal estat en l'actualitat però considerat per Gaietà Barraquer (Las casas de los religiosos en Cataluña, 1906) com un model dintre de les cases de l'Ordre, l'antic convent dels Caputxins de Figueres té l'accés per una placeta i una façana simple, de pedra sense treballar, composta únicament de porta i rosetó. L'interior estava cobert amb volta i tenia tres capelles laterals a cada costat. El claustre annex era petit i estava totalment voltant de jardins i hort. Cal destacar també els assecadors de cadàvers que es troben sota la cripta de l'església.

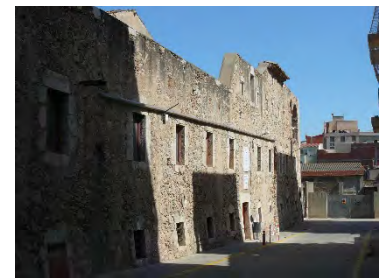
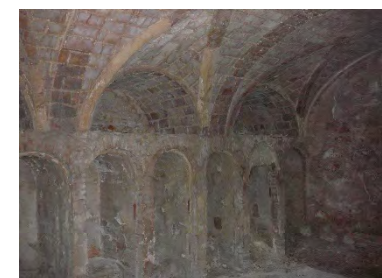
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Escola – taller municipal.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici; no es permet la modificació del conjunt de la nau, la capella, l'antic claustre i les dependències del convent al seu voltant. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin com l'espai interior de la nau i les capelles laterals i l'antic claustre posant en valor la seva simplicitat i la buidor dels seus espais. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial el basament, les cantoneres, les obertures emmarcades, els badius, els ràfecs, les cobertes i el campanar. No es permeten noves obertures ni modificacions en les actuals. També caldrà conservar la traça històrica de la implantació com a límit de la ciutat emmurallada.

Edifici al c. Tapis, 58

a.135

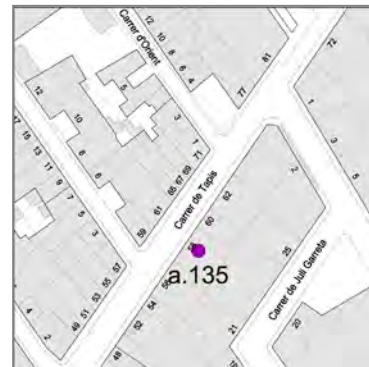
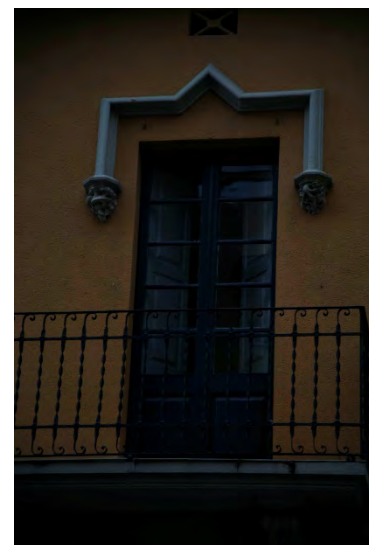
Situació: c. Tapis, 58**Referència cadastral:** 7201723DG9870S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX – Inici s. XX / Historicisme.*

Edifici entre mitgeres situat a l'eixample de la ciutat. És una casa amb planta baixa i primer pis amb una terrassa com a coberta. A les obertures de la planta baixa se'ls ha col·locat una mena de llinda en arc rebaixat com a motiu decoratiu. El primer pis té una balconada correguda que ocupa tota l'amplada de l'edifici amb quatre obertures decorades amb un guardapols, els capitells del qual decorats amb motius vegetals. La testera de l'edifici està decorada per un cos central esglaonat amb volutes als costats amb un medalló decorat per motius florals al centre.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Peralada, 66

a.136

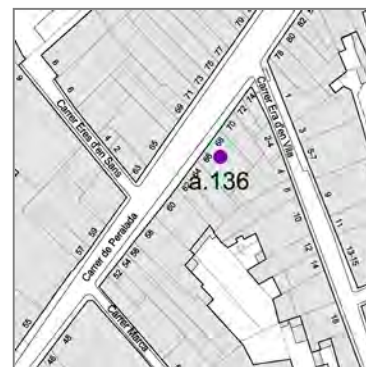
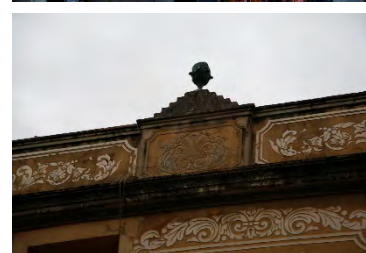
Situació: c. Peralada, 66 – c. Eres de la Vila, 6**Referència cadastral:** 7198203DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***s. XX / Noucentisme.*

Edifici entre mitgeres situat a prop del convent dels Caputxins. És un edifici de planta baixa, un pis i golfes amb coberta terrassada. D'aquesta casa destaca per sobre dels altres elements l'esgrafiats que ocupa la major part de la façana. Tres grans esgrafiats decoren la planta pis i les golfes. És un gran esgrafiats amb decoració vegetal que es repeteix al mur que fa de barana de la terrassa amb dos esgrafiats laterals i un de central.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'esgrafiats decoratiu de la façana.

Casa de Romà – Casa Puig i jardins

a.137

Situació: c. Peralada, 48– c. la Marca, 4-6**Referència cadastral:** 7098701DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Casal de la família d'hisendats empordanesos de Romà, descendents de la família del jurista del segle XVIII Francesc Romà i Rossell (Figueres, 1727-Mèxic, 1784) i emparentats posteriorment amb la família dels també hisendats Fages. Habitada per Joaquim de Romà fins la seva mort l'any 1863, a la dècada de 1870 passà a ser la residència del també hisendat Josep de Puig de Ferrer, fill del baró de les Rodes, propietari de la casa Puig Descals; un dels fundadors del Partit Demòcrata Espanyol (1849). Durant la postguerra els salons de la planta noble varen ser subdividits amb un entresolat que s'expressa en la façana amb els òculs sobre els balcons, i el conjunt es convertí en un edifici plurifamiliar.

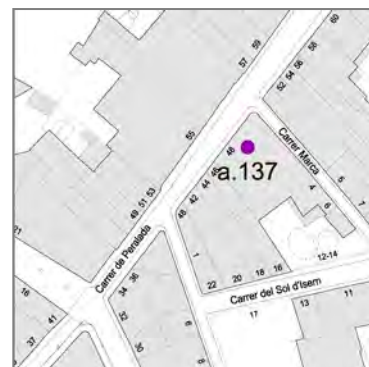
Època de construcció i tipologia:

1818 / Neoclassicisme. Autor: desconegut.

Casal amb jardí posterior que constitueix el primer exemple de gran casal d'estil neoclàssic de la ciutat de Figueres, avançant-se en prop de 25 anys a l'obra que l'arquitecte Josep Roca i Bros executaria per a grans propietaris rurals instal·lats a la ciutat. Es tracta d'una casa cantonera amb dues façanes i tres plantes d'alçada. La façana principal està ordenada verticalment amb tres pilastres d'orde jònic suportades per mènsules que arrenquen del primer is i arriben a la motllura que separa el segon pis de la cornisa. La planta baixa amb quatre portals, tres dedicats a locals comercials i un per accedir a l'habitatge. El primer pis presenta quatre balcons, la finestra dels quals estan emmarcades i rematades amb una cornisa, i amb un òcul inscrit en una motllura quadrada a la part superior de la finestra. Els dos balcons centrals en balconada correguda. El segon pis presenta quatre balcons, amb la mateixa ordenació que el primer pis. La cornisa està rematada amb un frontó triangular. Cantonada circular amb encoixinat tipus rústic i fent impressió de fortificació. L'acabat de la resta de plantes és arrebossat i pintat de color ocre. La façana que dona al carrer la Marca és molt irregular.

Durant la postguerra, els salons de la planta noble, d'una gran alçada, varen ser subdividits amb un entresolat que s'expressa en façana en els òculs sobre els balcons, i el conjunt es convertí en un edifici plurifamiliar.

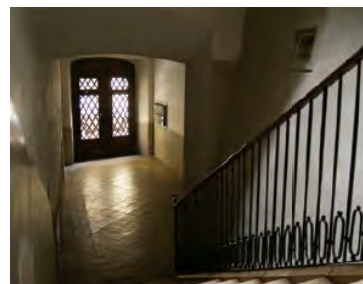
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la portalada d'accés. Caldrà mantenir el jardí posterior i els elements que el conformen.

Casa Cristau

a.138

Situació: c. Peralada, 38**Referència cadastral:** 7197901DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

La construcció original s'atribueix al segle XIX.

Època de construcció i tipologia:

1927 / *Historicisme*. Autor: *Emili Blanch Roig, arquitecte*.

Edifici situat en una cantonada, davant del col·legi Escolàpies, de planta baixa, dos pisos i golfes amb coberta terrassada. La planta baixa té un encoixinat de pedra d'uns setanta centímetres d'alçada. Dues grans obertures donen accés al local comercial de la planta baixa. Els dos pisos superiors segueixen la mateixa estructura. Una balconada correguda, suportada per mènsules la del segon pis, amb dues obertures amb un guardapols suportat per uns capitells decorats amb fulles d'acant i decoració floral. La planta golfes té com a obertures petites galeries amb tres arcs de mig punt decorades amb un petit guardapols ondulat i amb un ampit a la base de la finestra. Pel que fa a la façana lateral, es repeteix la decoració de guardapols a les obertures. Els dos pisos superiors tenen cinc finestres cadascun, algunes de les quals cegades, i a la planta golfes trobem petites finestres en arcs de mig punt amb l'ampit i el guardapols decoratiu.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

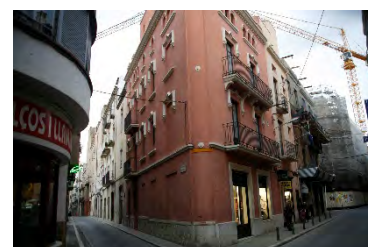
Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra de la planta baixa.

Casino Menestral Figuerenc

a.139

Situació: c. Ample, 17 – c. Perelada, 32-32 – c. Primfilat, 3**Referència cadastral:** 7097201DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

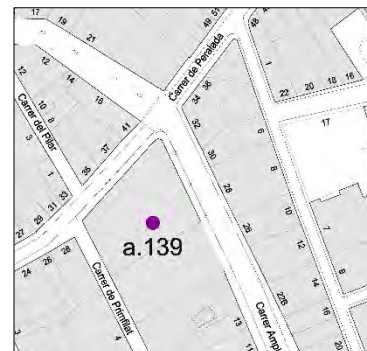
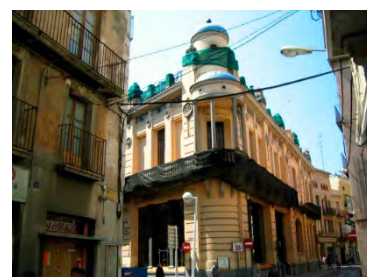
Construït -previ enderroc de l'antiga seu reformada el 1877 per Joan Papell i Llenas- com a nova seu de l'associació de marcat caire republicà i lliurepensador Casino Menestral Figuerenc. Fundat el 1856 amb l'objectiu de fomentar el lleure, la formació i debat de les classes menestrals, el Casino Menestral Figuerenc va jugar un paper destacadíssim en la cultura i la política figuerenca d'ençà la seva fundació i fins el 1939, i encara el juga en l'actualitat com a casa de cultura de la ciutat. L'entitat, que conserva una important biblioteca del segle XIX i un remarcable historial de presidents i socis, aixoplugava un elevat nombre de seccions culturals i esportives, el volum i l'activitat del seu conjunt el dona el propi edifici, de grans dimensions. L'entitat conserva també un Llibre d'Or -amb la signatura de personatges com Pi i Margall, Víctor Hugo, José Zorrilla o Frederic Mistral- que condensa perfectament l'empenta i la projecció política i cultural que aquesta entitat va donar a la ciutat de Figueres fins a la fi de la guerra civil.

Època de construcció i tipologia:

1904 / Modernisme. Autor: Josep Bori Gensana, arquitecte.

Aquest gran edifici amb façana a tres carrers i que té una presència destacada en el seu entorn, conscientment buscada, respon bé al concepte d'edifici per a usos col·lectius. La construcció de l'edifici posa l'accent compositiu en la cantonada arrodonida dels dos carrers més importants, a través d'una lògia cilíndrica volada i una torre també cilíndrica, ambdues amb cobertes en forma de cúpula recobertes de ceràmica en trencadís en tons blaus i blancs. A mode de contrapès d'aquesta cantonada, l'extrem oposat de l'edifici presenta un cos amb un gran finestral i un remat a mode de frontó que sobresurt de la línia de remat general de l'edifici. Aquesta distribució dels volums, equilibrats de forma no simètrica sinó a mode de contrapesos, és el que confereix a l'edifici la seva relació amb el modernisme i els altres moviments arquitectònics paral·lels, així com els revestiments ceràmics en trencadís de les cúpules, i la resta d'elements decoratius.

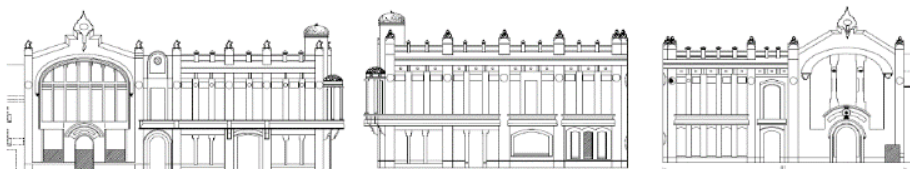
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Servei de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Seu associació lúdic-cultural.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els revestiments ceràmics de trencadís.

Edifici al c. Primfilat, 5

a.140

Situació: c. Primfilat, 5**Referència cadastral:** 7097209DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

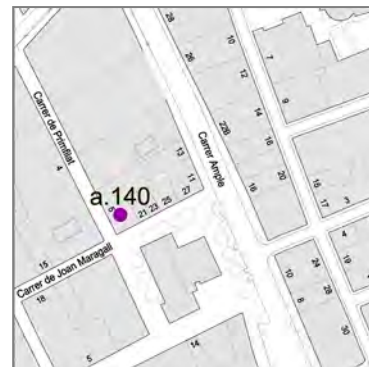
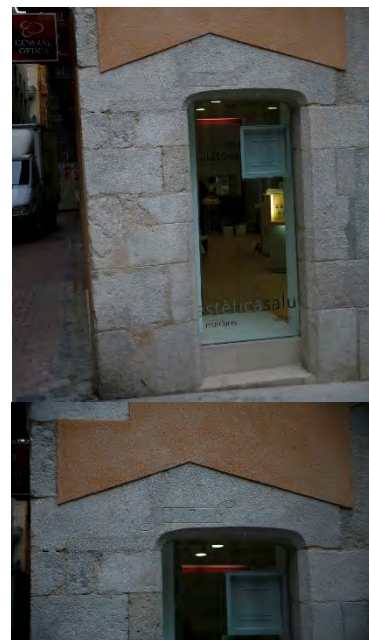
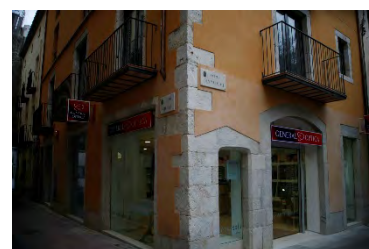
XVI - // XVIII – XIX / Obra popular.

Edifici cantoner situat al nucli antic de la ciutat de planta baixa i dos pisos que ha estat rehabilitat recentment i per aquest motiu que no es conserven la major part de les seves obertures originals. Les que sí es conserven són obertures en arc rebaixat carreuades, dues de les quals amb dates inscrites a la llinda. A l'antiga porta d'accés a l'edifici hi ha inscrita la data 1574 i en una altra obertura de la planta baixa del carrer Primfilat hi ha una dovella clau amb la data 1765. L'altre element destacable que encara es conserva de la construcció original és la cantonada carreuada amb carreus grossos ben escairats.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial les obertures en arc rebaixat originals de la planta baixa i la cantonera carreuada.

Casa Guillaumet

a.141

Situació: c. Ample, 14**Referència cadastral:** 7197911DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Edifici en bloc promogut pel comerciant de bicicletes Joaquim Guillaumet Casadevall, en part sobre una antiga edificació que l'any 1880 havia fet aixecar el cubellaire Francesc Monturiol Estarriol (germà de Narcís Monturiol) amb projecte del mestre d'obres Alexandre Comalat Garriga.

Emili Blanch i Roig va ser l'introduïdor del racionalisme, entre d'altres, a les comarques gironines. La seva producció està influïda per Mies van der Rohe, Le Corbusier i les avantguardes europees. Destaca la prioritat de la funcionalitat en detriment de l'ornamentació noucentista.

Època de construcció i tipologia:

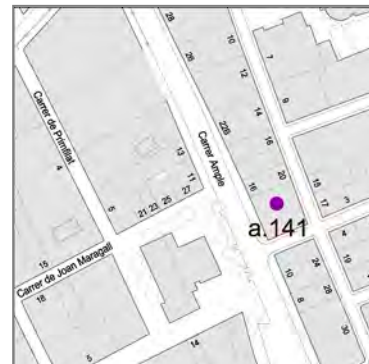
1935 / Moviment modern. Autor: Emili Blanch Roig, arquitecte.

Edifici situat al centre històric de la ciutat, davant de l'arxiu municipal. L'immoble consta de planta baixa i tres pisos. Cada pis inclou dos habitatges per planta: un a l'interior del solar ocupant dues crugies, i l'altre dona a la façana que s'encara amb els tres carrers.

Es tracta d'una casa cantonera, amb dues façanes, respectant un xamfrà, formant un conjunt ordenat per balcons als extrems i tribunes o miradors a la cantonada. Entre balcons i tribunes hi ha finestres horitzontals. Aquesta disposició es repeteix en els tres pisos.

L'edifici presenta una coberta que fa alhora de terrassa. Els acabats exteriors són amb arrebossat pintat i destaca un acurat disseny de les reixes dels balcons i la terrassa. La planta baixa està dedicada a un comerç. Actualment està deteriorada pel recobriment de la façana amb elements estranys al conjunt, com són un empit de ceràmica i pedra artificial a la planta baixa. Blanch emfatitza el cos superior dels habitatges a través de les dues cantonades amb finestrals de tres fulles, alhora que dissenya les tres façanes com panys llisos amb obertures retallades. Destaca la retòrica purista de les seves construccions; en aquest cas es fa palesa perquè l'únic element compositiu sobresortint del pla és la serralleria de les baranes.

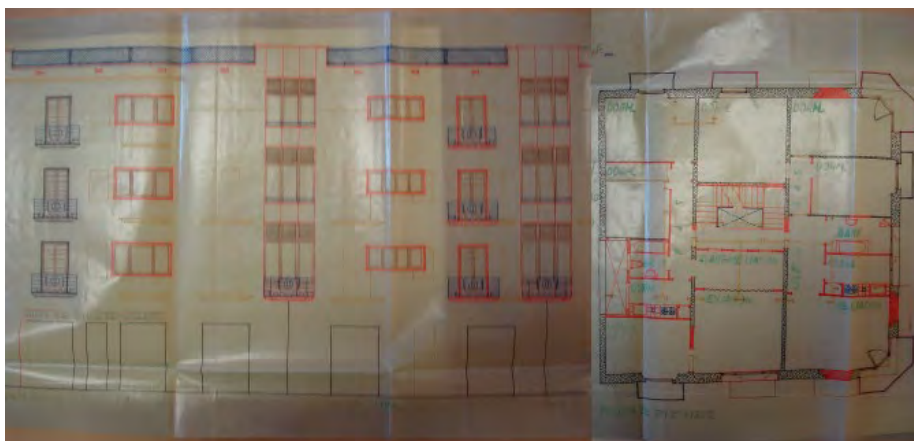
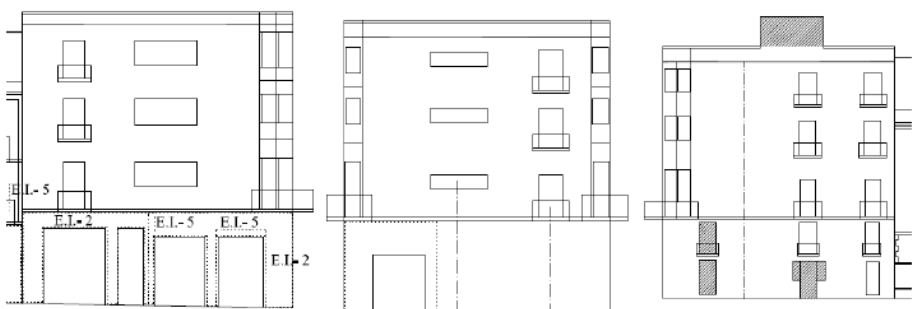
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la tipologia de les fusteries de tres fulles així com el caràcter sobri del conjunt degut a la manca d'ornamentació.

Convent de les religioses de Sant Josep – Convent de Sant Llorenç

a.142

Situació: c. Sol d'Isern, 11-15**Referència cadastral:** 7197303DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** PMU R5 – A2c**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9262-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Construït de nova planta sobre enderroc de l'edificació preexistent, el convent de Sant Josep va ser impulsat per Joan Maria Oliveras de Carbonell i de l'Estanyol (Vic, Osona 1797 - Barcelona 1879), marquès de la Quadra - propietari de terrenys a la Barceloneta, fomentador de la Caixa d'Estalvis i filantrop- en el context de la forta embranzida de les congregacions i l'ensenyament religiós que es donà a Figueres durant els primers anys de la Restauració. Aquest convent va ser bastit gairebé de forma paral·lela a l'obertura de les escoles i convents de les Germanes de la Presentació o les "franceses" (1878), les Missioneres Esclaves del Cor de Maria (1879), les Filles de la Caritat de les Escoles de Sant Vicens de Paül (1879) i de les Escolàpies (1884).

Època de construcció i tipologia:

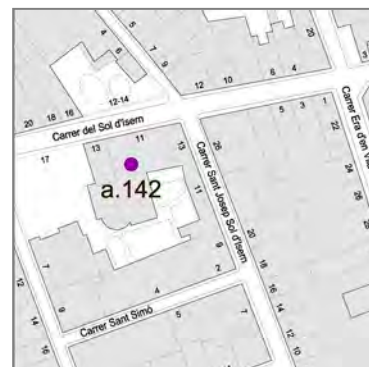
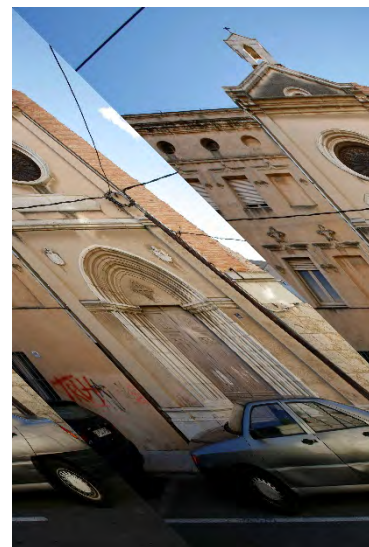
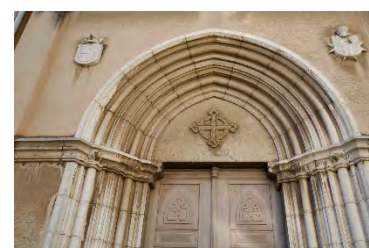
1878/1906. *Neogòtic i eclecticisme. Autor: Martí Sureda Deulovol, arquitecte – A. Comalat, m.o. / Sebastià Pi i Pi, m.o.*

Conjunt format per una església d'estil neogòtic –projectada per l'arquitecte Martí Sureda Deulovol- i el cos de l'edifici d'estil eclèctic, en cantonada i obertures seriades, que acollia la residència de les monges, obra d'Alexandre Comalat. L'any 1908, el també mestre d'obres Sebastià Pi i Pi reformà el cos de l'edifici modificant i decorant les obertures, dotant-lo de més alçada per planta i afegint una planta golfes.

La façana es troba ordenada de forma vertical amb dos registres, un per a la porta i un per a la rosassa. Aquest primer pis està a sobre un encoixinat de pedra, que dona lloc a la part central a unes escales per accedir a l'interior. La porta està inscrita en un arc apuntat amb arquivoltes, al timpà del qual hi ha una creu trevolada. Els brancals arrenquen de la base que fa l'encoixinat fins la llinda com si fossin pilastres fins i tot amb el seu capitell decorat. A cada costat de l'arc trobem dos escuts.

Una motllura separa el primer del segon pis. Aquest segon pis té com a element més destacat la rosassa, però a sota d'aquesta trobem la inscripció "capilla de San José". A la part superior de l'església un frontó amb un òcul i un senzill campanar a sobre coronen l'edifici. El segon cos de la façana correspon al convent. Presenta tres registres, el primer amb petites obertures sense decoració, el central que inclou els dos pisos de finestres grans amb llinda ornamental i decoració vegetal, i el superior, un altell amb ulls de bou i cornisa superior.

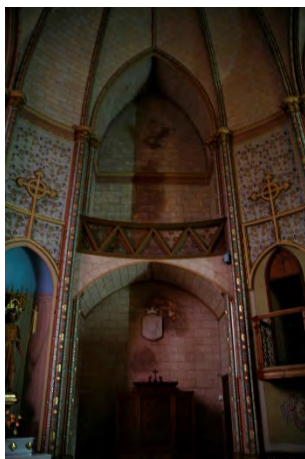
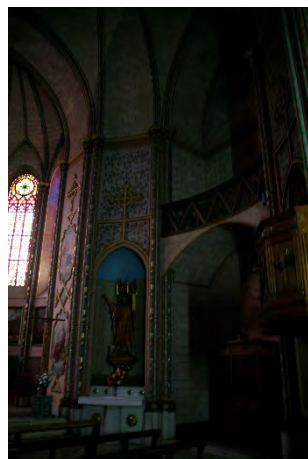
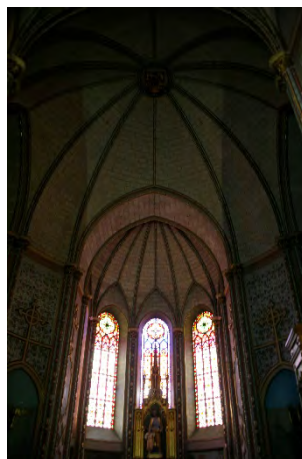
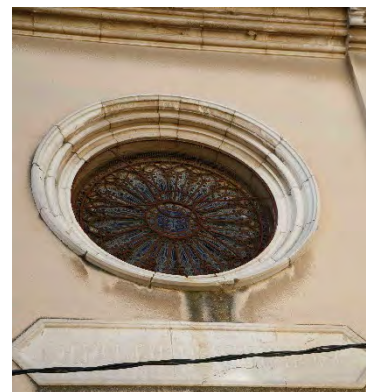
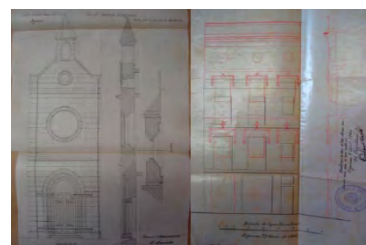
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Convent i capella.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

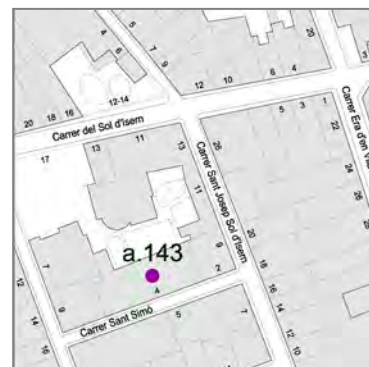
Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). No s'admetran noves obertures ni modificacions en les existents. Caldrà conservar el caràcter unitari de la façana així com la porta emmarcada per l'arc ogival en degradació i la rosassa del damunt. També caldrà mantenir el remat format pel frontis triangular amb el campanar.

Antiga Fundició Fèlix Jaume

a.143

Situació: c. Sant Simó, 4**Referència cadastral:** 7197304DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** PMU R5**Categoria de protecció proposada:** BCIL (Num. 9260-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Foneria de la nissaga de fonedors i comerciants de ferreteria Fèlix Jaume, amb una presència important dins l'estructura econòmica la ciutat des de finals del segle XIX i fins el present. La foneria va ser durant el segle XIX i fins la meitat del XX una activitat industrial prou important a la ciutat de Figueres i el conjunt de la comarca, en la que destaca també la foneria Fita i, en el segle XIX, les fargues i el comerç de ferro de la família Vilallonga, vinculats estretament als Altos Hornos de Vizcaya.

Època de construcció i tipologia:

1917 / Obra popular. Autor: Joan Roca i Pinet, arquitecte.

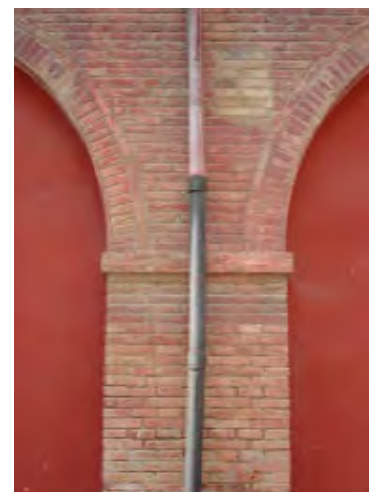
Antiga foneria localitzada al límit del centre històric. Consta d'una sola planta amb façana d'arcades de mig punt amb imposta sobre pilastres de base rectangular en obra de fàbrica massissa. A sobre dels arcs hi ha un ràfec amb motlures triangulars decoratives.

Localitzada en una àrea que durant gairebé tot el segle XIX i fins l'arribada del ferrocarril, constituïa la zona industrial de la ciutat, amb l'escorxador, la fàbrica de gas, la de gel, adoberies i fàbriques de sabó. L'any 1917 va adquirir l'aspecte actual després de la reforma projectada per Joan Roca i Pinet.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Magatzem.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...). S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí que caldrà justificar. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de maó vist de la façana.

Edifici al c. Sant Josep Sol Isern, 20

a.144

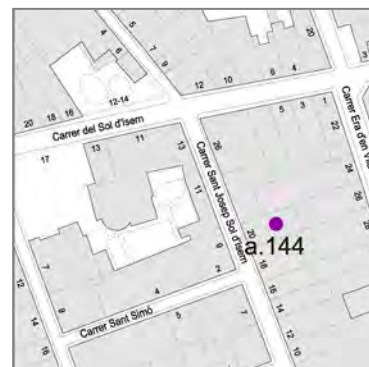
Situació: c. Sant Josep Sol Isern, 20**Referència cadastral:** 7298722DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Eclecticisme. Autor: Emili Blanch Roig, arquitecte.*

Es tracta d'una casa entre mitgeres de planta baixa i pis coberta per terrassa. L'edifici està distribuït amb un cos central que a la planta baixa té un encoixinat de carreus amb una gran obertura en arc escarser que s'utilitza com a garatge. A banda i banda d'aquest trobem una finestra i la porta d'accés a la casa amb una obertura a mode d'altell. Al pis superior hi ha una balconada correguda de dos finestrals en arc de mig punt amb dovella clau més grossa que forma part d'una voladís. A sobre d'aquesta dues obertures amb ornamentació com a ventilació. Continua en alçat una altra cornisa que dóna lloc a la balustrada que forma part de la terrassa que és la coberta de la casa. A banda i banda del segon pis i delimitant la balustrada trobem una motllura a imitació de pilastres.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'encoixinat de carreus de la planta baixa.

Antiga fàbrica de Gel

a.145

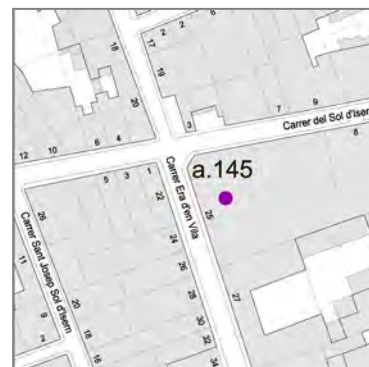
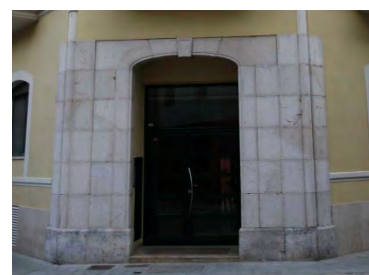
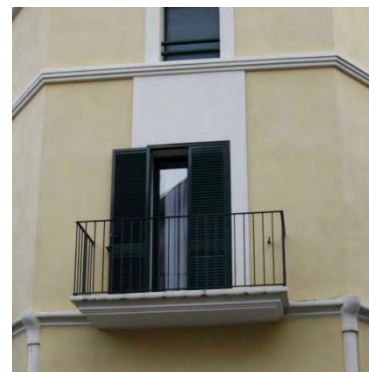
Situació: c. Eres de la Vila, 25 – C. Rentador, 2**Referència cadastral:** 7297301DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL (Num. 9251-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Mitjan s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici localitzat vora la plaça de la Palmera, en el front del carrer Eres de Vila junt a la Fàbrica del Gas i l'Escorxador. Tot i la rehabilitació, s'ha mantingut la seva estructura. Tres pisos ordenats tant en vertical com en horitzontal. Verticalment les obertures són simètriques, tot i ser diferents. A la planta baixa són finestres imitació d'arcs escarsers amb motllura blanca al voltant. Al primer pis alternança de balcons i finestres. La planta golfes té finestres més petites que les dels dos pisos anteriors. De l'edifici cal destacar la porta d'accés, en arc escarser i amb un emmarcament amb carreus important, amb encoixinat de pedra i dues pilastres a cada costat que arriben fins la motllura que separa el primer del segon pis.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà respectar la unitat del conjunt conferida per les cornises així com la configuració de la cantonada en forma de xamfrà.

Antiga fàbrica de Gas

a.146

Situació: c. Eres de la Vila, 27**Referència cadastral:** 7297305DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** PAU R8 – SEa**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9248-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

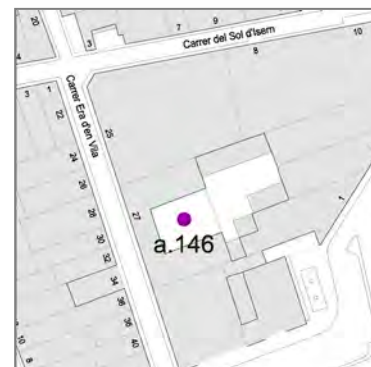
La construcció de la fàbrica de gas i la inauguració de l'enllumenat públic de la ciutat l'any 1860 mitjançant aquest sistema -el que la convertia en una de les primeres de Catalunya- il·lustra a la perfecció el desplegament de la ciutat burgesa que de forma tan brillant va protagonitzar la Figueres de les dècades centrals del segle XIX. Promogut per l'Ajuntament i per la societat barcelonina Humbert i Cia. -que en tingué la concessió fins l'any 1881, moment en que passaria a mans d'una nova societat promoguda per Ramon Capdevila i quatre accionistes figuerencs fins l'any 1911- l'enllumenat públic de gas entraria en decadència a partir del tombant de segle amb la seva progressiva substitució per l'enllumenat elèctric, desapareixent de forma definitiva l'any 1921. La fàbrica de gas, aixecada entre 1859 i 1860 i situada des d'un inici en la seva actual ubicació, va experimentar diverses reformes i la seva actual imatge correspon al projecte d'ampliació que Ricard Giralt Casadesús elaborà, sobre una reforma de 1927 de Duran i Reynals, per tal de reconstruir la fàbrica que havia estat afectada pels bombardejos de la guerra civil.

Època de construcció i tipologia:

1859 / 1927 / 1939-1940. Noucentisme. Autor: Ricard Giralt Casadesús.

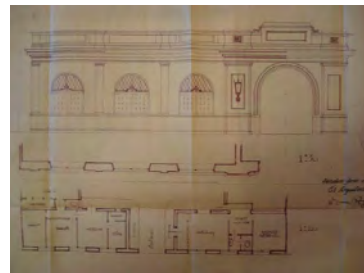
Es tracta d'un edifici industrial entre mitgeres format inicialment per una sèrie d'arcades de rajola apreciables encara actualment en el pati interior, reconfigurat en la seva façana per Ricard Giralt Casadesús amb la integració d'una planta superior amb finestres quadrades en sèrie horitzontal a banda i banda de la portalada monumental, que es relaciona amb la seva producció per indústries i equipaments. El segon pis té una finestra triple separada per una motllura quadrada.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...). S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí que caldrà justificar. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de façana així com la tipologia de les fusteries i el seu cromatisme en color verd.

Antic Escorxador Municipal

a.147

Situació: pl. de l'Escorxador, s/n.**Referència cadastral:** 7297304DG9779N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9249-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

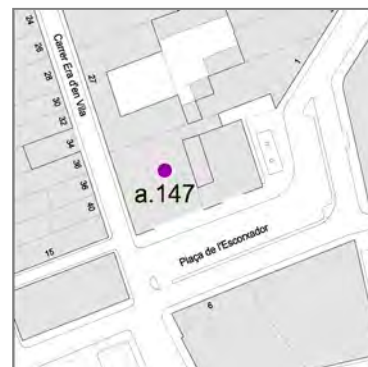
Notícies històriques:

Després de la desamortització de Mendizábal, l'any 1835, l'antic convent dels caputxins es destrueix i en el seu espai es decideix construir un escorxador municipal. L'arquitecte encarregat de dur a terme el nou projecte és J. Roca i Bros, i s'inaugura el 1846. Posteriorment s'enderroca, i entre els anys 1904 i 1907 es construeix un nou escorxador, dissenyat per l'arquitecte Josep Azemar, que es trobava situat en el seu moment en un dels extrems de la ciutat en una àrea amb implantació d'altres edificis industrials i de serveis com la fàbrica de pells adobades Bassols, la fàbrica de gas o la fàbrica de gel. L'Escorxador va funcionar fins al 1976 i més tard la part esquerra es va convertir en un mercat de peix. Una mobilització ciutadana va impedir que fos enderrocat i el seu espai ocupat per un bloc d'habitatges. Restaurat i rehabilitat l'any 1988 per Jordi Casadevall, l'any 1991 va començar a funcionar com a Arxiu Comarcal de l'Alt Empordà i sala d'exposicions municipal en la seva major part. Aquest edifici és actualment una de les peces patrimonials més importants de la ciutat i una de les úniques que situen el patrimoni arquitectònic figuerenc dins el conjunt del més destacable del modernisme català.

Època de construcció i tipologia:*1904 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.*

Edifici situat al centre històric de la ciutat. Considerat per molts com l'obra clau de la producció de l'arquitecte Josep Azemar. És un edifici d'obra vista amb incorporacions d'elements ceràmics de tipus popular a les façanes i cobertes. El mòdul central conté elements decoratius simètrics amb tres arcs de mig punt amb dovella clau destacada i un òcul entre els arcs. Fris ceràmic a la imposta dels arcs. La planta baixa presenta cornisa emmerletada amb decoracions ceràmiques de botons. El pis superior es troba més endarrere que la façana. Cal destacar la finestra amb tres obertures amb arc de mig punt. Coberta a dues aigües. A l'interior la distribució respon a la funcionalitat d'un escorxador, amb planta basilical.

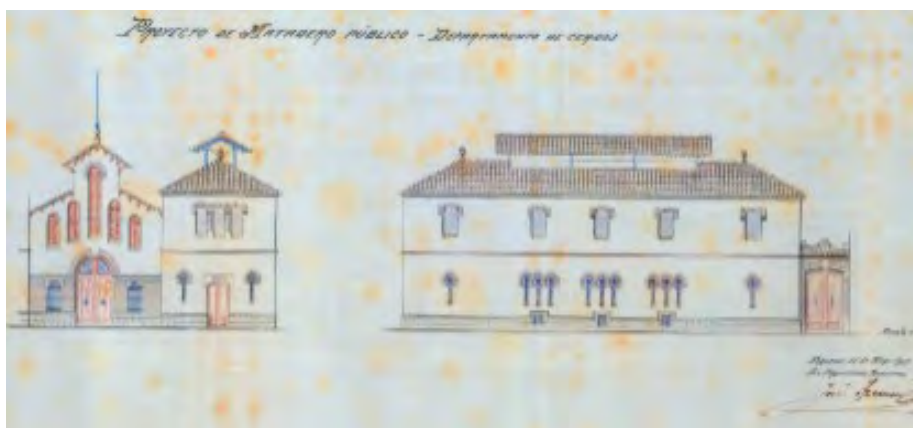
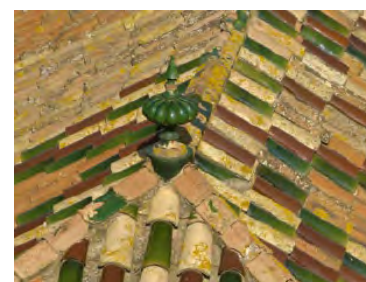
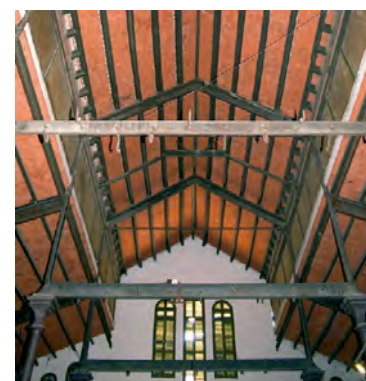
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Arxiu històric comarcal.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

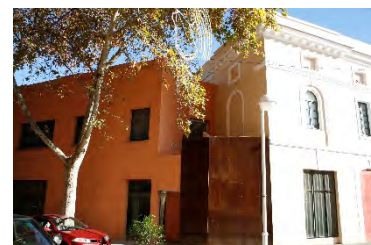
Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. No es permet la modificació de la volumetria específica de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin, en especial els pilars de fosa de les naus. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual i els elements decoratius que el caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els elements originals de la coberta.

Antiga Adoberia Bassols – Convent de les Franceses – Col·legi Josep Pallach

a.148

Situació: pl. de l'Escorxador – c. dels Fossos, 1**Referència cadastral:** 7397201DG9779N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SED**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9250-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Fàbrica de pells adobades promoguda per Magí Bassols, el més gran fabricant d'aquest gènere a la Figueres de mitjan segle XIX i destacat membre del partit progressista de la ciutat, en representació del qual va ser regidor de l'Ajuntament a la dècada de 1850. Aquest gran edifici industrial - bastit el 1856 en el que en aquells moments eren els afores de la ciutat i al costat de la riera Galligans on es podia obtenir aigua per el procés d'adobament de les pells i desaiguar els sobrants- ens ofereix una bona i única imatge de la dimensió i la importància de la que va ser la principal activitat industrial figuerenca ja en època moderna i fins a les darreries del segle XIX, i la seva posterior decadència. Va ser dirigida per Magí Bassols fins la seva mort l'any 1869.

La fàbrica va ser adquirida l'any 1886 per les Germanes de la Presentació, provinents de França, d'on marxen abandonant una situació desfavorable pel clergat cap a finals del S.XIX i es van instal·lar a Espanya, encarregant-se de l'educació de les noies de classe acomodada, tal com feien a Figueres. Per aquest fi i per establir el convent compren la fàbrica Pujol adaptant l'edifici a les seves necessitats d'escola i internat de nenes que va estar actiu fins la dècada de 1990, moment en què va ser adquirit per la Generalitat de Catalunya i convertit en escola pública d'educació primària.

Època de construcció i tipologia:

1856 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

Edifici industrial d'estil neoclàssic situat a la plaça de l'Escorxador. És un edifici cantonero obra de l'arquitecte Roca i Bros que mostra la seva preocupació per la relació entre l'arquitectura i la ciutat en dissenyar-lo donant-li extrema importància a la façana i la seva relació amb l'espai públic. Per aconseguir integrar-lo bé en el conjunt urbà, Roca i Bros treballa la façana a partir dels habituals mecanismes compositius (estructuració mitjançant cantoneres i portals amb pedra treballada; llindes, brancals i cornises amb obra de fàbrica) combinant-los amb les necessitats de l'edificació. Les façanes són senzilles i idèntiques amb planta, pis i altell. S'ordenen en base a un cos central i dos laterals suaument sortints, creant una variació visual. Aquest model és pres per l'autor dels seus projectes per a presons, així com la gran austeritat compositiva sense elements ornamentals. Cal destacar l'ordenació horitzontal en base a dues motllures (separant els pisos) i una cornisa que ajuda a definir els cossos sortints abans esmentats. Al primer pis, hi ha alternança de finestres amb arc de mig punt i rectangulars. A l'altell, petites finestres cegues.

A la planta baixa, trobem nou grans obertures en arc escarsers actualment cegades. Una d'elles és l'entrada principal a l'edifici. El disseny d'aquestes portalades permeten dotar l'edifici d'una polivalència per adaptar-lo als diferents usos que se li vulgui donar al llarg de la seva vida útil i, alhora, integrar correctament l'edifici al seu entorn urbà evitant la construcció d'un tipus d'edifici fabril aïllat per llargs i opacs murs.

A l'interior, pati central rectangular amb estructura de dobles arcs de mig punt inicialment oberts per a l'ús industrial i després tancats per convent, escola i església.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

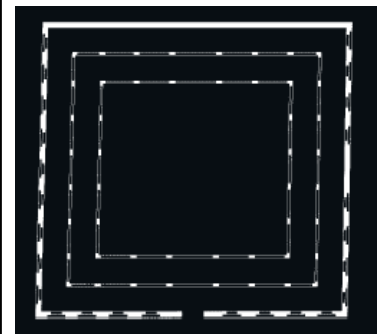
Ús actual: Escola pública d'educació primària Josep Pallach.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. No es permet la modificació de la volumetria específica de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual i els elements decoratius que el caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Antiga seu de Transports Padrosa

a.149

Situació: c. dels Fossos, 12**Referència cadastral:** 7397102DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Primer magatzem del que amb els anys s'ha convertit en una gran empresa de transports, va ser promogut per Pere Padrosa Simon, iniciador d'aquesta nissaga d'empresaris que l'any 2004 varen convertir aquest edifici en la seu del Museu de la Tècnica de l'Empordà, construït a partir dels fons de la seva col·lecció particular.

Època de construcció i tipologia:

1943 / Moviment modern. Autor: Ricard Giralt Casadesús, arquitecte.

Desplegat en cantonada, amb obertures seriades horitzontals i xamfrà amb forma de torre i estretes i allargades finestres verticals, el magatzem originari de Transports Padrosa –projectat per l'arquitecte Ricard Giralt Casadesús en els inicis de la postguerra- és un dels únics exemples a Figueres d'edifici industrial amb un llenguatge arquitectònic proper al moviment modern que s'ha conservat gairebé inalterat fins a l'actualitat. A inicis de la dècada de 2000 va ser rehabilitat per acollir la seu del Museu de la Tècnica de l'Empordà-Fundació Pere Padrosa.

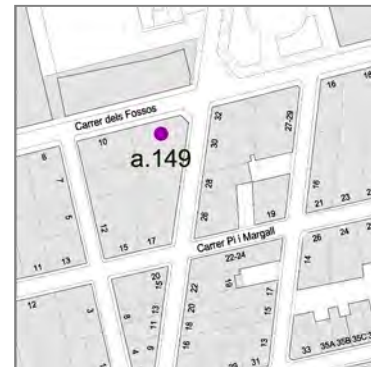
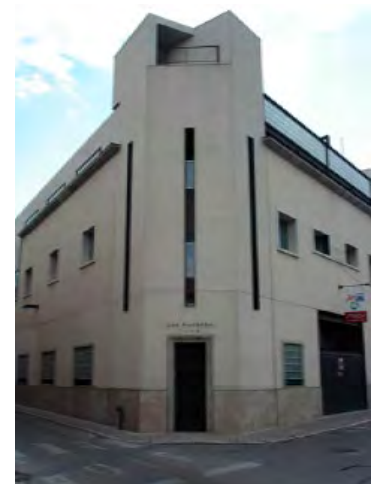
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Museu de la Tècnica de l'Empordà.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el caràcter sobri del conjunt degut a la manca d'ornamentació.

Casa Geli – Can Roig

a.150

Situació: pl. pi i Margall, 17 – calçada dels Monjos, 17**Referència cadastral:** 7397103DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

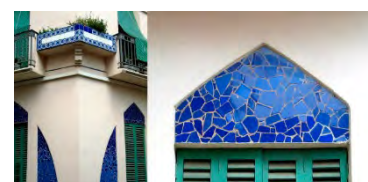
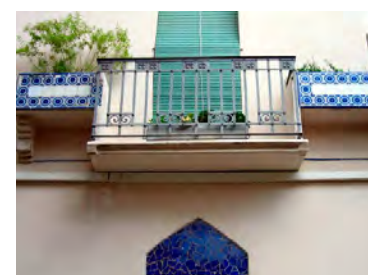
Habitatge unifamiliar construït de nova planta sobre enderroc previ com a residència pel fabricant de pells adobades Pere Geli Andreu (Figueres, 1846) membre d'una família d'adobers figuerencs documentada des de mitjans del segle XIX i germà i soci de Francesc Geli Andreu, amb casa i fàbrica, projectada per Josep Azemar, al mateix carrer Pi i Margall. Els seus nebots Tomàs i Bruno Geli Vergés -que s'edificaran les reves residències al mateix carrer Pi i Margall pocs anys després- continuarien el negoci familiar i a partir de la dècada de 1930 i fins almenys l'any 1950 esdevindran uns dels principals industrials i contribuents de la ciutat.

Època de construcció i tipologia:

1915 / Tardomodernisme. Autor: Llorenç Ros i Costa, arquitecte.

Edifici cantoner situat a l'eixample de la ciutat. La façana al carrer Pi i Margall presenta una porta d'accés i dues finestres en la planta baixa i una finestra i un balcó en el primer pis. La façana de la calçada del Monjos té en la planta baixa quatre finestres i en el primer pis dues finestres amb un balcó al mig. El cos central de la casa, que fa la cantonada, presenta en la planta baixa les dues finestres ja esmentades amb decoració de ceràmica blava en trencadís, fent un arc apuntat. El primer pis presenta dos balcons que estan units en la cantonera per una jardinera de ceràmica i reixa de ferro. El balcons tenen llandes piramidals d'estuc amb relleus i ceràmica. El cos central presenta un altell de finestres d'arc apuntat. Totes les obertures tenen porticons. Com a elements comuns a tot l'edifici, cal destacar el sòcol de pedra de Figueres amb cadiratge de forma irregular sense polir, i les baranes de balcons i finestres de ferro forjat amb elements decoratius geomètrics i florals.

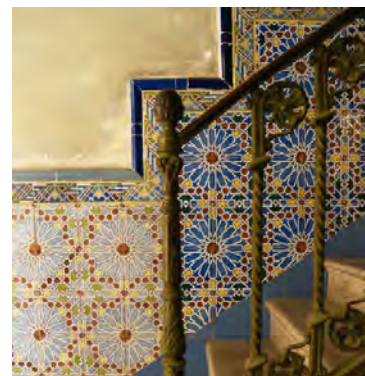
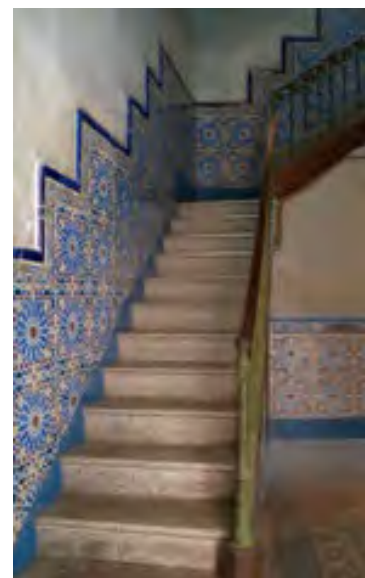
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els diferents detalls de ceràmica blava en trencadís. També caldrà conservar el sòcol de pedra de Figueres de la planta baixa i les baranes de ferro forjat. Caldrà mantenir la tipologia de les fusteries exteriors de porticons i persianes enrotllables així com la seva cromàtica en tons verdosos en contrast amb l'acabat de façana.

Casa Reig

a.151

Situació: pl. del Gra, 3 – c. Concepció, 2 – c. Sant Francesc de Paula, 1**Referència cadastral:** 7296704DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Habitatge i magatzem comercial promogut per Joan Reig Casas, un dels principals comerciants d'oli de la ciutat a la dècada dels anys 1930.

Època de construcció i tipologia:

1934 / *Moviment modern. Autor: Emili Blanch Roig, arquitecte.*

Edifici en un entorn urbà poc homogeni al voltant de la construcció vuitcentista de la Plaça del Gra.

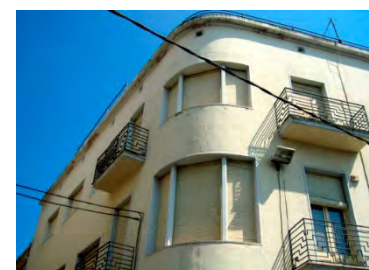
Edifici situat a davant de la Plaça del Gra, en un entorn poc homogeni. Es tracta d'una casa en cantonada, arrodonida, amb les façanes estucades de color groc. Consta de dos cossos de coberta plana i composició horitzontal de forats. La planta s'organitza a partir de dos espais de forma quadrada, un pati i la caixa d'escala. Aquests espais juntament amb el hall central conformen una "L" exempta a l'interior del trapezi general. Amb aquesta estructura es marca la transició entre la zona de dia (cuina-menjador-sala fumador), que s'estén a les façanes est i sud; i els dormitoris, a la façana oest i nord.

Un cos és de planta baixa i dos pisos i l'altre de planta baixa únicament. L'estructura del primer és simètrica i es desplega als dos costats de la cantonada, ocupada per l'àmplia obertura principal tripartida amb dos muntants estrets flanquejada per balcons tradicionals. La serralleria dels balcons tradicionals té una inspiració en els motius d'art decó. També destaca la utilització de la barana de vaixell a la terrassa. Les altres dues façanes d'aquest cos, que no són en cantonada, presenten balcons i finestrals allargats.

L'altre cos, dedicat a local comercial i terrassa, presenta tres grans forats horitzontals, que a la part superior composen la planta de terrassa plana.

L'obra de Blanch emfasitza la funcionalitat acabant amb l'ornamentació noucentista. La seva aportació, en la línia del GATCPAC, va suposar la introducció a Girona del nou model arquitectònic.

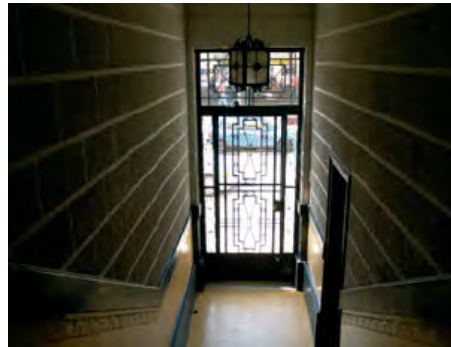
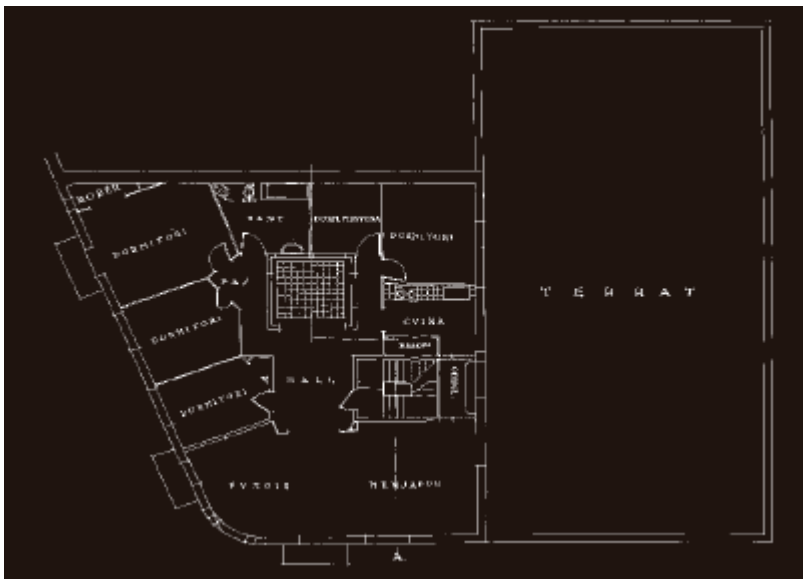
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial les baranes dels balcons i la porta d'accés amb motius art déco. Caldrà conservar el caràcter sobri del conjunt degut a la manca d'ornamentació.

Plaça del Gra

a.152

Situació: pl. del Gra**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9254-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Coneguda inicialment com a Plaça dels Monjos per haver-se format a partir de 1807 amb la construcció del convent dels benedictins en el que en aquells moments eren els afores de la ciutat. La seva consolidació urbana li vingué donada per l'obertura, l'any 1854, de la nova carretera de Figueres a Roses traçada sobre el convent ja desamortitzat i, especialment, l'any 1877 amb la ubicació de l'estació del ferrocarril i el progressiu desplaçament de la centralitat de la ciutat cap aquest sector en detriment dels barris del nord i nord-oest.

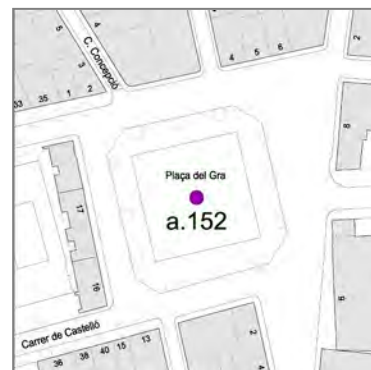
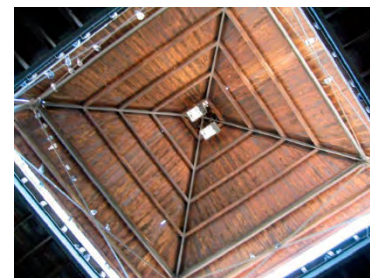
La configuració del seu aspecte actual és de l'any 1886 quan a iniciativa de diversos particulars i amb la col·laboració destacada de Marià Vilallonga, l'Ajuntament impulsà el seu cobriment i la destinà a mercat de cereals en detriment de l'antiga plaça del Gra situada al casc antic de la ciutat (actual plaça de les Patates).

Època de construcció i tipologia:

1886 / *Eclecticisme*. Autor: *Francesc Puig Sagué, m.o.*

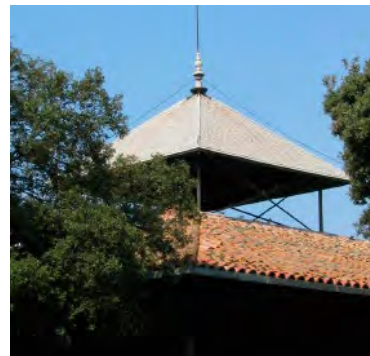
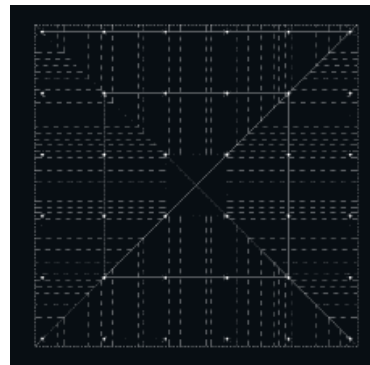
Plaça situada a l'extrem de l'eixample. Va ser un nou espai públic per a mercat, formant conjunt amb les places de l'ajuntament i del Grà Antiga. Es troba definida implícitament en els projectes militars per la ciutat, en forma d'espai quadrat tocant a la sortida de la futura carretera de Roses. Limitada per dos camins existents i per dos vials derivats de l'eixample de la zona de l'hospital. Pel seu emplaçament marginal no es va definir una proposta arquitectònica per a l'entorn, tot i que es va limitar l'alçada dels edificis a dos pisos. Al 1886-87 Puig i Sagués realitza l'actual estructura de cobriment en ferro, fusta i teules canviant només la llanterna central que el projecte preveia esfèrica i es va realitzar piramidal. Es tracta d'una estructura simple, però dotada d'una gran harmonia, que configura un espai singular. Les seves 36 columnes de ferro suporten un cobert a quatre aigües amb entramat de fusta i coberta de teula àrab algunes en acabat vidriat de colors.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Plaça coberta – mercat.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació de l'estructura, dels elements ornamentals, de l'arbrat i del mobiliari urbà que la caracteritzen. També caldrà conservar la totalitat de l'estructura coberta: les columnes de fosa, les jàsseres de perfil metàl·lic, les biguetes i solera de fusta, la teulada amb les peces vidriades de colors i el llanternó.

Casa Jou

a.153

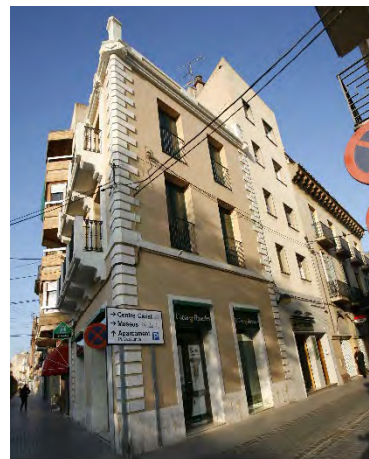
Situació: pl. del Gra, 2 – c. Concepció**Referència cadastral:** 7296108DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Modernisme.*

Edifici situat a davant de la Plaça del Gra. És un edifici cantoner de planta baixa renovada destinada a local comercial. Presenta dues plantes amb la mateixa ordenació: balconada correguda, de tres balcons per pis molt junts, ordenats en vertical amb quatre pilars d'ordre corinti, que segueixen els relleus de la façana (mènsoles, balcó, façana, mènsula, balcó, façana) quedant-hi integrat. El conjunt culmina en cornisa i terrat. La cantonada decorada amb encoixinat de carreus de la mateixa mida el primer pis i irregulars als dos pisos superiors. Fa cantonada en angle obtús, també encoixinat. La façana del carrer Concepció és senzilla: té també dos pisos amb dos balcons cadascun i a la planta baixa hi ha dos finestres que s'han convertit en aparadors.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Fita

a.154

Situació: c. de la Rutlla, 35 – c. Concepció, 5**Referència cadastral:** 7296116DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Habitatge promogut per l'industrial del ferro Lluís Fita Salvatella, reformant i ampliant abastament l'edificació prèvia promoguda pel seu pare Narcís Fita Barneda (Figueres, 1840-?) projectada pel mestre d'obres Sebastià Pi i Pi l'any 1909. Família figuerenca d'industrials del ferro documentats com a tal des de la dècada de 1850 amb la foneria de la societat Verges i Fita situada al mateix carrer de la Rutlla, l'any 1894 la companyia Sala i Fita amb la fàbrica al carrer Nou, era l'única de la ciutat dedicada a la fosa del ferro fins prop de l'any 1915. Ja a la dècada de 1920, Lluís Fita Salvatella amplià el negoci construint un nou magatzem i foneria a l'avinguda Vilallonga i aixecant, amb projecte de Roca i Pinet, el nou taller i oficines al carrer Méndez Núñez, on hi restà fins a la dècada de 1990.

Època de construcció i tipologia:

1924 / Noucentisme. Autor: Ricard Giralt Casadesús, arquitecte.

Casa senyorial entre mitgeres, de planta baixa i dos pisos, amb façana a dos carrers. D'estil noucentista, presenta una abundància de detalls d'ofici, entre els que destaquen els esgrafiats.

La façana del Carrer de la Rutlla consta, a la planta baixa, de portal enreixat per a local comercial i porta d'entrada allindada amb decoració floral i grans mènsules que suporten el balcó del primer pis, al costat del qual es troba una tribuna poligonal amb columnes jòniques i mènsules que sostenen el balcó del segon pis. En aquest segon pis trobem tres finestres, dues de les quals formant un únic balcó amb la barana de ferro forjat. En el ràfec es repeteixen les grans mènsules que aguanten una petita teulada. La façana es corona per una barana amb balustrada al terrat amb hídries a les puntes i boles decoratives sobre els massissos. Tota la façana presenta esgrafiats de motius geomètrics i florals excepte a la planta baixa on el parament imita un encoixinat de línies horitzontals.

La façana del Carrer Concepció presenta a la planta baixa quatre portalades d'arc de mig punt, que en l'actualitat s'utilitzen com a locals comercials, amb les impostes molt remarcades que s'uneixen en un contínuum a tot l'ample de la façana. Els dos nivells superiors contenen vuit grans finestrals que donen a sengles balcons, tots amb barana de forja treballada diferentment, amb més fantasia les del primer pis. Tot el parament és arrebossat i decorat amb esgrafiats geomètrics, que inclouen un parell de figures femenines de grans dimensions, en una al·legoria de l'abundància. La cornisa està suportada per permòdols i els vessants de la coberta protegits amb teula àrab.

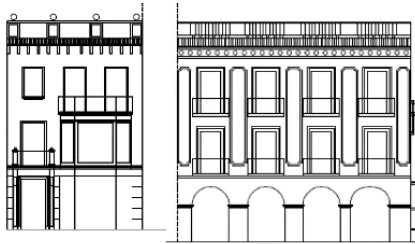
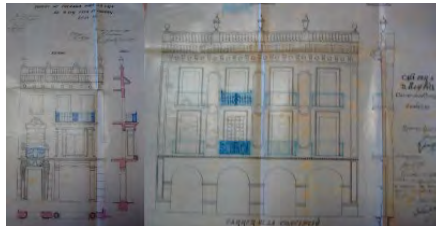
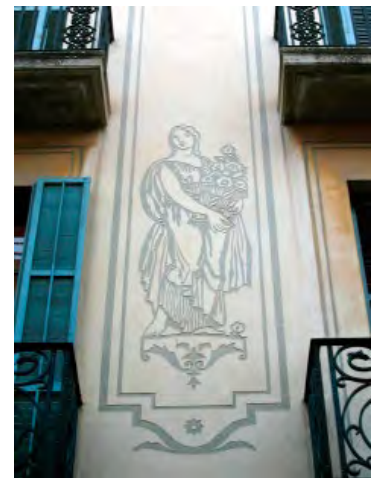
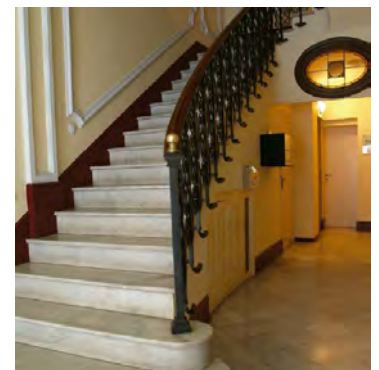
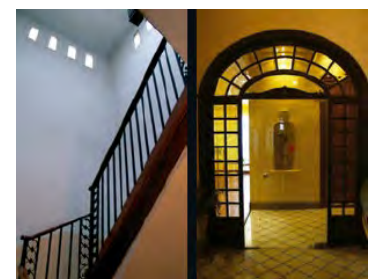
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiats ornamental de la façana.

Casa Batlle

a.155

Situació: c. Rutlla, 29 – c. Sant Cristòfol, 2**Referència cadastral:** 729611DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

1935 / Moviment modern. Autor: Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.

Habitatge en cantonada projectat per Pelayo Martínez com a reforma i ampliació de la casa preexistent. Plantejada en dos cossos –planta baixa i plantes pis- ben delimitats per un voladís i un tractament diferenciat de les obertures, les plantes pis despleguen dues façanes simètriques amb tres eixos verticals d'obertures. De forma gairebé cúbica, les línies netes i la inexistència d'ornamentació del conjunt li confereixen un aspecte de senzillesa i discreció que el situen a prop de les pautes del moviment modern, lleugerament alterats per la pèrgola de la terrassa lateral i l'emmarcament amb pedra de la porta principal.

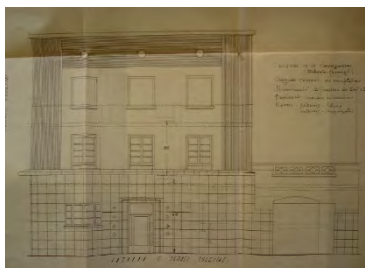
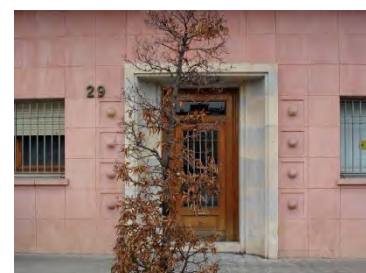
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat esgrafiats de la façana així com el caràcter sobri del conjunt degut a la manca d'ornamentació.

Casa Moner

a.156

Situació: c. Sant Cristòfol, 12-14 – c. Sant Joan Baptista, 1**Referència cadastral:** 7296206DG9779N ; 7296207DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1897 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.*

Finca en cantonada amb jardí posterior situada prop del nucli antic de la vila en el límit on comença la traça de carrers de l'eixample del darrer terç del segle XIX on predomina la tipologia de "la caseta i l'hortet". Aixecat sobre un enderroc previ, i afegint-se als elements constructius i ornamentals propis de l'arquitectura d'Azemar –especialment en el tractament de les obertures de la planta baixa- destaca especialment dins el conjunt de l'obra d'aquest arquitecte per tractar-se d'aquesta tipologia poc habitual en el seu treball.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir l'acabat encoixinat de la planta baixa.

Casa Jiménez – Casa Gallego

a.157

Situació: pl. de la Palmera, 1 – c. Santa Margarida, 8**Referència cadastral:** 7196302DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Edifici promogut pel comerciant de drogues amb botiga i domicili a la Plaça de l'Ajuntament, Antonio Jiménez Eugenio, nascut a Torrecilla (Valladolid) l'any 1867 i resident a Figueres des del 1888. El promotor, que va ser regidor republicà federal a l'Ajuntament figuerenc entre 1905 i 1909, va fer aixecar aquesta casa prop de l'any 1907 coincidint amb la rectificació del carrer Monturiol i la urbanització de la Plaça de la Palmera. Amb la mort del promotor, l'any 1916, la casa va ser adquirida pel sastre i comerciant Joan Pagès Soler, (Lladó 1862-1949), motiu pel qual també se la coneix com a casa Pagès.

Època de construcció i tipologia:

1907 / Modernisme. Autor: Josep Bori Gensana, arquitecte.

Casa de renda de llenguatge modernista projectada pel mateix arquitecte autor del Casino Menestral.

Es tracta d'una casa de planta baixa, tres pisos i terrat, ubicada entre mitgeres. La façana és de composició asimètrica que emfasitza la verticalitat de les tres obertures en que està dividida. A la planta baixa hi ha una portalada d'arc de mig punt i decoració floral per accedir a l'escala de pisos, i dues obertures allindades pel local comercial (Teixits Gallego). Els baixos han estat bastant modificats. En el primer pis, trobem una tribuna central amb vidre i decoració escultòrica de tipus floral, i dos balcons laterals. En el segon pis tres arcs de mig punt emmarquen tres balcons (el central en l'eix de la tribuna del pis de sota). La façana està coronada per cornisa, terrassa amb frontó tripartit (efecte ondulat, típicament modernista). La façana està arrebossada i hi ha baranes de ferro forjat als balcons.

L'estructura regular de la façana és equiparable a la de les cases veïnes que, per contra, no exploten l'element de la tribuna.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, la tribuna central, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la tipologia i les característiques de les fusteries exteriors.

Casa Coma

a.158

Situació: pl. de la Palmera, 9**Referència cadastral:** 7196806DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Aquest edifici va acollir durant varies dècades l'escola Centro Cultural Cervantes.

Època de construcció i tipologia:

1880 / Autor: desconegut.

Edifici de renda aixecat en un sector de la ciutat –davant per davant del curs de la riera coberta- que a finals del segle XIX experimentaria un important desenvolupament amb la urbanització i formació de la nova plaça de la Palmera.

És un edifici de pauta neoclàssica amb planta baixa, dos pisos i golfes. La planta baixa té quatre portals, tres d'ells destinats a locals comercials. La façana principal s'ordena a partir de quatre eixos verticals. El primer pis té una balconada central correguda mentre que al segon pis té quatre balcons suportats per mènsules. Les obertures del segon pis estan emmarcades per unes motlures que imiten una pilastra coríntia i amb una llinda decorada amb ornamentació floral. Això es repeteix en el tercer pis tot i que degut al mal estat de conservació de l'edifici en algunes finestres ha desaparegut. La planta golfes té quatre obertures de ventilació. Els pisos estan separats per unes motlures amb decoració vegetal. Culminat per cornisa i terrassa.

La profusió d'elements ornamentals en la façana fa que s'apropi a l'eclecticisme propi del final de segle.

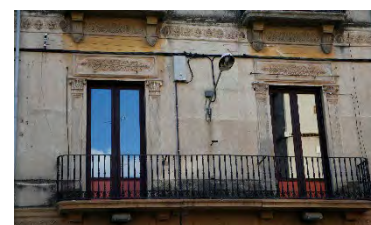
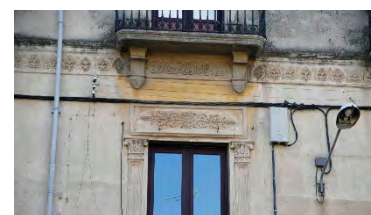
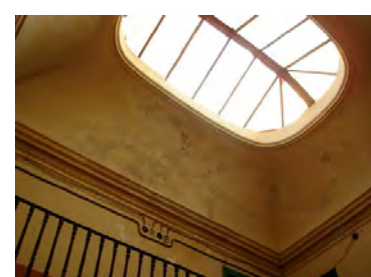
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.

Estat de conservació: Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...).

Casa Fèlix Jaume

a.159

Situació: c. Caamaño, 12**Referència cadastral:** 7196802DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Obra popular.*

Edifici entre mitgeres de planta baixa més tres pisos, situat al nucli històric de la ciutat. La planta baixa, dedicada totalment a local comercial, té dos arcs escarsers un dels quals està tapat pel rètol de la botiga. El primer pis presenta tres balcons, de mateixa mida els dels costats i més petit el central. Això es repeteix al tercer pis. Al segon pis la balconada és correguda. A cada pis, sota els balcons, la façana està decorada per frisos decoratius horitzontals amb ornamentació vegetal. A sobre del tercer pis apareix una motllura que dona pas a les golfes amb dues petites obertures.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Mas Roger

a.160

Situació: c. Monturiol, 10 – pl. de la Palmera - c. Caamaño, 8**Referència cadastral:** 7091605DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Habitatge plurifamiliar en bloc de nova planta promogut per Enriqueta Mas Roger (Figueres, 1862-1945). Aquest casal, edificat en el nou espai alineat del carrer de Monturiol realitzat el 1907, va ser a partir de 1912 el segon domicili familiar de Salvador Dalí on, en el taller que instal·là al safareig del terrat, pintà alguns quadres com Noia a la finestra, a Figueres (1926) o els cartells de les Fires i Festes de la Santa Creu (1921 i 1922).

Època de construcció i tipologia:

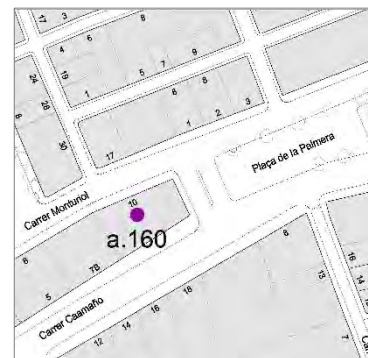
1910 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

Edifici que destaca per les seves tres façanes i per l'equilibrada combinació de fusta, ferro, rajol i pedra. La seva situació -al sud de l'eix cívic sobre la ribera- s'explica dins el procés de remodelació urbanística de la Figueres del tombant de segle.

És un edifici cantoner a tres carrers. És un edifici que destaca per les seves tres façanes i per l'equilibrada combinació del ferro, fusta, rajol, ceràmica i pedra. Les tres façanes estan distribuïdes de la mateixa manera. A una de les façanes laterals presenta a la planta baixa encoixinat de pedra al sòcol; amb tres portals d'arc de mig punt units per la línia d'impostes i dos portals laterals d'arc rebaixat. Al primer pis finestres inscrites en arcs de mig punt cecs amb guardapols i ampit motllurat sobresortit. Culmina amb cornisa amb motlures dentelades i teulada de ceràmica vidriada en verd i groc. A l'altra façana lateral presenta portal d'arc de mig punt central i dos portals d'arc rebaixat laterals. Al primer pis tribuna central tancada sobre mènsules amb finestres d'arc rebaixat integrada dintre d'una balconada correguda amb barana amb balustrada. Al segon pis dos balcons laterals amb llosana motllurada i barana forjada amb decoració geomètrica i balco central sobre tribuna amb llosana motllurada i balustrada. La façana principal té un cos avançat i sobre d'aquest terrassa. Als laterals dos torricons amb obertura d'arc de mig punt, decoració ceràmica verda i groga i coberta en teula a quatre vessants. Al tercer pis les obertures estan allindades i a sobre hi ha una motllura que les separa de la planta golfes on es troben obertures de ventilació quadrangulars decorats amb motius vegetals. Culmina amb barana amb balustrada.

Aquest edifici és un dels millors de l'arquitecte Josep Azemar, corresponent a la seva etapa de maduresa on apareix plenament desenvolupat el seu llenguatge personal tant constructiu com decoratiu a partir d'un acurat ús de materials i textures: fusta, ferro, rajol, ceràmica i pedra.

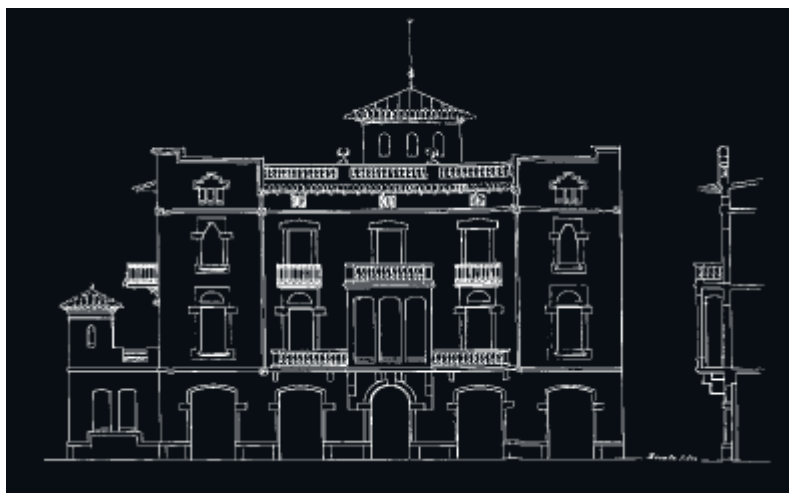
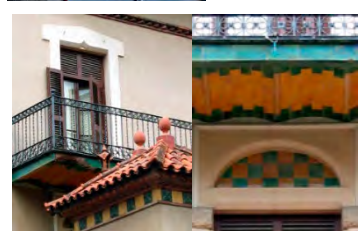
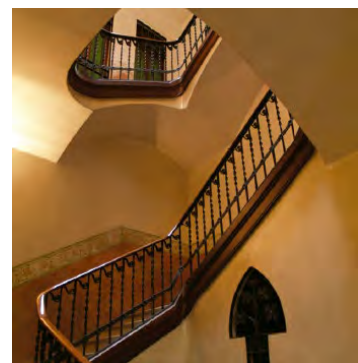
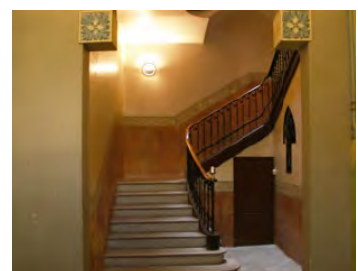
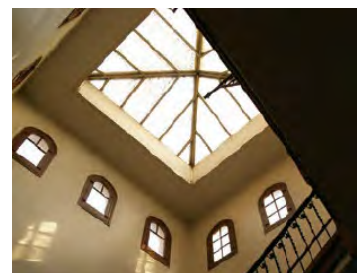
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

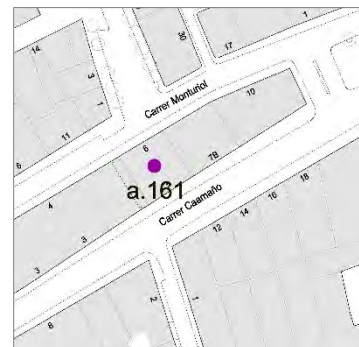
Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els detalls revestits amb ceràmica de colors.

Casa de Puig

a.161

Situació: c. Monturiol, 6 – c. Caamaño, 8**Referència cadastral:** 7091603DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEC**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Aixecada de nova planta per Dolors de Puig de Fonsdeviela -marquesa vídua de la Torre- sobre l'extrem del terreny i jardí del casal que havia heretat del seu pare, el propietari, advocat i destacat polític afrancesat Tomàs Puig i Puig (Figueres, 1775-1835). Aquesta va ser també la casa natal de Salvador Dalí (1904-1989) als baixos de la qual el seu pare hi tenia la notaria i on hi visqué amb la seva família fins l'any 1912.

Època de construcció i tipologia:

1898 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

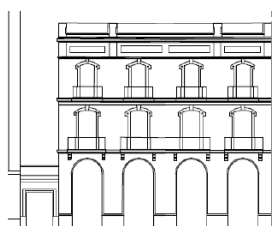
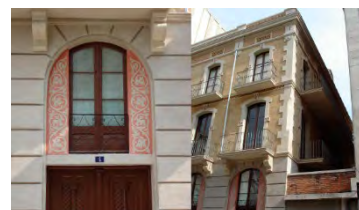
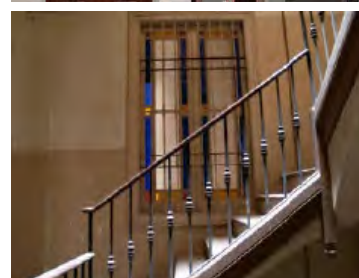
Edifici modernista estructurat en quatre crugies perpendiculars als fronts dels carrers Caamaño i Monturiol. El volum presenta tres façanes, dues als carrers esmentats i una tercera a ponent que afrontava originalment a un gran espai de jardí. Els alçats s'estructuren en vertical per la sobreposició d'un basament de doble alçada format per arcades de mig punt, un cos també de doble alçada i un remat cornisa d'una planta de reduïda alçada.

Els elements constructius i decoratius (esgrafiats, motllures,...) d'aquesta construcció exemplifiquen l'aplicació del repertori de tècniques i oficis de la construcció per la definició d'un llenguatge arquitectònic eclèctic sobre la pauta procedent del neoclassicisme.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Museístic (casa natal de Dalí)**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el revestiment encoixinat de planta baixa.

Casa Puig Descals

a.162

Situació: c. Caamaño, 8**Referència cadastral:** 7095504DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Casal promogut per Joan de Puig i Descals, gran propietari de Santa Llogaia d'Àlguema i de Darnius, ennoblit amb el títol de Baró de les Rodes l'any 1848. Era germà d'Anicet de Puig Descals (Sta. Llogaia, 1817-Madrid, c.1880), advocat, un dels fundadors del Partit Democràtic-Progressista espanyol l'any 1849 i diputat pel districte de Figueres entre 1846 i 1856 venent repetidament les candidatures dels conservadors locals encapçalades per Narcís Fages de Romà i Josep de Caramany. Joan i Anicet de Puig Descals eren oncles del poeta, acadèmic de la llengua i mestre en Gai Saber Anicet de Pagès i de Puig, i també néts de Josep de Puig i Puigferrer, hisendat de Darnius i promotor de l'eixample de Figueres en la zona del carrer Vilafant en virtut del permís que li concedí el Comte de Lacy l'any 1792 i que executà les dècades següents.

Època de construcció i tipologia:

1835. Autor: desconegut / Joan Papell, m.o.

Gran casal senyorial estructurat mitjançant eixos verticals i balcons de volada decreixent amb una gran portalada d'accés, escala monumental i originalment amb un generós jardí lateral del qual encara se'n pot apreciar un fragment de la tanca. És interessant destacar la relació que la façana principal, més majestuosa, estableix amb les façanes laterals que abocaven al jardí, més senzilles i domèstiques.

Construït el 1839, presenta una tipologia propera al neoclassicisme que molt poc després s'imposaria a la ciutat, però encara amb gran influència de la tradició tardo-barroca dels casals senyorials setcentistes.

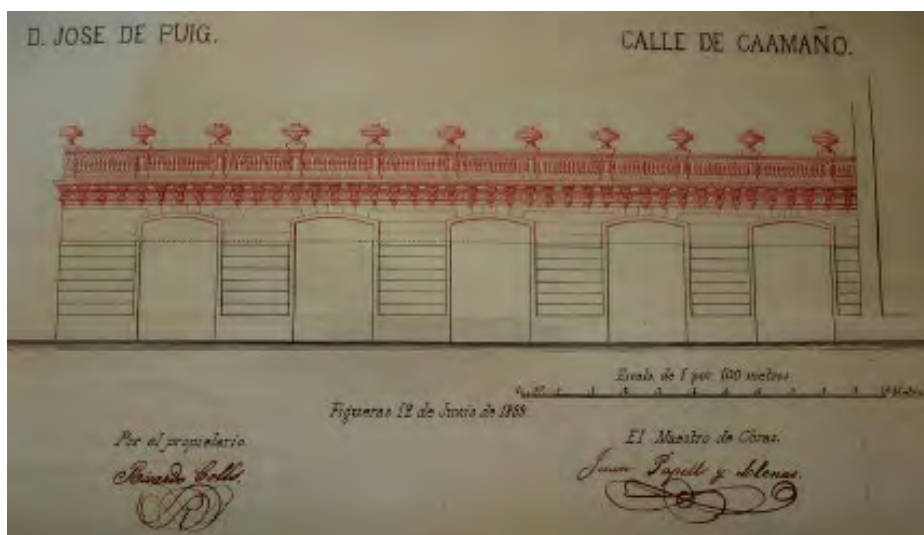
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, arquitectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatges i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Felip

a.163

Situació: c. Rutlla, 5 – pl. del Dr. Ernest Vila**Referència cadastral:** 7095509DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*1940 / Moviment modern. Autor: Ricard Giral Casadesús, arquitecte.*

Construït en els primers anys de la postguerra en una cantonada molt centràica i amb una gran similitud amb la casa Forn dissenyada pel mateix Giral un any abans també en cantonada en una parcel·la del costat oposat de la plaça la casa Felip presenta una gran simplicitat conceptual: una ampla façana articulada en dos grans eixos i obertures horitzontals, cantonada tractada amb punt rodó i obertures –ara cegues-, i absència total d'ornamentació –exceptuant el treball de les baranes dels balcons-. Elements que la situen dins el terreny del racionalisme, estil arquitectònic que en aquest mateix carrer ja s'havia iniciat a la dècada de 1930 amb les cases Reig i Batlle, i amb les que manté nombrosos punts de contacte.

El projecte inicial només tenia planta baixa i una planta pis fins que l'any 1943 s'amplià amb una planta més segons projecte del mateix Giral, configurant l'edifici tal com el veiem avui.

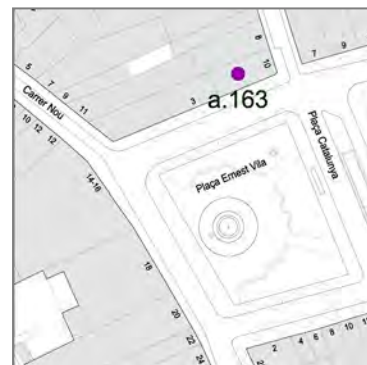
Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatges i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la tipologia de fusteries de tres fulls així com caràcter sobri de la façana degut a la manca d'ornamentació.

Casa Carreras – Casa de El Siglo

a.164

Situació: c. Rutlla, 1 - pl. Ernest Vila**Referència cadastral:** 7095511DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Edifici molt malmès durant la Guerra Civil i reconstruït per l'arquitecte Pelayo Martínez.

Època de construcció i tipologia:

1940 / *Eclecticisme*. Autor: *Pelayo Martínez Paricio*, arquitecte.

Edifici al centre històric de la ciutat, a davant de la plaça Doctor Ernest Vila i molt a prop de la Rambla. Es troba situat en cantonada, amb planta baixa, dos pisos i cobert per terrassa. A la planta baixa trobem el portal d'accés a l'edifici i un gran local comercial. Als dos pisos superiors, trobem una balconada correguda al llarg de tota la façana (amb cinc obertures) i dues finestres renovades als extrems fora de la balconada; aquestes estan suportades per mènsules. Les obertures estan emmarcades per motllures laterals d'arrebossat que neixen del sòcol. Per sobre del segon pis, motllura, cornisa sobre petites mènsules i terrassa superior.

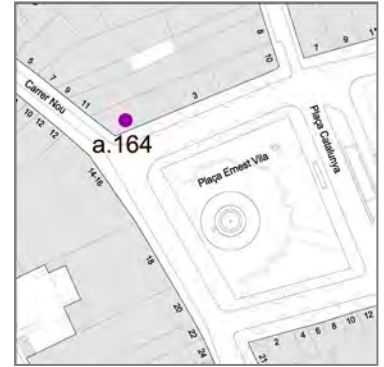
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol arrebossat en contrast de la planta baixa i el primer pis.

Casa Jucglà

a.165

Situació: c. Nou, 5**Referència cadastral:** 7095513DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Habitatge plurifamiliar promogut per Joan i Narcís Jucglà Mercader, nissaga de pastissers i confiters (i comerciants d'ultramarins) documentats a Figueres des de finals del segle XIX i actius fins l'any 2002 quan es tancà el negoci. El projecte de la casa, realitzat l'any 1919 per Joan Roca i Pinet, constitueix una interessant peça del patrimoni arquitectònic figuerenc i alhora un reflex de l'enriquiment que varen experimentar un part important del comerciants figuerencs, i el conjunt de la ciutat, en el context de la I Guerra Mundial.

Època de construcció i tipologia:

1919 / Noucentisme. Autor: Joan Roca i Pinet, arquitecte.

Edifici entre mitgeres molt a prop de La Rambla amb planta baixa, tres pisos i golfes. La planta baixa té un local comercial i portal d'accés a l'edifici lateral. Al primer pis hi ha una balconada correguda amb tribuna central amb decoració floral a la part superior, més avançada que els balcons. Els finestrals laterals han estat reformats sense respectar el conjunt de la façana. Al segon pis la tribuna inferior continua, amb elements escultòrics, vitralls i ceràmiques, però en aquest cas està inscrita en un arc de mig punt. A cada costat hi ha un balcó semicircular suportat per una mènsula vegetal i al timpà de la l'arc de la finestra decoració ceràmica quadriculada decorada amb llinda ornamental ceràmica. A cada costat de l'arc element floral decoratiu. En el cos central, a cada costat de les tribunes i ha una pilastra rematada amb un capitell amb un orla floral. Al tercer pis hi ha una balconada correguda amb balustrada sobre mènsules i sobre la tribuna central inferior. Per sobre hi ha una banda decorativa amb motllura correguda i voladís ondulat i amb ornamentació al centre. Les golfes han estat retocades amb posterioritat. Per sobre hi ha una cornisa i una balustrada que remata la coberta en forma de terrat.

La reiteració eclèctica de motius decoratius com garlandes, medallons, òculs i ceràmica doten al conjunt d'una presència vistosa i feixuga.

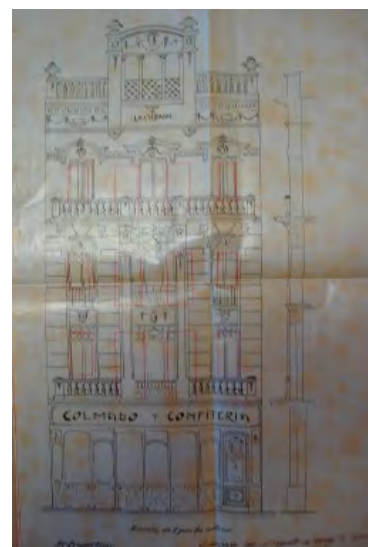
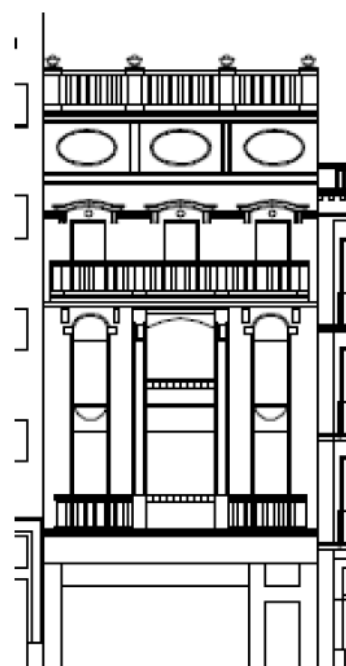
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Monturiol – Casa Parés

a.166

Situació: c. Caamaño, 2 - c. Nou, 1**Referència cadastral:** 7095501DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Construïda sota les premisses tècniques i culturals del neoclassicisme introduïdes a la ciutat a partir de la dècada de 1840 pel nou arquitecte municipal Josep Roca i Bros, i sancionades legalment per les Ordenances Municipals de 1845/1850, la casa Monturiol és un dels primers exemples de la tipologia d'edifici de renda de pauta neoclàssica que caracteritzaria la intensa i densificadora renovació urbana i arquitectònica experimentada per la ciutat durant les dècades centrals del segle XIX. Va ser promoguda per Joaquim Monturiol Estarriol, germà de l'inventor Narcís Monturiol.

Època de construcció i tipologia:

1848 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.

Edifici de renda de pauta neoclàssica construït en el context de renovació urbana propiciat en aquest sector de la ciutat per cobertura de la riera de Galligants –que passava descoberta davant per davant de la finca- i la formació de la Rambla.

Edifici situat al principi del carrer Nou, en xamfrà amb la Rambla. És un edifici que forma cantonada en angle agut amb carreus de pedra, trencant el ritme i donant aspecte de fortificació. La planta baixa està dedicada a local comercial. Al primer pis destaquen tres balcons poc sortits i petits allindats. El segon pis té tres balcons més sortits i són més grans. Trobem una repetició dels tres balcons en les pisos superiors en ordre decreixent. La façana és d'arrebossat i es troba força deteriorada per la col·locació de canonades i tubs. Cal tenir en compte les divisions en vertical a partir del segon pis a través d'unes incisions rectangulars. Hi ha motllura de separació horitzontal entre el quart i les golfes. Cobriment amb cornisa i terrassa. Les dues façanes es despleguen de forma simètrica amb dos trams de tres eixos verticals d'obertures i balcons decreixents.

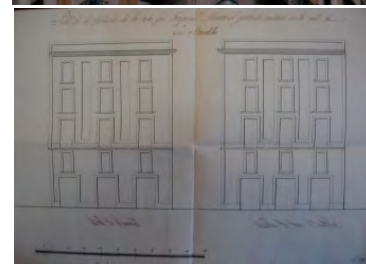
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Alegret – Casa Pujol – Can Gorgot

a.167

Situació: c. Nou, 4**Referència cadastral:** 7095609DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Edifici promogut per Pere Alegret Presas, gran fabricant de sabó i un dels principals contribuents de Figueres des de mitjans del segle XIX, destacat membre del partit progressista figuerenc. La construcció de la casa Alegret - de la mateixa manera que la casa del comerciant de cafè Joanama o el sastre Bosch, també amb projectes de Josep Roca i Bros- il·lustra la puixança de la petita burgesia industrial i comercial figuerenca de mitjans del segle XIX i la seva exteriorització mitjançant l'encàrrec d'habitatges (a voltes únicament façanes) al mateix arquitecte que construeix els grans casals dels hisendats de la comarca establerts a Figueres. Una relació que també s'estenia a la construcció dels edificis industrials, tal com mostra l'actual Escola Josep Pallach (antiga fàbrica de pells adobades Bassols) o l'edifici industrial també projectat per Roca i Bros al carrer Nou, desaparegut a finals de la dècada de 1980.

Època de construcció i tipologia:

1856 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte (atribuït).

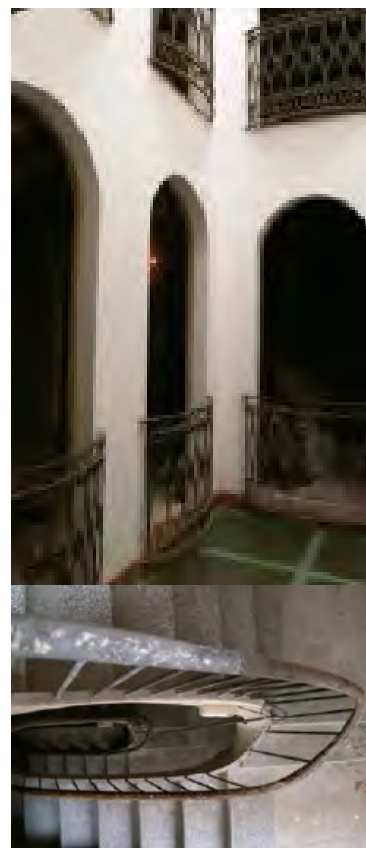
Es tracta d'un edifici entre mitgeres, a on la planta baixa, que presenta encoixinat, té un local comercial i portal lateral. Al primer pis hi ha balconada correguda i la finestra està emmarcada i amb decoració floral a la llinda. En els altres dos pisos superiors, balcons de mida menor segons l'alçada. Els dos primers pisos estan emmarcats per pilastres d'ordre corinti, amb pilastres estriades, i el tercer presenta motius ornamentals (florals i hídrics), a cada costat del balcó. Corona la façana una cornisa, fris, barana amb balustrada i terrassa. A l'interior destaca el pati voltat de balconeres amb interessants detalls d'obra i serralleria d'època. L'any 1999 l'edifici va ser recuperat com habitatge unifamiliar.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006, Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Joanama – Casa Café Progrés

a.168

Situació: la Rambla, 33 - c. Forn Nou, 9**Referència cadastral:** 7095603DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Edifici promogut pel comerciant de cafè Josep Joanama i Balés, nascut a Isla de León (San Fernando -Cadis) el 1817 i resident a Figueres des del 1841. L'any 1856, prèvia compra de l'immoble on tenia el seu comerç encarregà la reforma de la façana a Josep Roca i Bros. Amb el nom comercial de Joanama y Cía, Josep Joanama va ser el principal comerciant de cafè de la ciutat fins la seva mort l'any 1870. Des de finals del segle XIX i fins a l'any 2001 -moment en que després d'una forta intervenció rehabilitadora, esdevingué l'actual Hotel Rambla- els seus baixos acolliren el Cafè del Progrés, un dels més populars i antics de la ciutat.

Època de construcció i tipologia:

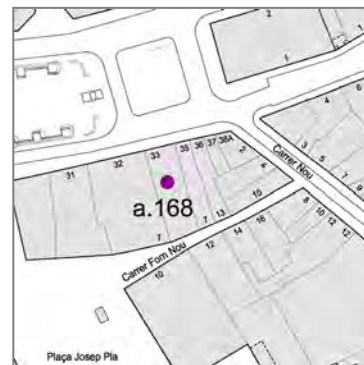
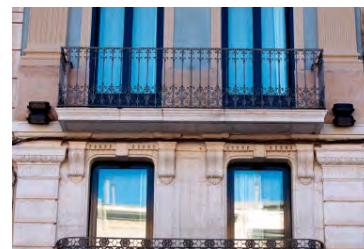
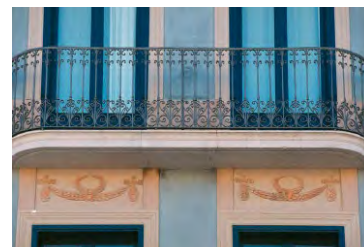
1856 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte (atribuït).

Petit edifici neoclàssic atribuït a l'arquitecte Josep Roca i Bros el qual, en una amplada de poc més de cinc metres i mig, aplica una pauta de sobreposició de dos ordres gegants de dos plantes, el més baix resolt amb pilastres i dintells de carreus, el fust o cos principal amb dos pisos emmarcats per les pilastres estriades que suporten amb els semicapitells i una petita cornisa la planta de remat que presenta diversos motius ornamentals sobresortits i encastats.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...).

Monument a Narcís Monturiol

a.169

Situació: Rambla**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Amb la renovació de la Rambla de Figueres el consistori engegà un procés per a l'erecció d'una escultura d'homenatge a Narcís Monturiol, l'inventor del submarí, que havia nascut a la ciutat el 1819. Malgrat que la decisió es va prendre el 1892, el procés de concreció fou llarg i el concurs per a l'adjudicació de l'obra no tingué lloc fins al 1916. Finalment, el monument va ser inaugurat el 2 de maig de 1918. El concurs l'havien guanyat l'escultor Enric Casanovas i Ricard Giralt en qualitat d'arquitecte que proposava les solucions arquitectòniques.

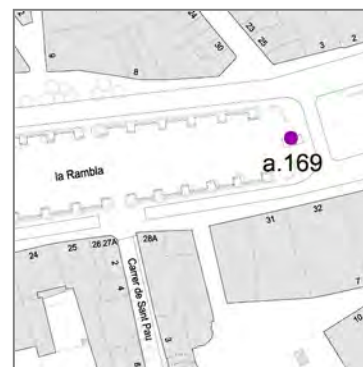
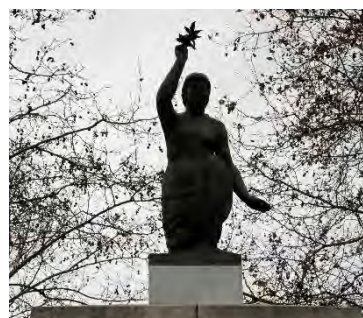
El conjunt escultòric se'l considera l'obra més reeixida de Casanovas tot i que els contemporanis van censurar-la perquè evitava fer aparèixer les conviccions morals de Monturiol, fortament republicanes i federals.

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XX / Noucentisme. Autor: Enric Casanova Mestre i Apel·les Fenosa Florensa, escultors; Ricard Giralt Casadesús, arquitecte.

Monument en pedra calcària blanca situat a la Rambla de Figueres. La base està constituïda per un el gran prisma de pedra que acull els relleus i l'escultura i, a més, un parell de columnes adossades amb capitells jònics fets de bronze. Pel que fa al treball de l'escultor Casanovas, el prisma presenta, frontalment i centrat, un medalló que reproduïx l'efígie de Monturiol al voltant del qual es desenvolupa l'escena del reclam de les profunditats feta en relleu que protagonitza la figura d'un jove l'atenció del qual és atreta per una donzella que banyen les ones del mar acompanyada de peixos voladors, els quals són obra de l'escultor Apel·les Fenosa. En la cara oposada, s'hi troba el relleu d'unes dones que naden i es capbussen, en referència a la invenció del submarí, l'Ictíneu. Damunt del prisma es representa la victòria sobre les dificultats, per mitjà de l'escultura d'una dona jove, ajaguda, que simbolitza la Fama i que du a la mà un feix de llorer.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Ornamental.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:
Manteniment i conservació.

Edifici a la pl. Josep Pla

a.170

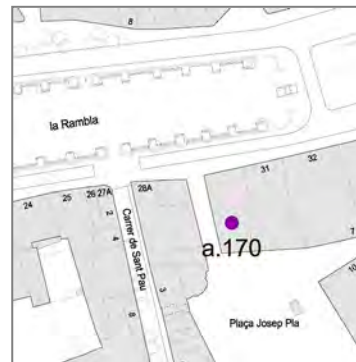
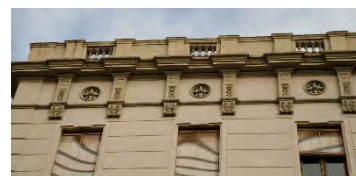
Situació: pl. Josep Pla – Rambla, 30**Referència cadastral:** 7095601DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX – Inici s. XX / Eclecticisme.*

Edifici cantoner situat a davant del Teatre municipal. És un edifici situat just a darrera de La Rambla, de planta baixa, dos pisos i golfes, amb coberta terrassada. Aquest edifici destaca pels elements clàssics existents a la seva façana. Tot i que la planta baixa ha estat rehabilitada recentment, la resta de la façana si que manté els elements originals. Al primer pis les obertures tenen un guardapols molt marcat format per unes mènsules amb decoració vegetal que suporten una llinda sota la qual hi ha un fris de flors i sota d'aquest una flor inscrita en un cercle. Al segon pis es repeteix el mateix motiu a les obertures havent-hi també un frontó a sobre del guardapols. Al pis superior veiem unes mènsules aparellades dos a dos entre les quals hi ha una flor inscrita en un cercle. Aquestes mènsules suporten el voladís molt marcat a sobre del qual hi ha la barana de la terrassa amb balustrada. A la façana lateral es repeteix la mateixa decoració que a la façana principal però les obertures tenen totes balcons individuals.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els elements originals de les plantes superiors.

Casa Heras – Café Royal

a.171

Situació: c. Sant Pau, 1 – Rambla, 28**Referència cadastral:** 7094950DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1b**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 6573-I; 05/11/2013)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

La llicència per a construir l'edifici que acull el cafè Royal és va sol·licitar l'any 1821. El projecte presenta una planta irregular amb un cos estret amb façana al carrer Sant Pau i la Rambla i un altre lateral adossat al carrer Forn Nou.

El primer projecte plantejava una obra de planta baixa i dos pisos amb l'accés a l'habitatge pel carrer Sant Pau. Al carrer del Forn s'obre una gran portalada anomenada popularment "la tartana" ja que servia de càrrega i descarrega de mercaderies. La planta baixa té tres grans portals -dos al carrer Sant Pau i un al carrer Palau- amb arcs rebaixats, mentre que les finestres dels pisos superiors estaven cobertes amb llindes planes. L'any 1824 es va demanar permís a l'Ajuntament una modificació del projecte: obrir dues finestres a la planta baixa del carrer Sant Pau i delimitar totes les obertures amb un arc rebaixat en lloc de llindes planes.

El projecte presentat a l'Ajuntament no està signat. Es tracta d'una construcció pròpia d'un mestre d'obres sense els recursos emprats en altres immobles de Figueres com ara pilastres adossades d'ordre gegant adossades a la façana, cornises d'inspiració clàssica o frontons de coronament.

A finals del segle XIX hi havia un negoci de vins a la planta baixa. L'any 1917, coincidint amb la reforma de la Rambla, s'inaugurà el cafè Royal que des d'aleshores s'ha mantingut obert al públic.

L'edifici ha sofert diferents reformes al llarg del temps: el 1921 es construeix un soterrani, el 1935 l'arquitecte Joan Roca Pinet fa uns nous lavabos a l'entrada del carrer del Forn amb un altell que tapa la volta de maó de pla i que és ocupat per una rebotiga o petit habitatge.

L'any 1941 el propietari de l'immoble Joaquim Gay Villar encarrega una reforma important a l'arquitecte Pelayo Martínez. Es remodela el segon pis i se n'hi afegeix un tercer. Es tracta de convertir l'edifici en un habitatge plurifamiliar. Segurament els esgrafiats de la façana i els arrebadors ceràmics que hi ha a l'accés de l'habitatge són d'aquesta època. Amb tot això, l'edifici pren un elegant to tardo-noucentista. La resta d'intervencions han estat menors. En els darrers anys l'edifici s'ha anat degradant.

La Federació Republicana Socialista de l'Empordà va tenir, entre 1931 i 1939, la seva seu a la primera planta. També fou la seu del club d'escacs de Figueres. El cafè era obert nit i dia. Era doncs, emprat per molts viatjants de pas per Figueres mentre feien temps per agafar el tren.

Època de construcció i tipologia:**1821/1824. Autor: desconegut.**

Edifici de nova planta bastit en el context de renovació urbana i arquitectònica que es va produir en aquest sector arrel del cobriment de la riera i la conseqüent formació de la Rambla. Ocupant la cantonada amb el carrer Sant Pau –on hi té la façana principal i l'accés- les seves proporcions geomètriques i sistemàtica constructiva la vinculen al mestratge de l'arquitectura militar que tant va influir als mestres d'obres locals d'ençà l'inici de la construcció del Castell de Sant Ferran (1753).

És un edifici de planta baixa i dos pisos, amb un tercer pis aixecat

posteriorment. Aquest edifici té la cantonada decorada amb carreus ben escairats i ordenats, a diferència de la resta de la façana que està arrebossada. La planta baixa té un encoixinat de ceràmica verda, que arriba fins a una alçada d'un metre i vint centímetres. Les obertures dels pisos superiors són en arc rebaixat, i no tenen decoració, exceptuant el primer pis, on les obertures també són rebaixades i carreuades, i a sobre de cadascuna d'elles hi ha un esgrafiats a on hi apareixen dos àngels sostenint un escut que varia a cada obertura. En aquest primer pis també cal esmentar la balconada correguda que dóna als dos carrers.

Els detalls constructius com la seva cantonada de carreus arrodonida i la coberta rematada amb voladís, situen la Casa Heras –com la casa Trulls– dins una tradició constructiva més propera als casals senyorials setcentistes que al prototipus d'edifici de renda de pauta neoclàssica que s'imposaria a la ciutat a partir de l'inici de la dècada de 1840 amb l'arquitecte municipal Josep Roca i Bros.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

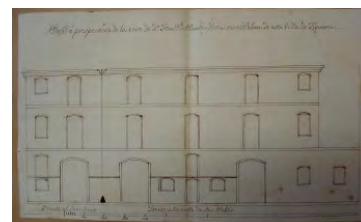
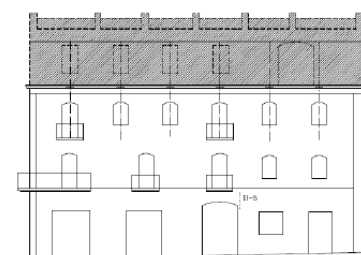
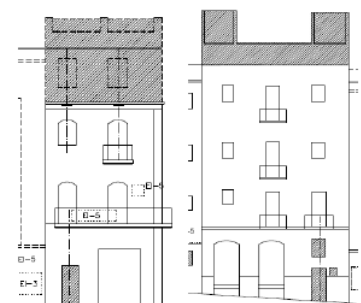
Ús actual: Habitatge i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat encoixinat de ceràmica verda de la planta baixa així com l'esgrafiats decoratiu de les plantes superiors.

Cinema Edison

a.172

Situació: c. Sant Pau, 10 – c. Sant Josep, 2-4**Referència cadastral:** 689571DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** PMU R2**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9278-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Construït per l'industrial i banquer Carles Cusí de Miquelet, fou inaugurat com a cinema el 1905, el que el converteix en el més antic de les comarques de Girona i un dels primers del sud d'Europa. La seva homònima Sala Edison de Florència -la primera sala de cinema estable d'Itàlia- va ser inaugurada tan sols cinc anys abans. Durant la dècada de 1930 la Sala Edison de Figueres era considerada una de les millors sales de cinema d'Espanya, amb una decoració i serveis de gran elegància, capacitat per 1.300 espectadors i la tecnologia sonora més avançada del moment. Juntament amb el Teatre Municipal (1850) i el Teatre-cinema El Jardí (1914), la Sala Edison dona fe de la potència civil i cultural de la Figueres del primer terç del segle XX, amb una oferta –sobre el paper proporcionalment molt per sobre dels seus prop de 12.000 habitants. Incautada pel Comitè Antifeixista durant la guerra civil i amb una forta revifada a la postguerra i fins la dècada de 1970, la Sala Edison va entrar en un procés de progressiva decadència fins el seu definitiu tancament l'any 1984.

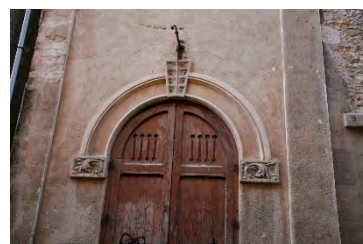
Aixecat com a reedificació d'una casa preexistent el 1904, reformat a l'interior i afegit d'una planta el 1910 i aixecat totalment de nou el 1911 -tal com la veiem actualment- amb projecte arquitectònic de Josep Azemar i decoració de l'escenògraf Salvador Alarma. L'any 1924 Pelayo Martínez va redactar un projecte de decoració de les dependències annexes de la Sala Edison.

Època de construcció i tipologia:

1911 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

Conjunt format per un antic casal amb terrassa que substitueix l'antic pati frontal, sala de cinema bastida en part del pati posterior i un gran jardí posterior. L'estructura del casal, que ens remet a una tipologia constructiva del segle XVIII, va ser reformat superficialment amb llenguatge eclèctic pre-modernista al mateix moment de la construcció de nova planta de la sala de cinema, que seguí els criteris tipològics i constructius aplicats a les grans sales d'espectacles del canvi de segle. Tot i que situat en una propietat veïna, destaca especialment l'antic accés i guixeta de la sala de cinema, en el qual els elements de serralleria, vidre i estucs configuren la imatge més marcadament modernista del conjunt.

Es tracta d'un complex d'edificis d'esbarjo i habitatge, situat en cantonada. La façana del carrer Sant Pau presenta dues construccions bessones de planta pis i entresolat dedicats un a Cinema, Cafè, salons, etc... i l'altre a habitatge dels Cusí (propietaris), separats per un edifici d'un sol pis amb encoixinat a la base i amb tres obertures totes elles amb arc escarser. La central és la porta d'entrada decorada a la dovella clau amb una fulla d'acant. A sobre d'aquesta una garlanda floral. A cada costat de la porta dues finestres. A la part superior de la façana, una balustrada partida per un cos central al centre del qual hi ha un oval amb decoració floral. De la balustrada només se'n conserva la del costat esquerre. El conjunt es perllonga als baixos de la casa següent del carrer Sant Pau, on hi havia l'entrada. La façana del carrer Sant Josep presenta, a la planta baixa, dues entrades laterals per arc de mig punt; ulls de bou amb decoració floral al primer pis, i sèries de tres finestres en el segon. Aquesta façana està ordenada a partir

de pilastres adossades d'ordre gegant amb capitell de tipus floral. Corona la façana un fris amb decoracions geomètriques i vegetals, cornisa i terrassa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: En desús.

Estat de conservació: Dolent.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

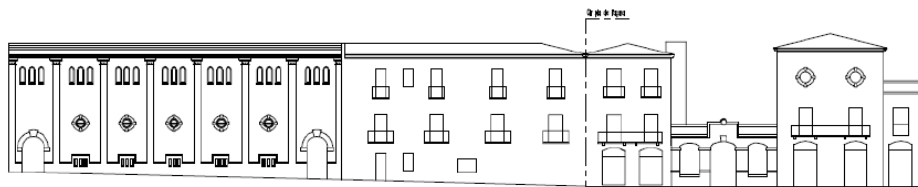
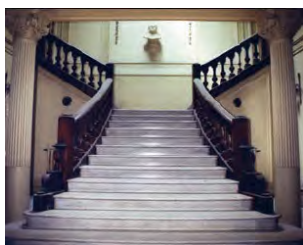
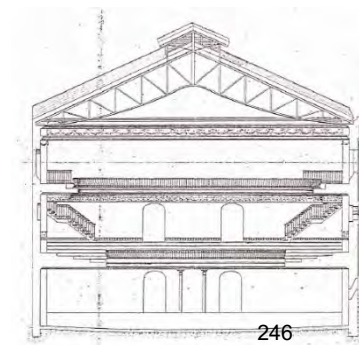
Condicions d'intervenció:

Restauració del cos de la Sala del Teatre, dels espais d'accés a la planta baixa de l'edifici. De l'espai interior caldrà conservar especialment la Sala dels Miralls, les escales, platea, amfiteatre i les característiques arquitectòniques i plàstiques dels seus acabats: arrambadors, baranes, motllures, guixos, etc.

Rehabilitació i adequació de l'habitabilitat de les plantes superiors de l'edifici amb façana al c. Sant Pau sense destrucció dels elements més destacats com són els carreus de la cantonada, mènsules, guardapols, cornisa, etc.

En tot cas caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració d'obertures, el remat de coberta, i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí que caldrà justificar.

El PMU definirà la futura ordenació.

Casa Carolà

a.173

Situació: c. Sant Josep, 3**Referència cadastral:** 6994205DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*1894 / Modernisme. Autor: Josep Cordoní Bosch, m.o.*

Casa entre mitgeres bastida segons projecte de 1894 i conservada gairebé idèntica fins a l'actualitat, la casa Carolà és un dels primers acostaments del prolífic mestre d'obres Josep Cordoní cap a el modernisme, una parcel·la que treballaria de forma destacada durant el tombant de segle, gairebé com a única alternativa al modernisme "oficial" o culte de l'arquitecte Josep Azemar. Presenta certes similituds amb la casa Casals que construiria quatre anys després però amb un menor desplegament ornamental.

Es tracta d'un edifici entre mitgeres situat al nucli antic de la ciutat, de planta baixa, dos pisos i golfes amb coberta terrassada. Aquesta casa ha estat rehabilitada recentment, i els baixos habilitats com a perruqueria. Tot i la rehabilitació s'han conservat els elements més destacats, com les mènsules que suporten els balcons del primer i segon pis, així com les del voladís. Les obertures dels dos primers pisos no són originals però sí les columnes de les obertures de la planta golfes, amb un capitell molt marcat. Els balcons del primer i segon pis, són de ferro forjat, i el del primer pis té una decoració vegetal al centre, amb una flor de llis, i amb les inicials J-C.

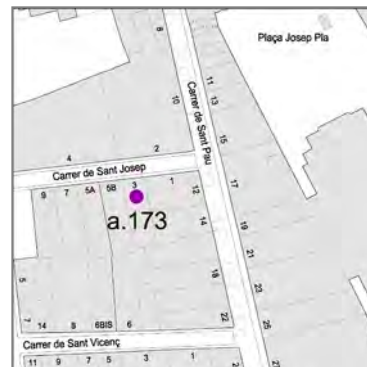
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els elements originals. També caldrà conservar els elements ceràmics decoratius de la façana.

Casa Camps

a.174

Situació: c. Sant Pau, 12 – c. Sant Josep, 1**Referència cadastral:** 6994206DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1840 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte (atribuït).*

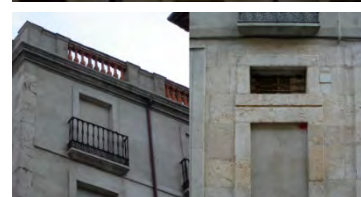
Gran edifici de renda de pauta neoclàssica aixecat en cantonada en un carrer Sant Pau revitalitzat aquells mateixos anys per la seva nova centralitat derivada del cobriment de la riera i la formació de la Rambla.

De pauta neoclàssica estricta, s'aixequen sobre una plata baixa de carreus un altell i tres plantes, amb obertures seriades i balcons decreixents, i coberta rematada amb balustrada de terracota. Per les seves dimensions i l'any de la seva construcció, aquest edifici pren una rellevància especial en el context de la Figueres de la primera meitat del segle XIX doncs exemplifica a la perfecció la tipologia constructiva i els criteris urbanístics – neoclàssica i densificadors- que, sancionats per les Ordenances de 1845/50, s'imposarien a partir d'aquells anys en la renovació urbana de tot el segle XIX.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de carreus de la façana.

Casa Martori

a.175

Situació: c. Sant Pau, 17**Referència cadastral:** 7094942DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9278-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Habitatge plurifamiliar de nova planta promogut per Vicens Martori Serra, tinent de carrabiners natural de Mataró (1821) que participà activament i des de Figueres en la III Guerra Carlina comandant batallons liberals. Amb projecte del en aquells moments mestre d'obres municipal Francesc Puig Saguer, és una obra que il·lustra de forma magnífica l'arquitectura d'influència rocabrosinana que varen desplegar els mestres d'obres figuerencs entre 1870 i 1890.

L'any 1931 el nou propietari de la casa Pere Casellas Isach -que l'any anterior s'havia fet bastir la casa Casellas a la Rambla amb projecte de Joan Gummà Cuevas- encarregà al mateix arquitecte unes reformes interiors.

Època de construcció i tipologia:

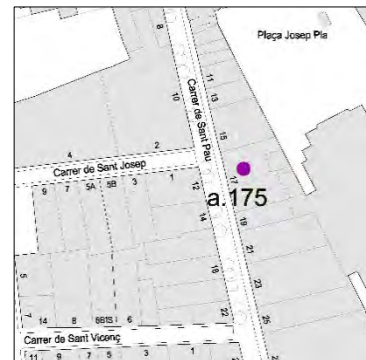
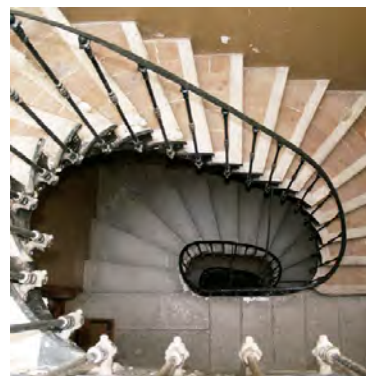
1879 / Eclecticisme. Autor: Francesc Puig Saguer, m.o.

Edifici entre mitgeres de planta baixa, dos plantes pis i altell de renda amb llenguatge eclèctic sobre pauta neoclàssica. Bastit sobre un basament de pedra treballada que ocupa tota la primera planta. La planta baixa presenta cinc portals motllurats d'arc rebaixat amb dovella central decorada amb motiu geomètric. Al primer pis presenta un balcó central sobre mènsules amb llosana motllurada i barana forjada amb decoració geomètrica que dona pas a un finestral d'arc rebaixat. A banda i banda balconades corregudes amb la mateixa composició. La segona planta presenta un registre idèntic que l'anterior. A l'altell cinc òculs. Culmina amb cornisa amb balustrada amb frontó central amb decoració floral.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de pedra de la planta baixa.

Teatre el Jardí

a.176

Situació: pl. Josep Pla, s/n**Referència cadastral:** 7094954DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9252-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Teatre-Cinema promogut per l'industrial Pau Pagès Lloveras en estreta competència amb la Sala Edison construïda pocs anys abans per l'altre gran industrial de la Figueres de l'època, Carles Cusí de Miquelet. Amb capacitat per 1.784 espectadors, va esdevenir el principal teatre de la ciutat competint amb la Sala Edison, el Teatre Municipal i, a partir de 1930, també amb la sala del Patronat de la Catequística. Sotmès a una intensa restauració i reforma a inicis de la dècada de 1990, actualment és el Teatre Municipal de Figueres.

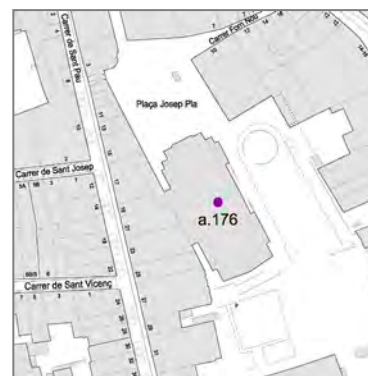
Època de construcció i tipologia:

1914-1916 / Tardomodernisme. Autor: Llorenç Ros i Costa, arquitecte.

Bastit en mig d'una antiga horta que havia quedat dins de la ciutat, edifici i la seva situació en aquest espai peculiar el configuren i el divideixen en zones de diferent caràcter. Encara que sense mantenir la tipologia de teatres a la italiana sinó una disposició interior més adequada a un cinema segons els models que s'estaven utilitzant en aquells moments a Europa, aquesta construcció sí que va seguir la tipologia desenvolupada al voltant dels teatres a la italiana del segle XIX: façana principal amb balcó corregut que concentra tot l'interès arquitectònic i decoratiu; la resta de les façanes molt més simples malgrat ser un edifici vist per tres dels seus costats, i una decoració de la façana al·lusiva al món de les arts escèniques.

La façana principal és un conjunt sobresortint de l'edifici compostat en vertical per dos cossos laterals i un cos central. A nivell de la planta baixa dóna lloc a una entrada de tres portals avançats lleugerament sobre la façana. En el primer pis, el cos central retrocedeix creant una terrassa de tres finestrals allindats, amb inscripcions ceràmiques. La terrassa presenta una barana amb balustrada seguida. Per sobre d'aquesta primera planta hi ha un registre al llarg de tota la façana amb motius ornamentals en mosaic, en quadrats per decoracions aplicades escultòriques, motius florals i animalístics. Al damunt i emmarcat per dues cornises, tot un registre on es repeteix el motiu d'un doble ull de bou ovalat, emmarcats per decoració floral escultòrica. Culminat per terrassa amb barana d'obra que repeteix una forma semicircular separat per pinacles de tema floral. A la part superior dues cúpules laterals recobertes en ceràmica en trencadís.

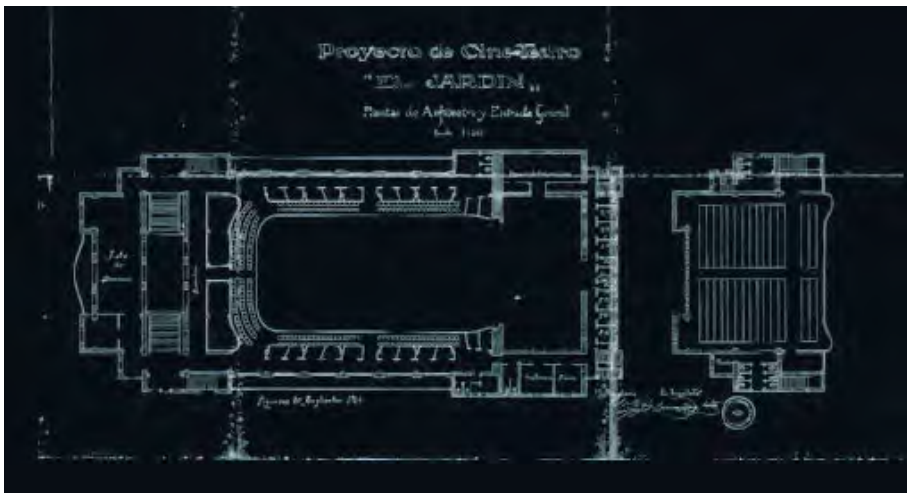
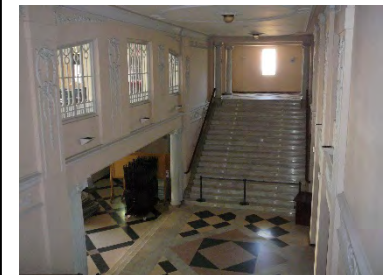
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Teatre municipal.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, les cúpules, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial els diversos detalls en ceràmica vidriada. Caldrà mantenir el jardí posterior com a pulmó verd dins del nucli antic i les espècies botàniques del seu interior.

Edifici al c. Sant Pau, 23

a.177

Situació: c. Sant Pau, 23**Referència cadastral:** 7094939DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9278-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Per comparació se sap que és obra d'un mestre d'obres contemporani a Roca i Bros.

Època de construcció i tipologia:

s. XIX / Obra popular.

Edifici al centre històric de la ciutat a prop de La Rambla i del teatre municipal. La casa ha estat restaurada recentment, principalment la planta baixa que presenta dos locals comercials a la dreta de la porta d'accés a l'edifici que mantenen un arc escarser a la zona a on es troba el rètol del comerç. A l'altra banda de la porta hi ha un altre local que no ha mantingut res de la seva antiga fesomia. Els dos pisos en alçada presenten dos balcons amb finestra emmarcada, dues finestres i un altre balcó igual que els anteriors. L'edifici queda rematat per una petita cornisa i terrassa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra de la planta baixa.

Casa Bofill

a.178

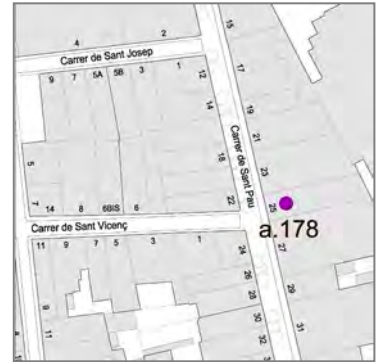
Situació: c. Sant Pau, 25**Referència cadastral:** 7094938DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9278-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Mitjan s. XIX / Obra popular. Autor: Josep Roca i Bros, arquitecte.*

Edifici situat a prop de La Rambla i del teatre municipal, en ple centre de la ciutat. És un edifici de planta baixa, tres pisos i altell. La planta baixa presenta un portal d'entrada emmarcat per carreus de pedra i local comercial. En el primer pis hi ha balconada correguda amb dos balcons i en el segon i tercer pis els balcons són independents. Una motllura separa el tercer pis de l'altell. Aquest presenta dues petites obertures rectangulars. El coronament està format per cornisa i terrassa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

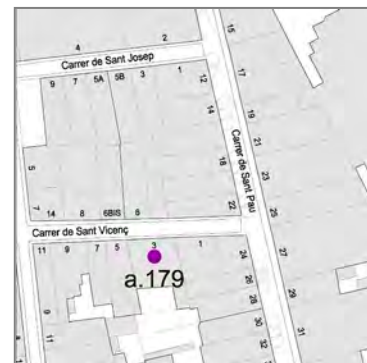
Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Sant Vicenç, 3

a.179

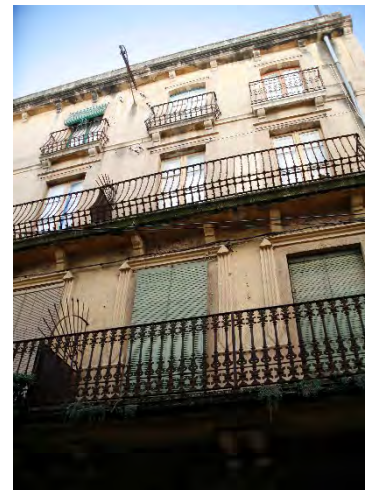
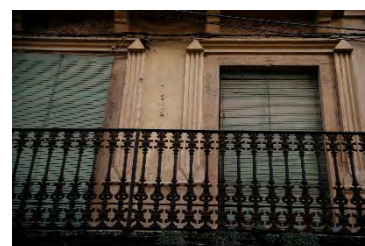
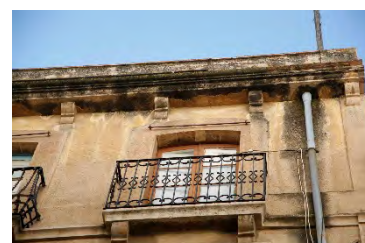
Situació: c. Sant Vicenç, 3**Referència cadastral:** 6994105DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1915 / Eclecticisme. Autor: Francesc Puig i Sagner, m.o.*

Edifici entre mitgeres de planta rectangular amb planta baixa, dos pisos i golfes. És una casa de grans dimensions situada al nucli antic de la ciutat. La planta baixa té cinc obertures algunes de les quals han estat modificades. Una d'aquestes té una dovella amb la data inscrita 1904. Aquesta planta baixa té un esgrafiament que imita els carreus tot i que es troba en molt mal estat. A cadascuna de les plantes hi ha quatre obertures, amb balconada correguda al primer i segon pis, i amb balcons individuals a la planta golfes. Les obertures del primer pis estan emmarcades imitant pilastres a cada costat de la finestra. A sobre d'aquestes finestres hi ha un esgrafiament amb decoració vegetal. Les obertures de la planta golfes són en arc rebaixat i la seva mida és menor que als pisos inferiors. Aquest edifici té coberta terrassada.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); especialment la dovella inscrita de la planta baixa. També caldrà conservar l'acabat decoratiu esgrafiament de la façana.

Casa Galter

a.180

Situació: c. Sant Pau, 31**Referència cadastral:** 7094935DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Projecte de reforma de l'interior i de la façana encarregat pel propietari figuerenc Màrius Galter Guanter (Figueres, 1857) a l'arquitecte Josep Azemar. Vint-i-set anys més tard, el seu fill Joan Galter Bassols promourà la construcció d'un habitatge adossat al seu costat esquerre en cantonada amb la Plaça Triangular formant ambdues un interessant conjunt del patrimoni arquitectònic figuerenc.

Època de construcció i tipologia:

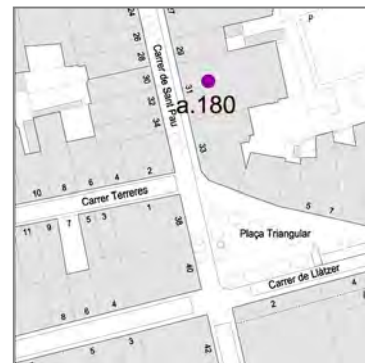
1901 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

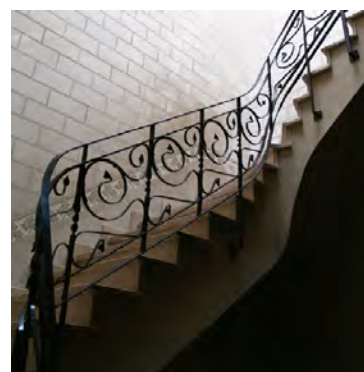
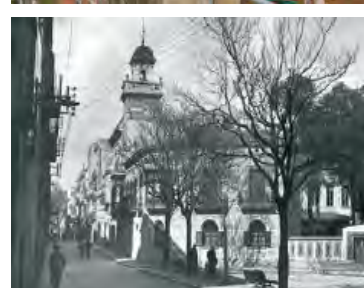
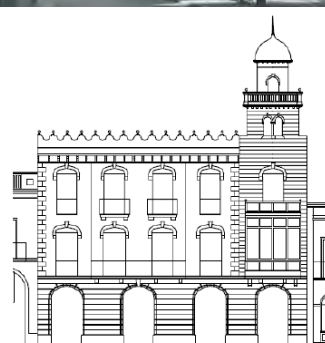
Gran casa entre mitgeres amb jardí posterior i remat amb torre al centre de Figueres. El cos situat a la dreta amb la tribuna i la torre amb teula vidriada es el que més destaca d'aquest edifici i el que li proporciona una important presència urbana. La tribuna de fusta i el balcó situat a sobre són els elements de més interès i de més caràcter modernista, con les baranes de ferro forjat del balcó i de la tribuna amb decoració floral i formes sinuoses.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar les fusteries originals. Caldrà mantenir el jardí posterior amb els elements i les espècies vegetals que el configuren.

Casa Galter II

a.181

Situació: c. Sant Pau, 33 – pl. Triangular**Referència cadastral:** 7094934DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9278-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Habitatge unifamiliar construït de nova planta sobre enderroc previ per encàrrec del farmacèutic i propietari figuerenc Joan Galter Bassols, va ser aixecada adossada a la que el seu pare i també propietari figuerenc Màrius Galter Guanter (n.1857) havia fet construir amb projecte de Josep Azemar l'any 1901.

Aquesta construcció tindria l'exemple pregon a Barcelona, en el Palau de les Arts Gràfiques per a l'Exposició Internacional de 1929. Com allà, la casa Galter respira un aire italià en l'ús dels arcs de mig punt a les obertures o en els emmarcaments de terracota. Però traspua el vocabulari noucentista en el tractament acurat dels detalls, com ara la fusteria o en els estucs, que es confien a destacats professionals.

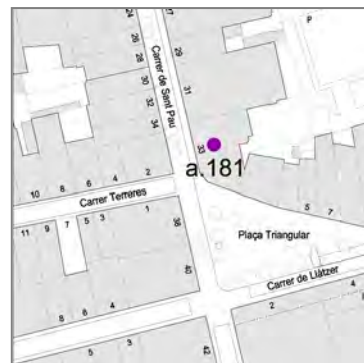
Època de construcció i tipologia:

1928 / Noucentisme. Autor: Raimon Duran Reynals, Pelayo Martínez Paricio, arquitectes.

Casa senyorial part d'un conjunt avui mutilat de casa unifamiliar amb jardí lateral presentat a través d'una tanca a la plaça Triangular. L'edificació desplega un ampli repertori noucentista brunellesquià amb ús de ceràmica, estucs planxats i una senzillesa dels detalls que mostra un punt de major complexitat al xamfrà cantonada amb la tribuna de fusta i vidre.

Es tracta d'un edifici cantoner, aixamfranat, que a la planta baixa presenta un petit sòcol de pedra que serveix, a més, per emmarcar la porta d'accés. En aquest nivell s'hi obren sis finestrals de mig punt, amb l'arc emmotllurat. Al primer pis, en canvi, les obertures, també sis, són totes regulars, emmarcades amb motllures de terracota. Les dites obertures donen a uns tants balcons, la llosana dels quals és feta amb la mateixa pedra que el sòcol. La barana és de ferro forjat i reproduïx unes formes romboïdals. Al xamfrà s'hi obre una tribuna, sobre llosana de pedra però amb estructura de fusta que, com les venecianes amb que es cobreixen totes les obertures, presenten un treball precís i delicat. En la cornisa, molt discreta, s'hi obren vuit respiralls circulars per a la ventilació de la coberta. Tot el parament, fora del sòcol, és estucat i presenta combinacions de colors i formes geomètriques romboïdals. La coberta, que no és visible a nivell de carrer, és de teules.

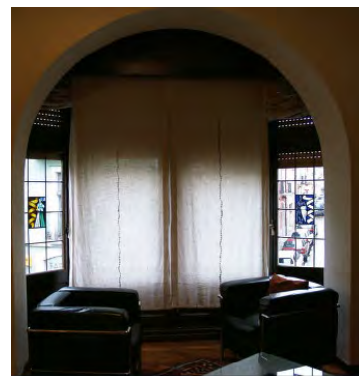
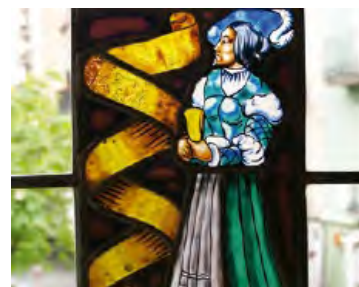
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra de la planta baixa així com la tipologia de les fusteries exteriors de porticons plegables.

Edifici al c. Sant Pau, 38

a.182

Situació: c. Sant Pau, 38 – c. Tarreres, 2**Referència cadastral:** 6993209DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1840 / Neoclassicisme. Autor: desconegut.*

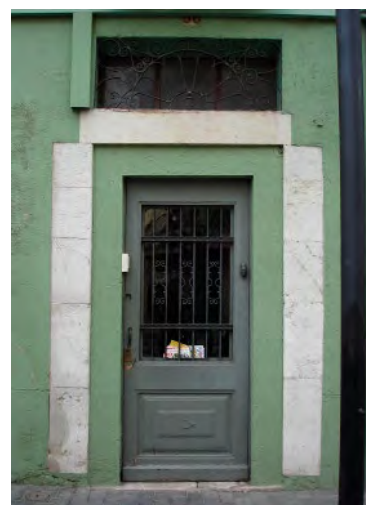
Casal aixecat en cantonada amb el nou carrer de les Tarreres en un sector de la ciutat que la construcció del nou convent de Sant Francesc i sobretot la seva habilitació com a Col·legi d'Humanitats, havia ajudat a estendre's cap a migdia. De pauta neoclàssica, la façana es desplega amb obertures seriades i balcons decreixents sobre una planta baixa que combina les obertures amb llinda i els arcs carpanells realitzats amb pedra. La combinació de diferents tipus d'obertures en planta baixa i el tractament parcialment diferenciat que reben les façanes, fa que aquest edifici encara no es trobi de ple en la rigorosa pauta neoclàssica que a partir d'aquells anys s'imposaria en la intensa reforma urbana i arquitectònica que experimentaria Figueres fins a finals del segle XIX.

Destaca l'acabat de façana que és arrebossat i pintat de color verd intens mentre que els elements més decoratius com ara els brancals i llindes de les obertures i la cantonera són de color blanc.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Sant Pau, 34

a.183

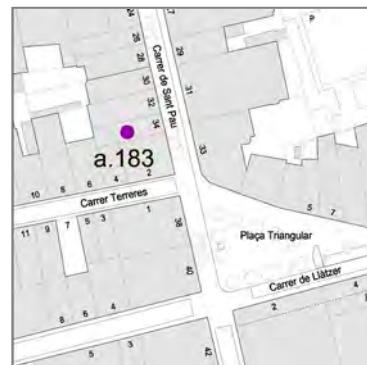
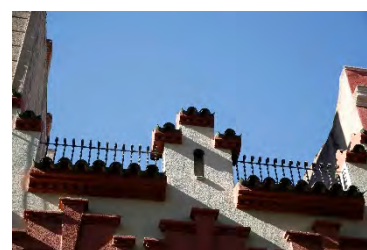
Situació: c. Sant Pau, 34**Referència cadastral:** 6994111DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9278-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1915 / Modernisme. Autor: Joan Roca Pinet, m.o.*

Edifici entre mitgeres situat a cent metres de la Rambla. És una casa de planta baixa i un pis amb una terrassa com a coberta i de planta rectangular. Totes dues plantes tenen tres obertures, totes elles amb un guardapols molt marcat i esglaonat. Al primer pis també destaca la balconada correguda amb la barana de ferro forjat decorada amb decoració floral. També és de ferro forjat la barana de la terrassa. Entre les obertures del primer pis i la terrassa hi ha un fals voladís amb teules verdes a la part superior que serveix com a element ornamental. Aquestes teules es repeteixen a la part més alta de la façana a sobre dels merlets la funció dels quals és decorativa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Melis

a.184

Situació: c. Vilafant, 49**Referència cadastral:** 6893335DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Projecte realitzat per Ricard Giralt Casadesús per encàrrec d'Adela Melis Rideau (vídua Guillaumet) propietària nascuda l'any 1858 a Nova Orleans (USA). Projecte que va ser completat l'any 1926 per l'arquitecte Manel Maria Mayol amb la construcció d'unes golfes i l'aixecament de l'ampit.

Època de construcció i tipologia:

1921/1926 / Noucentisme. Autor: Ricard Giralt Casadeús, arquitecte.

Es tracta d'una Casa entre mitgeres a prop de la Rambla. Consta de planta baixa i dos pisos. La planta baixa té la porta d'accés inscrita en un fals arc esglaonat al costat del qual hi ha una portal en arc escarser. Al primer pis presenta una tribuna tancada amb llosana motllurada i finestra central amb arc rebaixat i decoració esglaonada a la línia d'impota, i quatre finestres més amb arc a nivell amb decoració esglaonada a la línia d'impota. Tant a la part superior com a l'inferior de presenta ornamentació floral esgrafiada. Presenta voladís amb teules. Al pis superior tres finestres decorades a la part superior amb ornamentació de tipus floral, i a sobre d'aquestes el ràfec que dona lloc a un cos central a on es troba la terrassa de cobriment.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

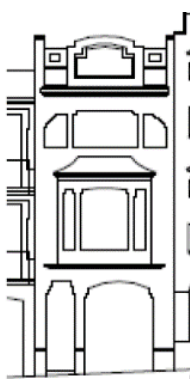
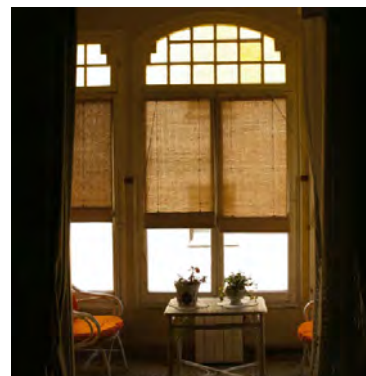
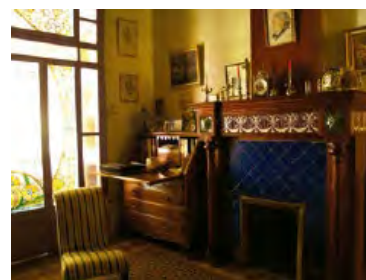
Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat ornamental esgraiat de la façana.

Casa Codina

a.185

Situació: c. Vilafant, 51**Referència cadastral:** 6893327DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Habitatge unifamiliar aixecat de nova planta sobre enderrocament previ segons projecte de Josep Azemar per al paleta Pere Codina Pascual, natural de Figueres (1850). Aquesta va ser també la residència del violinista i compositor de sardanes Enric Sans i Salellas (1890-1953).

Època de construcció i tipologia:

1905 / *Modernisme*. Autor: Josep Azemar Pont, *arquitecte*.

Pensada originàriament com una casa de planta i pis, i bastida després en dos pisos, aquesta construcció s'estructura amb la successió de tres eixos molt regulars sense cap èmfasi, balcó corregut a la planta principal, obertures rematades amb falsos frontons de ceràmica i remat de façana en forma d'emmerlat que inverteix la posició del ple i el buit dels eixos en el nivell de la barana. Destaquen els frontons de les balconades amb forma d'arc de descàrrega de totxo i el timpà replè de ceràmica vidriada, i el treball de serralleria.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, arquitectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); especialment els elements de ceràmica vidriada en trencadís.

Edifici al c. Col·legi, 27

a.186

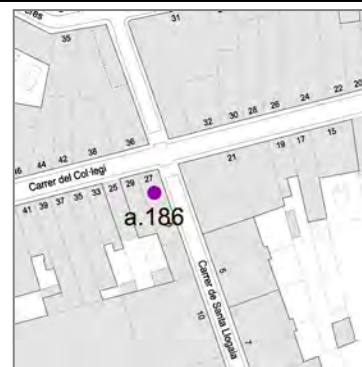
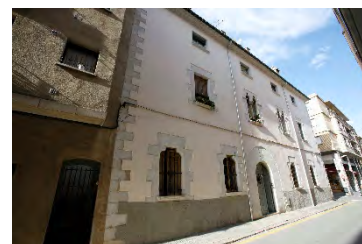
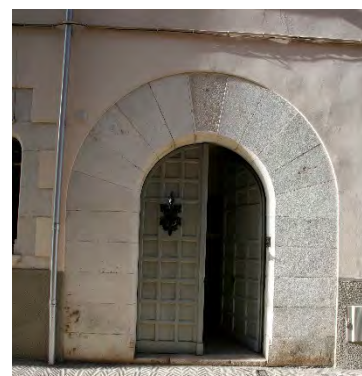
Situació: c. Col·legi, 27 – c. Santa Llogaia, 6**Referència cadastral:** 6792613DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9257-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Autor: Joan Roca i Pinet, arquitecte.*

Edifici situat vora l'antic camí de Vilafant en un entorn residencial. Es tracta d'un edifici cantoner de planta baixa, planta pis i golfes. La façana presenta arrebossat rústic pintat de gris al sòcol i arrebossat llis i pintat de blanc a la resta de l'edifici excepte al voltant de les obertures. La façana del carrer Col·legi presenta un portal cegat amb permòdols, bastit amb carreus de pedra dintre del que s'ha obert una porta de mida menor. Al costat de la porta una petita finestra quadrangular d'arc a nivell. Al primer pis trobem dues finestres rectangulars d'arc a nivell amb ampit amb motllura sobresortit. Al pis superior hi ha una petita finestra quadrangular d'arc a nivell amb ampit motllurat sense decoració. La façana del carrer Santa Llogaia presenta un portal d'arc de mig punt a banda i banda del qual hi ha dues finestres rectangulars amb permòdols, ampit motllurat i enreixades amb decoració d'escuts en la forja. Al cos central del primer pis trobem dues finestres geminades d'arc trevolat amb columna i capitell al centre. A banda i banda d'aquestes presenta unes finestres amb la mateixa decoració que al pis inferior. Al pis golfes hi ha quatre petites finestres d'arc a nivell i ampit motllurat. Les dues façanes culminen amb un ràfec amb decoració.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). Possibilitat de renovar el revestiment de façana amb arrebossat de calç amb juntes o amb esgrafiats.

Jardí Enric Morera – Parc de les Granotes – Parc dels Enamorats

a.187

Situació: av. Salvador Dalí – c. Col·legi**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

L'any 1919, aquests terrenys coneguts pel nom de l'Era d'en Desseya eren emprats per "la Unió Deportiva de Figueres" com a camp de futbol. L'any 1936, s'utilitzaren part de les pedres de l'enderrocada església gòtica de Sant Pere per salvar el desnivell del Carrer Col·legi. També és conegut pel nom de "parc de les granotes" o "dels enamorats".

La urbanització d'aquesta zona es deu a Ricard Giral, arquitecte municipal de la ciutat. Giral rebutja crear una gran plaça per les dimensions exagerades i l'elevat cost econòmic de les expropiacions i opta per la formació d'uns jardins més petits.

Època de construcció i tipologia:

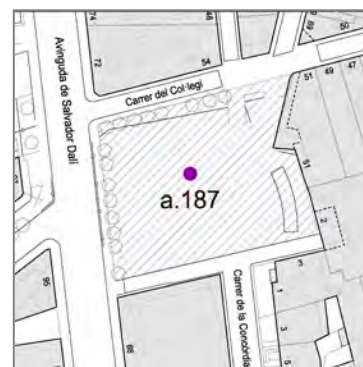
Mitjan s. XX / Noucentisme. Autor: Ricard Giral Casadesús, arquitecte.

Jardí de planta quadrangular situat entre l'avinguda Salvador Dalí, el Carrer Col·legi, l'edifici Hotel Pirineus i la part de darrere de dos blocs de pisos. Giral adapta amablement el jardí al desnivell del terreny defugint l'explanació sistemàtica. Així, manté la cota de l'avinguda de Salvador Dalí i, en aquesta, desenvolupa pròpiament el jardí en el qual inclou la massa vegetal, passejos i un petit estany (que li donaria el malnom de Parc de les Granotes, perquè se'n criaven). Aprofita el desnivell negatiu del carrer del Col·legi per construir un altre accés on combina les escales amb una petita plaça al mig. En ella hi disposa un paviment que alterna la pedra amb el rajol de manera que mena un carrer que condueix a una font embotida en un mur. La font, de dos brocs, té un contorn mixtilini i una pica massissa de pedra; el mur de fons és un plafó de rajol i el conjunt està envoltat per un arc adovellat de mig punt. Corona el mur una cornisa de rajol i, al damunt, descansa una barana feta també de rajol amb pilars que sostenen un entaulament de bigues.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Jardí.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació de l'estructura, dels elements ornamentals, de l'arbrat i del mobiliari urbà que la caracteritza.

Edifici al c. González de Soto, 41

a.188

Situació: c. González de Soto, 41**Referència cadastral:** 6791702DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Obra popular.*

Edifici entre mitgeres situat a prop de l'Avinguda Salvador Dalí. És una casa de planta baixa i un pis amb coberta terrassada. Aquesta casa ha estat rehabilitada recentment. La part baixa de la façana té un encoixinat, dividit per una franja horitzontal. Les obertures de la planta baixa es troben inscrites a la façana i totes tenen un guardapols. Destaca la decoració que tenen a la part baixa les dues finestres un fris de pedra on es repeteix un motiu geomètric. Les obertures del primer pis tenen un balcó circular. A sobre de les finestres hi ha inscrits uns quadrats amb una peça circular de ceràmica que serveix com a ventilació. La barana de la terrassa és de ferro i té algun motiu vegetal ornamental. Aquesta barana està unida mitjançant merlets.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol encoixinat de la planta baixa.

Torre Blava i jardins

a.189

Situació: c. Concòrdia 27 – c. Pere III**Referència cadastral:** 6889901DG9768N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R6b**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9247-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

La construcció de la Torre Blava va ser promoguda per l'advocat barceloní Pedro Cenarro amb projecte de l'arquitecte Joan Roca i Pinet en el nou sector residencial format arrel de l'obertura dels carrers Olot (actual Concòrdia) i Sta. Llogaia en el territori anomenat a l'època Els Aspres. L'any 1999 aquest edifici va ser rehabilitat integralment com a comerç i habitatge unifamiliar

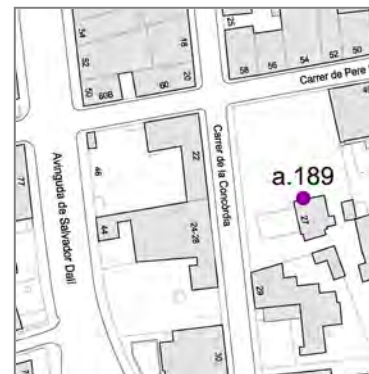
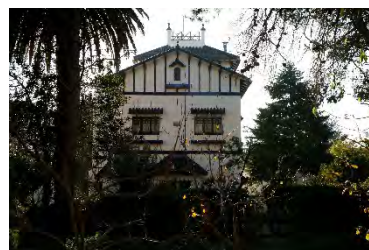
Època de construcció i tipologia:

c.1925 / *Autor: Joan Roca i Pinet, arquitecte.*

Edifici situat a la part alta de la ciutat, a prop de la clínica Santa Creu. Es tracta d'una casa aïllada d'estil modernista amb un gran jardí, de planta baixa, pis i golfes. La planta baixa té diferents obertures a cada costat totes elles amb un petit teulat a sobre. Això es repeteix a les obertures del primer pis però en aquestes a més apareix sota les obertures un test adossat a la paret en ceràmica blava. Al pis de les golfes hi ha una decoració en ceràmica blava sota el voladís de la coberta a dues vessants. Cal destacar que una de les cares de la casa té un pis més en alçada, fet que li dona el caràcter de torre. Totes les motllures, teules i elements ceràmics són en color blau.

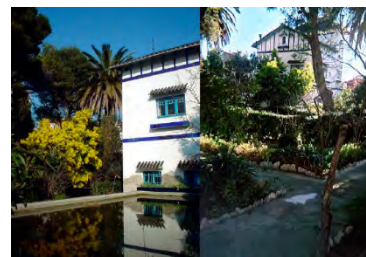
La Torre Blava exemplifica perfectament la tipologia de torre-xalet de regust romàntic a l'estil de les torres d'estiueig burgès tant a l'ús de l'època. Tanmateix, aquesta finca concentra el seu valor patrimonial especialment en seu jardí i els elements que el componen –vegetació, bassa, tanca– formant un conjunt d'especial rellevància.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria específica de l'edifici mantenint la relació espacial del conjunt de la casa, la bassa el jardí i la tanca perimetral. Es permet la rehabilitació interior permetent-se, si cal, la recomposició d'obertures de planta baixa i planta pis sempre que es mantingui l'ordre compositiu del conjunt de l'edifici definit per la posició dels següents elements: coberta, torre i porxo. En tot cas caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual i els elements decoratius que el caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la cromàtica de la façana així com la composició i els materials del coronament de l'edifici i les columnes clàssiques del porxo. Caldrà mantenir el jardí com a pulmó verd dins del nucli així com les seves espècies vegetals.

Casa al c. Pere III, 47

a.190

Situació: c. Pere III, 47**Referència cadastral:** 6889903DG9768N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

1925 / Noucentisme. Autor: Jose Alemany Juvé, arquitecte.

Casa aïllada amb un solar sense edificar a cada costat, situada a prop de la carretera N-IIA. És una casa de planta quadrada de planta baixa i amb coberta terrassada. La planta baixa presenta un encoixinat de pedres sense escairar i una porta d'accés en arc de mig punt. A cada costat d'aquesta porta trobem una finestra emmarcada. Tota la façana de l'edifici està arremolinada i presenta una motllura a cada costat de la façana que imita una cantonada amb carreus. La barana està decorada amb elements triangulars formats per peces de maó. Al centre de la coberta de l'edifici destaca la galeria amb tres arcs de mig punt de dues arquivoltes, que donen a la façana i dos a cada costat.

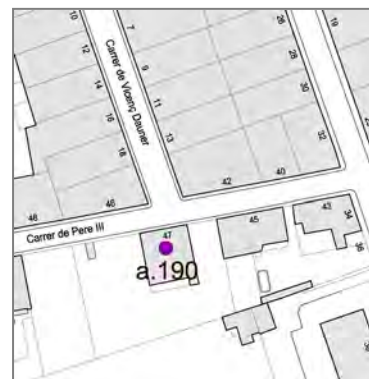
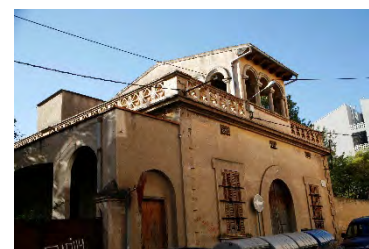
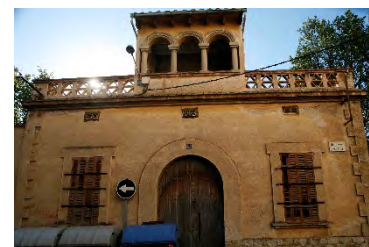
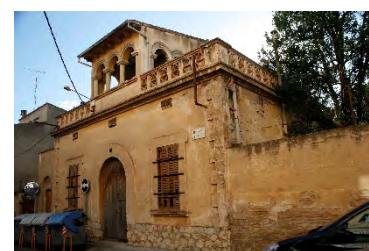
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Rehabilitació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria específica. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, la galeria, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra sense escairar de la planta baixa.

Habitatge al c. Santa Llogaia, 40

a.191

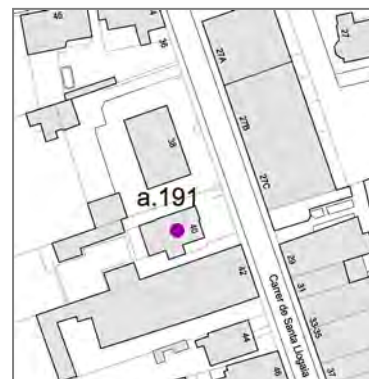
Situació: c. Santa Llogaia, 40**Referència cadastral:** 6889907DG9768N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R6b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme.*

Casa situada a davant de la clínica Sta. Creu en un carrer a on era habitual la construcció de cases unifamiliars i no de grans edificis. Es tracta d'una casa de planta baixa envoltat pel jardí i enreixat. La façana principal té un cos a la dreta amb finestra i a l'esquerra un pòrtic de columnes jòniques amb porta d'accés a l'interior de la casa. Té sòcol de pedra i façana d'estuc de color groc. La cornisa i terrassa voltada per barana amb balustrada amb un cos central sense decoració. A la terrassa, a la part dreta i més endarrere, s'alça un altre cos amb terrassa i balustrada.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria específica. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, la galeria, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra sense escairar de la planta baixa i l'acabat estucat de les façanes.

Clínica Santa Creu – Xalet dels protestants

a.192

Situació: c. Pere III, 41B**Referència cadastral:** 6989501DG9768N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEs**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Al 1943 i per idea del Doctor Ernest Vila i Antoni Brués, varen comprar l'antiga finca del darrer Bisbe anglicà de Figueres, Lluís López "Luisito", situada a la cantonada dels carrers Pere III, Santa Llogaia. Es conservà l'estructura bàsica de la casa: planta baixa i primer pis, fins i tot l'aparença externa. Inaugurada el 10 de gener de 1944.

Època de construcció i tipologia:

Mitjan s. XX / Racionalisme. Autor: Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.

Edifici situat en una zona d'horts en el moment de la seva construcció. Era un edifici aïllat en el moment però adossat a un edifici en l'actualitat. Construït en dos cossos; el de la dreta presenta un portal central amb escala exterior i dues finestres laterals; tot en arcs semicirculars a la planta baixa. El cos de l'esquerra té en la planta baixa una finestra i quatre en els dos pisos superiors. A la zona superior hi ha una cornisa. Posteriorment s'afegiren un pis al cos de la dreta un altre -el tercer- en el de l'esquerra.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

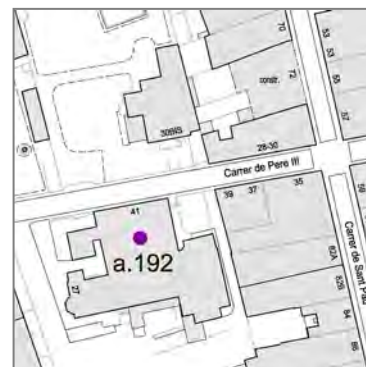
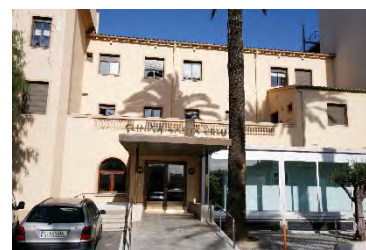
Ús actual: Clínica.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Són objecte de protecció la implantació del xalet inicial aïllat en el mig d'una horta, amb restes escasses de l'espai lliure i vegetació al seu voltant, i la matriu dels volums de baixa i 2 pisos de la cantonada sud-oest on es presenta un cos de tribuna de doble altura i de pis sobre eixida del front sud on es presenta l'entrada.

Els cossos ampliat ja des de mitjan del segle XX a nord i a llevant de l'edifici original, i també la reforma per damunt de la cornisa poden ser completament remodelats en la seva arquitectura ja que (més enllà de la coordinació amb la matriu de la planta original de l'antic xalet) no presenten característiques materials que hagin de ser objecte de protecció.

La resta d'actuacions que resultin necessàries en el futur per tal d'ampliar i reformar l'equipament d'acord amb els paràmetres urbanístics o per a les millores de seguretat, salubritat i accessibilitat justificaran, en qualsevol cas, el respecte de la implantació en el terreny de l'antiga horta, el tractament de l'espai lliure, la percepció dels volums de baixa i 2 pisos i cornisa de la cantonada sud-oest i de l'eixida amb balustrades del front sud on es presenta l'entrada.

En tot cas caldrà respectar el fals pebrer que es troba al pàrquing de l'entrada de la Clínica que forma part del *Catàleg de béns* a la fitxa **p.20 Fals Pebrer de la Clínica Santa Creu** amb categoria de protecció BPU i nivell de protecció 4.

Casa Solanes

a.193

Situació: c. Santa Llogaia, 43-45**Referència cadastral:** 6989551DG9768N; 6989550DG9768N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme. Autor: Antoni Papell.*

Conjunt de dos cases adossades entre mitgeres de planta baixa. Són dues cases bessones unides. Alternen el portal d'entrada i la finestra ambdues obertures emmarcades per semi pilastres en relleu amb fust imitant carreus. Totes les obertures estan emmarcades per una motllura amb perfil d'imitació d'una mènsula i un arc de mig punt amb dues flors al costat. A la part superior, sota la cornisa, trobem forats de ventilació. La cornisa amb baranes amb balustrada tripartida a cada casa i amb un cos central amb decoració floral. La coberta és per terrassa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

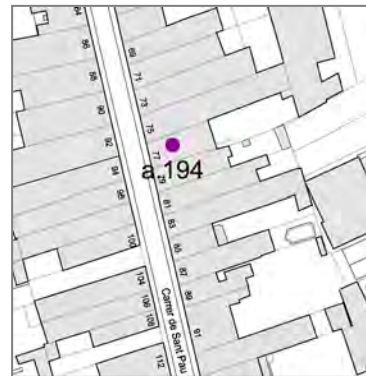
Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el relleu amb fust imitant carreus de la façana.

Edifici al c. Sant Pau, 77

a.194

Situació: c. Sant Pau, 77**Referència cadastral:** 7190254DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Historicisme.*

Edifici entre mitgeres situat a cent metres de la presó. És un edifici de planta baixa i dos pisos amb coberta terrassada. La planta baixa està totalment carreuada a diferència dels dos pisos superiors que estan pintats d'un color groguenc. Les obertures dels tres pisos són rectangulars però estan emmarcades per una motllura trapezoïdal amb un guardapols molt marcat en forma de V amb un relleu que representa un cercle amb dues ales. A la planta baixa a dins d'aquest cercle trobem les inicials P-M

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

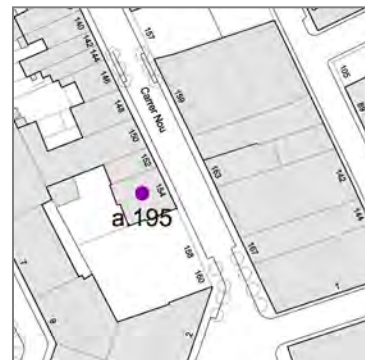
Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el revestiment de carreus de la planta baixa.

Edifici al c. Nou, 154

a.195

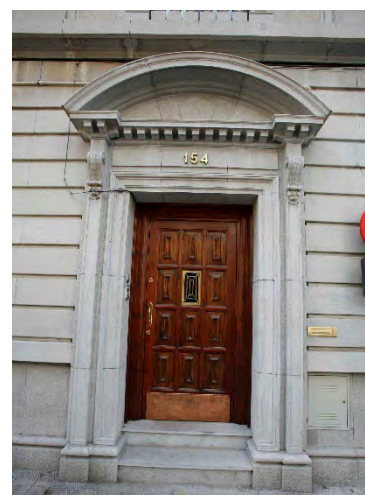
Situació: c. Nou, 154**Referència cadastral:** 7389512DG9778N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Mitjan s. XX / Monumentalisme - Academicista.*

Edifici al final del carrer Nou al costat de la plaça Creu de la Mà. Es troba entre mitgeres amb la façana ordenada en dos registres: un corresponent a la planta baixa amb sòcol i motllures horitzontals imitant l'encoixinat rústic; té el portal central d'accés amb frontó semicircular partit sobre mènsules i dos finestrals laterals rectangulars; el segon registre comprèn el pis principal amb tres obertures coronades per frontons triangulars sobre mènsules amb petits balcons amb balustrades que es perllonguen en horitzontal formant un sòcol del qual neixen motllures verticals que divideixen la façana en tres i constitueixen una referència a les pilastres adossades. Al segon pis finestres quadrades culminat tot per cornisa. Façana de caire retòric superposada a un edifici de concepció molt més simple.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat imitant encoixinat rústic de la planta baixa.

Creu de Terme – Creu de la Mà

a.196

Situació: pl. Creu de la Mà**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SX**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

s. XV // XX. Gòtic.

Creu originalment d'època gòtica. Actualment però, d'aquella època només es conserva la magolla, al Museu de l'Empordà. La resta de la construcció és del segle XX. Tot l'element és fet de pedra calcària. Aquesta té sis costats esculpits representant diferents escenes i personatges religiosos: l'Anunciació, st. Joan Evangelista, St. Antoni Abat i els escuts de St. Pere de Rodes i de Figueres. Per raons estilístiques aquesta peça ha estat atribuïda a l'escultor Pere Oller, però no hi ha documentació que així ho acrediti.

Actualment a la plaça Creu de la Mà s'hi troba la nova creu de terme. Temps enrere estava situada prop el portal del carrer Girona. S'estructura amb una base octogonal, del centre de la qual surt una columna de base lobulada coronada per un capitell treballat formant fulles d'acant estilitzades. Al cim, la creu, de tipologia grega, amb el braços acabats amb expansions lobulades i al centre de la creuera, la figura de crist crucificat.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Ornamental.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació.

Sitja antiga fàbrica de talc

a.197

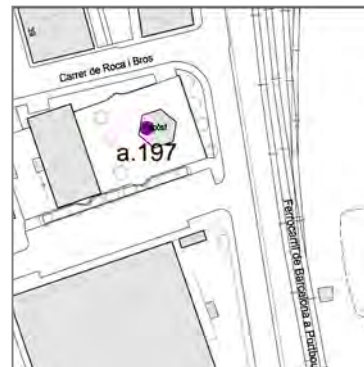
Situació: c. Josep Roca i Bros – c. de Joan Matas – c. del Talc**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SE**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***c. 1960. Eclecticisme. Autor: Antoni Carreras Ginjaume, enginyer.*

Sitja de l'antiga fàbrica de talc Pagès que va estar en actiu entre les dècades de 1960 i la de 1980 en aquest sector de la ciutat que va desenvolupar-se com a zona industrial les dècades posteriors a la guerra civil, en la qual també s'hi trobaven la refinaria d'oli SOLPE i la sitja de gra del Servicio Nacional del Trigo. Integrat com a element patrimonial a protegir dins el Pla Parcial que va reordenar la zona a la dècada de 1990, actualment forma part dels escassos elements patrimonials de natura industrial que es conserven a la ciutat.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Ornamental.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Consolidació, manteniment i conservació.

Xemeneia antiga refineria Solpe

a.198

Situació: c. Migdia, s/n.**Referència cadastral:** 7490721DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

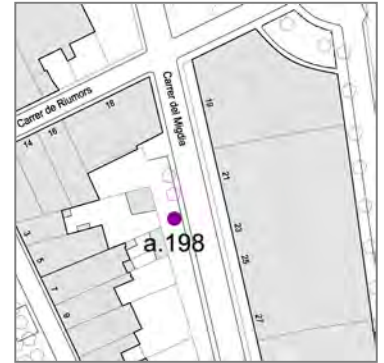
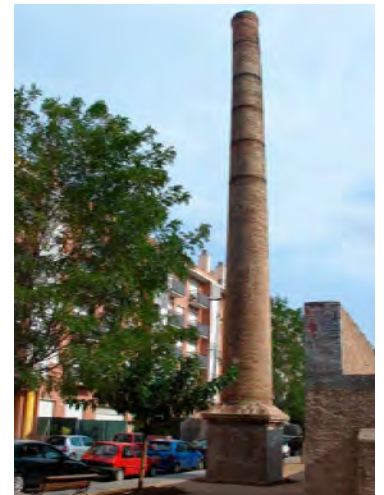
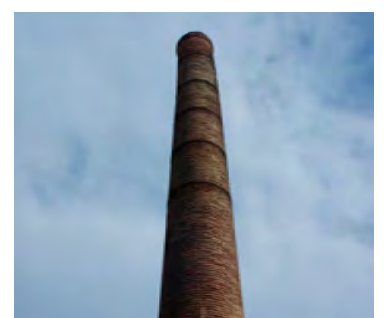
1930. Eclecticisme. Autor: Ignasi Bosch Reig, arquitecte.

Xemeneia de l'antiga refineria d'oli SOLPE que va estar en funcionament fins prop de la dècada de 1980. Ubicada en el sector industrial format a partir de la dècada de 1940-50 en el costat de ponent i sud de la via fèrria, aquest edifici industrial del qual només se'n conserva la xemeneia després del seu enderroc a la dècada de 1990, presentava una coberta amb voltes tòriques de formigó amb els nervis tensats per barretes de ferro que li confegien una especial rellevància com a element patrimonial.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Ornamental.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació.

Casa Moradell

a.199

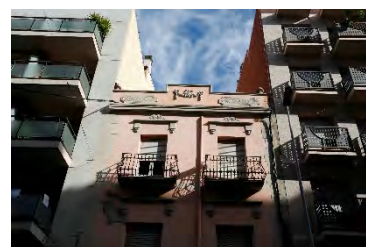
Situació: c. Nou, 145**Referència cadastral:** 7391015DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici situat al carrer Nou a la zona situada entre la plaça Ernest Vila i la Plaça Creu de la Mà. És un edifici de planta baixa i dos pisos. La planta baixa presenta portal d'accés a la dreta i el que era un gran finestral a l'esquerra que s'ha convertit en l'accés d'una cafeteria. Els dos pisos superiors segueixen la mateixa ordenació amb dos balcons per pis, en el primer de balconada correguda. Tots el guardapols presenten motiu ornamental central. La coberta és de terrassa amb barana d'obra, que té un cos central amb orla floral. Als laterals de la façana presenta una imitació d'encoixinat rústic i al mig de la façana canal estucada.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els acabats estucats de la façana.

Casa Pujol

a.200

Situació: c. Sant Pau, 60**Referència cadastral:** 6991407DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

La zona del carrer de Sant Pau es va començar a urbanitzar a la tercera part del segle XIX i és a principis del segle XX quan pren llur màxima importància. Predominaven les casetes residencials de planta baixa tot i que la major part d'aquestes han desaparegut com a conseqüència del boom urbanístic.

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XX / Noucentisme. Autor: Ricard Giralt Casadesús.

Casa situada a davant de l'institut Ramon Muntaner i l'església de La Immaculada. És una casa que es troba entre mitgeres de planta baixa i coberta per terrassa. La façana presenta un portal central d'accés i dues finestres laterals amb motlures verticals i llinda de pedra. El fris és amb motius florals esgrafiats. A la part superior hi ha la cornisa i la barana amb balustrada tripartida. L'interior es va modernitzar respectant l'estructura inicial. A la part posterior té sortida a un pati de nivell més alt que el pis, tot seguint la pendent del terreny.

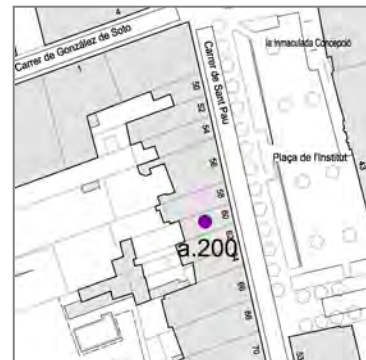
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els acabats esgrafiats de la façana així com el sòcol de pedra de planta baixa.

Casa Pou

a.201

Situació: c. Sant Pau, 48 - c. González de Soto**Referència cadastral:** 6991401DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Des dels orígens fou casa de llogaters. En el pany de paret del primer pis hi ha restes d'un rètol de la casa Fages, que ocupava un local comercial de l'immoble, anunciant la bona qualitat de llurs teixits.

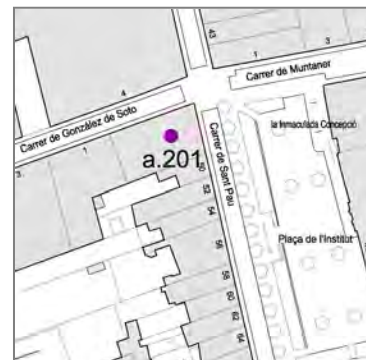
Època de construcció i tipologia:*Final s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici situat a davant de l'església de La Immaculada i de l'institut Ramon Muntaner. És un edifici de planta baixa, dos pisos i altell fent cantonada. La planta baixa presenta tres portalades amb arc escarser emmarcat amb imitació de carreus, de les quals dues estan ocupades per locals comercials. La porta central, d'accés a l'habitatge, presenta un arc rebaixat i llinda amb motius clàssics. La façana principal, al carrer Sant Pau, presenta dues balconades corregudes de dos balcons cadascuna i separades per un pany de paret situat sobre la porta d'entrada. El segon pis presenta finestres, damunt de les balconades, culminades per motllura d'arrebossat a manera de llinda. La cornisa superior està sostinguda per tríglics. Façana modificada amb l'afegit d'un tercer pis i l'obertura d'una finestra en el segon.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Antiga Central de la Hidroelèctrica de l'Empordà

a.202

Situació: c. González de Soto, 4**Referència cadastral:** 6992405DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Formava part del mateix terreny de la Casa del carrer Sant Pau, -abans Cervantes-, núm. 46, que estava composta de planta baixa, dos pisos, jardins, quadra i paller, en una extensió de 854 m² i era propietat del Baró de Serrahí. Es desconeix l'origen de la fàbrica. El 17 de març de 1924 D. Carles Cusí de Miquelet ven a Hidroelèctrica de l'Empordà S.A. la fàbrica i l'immoble abans anomenat. Acte notarial feta pel Sr. Dalí. Des de 1924, s'utilitzarà pel Gas pobre. La fàbrica es va netejar en fer el cos nou.

Època de construcció i tipologia:

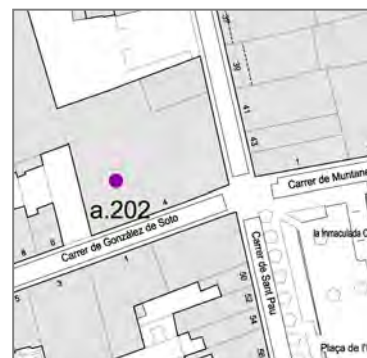
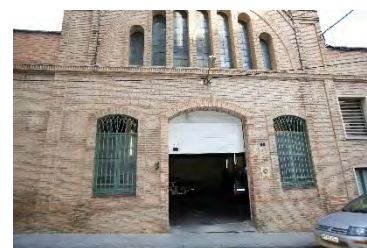
1925. Autor: desconegut.

Edifici situat a prop de la Plaça Anselm Clavé i de la plaça de l'institut. És un edifici de planta baixa i pis amb un cos central. A la façana, té un portal d'accés i dos finestrons emmarcats, amb reixa de ferro i cornisa. Al primer pis, el cos central és semicircular amb finestrals en arc peraltat coberts per un vidre fosc. Els dos cossos laterals són rectangulars a mode de pilastres. La façana està feta amb obra vista. El cos de l'esquerra és molt simple, adornat amb un finestral cec. El de la dreta és nou; a la planta baixa, hi ha ubicats un portal i una finestra alternats, i en el primer pis, amb quatre finestres, segueix el maó vist.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Magatzem.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...). S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí que caldrà justificar. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de maó vist de la façana.

Casa Pujarniscle i jardins

a.203

Situació: c. Sant Pau, 42 – c. Col·legi, 1
Referència cadastral: 6992404DG9769S
Titularitat: Privada
Règim del sòl: Sòl urbà
Qualificació urbanística: R2
Categoria de protecció proposada: BCIL
Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

1846 / Neoclassicisme. Autor: Josep Roca i Bros.

Antic gran casal patrici neoclàssic situat en el moment de la seva construcció en l'extrem de migdia de la ciutat. Un dels primers i més majestuosos de la ciutat i envoltat inicialment d'un gran jardí conservat parcialment, ha patit diverses transformacions al llarg dels anys. Destaca la intervenció que l'any 1911 hi realitzà l'arquitecte Josep Azemar consistent en la modificació de les obertures de planta baixa i la reforma d'estil modernista de l'escala monumental. Aquesta conserva pintures murals d'aquesta reforma i també un fresc original de mitjans segle XIX.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

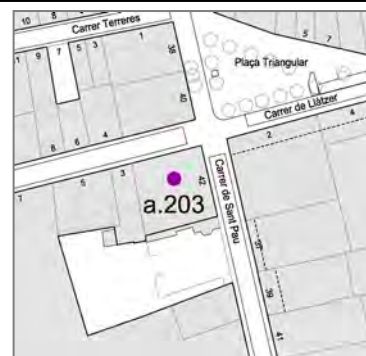
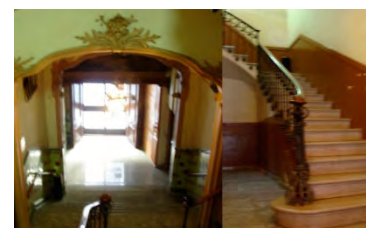
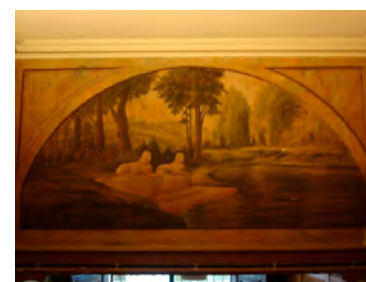
Ús actual: Habitatge i locals comercials.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

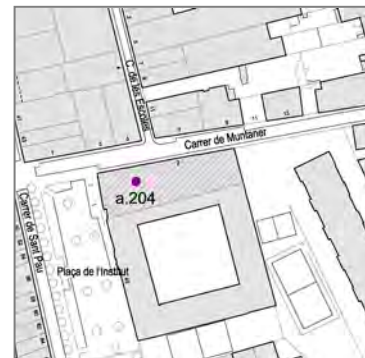
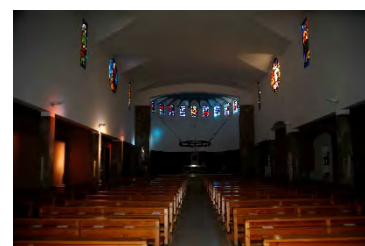
Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial les pintures murals i el fresc del seu interior. Caldrà mantenir el jardí posterior com a pulmó verd dins del nucli antic i els elements ornamentals i les espècies botàniques del seu interior.

Església Parroquial de la Immaculada Concepció i Sant Pau

a.204

Situació: pl. de l'Institut – c. Ramon Muntaner, 2**Referència cadastral:** 7192126DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Al 1957 es presentà el projecte del temple, per l'arquitecte Claudi Díaz Pérez. La primera pedra es va col·locar durant les Fires de 1958. Ocupa el lloc on s'aixecava l'antiga església de Sant Francesc -junt al convent dels Franciscans- i que al 1855 va perdre llur cúpula i que al 1877 encara estava en peu.

Època de construcció i tipologia:

1958 / Darreres tendències. Autor: Claudi Díaz Pérez.

Edifici situat al costat de l'Institut Ramon Muntaner. És de planta rectangular, de línies modernes. Consta d'una planta de soterranis destinada a cripta, una planta principal pel temple amb capacitat per 508 feligresos i les dependències pròpies del culte. A la banda est hi ha una primera i segona planta destinat a habitatge del Mossèn. Presenta un campanar central sobre la façana, de tipus quadrangular. La façana presenta una planta baixa amb pòrtics que enllacen en una barana del primer pis, dividit en tres registres de tres finestres cada un.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Església.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). No s'admetran noves obertures ni modificacions en les existents.

Antic Convent dels Franciscans – Institut Ramon Muntaner

a.205

Situació: c. Sant Pau, 49-51**Referència cadastral:** 7192127DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SED**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9258-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

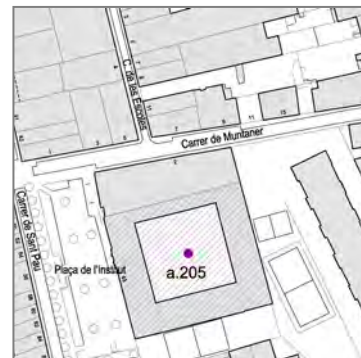
Antic convent dels franciscans de Figueres per suplir l'original del segle XVI situat al final del carrer de la Jonquera que va ser destruït durant la Guerra del Francès (1808-1814). El nou convent, construït el 1828 va ser ràpidament desamortitzat (1835) i, per tant, pràcticament no s'utilitzà com a tal. Cedit per l'Estat a l'Ajuntament (1839) en principi per destinar-lo a presó pública, finalment s'hi va establir el primer Col·legi Públic d'Humanitats d'Espanya amb finançament municipal i inicialment dirigit del professor de la Companyia de Sant Vicens de Paül Julià González de Soto. Convertit en Institut de Segon Ensenyament a partir de 1845, l'Institut és una peça clau per entendre el foment i la transmissió del coneixement i la cultura a Figueres i el conjunt de l'Empordà durant el segle XIX i primer terç del XX. Així, per les seves aules hi varen ensenyar i estudiar destacats personatges de la vida política i cultural catalana i espanyola de la segona meitat del segle XIX i el primer terç del XX com són Conrad Roure, Joan Maria Bofill, Eusebi Corominas, Joan Arderius, Francesc Sunyer i Capdevila (menor), Josep Pous i Pagès, Gabriel Alomar, Josep Pla, Francesc Cambó, Salvador Dalí, els germans Xirau o Jaume Miravittles. A partir de l'any 1876 l'Institut acollí també l'Escola Agrícola impulsada per Narcís Fages de Romà i la Societat Agrícola de l'Empordà i en funcionament a Fortianell des de l'any 1853.

Al 1877 i gràcies a les terres obtingudes per la companyia del ferrocarril es va poder anivellar el carrer i fer l'actual plaça de l'Institut.

Època de construcció i tipologia:

1828 // 1947 / Neoclassicisme. Autor: desconegut / Claudi Díaz Pérez.

Edifici situat al costat de l'església La Immaculada. És un edifici de planta baixa i dos pisos. La façana està ordenada amb un cos central i dos cossos, un a cada banda amb finestres al primer i segon pis, amb pintures geomètriques decoratives entre les finestres d'aquest segon pis. De la façana cal destacar el cos central, que recorda a una església renaixentista. Encoixinat fins al primer pis, i en el segon un balcó amb l'obertura emmarcada per una motllura i dues grans volutes a cada costat del balcó. Continua amb una gran cornisa que dóna lloc a dues volutes més petites que les anteriors i que sostenen un frontó. Pel que fa al seu interior tot l'edifici se situa al voltant d'un Claustre, de planta quadrangular, que en l'actualitat presenta uns arcs de mig punt, amples, sostinguts per columnes de fust gruixut i quadrat. Un dels costats presenta un sòcol de pedra d'uns 75 cm d'alçada que el tanca. Hi ha una petita entrada en la part central d'aquest costat. A la planta baixa s'hi ubiquen: les Sales de professors, despatxos, i cinc aules; els W.C., l'habitatge del bidell, i laboratori. Totes les dependències estan retocades. El primer pis presenta aules, i el que havia estat l'antiga Biblioteca i un petit Museu. El costat dret ha sofert la reforma d'un segon pis, totalment nou, -1974 aproximadament-. Les parts visibles i no retocades, de l'antic edifici, són de construcció senzilla, sense ornamentació. Té una façana que dóna a les Escoles Nacionals (actual Col·legi Sant Pau) a on es conserva una clau de volta datada del 1556 amb una figura exempta, que podria ser la mare de Déu. Aquesta clau es trobava a l'antic convent, i

seria on se situarien les cambres dels monjos.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Institut d'Ensenyament Secundari Ramon Muntaner

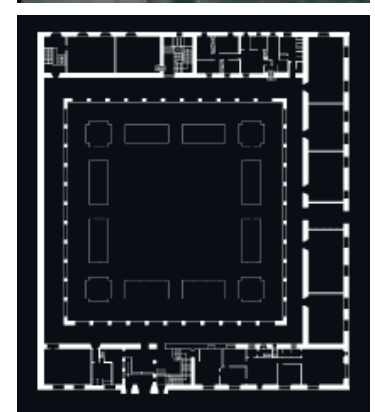
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

En tot cas caldrà respectar el cedre que es troba al claustre que forma part del *Catàleg de béns* a la fitxa **p.21 Cedre del claustre de l'institut Ramon Muntaner** amb categoria de protecció BPU i nivell de protecció 4.

Situació: c. Muntaner, 4 – c. Pere III

Referència cadastral: 7192114DG9779S

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SED

Categoria de protecció proposada: BPU

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

L'Ajuntament de Figueres va sol·licitar el 1919 un crèdit a la Mancomunitat de Catalunya per a la construcció d'un nou grup escolar, però a causa de la inestabilitat política els diners no van arribar. Posteriorment, el 1925 se sol·licita un altre crèdit, aquest al govern de l'Estat, que l'aprova i suposa l'inici de les obres. El projecte, del mateix any 1925, és de l'arquitecte Rafael Sánchez Echevarría, però els canvis polítics i la instauració de la república va fer que l'edifici no s'acabés fins el 1932. Finalment, l'escola s'inaugurà el 14 d'abril de 1933. El 1968 l'arquitecte Josep Claret va unir els dos cossos amb un nou cos central i va introduir altres reformes destinades a l'augment de la capacitat i la modernització de l'edifici.

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XX – Mitjan s. XX / Noucentisme. Autor: Rafael Sánchez Echevarria – Josep Claret Rovira, arquitectes.

Edifici situat al centre històric de la ciutat. Es tracta d'un edifici exempt envoltat de patis, jardins i camps d'esport que originàriament estava dividit en dues ales (una de nois i una de noies) que més tard (any 1968) es varen unir per un cos central. Consta de planta baixa i dos pisos; cada ala està coberta per teulada a quatre aigües i el cos central per terrat pla. Tot el parament de la planta baixa està fet amb un encoixinat rústic i en la façana principal s'avança respecte al pla de la façana per convertir-se en una gran terrassa al primer pis. Les llargues façanes eviten la monotonia amb la interposició de cossos sobresortints que, en la façana principal, creen els espais necessaris per a unes balconades, al primer pis, amb baranes de balustres de les quals arrenquen uns pilars aparellats que sostenen un destacable entaulament, decorat amb un escacat fet amb maons. De cadascun d'aquests dits cossos, a la mateixa façana, arrencava un entaulament de bigues que, a la manera de pèrgoles, se sostenia sobre columnes adornades amb capitells dòrics i que fa anys que van desaparèixer. La façana posterior segueix la mateixa ordenació sense terrassa ni balcons. L'edifici està coronat pel ràfec de la teulada decorat amb una cornisa dentelada amb motllures.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

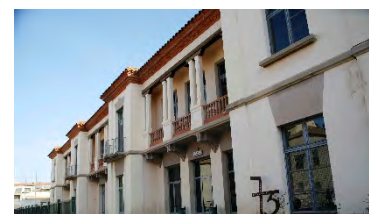
Ús actual: Escola.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, la galeria, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol encoixinat de la planta baixa.

Casa Caserna de la Guàrdia Civil

a.207

Situació: c. Nou, 80**Referència cadastral:** 7192103DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Propietat de Joaquim Gironell al 1904 i al 1927 quan s'encarrega a Sebastià Pí i Pí, mestre d'obres de la Bisbal, a fer el projecte del tercer pis, per a reformar-lo. Va ser propietat del "Colegio de Huerfanos" de Madrid, i utilitzat per la Guardia Civil a mode de Caserna i habitatge dels allí destinats. El pati interior tenia oficines, "economato" i Bar. La resta eren habitatges.

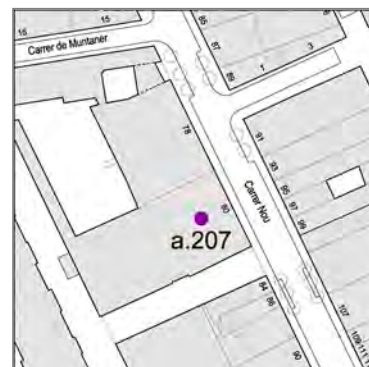
Època de construcció i tipologia:*Final s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici entre mitgeres de planta baixa i tres pisos. La planta baixa presenta cinc portals. Actualment els dos de l'esquerra s'usen per a garatge, el central com a portal d'accés fins i tot per a cotxes -com antigament-; és peraltat i en arc de mig punt. Els dos portals de la dreta, l'un s'ha modificat com a finestra i l'altre per una petita porta. Aquests quatre estan emmarcats per arcs escarsers, amb dovelles de pedra. Una motllura la separa del primer pis que presenta quatre balcons recolzats damunt dels portals o arcs. Motllura de separació que dona al segon pis, igual que el tercer: cinc balcons emmarcats per canals. Cornisa i balustrada partida en cinc parts amb paret al mig.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Caserna Guardia Civil.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Nouvilles

a.208

Situació: c. Nou, 78**Referència cadastral:** 7192102DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9255-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Malgrat que va ser promogut pel joier Josep Gironella Rodó, aquest gran casal d'estil eclèctic va esdevenir de seguit propietat de la família Nouvilles, grans hisendats de Castelló d'Empúries i Rabós, i descendents de Ramon de Nouvilles i de Ràfols, capità general i ministre de la Guerra durant la I República (1873). Així, l'any 1906 era la residència de Ramon de Nouvilles, hisendat nascut a Castelló d'Empúries el 1844 i l'any 1920 la de Florenci Nouvilles Cabanel, natural de la mateixa població (1887), advocat i propietari.

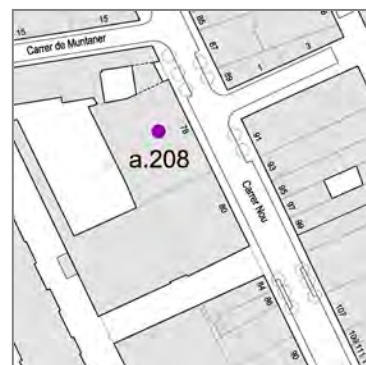
Època de construcció i tipologia:

1885 / Eclecticisme. Autor: Josep Cordoní i Bosch, m.o.

Casal de llenguatge eclèctic sobre composició neoclàssica amb un cos central de tres eixos acompanyat a banda i banda per dos cossos simètrics amb dues obertures cadascun separats per pilastres adossades. A la planta baixa hi ha un sòcol de pedra que ocupa tota la planta i presenta un portal en arc de mig punt amb una finestra cada costat, una distribució que es repeteix als dos cossos laterals. Sobre aquest pis s'aixeca un ordre gegant de pilastres on trobem una balconada correguda amb tres sortides emmarcades per pilastres adossades d'ordre no definit amb fulles d'acant que suporten unes llindes ornamentals. En els cossos laterals hi ha dos finestrals a cada costat emmarcats per motllures verticals, arquitrav i frontó amb volutes i un element floral central. La planta àtic, amb finestres de proporció gairebé quadrada, és rematada amb una balustrada.

Al seu interior presenta una majestuosa escala noble amb lluernia i profusió d'elements ornamentals.

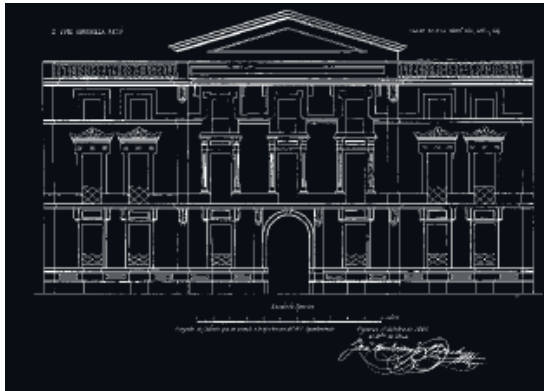
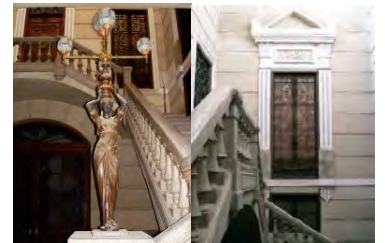
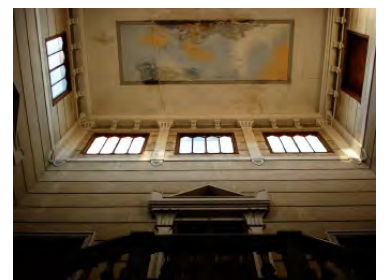
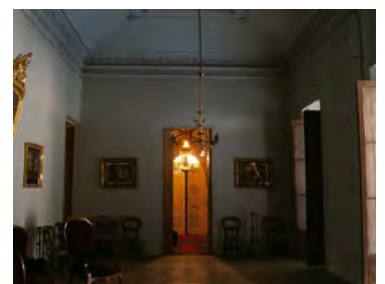
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de planta baixa així com els altres revestiments de façana.

Antiga Agència de Transports

a.209

Situació: c. Clerch i Nicolau, 11**Referència cadastral:** 7293614DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** PAU R13**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Obra popular - Noucentisme.*

Edifici entre mitgeres situat al centre de la ciutat. És un edifici de planta baixa amb les obertures desordenades, la central de les quals en arc de mig punt. La façana està arrebossada i estava pintada amb elements referents al seu ús anterior tot i que avui costen de veure. L'element més destacat de l'edifici és la testera amb una obertura amb forma de mongeta al centre. Aquesta testera arrenca de dues volutes, una a cada extrem que ascendeixen piramidal i esglaonadament, creant formes corbes fins al punt més alt de la testera.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Garatge.**Estat de conservació:** Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Element inclòs dins d'un Polígon d'Actuació Urbanística amb clau V1. En cas de desenvolupament del polígon, caldrà deixar constància documental (planimetria i fotogràfica) de l'edificació. En qualsevol cas s'haurà de garantir la permanència de la seva memòria històrica.

Casa Balló

a.210

Situació: c. Nou, 74 – c. Muntaner**Referència cadastral:** 7192101DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Aquesta casa ocupa el solar d'una antiga casa modernista que fou enderrocada. La casa Balló fou construïda en tres etapes, segons les necessitats familiars. La part de la primera casa fou edificada l'any 1932. És obra de l'arquitecte Pelayo Martínez Paricio. A l'arxiu de plànols hi ha un projecte per aquesta casa de l'any 1942.

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XX / Noucentisme. Autor: Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.

Edifici situat al mig del carrer Nou i en cantonada amb el carrer a on es troba el Col·legi Sant Pau i l'església de La Immaculada. És un conjunt de tres habitatges dins d'un mateix conjunt. Cases de planta baixa i una, amb un pis. Tenen dues entrades diferents, una pel carrer Nou i l'altra pel carrer Muntaner. La primera amb entrada de garatge i reixa que condueix al pati. A la banda del carrer Muntaner, hi ha un portal d'arcada de mig punt emmarcat per encoixinat rústic, que segueix el motiu del sòcol i la cantonera. Convien dos tipus d'obertures, les grans amb llindes i les petites emmarcades amb motius de pedra. El cos més antic presenta cornisa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

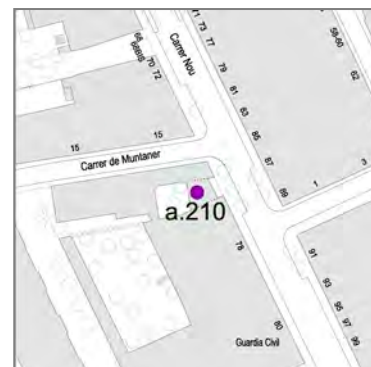
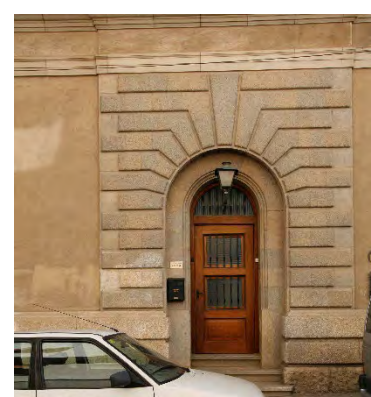
Ús actual: Habitatge plurifamiliar.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'encoixinat rústic de la planta baixa.

Edifici al c. Nou, 58

a.211

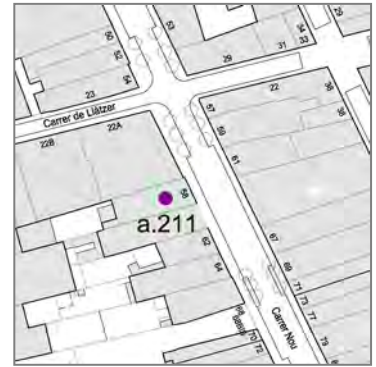
Situació: c. Nou, 58**Referència cadastral:** 7093702DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Eclecticisme.*

Edifici situat al carrer Nou, principal via de comunicació entre la perifèria i el centre de la ciutat. És un edifici que es troba entre mitgeres. La planta baixa té un accés central i dos locals comercials laterals, amb els attells corresponents amb finestres en arcs rebaixats als laterals i un ull de bou ovalat central. El primer pis presenta una balconada correguda sobre mènsules amb dos balcons laterals i una finestra geminada cega central. El segon pis repeteix aquesta distribució però sense la balconada correguda. Les golfes estan dissimulades a mode de fris entre motllura de pedra i cornisa superior sobre la qual hi ha la barana amb balustrada i la terrassa. Externament sembla una llotja.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Sant Llàtzer, 12

a.212

Situació: c. Sant Llàtzer, 12**Referència cadastral:** 7093723DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

La instal·lació d'aigua fou realitzada el 1935.

Època de construcció i tipologia:

1934 / Noucentisme. Autor: *Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.*

Edifici situat a prop d'un dels carrers principals de Figueres. És una casa de planta baixa i dos pisos amb coberta a dues vessants. La planta baixa d'aquesta casa està decorada amb un arrebossat que imita un encoixinat de franges horitzontals. L'accés a la casa es fa a través de dues entrades que es troben inscrites en un mateix arc, fet que dona la sensació de monumentalitat. Entre les dues portes hi ha un pilar decorat amb motius geomètrics en forma de rombe inscrits dins un quadrat. Encara a la planta baixa, en un costat hi ha un gran accés per a vehicles pesants, mentre que en l'altre, hi ha un finestral apaïsat protegit per una reixa de ferro forjat embellida amb motius geomètrics.

Al primer pis hi ha sis obertures agrupades en dues balconades corregudes en grups de tres. Cada una d'aquestes finestres allindades està emmarcada per una motllura simula un arc de mig punt; entre elles s'hi repeteix la mateixa decoració geomètrica del pilar de la porta. Les finestres del pis superior segueixen els mateixos eixos longitudinals que les del primer pis i també s'agrupen en dos balcons però aquí els balcons no són lineals, sinó que el centre sobresurten més que la resta. En les dues plantes les baranes són de ferro forjat i repeteixen els motius decoratius que presentava el finestral de la planta baixa. Més amunt, la cornisa es desenvolupa en diferents nivells de motllura i hi ha tres petits respiralls circulars per a la ventilació de la coberta. El ràfec, no gaire pronunciat, conté un motiu de dentells prefabricat en formigó en substitució dels permòdols tradicionals.

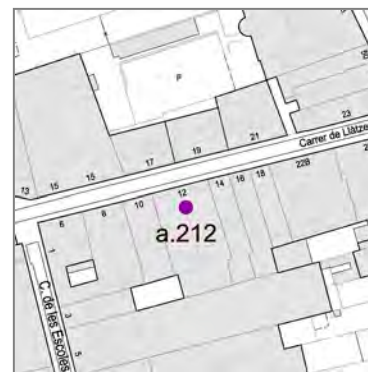
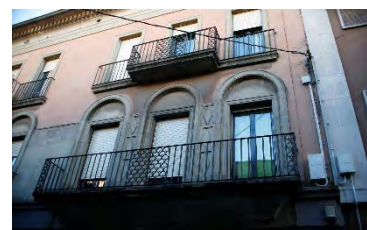
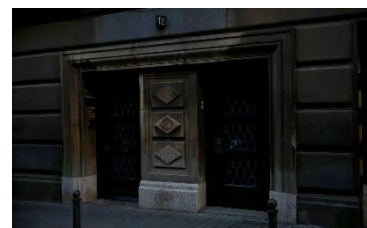
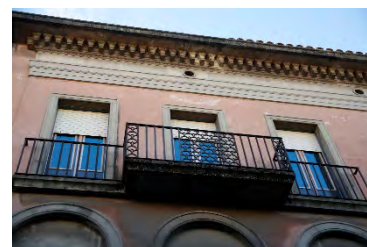
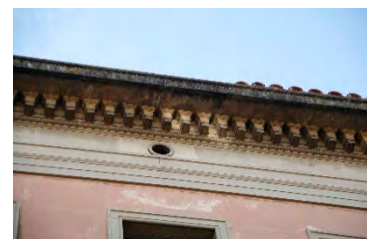
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol que imita un encoixinat de la planta baixa.

Antiga Església Evangèlica / Fundació Clerch i Nicolau

a.213

Situació: c. Nou, 53 – c. Sant Antoni, 32**Referència cadastral:** 7194922DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SED**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Edifici construït com a església evangelista de Figueres promoguda pel pastor evangelista, publicista i regidor republicà lerrouxista els anys 1903-05 i 1911-12, Alejandro López Rodríguez (Madrid, 1854-Figueres, 1912). L'any 1911 amb projecte del mestre d'obres Sebastià Pi i Pi s'amplià afegint-li un campanar d'estil modernista. Aquesta església va ser dirigida pel mateix Alejandro Lopez Rodríguez i posteriorment pel seu nebot Luís López-Rodríguez Murray (Figueres, 1884-1937), radiòleg, dirigent del lerrouxisme figuerenc i regidor de l'Ajuntament els anys 1915-20 i 1922-23.

L'any 1932 l'edifici fou adquirit per la Fundació Clerch i Nicolau com a seu de l'escola d'Arts i Oficis per a joves obrers que aquest industrial del tèxtil d'origen figuerenc va llegar a la ciutat en el seu testament. Durant la guerra civil esdevingué la seu de l'Escola del Treball de la Generalitat i actualment és l'Escola d'Arts i Oficis de la mateixa fundació.

Època de construcció i tipologia:

1889 – 1911 / *Eclecticisme*. Autor: *Francesc Puig Saguer, m.o. / Sebastià Pi i Pi, m.o.*

Edifici d'arquitectura de pauta no domèstica situat a prop de la Plaça Ernest Vila, molt a prop del centre històric. És un edifici que es troba entre mitgeres, ordenat horitzontalment per motllura, fris i cornisa, en planta baixa i el pis, amb sòcol. Verticalment presenta un cos central més avançat, ordenat per dos ordres, eclèctics, l'inferior de pilastres adossades imitant l'encoixinat rústic i en el primer pis imitant l'encoixinat geomètric. Totes les obertures, portes a la planta i finestres en el primer pis estan emmarcades per arcs de mig punt, de radi més gran en el cos central, amb emmarcament de dovelles i motllures laterals. Culmina l'immoble un fris amb tríglifs i mètopes que suporta la cornisa, que s'avança en el cos central. A sobre i a nivell de la terrassa, hi ha un frontó trilobulat amb obertura central i decoracions escultòriques i esgrafiats, que es va afegir a inicis del segle XX per tal de fer més patent el caràcter de l'edifici de centre de culte.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Fundació Clerch i Nicolau. Escola d'Arts i Oficis, Escola Oficial d'Idiomes.

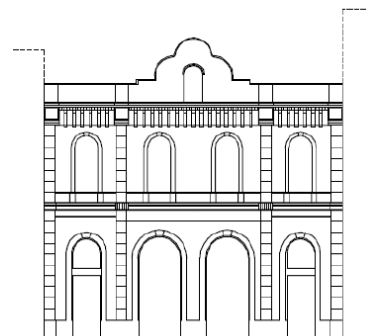
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Pagès Bofill – Casa Garrida i jardins

a.214

Situació: c. Nou, 48**Referència cadastral:** 7094921DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEa**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Casal promogut per Josep Pagès Bofill i construït de nova planta sobre l'enderroc previ de cinc cases que ocupaven el solar. Josep Pagès Bofill era una de les principals fortunes figuerenques derivada especialment de la seva activitat industrial en el sabonet, el comerç de colonials i el negoci de l'electricitat, heretats en part del seu pare Pau Pagès Lloveras. Aquest gran casal va ser adquirit i restaurat com a seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà l'any 1998.

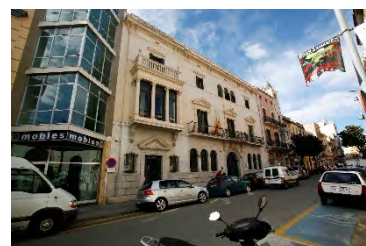
Època de construcció i tipologia:

1928 / Noucentisme. Autor: Francesc Tarragó, arquitecte.

Edifici senyorial bastit l'any 1929 amb projecte de l'arquitecte Francesc Tarragó, caracteritzat per les seves grans dimensions i per un classicisme fora d'època.

L'edifici es troba al centre de Figueres, és entre mitgeres i té planta baixa, dos pisos i coberta plana. Destaca per la relativa absència de simetria com a conseqüència, probablement, de la voluntat d'integració amb l'altre immoble familiar. Així, la façana principal s'articula al voltant de la gran porta d'accés i de la balconada. La dita porta es caracteritza per la dislocació de l'arc de mig punt respecte dels brancals i pel motllurat en forma d'arquivoltes. A banda i banda, hi ha sengles grups de tres finestres de mig punt, cobertes amb reixat de ferro forjat. Sobre la volta, apareix un medalló. El primer pis s'ordena al voltant de tres obertures, emmarcades amb pilastres i capitells d'ordre corinti, amb entaulament i frontó, tots ells en relleu (en la central, a més, hi afegeix hídries amb decoració floral), que donen a una gran balconada amb barana de ferro forjat i llosana senzilla, suportada per dues mènsules en el seu tram central. El segon pis es resol amb obertures de mida discreta. En un grup central de tres, es presenten amb arc de mig punt i sostingudes per pilastres amb les impostes remarcades, flanquejat per finestres regulars amb guardapols. Sobre la cornisa, que inclou quatre mènsules motllurades, discorre una barana de balustres. Al costat de ponent de la façana s'hi desenvolupa un altre programa que conté una porta d'accés amb brancals i llinda motllurada, sobre la qual hi ha un frontó. La flanqueja una finestra regular, a banda i banda, coberta amb reixat de ferro forjat. Al primer pis hi ha una tribuna, la base de la qual se sosté en dues grans mènsules, de la qual arrenquen quatre columnes dotades de capitells corintis, que suporten l'entaulament i una cornisa. Al damunt hi té una barana de balustres perquè esdevé el balcó de l'obertura dels segon pis. Aquesta, de forma regular i amb un guardapols sobre la llinda. El parament és arrebossat i pintat, excepte a la primera planta en què hi ha un sòcol encoixinat de pedra, que continua en un aplacat de pedra ben escairada.

Amb un gran jardí i façana posterior, en el seu interior aquest casal exhibeix una riquesa ornamental i un luxe propi del procés d'autoafirmació social del seu promotor, que va ser restaurat l'any 1998 per adequar-lo a seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

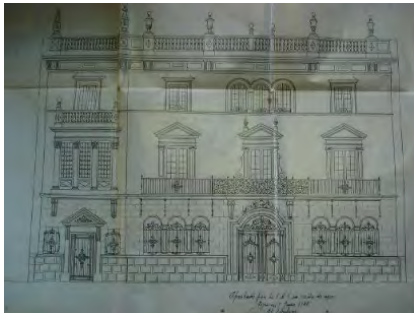
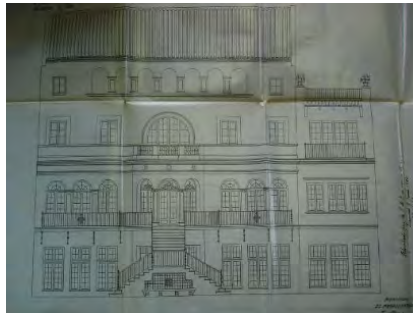
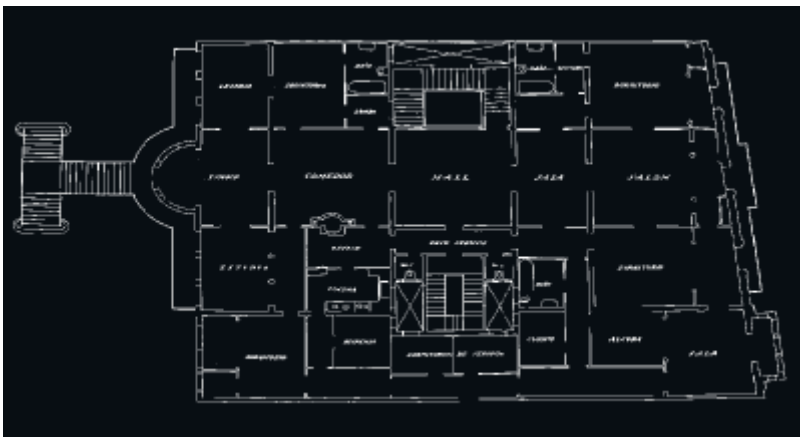
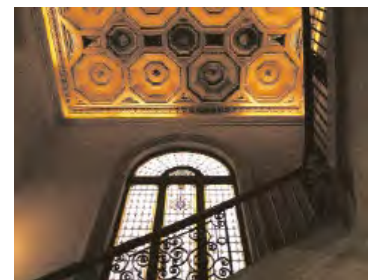
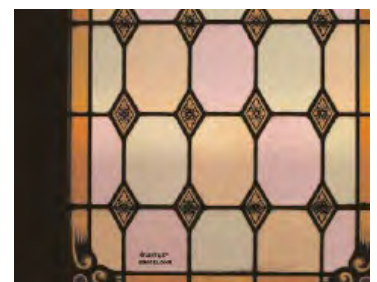
Ús actual: Seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, la tribuna, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir la porta d'accés i l'encoixinat de pedra de la planta baixa. Caldrà mantenir el jardí posterior com a pulmó verd dins del nucli antic i les espècies botàniques del seu interior.

Casa Maria Pagès

a.215

Situació: c. Nou, 46**Referència cadastral:** 7094920DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Construït de nova planta sobre enderroc previ, va ser promogut per Pau Pagès Lloveras, un dels principals industrials de la ciutat del tombant de segle que pocs anys després promouria el Teatre-cinema El Jardí (1914).

Època de construcció i tipologia:

1903 / Modernisme. Autor: Josep Martí Roca, m.o.

Edifici modernista amb jardí posterior projectat pel mestre d'obres Josep Martí i Roca l'any 1906. Es tracta d'una casa en planta baixa i dos pisos, amb un cos lateral a mode de torre, més alt que la resta coronat per un altell i cúpula ceràmica. A la planta baixa, trobem un local comercial i porta d'accés als pisos. A la primera planta, destaca una balconada correguda sobre mènsules amb dues sortides amb guardapols, que es perllonga en una tribuna coberta al cos lateral. En el segon pis també hi ha una balconada correguda, però menys sobresortida, i amb dues sortides, i en el cos lateral un balcó. A l'altell del cos lateral tres finestres formant creu grega. Entre el segon pis i l'altell a la torre hi ha dos frisos ceràmics decoratius entre els quals hi ha tres hexàgons la funció dels quals és simplement decorativa. A la planta baixa imitació d'encoixinat que es perllonga en tota la façana en dues motlures verticals que emmarquen els dos cossos de la façana. L'element més destacat de la façana és la tribuna amb elements escultòrics, columnetes amb capitells decorats amb motius vegetals i ornaments en pedra artificial, fusteria i vidre. Presenta merlets.

La casa Pagès presenta una gran similitud tipològica amb la casa Galter projectada per Josep Azemar el 1901.

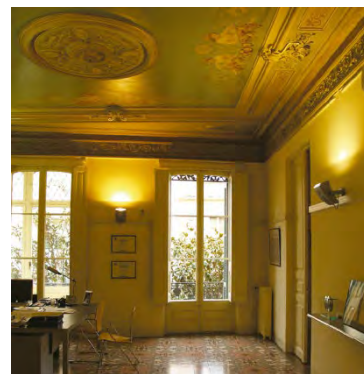
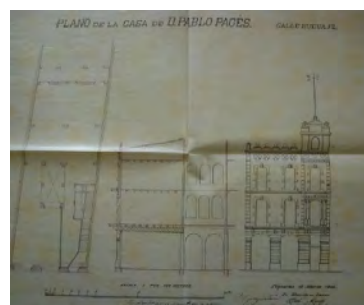
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...), en especial els elements ceràmics de la cúpula i dels frisos de la façana. També caldrà conservar el sòcol imitant encoixinat de la planta baixa així com la tipologia i les característiques de les fusteries de porticons plegables de la façana principal.

Pensió del General

a.216

Situació: c. Nou, 35**Referència cadastral:** 7194932DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Eclecticisme.*

Edifici situat a prop de la Plaça Ernest Vila. És una casa entre mitgeres de planta baixa i dos pisos coberta per terrassa. A la planta baixa trobem un local comercial. Al primer i segon pis es repeteix una ordenació de balcó i finestra amb guardapols ornamentals en forma de "U". Com a culminació motllura, fris amb forats de ventilació, cornisa i terrassa. Tota la façana està arrebossada i pintada de color taronja a la planta baixa i de color groguenc a les plantes superiors. Cinc rajols ceràmics ornamentals distribuïts a la part alta de l'edifici, tres dels quals als merlets que formen part de la balustrada de la terrassa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Edifici al c. Nou, 33

a.217

Situació: c. Nou, 33**Referència cadastral:** 7194930DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX – Inici s. XX / Eclecticisme – Modernisme.*

Edifici entre mitgeres situat al centre de la ciutat. És una casa de planta baixa i un pis amb coberta terrassada. La planta baixa té una gran obertura en arc de ferradura rebaixat. A sobre d'aquest dues mènsules suporten el balcó del primer pis amb dues obertures. Les tres obertures de l'edifici tenen la dovella clau molt marcada i és de grans dimensions. Entre la coberta i el primer pis trobem un voladís de grans dimensions amb coberta de teula. A la coberta de l'edifici existeix una petita torre amb coberta a dues vessants amb diverses obertures en arc de mig punt.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, la torre, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Viuda Salleres – Casa Paquita Batlle Pomès

a.218

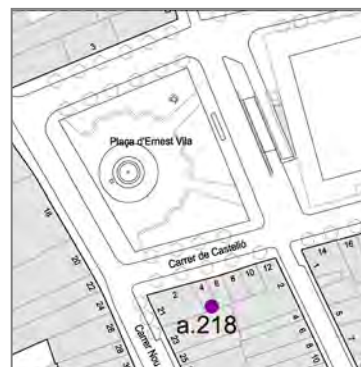
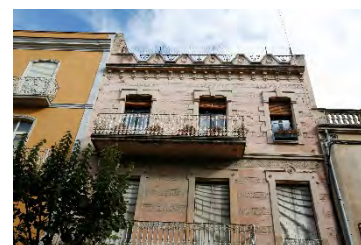
Situació: c. Castelló, 4 – c. Nou, 23**Referència cadastral:** 7194902DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Eclecticisme.*

Edifici situat a davant de la plaça del Dr. Ernest Vila en ple centre de la ciutat. És un edifici amb la planta en forma de "L" i dues façanes que segueixen el mateix esquema compositiu. La façana del carrer Nou presenta un local comercial a la planta baixa i una porta d'accés a l'edifici emmarcada i allindada a mode d'arc de descàrrega i amb una dovella clau amb dues inicials en relleu, i dos pisos amb balconada correguda, amb dues sortides, i finestrals laterals. Les obertures del primer pis estan emmarcades i decorades amb un guardapols amb detalls florals. Les del segon pis tenen un emmarcament a mode de carreus i a la part superior una llinda amb una gran dovella clau. La cornisa està suportada per mènsules decorades amb fulles d'acant. A la terrassa, decorada amb merlets trapezoïdals, amb un òcul inscrit al centre, a mode de balustrada amb elements de forja, coronen aquesta façana. La façana del carrer Castelló, més petita, també presenta un local comercial a la planta baixa, dos pisos amb balcó, amb la mateixa decoració que l'altra façana i un altell amb tres petites finestres cegues (que no trobem a la façana del carrer Nou). Decoració amb bandes horitzontals en relleu amb motius geomètrics. Totes dues façanes estan pintades en color rosa.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els acabats amb bandes horitzontals de la façana.

Casa Vila-Moner (antiga Gayolà) – Casa Deulofeu

a.219

Situació: c. Nou, 18**Referència cadastral:** 7094906DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Documentada ja des del segle XVI en el raval format a la porta sud de la ciutat a l'entorn de l'Hospital de Mesells, l'antiga Casa Gayolà és una de les edificacions més antigues que es conserven a Figueres i la residència d'aquesta família de grans propietaris de la Figueres dels segles XVIII-XIX.

Època de construcció i tipologia:

s. XVI - 1967 / *Renaixentista. Autor: desconegut / Pelayo Martínez Paricio, arquitecte.*

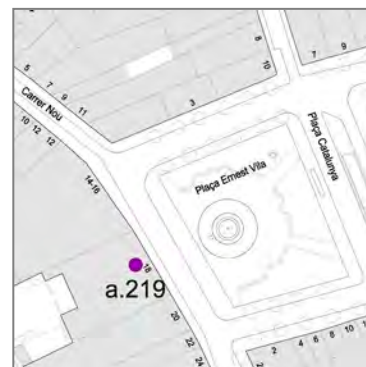
Edifici al centre històric de la ciutat, a davant de la plaça amb el mateix nom que la casa i molt a prop de la Rambla. Casal renaixentista entre mitgeres de planta baixa i dos pisos amb quatre obertures a cada nivell. La façana s'ordena en tres registres visuals ben definits: la planta baixa recoberta amb imitació d'encoixinat rústec molt lleu fet en arrebossat i que conserva l'estructura d'arcs perpendiculars a la façana emmarcats en motlures i llindes de pedra. Al primer pis trobem quatre balcons iguals emmarcats en pedra; la paret és coberta d'un trama esgrafiada de tema geomatitzant que recorda l'encoixinat. Al segon pis, també quatre balcons emmarcats per motllura esgrafiada; la paret és llisa cimentada. Per sobre triple filada de teulades que correspon a la coberta a doble vessant.

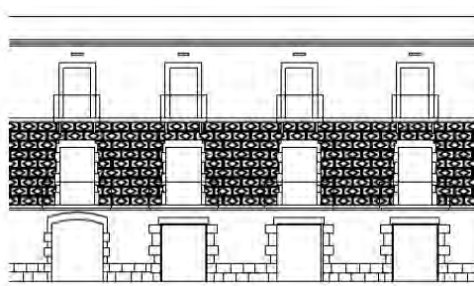
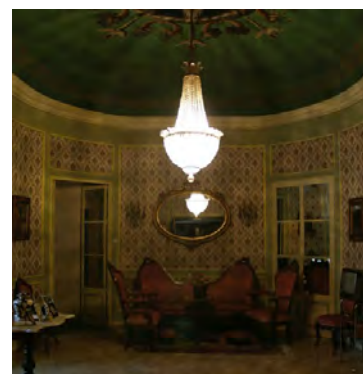
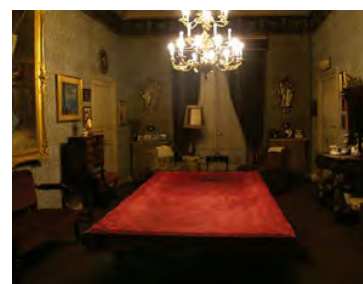
La reforma que s'hi portà a terme l'any 1967 reinterpreta els esgrafiats tradicionals i els detalls de serralleria a la manera de les solucions de l'arquitectura popular tardo-medieval, el que li permet mantenir l'aire d'època.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. . És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar els diferents acabats de façana: el sòcol d'encoixinat rústic i la trama esgrafiada de la primera planta. Caldrà mantenir el jardí posterior com a pulmó verd dins del nucli antic i les espècies botàniques del seu interior.

Casa Forn

a.220

Situació: c. Castelló, 28 – c. Nostra Senyora de Lourdes, 2-4**Referència cadastral:** 7294203DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3b**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

1940 / Moviment modern. Autor: Ricard Giral Casadesús, arquitecte.

Aixecat de nova planta sobre un solar resultant de l'agregació de tres finques afectades pels bombardejos de la Guerra Civil, la casa Forn desplega un llenguatge arquitectònic modern, amb una gran simplicitat conceptual i absència d'elements ornamentals, molt similar a la casa Felip projectada pel mateix arquitecte l'any següent en una altra cantonada del costat oposat de la plaça, i amb uns evidents punts de contacte –especialment en el tractament de la cantonada- amb la casa Reig construïda també en el mateix entorn i amb les que forma, doncs, un interessant conjunt d'arquitectura representativa del moviment modern.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

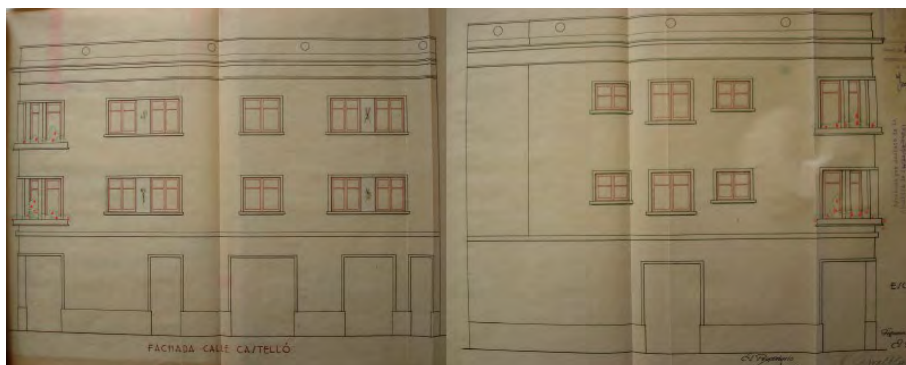
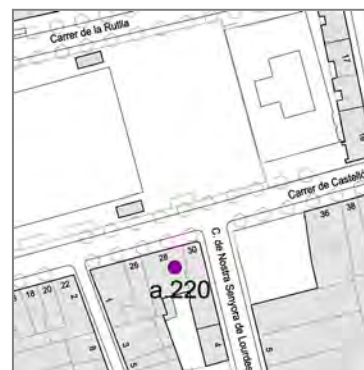
Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació: caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la configuració d'obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

També caldrà conservar el caràcter sobri del conjunt degut a l'absència d'elements ornamentals.

Casa Roda – Casa Hesme

a.221

Situació: c. Sant Llàtzer, 58**Referència cadastral:** 7493206DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Casa unifamiliar adossada, promoguda per l'industrial nascut a Figueres l'any 1878 Alfons Roda Campistol, malgrat que no hi ha constància que hi residís. Emigrat el 1924 a Perpinyà, Alfons Roda llegà al patrimoni de la ciutat una de les seves peces més originals i referenciades en tant que versió popular del modernisme de mestre d'obra.

Època de construcció i tipologia:

1911 / Modernisme. Autor: *Sebastià Pi i Pi, m.o.*

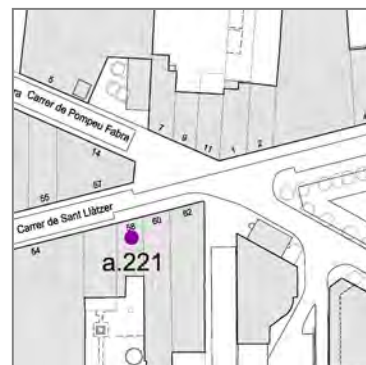
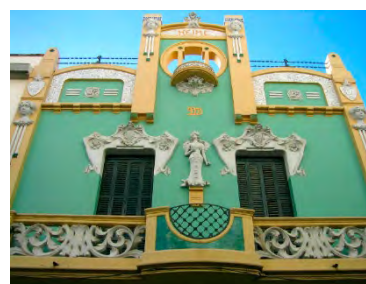
Aixecada en un solar llarg i estret, amb jardí posterior, la casa Roda exemplifica la versió més popular, carregada i estrident del modernisme dels mestres d'obres, que no és gaire freqüent a la ciutat.

Presenta un repertori abundant d'elements ornamentals en pedra artificial, ceràmica i forja que l'any 1999 varen ser curosament reparats i que constitueixen, més enllà del cromatisme sorprenent i discutible, el valor principal de l'edifici.

Es tracta d'un edifici de planta baixa i pis. A la planta baixa presenta una porta d'entrada i dues finestres amb dintells d'ornamentació floral. Al primer pis balconada correguda de dos obertures, que repeteix l'ornamentació floral que té a sobre, en aquest cas amb una figura femenina al mig i la data de 1911. La balustrada del balcó la formen elements florals i també està decorada amb elements de ceràmica i forja. Sobre el primer pis hi ha un cos ornamental format per tres arcs escarsers, els dels dos costats al mateix nivell i el central més elevat. Aquests estan decorats en el seu timpà per decoració ceràmica i al centre d'aquest trobem un motiu floral. Cada arc té una mènsula a cada costat, les dues centrals més elevades. Les dues laterals estan decorades amb un bust femení i un escut decorat amb mosaic ceràmic amb una estrella a la part superior. Les mènsules centrals es troben decorades amb el mateix bust femení i amb un fris ceràmic a sobre. L'arc central té com a dovella clau un motiu floral i al seu timpà hi ha el nom HESME (que significa "a casa teva" en Esperanto) en ceràmica. Sota el timpà un petit òcul amb un balcó també decorat amb la mateixa ceràmica, sostingut per una gran mènsula floral.

Destaca el color de la seva façana de color verd intens en contraposició al gros dels acabats dels elements ornamentals.

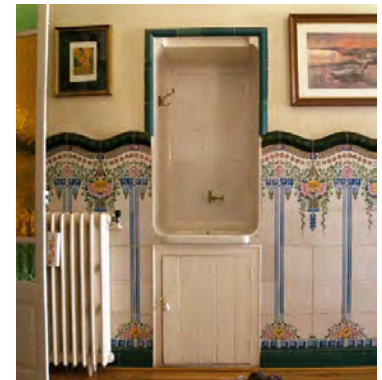
Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...); en especial el timpà i els ornaments de ceràmica de la planta superior i l'escultòrica figura femenina de la façana.

Casa Isern

a.222

Situació: c. Sant Llàtzer, 62**Referència cadastral:** 7493208DG9779S0001PK**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Mitjan s. XX / Monumentalisme – Academicista.*

Situada dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a la banda de llevant del terme, formant cantonada entre el carrer Sant Llàtzer, Pompeu Fabra i la plaça de l'Estació.

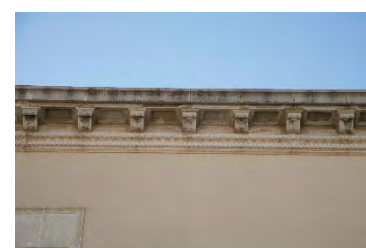
Edifici cantoner de planta rectangular amb la coberta plana terrassada i distribuït en planta baixa i dos pisos. Totes les obertures són rectangulars i estan emmarcades en pedra. Les de la planta baixa i el primer pis presenten grans llindes i els ampits motllurats, mentre que les de la segona planta compten amb un emmarcament motllurat i prou. L'edifici presenta accessos en les dues façanes que formen la cantonada. Ambdós portals presenten l'emmarcament de pedra motllurat i esglaonat a la part superior. Al damunt tenen un balcó exempt amb les llosanes de pedra motllurades, sostingudes per una gran mènsula decorada. Els portals i els balcons estan units mitjançant un parament de pedra a mode de carreus, emmarcat per una gran motllura decorativa. El coronament de l'edifici presenta un voladís sostingut per petites mènsules treballades sota les que es troba un ràfec de pedra ornamentat amb motius vegetals.

La construcció té els paraments exteriors arrebossats i pintats amb un gran sòcol a la part inferior.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de la planta baixa i l'acabat arrebossat de les façanes.

Plaça de l'Estació

a.223

Situació: pl. de l'Estació**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

L'Ajuntament va adquirir els terrenys el 1879. Durant molt temps va ésser només un accés a l'estació. El propi urbanisme va anar definint-la i posteriorment va ésser enjardinada.

Època de construcció i tipologia:

s. XX / Obra popular.

Situada dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a la banda de llevant del terme, davant l'estació del ferrocarril.

Plaça enjardinada de planta triangular delimitada per tres vials laterals que defineixen l'espai central el qual compta amb parterres de flors, arbres plataners i bancs per asseure's. Al bell mig de la plaça hi ha una font de planta més o menys circular de pedra que presenta una gran copa central de la que surten tres brolladors amb forma de grans peixos. La font dona lloc a un espai circular centrat a l'interior del triangle.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Plaça.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació de l'estructura, dels elements ornamentals, de l'arbrat i del mobiliari urbà que la caracteritzen.

Casa Subias

a.224

Situació: c. Rubaudonadeu, 1 – pl. de l'Estació, 9**Referència cadastral:** 7495921DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Casal aixecat de nova planta en el recentment obert carrer de Rubaudonadeu que connectava la carretera de Roses amb l'estació del ferrocarril i on, ja anteriorment, s'hi havia fet aixecar un gran casal el negociant de fustes Federic Macau de Falgàs. El promotor, Antoni Subias Gonzalvo, nascut a Saragossa el 1859 i resident a Figueres des de l'any 1888, va ser catedràtic de l'Institut Figuerenc, activitat docent que continuaria el seu fill Joan Subias Galter (Figueres, 1897-1984) catedràtic d'història de l'art al mateix Institut i autor de nombrosos estudis sobre el romànic i el gòtic.

Època de construcció i tipologia:

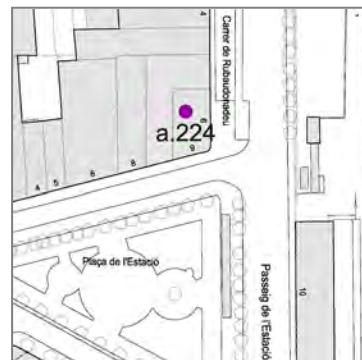
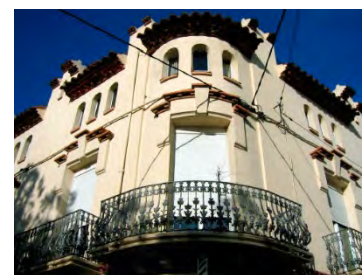
1910 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

Inicialment un projecte més ambiciós que incloïa una torre sobre l'eix cantoner, aquest casal va ser bastit amb un llenguatge modernista medievalista. Amb una composició sobre sòcol amb portals, s'aixeca la planta noble, amb balconades i una sèrie d'obertures agrupades en ternes sobre cada eix a la planta àtic. Els massissos entre balcons es perllonguen sobre la cornisa de la coberta formant un emmerletat de clara evocació medievalista.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Macau – Casa Comas

a.225

Situació: c. Vilallonga, 36 – c. Rubaudonadeu, 1**Referència cadastral:** 7495916DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Casal promogut per Frederic Macau de Falgàs, gran comerciant de fusta juntament amb el seu germà Miquel Macau de Falgàs, en activitat des de les darreres dècades del segle XIX. Aquesta gran construcció, encarregada a l'arquitecte Josep Azemar i emplaçada prop de l'estació del ferrocarril, és un exemple interessant de l'expansió i consolidació de la burgesia comercial figuerenca en el tombant de segle.

Època de construcció i tipologia:

1907 / *Modernisme*. Autor: Josep Azemar Pont, *arquitecte*.

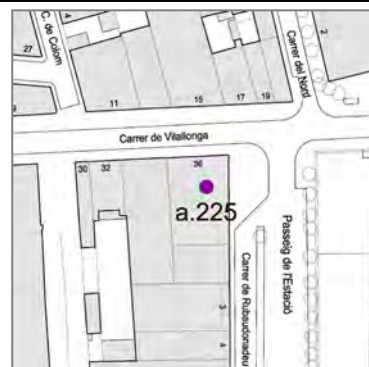
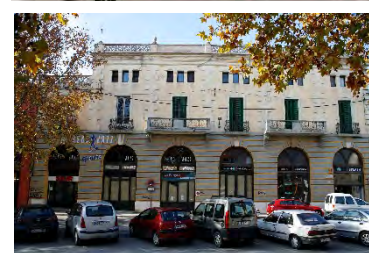
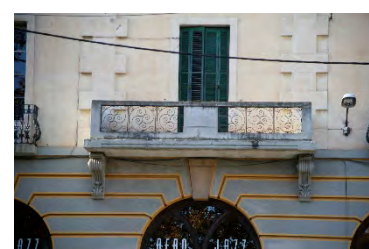
Edifici situat a davant de la via del tren, el que foren els afores en el moment de la seva construcció. És un edifici en cantonada. Les dues façanes es solucionen en dos registres. La inferior comprèn la planta baixa recoberta en pedra, evocant l'encoixinat rústic, amb grans portals d'arc de mig punt (sis i quatre respectivament); El registre superior comprèn el pis principal i el segon, dividit en vertical i separant els espais amb motlures que representen pilastres de carreus sobresortits. Al primer pis hi ha alternança de balcó gran (d'obra i ferro) aguantats per mènsules, i de petit (de forja). El segon pis, a mode d'altell, presenta grups de tres finestres. Corona la façana una motllura, la cornisa i la balustrada del terrat, aquesta última alterna el motiu floral circular i el pany de paret. Edifici cobert per terrassa.

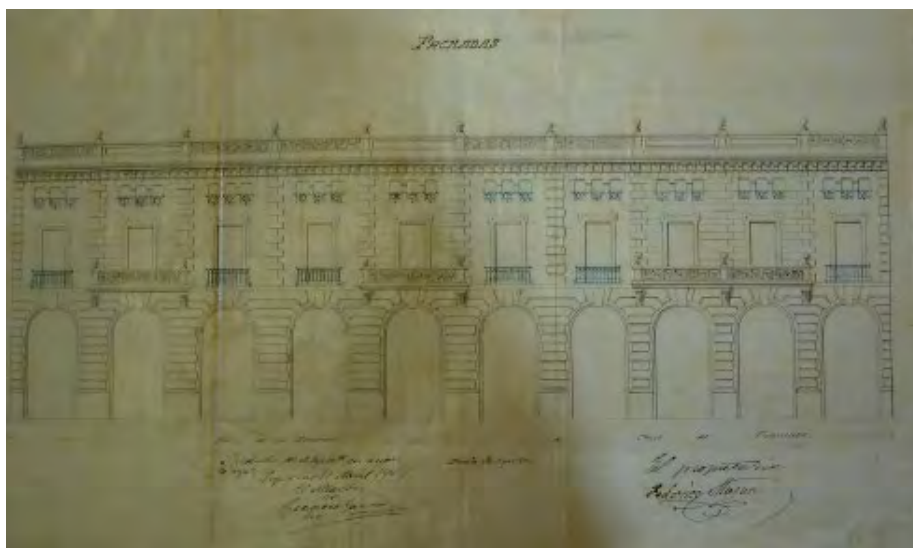
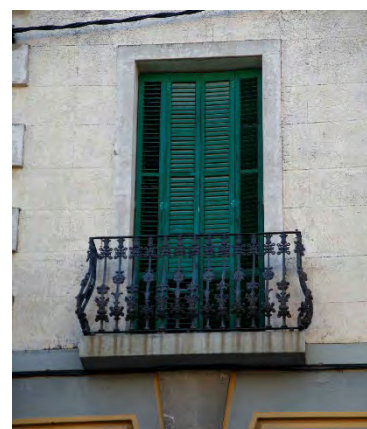
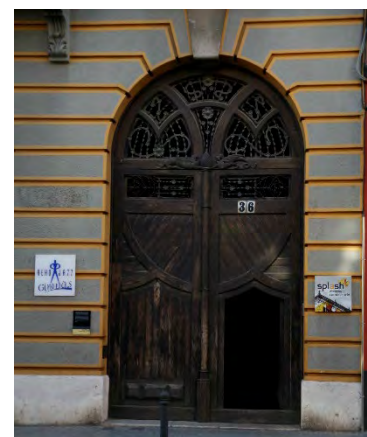
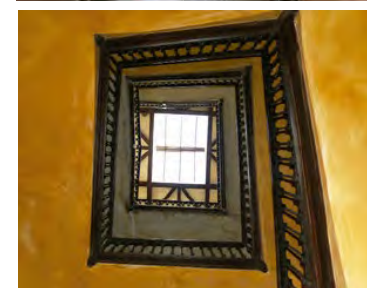
Destaca també el treball de serreria del portal d'entrada i l'escala amb lluernari.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació i els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) i les principals zones interiors que s'hi conservin. Cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motlures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar la porta d'entrada així com la tipologia de les fusteries exteriors i el sòcol de pedra que imita l'encoixinat rústic.

Cisterna antic Convent dels Benedictins

a.226

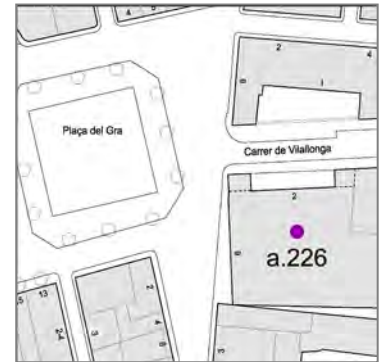
Situació: pl. del Gra, 9-10 – av. Vilallonga, 2**Referència cadastral:** 7495901DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4b**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***c. 1815. / Autor: desconegut.*

Estructura de captació i emmagatzematge d'aigua que havia pertangut al pati de l'antic Convent de Sant Benet, començat a construir l'any 1807 i desamortitzat a la dècada de 1830. Amb una funció relacionada amb el regatge dels horts del propi convent, l'envergadura i bon estat de conservació d'aquesta cisterna va propiciar l'any 2005 la seva protecció integrada dins l'estructura edificatòria d'un bloc d'habitatges de nova planta.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: en desús.**Estat de conservació:** Regular.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Consolidació, conservació i manteniment.

Asil Vilallonga

a.227

Situació: c. Vilallonga, 1-3 ; pl. del Gra, 8 ; c. del Mar**Referència cadastral:** 7495501DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEas**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9263-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Construït en dues fases els anys 1877 -amb projecte de Josep Papell i Llenas- i el 1884 -projecte de Lluís Alcalà- va ser impulsat i pagat pel gran industrial del ferro i financer d'origen figuerenc Marià Vilallonga Gipuló (1813-897) -estretament vinculat a la família i els negocis dels grans industrials, naviliers i financers bascos Ibarra- la seva construcció s'ha de contextualitzar en el renovat impuls que varen rebre a tot l'estat i també a Figueres les institucions de beneficència i ensenyament religiós i particulars amb l'inici de la restauració monàrquica de 1876. Aixecat sobre les restes desamortitzades -i partides en dos grans terrenys a causa de l'obertura de la carretera de Roses l'any 1854- del que havia estat el nou convent benedictí dels monjos de Sant Pere de Roda entre 1807 i 1833, el conjunt de l'Asil Vilallonga va ser inaugurat l'any 1886, incloent-hi un servei d'escola gratuïta nocturna per adults pobres i una dotació de 1 milió de pessetes que assegurava abastament la seva durabilitat en el temps. Amb la mort del promotor l'any 1897, el seu nebot Marià Vilallonga Ibarra (1864-1913), fundador dels Altos Hornos de Vizcaya i del Banco de Vizcaya, esdevingué l'interlocutor de la família en la Junta de la Fundació.

Època de construcció i tipologia:

1877 – 1884. *Eclecticisme. Autor: Joan Papel Llenas, m.o. / Lluís Alcalà, arquitecte.*

Edifici situat al límit de l'eixample, a davant de la carretera de Roses, el que era els afores de la ciutat en el moment de la seva construcció. És un edifici amb tres façanes de planta en forma de "U" construït al voltant d'un pati que es troba envoltat per un mur de tanca amb vuit obertures en forma d'arc rebaixat que apareixia a l'edifici de l'església preexistent. Aquests arcs apareixen també en els dos cossos laterals. La porta central està coronada per una llinda i frontó.

Consta de planta baixa i dos pisos. A la planta baixa trobem els arcs rebaixats i enreixats, comentats anteriorment, i al primer pis unes finestres rectangulars emmarcades que es repeteixen en el pis superior. Els dos pisos estan separats pel que sembla una motllura, però que en realitat és una canal per passar-hi els cables de la llum. Sobre d'aquesta es troben unes petites obertures, a sota de cada finestra per ventilació. Cornisa i voladís que donen a la terrassa. La façana s'aixeca com un llenç que es sobreposa a les restes del convent dels monjos de Sant Pere de Rodes, per tal de conformar la nova alineació de la carretera de Roses que va partir en dos aquell conjunt. La façana del carrer del Mar és molt més irregular i menys cuidada, amb la cantonada reforçada per carreus.

Inicialment, la façana principal, va ser projectat com una gran galeria vidriada, que no es conservava completa, l'any 1999 va ser reformada finalment per la Fundació de l'Asil Vilallonga per tal d'adaptar-la als usos interiors actuals.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Asil.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí que caldrà justificar. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual i els elements decoratius que el caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir el sòcol i les obertures en forma d'arc rebaixat de la planta baixa així com les pilastres a doble escala dels pisos superiors. També caldrà conservar la torre metàl·lica del campanar.

Congregació de la Missió – Pares Paüls

a.228

Situació: c. Vilallonga, 3**Referència cadastral:** 7495502DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEas**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Aquesta façana es va edificar per aprofitar el terreny que va quedar entre la carretera de Roses (Vilallonga) i l'antic edifici benedictí. La façana posterior del carrer del mar es la original i la de davant ha quedat a l'interior de l'actual construcció.

El 1807 els monjos benedictins de St. Pere de Roda abandonen l'antic monestir i s'estableixen a Figueres. Entre l'any 1820 i 23 les obres són interrompudes i els monjos expulsats i el convent utilitzat com a caserna del "Cent Mil Fills de S. Lluís". Els monjos tornen l'any 25. L'any 42 es subhastat -desamortitzacions-, i el 43 el senyor Vilallonga i Paler va comprar una quarta part de la propietat desamortitzada. Al 1854 es va obrir la carretera de Roses tallant la propietat en dos: per aquest motiu es va edificar la nova façana.

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX / Obra popular. Autor: Joan Papell i Llenas, m.o.

Edifici situat al límit de l'eixample, a davant de la carretera de Roses, als afores de la ciutat en el moment de la seva construcció.

A la planta baixa té un sòcol imitant els carreus i tretze arcs rebaixats on s'inscriuen les finestres i les portes. Per sobre un segon registre inclou els dos pisos superiors, ordenats per pilastres adossades amb sòcol. Les finestres són quadrades, de la mateixa mida i estan emmarcades per una motllura. Edifici coronat per cornisa i balustrada, que correspon a la terrassa de cobriment.

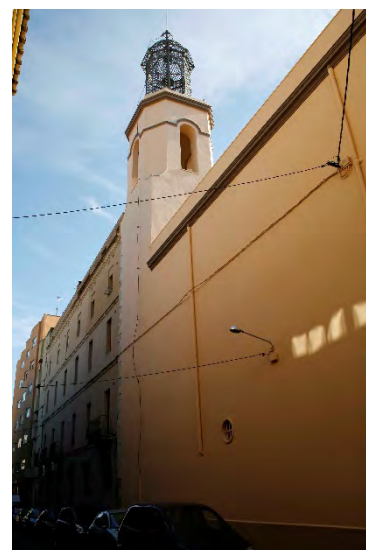
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Convent.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació i la façana actual amb la configuració de les obertures, la torre, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Eusebi Vidal

a.229

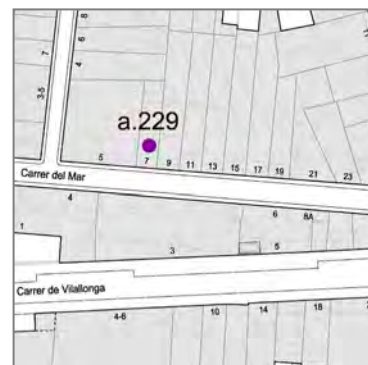
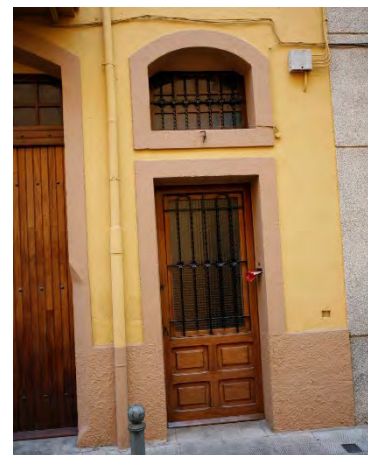
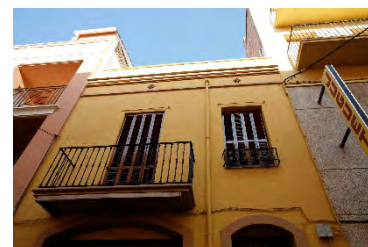
Situació: c. del Mar, 7**Referència cadastral:** 7496227DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Obra popular. Autor: Sebastià Pi i Pi, m.o.*

Situat al carrer al costat de la plaça del Gra i darrere l'asil Vilallonga. Edifici urbà d'habitatge i taller; amb arquitectura típica de mestre d'obres. La planta baixa té accés al taller (actualment convertit en garatge) i un portal lateral de pujada al pis, que presenta un balcó i una finestra. Per sobre trobem una motllura i un espai a manera de fris amb forats de ventilació i una cornisa superior.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Can Dalfó

a.230

Situació: c. Vilallonga, 5 – c. del Mar, 6**Referència cadastral:** 7495503DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9264-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Edifici promogut com a habitatge i magatzem comercial per Joan Maria Dalfó Auter, un dels més grans comerciants de la ciutat de Figueres durant el primer terç del segle XX, primer amb la societat "Dalfó, Larithmatter i Pagès" i posteriorment "Dalfó i Pagès". L'edifici, emplaçat en un extrem del solar de l'antic convent dels benedictins desamortitzat l'any 1836 i posteriorment edificat com a Asil pel seu avantpassat Marià Vilallonga Gipuló, va tenir la intervenció de tres arquitectes en un període de 6 anys. Sobre una ampliació de la casa projectada per Joan Roca i Pinet l'any 1922, l'aspecte actual de l'edifici correspon als projectes elaborats per Pelayo Martínez l'any 1923 -façana i decoració- i Manel Mayol el 1926 -torre-.

Època de construcció i tipologia:

1924 / 1926 / Noucentisme. Autor: Pelayo Martínez Paricio, Manel Mayol, arquitectes.

Edifici configurat mitjançant successives ampliacions i reformes, la imatge actual correspon a un projecte de reforma de façana de Pelayo Martínez, posteriorment culminat amb l'afegit de la torre en part volada projectada per Manel M. Mayol.

Es tracta d'un Edifici situat a l'eixample de Figueres que consta de planta baixa i tres pisos. La planta baixa de la façana queda definida per un encoixinat rústic que compren quatre grans obertures que es corresponen amb locals comercials. Les tres plantes superiors estan ordenades verticalment per pilastres d'ordre gegant que arriben a la cornisa, de fust estriat i ordre dòric. A la primera planta, marcant l'eix de simetria, hi ha una tribuna suportada per mènsules i als costats dos balcons laterals i dues finestres a cada banda; aquestes obertures laterals connecten amb les de la planta superior perquè s'inclouen en un emmarcament dentelat que incorpora, entre elles, un aplacat estriat i esglaonat. En el segon pis, balcó central i finestres laterals. En el tercer pis totes les obertures són finestres. Corona la façana un fris cornisa.

A la dreta de l'edifici s'aixeca un cos vertical, que neix de la zona d'encoixinat i segueix tots els registres amb un cos sobresortint, acabant en una alçada superior mitjançant una petita torre amb llanterna. La coberta és de ceràmica a quatre vessants.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge i locals comercials.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'encoixinat rústic de la planta baixa.

Casa Maria Puig – Casa Lluís Coll Amat

a.231

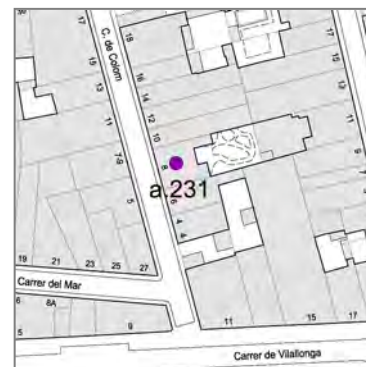
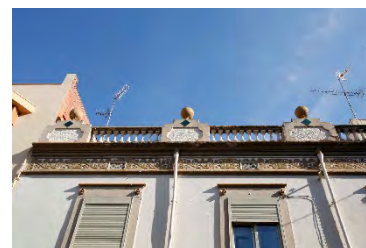
Situació: c. de Colóm, 8**Referència cadastral:** 7496622DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme. Autor: desconegut.*

Edifici situat a prop de la carretera de Figueres a Roses, a prop de l'estació de tren. És un habitatge unifamiliar amb planta baixa i un pis. La planta baixa presenta tres portals d'entrada, emmarcats amb arcs rebaxats amb dovella en el centre com a ornament. El primer pis presenta tres balcons emmarcats amb motllura. Per sobre hi ha un fris esgrafiats amb decoració geomètrica-floral. Hi ha forats de ventilació. Terrassa amb barana amb balustrada tripartida.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà mantenir l'esgrafiats decoratiu de façana.

Edifici Industrial al c. Colóm

a.232

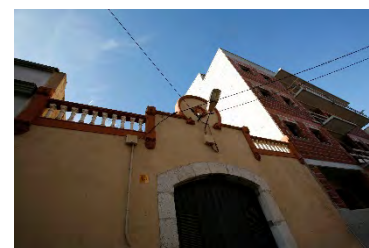
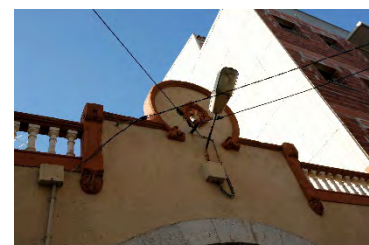
Situació: c. de Colom, 15**Referència cadastral:** 7496211DG9779N0001WP**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Modernisme.*

Edifici situat a prop de la carretera de Figueres a Roses. És un edifici entre mitgeres que només té planta baixa al centre de la qual hi ha un portal que es troba emmarcat per una motllura de pedra amb un arc escarser. A la part superior de l'edifici trobem una balustrada bipartida per un cos central d'obra amb un cos més elevat circular, amb la data de construcció: 1913. També destaca la ornamentació floral adossada. El cobriment està fet amb terrassa i a l'interior hi ha una sola nau.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Garatge.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'encoixinat rústic de la planta baixa. S'admetrà l'obertura de noves finestres o portes en cas de canvi d'ús sempre que quedi justificat.

Casa Geli-Vergés – Casa Oliva Llagostera

a.233

Situació: c. Pi i Margall, 26-28**Referència cadastral:** 7497101DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

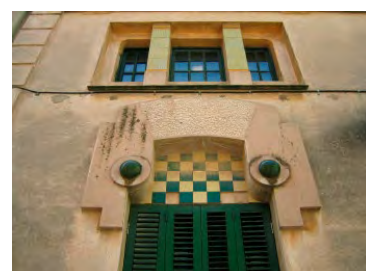
Edificades de nova planta com a residències dels germans Tomàs i Bruno Geli Vergés, aquestes dues cases completen el mostrari de patrimoni arquitectònic llegat per la família de fabricants de pells adobades Geli al carrer Pi i Margall. Fills de Francesc Geli Andreu -amb la casa i fàbrica a la cantonada del carrer Sant Francesc de Paula i projectada per Josep Azemar els anys 1895 i 1903- i nebots del també fabricant de pells Pere Geli Andreu -amb casa a la cantonada del carrer dels Monjos amb projecte de Llorenç Ros i Costa de 1915 - els germans Tomàs i Bruno Vergés continuarien i ampliarien el negoci de les pells per esdevenir uns dels principals industrials de la ciutat des de la dècada de 1930 i fins la de 1950.

Època de construcció i tipologia:

1922 / Tardomodernisme. Autor: Antonio Alcaide, arquitecte.

Casetes suburbanes adossades amb jardí que forma part d'un conjunt que exemplifica una versió del tipus d'habitatge menestral de "la caseta i l'hortet" amb abundància de pintoresquisme exòtic i coloracions populars i estridents. Conjunt situat en cantonada. A la planta baixa la façana de Pi i Maragall presenta porta d'entrada coronada amb voladís ceràmic verd i una finestra; a la cantonada una finestra geminada. Totes tenen guardapols esglaonats amb ornamentació ceràmica, i tenen barana de ferro. La façana de Pou Artesià a la planta baixa presenta dues finestres; al primer pis apareix una finestra tripartides amb ceràmica verd clar estriada; fris de tríglifs i mètopes en verd; la cornisa superior i la barana amb balustrada en alternança de motiu geomètric i pany de paret llis que presenta merlets i hídris. La façana és arrebossada i pintada en groc amb sòcol gris.

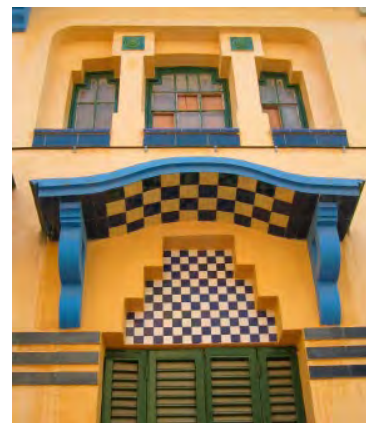
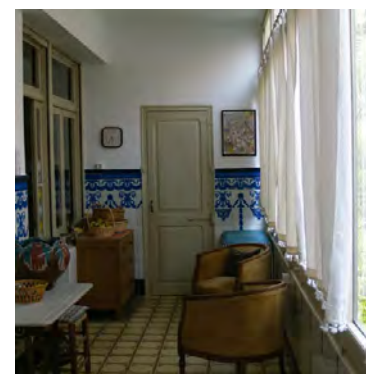
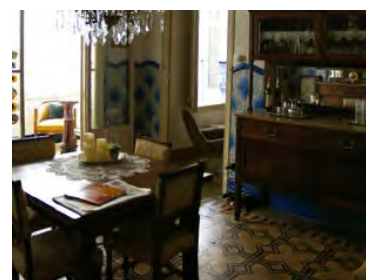
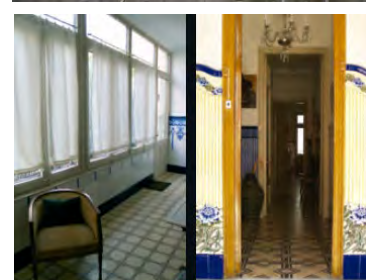
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...), en especial els detalls ornamentals de ceràmica. També caldrà conservar el jardí posterior amb els elements estructurals i espècies vegetals que el conformen.

Casa Juez – Casa Guich

a.234

Situació: c. Pi i Margall, 38 – c. Colom, 24**Referència cadastral:** 7497701DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

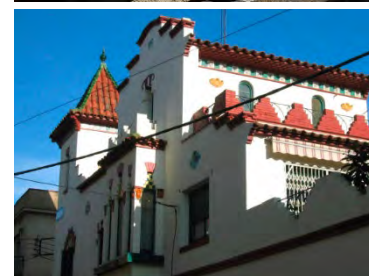
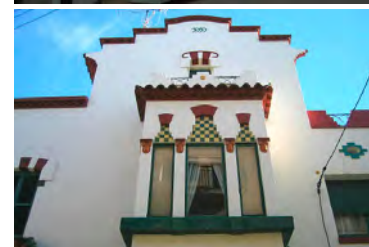
1919 / 19340 // Tardomodernisme. Autor: desconegut / Ricard Giralt Casadesús, arquitecte.

Habitatge unifamiliar situat en una parcel·la cantonera de l'eixample de finals de segle XIX format per illes dividides en parcel·les llargues i estretes, amb jardí a la part posterior. Construïda l'any 1919, consta de planta baixa, pis i golfes i un cos adjunt lateral que servia com taller de la mateixa família. Exteriors estucats en blanc, la façana del carrer Colom és la principal i presenta un encoixinat a la part inferior. El portal central està protegit per petit voladís suportada per columnes de maó salomòniques i dues finestres laterals -una d'elles doble- cobertes a la vegada per una balcó i una tribuna superiors suportats per mènsules; aquests, els trobem a cada costat del primer pis, mentre que al centre trobem una finestra amb guardapols decorada amb dovelles de colors. Per sobre del pis sobresurten dos cossos. Un rematat en coberta esglaonada amb un balcó petit damunt la tribuna inferior; l'altre solucionant la cantonada a "modus" de torre sobresortint, coberta a quatre vessants. La façana petita segueix el motiu de la principal amb alternança de finestres cegues amb arc escarser i obertes amb llinda decorada. Les llindes de totes les obertures són esglaonades i amb decoració ceràmica al timpà.

La casa Juez se'ns mostra encara com en epígon tardà del modernisme en la utilització de les ornamentacions de rajola i ceràmica vidriada, si bé la llisor de l'emblanquinat i els perfils de l'acabament ja ens situa en l'època del mediterranisme i de l'admiració pel barroc popular.

L'any 1934 l'arquitecte Ricard Giralt Casadesús hi va intervenir construint una tribuna-galeria orientada al jardí.

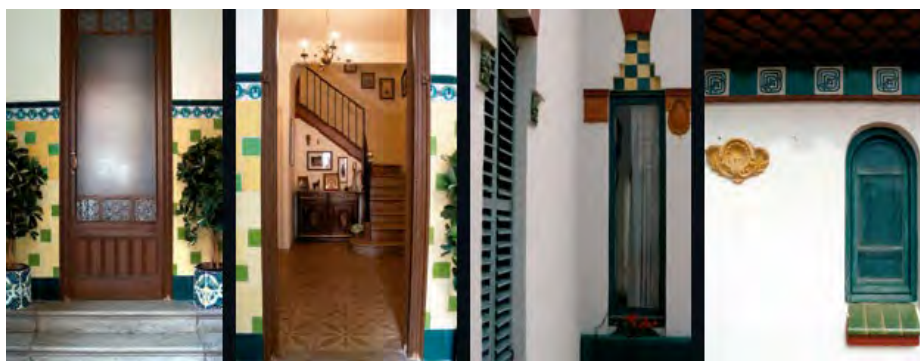
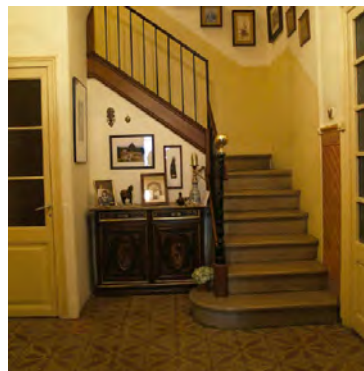
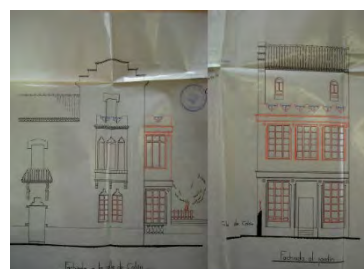
Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Habitatge.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

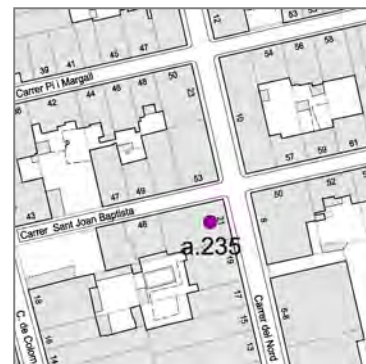
Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, la tribuna, la torre lateral, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...), en especial els detalls en rajola i ceràmica vidriada.

Casa Solé – Antiga Casa Carme Rodríguez

a.235

Situació: c. del Nord, 21**Referència cadastral:** 7496604DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme / Autor: Puigdevall.*

Edifici situat a l'eixample de la ciutat proper a la via del tren. És un edifici cantoner. Només es manté la façana principal de l'antic edifici. A l'antiga terrassa s'ha aixecat un edifici de tres plantes que continua per la façana lateral, donant lloc a una nova façana, no conservant res de l'anterior. La façana principal arrebossada i amb sòcol de pedra, presenta el que era el portal d'accés central amb dues finestres laterals amb guardapols de pedra i dovella central gran amb decoració ceràmica a l'arc cec. La porta d'accés com les finestres té la dovella clau, i les dovelles de la línia d'impostes en alçat. El cos central del pis superior amb barana a cada costat serveixen com a balcons del nou edifici assentat sobre l'antiga terrassa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

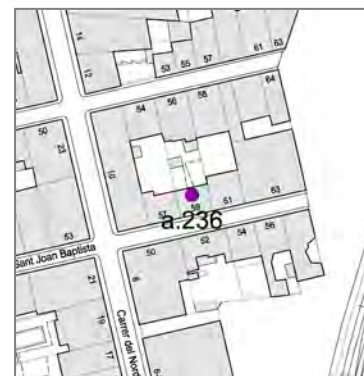
Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar el sòcol de pedra de la planta baixa.

Edifici Industrial al c. Sant Joan Baptista

a.236

Situació: c. Sant Joan Baptista, 59**Referència cadastral:** 7597803DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Modernisme.*

Edifici situat a l'eixample de la ciutat. Es tracta d'un local industrial, antic taller, amb un interior de nau única, una única planta i coberta per terrassa. A la façana, presenta la portada central i dues finestres cegades actualment, tot amb emmarcaments d'obra vista, iguals que els que recorren la façana en verticals als extrems morint a la línia ondulada del nivell de la terrassa amb petits pinacles. La façana en arrebossat està molt deteriorada. A la zona inferior de l'edifici trobem un sòcol inferior de pedra.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Garatge.**Estat de conservació:** Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). Es permet l'obertura de les dues finestres tapiades de la façana al carrer Sant Joan Baptista. Caldrà mantenir l'arrebossat acabat de façana amb la imitació de carreus i el sòcol de pedra de la planta baixa.

Habitatge al c. del Nord, 28

a.237

Situació: c. del Nord, 28**Referència cadastral:** 7598910DG9779N0001MP**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Obra popular.*

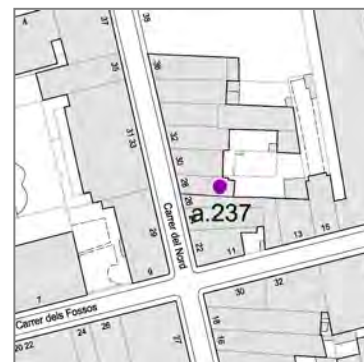
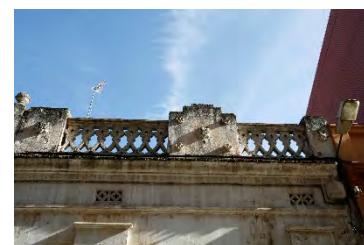
La construcció original constava d'una planta en forma de "L" amb planta baixa i dos pisos. En façana hi ha separació dels pisos per motllures i coronament per cornisa sobre imitacions de caps de biga. Les finestres són d'arc rebaixat ornamentades per motllures imitant carreus i dovelles. A cadascuna de les dues façanes (de la planta en L) un frontó triangular trenca l'uniforme senzillesa de la construcció. Posteriorment es va afegir una tercera ala de dos pisos, que dona al carrer Burgas i per on es practica l'entrada al centre.

Al seu interior les estances es troben al llarg d'un corredor – galeria obert al pati interior amb nuclis verticals d'accessos als diferents cossos de l'edifici.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Dolent.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Villa Ramona

a.238

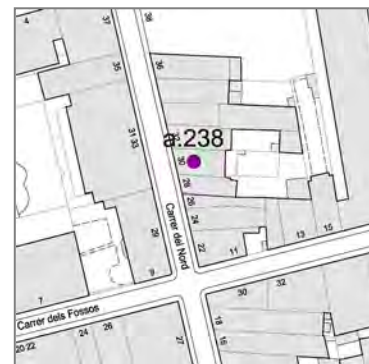
Situació: c. del Nord, 30**Referència cadastral:** 7598911DG9779N0001OP**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Obra popular.*

Edifici situat a l'eixample de la ciutat. Casa de planta baixa amb una façana que presenta el portal central i dues finestres laterals amb reixa ferrada; totes les obertures compten amb guardapols esglaonat de decoració ceràmica, subjectades per mènsules. Coronen la façana els forats de ventilació, una motllura i la barana de pedra partida per un cos central amb la inscripció "Villa Ramona". La coberta és per terrassa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

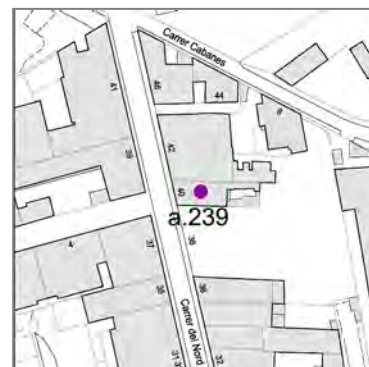
Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Casa Grabuleda

a.239

Situació: c. del Nord, 40**Referència cadastral:** 7598919DG9779N0001SP**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** PAU R10**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:*Inici s. XX / Eclecticisme.*

Edifici situat a la zona de l'eixample. Aquest edifici està entre mitgeres, és de planta baixa i pis, i amb un altell afegit posteriorment. La planta baixa presenta un gran portal central, ara tancat, i a banda i banda dos portals més petits que actualment estan tapats. De la planta pis destaca el balcó central i les dues finestres laterals, i la seva culminació en un voladís ondulant a mode de guardapols sobre mènsules que inclou arcs de mig punt sobre les finestres i arc carpanell sobre el balcó (en aquests arcs queden integrats els forats de ventilació). Ordenació tripartida de la façana en vertical en base a gruixudes pilastres adossades.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Dolent.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Element inclòs dins d'un Polígon d'Actuació Urbanística amb clau SX – viari. En cas de desenvolupament del polígon caldrà deixar constància documental (planimetria i fotogràfica) de l'edificació. En qualsevol cas s'haurà de garantir la permanència de la seva memòria històrica.

Col·legi dels Germans de la Salle – Els Fossos

a.240

Situació: c. dels Fossos, 17**Referència cadastral:** 7598904DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEd**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9268-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Edifici promogut com escola i internat per l'ordre francesa dels Germans de les Escoles Cristianes del districte de Béziers amb la intenció de continuar la tasca educativa congregacional que les lleis de laïcització de l'ensenyament promulgades pocs anys abans per la III República francesa els hi havia prohibit d'exercir a França. Constituït com a escola-institut i internat, i complementat per un edifici a Hostalets de Llers (actualment enderrocat) destinat als aspirants i noviciat, i una escola d'agricultura i a les antigues dependències de l'Escola Agrícola de Fortianell, aquest gran edifici va ser construït en dues fases entre les anys 1907 i 1909. Iniciada l'edificació a la façana del carrer dels Fossos mitjançant la reforma d'una antiga fàbrica de suro, amb projecte del mestre d'obres Sebastià Pi i Pi, posteriorment es bastí el gran cos de l'edifici de nova planta projectat per Josep Azemar. Va ser inaugurat l'any 1909.

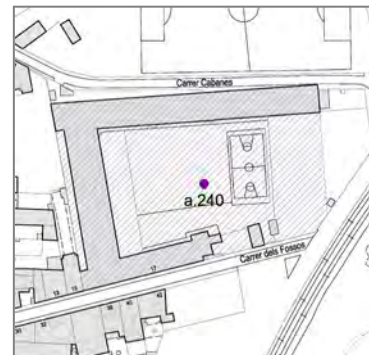
Època de construcció i tipologia:

1907-1909 / Eclecticisme / Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte.

La construcció original constava d'una planta en forma de L, amb planta baixa i dos pisos. En façana hi ha separació dels pisos per motllures i coronament per cornisa sobre imitacions de caps de biga. Les finestres són d'arc rebaixat ornamentades per motllures imitant carreus i dovelles. A cadascuna de les dues façanes (de la planta en L) un frontó triangular trenca l'uniforme senzillesa de la construcció. Posteriorment es va afegir una tercera ala de dos pisos, que dona al carrer Burgas i per on es practica l'entrada al centre.

Al seu interior, les estances es troben al llarg d'un corredor – galeria obert al pati interior amb nuclis verticals d'accessos als diferents cossos de l'edifici.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

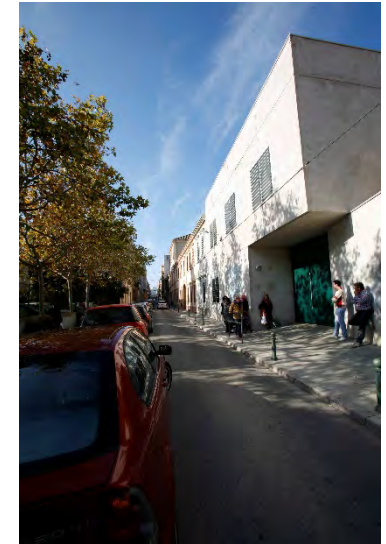
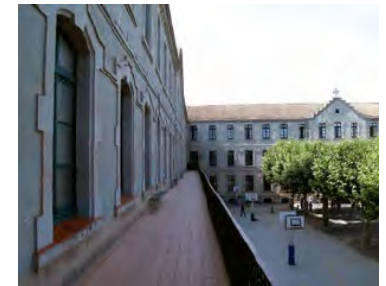
Ús actual: Escola.**Estat de conservació:** Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la relació d'aquesta amb l'espai lliure del seu interior. Els possibles cossos annexes a l'edifici original es disposaran sempre reculats del pla de façana principal. Cal mantenir la façana actual amb la configuració d'obertures actual i els elements decoratius que el caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí que caldrà justificar.

Afectat per la zona de protecció ferroviària.

Fàbrica d'aiguardent Gironella

a.242

Situació: av. Vilallonga, 46 – c. Progrés, 1**Referència cadastral:** 7694701DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Fàbrica d'aiguardent, magatzem de vi a l'engròs i habitatge promoguda per Julià Gironella Buscall -en part sobre una anterior edificació de l'any 1877- al nou barri industrial i comercial format a l'est de la ciutat amb l'arribada del ferrocarril. Documentat ja a mitjans del segle XIX com a gran comerciant de vins al carrer de les Rodes -ubicació de bona part dels majoristes de vi de la ciutat en aquells anys- Julià Gironella esdevingué ja a la dècada de 1870 un dels principals comerciants de la ciutat, ampliant el negoci del comerç a l'engròs del vi amb la instal·lació d'una fàbrica de sabó. Posteriorment, ja a les dècades de 1880-90 Gironella promogué aquesta gran casa-fàbrica on hi instal·là un alambí de 600 litres per a la fabricació d'aiguardent, esdevenint el segon principal productor de la ciutat, només superat per la companyia Faig i Ros. Aquest edifici ens evoca de manera convincent el negoci a l'entorn del vi i els seus derivats, una de les principals activitats econòmiques de Figueres i la comarca d'ençà el segle XVIII que, en l'actualitat, està rebrotant amb força.

Època de construcció i tipologia:

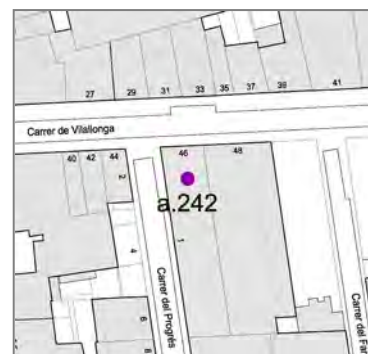
1885. Autor: Francesc Puig Sagner, m.o.

Casa-fàbrica aixecada en dos cossos -magatzem i habitatge en planta superior en la finca cantonera, i magatzems de planta baixa al carrer del Progrés- seguint en el primer cos un planta clàssica tripartida i simètrica de llenguatge eclèctic. La façana principal presenta una gran portalada arcada sobre basament de pedra sobre la qual s'hi desplega un balcó corregut, tres obertures i òculs a la planta golfes rematada per una cornisa i balustrada. La llarga façana lateral, de planta baixa i continuació de la principal, s'estructura mitjançant obertures seriades en arcada, òculs superiors i balustrada en el remat que remeten més pròpiament a l'arquitectura prototípica dels magatzems industrials.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Dolent.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de regular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...) així com les principals zones interiors i els elements d'interès que s'hi conservin. Cal mantenir amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Clínica Catalunya – Antiga Torre Bach

a.243

Situació: av. Vilallonga, 49**Referència cadastral:** 8096932DG9789N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEas**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9265-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Construïda pel senyor de Bach de Coll sa Cabra i ofert a la seva muller com a regal de noces. Molt destruïda durant la Guerra. Al 1951 la va comprar el Doctor Requesens per fer-ne una clínica. Actualment és propietat de la Sra. Magdalena Gratacós. L'any 1974 es va reformar la façana posterior.

Època de construcció i tipologia:

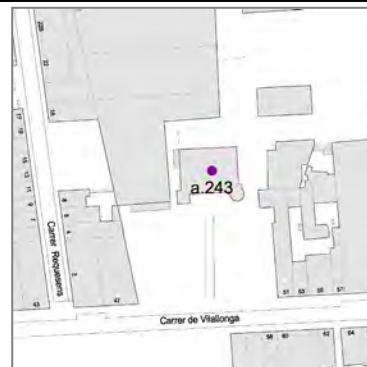
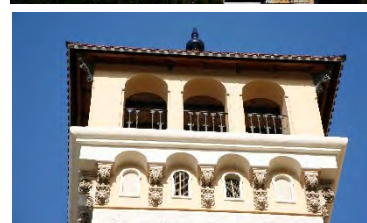
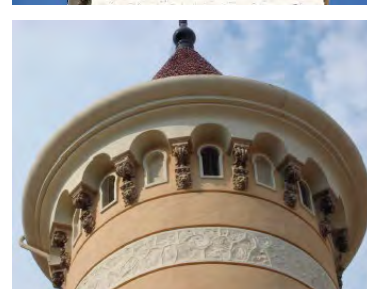
c.1900 / Modernisme. Autor: Josep Azemar Pont, arquitecte (atribuït).

Torre originalment envoltat d'un gran jardí construït en el que eren els afores de la ciutat, prop de l'estació de ferrocarril. Concebuda amb un afany d'espectacularitat partint d'un estil historicista, destaca la volumetria del conjunt flanquejat per les dues grans torres amb coberta ceràmica i el remat en les façanes laterals i posterior amb emmerlat de clara evocació medieval. Així mateix presenta una gran varietat ornamental de motlures, guardapols, mènsules, encintats, filets, etc. És un edifici amb planta baixa i dos pisos amb teulada a doble vessant. La façana esta arrebossada i pintada en rosa. A la planta baixa presenta un cos central delimitat carreus verticals. El portal central té l'anagrama J.B. a la dovella central i dues finestres laterals. Totes tenen una reixa molt ornamentada i llinda simple. El sòcol és de pedra. Al primer pis trobem una balconada correguda amb cinc finestres rectangulares amb guardapols d'ornamentació floral en pedra. El segon pis presenta cinc finestres dobles amb guardapols en pedra decorats amb ornamentació floral. Les finestres centrals no són contínues i presenten enmig una capelleta amb el Sagrat Cor. Cos central acabat amb frontó i arcuacions cegues. Cornisa i acroteri en el centre. A cada costat hi ha una torre. La dreta és cilíndrica i sense accés. L'esquerra quadrangular i culminada per galeria coberta. La teulada d'escames de ceràmica. Ambdues torres presenten franges horitzontals paral·leles de pedres de tonalitat blanca i arrebossat i pintat rosa.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Residència tercera edat.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. Caldrà conservar la volumetria específica del conjunt. Les possibles intervencions hauran de mantenir la varietat ornamental de les façanes: les motlures, guardapols, mènsules, emmerlats, encintats, filets, etc. Pel que fa als espais interiors, caldrà conservar els espais que s'han mantingut sense alteracions del casal original, l'escala noble fins el primer pis i les golfes sota coberta.

Antiga Farinera Avellana

a.244

Situació: av. Vilallonga, 61**Referència cadastral:** 8096914DG9789N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà no consolidat**Qualificació urbanística:** PMU AE1**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Promoguda per Jacint Avellana Corominas, un dels principals contribuents industrials de la ciutat d'ençà la dècada de 1920, la farinera Avellana juntament a la farinera Bordas eren dues importants instal·lacions industrials de la ciutat durant la primera meitat del segle XX entorn d'una activitat amb una forta presència històrica la conjunt de la comarca d'ençà mitjans el segle XIX. El recent enderroc de la Farinera Bordas –situada al carrer del nord– dota de més importància històrico-patrimonial a aquest, últim, edifici i instal·lacions.

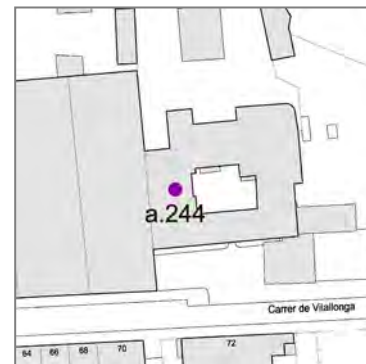
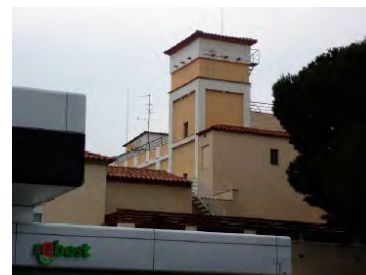
Època de construcció i tipologia:

1920. Autor: desconegut.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Residencial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edificació així com la façana: cal mantenir la façana actual amb la configuració de les obertures, la tribuna, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...).

Antic magatzem industrial Sala

a.245

Situació: c. del Far, 24**Referència cadastral:** 7694714DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció:** BCIL**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Promogut pel comerciant Ciprià Sala Hornós en el nou barri industrial format amb l'arribada del ferrocarril a la zona est de la ciutat (1876), aquest edifici és un dels pocs elements patrimonials de caràcter industrial que es conserven a Figueres. Emplaçat al costat dels antics magatzems i fàbrica d'aiguardent Pey, la Plaça de Braus i la bòbila Carreras, els antics magatzems Sala –dels quals només se'n conserva aquesta façana posterior– prenen una significació especial si són considerats com a part integrant d'aquest conjunt patrimonial i arquitectònic poc alterat pels anys i especialment singular en el context figuerenc.

Època de construcció i tipologia:

1883. *Eclecticisme*. Autor: Josep Cordoní Bosch, m.o.

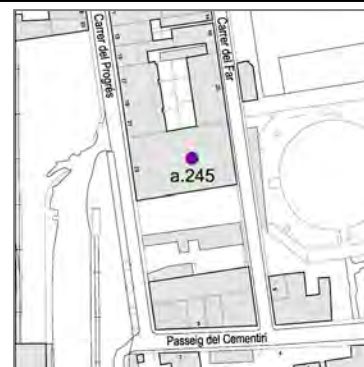
Arquitectura de façana prototípica de magatzems, en part construïda com a tanca i en part ocupada per espais útils coberts, basada en la utilització del sistema constructiu d'obra de rajol i en la reiteració de sèries d'arcades d'escala monumental sobre pilastres, obra de Josep Cordoní Bosch, autor dels veïns magatzems i fàbrica Pey.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Regular.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...). S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implantí que caldrà justificar. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de maó vist de la façana.

Afectat per la zona de protecció ferroviària.

Antiga fàbrica d'aiguarent Pey

a.246

Situació: c. Progrés, 25 – c. del Far**Referència cadastral:** 7694716DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Fàbrica d'aiguarent i magatzem de vi promoguda pel comerciant al major Paulí Pey Mallol en el nou barri industrial format amb l'arribada del ferrocarril a la zona est de la ciutat. Amb un alambí de 500 litres i uns espaisosos magatzems, aquesta era una de les més importants fàbriques d'aiguarent de la Figueres de finals del segle XIX i, juntament a la fàbrica Gironella del mateix carrer, en l'actualitat se'ns mostra com una de les millors peces del patrimoni industrial de la ciutat relacionat amb una activitat econòmica tan important en la història de la ciutat i la comarca en conjunt com va ser el negoci a l'entorn del vi i els seus derivats.

Època de construcció i tipologia:

1880. *Eclecticisme*. Autor: Josep Cordoní Bosch, m.o.

Arquitectura de façana prototípica de magatzems, en part construïda com a tanca i en part ocupada per espais útils coberts, basada en la utilització del sistema constructiu d'obra de rajol i en la reiteració de sèries d'arcades d'escala monumental sobre pilastres.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

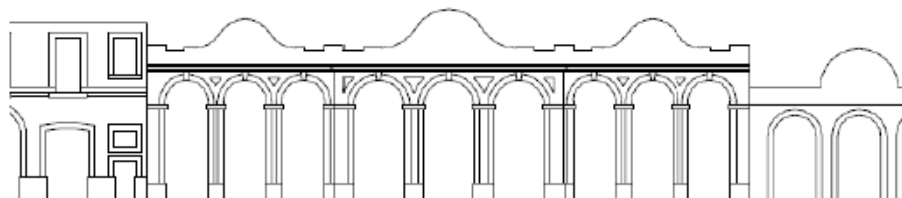
Ús actual: Magatzem de vi.**Estat de conservació:** Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici. En cas de remunta, aquesta s'haurà de recular per mantenir la visual de la façana actual. També caldrà conservar els elements que configuren l'estructura principal de l'edificació (murs de càrrega, voltes, escales...). S'admetrà alguna modificació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implanti que caldrà justificar. Cal mantenir la façana amb la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen (motllures, guardapols, carreus...). També caldrà conservar l'acabat de maó vist de la façana.

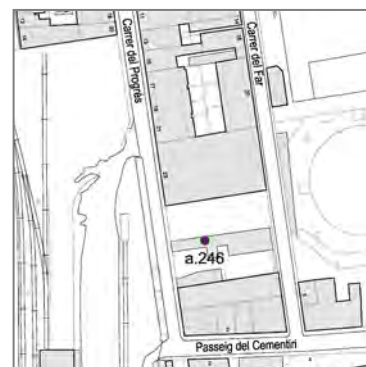
Afectat per la zona de protecció ferroviària.

19
11 Bosch

25 RH/lb
1.880/003
m.obr. José Cordoní Bosch

27 RH/lb

Plaça de Braus

a.248

Situació: c. del Far, s/n – pg. del Cementiri**Referència cadastral:** 7894528DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SE**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9267-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Plaça de braus impulsada pel farmacèutic, comerciant de drogues i fabricant de gasoses Pau Gelart, un dels principals contribuents de la ciutat a finals del segle XIX. Aixecada de nova planta entre 1894 i 1895, aquesta plaça substituïa l'antiga situada al mateix lloc des d'almenys el 1876 i l'existent a Figueres des de 1852. Construïda amb polèmica per l'oposició dels regidors republicans, les seves grans dimensions, amb una capacitat per a 5.000 espectadors, la va convertir en la més gran de les comarques gironines fins que es va fer la de Girona tres anys més tard.

Amb gran afluència d'espectadors del país i també de francesos que es desplaçaven amb trens especials per a les ocasions, la plaça de braus de Figueres va funcionar amb èxit fins els a la dècada de 1950. Revifada d'una forma més folklòrica amb l'arribada del turisme de masses, va tenir una de les seves jornades més destacades en l'homenatge que la ciutat va dedicar a Salvador Dalí l'any 1966. Els últims anys es va utilitzar com espai de concerts fins el seu tancament definitiu l'any 1994, un cop va ser adquirida per l'Ajuntament.

Època de construcció i tipologia:

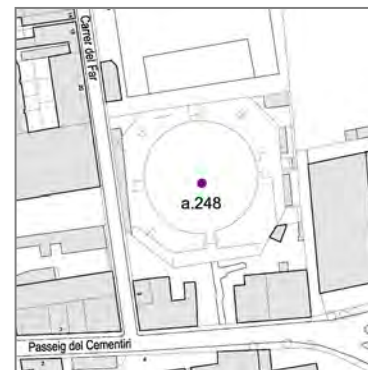
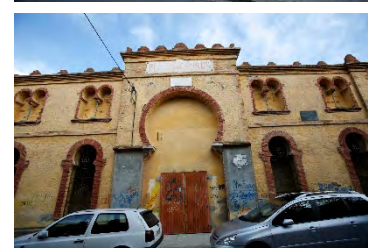
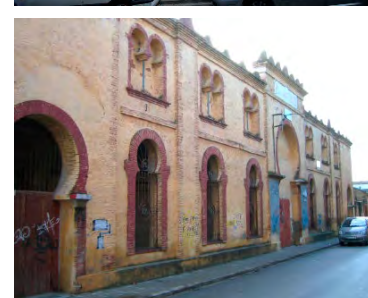
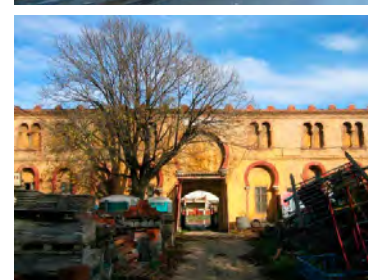
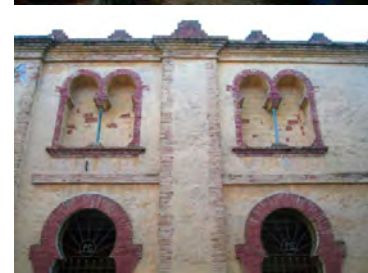
1894 – 1895 / *Historicisme - Neomoçàrab*. Autor: *Martí Sureda Vila, arquitecte - Llorenç Godó Pascual, arquitecte*.

Plaça de braus de llenguatge neomoçàrab de planta octogonal que conté en el seu interior el cercle de graderies, amb façana entregada amb l'alineació rectilínia del carrer on es situen els eixos centrals d'accés.

La porta d'accés està formada per un gran arc de ferradura amb un fris a la part superior amb una plana on hi diu "PLAZA DE TOROS" per acabar en un ràfec. A sobre d'aquests, hi ha uns merlets que es repeteixen a tota la zona superior de l'edifici. A cada costat de la porta, trobem tres arcs de ferradura peraltats i emmarcats al pis interior, mentre que al superior hi ha unes obertures cegues de doble arc de ferradura.

Tots aquests elements doten al conjunt d'una estètica eclèctica i exòtica que a les darreries de segle XIX s'utilitzà abundantment en la construcció d'aquest tipus d'equipaments.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: En desús / magatzem municipal.**Estat de conservació:** Dolent.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Rehabilitació, consolidació i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria específica. Els possibles cossos annexes a l'edifici original es disposaran sempre reculats del pla de façana. Caldrà mantenir com a espai lliure d'edificació el perímetre de les façanes així com la placeta interior a la que fa front la façana sud. Manteniment dels accessos principals i de la seva transparència cap a l'espai central.

Conservació i millora de les façanes perimetrals recuperant la perforació dels buits originals i afavorint el tractament d'envolvent molt calada. També caldrà conservar els elements decoratius que caracteritzen el conjunt.

S'admetrà alguna modificació i/o ampliació destinada a millores d'accessibilitat, salubritat o bé causades per l'ús que s'hi implanti, que caldrà justificar.

En tot cas caldrà respectar el til·ler que es troba l'entrada de la plaça que forma part del *Catàleg de béns* a la fitxa **p.23 Til·ler de la Plaça de Braus** amb categoria de protecció BPU i nivell de protecció 4.

Xemeneia Bòbila Carreras

a.249

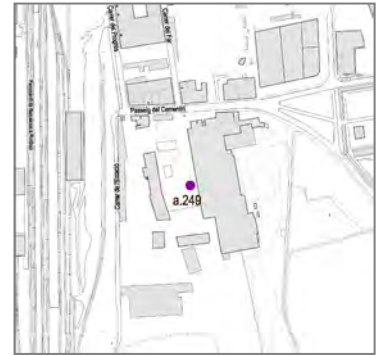
Situació: pg. del Cementiri, 4**Referència cadastral:** 7792602DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbanitzable**Qualificació urbanística:** SUD 5**Categoria de protecció proposada:** BCIL**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***c.1915. / Autor: desconegut.*

Fàbrica de rajols en actiu des de prop de 1917, amb una dimensió important en la seva època dins el conjunt de la indústria figuerenca i en funcionament fins a l'actualitat. La seva xemeneia rodona de rajol conformen, juntament amb la de l'antiga fàbrica SOLPE, els dos únics elements industrial d'aquesta tipologia que es conserven a la ciutat.

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Ús actual: Bòbila.**Estat de conservació:** Regular.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Restauració, consolidació i conservació.

Cementiri de Figueres

a.250

Situació: pg. del Cementiri, s/n.**Referència cadastral:** 7993701DG9779S**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEf**Categoria de protecció:** BCIL (Num. 9287-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 2**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Figueres ha tingut tres cementiris públics: el medieval situat a l'entorn de l'església parroquial de Sant Pere, un de modern situat en una part de l'espai que ocupa el Teatre Museu Dalí i l'actual a la carretera del Far. L'any 1814, l'Ajuntament es decideix a fer el nou cementiri en una gran finca de 25 vessanes propietat del polític figuerenc Tomàs de Puig, tot i que el pagament no es feu efectiu fins l'any 1824. El 1816 s'acorda la construcció amb "nínxols per aquelles persones que volguessin enterrar-s'hi, com es practica a diversos llocs". Fins aquell moment, les sepultures es feien sota tres pams de terra. En principi, els nínxols foren de tres filades. L'any següent es va aixecar una paret de tanca per evitar que "els animals no desenterressin els cadàvers".

L'any 1817, el cementiri entra en funcionament només amb el primer dels departaments actuals, i fins l'any 1830, les restes del cementiri antic no acabaren de ser-hi traslladades.

L'any 1833 es compra mitja vessana més de terra per ampliar el cementiri, cosa que va permetre construir el segon departament l'any 1859. El cementiri civil es va situar a l'angle nord-est del recinte, tot i que es prohibir utilitzar-lo fins el 1868. A partir del 1883, una ordre del govern especificava que les poblacions de més de 600 habitants podien formar un cementiri no catòlic al mateix lloc que el municipal, tot i que separats. Així s'ampliaren els terrenys cap al sud i el 1884 es feren les obres. El cementiri civil va ser independent des del 1884 fins al 1931 i, posteriorment, del 1939 al 1977, quan desapareixen les divisions entre tots dos. L'any 1899, el cementiri catòlic es torna a ampliar amb la construcció del tercer departament, i els nínxols passaren de les tres filades inicials a les cinc actuals.

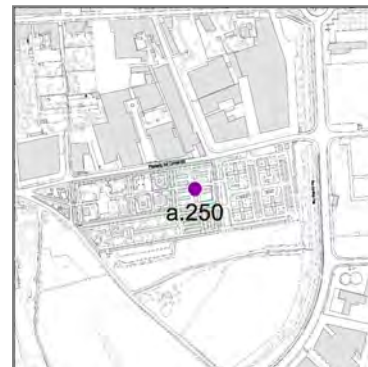
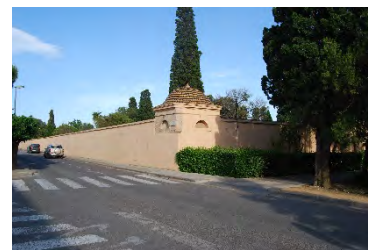
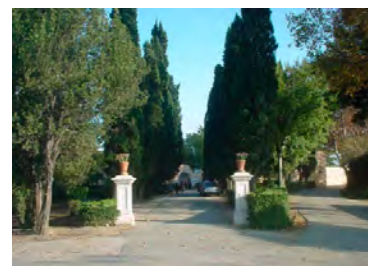
Durant la guerra civil (1936-1939), a part d'adquirir més terres per a futures ampliacions, es va destruir la capella catòlica ubicada al primer departament. Posteriorment al conflicte bèl·lic, també es va ampliar el passeig central. Actualment, el cementiri manté una placeta on antigament s'acomiadava el dol en els enterraments, una capella que únicament s'utilitza el dia del Difunts, un dipòsit i una sala d'autòpsies.

Època de construcció i tipologia:

1816- actualitat / Autor: Narcís Papell, m-o. / diversos autors.

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a la banda de llevant de l'entramat urbà de la població, delimitat pel passeig del Cementiri, la carretera del Far i la ronda del Sud.

Cementiri de planta rectangular delimitat per parets de tanca, que presenta un passeig central a partir del qual s'articulen els diferents departaments. L'accés principal està ubicat a la cantonada nord-oest del recinte, a la confluència del passeig del Cementiri i la carretera del Far. Presenta un portal d'arc de mig punt adovellat gravat amb la data MDCCCXVIII. La tanca on s'obre el portal presenta un coronament ondulat. Actualment hi ha un altre accés a l'interior del recinte, ubicat a la banda de llevant del mateix passeig. En general, el cementiri compta amb nínxols, panteons i monòlits. A la banda nord-oest s'ubiquen tres departaments destinats als panteons, al sud-oest un

llarg departament de nínxols i a llevant del passeig central, un espai ampliat també per nínxols. Cal mencionar, però, que els panteons es troben pràcticament repartits per tot el recinte. Els diferents departaments es comuniquen mitjançant vials interiors de traçat ortogonal, que actualment estan asfaltats i amb voreres. En general, els nínxols s'organitzen en cinc filades superposades, amb les cobertes planes decorades amb cornises motllurades. Exteriorment són emblanquinats. Els panteons, de diferents mides, poden albergar des d'una fins a sis sepultures. En general són de planta rectangular, els més monumentals disposats a mode de temples clàssics decorats amb figures escultòriques de Llimona i Marès entre d'altres artistes. Destaquen els panteons de la família Bassols, d'Eduard Dalí, de Francesc Dalfó... entre molts d'altres. També hi ha altres panteons no tant sumptuosos, formats per una única sepultura rematada per creus de pedra treballades, fusts de columnes coronades per creus o bé petites estructures piramidals o rectangulars, a mode de petits edificis. Entre aquests destaquen els de la família Bosch Rebarter, Masó, Coderch Serra, Gorgot, Valcells, Gayolà i Serra Causa entre d'altres. Pel que fa als monòlits, residuals, cal dir que són petits i estan bastits en pedra. En destaca un dedicat als caiguts durant la guerra civil i un altre dedicat als empordanesos morts en camps de concentració nazis.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; Figueres, architectures i història; Joan Falgueras i Jaume Santaló; Ed. Aj. Figueres, 2007.

Ús actual: Cementiri.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Manteniment, conservació i consolidació. Són objecte de protecció els l'estructura interna de camins en que s'organitza i elements històrics del conjunt del cementiri com el portal d'accés amb el seu coronament.

Recull fotogràfic de panteons i escultures

01 – panteó Castelló – Dalfó

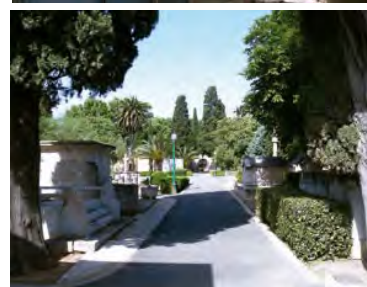
02 – panteó Martí Reixach

03 – panteó Neyra de Gorgot (arqu. Ricard Giralt Casadesús)

04 – tomba Galter (arqu. Josep Azemar Pont)

05 – panteó Jordà Ramoneda (Pelayo Martínez, arq.)

06 – panteó Capapé (F. Puig Saguer m.o.)

07 – panteó Vidal i Cos (1900)

08 – panteó Dalí Palau (F. Puig Saguer m.o.)

09 – panteó de Puig (M. Castellanas, escultor)

10 – panteó Garreta Auter (1903) (Venanci Vallmitjana, escultor)

11 – panteó Marià Vilallonga Gilupó (Pelayo Martínez, arq.)

12 – panteó Garreta (Vallmitjana, escultor; Albareda, arq.)

13 – panteó T. Roger Vidal

14 – panteó Coderch Serra

15 – panteó Galí – Nouvilas (1906)

16 – panteó Bofill

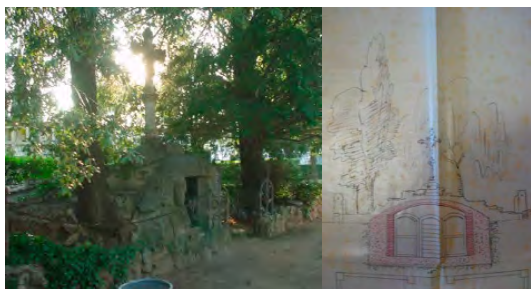
17 – panteó Antoni de Gayolà

18 – panteó Vancells – Marquès (1908) (Joan Guieu, escultor)

19 – Làpides López – Rodríguez; Làpida Josep Xicras

20 – panteó Mercè de Puig, (August Font Carreras, arq.)

21 – panteó Darnés

22 – panteó Concepció Faig (Ricard Giralt Casadesús, arq.)

23 – panteó Bernet

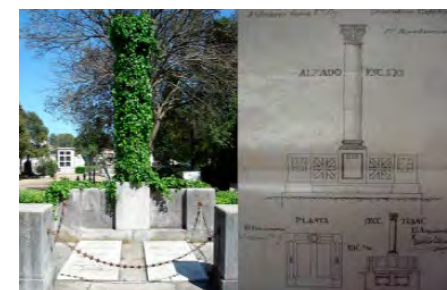
24 – panteó Carreras – Cardoner

25 – panteó Roca

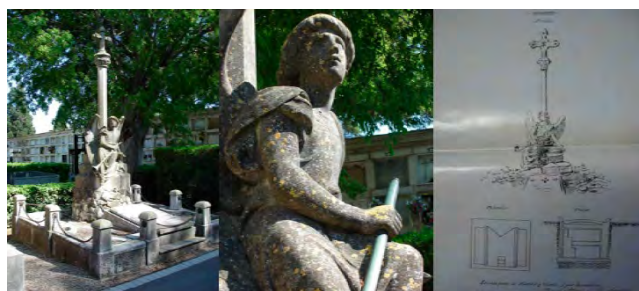
26 – panteó Camps (1919) (J. Gasan, escultor)

27 – panteó Coma, Viuda Pey (Emili Blanch, arq.)

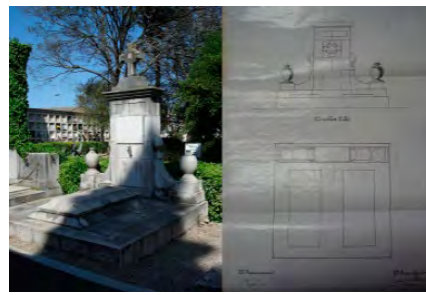
28 – panteó Pere Janer (Josep Llimona, escultor)

29 – panteó Arola (Artur Novoa, escultor)

30 – panteó Josep Guillaumet (Pelayo Martínez, arqu. i Frederic Marés, escultor)

31 – panteó Bosch Lloret (1928) (Emili Blanch, arqu.)

32 – panteó Pomés (Agustí Domingo Verdaguer, arqu.)

33 – panteó Enric Serra Causa (1882)

34 – panteó Corbera (Pelayo Martínez, arqu.)

35 – panteó Maria Bonaterra (1931) (Pelayo Martínez, arqu.)

36 – panteó Salleras (Pelayo Martínez, arqu.)

37 – panteó Narcís Vives Casademont (Emili Blanch, arqu.)

38 – panteó Jovet (1928) (Emili Blanch, arq.)

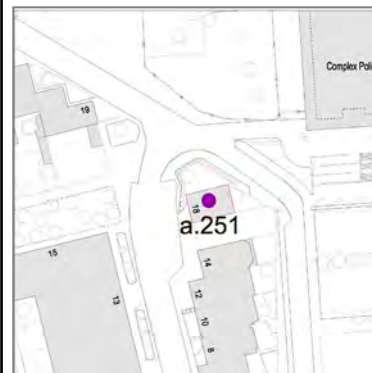
39 – panteó Fita (1945) (Pelayo Martinez, arq)

40 – Criptes (1924) (Artur Novoa, escultor)

Habitatge unifamiliar c. Marià Pujulà, 18

a.251

Situació: c. de Marià Pujulà, 18**Referència cadastral:** 6198201DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

1973. Moviment Postmodern. Autor: Benet Cervera i Flotats i Maria Assumpció Alonso de Medina Alberich

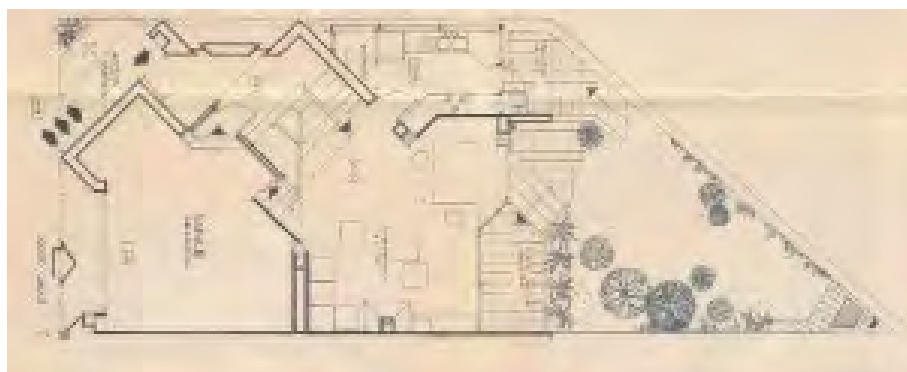
Habitatge unifamiliar ubicat en una parcel·la de casa aparellada en cantonada a la zona residencial del Parc-Sol, L'habitatge, amb una escala central, té jardí a oest i l'accés a est. Seguint una pauta postmodernista, l'habitatge es compon per una escala central girada a 45° i les estances maclades que l'envolten.

Aquesta expressivitat geomètrica, tant interior com exterior, la converteixen en una peça singular en l'escena urbana de caràcter residencial del Parc – Sol.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació, rehabilitació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la façana així com la configuració de les seves obertures. També caldrà mantenir l'escala central que configura l'habitatge.

Habitatge unifamiliar c. Marià Pujulà, 31

a.252

Situació: c. de Marià Pujulà, 31**Referència cadastral:** 6099901DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

1974. Moviment Postmodern. Autor: Benet Cervera i Flotats i Maria Assumpció Alonso de Medina Alberich

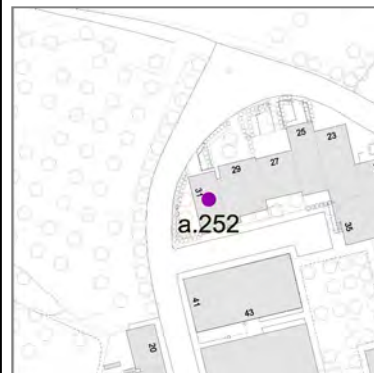
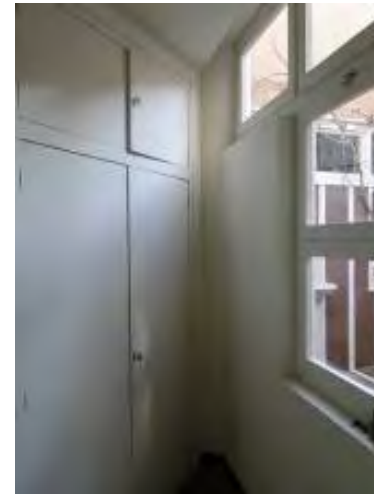
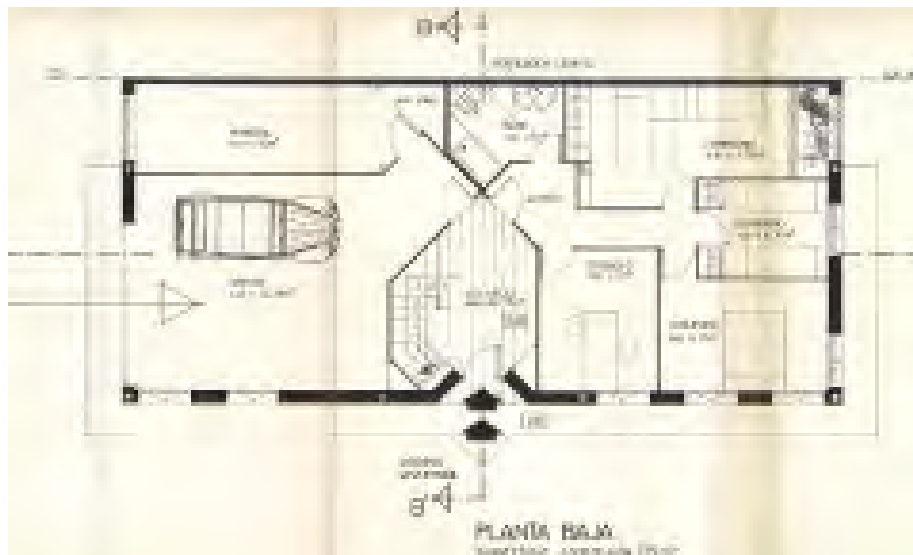
Habitatge unifamiliar ubicat en una parcel·la allargada amb tres façanes a zona residencial del Parc – Sol. L'habitatge disposa d'un jardí privat al voltant amb accés rodant a nord. Seguint una pauta postmodernista, l'habitatge es compon per una escala i un pati central girats a 45° i les estances maclades que l'envolten.

Aquesta expressivitat geomètrica, tant interior com exterior, la converteixen en una peça singular en l'escena urbana de caràcter residencial del Parc – Sol.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge unifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació, rehabilitació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la façana així com la configuració de les seves obertures. També caldrà mantenir l'escala i el pati que configuren l'habitatge amb la seva claraboia. Es permet una planta més però conservant el pati interior.

Habitatge plurifamiliar c. Marià Pujulà, 42

a.253

Situació: c. de Marià Pujulà, 42**Referència cadastral:** 6098112DG9769N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

1977. Moviment Postmodern. Autor: Benet Cervera i Flotats i Maria Assumpció Alonso de Medina i Alberich

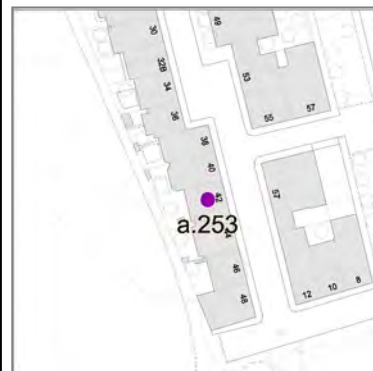
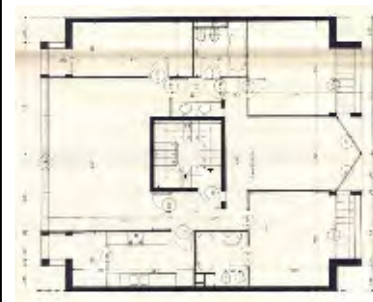
Habitatge plurifamiliar ubicat en una parcel·la entre mitgeres a la zona residencial Parc – Sol. L'habitatge disposa d'un jardí a la part posterior oest. L'edifici està format per planta baixa i tres plantes pis amb un habitatge per replà i garatge en planta baixa. L'accés està situat a la zona est. Seguint una pauta postmodernista, l'habitatge es compon per una escala central amb estances a banda i banda, dormitoris a est i estances a oest. La façana es caracteritza per tenir una tribuna girada a 45°.

Aquesta expressivitat geomètrica, tant interior com exterior, la converteixen en una peça singular en l'escena urbana de caràcter residencial del Parc – Sol.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació, rehabilitació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la façana així com la configuració de les seves obertures.

Habitatge plurifamiliar c. Nou, 20 (antic Banco Zaragozano)

a.254

Situació: c. Nou, 20**Referència cadastral:** 7094907DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

1977. Moviment Postmodern. Autor: Benet Cervera i Flotats i Maria Assumpció Alonso de Medina i Alberich

Habitatge plurifamiliar ubicat en una parcel·la entre mitgeres al centre de Figueres, a la plaça del Doctor Ernest Vilà. En una parcel·la de fondària considerable, l'edifici està format per planta baixa d'ús comercial, planta entresòl d'oficines i cinc plantes pis més àtic. L'accés està situat al front de façana de carrer amb una escala de forma còncaua que delimita l'espai peatonal.

La façana aixeca la part residencial, vestida amb persianes de llibret metàl·liques, de la part comercial i enretira aquesta última.

Construït a final dels anys 70, configura una peça interessant dins el conjunt de la plaça Doctor Ernest Vilà.

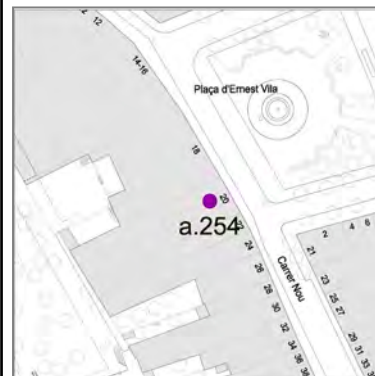
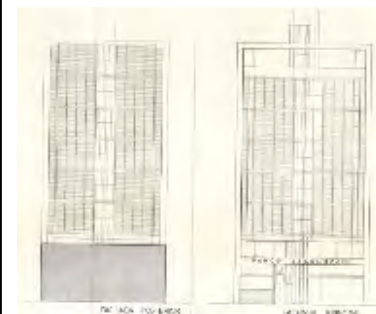
Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.

Estat de conservació: Bo.

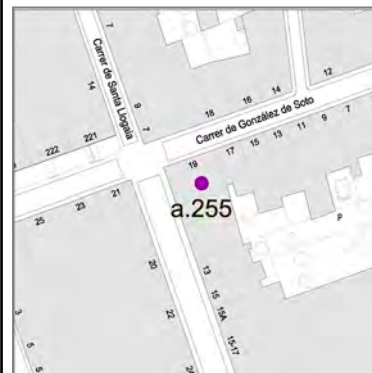
CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la façana així com la configuració de les obertures. També caldrà mantenir la façana i la seva volumetria.

Habitatge plurifamiliar c. González de Soto, 19

a.255

Situació: c. González de Soto, 19**Referència cadastral:** 6991423DG9769S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1977. Moviment Postmodern. Autor: Antonio Gramunt*

Projecte de 23 habitatges ubicat en la cantonada del carrer González de Soto i carrer Santa Llogaia. L'edifici està format per planta baixa d'ús comercial i accés, tant rodat com peatonal, i cinc plantes pis amb àtic. Construït amb un llenguatge contemporani, és singular el tractament dels buits i la modulació de la façana.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

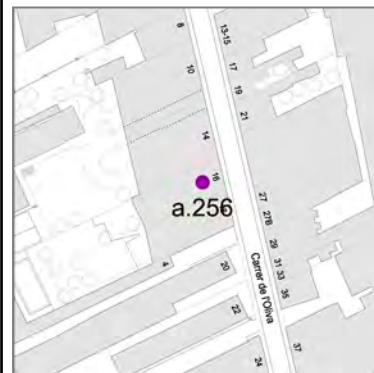
Ús actual: Habitatge plurifamiliar i local comercial.**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Rehabilitació, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la materialitat de la façana així com la configuració de les obertures.

Habitatge unifamiliar c. Oliva, 16

a.256

Situació: c. Oliva, 16**Referència cadastral:** 7190218DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1977. Moviment Postmodern. Autor: Julio Rosa*

Habitatge unifamiliar entre mitgeres en una parcel·la de profunditat considerable. L'edifici es caracteritza per un caràcter contemporani i sobri, amb una modulació de façana singular composta de tres mòduls: un mòdul més estret i els dos mòduls restant de la mateixa proporció, que, en planta baixa, incorporen l'accés peatonal i rodat, respectivament. Al mateix temps, l'estructura de formigó armat remata la barana de la coberta. Les obertures s'acompanyen amb persianes de llibret de fusta. Interiorment, destaca la seva escala amb una relació franca amb el jardí.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

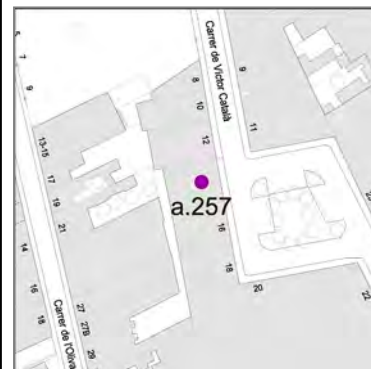
Ús actual: Habitatge unifamiliar**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la materialitat de la façana així com la configuració de les obertures i les persianes.

Habitatge unifamiliar c. Víctor Català, 14

a.257

Situació: c. Víctor Català, 14**Referència cadastral:** 7190509DG9779S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R3a**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:**

1977. Moviment Postmodern. Autor: Tandem Arquitectes (Carles Teixidor i Josep Maria Joan)

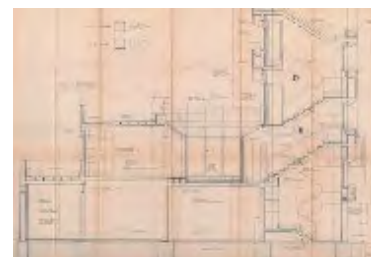
Habitatge unifamiliar entre mitgeres que es caracteritza per l'expressionisme constructiu de la façana, que vol diluir la idea mateixa de la façana domèstica en una volumetria global. Algunes arquitectures catalanes dels primers setanta (també en Ricardo Bofill o Arcadi Pla a Girona) evoquen els höfe vienesos d'entreguerres i, alhora, la tradició modernista pròpia.

Interiorment, destaca el pati interior que funciona com ventilació i pou de llum de la planta primera.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge unifamiliar**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la materialitat de la façana (la seva materialitat i baranes) així com la configuració de les obertures. També s'haurà de conservar el pati interior.

Habitatge plurifamiliar c. Montgó, 1

a.258

Situació: c. Montgó, 1**Referència cadastral:** 6601201DG9860S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4c**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***1971. Moviment Postmodern. Autor: Alonso Ariznavarreta*

Habitatge plurifamiliar aïllat situat al Carrer Montgó i construït per Alonso Ariznavarrete. A partir de la seva forma ergonòmica, la façana aïllada es defineix dins la ciutat com un nou paradigma urbà capaç d'intervenir entre el ideal suburbà de cases aïllades amb jardí (Sant Isidre i habitatges pels Americans) i la forma tradicional d'habitatge plurifamiliar amb façana continua que defineix el carrer. Situat en una cantonada, el bloc defineix el carrer a partir de la seva convexitat i concavitats i un sòcol que les recull a mode de catifa urbana.

Amb un cert expressionisme constructiu, és propera a arquitectures catalanes propis de l'època com les Cotxeres de Sarrià de Coderch.

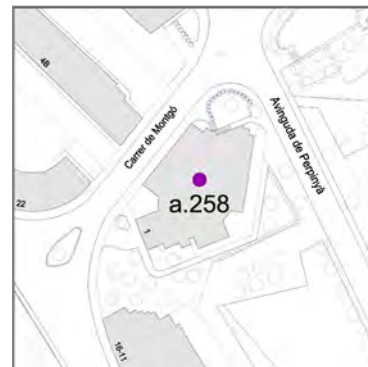
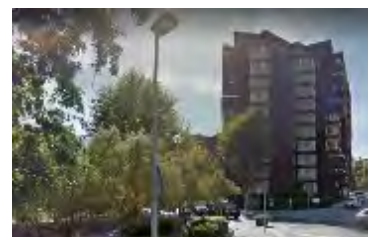
Al mateix temps, l'accés dels habitatges es defineix per un pati interior en forma d'ull que recull una passera interior i l'ascensor. Aquest pati interior i les convexitats de la façana permeten que hi hagi una ventilació creuada dins dels habitatges.

És a considerar diversos temes en relació l'habitar. Primer, la manera ergonòmica per la qual es desplega l'espai interior quan passa des del vestíbul d'entrada a la seqüència de sala d'estar/menjadors hi ha la concatenació d'habitacions girades i maclades en una seqüència dentada cap al carrer. Segon, el fet que casi cada dormitori tingui el seu propi balcó per cultivar plantes. I tercer, i el més crucial de tothom des del punt de vista de la seva accessibilitat social, és el revestiment de tota la superfície amb una obra de fàbrica de maó precisa.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge plurifamiliar**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici: no es permet la modificació de la volumetria que configura l'edificació protegida. Cal mantenir la materialitat de la façana (la seva materialitat i baranes) així com la configuració de les obertures. També s'haurà de conservar el pati interior.

Can Tubert

a.259

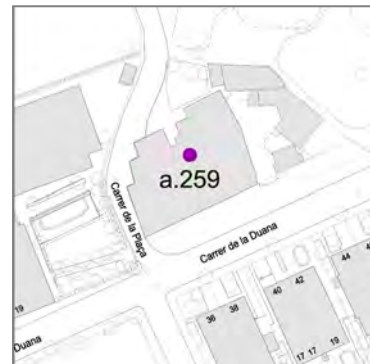
Situació: c. Duana, 25. Vilatenim**Referència cadastral:** 9700804DG9890S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1v**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XVI*

En el carrer de la Duana trobem aquesta masia consolidada l'any 1599, amb reformes posteriors. La façana principal està orientada a est i dona a un pati davanter. E la façana lateral al carrer Duana, hi trobem una finestra gòtica d'arc lobulat amb decoracions gòticorenaixentistes molt ben conservada. Cada una de les impostes està decorada amb dues flors i un petit escut.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge unifamiliar**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual; caldrà conservar la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen, com els emmarcaments. Caldrà conservar la finestra gòticorenaixentista.

Mas Sala

a.260

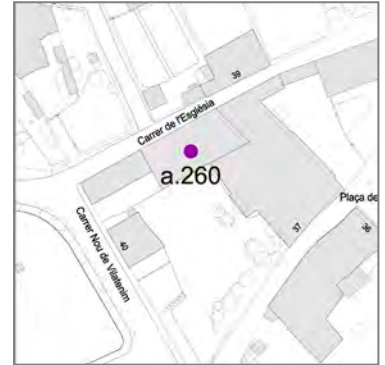
Situació: Plaça Vilatenim, 37**Referència cadastral:** 9600901DG9890S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1v**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XV*

En el carrer nou de Vilatenim, trobem aquesta masia consolidada del segle XV, amb reformes i ampliacions posteriors. El volum principal a mantenir té la façana principal a carrer composta per una porta i una finestra centrades. La resta de façanes es troben més modificades.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge unifamiliar**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual; caldrà conservar la configuració de les obertures i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen, com els emmarcaments.

Can Duch

a.261

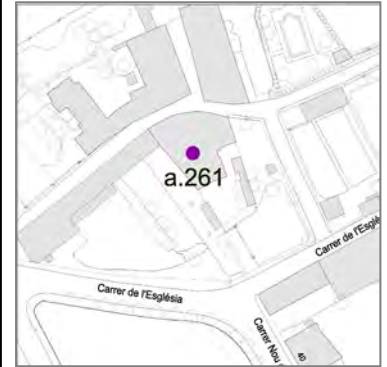
Situació: c. Nou de Vilatenim, s/n**Referència cadastral:** 9500601DG9890S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1v**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XV*

En el carrer Nou amb el Carrer del Tro de Vilatenim, trobem aquesta masia consolidada del segle XV conformada per un volum principal allargat a dues aigües, amb reformes i ampliacions posteriors. El volum principal a mantenir està conformat per una façana principal a dues aigües orientada a sud.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge unifamiliar**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual; caldrà conservar la configuració de les obertures i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen, com els emmarcaments.

Can Carbó

a.262

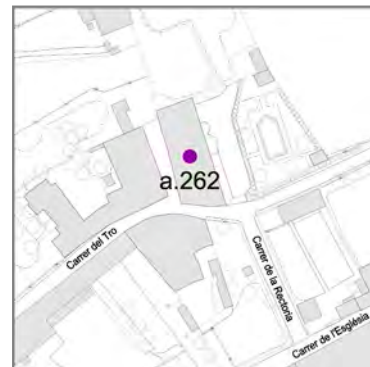
Situació: c. del Tro de Vilatenim, s/n**Referència cadastral:** 9601603DG9890S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1v**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XIX*

Mas del segle XIX, amb la façana principal orientada a est, i amb accés des del carrer del Tro, a través d'un pati. Té tres plantes, les dues superiors obertes amb un seguit de finestres d'arc de mig punt.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge unifamiliar**Estat de conservació:** Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual; caldrà conservar la configuració de les obertures i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen, com els emmarcaments i les finestres d'arc de mig punt.

Mas Arderiu

a.263

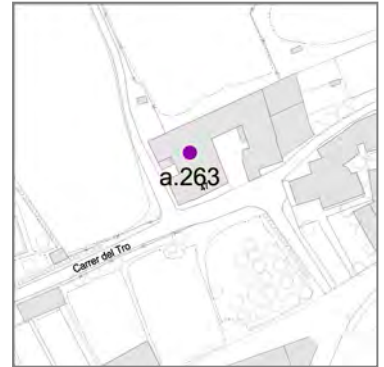
Situació: c. del Tro de Vilatenim, s/n**Referència cadastral:** 9601602DG9890S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R1v**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 5**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Finals s. XVI*

Data de l'any 1586, tot i que s'hi ha realitzat reformes posteriors. Té la façana principal a migdia. El cos principal consta de les tres crugies pròpies de la masia.

Font d'informació: Serveis tècnics Ajuntament de Figueres.

Ús actual: Habitatge unifamiliar**Estat de conservació:** Regular**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Millora, manteniment i conservació. És objecte de protecció la volumetria de l'edifici i la façana actual; caldrà conservar la configuració de les obertures, el remat de coberta i els diversos elements ornamentals que la caracteritzen com els emmarcaments.

c. Conjunts

Conjunt del c. de la Jonquera

c.01

Situació: c. de la Jonquera; del 32 al 108 i del 15 al 99.

Referència cadastral: -

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: R2 Urbà tradicional - Ravals

Categoria de protecció proposada: BCIL (Num. 9272-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX – Inici s. XX

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, el traçat del qual travessa el nucli antic i històric de la població.

Conjunt arquitectònic format per edificis entre mitgeres de planta rectangular, amb les cobertes de dos vessants en general i distribuïts en diversos pisos i nivells. Una de les principals característiques és l'homogeneïtat tipològica de les façanes, composades per eixos verticals de balcons exempts i correguts amb emmarcaments arrebossats, motllures i cornises, corresponents a la renovació edificatòria duta a terme entre el 1850-1930, sobre una part del raval de sortida cap a França des del casc. S'observa la pervivència sobre l'estructura parcel·laria original de les edificacions del raval anteriors a la pauta neoclàssica. Presenten una composició de les obertures en eixos decreixents, amb balcons a la planta primera i obertures verticals sense volats. En general, a les plantes baixes es conserven portals d'arc rebaixat, de mig punt o bé rectangulars, amb els emmarcaments de pedra, alguns adovellats. En alguns casos, el parament d'aquesta planta és bastit amb carreus de pedra disposats en filades. La resta del parament es troba arrebossat i pintat.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

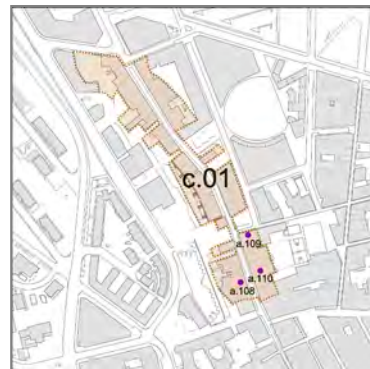
Estat de conservació: Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Pep Ventura

c.02

Situació: c. Pep Ventura; del 10 al 24.

Referència cadastral: -

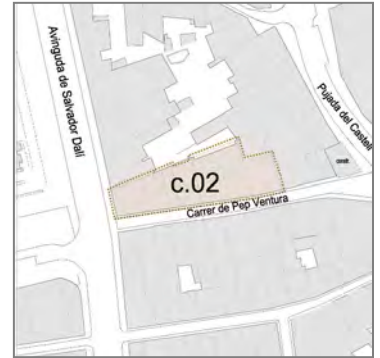
Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: R2 Urbà tradicional - Ravals

Categoria de protecció proposada: BCIL (Num. 9280-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XX

Conjunt edificat al llarg de l'antic camí d'Avinyonet. Trobem una homogeneïtat tipològica. En quant a l'ornamentació dels edificis trobem: motllures, cornises, estucs i elements d'ofici.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona.

Conjunt del c. Vilafant

c.03

Situació: c. Vilafant; del 2 al 46 i del 7 al 69.

Referència cadastral: -

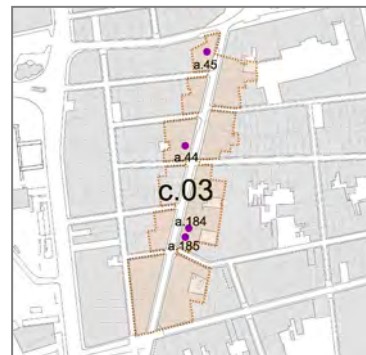
Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: R2 Urbà tradicional - Ravals

Categoria de protecció proposada: BCIL (Num. 9279-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX – Inici s. XX / Eclecticisme, modernisme, noucentisme.

Homogeneïtat ambiental per la persistència d'edificacions ordenades amb ritmes regulars d'eixos verticals, emmarcaments, motllures i cornises. Sobre la parcel·lació original conviuen edificacions del XIX, edificacions de planta neoclàssica en bon estat i algunes singularitats de principis de segle. Plantes baixes emmarcats de dentell o arc rebaixat. Balcons d'alçades i volades decreixents i cornises motllurades.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Col·legi

c.04

Situació: c. Col·legi; 3, 13, 29, 30, 32, 47.**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX / Obra popular.*

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a la banda de migdia del nucli històric de la població, entre l'avinguda de Salvador Dalí i el carrer Sant Pau.

Es tracta d'edificis entre mitgeres de planta rectangular, amb les cobertes de teula de dos vessants i distribuïts en planta baixa i pis, o bé dues plantes. Majoritàriament, aquests edificis presenten grans reformes que afecten un dels nivells de la casa, ja sigui la planta baixa o bé els pisos superiors, actualment transformats. En general, les obertures són rectangulars, amb motlures decoratives a mode de guardapols. Tenen sortida a balcons exempts o bé correguts, amb les llosanes motllurades en alguns casos sostingudes per mènsules, i baranes de ferro ornamentades. Els coronaments presenten cornises i ràfecs motllurats, en ocasions sostinguts per mènsules, damunt dels que s'assenten balustrades o testeres esglaonades. Cal exceptuar els edificis dels números 3 i 13, donat que presenten obertures emmarcades amb carreus de pedra, ja siguin rectangulars o bé d'arc rebaixat. Alhora, cal destacar que els números 29 i 32 foren dissenyats per l'arquitecte Emili Blanch.

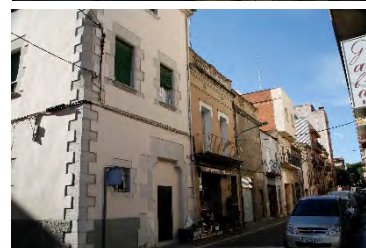
Les construccions presenten els paraments exteriors arrebossats i pintats.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motlures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona.

Conjunt del c. González de Soto

c.05

Situació: c. González de Soto; del 5 al 8, 40 i 42.

Referència cadastral: -

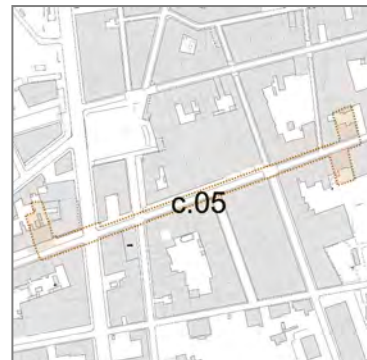
Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: Varies

Categoria de protecció proposada: BPU

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XIX / Obra popular.

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a la banda de migdia del nucli històric de la població, entre el carrer Ponent i el carrer de Sant Pau.

Conjunt arquitectònic format pels números 5, 6, 7, 8, 40 (casa Josep Amiel) i 42 (casa Granollers) del carrer de González de Soto. Es tracta d'edificis entre mitgeres de planta rectangular, amb les cobertes de teula planes o bé de dos vessants, distribuïts en una sola planta o bé planta baixa i pis. Presenten obertures rectangulars amb els emmarcaments arrebossats, en algunes ocasions llisos i en d'altres decorats amb esgrafiats. A la casa de Josep Amiel, els emmarcaments són a mode de guardapols. Els coronaments presenten cornises i ràfecs motllurats i decorats, damunt dels que s'assenten balustrades amb plafons centrals ornamentats, en alguns casos semicirculars. Els números 6 i 7 presenten balcons exempts al pis, amb llosanes motllurades i baranes de ferro ornamentades.

Les construccions presenten els paraments exteriors arrebossats i pintats, amb sòcols a la part inferior de les façanes.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

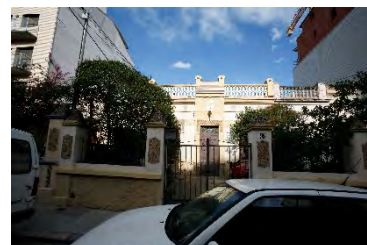
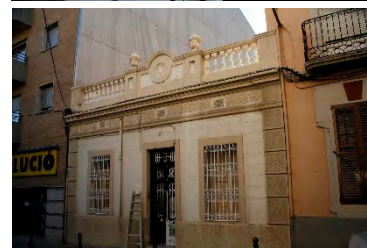
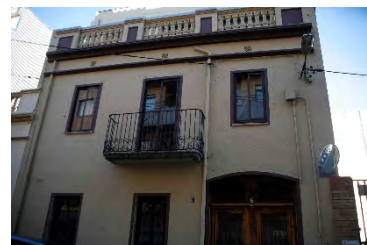
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona.

Conjunt del c. Sant Pau

c.06

Situació: c. Sant Pau; del 3 al 33 i del 8 al 42.

Referència cadastral: -

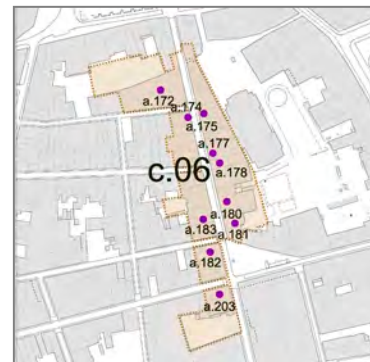
Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: R2 Urbà tradicional - Ravals

Categoria de protecció proposada: BCIL

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX – Inici s. XX / Noucentisme

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a la banda de migdia del nucli històric de la població, entre el carrer Empordà i el del Poeta Sebastià Trullol.

Conjunt arquitectònic format per diversos edificis de grans dimensions, que presenten continuïtat amb l'espai de la Rambla. Les característiques comunes i majoritàries de l'edificació corresponent en gran part al darrer terç del segle XIX i primer del XX. La pauta regular és la disposició en eixos de les obertures verticals, amb mides i volades decreixents d'acord amb l'alçada. Són rectangulars o bé d'arc rebaixat, amb els emmarcaments encintats, motllurats i decorats, alguns a mode de guardapols. Els coronaments presenten cornises i baranes d'obra, o bé balustrades.

Les construccions presenten els paraments arrebossats i pintats, en bon estat de conservació.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Nou

c.07

Situació: c. Nou; del 1 al 59 i del 8 al 54.

Referència cadastral: -

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: Varies

Categoria de protecció proposada: BCIL (Num. 9276-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX – Inici s. XX / Neoclassicisme.

Fronts edificats de planta baixa i dos o tres pisos, amb façanes compostes majoritàriament segons eixos verticals d'obertures allargades amb balcons amb ordenacions jeràrquiques en alçada de diversos tipus (entresol amb balcons de volada mínima, principals amb balcó corregut, obertures de golfes a la darrera planta, etc.). Llosanes motllurades, emmarcaments, guardapols, cornises i balustrades. Reedificat en la seva major part durant la segona meitat del s. XIX i primer quart del s. XX.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

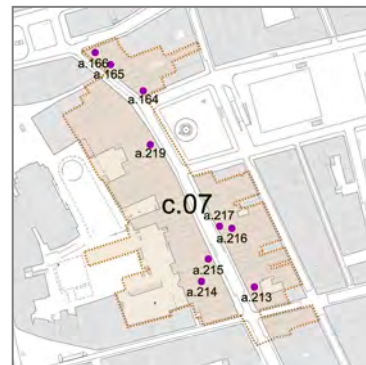
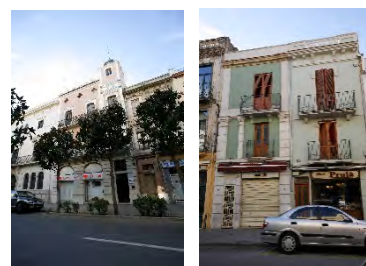
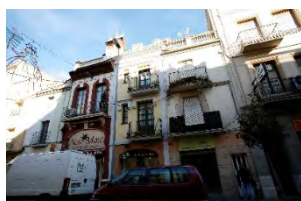
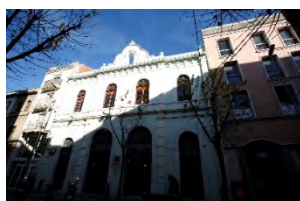
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Clerch i Nicolau

c.08

Situació: c. Clerch i Nicolau; 10 i 16.**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme, obra popular.*

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, al sud-est del nucli històric de la població, entre el carrer Nou i el carrer Méndez Nuñez.

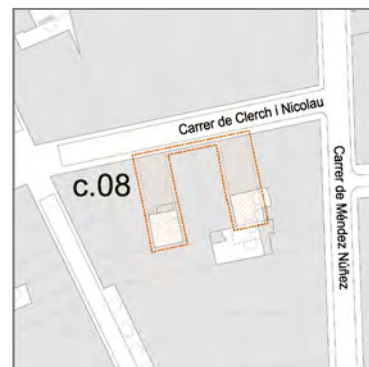
Conjunt arquitectònic format pels números 9, 10 (conegut com casa Tomàs) i 16 del carrer Clerch i Nicolau. Es tracta d'edificis entre mitgeres de planta rectangular, amb les cobertes planes i distribuïts en planta baixa i pis, o bé dues plantes superiors. En general presenten obertures rectangulars amb els emmarcaments arrebossats, tot i que en el cas del número 9 n'hi ha una de mig punt. Les plantes superiors són obertes per finestres amb sortida a balcons, tant exempts com correguts, amb les llosanes motllurades i les baranes de ferro treballades. Els coronaments presenten frisos decoratius que inclouen els forats de ventilació de les cobertes o bé cornises motllurades. Aquests sostenen balustrades d'obra amb plafons semicirculars centrals, en el cas del número 16 decorat amb esgrafiats. Originalment, aquest edifici s'organitzava en un sol nivell, tot i que fa pocs anys s'hi va construir un altra planta al damunt, enretirada respecte la línia de façana. Les construccions presenten els paraments exteriors arrebossats, pintats i decorats a imitació de carreus regulars.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats de façana, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona.

Conjunt del c. Sant Llàtzer

c.09

Situació: c. Sant Llàtzer; del 56 al 62.

Referència cadastral: -

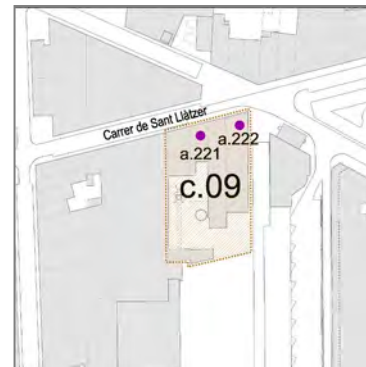
Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: R2 Urbà tradicional - Ravals

Categoria de protecció proposada: BCIL (Num. 9286-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Inici s. XX / Neoclassicisme, eclecticisme, noucentisme.

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, al sud-est del nucli històric de la població, entre el carrer del Col·legi, el carrer Pompeu Fabra i la plaça de l'Estació.

Es tracta d'un grup d'edificacions entre mitgeres de planta rectangular, distribuïdes en diversos pisos i nivells. Els edificis es caracteritzen per la composició de les seves façanes, estructurada a partir d'obertures verticals i volades decreixents, que formen eixos regulars. En general combinen obertures rectangulars amb d'altres d'arc rebaixat i de mig punt. Els emmarcaments són arrebossats o bé motllurats, i com a decoració presenten guardapols decorats amb relleus de temàtica clàssica i vegetal. Als pisos superiors hi ha balcons, tant exempts com correguts, amb les llosanes motllurades i les baranes de ferro decorades. Els coronaments presenten grans cornises i ràfecs volats damunt dels que s'assenten baranes d'obra amb balustrades o bé ornamentades amb motius vegetals. En algunes ocasions, el coronament és bastit amb plafons d'obra esglaonats o, en el cas del número 56, amb un gran frontó triangular. Cal mencionar que aquest últim edifici fou dissenyat per l'arquitecte Josep Azemar a finals del segle XIX.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

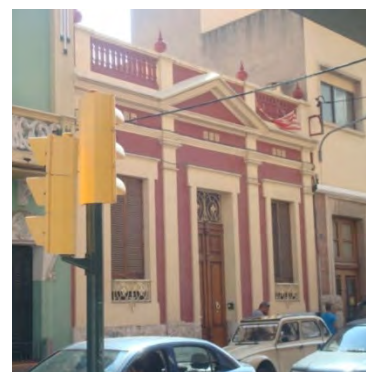
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Progrés

c.10

Situació: c. Progrés; del 1 al 26.**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R2 Urbà tradicional - Ravals**Categoria de protecció proposada:** BCIL (Num. 9285-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Neoclassicisme, eclecticisme.*

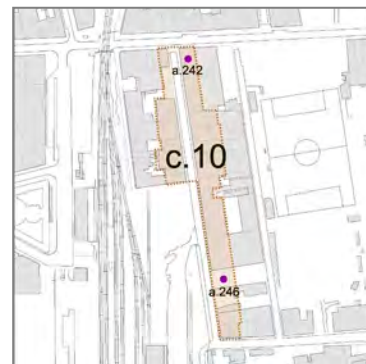
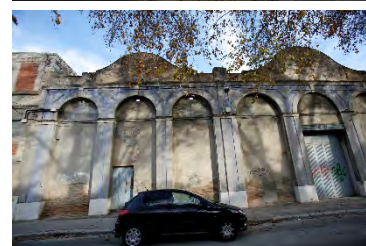
Conjunt d'edificacions neoclàssiques i eclèctiques construït arran de la implantació del ferrocarril en directa relació amb aquest, donat l'ús originari de magatzems a l'engròs de comercialització de mercaderies (principalment productes vitivinícoles de la comarca). El front edificat manté en bon estat façanes i estructures ordenades modularment i de forma simètrica, amb planta baixes (a vegades incloent entresol) de gran alçada i obertures verticals i allargades formant balcons. Els elements compositius i ornamentals s'extreuen de repertori neoclàssic simplificat o popular: emmarcaments, motllures, cornises, balustrades ... Es manté encara un ús generalitzat de magatzem essent escassos els habitatges.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Rubaudonadéu

c.11

Situació: c. Rubaudonadéu; del 1 al 6.

Referència cadastral: -

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: R2 Urbà tradicional - Ravals

Categoria de protecció proposada: BCIL (Num. 9284-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

s. XIX – s. XX / Obra popular.

Espai urbà que conforma l'inici del passeig de l'estació projectat a finals del segle XIX. El front edificat manté en els seus extrems edificis de Josep Azemar construïts a principis de segle XX.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

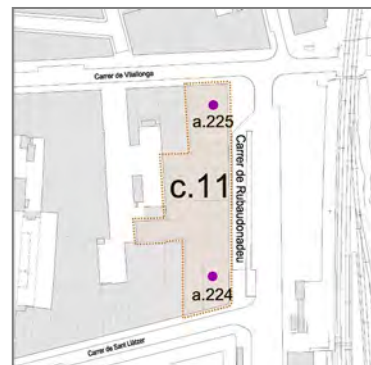
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Pi i Margall

c.12

Situació: c. Pi i Margall; del 4 al 20, i del 22 al 64**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BCIL (Num. 9283-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Noucentisme.*

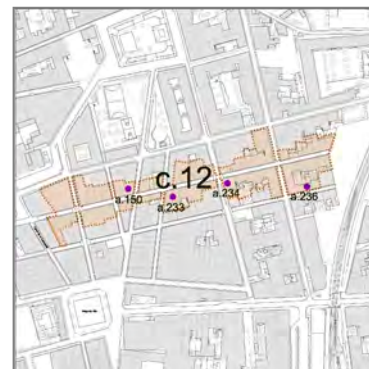
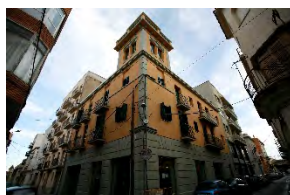
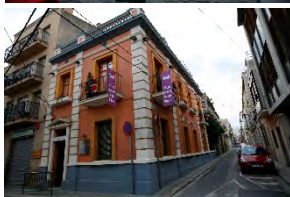
Situat dintre l'eixample, aparegut abans de l'edificació del ferrocarril (fins al carrer de la Calçada dels Monjos) i l'ampliació propiciada per l'arribada del ferrocarril. Ús predominant d'habitatges unifamiliars amb jardí posterior i tallers. La persistència de traces arquitectòniques de l'edificació en el canvi de segle d'un eixample menor d'habitatges unifamiliars des de llevant del centre històric fins al ferrocarril. Les característiques compositives majoritàries i comunes consisteixen en l'homogeneïtat del front de parcel·la en la formació d'obertures verticals allargades disposades en eixos simètrics i regulars i en el tractament de la pell amb sòcols, encintats, motllures, pilastres, emmarcaments, mènsules, cornises i balustrades.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Mitjà.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics.*

Conjunt del c. Concepció - c. Rutlla – pl. del Gra

c.13

Situació: c. Concepció; del 1 al 15.**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BCIL (Num. 9282I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Inici s. XX / Eclecticisme, modernisme, noucentisme*

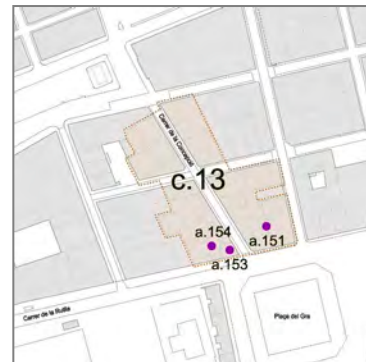
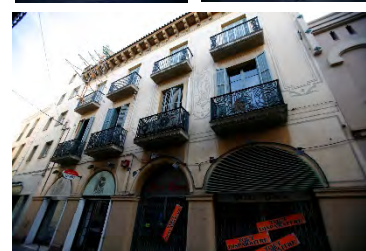
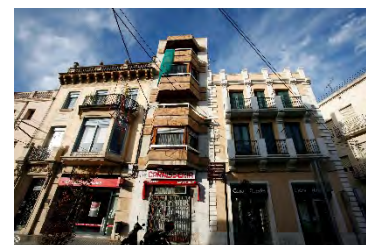
Construccions modernistes, eclèctiques i noucentistes. Espai urbà de relació entre l'àmbit de la plaça del Gra i la Plaça de la Palmera constituït pels fronts edificats de les mateixes finques sobre el carrer de la Rutlla i la Plaça del Gra. Les edificacions tradicionals existents de dues o tres plantes tenen les façanes composades a partir d'eixos verticals d'obertures allargades formant balcons i el tractament ornamental de sòcol, pilastraments, motllures, emmarcaments, guardapols, cornises, i balustrades, es realitza a partir d'un repertori similar a l'emprat al conjunt de Pi i Margall.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt de la pl. de la Palmera – c. Caamaño – c. Monturiol

c.14

Situació: pl. de la Palmera – c. Monturiol; 2 -10 – c. Caamaño; 6 - 18**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BCIL (Num. 9281-I; DOGC 10/09/2007)**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Final s. XIX – Inici s. XX / Modernisme, noucentisme*

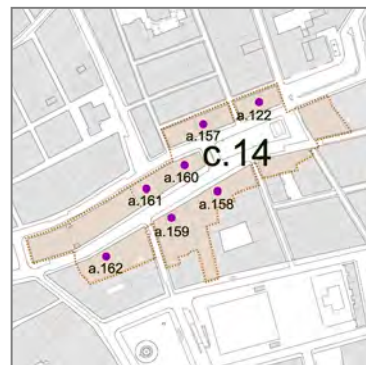
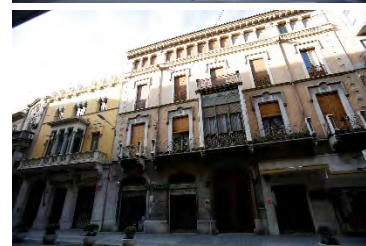
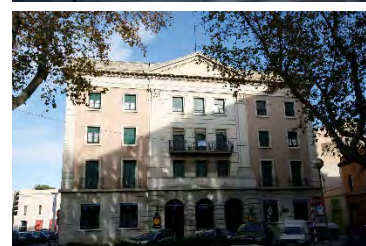
Fronts edificats de planta baixa i dos o tres pisos amb façanes compostes segons eixos verticals d'obertures allargades amb balcons ordenades jeràrquicament (dimensions i volada decreixents) en alçada. Llosanes motllurades, emmarcaments, guardapols i cornises. Edificat en la seva major part en el darrer quart del segle XIX i primer quart del XX.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motlures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Vilabertran

c.15

Situació: c. Vilabertran; 8, 9 i 23.**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Mitjan s. XX / Noucentisme, obra popular.*

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, al nord-est del nucli històric de la població, entre el carrer Tapis i la plaça del President Josep Tarradellas.

Es tracta d'edificis entre mitgeres de planta rectangular, amb les cobertes planes i distribuïts en una sola planta, exceptuant el número 8 que presenta un pis superior. Tots tres presenten obertures rectangulars, amb els emmarcaments arrebossats disposats a mode de guardapols. Els coronaments consisteixen en plafons d'obra rectilinis i ondulats, ubicats damunt de cornises motllurades, o bé frisos esgrafiats. La casa del número 8 mereix menció a part donat que presenta una balconada correguda, amb barana combinada de balustres i barrots de ferro decorats, situada al pis. Les tres finestres que hi tenen sortida estan rematades per un frontó triangular. La testera està decorada per un frontó central que presenta la data 1933 inscrita.

Les construccions tenen els paraments exteriors arrebossats i pintats.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Hortes

c.16

Situació: c. Hortes; 16, 26 i 27.**Referència cadastral:** -**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 3**DESCRIPCIÓ****Època de construcció i tipologia:***Mitjan s. XX / Obra popular.*

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, al nord-est del nucli històric de la població, entre els carrers de Peralada i Tapis i la plaça El·líptica.

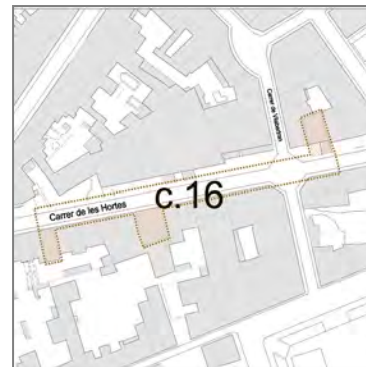
Conjunt arquitectònic format pels números 16, 26 (conegut com vil·la Àngela) i 27 del carrer de les Hortes. Es tracta d'edificis entre mitgeres de planta rectangular, tot i que el número 27 és cantoner i té una planta irregular. Presenten les cobertes planes i estan distribuïts en una sola planta, o bé amb un pis superior. Els números 16 i 27 presenten obertures rectangulars amb els emmarcaments arrebossats senzills, o bé disposats a mode de guardapols. En canvi, les obertures del número 26 són d'arc de mig punt amb els emmarcaments fets amb maons. Als pisos hi ha balcons exempts amb les llosanes motllurades i les baranes de ferro treballades. Tots tres edificis estan coronats per cornises i ràfecs ornamentats, damunt dels quals hi ha balustrades fragmentades amb plafons d'obra. En el cas de vil·la Àngela, el plafó és central i està gravat amb el nom de la casa i l'any de construcció, 1929. El número 27 presenta barana de ferro en comptes de balustrada. Per últim, cal mencionar que la vil·la Àngela és de l'arquitecte Joan Roca i Pinet mentre que la casa del número 16 és de Sebastià Pi i Pi. Les construccions presenten els paraments exteriors arrebossats i pintats, amb sòcols a la part inferior, el de la vil·la Àngela bastit amb maons.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Bo.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Tapis

c.17

Situació: c. Tapis; del 3 al 37 i del 2 al 44.

Referència cadastral: -

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: Varies

Categoria de protecció proposada: BCIL (Num. 9275-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX – Inici s. XX / Neoclassicisme.

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a llevant del nucli històric de la població, entre el carrer Peralada i la carretera C-252.

Conjunt d'edificacions entre mitgeres de planta rectangular, amb les cobertes planes o bé de dos vessants, distribuïdes majoritàriament en planta baixa i pis. Els edificis es caracteritzen per la composició de les seves façanes, estructurada a partir d'obertures verticals i volades decreixents, que formen eixos regulars. Les plantes baixes conserven portals d'arc rebaixat que són herència de les edificacions del segle XIX. En algunes ocasions conserven els emmarcaments en pedra i en d'altres són simplement arrebossats. Els pisos presenten obertures rectangulars amb els emmarcaments motllurats i arrebossats, o bé decorats amb guardapols. En diversos casos tenen sortida a balcons exempts o correguts, amb les llosanes motllurades i les baranes de ferro treballades. Els coronaments estan profusament decorats amb grans cornises i ràfecs volats damunt dels que s'assenten balustrades ornamentades amb plafons centrals, o bé testeres esglaonades. En alguns casos, aquests edificis han estat transformats per adaptar-los als nous usos dels mateixos.

Les construccions presenten els paraments exteriors arrebossats i pintats, amb grans sòcols a la part inferior dels mateixos.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

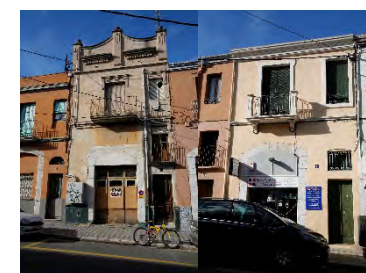
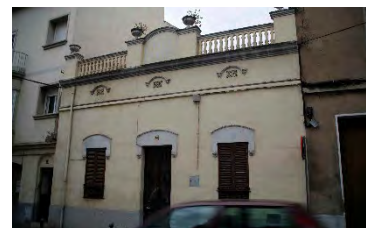
Estat de conservació: Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona.

Conjunt del c. Peralada

c.18

Situació: c. Peralada; del 48 al 86 i del 55 al 89.

Referència cadastral: -

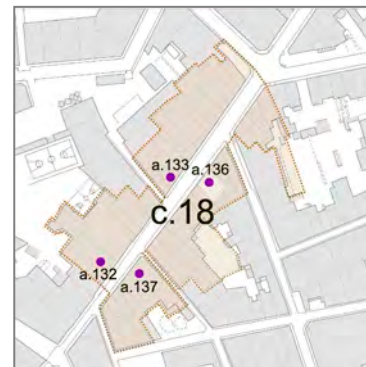
Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: Varies

Categoria de protecció proposada: BCIL (Num. 9274-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

Final s. XIX – Inici s. XX / Neoclassicisme.

Situat dins del nucli urbà de la ciutat de Figueres, a llevant del nucli històric de la població, entre el carrer Ample i el carrer Tapis.

Conjunt d'edificacions entre mitgeres i cantoneres de planta rectangular, amb les cobertes de teula de dos vessants, distribuïdes en planta baixa i dos pisos o bé tres plantes. Es tracta d'un grup d'edificis corresponents al segle XIX, que es caracteritzen per la composició de les seves façanes, estructurada a partir d'eixos verticals de forats i volats decreixents. Les plantes baixes presenten majoritàriament portals d'arc rebaixat emmarcats en pedra (en el cas del número 58, aquestes obertures també es localitzen als pisos superiors), tot i que en alguns casos han estat transformats per adaptar-los als nous usos de les finques. La resta d'obertures són rectangulars, amb els emmarcaments arrebossats decorats amb guardapols i petites cornises. Als pisos superiors hi ha balcons, tant exempts com correguts. Els coronaments presenten simples baranes d'obra rectilínies o balustrades sostingudes per cornises motllurades, en alguns casos sostingudes per mènsules. D'aquest conjunt, en els edificis més antics s'observa la pràctica absència de motllures decoratives i els emmarcaments, quan n'hi ha, són bastits en pedra. En canvi, els edificis més recents presenten elements assimilats al llenguatge clàssic, així com esgrafiats, motllures i emmarcaments d'obra.

Les construccions presenten els paraments exteriors arrebossats i pintats, en alguns casos a imitació de carreus disposats en filades regulars.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

Conjunt del c. Barceloneta

c.19

Situació: c. Barceloneta; del 3 al 35 i del 8 al 42.

Referència cadastral: -

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: Varies

Categoria de protecció: BCIL (Num. 9273-I; DOGC 10/09/2007)

Nivell de protecció: 3

DESCRIPCIÓ

Època de construcció i tipologia:

s. XIX / Neoclassicisme.

Homogeneïtat ambiental per la persistència d'edificacions ordenades amb ritmes regulars d'eixos verticals, emmarcaments, motlluracions i cornises, corresponents a la segona meitat del s. XIX, època d'obertura del carrer. Plantes baixes amb portals emmarcats amb dintell o arc rebaixat. Balcons en planta primera i segona. Motllurats i cornises motllurades.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic.

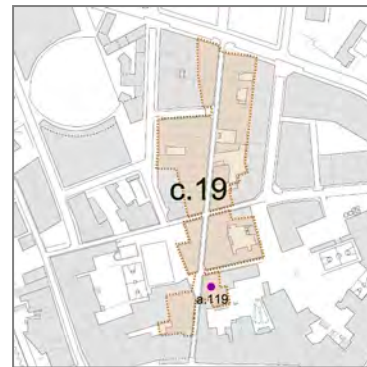
Estat de conservació: Mitjà.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació de la homogeneïtat tipològica: ritmes d'ordenació d'obertures, emmarcaments, motllures, cornises, baranes de terrats, acabats exteriors, etc.

Condicions d'intervenció segons les *Normes Urbanístiques* de la clau de zona; també caldrà tenir en compte les observacions de les fitxes incloses en aquest catàleg dels elements que formen part del llistat a. *Elements arquitectònics*.

p. Elements naturals i del paisatge

Paratge de la Garriga

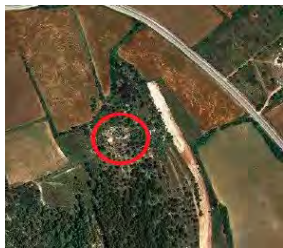
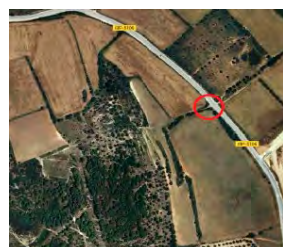
p.01

Situació: al nord oest del terme municipal**Coordenades UTM:** -**Titularitat:** -**Règim del sòl:** Sòl no urbanitzable**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Descripció:**

Paratge ubicat en el sector de ponent del terme municipal, de relleu abrupte i abundància de roca i vegetació de garriga i bosc, en continuïtat als territoris de la Garriga de Llers i Avinyonet. Utilitzats històricament per l'explotació de les oliveres i per les activitats extractives, aquest paratge concentra un bon repertori d'elements constructius d'aquestes activitats com són les barraques i parets de pedra seca, restes de pedreres, i elements naturals com basses i la seva vegetació associada. La seva proximitat al Castell de Sant Ferran ha fet que es conservin també alguns elements patrimonials associats a la seva història com són les restes de les fortificacions de bloqueig construïdes pels exèrcits napoleònica durant la Guerra del Francès.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

Elements que caracteritzen aquest paratge:Barraques de pedra secaMur de pedra seca

Pedrera:Pineda:Mina d'aigua:Fita de terme:**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació. Condicions segons *Normes Urbanístiques* de la clau de zona.
Barraques i murs de de pedra seca : consolidació i conservació.

Basses del Terrisser

p.02

Situació: al nord oest del terme municipal

Coordenades UTM: X: 494936; Y: 468091

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: N3c

Categoria de protecció proposada: BPU

Nivell de protecció: 4

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

Antigament les basses del Terrisser com el seu nom indica eren utilitzades per extreure l'argila per la terrissa, aquestes basses van ser pertanyents a les famílies Bonaventura i Ymbert. Maria Rosa Ymbert (Figueres, 12-IX-1945/21-IX-2005) va néixer a la Rambla, a sobre de l'actual comerç Esports Prada; en aquests baixos, llavors la seva família hi tenia una botiga de ceràmica, i la cosa ve de lluny: un Ymbert remot, del segle XVIII, posà el forn de coure terrissa a l'altra banda de la riera de Galligans que ara passa per sota del passeig. En relació amb el negoci de la terra cuita, la mateixa M. Rosa, per herència, esdevingué copropietària d'una parcel·la de les Basses del Terrisser- al peu del castell de Sant Ferran, fet típic en famílies que es dedicaven a aquest ofici, puix que d'algun lloc havien de treure l'argila per modelar i per coure.

Descripció:

Es tracta d'un espai sorgit a partir de l'extracció d'argila per part de les famílies de terrissers que han anat treballant amb el material d'aquesta zona. Es tracta doncs d'una zona humida singular, ja que no està vinculada a cap curs fluvial ni delta. Actualment podem trobar l'espai dividit en dues parts, en el terme més proper a la presó és on s'observa la massa d'aigua més gran de les basses, en segon terme tenim l'espai més proper a la carretera i els arcs del castell on es troben diverses masses d'aigua d'una grandària més reduïda.

S'hi pot observar una gran diversitat d'espècies, sobretot d'aus migratòries que trien aquest espai com a lloc d'abeurament. En relació a les espècies vegetals el principal interès de la vegetació rau en la singularitat de les formacions vegetals que s'hi troben respecte al seu entorn geogràfic més immediat.

Els ambients forestals dels tossals marginals de Figueres en contraposició amb el paisatge preeminentment agrícola de la plana de l'Empordà representen un element diversificador ecològic i paisatgístic.

Es troben incloses dins l'*Inventari de zones humides de Catalunya* amb el codi **0200246**, 06-03-2015.

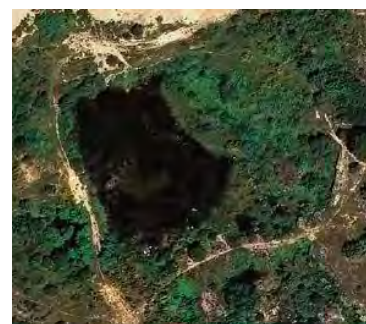
Font d'informació: <http://ca.figueres.cat/elements/les-basses-del-terrissier-19880/>.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació. Condicions segons *Normes Urbanístiques* de la clau de zona.

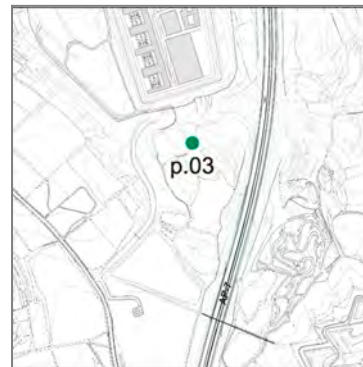
Pi pinyer de les Basses del Terrisser

p.03

Situació: al nord oest del terme municipal**Coordenades UTM:** X: 495006 Y: 4680912**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl no urbanitzable**Qualificació urbanística:** N3c**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Nom científic:** *Pinus halepensis***Alçada:** 12,00 m (es troba en un terraplè de 2,00m d'alçada)**Volt de canó:** 2,83 m (mesurat a 1,30m d'alçada)**Capçada:** 10,00 m**Observacions:**

Es troba en una ubicació singular per la seva situació elevada sobre les Basses del Terrisser, com si fos un mirador de tota la plana empordanesa.

Font d'informació: *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Entorn del Castell de Sant Ferran

p.04

Situació: entorn immediat del Castell de Sant Ferran; al nord oest del terme municipal

Coordenades UTM: -

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: SV2

Categoria de protecció proposada: BPU

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Notícies històriques:

El Castell de Sant Ferran es va construir a partir de l'any 1753 fins a finals del segle XVIII. Un dels conceptes que va presidir la construcció de la fortalesa va ser el caràcter del seu emmascarament en el terreny i la protecció de les seves infraestructures defensives mitjançant un glacis de terra. Van aconseguir modificar substancialment el terreny natural on es va ubicar la fortalesa i van crear una nova silueta per a la muntanya dels Caputxins.

Una altra de les característiques del Castell i que destaca respecte les altres fortaleeses construïdes a Europa en aquella època és el seu caràcter d'edifici aïllat en el territori: no va ser concebut ni es va desenvolupar com a part de la vila de Figueres i no fa molts anys que se la contemplava des de la ciutat com un element llunyà. Desafortunadament, les tensions edificatòries fan que cada cop més el castell i la seva silueta siguin devorades per les construccions que s'eleva a les zones més properes.

Descripció:

El glacis és una pendent suau i sense edificacions que precedeix al fossat d'una fortalesa i que està dominada pels baluards i altres elements fortificats que servien de parapet al camí cobert. El glacis del Castell de Sant Ferran ocupa una superfície aproximada de 230.000 m² i arriba a una alçada d'uns 93 m snm. El pendent descendeix d'una forma molt suau cap a ponent mentre que ho fa d'una manera més ràpida cap a llevant. Pels seus costats est i nord es troba rodejada per terrenys agrícoles mentre que al sud es troba casi en contacte amb la ciutat.

Tenint en compte aquesta proximitat amb la ciutat, protegir aquest entorn és bàsic per a la conservació digna del monument al mateix temps que es valora la topografia del glacis i s'enfatitza la seva singularitat.

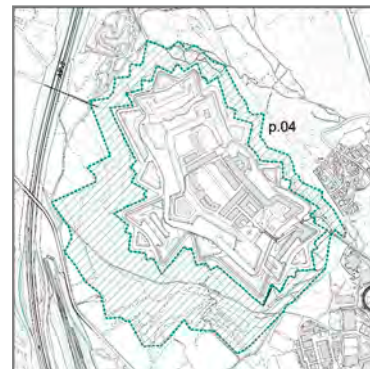
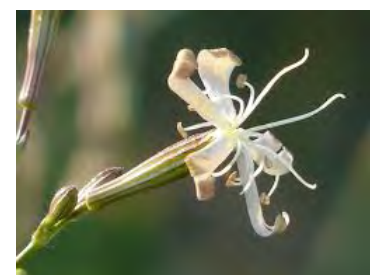
És convenient considerar-lo com element complementari del castell amb la seva relació amb el paisatge i les restes de construccions que encara queden de les fortificacions realitzades.

Flora:

La vegetació d'aquesta zona és la típica de les àrees anomenades "Terra Baixa Mediterrània", és a dir, la present a Catalunya entre les altituds compreses entre 0m i 400m. Les espècies més abundants són del tipus herbaci i arbustiu i ocasionalment apareixen alguna espècie de petit arbre com oliveres, figueres, freixes. En general la vegetació correspon a la de les zones on hi ha hagut una important intervenció de l'home. Els fossars es troben recoberts per prats extensos acompanyats per alguna espècie petita com gramínies o fonoll i a les zones més humides apareixen rosers silvestres i esbarzers.

En especial, en aquesta àrea es trobem una flor anomenada **Silene Sennenii**, que només es troba en cinc indrets al voltant de Figueres i un d'aquests és l'entorn del Castell de Sant Ferran. Aquesta espècie va ser descoberta el 1905 i actualment es troba en extinció.

Silene sennenii és una flor de fulles estretes lanceolades i petals de color blanc o rosat que mesuren entre 7 i 9 mm i que es repleguen en les hores d'insolació. Els botons florals s'obren cap al capvespre, es despleguen els

pètals i resten les flors obertes fins l'endemà al matí, en que els pètals es repleguen i la flor resta aparantment marcida. El període de floració s'estén des del mes de juliol fins al mes d'octubre, amb especial intensitat a finals d'estiu.

Actualment molts dels nuclis poblacionals d'aquesta espècie es troben propers a àrees urbanes o industrials, amb el consegüent deteriorament de l'habitat a causa de la freqüentació i l'acumulació de runa i altres restes. Altres factors com la contaminació lumínica o la utilització de productes pesticides als camps adjacents, poden afectar a la reproducció d'aquesta espècie. Actualment no existeix cap mena de protecció legal a nivell estatal o europeu.

Fauna:

Pel que fa a la fauna, l'entorn de la fortalesa és habitat per la fauna comú de camp o de la plana empordanesa formada per petits mamífers, aus i rèptils. A l'entorn del Castell trobem petits depredadors com guineus i mosteles. També hi podem trobar algun conill i porcs senglars.

El grup d'anfibis i rèptils presenta fins a 12 espècies diferents entre les quals trobem gripaus, petits dragons i sargantanes.

Estat de conservació: Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Caldrà conservar el perfil paisatgístic original. S'haurà de preservar l'espai buit, sense edificar, del glacis mantenint les restes de les antigues construccions defensives.

S'haurà de mantenir com espai lliure i amb la vegetació autòctona que li és pròpia.

Caldrà respectar el perelloner que es troba al talús sud i que forma part del *Catàleg de béns* a la fitxa **p.05 Perelloner del Castell de Sant Ferran** amb categoria de protecció BPU i nivell de protecció 4.

En tot cas, per a realitzar qualsevol intervenció caldrà complir els requisits exposats al ***Plan Director de la Fortaleza – Castillo de San Fernando en Figueras (Girona)***, realitzat per Rafael Vila Rodríguez per al Ministerio de Educación y Cultura realitzat l'any 2001.

Afectat per la zona de protecció ferroviària.

Perelloner del Castell de Sant Ferran

p.05

Situació: al glacis sud del Castell de Sant Ferran; al nord oest del terme municipal

Coordenades UTM: X: 495796 Y: 4679805

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: SV2

Categoria de protecció: BPU

Nivell de protecció: 4

DESCRIPCIÓ

Nom científic: *Pyrus spinosa*

Alçada: 6,50 m

Volt de canó: 1,12 m (mesurat a 0,70m d'alçada)

Capçada: 8,00 m

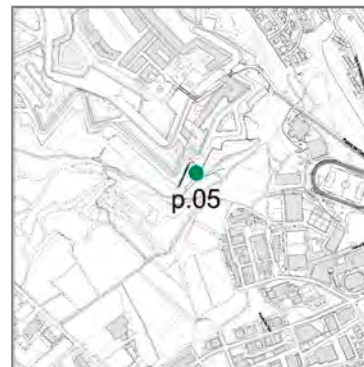
Observacions:

El tronc té tres peus. S'ha mesurat el més groixut.

Font d'informació: *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció: Conservació i manteniment.

Paratge del Camí de la Princesa

p.06

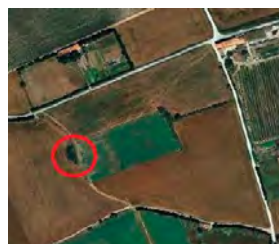
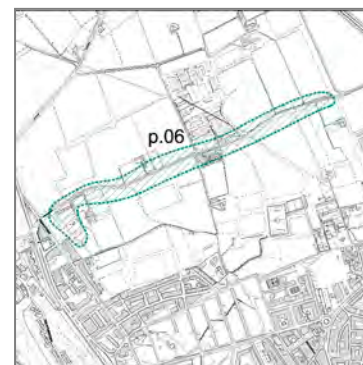
Situació: al nord del nucli urbà**Coordenades UTM:** -**Titularitat:** -**Règim del sòl:** Sòl no urbanitzable**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Descripció:**

Paratge d'hortes i camps de conreu situat en el planer al nord del municipi de Figueres entre la Muntanyeta i el límit del terme amb Cabanes, travessat horitzontalment pel Camí de la Princesa, documentat amb aquest nom des del segle XVIII i que conduïa des del peu del Castell de Sant Ferran fins a l'Abadia de Vilabertran. Zona d'alt interès agrícola, el conjunt presenta múltiples elements d'interès patrimonial natural i arquitectònic: múltiples murs de xiprers de protecció dels camps de la tramuntana, plataners en les vores d'alguns trams del camí, elements constructius de comunicació i elements mecànics de l'activitat agrícola dels segles XVIII i XIX (ponts, pous, canalitzacions, basses...) i un rosari de masos entre els quals destaca especialment el Mas de Dalt però també altres com el Mas de la Por o el Mas Carreter.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Conservació. Condicions segons *Normes Urbanístiques* de la clau de zona.

Elements que caracteritzen aquest paratge:Pont del Camí de la Princesa:Bassa de Rec:

Restes Camí de la Princesa:Refugi:

Plàtans del parc de l'av. de Perpinyà

p.07

Situació: al nord del nucli urbà; av. Perpinyà**Coordenades UTM:** X: 496525 Y: 4679953**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SX**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Notícies històriques:**

Aquests plataners varen ser plantats aproximadament al mateix temps que els de la Rambla. Per la seva banda, la carretera de Figueres a Roses va estar també delimitada per plataners en tot el seu traçat fins la dècada de 1960-1970.

Descripció:

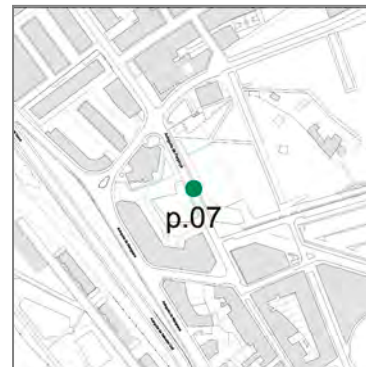
Plantats a l'entorn de 1850 en els marges del que en aquells moments era la carretera de Madrid a França que travessava la ciutat a través dels carrers Nou, Girona i La Jonquera, aquesta llarga filera de plataners delimita la traça del que era la sortida nord de la ciutat, en una zona suburbana d'hortes i camps de conreu. Exemple del que va ser una pràctica àmpliament estesa al sud d'Europa durant el segle XIX destinada a donar una major comoditat als desplaçaments mitjançant l'ombra projectada pels arbres, la seva tala sistemàtica a partir de la dècada de 1960 i 1970 deguda a l'ampliació i millora de les carreteres ha convertit a exemples com aquest en elements patrimonials d'una gran singularitat, més enllà de la seva pròpia funcionalitat. Es tracta d'un tram de 400 metres amb filera de plàtans a banda i banda del carrer. Són un total de 123 arbres amb un pla de replantació de l'Ajuntament per arribar a 154 arbres.

Nom científic: *Platanus x hispanica***Alçada:** 20,00 m**Volt de canó:** 3,77 m (mesurat a 1,30m d'alçada)**Capçada:** 15,00 m**Quantitat:** 123 arbres

Font d'informació: Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006; *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Manteniment i conservació.

Plàtan del Parc de les Aigües i plàtans trasplantats de la Rambla

p.08

Situació: al Parc de les Aigües; al nord del nucli urbà**Coordenades UTM:** X: 496705; Y: 4679977**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

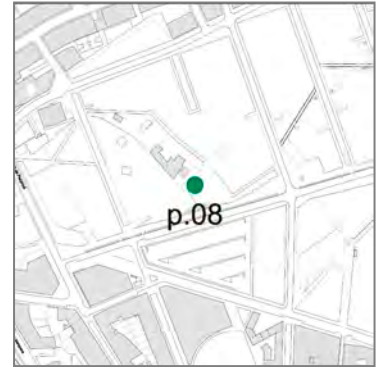
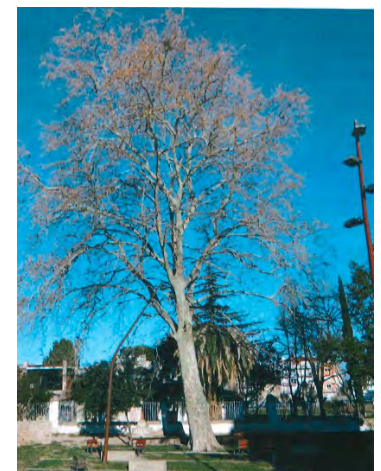
Aquest plàtan, que destaca per la seva frondositat, es troba situat al peu de la font de les dues Pilars al Parc de les Aigües. Aquesta font era abans propietat del Mas Torrent i ha estat canviada de lloc arran de les obres recents que s'han dut a terme a la zona, marcava el límit amb la finca hortícola de Can Pagès, horta fèrtil amb nombroses deus d'aigua.

Nom científic: *Platanus x hispanica***Alçada:** 25,00 m**Volt de canó:** 4,27 m (mesurat a 1,30m d'alçada)**Capçada:** 25,00 m

També hi trobem dos plàtans trasplantats de la Rambla, conseqüència dels aiguats del novembre de 2014: el 30 de novembre van caure dos dels plàtans de la Rambla i es van replantar al parc de les aigües, a la seva ubicació actual.

Quantitat: 3 arbres

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Filera de xiprers del parc de les Aigües

p.09

Situació: al Parc de les Aigües; al nord del nucli urbà

Coordenades UTM: X: 496728; Y: 4679978

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SX

Categoria de protecció: BPU

Nivell de protecció: 4

DESCRIPCIÓ

Es tracta d'una filera de xiprers de 45m de llargada i amb diferents mides de soca. Situats en terreny inundable i fèrtil d'horta, la tanca de xiprers del Parc de les Aigües serveix com a testimoni i representació de les closes de l'Empordà. Aquestes barreres vegetals marquen els límits de les propietats i alhora són recer protector dels sembrats contra les ventades.

Nom científic: *Cupressus sempervirens*

Alçada: 16,00 m

Volt de canó: -

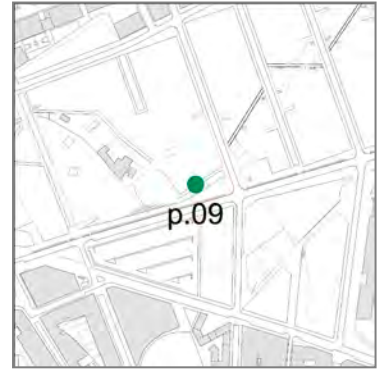
Capçada: -

Metres lineals: 243ml

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

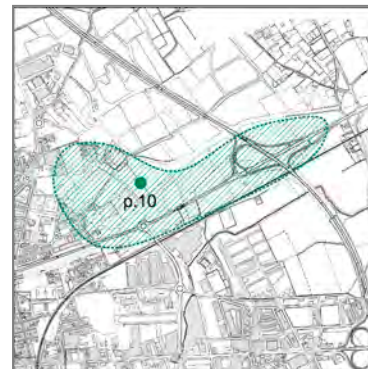
CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció: Conservació i manteniment.

Hortes i Camí a Vilabertran

p.10

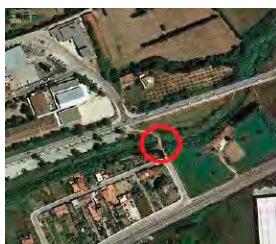
Situació: a l'est del nucli urbà**Coordenades UTM:** -**Titularitat:** -**Règim del sòl:** Sòl no urbanitzable**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Descripció:**

Paratge d'hortes i camps de conreu situat a llevant del terme municipal d'alt interès agrícola i estretament lligat al territori d'hortes de Vilabertran que presenta com a elements d'interès patrimonial més destacables els nombrosos murs de xiprers de protecció dels camps i hortes de la tramuntana així com tot un rosari de masos i petites explotacions agrícoles, bona part de les quals es troben en estat d'abandonament. La bona conservació de la traça del camí a Vilabertran i la proximitat del Mas de la Font del Soc són dos elements complementaris que doten al conjunt d'un interès destacable.

Font d'informació: Inventari del Patrimoni Arquitectònic; Revisió i ampliació del PEPCH i PEPCE de Figueres (sense aprovació administrativa) DCONSTRUCCIONS, Serveis de Documentació i Cultura, Jaume Santaló, setembre de 2006.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Conservació. Condicions segons *Normes Urbanístiques* de la clau de zona. Afectat per la zona de protecció ferroviària.

Elements que caracteritzen aquest paratge:Xiprers Can Morera:Pont riera de Galligans:

Plataners camí de Mas Ferrer

p.11

Situació: ctra. de Barcelona; al nord oest del terme municipal

Coordenades UTM: X: 497211 Y: 4678007

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbanitzable no delimitat

Qualificació urbanística: SUND 5 Mas Ferrer

Categoria de protecció proposada: BPU

Nivell de protecció: 4

DESCRIPCIÓ

Descripció:

Conjunt de plataners disposats a banda i banda del camí que uneix la carretera de Barcelona amb el Mas Ferrer i que formen la façana sud del nucli urbà.

Nom científic: *Platanus x hispanica*

Alçada: 30,00 – 35,00 m

Volt de canó: 2,30 – 3,60 m

Capçada: 35,00 m

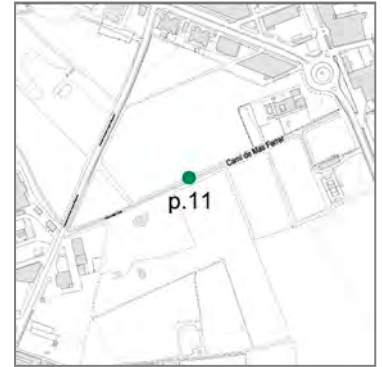
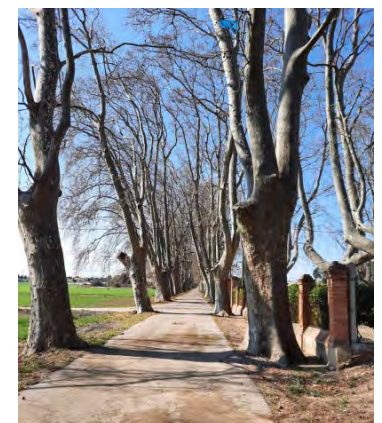
Quantitat: 70 arbres (62 plataners al camí i 8 plataners al Mas)

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Plàtan de les sis branques

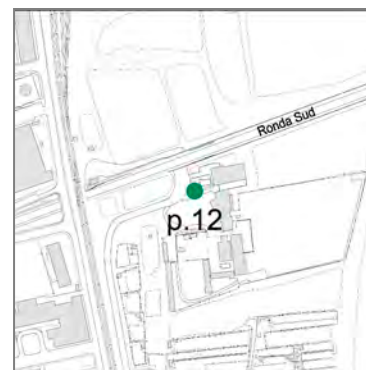
p.12

Situació: al sud est del nucli urbà**Coordenades UTM:** X: 497585; Y: 467504**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl no urbanitzable**Qualificació urbanística:** N2d**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Platanus x hispanica*

Alçada: 22,00 m

Volt de canó: -

Capçada: 10,00 m

Observacions: Es troba situat en una filera de plataners.**Quantitat:** 1 arbreFont d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Eucaliptus de la Plaça de Vilatenim

p.13

Situació: Plaça de Vilatenim**Coordenades UTM:** X: 499563; Y: 4679792**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SX**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Eucaliptus globulus*

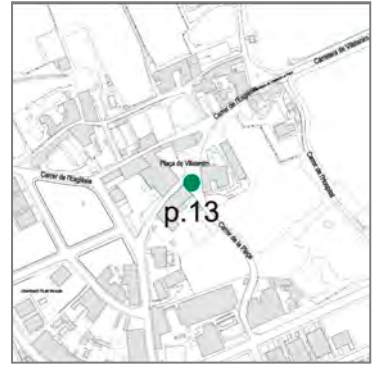
Alçada: 10,20 m

Volt de canó: 1,62 (mesurat a 1,30m)

Capçada: -

Notícies històriques:

Aquest eucaliptus va ser plantat quan es va enquitranar la plaça l'any 1980.

Quantitat: 1 arbreFont d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Xiprer pujant al Castell de Figueres

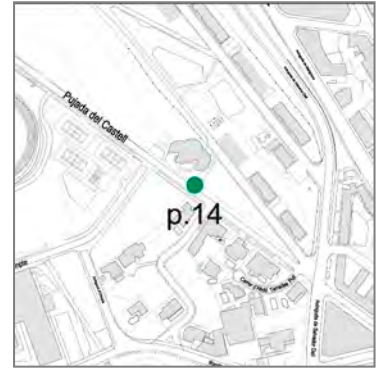
p.14

Situació: Pujada del Castell, al nord oest del nucli urbà**Coordenades UTM:** X: 496398; Y: 4679716**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SX**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Cupressus sempervirens*

Alçada: 14,00m

Volt de canó: 2,97 (mesurat a 1,30m)

Capçada: 15,00m

Observacions: Forma de capçada arrodonida.**Quantitat:** 1 arbreFont d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Lledoners de la Plaça d'Isabel II

p.15

Situació: plaça d'Isabel II, al nord oest del nucli urbà

Coordenades UTM: X: 496640; Y: 4679641

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SXa

Categoria de protecció: BPU

Nivell de protecció: 4

DESCRIPCIÓ

Nom científic: *Celtis australis*

Alçada: 16,50m

Volt de canó: 2,33 (mesurat a 1,30m)

Capçada: -

Observacions:

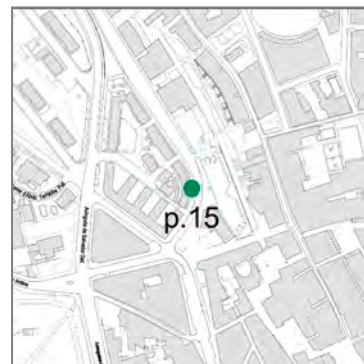
Són bastant grans. Anys enrere, ja resguardaven molts veïns que s'hi acostaven per omplir cànirs de la sínia amb tracció manual, de la qual emanava directament aigua de la deu existent i desapareguda en l'última reforma de la plaça.

Quantitat: 4 arbres

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció: Conservació i manteniment.

Xiprer de la Plaça de Sant Pere

p.16

Situació: plaça de Sant Pere**Coordenades UTM:** X: 496724; Y: 4679472**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SXc**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Cupressus sempervirens*

Alçada: 17,70m

Volt de canó: 1,40 (mesurat a 1,30m)

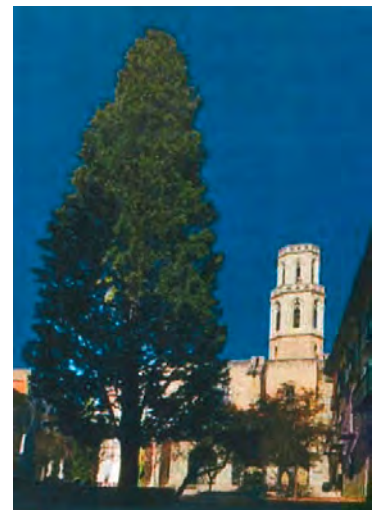
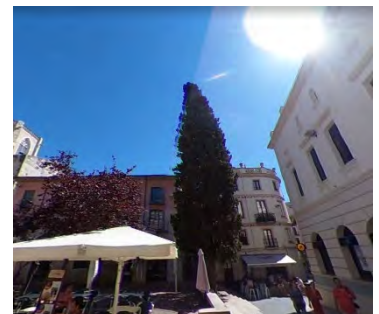
Capçada: 6,00m

Notícies històriques:

El xiprer de la plaça de Sant Pere ret homenatge a l'antic cementiri situat on ara s'estenen les seves arrels i creix així connectant cel i terra. Coincidint amb la col·locació de la nova creu parroquial, fou plantat cap als anys cinquanta, posteriorment a la restauració de l'església (1941-1948), incendiada l'any 1936.

Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Plàtans de la Rambla

p.17

Situació: Rambla, al nucli urbà**Coordenades UTM:** X: 496790; Y: 4679349**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

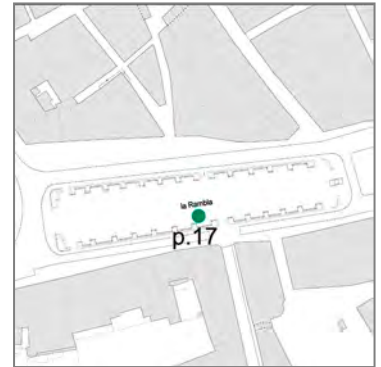
Els plàtans centenaris de la Rambla fan ombra a molts passejants i tertulians i recorren les llambordes que cobreixen la riera. El passeig central queda delimitat per dos fileres de plataners plantats l'any 1861.

Nom científic: *Platanus x hispanica***Alçada:** 21,50m**Volt de canó:** 4,50 (mesurat a 1,30m)**Capçada:** 14,00m**Observacions:**

El 30/11/2014 van caure dos arbres i es van replantar al parc de les aigües.

Quantitat: 24 arbres

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Palmera de dàtils de la Plaça de la Palmera

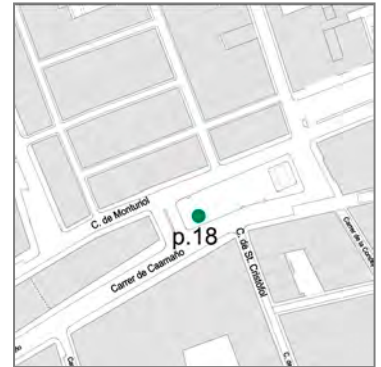
p.18

Situació: plaça de la Palmera, al nucli urbà**Coordenades UTM:** X: 497028; Y: 4679441**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Nom científic:** *Phoenix dactylifera***Alçada:** 14,90m**Volt de canó:** 1,28 (mesurat a 1,30m)**Capçada:** 8,00m**Notícies històriques:**

Plantada l'any 1977 amb la remodelació de la plaça. En cobrir la riera de Galligans, per obrir el carrer Monturiol es va haver d'expropiar un pati que acollia la primera palmera que va donar nom a la plaça. Aquesta va resistir al mig del vial fins que la circulació de cotxes es va fer més intensa (1965 aprox.) moment en que es va tallar. Durant uns 25 anys es va patir la seva absència, fins i tot remarcada per l'escriptor figuerenc Vicenç Pagès Jordà a la novel·la *Els jugadors de whist* (de. Empúries, 2009).

Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Fals pebrer del passatge de Ponent

p.19

Situació: girador Avinguda Fages de Climent; al nucli urbà

Coordenades UTM: X: 496587; Y: 4678511

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SX

Categoria de protecció: BPU

Nivell de protecció: 4

DESCRIPCIÓ

Nom científic: *Schinus molle*

Alçada: 9,20m

Volt de canó: 3,40 (mesurat a 1,30m)

Capçada: 5,00m

Notícies històriques:

Fou salvat en modificar el traçat d'un mur de la finca que el contenia empetitint la voravia.

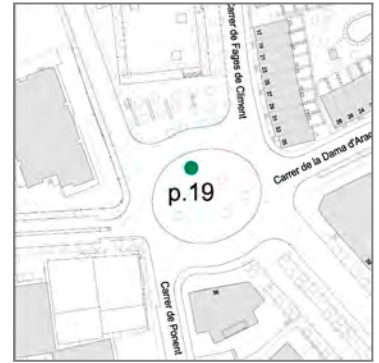
Al gener de 2022 es va trasplantar del passatge Ponent al girador de l'Avinguda Fages de Climent per unes obres de remodelació del passatge Ponent, dins del projecte Camins Escolars Segurs.

Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció: Conservació i manteniment.

Fals pebrer de la Clínica Santa Creu

p.20

Situació: c. Pere III, 41B**Coordenades UTM:** X: 496833; Y: 4678843**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEs***Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Schinus molle*

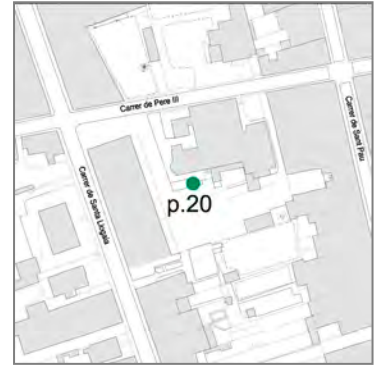
Alçada: 8,50m

Volt de canó: 2,80 (mesurat a 1,30m)

Capçada: 15,00m

Observacions:

Es troba al pàrquing de cotxes a l'entrada de la Clínica.

Quantitat: 1 arbreFont d'informació: *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015; Serveis Tècnics Ajuntament de Figueres.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Cedre del claustre de l'institut de Ramon Muntaner

p.21

Situació: c. Sant Pau, 49-51**Coordenades UTM:** X: 496924; Y: 4679004**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEc**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Cedrus Liban*

Alçada: 15,00m

Volt de canó: 2,25 (mesurat a 1,30m)

Capçada: 15,00m

Observacions:

Cedre amb un rètol amb una inscripció que li atorga uns 100 anys d'edat aproximadament.

Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:** Conservació i manteniment.

Figuera de la pl. de la Creu de la Mà

p.22

Situació: plaça de la Creu de la Mà**Coordenades UTM:** X: 497245; Y: 4678634**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SX**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Ficus carica*

Alçada: 6,00 m

Volt de canó: -

Capçada: 15,00 m

Notícies històriques:

Aquesta figuera va ser plantada amb el motiu de la remodelació de la plaça l'any 1965.

L'any 2020 es va remodelar la plaça, però es va mantenir la figuera.

Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Til·ler de la Plaça de Braus

p.23

Situació: c. del Far, s/n – pg. del Cementiri; al est del nucli urbà

Coordenades UTM: X: 497624; Y: 4679132

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SE

Categoria de protecció: BPU

Nivell de protecció: 4

DESCRIPCIÓ

Nom científic: *Tilia platyphyllos*

Alçada: 17,10 m

Volt de canó: 2,25m

Capçada: -

Notícies històriques:

Arbre datat el 1894, any de construcció de la plaça de Braus. La seva ubicació actual força oblidada fa contrastar la sensibilitat especial que s'amaga rere les seves fulles i la seva simbologia: la temprança i la calma en un lloc de lluita.

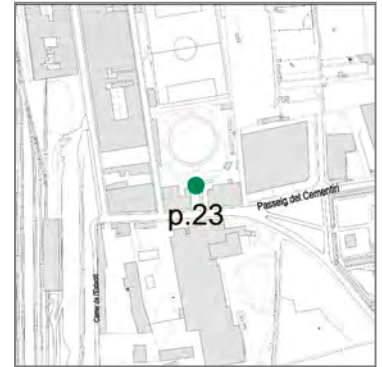
Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Cedre del cementiri

p.24

Situació pg. del Cementiri, s/n.**Coordenades UTM:** X: 497776; Y: 4679045**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEf**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Cedrus deodara*

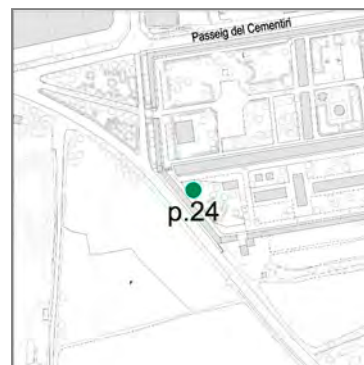
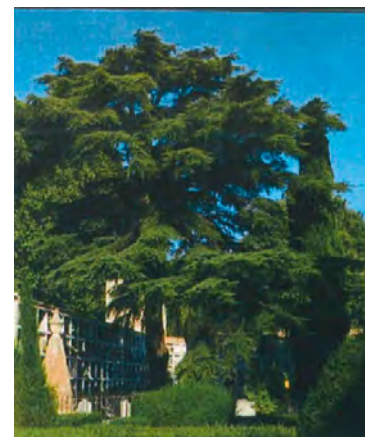
Alçada: 18,30 m

Volt de canó: 2,75m

Capçada: -

Observacions: Té més de 100 anys.**Quantitat:** 1 anyFont d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Arbre ampolla del cementiri

p.25

Situació pg. del Cementiri, s/n.**Coordenades UTM:** X: 497784; Y: 4679100**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEf**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Brachychiton populneum*

Alçada: 11,30 m

Volt de canó: 4,35m

Capçada: -

Observacions:

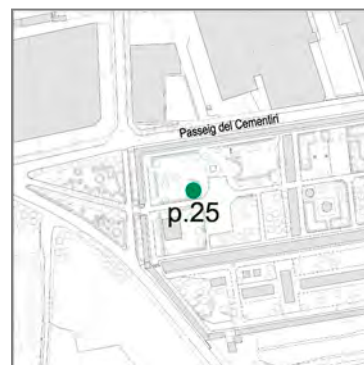
Es troba al passadís central del cementiri. Creix des dels nombrosos peus que el formen. Aquesta característica fa pensar que procedeix dels rebrols a partir dels quals es va començar a enlairar després de l'any 1956 conegut com "l'any de la fred".

Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*, IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Magnòlia del cementiri

p.26

Situació pg. del Cementiri, s/n.**Coordenades UTM:** X: 497868; Y: 4679084**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEf**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Magnolia grandiflora*

Alçada: 15,05 m

Volt de canó: 1,80m (mesurat a 1,30m)

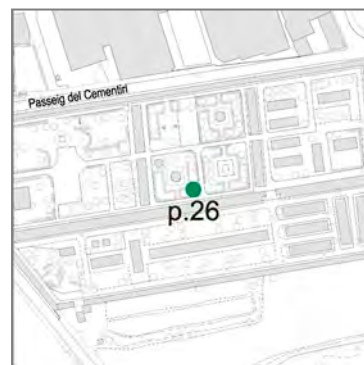
Capçada: -

Observacions:

És possible que es plantés pels volts de 1890.

Quantitat: 1 arbreFont d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Teix del cementiri

p.27

Situació pg. del Cementiri, s/n.**Coordenades UTM:** X: 497883; Y: 4679116**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEf**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Taxus baccata*

Alçada: 6,01 m

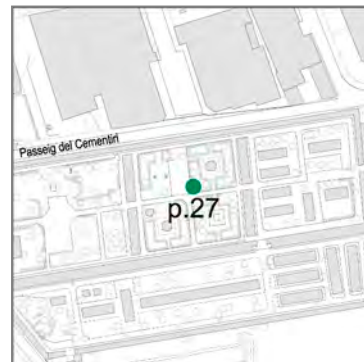
Volt de canó: 0,73m (mesurat a 1,30m)

Capçada: -

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Alzina del cementiri

p.28

Situació pg. del Cementiri, s/n.**Coordenades UTM:** X: 497929; Y: 4679092**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEf**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

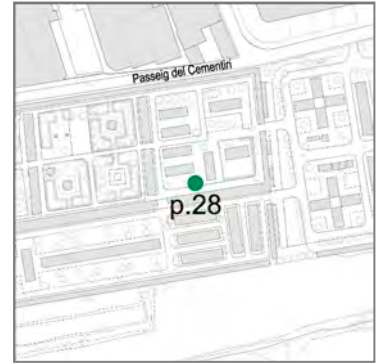
Exemplar de finals del segle XIX, ja que els pinetons als quals fa companyia daten de principis del segle XX.

Nom científic: *Quercus silex***Alçada:** 18,45 m**Volt de canó:** 3,80m (mesurat a 1,30m)**Capçada:** 20,00m**Quantitat:** 1 arbre

Font d'informació: *Els Arbres de Figueres* de Cristina Viñas i Josep Viñas, 2010; *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Pi blanc de les tres branques del cementiri

p.29

Situació pg. del Cementiri, s/n.**Coordenades UTM:** X: 497949; Y: 4679123**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEf**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Pinus halepensis*

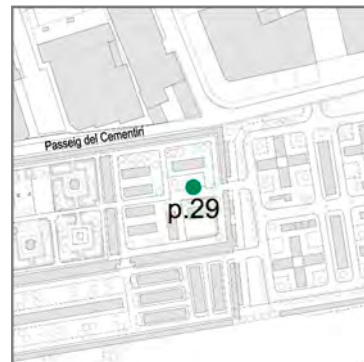
Alçada: 22,00 m

Volt de canó: 2,51m (mesurat a 1,30m)

Capçada: 12,00m

Quantitat: 1 arbreFont d'informació: *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Suro del cementiri

p.30

Situació pg. del Cementiri, s/n.**Coordenades UTM:** X: 497952; Y: 4679146**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SEf**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Quercus suber*

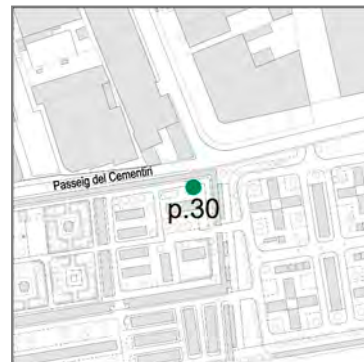
Alçada: 17,50 m

Volt de canó: 3,20m (mesurat a 1,30m)

Capçada: 15,00m

Quantitat: 1 arbreFont d'informació: *Inventari d'arbres singulars i d'interès no protegits de la comarca de l'Alt Empordà*; IAEDEN, 2015.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Pi blanc de la plaça Ernest Vila

p.31

Situació: plaça Ernest Vila**Coordenades UTM:** X: 496991; Y: 4679290**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Pi plantat al 2009 per commemorar el 310é aniversari de la festa de Sant Baldri.

Nom científic: *Pinus halepensis*

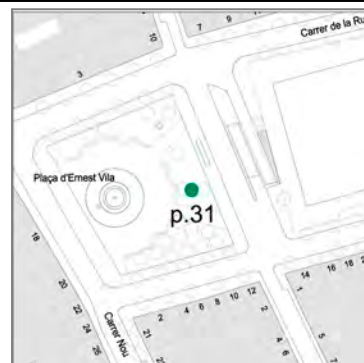
Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Inventari d'arbres singulars i Els Arbres de Figueres*

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Arbre de l'amor del c. Sant Pau

p.32

Situació: c. Sant Pau, 143**Coordenades UTM:** X: 496995; Y: 4678512**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SX**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Està situat davant de l'antiga presó de Figueres, en l'espai que fins el 1933 es trobava ocupat per hortes. A l'antiga finca de Torras – Botinyà.

Nom científic: *Cercis siliquastrum*

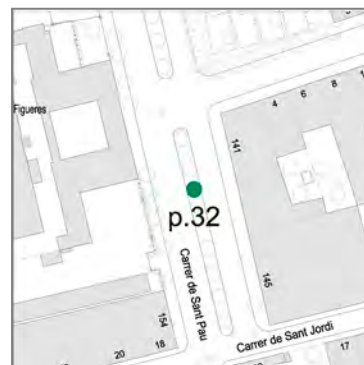
Quantitat: 1 arbre

Font d'informació: *Inventari d'arbres singulars i Els Arbres de Figueres*

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

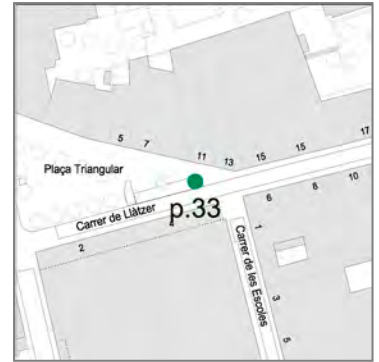

Castanyer d'índies de la plaça Triangular

p.33

Situació: plaça Triangular**Coordenades UTM:** X: 496895; Y: 4679127**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** SV**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Aesculus hippocastanum***Quantitat:** 1 arbreFont d'informació: *Inventari d'arbres singulars i Els Arbres de Figueres***CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Olivera i conjunt d'alzines plaça Tarradellas

p.34

Situació: plaça Tarradellas**Coordenades UTM:** X: 497217; Y: 4679654**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

L'olivera es va plantar al 1968 en les obres de remodelació de la plaça. El conjunt d'alzines destaquen pel seu valor paisatgístic.

Nom científic: *Olea europaea* i *Quercus ilex*

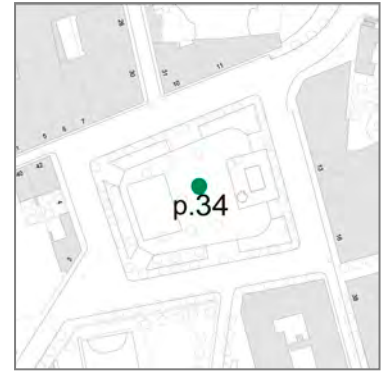
Quantitat: 25 arbres (1 olivera i 24 arbres)

Font d'informació: *Inventari d'arbres singulars i Els Arbres de Figueres*

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Lledoner dels Jardins Puig Pujades

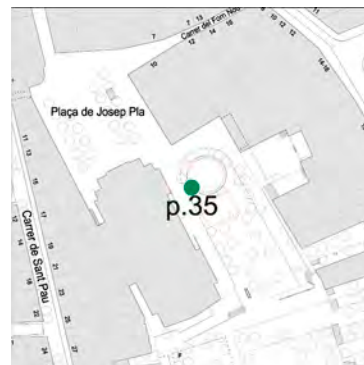
p.35

Situació: Jardins Puig Pujades**Coordenades UTM:** X: 496881; Y: 4679254**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Lledoner testimonial dels antic jardins del teatre Puig Pujades.

Nom científic: *Celtis australis***Quantitat:** 1 arbreFont d'informació: *Inventari d'arbres singulars***CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

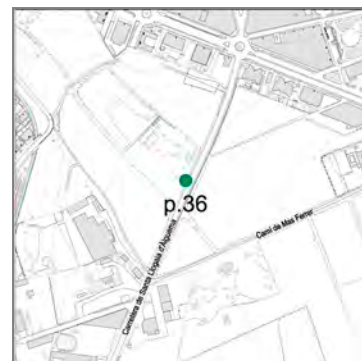
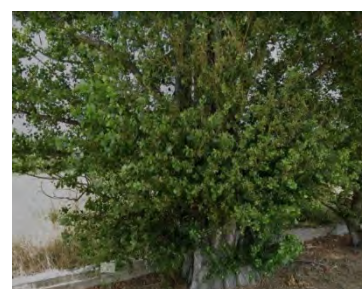

Pollancre de la ctra. Les Forques

p.36

Situació: ctra. Les Forques**Coordenades UTM:** X: 497080; Y: 4678074**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ****Quantitat:** 1 arbreFont d'informació: *Servei de Verd Urbà***CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Olivera de la ctra. de Llers

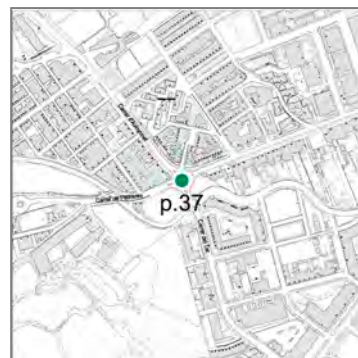
p.37

Situació: ronda c. Avinyonet**Coordenades UTM:** X: 495761; Y: 4679105**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Antiga olivera que indicava l'antiga carretera de Llers.

Nom científic: *Olea europea***Quantitat:** 1 arbreFont d'informació: *Servei de Verd Urbà***CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Margalló plaça La Palmera

p.38

Situació: plaça La Palmera**Coordenades UTM:** X: 497027; Y: 4679446**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Margalló que té interès per la seva alçada i pel nombre de braços que té.

Nom científic: *Chamaerops humilis*

Quantitat: 1 arbust

Font d'informació: *Servei de Verd Urbà*

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Palmeres plaça Sant Vicenç de Paül

p.39

Situació: plaça Sant Vicenç de Paül**Coordenades UTM:** X: 497272; Y: 4679252**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Conjunt de dos palmeres canàries ubicades en un antic pati privat que va ser cedit per la Institució de Sant Vicenç de Paül a l'Ajuntament.

Nom científic: *Phoenix canariensis*

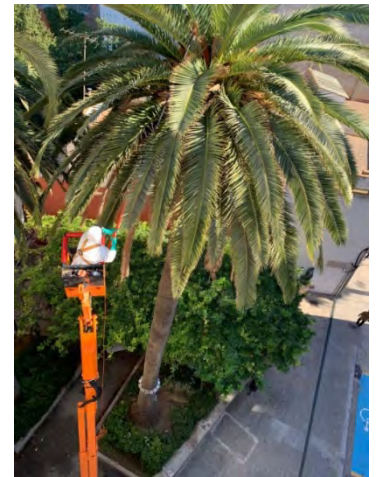
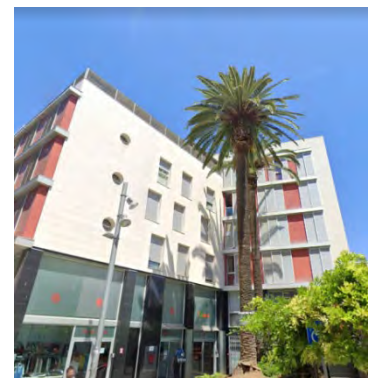
Alçada: 18,00 m

Quantitat: 2 arbres

Font d'informació: Servei de Verd Urbà

CONDICIONS D'ORDENACIÓ**Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Conjunt alzines plaça del Gra

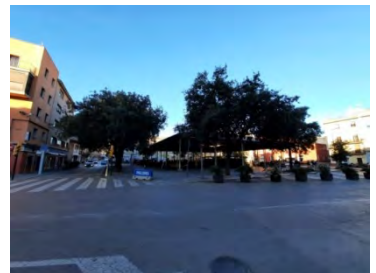
p.40

Situació: plaça del Gra**Coordenades UTM:** X: 497169; Y: 4679344**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Conjunt d'alzines que destaquen pel seu valor paisatgístic.

Nom científic: *Quercus ilex***Quantitat:** 9 arbresFont d'informació: *Servei de Verd Urbà***CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Conjunt alzines plaça Ramón Muntaner

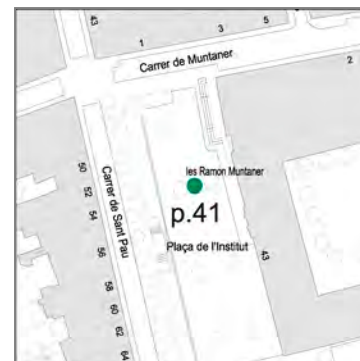
p.41

Situació: plaça Ramón Muntaner i 1 d'octubre**Coordenades UTM:** X: 496899; Y: 4678985**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Conjunt d'alzines que conformes un conjunt paisatgístic únic.

Nom científic: *Quercus ilex***Quantitat:** 14 arbresFont d'informació: *Servei de Verd Urbà***CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Conjunt bordures boix cementiri

p.42

Situació: pg. del Cementiri, s/n**Coordenades UTM:** X: 497729; Y: 4679107**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Conjunt format per arbusts centenaris de boix del primer i segon departaments i neonats.

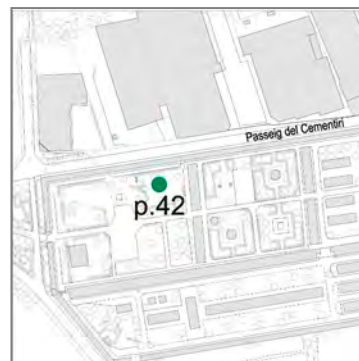
Nom científic: *Buxus sempervirens*

Font d'informació: Servei de Verd Urbà

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Conjunt bordures box jardins Enric Morera

p.43

Situació: jardins Enric Morera**Coordenades UTM:** X: 496597; Y: 4679012**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Els jardins Enric Morera estan ubicats en una plaça situada entre els carrers, Salvador Dalí, el carrer Concòrdia i el carrer Col·legi. En un espai que comprèn 2.000 m², l'Ajuntament al 1947 procedeix a enjardinar l'espai que avui té les mateixes estructures i espècies vegetals, excepte alguna espècie nova que s'ha introduït.

Aquest jardí està catalogat com a romàntic i declarat com a patrimoni arquitectònic per la Generalitat de Catalunya per les tanques vegetals ben retallades, un estany, una pèrgola amb glicines, diferents parterres amb aurons, xiprers, arbres de judea, ametllers i truanes.

Ha sofert diverses intervencions des del 1947: al 1960 es va modificar la cantonada amb el carrer Col·legi per introduir-hi les escales i el porxo, al 1980 es va refer el porxo amb les glicines, al 2005 es van introduir una sèrie de millores en la vegetació com el reg i la gespa. Al llarg dels anys de manteniment de jardineria, s'han realitzat diferents tipus de plantació amb espècies arbustives.

Nom científic: *Buxus sempervirens***Font d'informació:** Servei de Verd Urbà**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Conjunt plataners antic firal dels burros

p.44

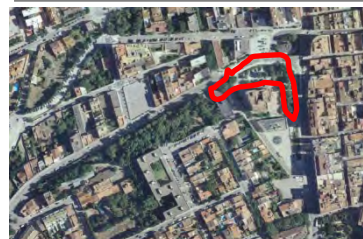
Situació: avinguda Salvador Dalí, 109**Coordenades UTM:** X: 496514; Y: 4679232**Titularitat:** Privada (inclou un arbre en via pública)**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Nom amb que es coneixia popularment el lloc on antigament es realitzava la fira i mercat del bestiar. Situat als afores de la vila, a tocar de les carreteres de Vilafant i l'actual Avinguda Salvador Dalí, disposava d'un ampli espai on es concentraven gran quantitat de carros i persones, així com marxants i ramaders que exposaven els animals a l'aire lliure i a l'ombra dels plàtans que hi havia a la zona. Anteriorment aquest mercat se celebrava en uns terrenys del parc fins que l'any 1891 es va traslladar a aquets terrenys situats en un camp que havia sigut propietat del baró de Rodes, fins a la seva supressió a finals dels anys seixanta.

A tocar d'aquesta zona, al carrer Empordà, hi van haver durant uns anys els pous i caseta de l'anterior servei municipal d'aigües potables de la ciutat.

Nom científic: *Platanus x hispanica***Quantitat:** 13 arbres**Font d'informació:** Servei de Verd Urbà i Curiositats de Figueres**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Conjunt arbres panteó baronessa de Rodes Mercedes Puig

p.45

Situació: pg. del Cementiri, s/n**Coordenades UTM:** X: 497831; Y: 4679078**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Panteó de la baronessa de Roses Mercedes de Puig fet al 1914 per l'arquitecte Agustí Font Carreras (1845-1924). El conjunt vegetal està format per 2 alzines i un teix sobre el panteó.

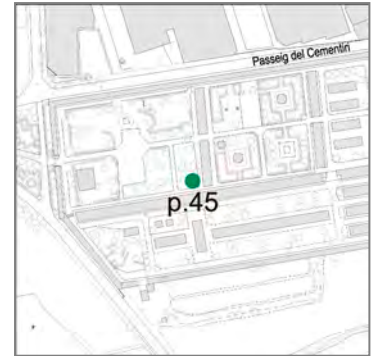
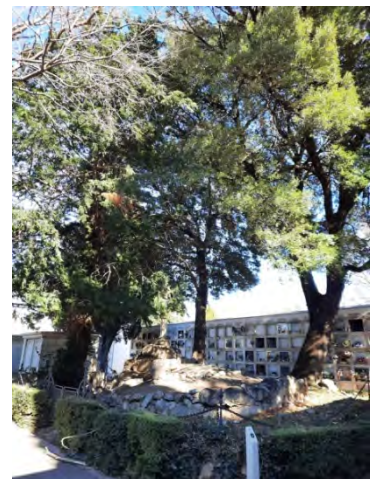
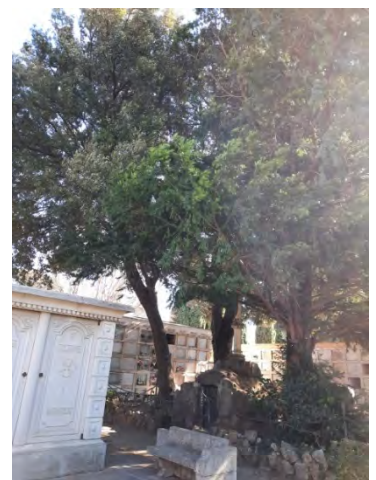
Nom científic: *Quercus ilex*, *Taxus bacata*

Quantitat: 3 arbres

Font d'informació: *Servei de Verd Urbà i Curiositats de Figueres*

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:
Conservació i manteniment.

Conjunt plataners antiga carretera del Far

p.46

Situació: c. Progrés i pg. del Cementiri**Coordenades UTM:** X: 497663; Y: 4679102**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Platanus x hispànica*

Alçada: 20,00m

Capçada: 20,00m

Quantitat: 10 arbres (4 al c. Progrés i 6 a l'antiga carretera del Far)Font d'informació: *Servei de Verd Urbà***CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Plataner barri Marca de l'Ham

p.47

Situació: c. Aquari, 2**Coordenades UTM:** X: 498622; Y: 4679483**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Platanus x hispànica***Quantitat:** 1 arbreFont d'informació: *Servei de Verd Urbà***CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Conservació i manteniment.

Tanca perimetral de boix de la plaça de l'Estació

p.48

Situació: plaça de l'Estació**Coordenades UTM:** X: 497364; Y: 4679212**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**

Tanca perimetral de boix testimoni dels antics jardins romàntics de la plaça de l'Estació.

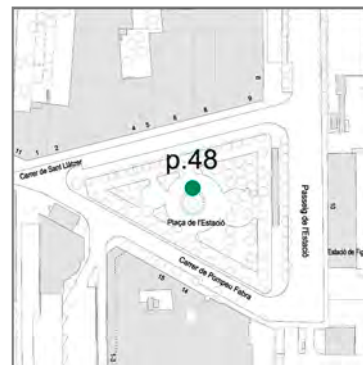
Nom científic: *Buxus sempervirens*

Font d'informació: *Servei de Verd Urbà*

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Conservació i manteniment.

Elements vegetals Escoles Pies

p.49

Situació: c. Peralada, 55**Referència cadastral:** 7098323DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Categoria de protecció:** BPU**Nivell de protecció:** 4**DESCRIPCIÓ**Nom científic: *Buxus balearica*

Capçada conjunta: 9,00 x 6,00m

Quantitat: 5 arbres

1r des d'esquerra:

Volta de canó: 60cm

Alçada: 12,70m

2n des d'esquerra:

Volta de canó: 49cm

Alçada: 12,70m

3r des d'esquerra:

Volta de canó: 41cm

Volta de canó: 41cm

Volta de canó: 49cm

Alçada: 12,70m

4t des d'esquerra:

Volta de canó: 41cm

Alçada: 12,70m

5é des d'esquerra:

Volta de canó: 50cm

Alçada: 12,70m

Nom científic: *Taxus bacata*

Alçada: 8,00m

Volta de canó: 95cm

Capçada: 13,00m

Quantitat: 1 arbre

Nom científic:	<i>Cedrus libani</i>
Alçada:	17,00m
Volta de canó:	2,68cm
Capçada:	12,50m
Quantitat:	1 arbre

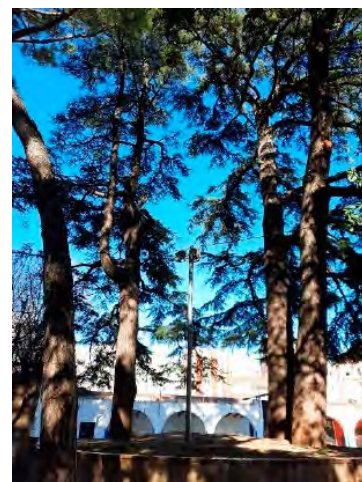

Nom científic:	<i>Cedrus libani</i>
Capçada conjunta:	30,00m
Quantitat:	3 arbres

1r des d'esquerra:
Volta de canó: 2,75m
Alçada: 16,00m

2n des d'esquerra:
Volta de canó: 2,30m
Alçada: 11,40m

3r des d'esquerra:
Volta de canó: 2,20m
Alçada: 16,50m

Nom científic: *Washingtonia filifera*
Capçada conjunta: 14,00m
Quantitat: 3 arbres

1r des d'esquerra:
Volta de canó: 2,55m
Alçada: 18,80m

2n des d'esquerra:
Volta de canó: 2,70m
Alçada: 18,80m

3r des d'esquerra:
Volta de canó: 2,70m
Alçada: 18,80m

Font d'informació: Servei de Verd Urbà

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:
Conservació i manteniment.

j. Jaciments

Puig de les Basses

j.01

Situació: ctra. GIP-5106, al nord oest del terme municipal

Referència cadastral: 17072A00100002

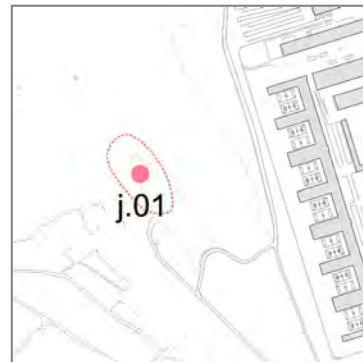
Titularitat: Pública - Privada

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: N3c - SF

Categoria de protecció proposada: EPA

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Lloc d'habitació amb estructures conservades.

Descripció:

Cronologia desconeguda.

Per accedir al Puig de les Basses cal prendre la carretera GIP-5106 en direcció Llers i, passat el quilòmetre 1, girar a mà dreta per un camí que s'enfila al turó. Es localitza en una zona planera coberta per vegetació arbustiva, al nord-oest del Castell de Sant Ferran.

Es tracta d'un nucli d'hàbitat de cronologia indeterminada, que fou descobert l'any 2005, en el decurs de les prospeccions prèvies a la construcció de la Línia d'Alta Velocitat, en el seu tram entre Pontós i Figueres.

La intervenció va permetre documentar diversos murs fets en sec, d'una amplada mitjana de 2 metres, amb les dues cares paral·leles afrontades i l'interior reomplert amb pedruscall.

El material ceràmic associat a aquestes estructures correspon a ceràmica tornejada, amb cocció reduïda i oxidada. Tot i així, el conjunt ceràmic no aporta una tipologia definida que permeti precisar la seva adscripció cronològico-cultural.

El seu estat de conservació és destruït, donat que les obres de construcció del nou penitenciar de Figueres, van eliminar-ne les restes

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Espai natural – centre penitenciari.

Estat de conservació: Destruït.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiona a control arqueològic.

Castell de Sant Ferran

j.02

Situació: Pujada del Castell, al nord oest del terme municipal

Referència cadastral: 17072A00200083

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: SE

Categoria de protecció proposada: EPA / BCIN-MH núm. 846-MH per Decret 22/04/1949

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Assentament militar fotí.

Descripció:

1453 – 1789.

Es tracta d'una fortificació abaluartada del segle XVIII, dissenyada per l'enginyer militar Juan Martín Cermeño. Les obres de construcció s'iniciaren el mes de setembre de l'any 1753 i fou inaugurada oficialment l'any 1766, tot i que moltes parts de la fortificació mai es varen finalitzar. La seva planta és pentagonal irregular, si bé simètrica. El cos de la plaça compta amb sis baluards, mentre que les defenses exteriors estan dotades de tres hornabecs amb revellí, quatre revellins més i dues contraguàrdies. El camí cobert que envolta la fortificació té més de tres quilòmetres de longitud, i l'alçada de les cortines de la fortalesa i dels baluards és de 13 m per sobre del fossat. A la contraescarpa que s'oposa a l'hornabec i revellí de "San Zenón" hi ha cinc galeries de contramina destinades a inutilitzar els possibles túnels que fes l'enemic per aquest costat. El pati d'armes que s'obre enmig de la fortalesa és de planta quadrangular (149 x 80 m) i, en el seu subsòl, se situen 4 cisternes en forma de "L" capaces d'emmagatzemar uns 10 milions de litres d'aigua. Aquestes cisternes s'alimentaven mitjançant un aqüeducte que duia l'aigua des de la zona de Llers.

Des de l'any 2000 s'hi ha realitzat diverses intervencions arqueològiques, arrel de la restauració d'algunes parts del conjunt com el pati d'armes o la coberta del pavelló de la comandància o pel seguiment de les obres del dipòsit regulador d'aigua de Figueres.

En el seguiment de l'excavació d'unes rases d'entre 0,60 i 1,40 metres de profunditat en motiu d'unes obres de reforma el 2006 va posar al descobert un estrat de terres estèrils, d'1,60 metres de potència, que correspondria a l'anivellament fet per a la construcció del castell. A més, es va localitzar la conducció de la claveguera general, per sobre d'aquesta un nivell de pavimentació amb maons. La capa estratigràfica superior correspondria a la voladura de la Guerra Civil.

Es tracta d'una de les fortificacions d'aquest període més grans d'Europa. El seu estat de conservació és molt bo, tot i que durant la retirada de l'exèrcit republicà, el febrer de 1939, es varen volar les municions que s'hi guardaven, cosa que va causar greus desperfectes. Podem destacar, en aquest sentit, la desaparició de la porta monumental, la cortina que se situava entre els baluards de "San Narciso" i "San Dalmacio" i l'afectació parcial d'aquests dos baluards. També va provocar la destrucció de les cavallerisses situades entre el baluard de "Santa Tecla" i el de "Santiago". Finalment, l'explosió, de proporcions monumentals, també va afectar els edificis de l'arsenal i la fleca, situats a l'entrada del complex fortificat.

Les obres a l'Hornabec de Sant Roc del Castell de Sant Ferran del 2010 van descobrir un sistema de coberta de les casamates realitzat amb teules àrabs i a doble vessant, que fins ara no s'havia observat degut a les voltes a prova de bomba. Per altra banda també es van documentar dos emplaçaments d'artilleria relacionats amb la defensa del Castell, datades entre els anys

1753 i 1794. D'un moment posterior seria la construcció del mur UE 1001 que hauria format part de la defensa construïda amb motiu de la Guerra Gran, pels volts del 1795 amb la funció d'aturar les bales de canó disparades per l'enemic. Finalment, s'ha observat en tota la zona un recreixement del nivell de circulació relacionat amb obres que es devien dur a terme durant la guerra d'Independència o del Francès (1808 - 1814) o d'un moment posterior a mitjans del segle XIX.

El 2012 es van dur a terme 5 cales per a la instal·lació de les carpes del circ, amb resultats negatius.

L'any 2014 les excavacions es van centrar a eliminar el tram sud de la canonada de polietilè i en lloc d'aquesta, connectar els serveis per als visitants amb el reg 1 del carrer de Covadonga. Per això s'excava una rasa on el material arqueològic que va aparèixer com ara ceràmica, vidre, culleres, monedes, etc. van aportar molta informació sobre la vida quotidiana.

L'estiu de 2014 es va dur a terme una intervenció arqueològica que es va concentrar al cavaller del baluard de Santa Bàrbara del Castell de Sant Ferran. L'excavació la van realitzar joves del camp de treball i va consistir en la neteja i eliminació d'afegitons contemporanis i plantes enfiladisses. Sobretot es van enretirar tots els carreus de pedra tallada que es trobaven a l'interior de les vuit casamates.

L'any 2015 les excavacions es van centrar a la cortina SE del castell, treballs que van comportar la neteja i restauració de voltes i cobertes i van deixar a la vista elements relatius a construccions anteriors. En aquesta intervenció es va documentar un nivell de sòl previ a la construcció del castell, un nivell de terraplenament aportat per a la construcció de la fortalesa a mitjan s. XVIII, un paviment de maons gruixuts i un nivell superficial amb terres i runes que es podrien relacionar amb un moment posterior a la voladura de 1939.

El maig del 2015 es va procedir a l'eliminació del mur que tanca el carrer est a la part nord del castell, que va deixar a la vista el pilar adossat al pavelló.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Club d'oficials i turístic – patrimonial.

Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

L'Aigüeta

j.03

Situació: ctra. C-252, al nord entre el terme de Figueres i Cabanes

Referència cadastral: -

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: N1 – N2c

Categoria de protecció proposada: EPA

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Lloc d'habitació amb estructures conservades poblat.

Descripció:

Alt Imperi Romà (14 – 192); s. XVIII – s. XX (179 – 1999).

El jaciment se situa a just a l'entrada nord-est de Figueres per la carretera c-252, entre els quilòmetres 40 i 41, en una zona de masos i petites indústries envoltada de conreus de cereals i fruiters que és creuada transversalment pel rec de la Calçada.

Es tracta d'un jaciment romà que fou descobert l'any 1892, arrel de la troballa efectuada per Joaquim Botet i Sisó de diverses monedes d'època alt-imperial, mig relleu d'una figura de dona en bronze i alguns fragments d'àmfora i de terrissa envernissada de color vermell (es podria tractar de ceràmica sigil·lada).

L'anomenat vas de l'Aigüeta va ser trobat en aquest lloc a finals del segle passat i, segons Barberà i Tremoleda (2001), en un context plenament romà. És un vas ibèric datat entorn dels segles V-VI aC, decorat amb pintura vermellosa, que presenta diferents motius geomètrics -espirals-, vegetals i un ala d'ocell, que es conserva al Museu Arqueològic de Barcelona.

Segons la historiografia clàssica, s'identifica el jaciment de l'Aigüeta amb la població de Iuncaria, que segons els itineraris d'Antonius Pius i dels vasos apolinars era emplaçada vora la Via Augusta, a 16 milles del Pirineu i a 27 milles de Gerunda.

L'any 2007, en aquest indret, en motiu del seguiment arqueològic de les obres de condicionament de la carretera C-252, es van poder documentar dos murs de pedres lligades amb morter de calç, molt arrasats, un pou, i diversos fragments ceràmics d'època romana (sud-gàliques i campaniana B).

La tipologia dels materials recollits a la zona permeten situar cronològicament el jaciment en època alt-imperial, sense poder acotar-la més. D'altra banda també s'hi documentà una claveguera contemporània (Coordenades UTM: x: 497383, y: 4680348, z:23).

Les estructures localitzades durant la intervenció arqueològica van ser destruïdes per tal de dur a terme les obres de la carretera; així doncs, l'estat de conservació del jaciment és parcialment destruït a la zona on es van dur a terme les obres i desconegut a la resta del jaciment.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Agrari.

Estat de conservació: Parcialment destruït.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiona a control arqueològic.

Via Augusta – Rec de la Calçada

j.04

Situació: ctra. C-252, al nord entre el terme municipal

Referència cadastral: -

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: N1 – SX

Categoria de protecció proposada: EPA

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Obra pública.

Descripció:

Des de Romà fins a Modern (-218 / 1789).

Per accedir al jaciment cal prendre, des de Figueres, la carretera C-252 en direcció nord. Al arribar a la zona de l'Aigüeta, uns 200 metres abans del quilòmetre 41, la carretera creua el rec de la Calçada. El traçat del rec comença als Hostalets de Llers, amb el desguàs de la depuradora de Llers i dels Hostalets. També hi vessen les aigües residuals del barri de l'Horta d'en Capallera de Figueres, segueix per darrera dels terrenys de la finca del col·legi de la Salle i en el punt on connecta amb el rec de la Calçada hi van a parar les aigües de la indústria transformadora del marge esquerre del rec, a l'Aigüeta, fins a seguir com a límit dels camps i horts propers al mas de la Font del Soc.

Es tracta d'un antic camí tradicionalment associat a la Via Augusta d'època romana. El traçat de la via, que es documenta des d'aquest punt fins a Pont de Molins, al nord, on queda tallat per la carretera NII, transcorria, fins fa poques dècades, just al costat del rec de la Calçada. Probablement arrel de la transformació més recent de la zona per les indústries instal·lades en les seves proximitats i pel moviment dels marges dels camps, es va envair el rec i es va traslladar sobre el camí. A la zona de l'Aigüeta, i degut als treballs d'adequació i neteja del rec, es va realitzar dues intervencions arqueològiques entre els anys 2000 i 2002 que van permetre documentar només part d'un enllosat que es podria relacionar amb la pavimentació de la via d'època romana. El camí fou utilitzat fins almenys fa 30 anys, quan encara hi passaven els carros.

Pel que fa al traçat de la via romana des de la zona de l'Aigüeta en direcció sud, es coneix només a partir de determinats topònims i d'estudis merament especulatius. Es creu que deuria transcórrer des de la plaça de la Via Augusta, passant per la calçada de Tapis, el carrer Vilabertran, la plaça Josep Tarradellas, la calçada dels Monjos, el carrer Méndez Núñez, la plaça Creu de la Mà, el carrer Borrassà fins a Sant Pau de la Calçada, situat ja al sud de la ciutat.

El seu estat de conservació és regular, atès que es conserva el traçat del camí romà però s'han perdut la major part dels elements que el formaven.

Durant l'estudi d'impacte ambiental inclòs al projecte d' "interconnexió elèctrica Espanya - França L/MAT. Tram Santa Llogaia - Frontera francesa" es va realitzar al 2009 la prospecció superficial de una sèrie de jaciments, entre ells el Rec de la calçada, que es veuran afectats per les obres. Com a mesures correctores es proposa realitzar un intervenció arqueològica de delimitació, excavació i registre de la part afectada.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Agrari – viari.

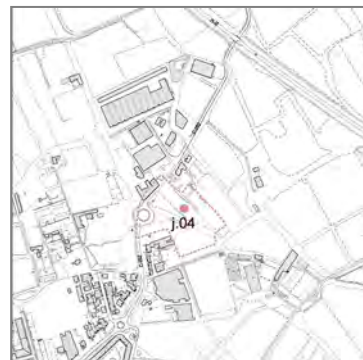
Estat de conservació: Regular.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

Necròpolis del Camp de Sant Roc – c. Tapis – Els Cendrassos

j.05

Situació: c. Tapis, al nord est del nucli urbà

Referència cadastral: -

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: Varies

Categoria de protecció proposada: EPA

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Lloc d'enterrament inhumació col·lectiu necròpolis. Obra pública.

Descripció:

Alt Imperi Romà (100 – 192); Romà s. III (192 – 284); Baix Imperi Romà (284 – 476); s. XVIII – XX (1790 – 1999).

El jaciment s'estén al barri dels Cendrassos i la zona immediatament al sud, tenint com a eix central el carrer Tapis, entre la zona de l'Aigüeta i el carrer Peralada, en una zona urbana al nord-est de la ciutat.

Es tracta d'una necròpolis d'època baix imperial que fou localitzada els anys 1860-1865 quan es va documentar dos sarcòfags destruïts i algunes restes humanes. També es va poder recuperar un sarcòfag de gres amb coberta prismàtica que es traslladà a l'Institut Ramon Muntaner. Fou arrel d'aquesta notícia que l'any 1883 Romuald Alfaràs i Artur Dalfó hi van realitzar una intervenció arqueològica que va permetre documentar nombrosos enterraments caracteritzats per tres tipus diferents de sepultures: sarcòfags de gres, sepulcres excavats al sòl i paredats amb coberta de teula i fossa simple. També es va documentar tres osseres. Pel que fa als materials arqueològics exhumats en destaquen 4 fíbules, diversos fragments de vidre característic d'època romana, agulles de bronze o coure i dues monedes del Baix Imperi que s'inclourien dins un marc cronològic de segle IV i V. Més endavant, aquestes troballes es van poder relacionar amb una làpida funerària localitzada ja al segle XVI per Jeroni Pujades al cementiri de l'església de Sant Pere i que va ser traslladada al museu de l'Empordà. La làpida diu: M. VAL. LAVINO/ BF. COS. M. VAL./ GEMINUS FRA/ TRI OPTIMO i se situa cronològicament al segle II dC, de manera que ampliaria la cronologia de la necròpolis des de segle II al segle V.

No s'hi ha realitzat cap altra intervenció, de manera que es desconeix l'estat actual de la necròpolis, que se situaria sota les cases actuals.

L'any 2013 es localitzà un tram de l'antiga canalització dins del solar de la casa número 33, situat a aproximadament 75 metres en direcció est-oest en línia recta del Convent dels Caputxins.

Dita canalització apareix esmentada en un document on s'especifica que era propietat d'Alfaràs i que data de l'any 1783, moment en què el seu besavi la construïa i especifica que sortia del convent dels caputxins portant aigües subterrànies i sobrants als camps d'Agulló tot passant pel solar de la casa núm. 33. L'any 1893 torna a aparèixer en la planimetria del traçat del clavegueram del carrer Tapis, on s'empalma la nova amb aquesta.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

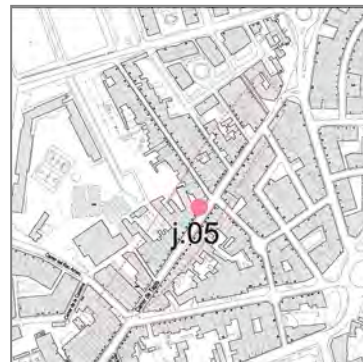
Ús actual: Habitatge, viari.

Estat de conservació: Desconegut – dolent.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural. L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

Convent dels Caputxins

j.06

Situació: c. del Rec Arnau, 6, al nord del nucli urbà

Referència cadastral: 7001747DG9870S

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SEc

Categoria de protecció proposada: EPA / BCIL

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Edifici religiós; monestir.

Descripció:

s. XVIII – s. XX (1790 – 1999).

El convent avui es troba integrat dins del nucli de la ciutat, al nord-est del centre històric i a tocar d'una zona que s'està urbanitzant i que rep el nom de Parc de les Aigües, al sud dels Cendrassos. L'accés es pot fer des del carrer Rec Arnau núm. 6, pel costat oest, on es troba la façana principal, i des del carreró dels Caputxins s.n., pel seu extrem sud.

L'edifici és el segon convent de l'orde de caputxins que tingué la ciutat de Figueres. La seva construcció és el resultat de l'obligació de traslladar el primer convent, situat a la Muntanyeta, per qüestions de seguretat.

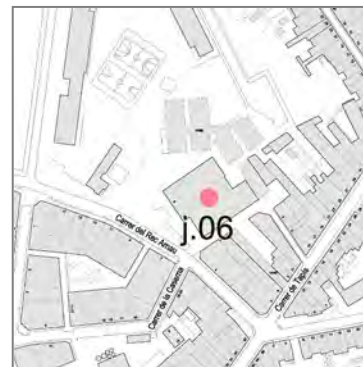
La primera pedra del nou convent es posà el 13 de març de 1757, en un terreny situat al final del barri de Tapis, a tocar el camí del rec Arnau i en el marge del camí que menava a Vilabertran i Peralada, en una àrea despoblada, i s'inaugurà el 31 d'agost de 1760. A partir d'aquesta data l'edifici va servir com a caserna fins que el 1882 va passar a mans municipals, amb la condició que s'hi construïssin, en el termini d'un any, els jutjats, la presó i un nou quarter de la Guàrdia Civil. Per manca de diners, el projecte no es portà a terme. Fins la seva primera i recent rehabilitació com a Escola Taller Caputxins, l'edifici ha funcionat molt de temps com a magatzem/dipòsit municipal, període durant el qual ha patit una contínua degradació, fet que ha dificultat en gran manera l'anàlisi del conjunt arquitectònic. Cal afegir que el terreny on s'ubica el monestir es troba en una àrea de valor arqueològic, ben coneguda des de la segona meitat del segle XIX i que fou objecte d'una antiga excavació arqueològica l'any 1883. Aquesta va posar de manifest l'existència d'una necròpolis tardoromana datada entre els segles IV i V dC, la qual, segons les dades que es conserven, es trobaria en un camp darrera del convent de caputxins, a la zona dels Cendrassos.

L'edifici s'estructura en planta baixa, planta principal, planta primera -pràcticament destruïda- i planta segona -que només n'ocupa una part-, i consta de tres parts essencials: l'església, el clos conventual i un cos annex al sud-est. La intervenció realitzada els anys 2011-2012 arrel de les obres de reconversió de l'espai com a sala polivalent d'arts escèniques, va generar la divisió interna de l'edifici en zones a intervenir:

- L'església o zona 1, amb les respectives capelles, tractades, topogràficament, com a sectors de la zona, i els seus vasos funeraris, tractats com a àmbits.
- El pati anterior, que inclou la galilea, o zona 2.
- El pati posterior, que forma part del conjunt de l'antiga horta, o zona 3.
- El claustre i les dependències monacals annexes, o zona 4.

Per tal d'adequar l'espai de la nau central al nou espai escènic, l'obra va requerir excavar un seguit de rases per a construir el fonament de l'estructura de l'escenari i traçar diferents serveis. Les rases excavades a la nau central i al presbiteri varen certificar la inexistència de restes arqueològiques en aquest espai.

Es van detectar vasos funeraris de la capella/sector 7 com en la tomba infantil trobada dins la volta d'aquest, així com els de les inhumacions del sector 10. La utilització funerària de la cripta sembla haver tingut un moment d'ús continuat i probablement successiu a partir de l'evidència de les restes humanes residuals que reconeixem en els individus 1, 2, 3 recuperats a la base i sobre el sòl. El fet que corresponguin a adults i que hagin perdut gran part de la seva connexió

articular a més d'una part important de l'esquelet, fa pensar en una operació de neteja o monda destinada al seu trasllat a un altre dipòsit i que hauria negligit una part de les restes humanes al fons de l'espai. En canvi, la presència d'una tomba infantil en l'interior del carcanyol podria correspondre a un dipòsit funerari irregular, de caràcter discret, per amagar-ne la naturalesa o bé efectuat en un moment inoportú per a fer-lo al fons. El tipus de contenidor de fusta amb gavarrots de bronze el situa cronològicament en qualsevol moment d'entre finals del segle XVIII i mitjans o finals del segle XIX. La memòria de les intervencions de 2011-2012 inclou l'estudi antropològic de tots els inhumats identificats.

Com a conclusions de la intervenció arqueològica i de l'estudi documental es pot destacar, en primer terme, que el convent es construí de nova planta en un solar buit. Els primers elements de l'església que es varen edificar en aquesta fase foren els murs perimetrals i els que compartimenten la nau central. Tots ells es varen fonamentar directament sobre l'argila del subsòl, mitjançant rases i banquetes. L'església, així com el claustre annex al sud, s'hagué d'adaptar al desnivell del subsòl, el qual acusa un pendent de pujada en direcció sud/sud-est. Aquesta diferència de nivell es va utilitzar per a construir l'església a dos nivells, amb una part soterrània dedicada, pràcticament en exclusiva, a enterraments/criptes. El soterrani de les capelles pròpiament dites, és a dir les 1, 2 i 3 pel costat sud i les 6, 7 i 8 pel costat nord, situat a ras de subsòl, funcionaria com una cripta. Aquest, però, només s'ha pogut reconèixer a les capelles del costat nord i a la capella 1 del costat sud; no obstant això, no descartem que pogués haver existit cripta també a les capelles 2 i 3, tot i que no s'ha localitzat cap traça.

En un moment posterior a les obres fundacionals, i que no es pot precisar cronològicament per manca de materials associats, algunes de les criptes de les capelles es compartimentaren amb dos vasos funeraris. Aquest fenomen només s'ha constatat a les capelles 1, 7 i 8. Un cop el convent s'abandona amb la llei de desamortització, a partir del 31 d'agost de 1835, i el conjunt s'adapta a caserna, això és l'any 1882, l'edifici pateix successives degradacions.

L'any 2013 es localitzà un tram de l'antiga canalització dins del solar de la casa número 33 (veure fitxa de Carrer Tapis), situat a aproximadament 75 metres en direcció est-oest en línia recta.

Dita canalització apareix referenciada en un document on especifica que era propietat d'Alfaras i que data de l'any 1783, moment en què el seu besavi la construeix i especifica quítia del convent dels caputxins portant aigües subterrànies i sobrants als camps d'Agulló, tot passant pel solar de la casa núm. 33. L'any 1893 torna a aparèixer en la planimetria del traçat del clavegueram del carrer Tapis, on s'empalma la nova amb aquesta.

L'any 2014 una prospecció geofísica va detectar una sèrie d'estructures en el subsòl de la cripta (situada just a sota de l'absis principal), relacionat amb els nínxols on s'enterraven els frares, construïts als laterals nord i sud de la mateixa. Posteriorment es van excavar dues cales de comprovació. D'una banda es van documentar els nivells de fonamentació de la cripta i una fossa d'inhumació en caixa de fusta, la qual no es va excavar.

El novembre de 2015 es va dur a terme una intervenció arqueològica al claustre del Convent dels Caputxins, on es va documentar l'estructura original del pati, un paviment de maons i murs perimetrals, però amb mal estat de conservació. També es va trobar un testimoni d'un possible pilar al sud-oest, que formaria part de l'estructura de suport de la coberta de les galeries.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Escola – taller municipal.

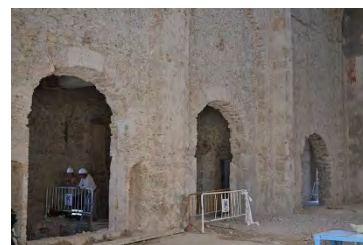
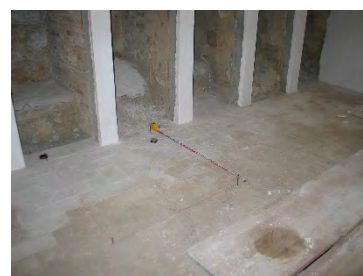
Estat de conservació: Parcialment destruït, bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

Mas Torrent

j.07

Situació: av. Costa Brava, 5, al nord del nucli urbà

Referència cadastral: 6702801DG9860B

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SE

Categoria de protecció proposada: EPA / BPU

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Lloc d'habitació amb estructures conservades; casa.

Descripció:

s. XVIII – s. XX (1453-1999).

El Mas Torrent es troba a l'anomenat Sector Costa Brava i dins de l'àrea afectada pel projecte constructiu del Pla Parcial Costa Brava.

Tota aquesta zona havia format part durant el segle XI de la canònica de Santa Maria de Vilabertran i posteriorment de la parròquia de Sant Pere. L'indret on trobem el mas era anomenat antigament com l'Horta Vella i es documenta al registre de la propietat de l'any 1844, tot i que ja a l'any 1343 es fa menció del pou del mas.

L'edifici, format per diversos cossos annexats, té una superfície de 575 m². Les dues naus que conformen la planta baixa haurien estat construïdes a partir del primer terç del segle XVII (s'hi ha trobat ceràmica blava catalana durant l'excavació de sondejos el 2009). Durant el segle XVIII aquestes es varen ampliar.

Cal esmentar la mina d'aigua que pertanyia al mas i que durant el segle XVII servia per regar i abastir d'aigua la zona d'hortes.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Habitatge i explotació agrícola.

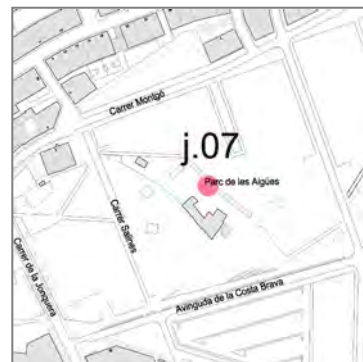
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiona a control arqueològic.

Cementiri Jueu

j.08

Situació: Parc – Bosc Municipal; nord oest del nucli urbà.

Referència cadastral: -

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SV

Categoria de protecció proposada: EPA / BCIL

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Lloc d'enterrament; Inhumació col·lectui; necròpolis.

Descripció:

Baixa Època Medieval – Mitjana Època Medieval (1230 – 1492).

El jaciment es troba al sector oest del Parc Bosc, entre la ronda del Doctor Aroles, la ronda del parc i el passeig Nou.

Es tracta de les possibles restes del cementiri jueu d'època medieval de Figueres. D'aquest cementiri jueu només se'n tenen notícies documentals, ja que mai s'ha realitzat cap tipus d'intervenció arqueològica que permetés documentar restes materials, estructures o ceràmiques antigues en aquesta zona.

Donada la inexistència de treballs arqueològics en aquesta zona, no es pot determinar en quin estat de conservació es troben les possibles restes del call.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Parc municipal.

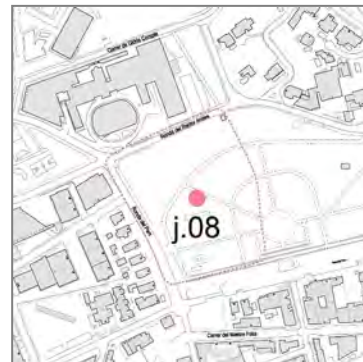
Estat de conservació: Desconegut.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

Mina de Gatillepis – c. Pep Ventura, 9

j.09

Situació: c. Pep Ventura, 9**Referència cadastral:** 6796811DG9769N**Titularitat:** Pública**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** EPA**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Tipus de jaciment:**

Obra pública.

Descripció:

s. XVIII – s. XX (1790 – 1999)

El jaciment es localitza dins la zona nord-occidental del nucli urbà de Figueres.

Es tracta d'una mina/rec d'època moderna, que fou localitzada l'any 2008, arrel d'una intervenció arqueològica al subsòl del solar del carrer Pep Ventura, número 9. Es va documentar tres trams diferenciats de la mina: un d'ells construït enterament d'obra, amb parets laterals de pedres de mides i formes irregulars, amb trossos de maó massís, lligades amb morter de calç i sorra, i la coberta de volta de forma apuntada, del mateix material que les parets, construïda amb tramades d'encanyissat. Un altre tram, cobert amb el mateix tipus de volta, amb la diferència que aquesta reposa directament sobre unes parets formades per la mateixa roca natural del subsòl -en algun punt completades amb parament de mamposteria-; i l'últim tram, està enterament obert a la roca natural.

D'altra banda, es va recollir diversos fragments de ceràmica comuna i vidrada decorada amb engalbes i jaspiats, de color marró, melat i verd, que permeten situar cronològicament el jaciment al llarg del segle XVIII.

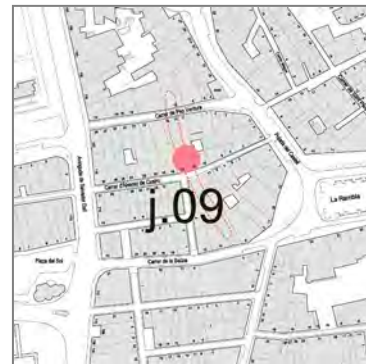
L'estat de conservació del tram documentat és bo; tot i així, és desconegut l'estat en que es troba la mina al llarg de tot el seu recorregut.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Habitatge – viari.**Estat de conservació:** Bo, desconegut.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

Centre històric Figueres – Rambla – Call Jueu – Castell

j.10

Situació: nucli urbà**Referència cadastral:** -**Titularitat:** -**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Varies**Categoria de protecció proposada:** EPA**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Tipus de jaciment:**

Lloc d'habitació amb estructures conservades; ciutat.

Lloc o centre de producció i explotació; agrícola; molí.

Obra pública; pont.

Descripció:*Època Medieval (Catalunya vella sotmesa als Carolingis) (800-988);**Baixa Edat Mitjana (1400-1492); s. XVIII – s. XX (1790 – 1999).*

El jaciment se situa al centre de Figueres, dins la zona emmarcada per la pujada del Castell, el carrer de la Muralla, el carrer Ample i la façana nord de la Rambla, perímetre que sembla que conformava el recinte emmurallat de la ciutat medieval, si bé hi havia elements extramurs.

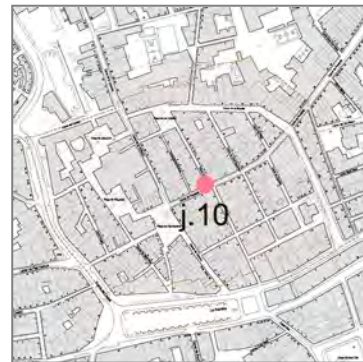
Es tracta del centre històric d'època medieval, conegut a partir de fonts documentals antigues des de l'any 962. El rei Jaume I, l'any 1267, donà a la ciutat el títol de vila reial amb la concessió d'una carta de poblament on es parla de la voluntat del rei de construir-hi un castell. Al voltant d'aquest fet es construïren les muralles de la ciutat, encerclant el barri més antic, a l'entorn de l'església, amb unes 50 cases. Jeroni Pujades, al segle XVI, parla de l'existència d'alguns trams de muralla, d'alguna torre i d'algun edifici singular a l'interior de la vila. Es conserva una dovella amb l'escut reial i la llegenda "Posada del senyor rei" a la façana de can Causa, al carrer Girona que és on tradicionalment es creu que s'hi emplaçava el palau reial, prop del portal de la muralla que es trobava en aquest carrer. Cal dir que l'any 2013 es realitzà el seguiment d'unes obres al número 15 d'aquest carrer i no es va documentar restes. Pel que apareix a la documentació, també es té constància de l'existència d'un call jueu, així com del castell.

L'antic call jueu només és conegut arran de notícies documentals, ja que mai s'ha realitzat cap tipus d'intervenció arqueològica que permetés documentar restes materials, estructures o ceràmiques antigues en aquesta zona. L'any 1269, l'Infant Pere feu exempció de tributs per un període de cinc anys als jueus que anessin a viure a Figueres, i hi establí un Call. L'objectiu era atreure als jueus de les viles del comtat d'Empúries, Castelló i Peralada. Eduard Rodeja situa el Call al carrer del Magre (o Magref), i Santiago Sobrequés al carrer de Besalú. Tant una hipòtesi com l'altra són compatibles, ja que es tracta de dos carrers que es toquen. La sinagoga, està documentada des de l'any 1284, també amb carnisseria i forn propi. Del Call també sorgiren personalitats jueves importants: Abraham de la Torre, home de confiança de l'Infant Alfons, esmentat l'any 1283. L'any 1341 se sap que Cresques Elies, jueu figuerenc, era el metge del rei Pere III el Cerimoniós.

Pel que fa a l'antic castell medieval de Figueres, se'l situa -en base a documents escrits- a la plaça de Gal·la i Salvador Dalí, antiga plaça del Teatre, tot i que mai s'ha realitzat cap tipus d'intervenció arqueològica que permetés documentar restes materials, estructures o ceràmiques antigues en aquesta zona. A més de la ja esmentada carta de poblament concedida per Jaume I on es compromet a la construcció d'un castell, Jeroni Pujades, a finals del segle XVI, en testimonia l'existència de vestigis, com ara una torre en el carrer Junquera i diversos trams de muralla. L'historiador Rafael Torrent (1963), a partir d'aquests i altres testimonis, dona credibilitat a aquesta notícia i situa el castell a prop de l'església de Sant Pere i el seu pati d'armes a l'antiga plaça del teatre.

No s'ha realitzat mai cap intervenció arqueològica dins el recinte del nucli antic, a excepció d'una intervenció amb resultats negatius al carreró de l'Església, però no es descarta que sota les cases actuals quedin restes del nucli originari. Es desconeix, per tant, l'estat de conservació d'aquest conjunt de restes.

El límit meridional del conjunt està definit pel traçat de la Rambla de Figueres. Es coneixia conegut d'antic la presència de restes medievals i modernes a la zona mercès a la documentació escrita. En aquest emplaçament hi creuava la riera de

Galligans fins que, degut mesures d'higiene i a l'expansió de la ciutat, es canalitzà i cobrí la riera de manera que la Rambla es convertí en l'eix vertebrador de la ciutat moderna. Es coneix l'existència de dos ponts almenys des del segle XIV, un a cada extrem de la Rambla, i del Molí d'en Puig i les seves instal·lacions annexes, que es trobava emplaçat dalt de la placeta alta de la Rambla, del que es té constància documental des del segle XVI. Aquest molí funcionava amb la bassa del gorg Cauler que es formava en aquesta zona. El molí fou enderrocant a inicis del segle XIX. Molt a prop del molí es documenta l'illa de cases del carrer del Palau, possiblement resultat del creixement dels ravals d'extramurs a partir del segle XVI, que fou enderrocada els anys 1917-1918. Se situava a la placeta alta de la Rambla, en el seu extrem sud-oest.

Fou arrel de totes aquestes notícies que, en el moment de realitzar la darrera remodelació de les instal·lacions de la Rambla, l'any 2002, es va dur a terme un seguiment arqueològic que permeté documentar part del pont del segle XV situat sota l'actual monument a Monturiol. D'aquest pont es localitzà un ull de mig punt, fet d'obra de maons col·locats a sardinell, sòlidament lligats amb morter, amb la part superior amb els maons vistos i la inferior coberta de morter i concrecions. Presenta unes mides de 9 m de nord a sud per 5 m de llarg.

Les obres també van permetre l'accés dins l'estructura de canalització amb coberta de volta, fet que va permetre documentar les construccions més antigues de contenció de la riera abans que fos coberta. També es va poder observar la pavimentació de la riera en les zones que no s'assentava sobre la mateixa roca mare i diversos desguassos de les finques actuals i d'altres de més antics i també dues fonts d'aigua neta.

Tret de la canalització moderna de la riera, que es conserva pràcticament en la seva totalitat, l'estat de conservació de la resta d'estructures documentades és regular.

El 30 de novembre de 2014 una part de la volta es va esfondrar a causa del descalçament de la base de fonamentació del mur de suport provocat per l'erosió de les filtracions d'aigua. Tan bon punt es van completar les reparacions d'emergència, l'arquitecte municipal va requerir la documentació arqueològica de les restes. La intervenció va permetre documentar part del mur perimetral sud de l'edifici adossat a la canalització i que fou enderrocant a mitjan segle XIX. També es va poder documentar la secció de l'estructura de cobriment i canalització de la riera, de la qual no se n'ha pogut precisar la cronologia. De la mateixa manera, es va poder identificar el mur de suport de la part del perímetre de la Rambla.

L'any 2014 es van realitzar un seguit d'estudis geofísics amb georadar al centre històric de Figueres amb l'objectiu de conèixer l'origen i evolució dels dos sistemes defensius que va tenir el poblament en època medieval. L'estudi es va focalitzar sobre dos perímetres amb quatre ubicacions diferents: el primer perímetre Celleria-Castell i el Jaume I. Dins del primer trobem els estudis carrer M. Vayreda i l'Església de Sant Pere. Pel que fa al segon perímetre es van fer dos nous sondejos a la plaça Gala-Dalí i la plaça de l'Ajuntament. Els resultats han permès modificar el traçat hipotètic del perímetre de la Celleria Castell, també es van detectar estructures prèvies a l'església de Sant Pere a l'interior del primer recinte. A la plaça Gala-Dalí es va identificar un element constructiu orientat amb el traçat del perímetre hipotètic. Pel que fa a la plaça de l'Ajuntament també es va poder documentar una estructura de grans dimensions.

L'any 2016 es realitza una intervenció arqueològica al Carrer de la Moreria 5 de Figueres motivada per la unificació de dos locals comercials en un. L'excavació va consistir en la realització d'una fossa a la base de la paret de càrrega que separa els dos locals, dividint aquests en àmbit 1 i 2. Es va poder documentar que tots dos espais van funcionar històricament de forma diferent. A l'àmbit 2 es va identificar un nivell de terraplenament associat a un moment de divisió medieval parcel·laria al voltant del segle XIII. A l'àmbit 1, en canvi, es documenta un nivell de reforma que queda constatat en forma d'enderroc del segle XVIII.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Diversos.

Estat de conservació: Regular, desconegut.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

Murallles de Figueres

j.11

Situació: perímetre nucli urbà**Referència cadastral:** -**Titularitat:** -**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** -**Categoria de protecció proposada:** EPA / BCIN-MH. Resolució 13/12/79 i publicació al BOE DE 17/01/80**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Tipus de jaciment:**

Assentament militar; muralla.

Descripció:*Baixa Època Medieval – Mitjana Època Medieval (1230 – 1492).*

El jaciment se situa al centre urbà de Figueres, i correspon al perímetre emmurallat de la ciutat medieval.

El primer circuit de muralles de Figueres data almenys del segle XIII, i cloïa un recinte molt reduït entorn a l'església, amb un grup d'unes 50 cases, corresponent al traçat aproximat dels carrers de la Jonquera, Canigó, pujada Castell, Besalú i costat de ponent de la plaça de l'Ajuntament. Es coneix algunes dades d'aquest primer perímetre mercès a les referències del segle XVI de Jeroni Pujades, qui esmenta una torre al carrer de la Jonquera i les troneres de les muralles que hi havia en aquest mateix carrer i en el de Besalú.

En època de Pere el Cerimoniós es va ampliar el recinte emmurallat fins assolir la seva màxima extensió, coincidint amb els actuals carrers Ample, Muralla, Canigó, pujada Castell, Rambla i Monturiol. Es conserva planimetria i documentació escrita del segle XVIII referent a aquest segon circuit, que ha estat estudiada i sistematitzada per Antoni Egea (Egea, 1987), a partir del qual extraïem les següents dades:

Els portals

El de Peralada era a l'encreuament d'aquest carrer amb els de la Muralla i Ample. El de la Jonquera s'emplaçava en la intersecció d'aquest carrer amb els de Canigó i Indústria. El de Besalú era a la confluència d'aquest carrer amb la pujada del Castell. El de Girona, en el trencant d'aquest carrer amb la Rambla. A més d'aquests quatre portals principals, hi havia dues portelles: la Portella d'en Puig Ferrer -també coneguda com a Portella de la Font, del Rentador i dels Tints-, a la cruïlla dels carrers de la Portella i Sant Pere amb la Rambla; i el portal d'en Solana -anomenat així al segle XVI, i posteriorment Portella de la Senyora Duau-, a la cantonada de l'actual carrer Enginyers amb Monturiol-Rambla.

Les torres

En els plànols del darrer terç del segle XVIII hi consten onze torres -tot i que probablement en origen n'hi hauria hagut més-, tant de planta circular com quadrangular. Hi ha referències documentals de cinc d'aquestes torres:

Torre del Consell o de la Presó. A l'encreuament dels actuals carrers Joan Maragall i Ample, i esmentada des del 1061. El seu enderrocament es devia produir entre els anys 1772 i 1785, amb l'objecte de permetre el pas entre els carrers que hi confluen.Torre d'en Ferrerós -o Torre Carbona. Situada on ara hi ha la Rambla, prop de la cantonada amb el carrer de la Portella. Fou enderrocada l'any 1937.Torre d'en Trias. A la cantonada de la Rambla amb la pujada del Castell, de planta circular, i conservada fins l'any 1794. Portava el nom del propietari de l'immoble adjunt.Torre d'en Vilar. De planta quadrangular, formava part d'una casa situada entre l'actual pujada del Castell i la placeta adjunta al carrer Magre. Ja havia estat enderrocada l'any 1806.Torre Gorgot -o Torre Galatea, des de 1983. És l'única resta del circuit, conjuntament als dos llenços que s'hi adossen, que ha arribat als nostres dies. Tot i això, ha patit múltiples modificacions al llarg de la història. Al segle XVII, aquests elements es van integrar dins l'estructura del casal de la família Gorgot. Al segle XIX la torre fou transformada en dipòsit d'aigües municipals. Tant la torre com l'edifici foren restaurats l'any 1931 sota la direcció de Pelayo Martínez Paricio. En el transcurs d'aquesta tasca les parets, d'un gruix de 2 m, foren reduïdes a 80 cm. L'any 1983 la torre fou adquirida per la Generalitat i l'Ajuntament a fi de possibilitar l'ampliació del Museu Dalí en tres sales, alhora que esdevenia la seu de la Fundació Gala-Salvador Dalí i

residència del pintor des de 1984. L'adaptació als nous usos museístics comportà una nova reforma de la torre -i els panys de muralla adossats- entre els anys 1980-1985, sota la direcció dels arquitectes Jordi Bonet Armengol i Enric Fita i en base a un projecte del mateix Salvador Dalí. La reforma es concretà en l'arrebossat exterior, la col·locació dels pans de crostó, i la coronació amb ous i maniquins. Encara que molt desfigurada, la torre encara conserva algunes espitlleres.

Els valls

Aquests fossats envoltaven tot el circuit de muralla com a defensa avançada, però també s'aprofitaven les aigües que recollia per a usos industrials -trulls i adoberies.

L'estat de conservació de les muralles de Figueres, com s'especifica més amunt, es limita en superfície a la Torre Galatea i els llenços adjacents, molt alterats per successives reformes. La resta d'elements foren enderrocats al llarg dels segles XVIII i XIX, pel seu mal estat i la necessitat d'obrir-hi carrers, a més dels danys produïts arran de la Guerra del Francès.

Malgrat aquestes destruccions parcials, és probable que es conservin restes de les muralles al subsòl o bé integrades dins l'aparell d'habitatges en ús.

Al 2011-2012 es van dur a terme una sèrie d'intervencions als carrers de Canigó, Jonquera, Baixada de la Indústria i el carrer de la Muralla, on es van poder identificar varis trams de la muralla nord del recinte medieval de Figueres. El recorregut de muralla objecte d'aquesta intervenció és el que va des de l'angle nord-oest, a l'extrem oest del carrer de Canigó, fins a la meitat del carrer de la Muralla, a l'alçada del carrer de Sant Domènec. El perímetre d'aquesta s'ha reconstruït sobretot gràcies als plànols que es conserven de Figueres, tot i què ni els més antics podrien reflectir el traçat original de la muralla medieval. Cal destacar que durant la mateixa intervenció es van identificar restes del sistema de conduccions d'aigües corrents que recorrien per les valls naturals de Figueres.

Tram de muralla del carrer Canigó

Aquest llenç de muralla és el que definia el límit nord del primer recinte emmurallat, el que suposadament existia en el moment en què el rei Jaume I atorga la carta de poblament a Figueres, això és l'any 1267. Aquest tram s'hauria perllongat cap a l'est, en direcció al que avui són carrers Baixada de la Indústria i de la Muralla, a partir de l'ampliació del recinte emmurallat al segle XIV -el que s'ha denominat clos del rei Pere III.

La llargada aproximada d'aquest tram de muralla seria d'uns 70 m, delimitat a l'oest per una torre de planta rodona, coneguda amb el nom de torre Gorgot, i a l'est amb una torre de planta quadrangular, que quedaria a tocar de l'entrada del camí provinent de la Jonquera. A partir d'aquesta darrera torre la muralla giraria en angle recte cap al sud, seguint de forma paral·lela al carrer de la Jonquera i tornaria a girar, també en angle recte, fins arribar al portal de l'entrada d'aquest carrer. El tram de muralla entre torres desapareix a partir del moment en què la zona s'urbanitza i el carrer s'alinea, per la qual cosa la torre Gorgot queda pràcticament absorbida i la torre quadrada de l'extrem est acaba de desaparèixer.

L'any 2013 es portà a terme una intervenció arqueològica al Teatre-Museu Dalí, a la zona de serveis públics que es trobava, parcialment, sobre un tram de la primera muralla medieval. La obra afectava les rases de canalització que ja s'havien obert en el moment de la seva construcció, per tant el terreny ja estava alterat i no es va documentar cap tram de muralla. Cal tenir present que la fonamentació de la muralla es podria trobar a una cota més baixa.

L'any 2014 es van realitzar un seguit d'estudis geofísics amb georadar al centre històric de Figueres amb l'objectiu de conèixer l'origen i evolució dels dos sistemes defensius que va tenir el poblament en època medieval. L'estudi es va focalitzar sobre dos perímetres amb quatre ubicacions diferents: el primer perímetre Celleria-Castell i el Jaume I. Dins del primer trobem els estudis carrer M. Vayreda i l'Església de Sant Pere. Pel que fa al segon perímetre es van fer dos nous sondejos a la plaça Gala-Dalí i la plaça de l'Ajuntament. Els resultats han permès modificar el traçat hipotètic del perímetre de la Celleria Castell, també es van detectar estructures prèvies a l'església de Sant Pere a l'interior del primer recinte. A la plaça Gala-Dalí es va identificar un element constructiu orientat amb el traçat del perímetre hipotètic. Pel que fa a la plaça de l'Ajuntament també es va poder documentar una estructura de grans dimensions.

Tram de muralla del carrer Baixada de la Indústria i Plaça de les Patates

Si ens remetem als plànols dels segles XVIII i XIX, la muralla d'aquest tram de carrer no seria com la d'altres parts de la vila, amb panys més o més rectilinis defensats per torres sinó que faria un seguit de retranqueigs, amb sortints més o menys pronunciats i de diferent llargada, que començarien a partir del portal del carrer de la Jonquera i fins al portal del carrer de Sant Domènec: amb uns 27 m el primer tram, des del portal del carrer de la Jonquera; uns 18 m el segon, a l'espai de la plaça de les Patates; i uns 37 m el tercer, a partir de la plaça i fins el carrer Sant Domènec -tram que coincideix amb l'actual carrer de la Muralla-.

Respecte al tram del carrer Baixada de la Indústria, l'angle que feia la muralla en l'espai on després es va fer la plaça de les Patates, correspon al que s'ha descobert durant els treballs arqueològics de 2011-2012. Amb l'obertura i la urbanització de la plaça de les Patates, primer plaça del Pouet i després del Gra, s'enderrocarà una part de la muralla. Així ho veiem ja en el plànol de l'any 1841 (Castells, Catllar, Riera 1994: 133). Segurament és a partir d'un projecte realitzat al 1884 quan s'acaba d'enderrocar el tram de muralla de l'angle nord-oest de la plaça, en el qual l'any 1890 s'hi fa l'edificació que actualment existeix.

Per tant, on actualment es situa la plaça de les Patates es va poder identificar un fragment de muralla situat a uns 5 m del límit nord de la plaça (a 12 m de distància de la façana de les cases del costat nord del carrer Baixada de la Indústria), a 4,5 m de la façana est i a 16 m de la façana sud. El mur, orientat en sentit SW/NE, conservava una llargada màxima de 5,90 m per una alçada màxima d'1,20 m, i estava afectat a l'extrem oest per l'excavació, a principi dels anys 90 del segle passat, d'un gran forat per a encabir el transformador de llum, i a l'extrem est per unes rases d'uns serveis anteriors. La seva amplada màxima a la cota d'arrasament era de 1,15 m, mentre que a la base s'eixamplava, per la forma atalussada de la cara exterior, fins arribar als 1,45 m. La construcció es presenta com una obra sòlida, feta amb pedra calcària local barrejada amb còdols, ben lligada amb morter de calç i sorra. El parament de la cara exterior, el que dona al carrer Baixada de la Indústria, és el d'aspecte més acurat, formant filades força ben alineades i amb la superfície ben lliscada, mentre que el de l'interior, tot i mantenir la bona disposició de filades, és relativament més bast. Aquest tram va ser consolidat i restaurat durant la intervenció.

Durant el mes de febrer de 2015 es va realitzar una intervenció arqueològica al número 9 de la plaça de les patates que va permetre determinar el traçat de la muralla des de la plaça de les Patates cap al carrer de la Jonquera. També es va poder resseguir l'evolució constructiva de l'edifici des del s. XIX.

Tram de muralla del carrer de la Muralla (fins carrer de Sant Domènec)

Aquest tram correspon al darrer i més oriental dels retranqueigs als que ens hem referit en parlar del carrer de la Baixada de la Indústria, el que anava des de l'extrem nord-est de la plaça de les Patates fins al carrer de Sant Domènec, a l'est. Aquest tram desapareix en procedir a la urbanització de la zona i al traçar l'alineació de les cases de la façana sud del carrer, a principi del segle XIX. Durant els diversos projectes d'urbanització de la primera meitat del segle XIX és quan s'anivella el carrer i es terraplena amb terres aportades.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Diversos.

Estat de conservació: Regular, parcialment destruït, bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

Refugi de la Plaça del Gra

j.12

Situació: pl. del Gra, al sud est del nucli urbà

Referència cadastral: -

Titularitat: Pública

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: SV

Categoria de protecció proposada: EPA

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Edifici públic mercat. Assentament militar.

Descripció:

s. XVIII – s. XX (1790 – 1999).

La Plaça del Gra està situada al sud est del centre històric, delimitada al nord pel carrer de la Rutlla, a l'oest per una illa de cases que la separen de la plaça Catalunya, al sud pel carrer Castelló i a l'est per illes de cases.

La Plaça és de planta quadrada, envoltada per una ampla vorera i una coberta a quatre aigües, amb una lluernia al centre, formada per un empostissat de fusta i teules ceràmiques, que es sosté sobre 36 pilars de ferro.

La Plaça del Gra es va urbanitzar en una zona que, aparentment, havia estat despoblada fins el segon terç del segle XVI. La primera de les edificacions de què es té notícia en aquesta zona és la Capella de Sant Llàtzer i Baldiri.

Al llarg del s. XVI, la zona es va anar poblant i el raval que s'hi formà va rebre el nom de raval del mesells. Es considera molt probable que aquesta zona creixés com a conseqüència immediata de la construcció del convent benedictí dels frares de Sant Pere de Rodes. L'espai que ocupa la Plaça fou la plaça d'aquest monestir, tal i com es veu en la planimetria de principis del s. XIX. La cobertura de la plaça es va fer l'any 1886-1887.

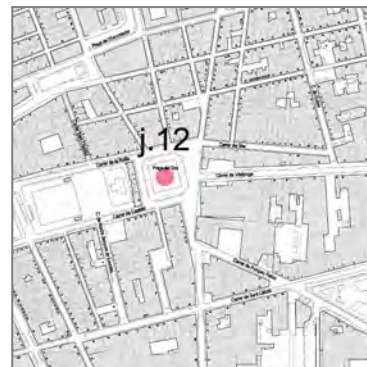
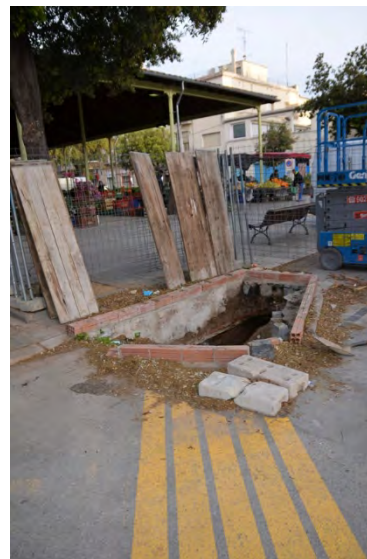
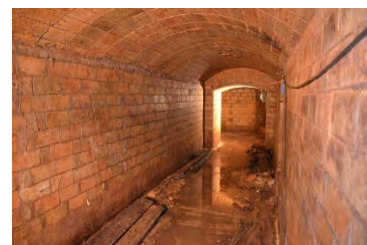
Entre l'any 2013 i 2014 es portà a terme una intervenció a la Plaça del Gra, en motiu de les obres de consolidació i rehabilitació d'aquesta. Dita intervenció va consistir en l'excavació de rases que van permetre establir, únicament, la seqüència constructiva de la plaça degut a que la cota d'afectació de les obres era molt poca, i un sistema de canalitzacions relacionat amb la font/abeurador que va funcionar contemporàniament amb la plaça.

Al cantó nord i est de la Plaça es coneix la existència d'un refugi antiaeri, construït dins de les mesures de protecció de la població, impulsada per la Junta de Defensa Passiva de Catalunya (JDPC) durant la Guerra Civil Espanyola.

És una construcció tipus maina/galeria, amb un recorregut en forma de L i una llargada lineal d'uns 46 m., formada per diversos espais i estances, al qual s'hi accedeix per dues entrades construïdes en ziga-zaga, una al costat nord, ran de la vorera del carrer de la Rutlla, i l'altra al costat est. Hi connecta una estreta galeria que travessa el carrer en direcció a l'est fins arribar a l'edifici de l'asil Vilallonga, a l'altre costat de la plaça (uns 29 metres de llargada) que està tapiat, i que suposadament connectaria amb el refugi que hi havia en el subsòl d'aquest asil.

Durant l'any 2014 s'hi va portar a terme una intervenció arqueològica, de neteja i desenrunament, dins del Projecte de rehabilitació del refugi de la plaça del Gra. Aquesta intervenció va permetre datar el moment exacte de la seva construcció, l'any 1938, i la seva amortització el mes de novembre de l'any 1939.

L'amplada de les galeries d'accés era de 1,50 m. per una alçada 1, 80 m., mentre que les sales tenien una amplada de 2 m. per una alçada de 2,30 m. Aquestes, estaven connectades a través d'un pas amb arc, sumant un espai hàbil de 42,80 m². Cadascuna d'aquestes sales disposava de latrines,

desguàs i ventilació. Es considera probable que les dues sales independents que es troben a l'extrem est, haurien estat la infermeria.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Plaça.

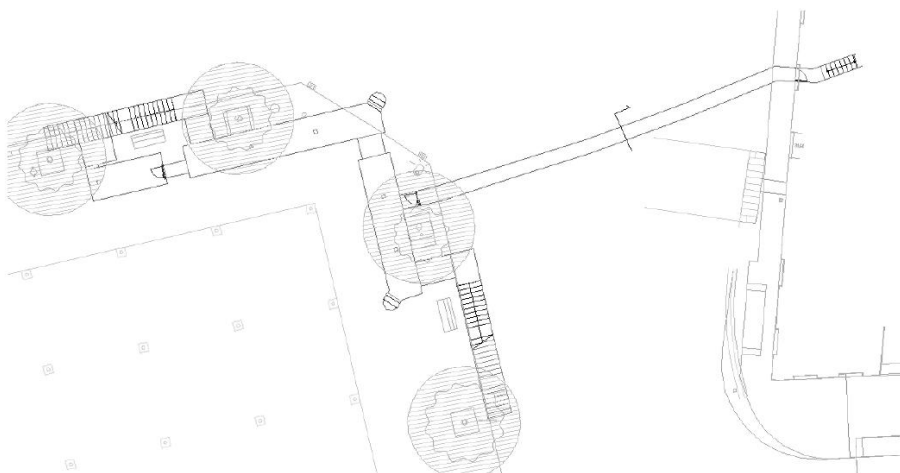
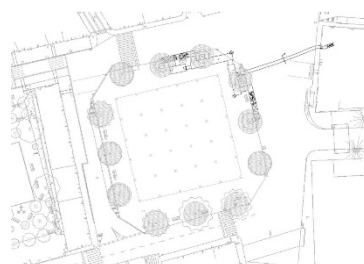
Estat de conservació: Bo.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiciona a control arqueològic.

Antic Convent dels Monjos de Sant Pere de Rodes

j.13

Situació: pl. del Gra, 9-10 – a. Vilallonga, 2**Referència cadastral:** 7495901DG9779N**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** R4b**Categoria de protecció proposada:** EPA**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Tipus de jaciment:**

Varis. Sitja isolada.

Descripció:

s. XVIII – s. XX (1790 – 1999).

El jaciment se situa a la finca de l'avinguda Vilallonga número 2, a l'est de la plaça del Gra, en una zona urbana al centre de la ciutat.

Es tracta d'una sitja i d'una cisterna del segle XIX, pertanyents al nou convent dels monjos benedictins de Sant Pere de Rodes.

L'any 2005, amb motiu del projecte de construcció de nous habitatges al solar situat a l'extrem sud-est de la plaça del Gra, lloc on s'ubicava a principis del segle XIX el nou convent dels monjos benedictins de Sant Pere de Rodes, es va dur a terme una intervenció arqueològica, que va permetre documentar diversos elements dispersos de l'antic convent: una sitja de secció ovalada, i una cisterna constituïda per tres elements: la boca, el pou i el dipòsit.

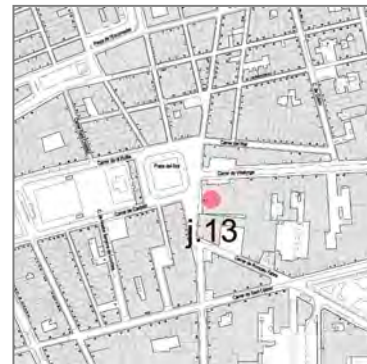
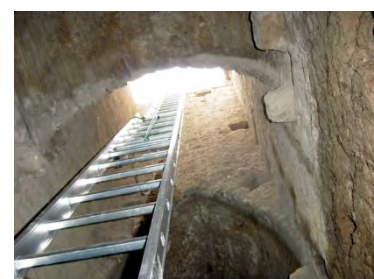
Després de la intervenció, les restes van ser desmuntades per tal de continuar amb l'obra projectada. Tot i això, no es descarta que hi pugui haver més restes a l'entorn immediat.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: En desús.**Estat de conservació:** Parcialment destruït.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiona a control arqueològic.

Sant Pau de la Calçada

j.14

Situació: Camí del Pla de Sant Pau.

Referència cadastral: 17072A01200014

Titularitat: Privada

Règim del sòl: Sòl no urbanitzable

Qualificació urbanística: N2a

Categoria de protecció proposada: EPA

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Lloc d'habitació amb estructures conservades; poblat.

Descripció:

Des d'època Medieval (400/1492).

Per accedir al jaciment cal prendre la carretera de Figueres al Far d'Empordà Giv-6211, a uns 1250 m cal agafar el camí de la dreta que porta al Pla de Santa Pau. El jaciment es troba a un quilòmetre de distància.

Es tracta d'un poblat d'època medieval, citat en documents antics, que fou destruït després de l'aiguat del mes d'octubre de l'any 1421. Aquestes notícies foren recollides i transcrites per Joan Badia (1985). No s'ha documentat cap tipus de troballes de material arqueològic o estructures que es poguessin relacionar amb el topònim dels documents antics. Tampoc s'ha efectuat mai cap tipus d'intervenció arqueològica. Per tant, amb les dades disponibles, avui en dia no es pot confirmar l'existència d'aquest jaciment.

El seu estat de conservació no es pot determinar, atès que només es coneix a través de textos medievals i mai s'ha realitzat una intervenció arqueològica en aquesta zona.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Agrari.

Estat de conservació: Desconegut.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

Sant Joan de Vilatenim

j.15

Situació: c. de l'Església, s/n. Vilatenim**Referència cadastral:** 9601708DG9890S**Titularitat:** Privada**Règim del sòl:** Sòl urbà**Qualificació urbanística:** Vàries**Categoria de protecció proposada:** EPA / BCIN – MH núm. 847
per Decret de 22/04/1949**Nivell de protecció:** 1**DESCRIPCIÓ****Tipus de jaciment:**

Varis.

Descripció:*Des d'època romana (-218/476).*

El jaciment es troba dins el nucli de Vilatenim, agregat de Figueres, al final del carrer de l'Església, en direcció a la carretera de Vilanova de la Muga.

Es tracta d'un possible assentament d'època romana, documentat arrel de les diverses troballes de material arqueològic als voltants de l'església de Sant Joan de Vilatenim i en el mateix context arquitectònic de l'església. És d'una sola nau amb volta de canó, capçada a llevant per un absis semicircular amb coberta de quart d'esfera. Posseeix dues capelles laterals gòtiques i altres estructures afegides posteriorment. Al costat oest de la porta, es conserva una estela amb caràcters gòtics que data de l'any 1294.

Es documentà la presència de fragments molt rodats de ceràmica romana: material constructiu (teules) i àmfores, sense que se n'especifiqui la tipologia; però no la de cap estructura associada a les restes. Mai s'ha realitzat cap tipus d'intervenció arqueològica que permeti confirmar l'existència d'un assentament. Per Nolla i Casas (1984) el topònim seria una prova de tenir uns orígens antics. Però amb les dades disponibles en l'actualitat només es pot determinar una cronologia ampla dins un context romà.

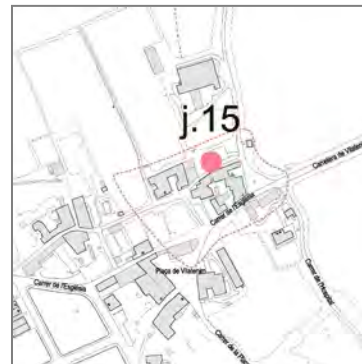
No es pot determinar el seu estat de conservació, ja que es tracta de troballes superficials.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Església.**Estat de conservació:** Desconegut.**CONDICIONS D'ORDENACIÓ****Condicions d'intervenció:**

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiona a control arqueològic.

Palol de Vilatenim

j.16

Situació: nucli de Palol de Vilatenim

Referència cadastral: -

Titularitat: -

Règim del sòl: Sòl urbà

Qualificació urbanística: -

Categoria de protecció proposada: EPA

Nivell de protecció: 1

DESCRIPCIÓ

Tipus de jaciment:

Lloc d'habitació amb estructures conservades; poblat.

Descripció:

Des d'època Medieval (400 - 1492).

Per accedir al jaciment cal prendre la carretera de Vilatenim a Vilanova de la Muga, a 1600 metres cal agafar el camí de la dreta. El veïnat de Palol de Vila-sacra es troba a 60 metres.

Es tracta d'un poblat d'època medieval, que fou destruït pel gran aiguat del mes d'octubre de l'any 1421. Segons la documentació antiga, al segle X el monestir de Sant Pere de Rodes tenia possessions a Palatiolo, topònim identificat amb Palol de Vila-sacra. Aquestes notícies són recollides i transcrites per Joan Badia (1985). No s'ha documentat cap tipus de troballes de material arqueològic o estructures que es poguessin relacionar amb el topònim dels documents antics. Tampoc s'hi ha efectuat mai cap tipus d'intervenció arqueològica. Per tant, amb les dades disponibles, avui en dia no es pot confirmar l'existència d'aquest jaciment.

El seu estat de conservació no es pot determinar, atès que només es coneix a través de textos medievals i mai s'ha realitzat una intervenció arqueològica en aquesta zona.

Font d'informació: Inventari de Patrimoni Arqueològic.

Ús actual: Varis.

Estat de conservació: Desconegut.

CONDICIONS D'ORDENACIÓ

Condicions d'intervenció:

Espai de protecció arqueològica. Qualsevol intervenció en el subsòl requerirà la realització de sondeigs i prospeccions arqueològiques d'acord amb el Servei d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

L'obtenció de llicència en aquest espai es condiona a control arqueològic.

